

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

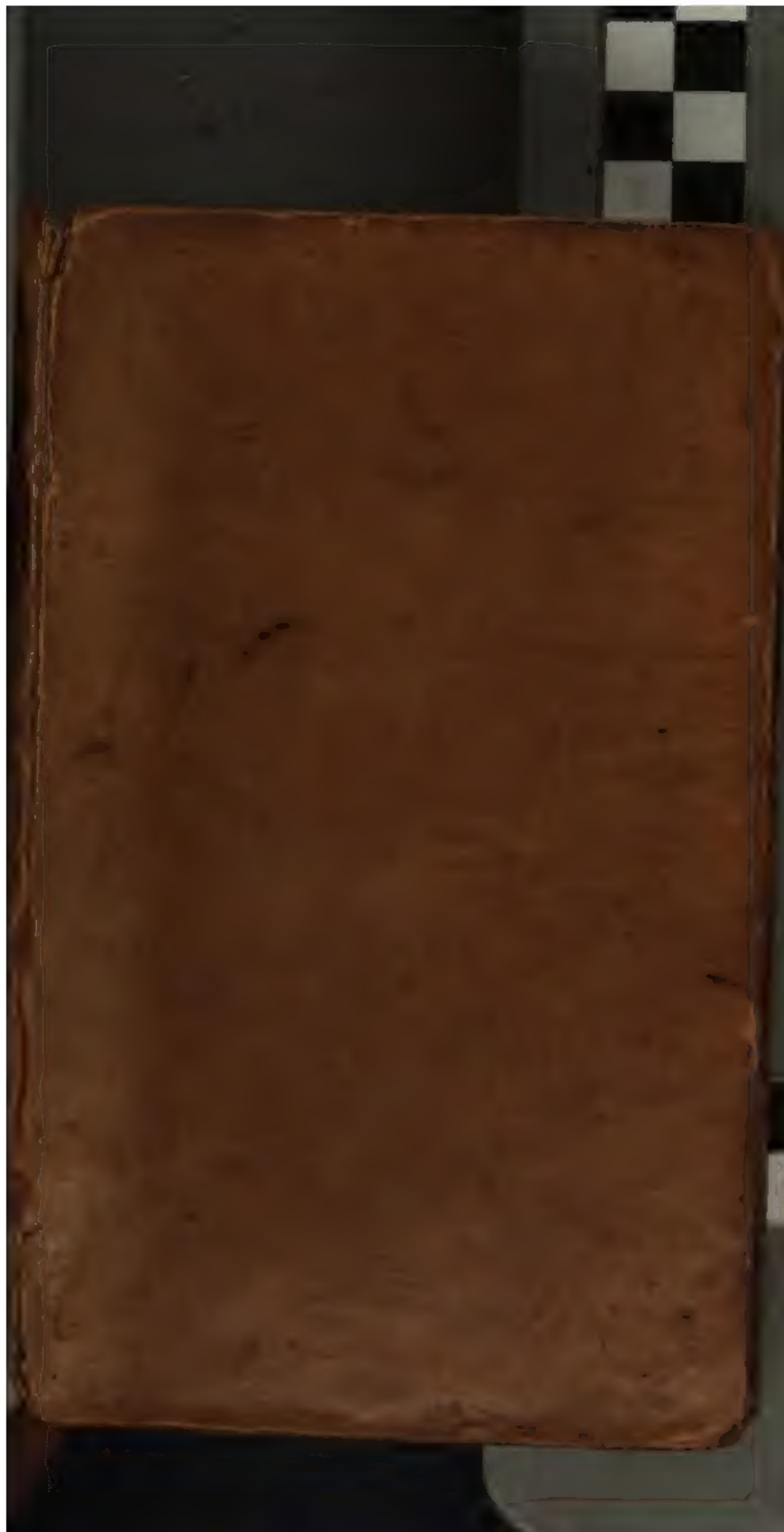
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2584 .f. 1

ADPARATVS ITERARIVS

VBI

LIBRI PARTIM ANTIQVI
PARTIM RARI RECEN-
SENTVR

COLLECTVS
A

FRIDER. GOTTHILF FREYTAG
I. C.

TOMVS I.

LIPSIÆ
EX OFFICINA WEIDMANNIANA

1752.

258. c. 25
25821

20191101

DAT

22.3.822

PERILLVSTRI. ATQVÈ EXCELLENTISSIMO

D O M I N O

HERONYMO. FRIDERICO

a. STAMMER

POTENTISSIMI. POLONIARVM. REGIS

ET. SERENISSIMI. SAXONIAE

PRINCIPIS. ELECTORIS

IN. SVPREMA. QVAE. IN. SAXONIA. EST

AVLAE. AC. IVSTITIAE. CVRIA

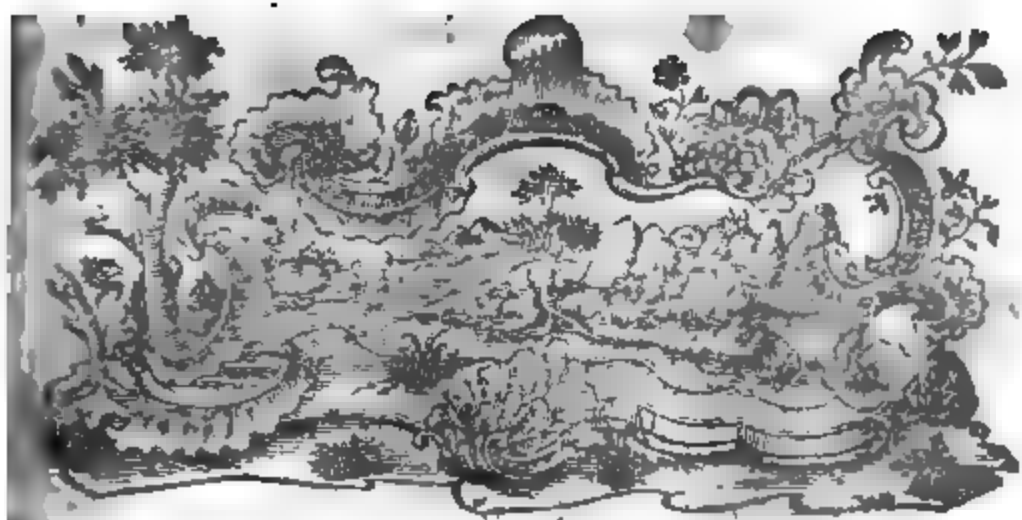
CANCELLARIO. VICARIO

HVNC. LIBRVM

L. M. Q

DEDICAT

LECTORI

S.

Exhibeo tibi, L. B. librum eadem, si ordinem alphabeticum exceperis, ratione conscriptum, & dispositum, quam, in *Analeſis litterariis*, duobus abhinc annis, a me, editis, inuenies. In ea sane fueram ſententia, fore, vt iſte, quem vides, liber, ſecundam *Analeſtorum* partem conſtitueret: ſed quia, cum titulum bibliopolae, qui imprimendo libro ſum-

P R A E F A T I O.

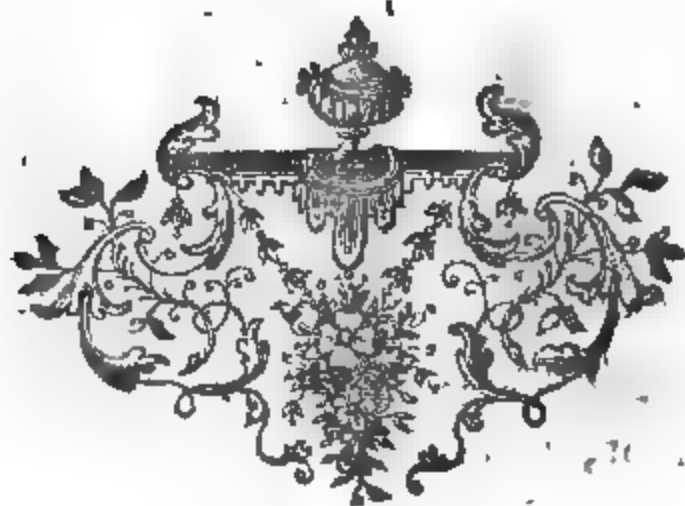
ram, mutato consilio, *Anale&orum* loco, a
paratum litterarium oculis tuis expono. I
expectato autem fauore, quo *Anale&a lit*
raria, a viris do&ctis, accepta fuerunt, ex
tatus, me adductum fuisse, profiteor,
manum denuo admouerem telae, quam t
xere coeperam, &, siquid otii, a grauio
bus studiis, mihi relictum fuerat, id, euolue
dis recensendisque antiquioribus ac rariorib
libris, impenderem. Ita vero accidit, vt f
manu, quod aiunt, nasceretur liber, cui
primam partem, hoc tempore, in luce
emitto. Id autem omni adseueratione ti
L. B. confirmare possum, nullum, inter ec
quos recensui, libros, duobus duntaxat, q
p. 12. & 160. occurrunt, exceptis, reper
librum, quem non tractauerim ipse manibu
& quoad eius fieri potuit, studiose & di
genter euoluerim. Vsis meis, ad id, pra
seruim inferuiit, praeter librariam patris m
re&toris Portensis, supellectilem, bibliothec
Portensis publica, & bibliotheca, quae
templo vrbis Numburgensis praecipuo, ac
feru

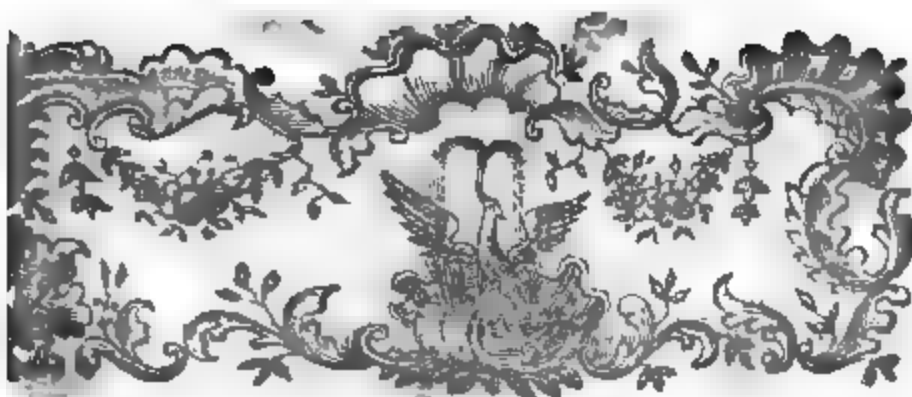
PRAEFATIO.

seruatur, quam vir summe reuerendus, CHRISTOPHORVS LVDOVICVS STIGLIZIVS, S. Theologiae Doctor, & sacrorum, apud Numburgenses, antistes primarius, ea, quae est humanitate, mihi beneuole aperuit. Alios viros, meritis in rem litterariam celebres, KAESTNEROS, WALCHIOS, & FRANKIOS, honoris etiam causa, nomino, qui consilio & opera, nullo non tempore, mihi praesto fuerunt, & libros, scopo in eo accommodatos, vltro libenterque, mecum communicarunt. Sed fortassis erunt, qui vitio mihi vertant, quod libros ego descripserim antiquos, e quibus, parum vtilitatis, ad rem litterariam; hac nostra aetate, redundare videtur. Sed ii hoc ideo, a me, potissimum factum existiment, vt, hac ratione, multorum veterum librorum, & illorum, qui eos conscripserunt, memoriae consulerem, & simul artis typographicae primordia, aliqua ex parte, illustrarem. Quid? viri, in omni litterarum genere, summi, SIGISMVNDI IACOBI BAVMGARTENII, Doctoris Theologi

PRAEFATIO.

gi celeberrimi auctoritatem, exemplum, consilium, ea in re, sequutus sum, qui non ipse modo, in describendis eiusmodi libris, huc usque posuit operam, sed etiam iis, qui recensendis libris manum admouent, suaserunt, ut veterum librorum rationem imprimis haberent. Haec ut scires, L. B. mea interesse putavi. Jamque vale, & ut coepisti, conatibus meis faue. Scribeb. in ipsis Lipsiensium randinis autumnalibus, MDCCLII.

I.

Reuerendissimi in Christo Patris, PATRICII ADAMSONI, Sancti Andree in Scotia Archiepiscopi dignissimi ac doctissimi, Poemata sacra, cum aliis opusculis. Studio ac industria Tho. Voluseni J. C. expolita et recognita. Londini, apud Joannem Billium, Anno M. DC. XIX. (1619) in 4.

Raram esse collectionem, testatur Vir Cl. David Clement. in *Bibliothèque curieuse historique & critique, ou catalogue raisonné des Livres difficiles à trouver* Tom. I. à Getting. 1750. in 4. p. 45. Editor ille Thomas Wilson, ADAMSONI gener, qui, sub Thom. Voluseni nomine latet, illam inscripsit nomine augustissimi & inuictissimi Monarchae Jacobæ, Marg. e Britanniae, Franciae, & Hiberniae regis, Iudeique Propugnatoris strenui, eam potissimum ob causam, quod ADAMSONVS, non solum omnes suas, tum fractas, tum soluta oratione vigilas, & opera, vias illi destinauerit, sed omnia insuper sua studia, industria, labores, conatus, fortunas, vitam denique ipsam eidem consecrauerit, & non sine summo discrimine, seorsus expoluerit. Epistolam dedicatorem excipit Thom. Voluseni, ad eundem Sereniss. Regem, carmen.

Tom. I.

A

men.

men. Sequitur illud Epigramma, quo, Jacobus Rex, ADAMSONI Jobum ornauit, quod hic, cum versione latina, adscribimus.

The Kingis most excellent Maiestie, in commendation of the Author.

In vandering wealth through burbling brooks and bewis,

Of tripping troupes and flocks on fertil ground,

In cattell great of syndrie shaips and bewis,

Vith hoifes all baill, or in a parted round,

In beapes of gold and riches in all vaies;

As Job exceld all vthers nicht besound

Of Monarchs great or Princes in his daies:

So this translatour merites no les praise

For giftes of spreit, nor he for giftes of geir,

And God in grace bath giuen such counterpaife,

As his translation to the vork is peir;

He did in him his giftes so viselie mell,

Whose beauenlie wealth Jobs earthlie wealth doeth tell.

Latine.

Omnigenis gregibus, fuluo niueoque metallo

Regnorum diuinis maior Jobus erat.

Sic cui nunc sacrum pandunt Heliconæ sorores,

Omnibus ingenii dotibus auctus erat;

Inclytus omnigenis animi virtutibus: ille

Ditior armentis, mente nec iste minor.

O quam fons bonus lance hæc libauerit æqua,

Vt compar Jobo versio docta foret.

In quem prudenter confert sua dona creator,

Jobi ut terrenas carmine cantet opes.

Præmittuntur & alia anglica & latina epigrammata, quibus auctoris laus decantatur, a Thom. Voluseno, Thom. Morauio, Jul. Caes. Scaligero, & Georg. Barclaio, composita. Primum inter PATRICII ADAMSONI opuscula occupat locum, *Jobus, siue de Constantia liber*, versibus hexametris conscriptus. Præmitti-

mittitur illi a) *Prologus*, in quo, esse quaedam scripta biblica poetica, auctor ostendit. b) Thom. Volufeni *ad lectorem: pium & benivolam, praefatio*, qua libelli historiam exponit. Conscripsit PATRICIUS ADAMSONVS, Jobi librum, metro adstrictum, Biturigibus Gallorum, vbi iuri civili tunc operam dabat anno 1572 in ipso belli civilis furore & incendio, in coenaculo, vt ipse ADAMSONVS amicis retulit, apud hospitem biturigensem, quotidiano vitae periculo, septem menses delitescens, dum lanienae pariliensis rabies conflagraret, misitque Lugdunum, ad Rouillium, vt eum typis exscriberet, cum tragoedia, quam auctor de Herode Ascalonita conscripserat. Misit etiam Jobi exemplum ad Dionysium Lambinum, Parisiis praelectorem regium. Cum vero persecutio in sic dictos Hugonotas, magis ac magis, omnem conturbaret Galliam, ADAMSONVS, relictis omnibus suis chartis, & vasis minime conclamatis, urgente necessitate, non sine summo vitae periculo, Galliam deseruit, & itinere accelerato, in patriam se recepit. Posteaquam interea vterque Rouillius & Lambinus discesserant, eorumque schedae passim communi calamitate disiicerentur, ADAMSONI Jobus sine omni dubio periisset, nisi multis, post Lambini mortem, annis, ab Henrico Blacuodaeo, medico scoto, inuentus, & ad auctorem in Scotia transmissus fuisset. Illud igitur exemplar, a socero acceptum, Thomas Wilson, prima vice, cum reliquis eius opusculis, in lucem emisit. Scripsit Th. Wilson praefationem, in qua, haec, quae narrauimus, retulit, *in Regia regni scotici Edinoduno Prid. Kal. Aug. 1617*. Excipiunt illam, *breviis libri summa; de patientia sacrae scripturae testimonia; Testimonia a Christo & Apostolis de Jobo citata*, nonnullaque excerpta, ad Jobi librum spectantia, e variis patrum ecclesiasticorum monumentis. Qualis ADAMSONVS fuerit poeta, hoc speciatim e capite Jobi xxxviii. desumptum lectores dicere poterit.

*Sed quorsum aetherii curas speculamur Olympi,
Pare mihi solum, quo docta leaena magistro
Insidias struit, ut catulos soletur hiantes?
Vnde cibus manat coruis, cum flebile pulli
Ingeminant, poscuntque suo clamore tonantem?
Nostin' rupicaprae & ceruae quo tempore primum
Concipiant, quotus absumat fastidia mensis?
Illae vi multa partum nituntur in auras
Edere, qui pinguis detondens pabula campi
Luxuriat, missaque colit deserta parente
Vincula quis soluit? qui sunt qui libera colla
Restituere onagro? solus campestria iussi
Teeta colat, sterilesque agros desertaque salsa;
Delicias urbis ridet vocemque tyranni
Non metuit, montana illi sunt pascua, gramen
Sequitur viride, incultis per inhospita terris
Rhinocerosne vlli domitus sub pondere aratri
Ingemet, aut raistro glebas perfringet inertes
Sulcabitue viam Cereri, aut spem colliget anni
Plaustra ferens dorso, non hos robustus in usus.
Ornasti pavonem alis, quibus ille superbit?
Aut tibi depictis decorata ciconia pennis?
Aut struthius pansis nequaquam inglorius alis
Haec fatua est volucris mediis sua negligit aruis
Oua, nec incertus metuit, nè forte viator
Conterat, aut vacuos depascens ungula campos:
Oua mihi curae: calidoque fouentur ab aestu:
Dura illa est genitrix; sed rerum prouidus auctor
Noluit esse piam; voluit cum surgeret àlis
Temnere equum cursu, & volucres sessoris habenas.
Sed quis equo robur tribuit, qui hinnitibus auras
Territat? accendunt rabidae spiramina nares,
Insurgitque iubis, vastum quatit ungula campum,
Voce ciens Martem? non illum spicula terrent
Gnosia, nec rutilis ardens mucronibus ensis,
Exardetque animis, & martia concipit arma
Terribilis clangore tubae; num fecit Jobus,
Accipiter calidos ut cursu inuaderet austros,*

*Et rabidos aquilae auderent contemnere soles?
Ille super celsas deserta cacumina rupes
Ardua tacta colit, notasque cadaueris auras
Haurit, & intentis praedam speculatur ocellis
Jam dudum crudos assuescens sanguine natos. &c.*

Cum in recensendo Jobo, paullo prolixiores fuerimus, reliquorum opusculorum, quae, in Thom. Vosseni collectione reperiuntur, tantummodo adscribemus titulos. Secundum sibi vindicat locum *Tyrenorum sive lamentationum Jeremiae Prophetae F. Elciae Libellus, latino carmine redditus*, in. 1590. Tertiam constituit partem *Apocalypsis S. Joannis Theologi Latino carmine reddita*, Regique Jacobo dicata d. I. Maii 1590. Quarto loco inuenitur *Ser. & nobilissimi Scotiae, Angliae, Franciae & Hiberniae Principis, Henrici Stuardi illustrissimi herois, ac Mariae Reginae amplissimae, filii, genethliacon, a PATRICIO ADAMSONO Parisiis conscriptum, & ibidem typis audacius d. xxv. Jun. sexto a partu die, 1566. commissum*. Carmine illo auctor multam sibi contraxit molestiam. Ob titulos enim insolitos, quos Henrico Stuardo tribuerat, carmen, carnificis manu, Parisiis publice combustum, & ipse ADAMSONVS carceri arctiori per menses sex inclusus, nec nisi magnorum principum, & inprimis Reginae, Mariae Stuardae, precibus & intercessione, ab imminentibus grauissimis periculis liberatus fuit. Recusum fuisse hoc carmen, *Amstelod. 1637. in 8.* testatur quidem Niceron Tom. XLI. des *Mémoires pour servir à l'histoire des hommes illustres, dans la Republique des lettres* p. 205. & Auctor S.R. *derer Nachrichten von einer hollischen Bibliothek* Tom. V. p. 397. sed eiusmodi editio propterea nobis suspecta videtur, quod carmen illud 176. versibus hexametris compositum, vix quatuor folia in 8. impressa, impleret, ac praeterea eodem anno 1637, prima pars *Delitiarum poetarum Scotorum hujus aevi illustrium, Amsterd. apud Jo. Blaeu in 12.* in lucem exit,

A 3

exiit, cui Arturus Jonstonus, ADAMSONI *Genethliacon* p. 13-17. inseruit. Quinto loco repositus fuit *Catechismus latino carmine redditus, & in libros quatuor digestus*, P. ADAMSONI Scoti, poetae elegantissimi opera, atque industria: Ac nunc denuo per Th. Volusenum recognitus & expolitus. Sexto: *De Papistarum superstitiosis ineptiis, carmen ad Papistas Abir donenses*, scriptum d. xxviii. Aug. 1564. Septimo *Confessio Fidei, & Doctrinae per ecclesiam Reformatam Regni Scotiae receptae; Exhibitae Ordinibus Regni eiusdem in publicis Parlamento (ut vocant) comitiis & eorum communi consensu approbatae, uti certissimi fundamentis verbi Dei innixae, & consentaneae, per P. A. descripta*, Anno salutis nostrae 1571. Hae Confessio fidei, sermone soluto conscripta est. Vltimum in collectione occupant locum *Selectiora quaedam ex aliis permixtis Auctoris epigrammata*, quibus alia Thomae & Florentii Voluseni carmina, nec non posterioris *Conclusio* prosaica de Animi tranquillitate adiicitur. Desumpta est haec conclusio, ex Flor. Voluseni *dialogo*, quem *de animi tranquillitate* conscripsit. Recusus fuit haud ita pridem *Edimburgi* 1751 in 8. Quilibet libellus, in collectione descripta obuius, nouo & singulari ornatur titulo, qui annum praefert 1618. quamuis titulus, ut vocatur, generalis annum 1619. in fronte gerat. Vitam PATRICII ADAMSONI, variis, & maxima ex parte, aduersis factis agitati, data, quod aiunt, descripsit opera Thomas Wilson, & praemisit P. ADAMSONI *de sacro pastori munere tractatui breui & adcurato*, quem adscribit etiam Thom. Voluseni nomine, in lucem emisit *London.* 1619. in 8. Contulit illa, Niceronus, cum iis quae, ab auctore anonymo, de vita Adamsoni, non quidem in eius fauorem, narrata fuerunt, eaque retulit Tom. XLI. *des Memoires pour servir à l'histoire des hom. illustr. dans la republ. des lettres*, p. 201 seq. Cum in Scotia inter presbyterianos & episcopales grauissima exorirentur dissidia, & de Episcoporum dignitat

gitate ac munere, magna animorum contentione, ageretur quaestio, ADAMSONVS, qui posteriorum tuebatur partes, & iussu Jacobi VI. in academia andrea, praesente Guilielmo Salustio Bartasio, contra Andream Meluinum, presbyterianorum tunc temporis insignanum, de legitima & orthodoxa Episcoporum auctoritate, quam defendebat, strenue disputabat, omnium in se concitauit odium, & dignitate, fortunisque omnibus euersus, vitam, miserandum in modum, tolerare coactus est. Tandem vxore, liberis, & familia, in summa egestate atque inopia relictis, Jacobi regis opem auxiliumque implorans, morbo & animi moerore correptus, diem obiit supremum anno 1591. Reliqua eius scripta recenset Nicero-
nus l. cit.

II.

AEGESIPPI *Historiographi Fidelissimi ac Disertissimi Et inter Christianos antiquissimi Historia de bello Judaico. Sceptri Sublatione Iudaeorum dispersione & Hierosolymitano Excidio. A Diuo Ambrosio Mediolanen. Antistite e Graeca Latina facta. Cum eiusdem Anacephaleosi & Tabellis Congruentiarum Cum Iosephi Libris etiam de Gestis Machabeorum. in fol. folior. 83.*

Editionem rarissimam, nomine reuerendi in Christo patris, Guilielmi Briconneti, Lodouensium Episcopi, inscripsit Jodocus Ascensius typographus parisiensis. In epistola, quam *ex officina sua litteraria ad Nonas Julias* 1510. ad Briconnetum scripsit, inter alia, haec initio leguntur: *Historiam AEGESIPPI etque Anacephaleosin: quas Jacobus Faber compa-*
te mihi suo merito cumprimis obseruandus: diligentia

sua perquisiuit: & ad varia exemplaria collatas: ac quoad eius fieri potuit integritati restitutas: superioribus diebus ad nos dedit praelis nostris committendas: dignas duxi praesul dignissime, quae faustissimo nomini nuncuparentur: ut aedes istas unde emissae & ubi attenta cura recognitae sunt repetant: & te agnoscant tanquam patrem qui beneficentissimus es eius patronus: cuius laboribus ex diutino situ vetustarum bibliothecarum noua luce donatae sunt. &c.

ARGESIPPVM postea ex Irenaei, Clementis alexandrini, & Hieronymi testimoniis apostolicum fuisse virum, & apostolorum temporibus vicinum, & scriptorem de rebus iudaicis esse fidelissimum, confirmare studet. Ita enim, nulla historia, ait, diligentius ostendit, regnum Iudaeorum defecisse ad alienigenas: & de Iuda sceptrum sublatum: quum iam aduenisset, qui mittendus erat Christus dominus: ut tempus Messiae iuxta prophetarum oracula designatum aduenisse cognosceretur: quum Iudaei ipsum Dominum operantem salutem, in medio eorum non agnuerunt: imo negauerunt & Caesarem sibi regem asciscentes, crucifixerunt: De Simone praeterea Mago: de Petro apostolorum principe: de Jacobo hierosolymitano: de Joanne baptista: deque vera hierosolymitanae euersionis occasione: hic vnus omnium fidelissimum inter historiographos quidem offert testimonium: ab quod cum ab omnibus verae pietatis cultoribus audivissime legi meruit: habet tamen quamplurima quibus curiosissimum quemque lectorem abunde oblectauerit. Prologus libri I. his inchoatur verbis: Incipit Prologus **EGESIPPI**: inter scriptores nobilissimi, in Historiam de euersione Iudaeorum. Quae in Vltionem Dominici Sanguinis a Tito & Vespasiano facta est. In fine libri V. de excidio hierosolymitano, haec leguntur verba: Finis in aedibus Ascensianis ad Calendas Junias. M. D. X. (1510).

Jo. Ba. Ascensus Beato Rhenano Suo S.

Affuit Jacobo Fabro Compatri meo mortalium vni (ut nosti) studiosissimo: Michael tuus Hamelburgius homo

in litterarum studio vigilantissimus: in recognitione
ÆGESIPPEAE historiae: quam in capita distinxit
& ad Josephum conciliauit: ut testimonio morum erunt
eius tabellae post Anacephaleosin dictae historiae sub-
dendae. Quam rem scio tibi fore pergratam: quippe
qui tempore flagitasti opus ex officina nostra emitti.
Non est tamen (ut opinari videris) apostolicorum vi-
rum gesta continens de quo opere sacer loquitur Hiero-
nymus: & nonnulla interdum citat testimonia: sed
quod Hierosolymitarum prosequitur euersionem: Judae-
orum dispersionem & lamentabile (nisi sic meritorum)
satum; iuxta hieremiae apertissima super ea re vati-
cinia. Siquid igitur aliud ÆGESIPPI in Germania
eris, aut ad nos istuc excusum: aut a nobis excuden-
dum istucque remittendum mittito. Vale.

Anacephalaeosis ÆGESIPPI de excidio hiero-
solymitano, haec initio ob oculos ponit verba: Ana-
cephaleosis desolationis Hierosolymitanae secundum
ÆGESIPPVM christianissimum apostolorum temporibus
vicinum ad honorem resurrectionis dominicae.
Istam Anacephalaeosin excipiunt quinque concordan-
tiarum tabulae, quarum in Ascensii epistola ad Beat.
Rhenanum mentio facta fuit. In fine totius codicis
haec leguntur verba:

Ascensius ad Lectores.

Habes itaque lector studiose historiam luculentam in
quinque libros distinctam cum Anacephaleosi: & Ta-
belis dexterrimo Lodouen. Antistitis auspicio & vi-
gili Stapulen. ac Hamelburgii studio nostraque quan-
tita est opella ad dei optimi gloriam: legendumque
utilitatem consummatam in aedibus nostris: quae sunt
Parrhiis in via regia ad diuum Jacobum supra aedem
diui Benedicti: e regione Craticulae: sub tribus Lupis
seu Laciis aquatilibus. Anno salutis humanae decimo
supra M. D. (1510) ad nonas Junias. Quod ad
ÆGESIPPVM, siue ut rectius scribitur, HÆGESIP-
PVM adinet, quis ille fuerit, adhuc sub iudice lis est.

Floruit seculo a Christo nato II. sub Adriani, siue alii volunt, sub Marci Antonini, Imperatoris, imprio quidam HEGESIPPVS, cuius Eusebius, Hieronymus, & Chronicon alexandrinum fecerunt mentionem. Illum ex Iudaeo, Christianum factum fuisse testatur Eusebius L. III. *Histor. ecclesiast.* Cap. XX. p. 115. & eodem libr. Cap. IIX. p. 98. edit. Henr. Valesii *Paris.* 1678. in fol. illum quinque libris ἀπλανῆ παράδοσιν τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος, exposuisse scribit. Idem fere testatur Hieronymus Cap. XX. *de viris illustribus*, in Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca ecclesiastica*, *Hamburg.* 1718. in fol. p. 89. ubi de illo refert: omnes a passione domini usque ad suam aetatem ecclesiasticorum Actuum texens historias, multaque ad utilitatem legentium pertinentia hinc inde congregans, quinque libros composuit sermone simplici, quorum vitam sectabatur, dicendi quoque exprimeret characterem. Sed nihil de istis libris V. ad nostra peruenit aetatem, praeter fragmenta quaedam, quae ex Eusebio & Photio collegit Joannes Ernestus Grevius in *Spicilegio SS. Patrum ut & Haeticorum Saeculi post Christum natum* I. II. & III. & quidem Saecul. II. Tom. I. *Axon.* 1699. in 8. mai. p. 205. sq. Petrus Halloix in *vitis & documentis Scriptorum Ecclesiae orientalis primi & secundi post Christum saeculi* Tom. II. *Dnac.* 1636. in fol. p. 697 sqq. Conf. et isto HEGESIPPO, praeter scriptores iam citatos Grevard. Jo. Vossii *de Historicis graecis* L. II. Cap. XII. pag. 186. edit. *Lugd. Batav.* 1624. in 4. Guil. Cai. *Scriptor. ecclesiasticor. Historia litteraria*, *Lond.* 1688. in fol. p. 45. Louis Ellies Dupin *Bibliothèque des Auteurs ecclesiastiques* Tom. I. p. 55. Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca graeca* L. V. C. I. p. 188 sqq. Henric. Valesii *Adnotat. ad Eusebii* II. citt. p. 56. & 60. Sine dubio ad hunc HEGESIPPVM respexit Ascerisius, cum in epistola nostro codici praemissa, uti iam memorauimus, HEGESIPPVM, qui, *de excidio hierosolymitano* scripsit, apostolicum virum, & apostolice

rum temporibus vicinum adpellat. Illum vero, si quoque HEGESIPPVM quemdam, istos libros compilasse largiri velimus, a vetere HEGESIPPO, plane esse diuersum, iam demonstrarunt Grabius, Dupin ll. citr. & Guil. Caue l. cit. p. 216. Sed verisimilis admodum est eorum sententia, qui illud HEGESIPPI nomen, e corrupto Iosephi seu Josippi nomine originem suam duxisse autumant. Extra omnem enim iam dubitationem positum est, istos *de excidio hierosolymitano* libros, liberiores tantummodo Iosephi versionem, vel si mauis paraphrasin esse, quam temporibus recentioribus quidam contexuit, cum in illis pauca reperiantur, quae in Iosephi libris *de Antiquitatibus hebraicis & de bello iudaico* non adlata fuerint. Quemlibet id docere poterunt *tabulae* sic dictae *concordantiarum* nostro codici adiectae. Huic praeterea sententiae nouum accedit pondus, vbi Paulus Colomelius, in nonnullis codicibus MSS. Josippi & Ioseppi nomen, inueniri ait. Vid. eius *Paralipomena de Scriptoribus ecclesiasticis*, in *Operibus theologici critici & historici argumenti*, quae edidit Jo. Alb. Fabricius *Hamburg. 1709. in 4. p. 695.* Sed alia adhuc de hoc libro, inter viros doctos agitur controversia, quis nempe istam versionem seu paraphrasin concinnauerit. Alii a S. Ambrosio episcopo mediolanensi, eam profectam adfirmant, alii ab auctore, qui Ambrosii tempore vixerit, eandem referunt. Vid. Scriptores iam memoratos, quibuscum conferri merentur, quae in D. Joannis Mabillon. *Museo italico, Lutet. Parisior. 1724. in 4. Tom. I. P. I. p. 13. & 14. in Jo. Alb. Fabricii Biblioth. latin. L. III. Cap. III. p. 440. in Biblioth. med. & infim. latinitat. L. IIX. pag. 502 seqq.* hac de re adnotata leguntur. Sed in aliam plane abire conspiciamus sententiam Gerardum Jo. Vossium, qui, Lib. II. *de Historicis graecis* Cap. XIII. pag. 186 seqq. & L. III. *de Historicis latinis* p. 632 seqq. *Lugd. Bat. 1627. in 4.* librum neque e *pateo*, neque ab Ambrosio, neque ab eius aequali, in
lati-

latinum sermonem conuersum, sed ab infimae antiquitatis scriptore, qui sexcentis & fortasse amplius annis, Ambrosio sit iunior, latine scriptum esse statui Consentire cum illo videtur Casimir. Oudinus, qui, in *Commentar. de Scriptoribus ecclesiasticis* Tom. II. cc. 1027 seqq. argumentis non sane spernendis, probavit, auctorem huius operis, quod sermone latino conscripserit, Seculo, a Christo nato XII. inclaruiss. Conf. ea, quae ex Josephi Scaligeri *Elencho Tribaresium*, & Caspar. Barthii *aduersariis*, ea de re addit Burcard. Gotth. Struuius in *dissertat. historico-literaria de doctis Impostoribus* §. III. & V. pag. 10 seqq. edit. quartae in 8. *Anacephalaeosin historiae de exordio hierosolymitano*, non eiusdem auctoris, sed punic cuiusdam ac insulsi consarcinatoris opus esse, ait Guilel. Caue l. cit. p. 217. Quod vero ad eam quam recensuimus editionem adtinet, illa, quod nos quidem scimus, a nemine, si Michael. Maittaire exceperis, qui illius Tom. II. *Annal. typographicor. Hag. Comit. 1722.* in 4. fecit mentionem, hucusque memorat fuit, nisi forte editio *parisina ex aedibus ascensianis* anno 1511. in lucem emissâ, quam Caue, Fabricius Struuius ll. citt. & Thom. Hyde in *Catalogo Bibliothecae bodleianae* Tom. I. p. 224. memorant, haec nostra, & vna eademque fuerit editio. De recentioribus editionibus vid. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & inf. Lat.* l. cit.

III.

Libri Psalmorum Paraphrasis latina, quae oratione soluta breuiter exponit sententias singulorum, ex optimorum interpretum veterum & recentiorum rationibus. Addita sunt argumenta singulorum Psalmorum, & redduntur rationes paraphra-

III. pp. 173.

III. pp. 147.

V. pp. 3347.

e libro rariore, & eius auctore, nonnulla iam a
prolata fuerunt, in *Analectis litterariis de libris
vibas* p. 794 sqq. Cum vero postea hic integer
titulus, nobiscum communicatus fuit, illum hic
libere, & nonnulla supplementi loco, adnotare
quam dubitamus. In fine Partis I. liber Gor-
excusus legitur, in officina typographica Ambrosii
Febii 1581. Partii V. adicitur *de ordine & collo-*
que Psalmodum ad reuerendum virum Jesaiam Coe-
um, ESROMI RÜDINGERI epistola, vna cum
satione & defensione Davidis, *quod cum cohorte*
exsulans apud regem Achim gathicum, in castra
teea, cum hoc profectus fuit pugnaturus aduersus
lam israeliticum. Inter primos referri solet
INGERVS Psalmorum interpretes, qui omni cu-
Psalmorum inquisuerunt historiam, & Psalmos,
sis Psalmis interpretati sunt. Ostendere sane
et, varios errores, in quos illi incidere, qui eum-
suscenerunt laborem. Refert autem ad illos er-

Jo. Bartholom. Lenzius in *Serie professorum n. Francorum, qui Wittenbergam illustrarunt.* 1702. in 4. §. XII. & Godofred. Ludouici, in *ria Rectorum, Gymnasiorum scholarumque celebr.* P. III. Lips. 1711. in 8. p. 165. Sed sibimet ipsi tradicere videntur, cum RÜDINGERVM *paraphr. Psalmorum* in gymnasio Euanzizensium, morau quod anno demum 1574. commigrauit, ad adfirmant. Omnia alia testatur titulus, quem a psimus, vbi omnia *primum edita* dicuntur. *παροράματα* Jacobi le Long Tom. II. *Bibliothec. crae.* Paris 1723. in fol. pag. 935. etiam referunt, quod *Paraphrasin Psalmorum* in 8. excusant & RÜDINGERVM *doctorem theologiae* nominant nihil enim tale, scriptores, quos euoluimus, merant. Vtrumque igitur in *Analectis* nostris *litteris* p. 795. expungendum erit. Natus fuit ESRO RÜDINGERVS, vir doctissimus, Papebergae, quo etiam fover eius Joachim. Camerarius h adspexit, anno 1523. die xviii. Maii. Studi patria, & academia lipsiensi peractis, artium mag in eadem academia creatus fuit, & anno 1547. rectoris munus, in illustri Schola prouinciali pot obtinuit. Illi vero per breue admodum tem spatium praefuit, cum eodem anno, in serie Cc etorum portensium, successor eius Joachim. L mannus compareat, vid. Justini Bertuchii *Chron. portense* L. II. p. 97. edit. Joan. Martin. Schan Lips. 1739. in 4. Causa abitus repentini ex lit eius, ad Wolfg. Meurerum, cui, tunc temporis, tatoris, siue Inspectoris, Scholae prouincialis pos sis, ab Electore Saxoniae demandatum fuit mu cognosci poterit. Illas ex autographo biblioth portensis hic adscribimus.

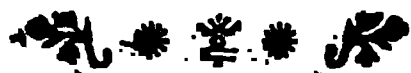
Virtute & doctrina praestantiss. Viro D. V gango Meurero dno. & Praeceptori S. colen Leipzig.

S. D. De quo nunc ad Te scribendum putavi est

Novit T. Praest. esse me quem Graeci appella-
runt μελλόποσι. Ita fit ut necessitas mihi adse-
ratur, discedendi ex provincia, in qua alias non
inuitus fuissē perstiturus. Id cogito facere ad
mercaturam Lipsensem prox. Quod tibi signifi-
care volui propterea ut cuius beneficio provin-
ciam accepiſsem, apud eum deponerem, simul ut
ἐπίσκοπος illius tempori curare possis qui mihi suc-
cedat, nequid Res scol. detrimenti capiat. Hoc
scit etiam Collega tuus Joach. Cam. D. Portae
prid. Cl. IXbris (1547).

T. ESR. RÜDINGERVS.

Nulli enim praeceptorī, praeter Rectorem, in scho-
la, habere uxorem, olim permissum fuerat. Disces-
sit autem RÜDINGERVS munere suo, anno 1548. ad
finem vergente. Sunt quidem inter viros doctos, &
inter illos praecipue Jo. Burchard. Menckenius in
dissertat. de graecar. & latinar. literarum in Misnia
inſtauratoribus, quae legitur inter eius *dissertationes*
academicas Lips. 1734. in 8. p. 277. & qui illum se-
quitur, Godofred. Ludouici l. cit. p. 163. qui illum
e schola cygnea, ad Conreſtoris portensis munus euo-
catum fuisse contendunt. Sed id falsum esse ex eo
patet, quod anno demum 1556. Cygneam, ad scho-
lam regendam, a Philippo Melanchthone potissimum
commendatus adceſſerit, quod Christian. Daumius, in
Epistola ad Bosium testatur. Conf. Tobiae Schmidii
Chronica cygnea. Zwick. 1656. in 4. Sect. II. Cap. II.
pag. 418. Scholam cygneam reliquit anno 1557. &
Virebergam se contulit, vbi Professor graecae linguae
& physices publicus, omnes philosophiae partes, sum-
mo cum adplausu docuit, & cum Philippo Melan-
chthone, collega & amico, admodum familiariter vixit.
Cum vero anno 1574. mense Maio, articuli nonnulli,
aduersus sacramentarios, iussu Augusti Saxoniae Ele-
ctoris, a Theologis Torgam conuocatis, conscripti,

iis, ex academia lipsiensi & vitembergensi, viris, q
 suspectae erant fidei, proponerentur, & singuli, sua
 de ea doctrinae parte, subscriptione sua, testari iur
 rentur consensum, ESROMVS RÜDINGERVS, c
 Caspar. Crucigero, Henrico Mollero, Christoph
 Pezelio, & Friderico Videbramio, multisque al
 subscribere articulis propositis noluit, & ideo iur
 Electoris, Torgae captivus detentus fuit. Causa
 quas praetexuerunt Theologi vitebergenses, cur ar
 culis torgentibus subscribere non possent, legi po
 runt in Rodolph. Hospiniani *Concordia discorde*
origine & progressu formulae concordiae berger
Cap. VII. fol. 36 seqq. vbi omnis historia motus
 ob articulos torgenses excitatorum, multis verbis
 ponitur. Cum res Theologorum vitebergensium
 peius ire animadverteret RÜDINGERVS, fugam
 consuluit, quod Elias Hutterus in *Concordia conc*
de origine & progressu libri Concordiae, Viteb. 16
 in fol. fol. 60. b his testatur verbis: M. ESROMVS
 RÜDINGERVS Pabebergensis, gener D. Joachimi
 merarii, qui primum arresto principis, aliquamdiu
 tentus, sed postea denuo subscribere articulis torg
 sibus recusans, die Michaelis statione sua deserta, ei
 aufugit. Illum, ad Cryptocaluinismum, animo p
 xime fuisse propensum, testatur praeter alios Jo. Ap
 Quenstedt in *dialogo de patriis illustrium doctrina*
scriptis virorum, Viteb. 1691. in 4. p. 173. & A
 nius Musa in *singularibus de viris eruditione floru*
bus, ex scriptis tam latinis, quam externis, colle
Viteb. 1728. in 8. qui pag. 109. scribit: ERASMVS
 (Esromus) RÜDINGERVS Profess. graec. lingua
 Academia Vitembergensi, stetit a partibus Peuceri
 valde persecutus est theologos innocentes, sigilla
 Selneccerum, qui, eum ad Dei tribunal citavit. V
 Selnecceri Hypomnemata & RÜD. Disp. Gram
 aduers. explicat. dicti Petri Act. III. 21. Tama
 RÜDINGERVS, in exilium missus vitam minus
 riose egit. Exul vixit per aliquot annos in Mora

apud Confessionis bohemicæ fratres, & in eorum
 gymnasio euanczizio docuit. Paralyſi ibidem corre-
 ptus, omnem pene pedum manuumque uſum amiſe-
 rat, uno pollice, ut Ludouicus teſtatur Camerarius, in
 præſatæ Huberti Langueti *epiſtolis ad Joach. Ca-*
merarium patrem & filium, præmiſſa fol. 22. a. edit.
 Lipſ. 1685. in 12. in *dextra integro, per quem ad-*
mo ad ſe calamo, & concauitati inſerto, aegre li-
bris dedit, & complura, indefeſſo labore, eo modo ſcri-
psit. Conſueuerat ex eo tempore, ubi nomen ſuum
 in charta ſubiiceret, hæc duo verba adiungere *Æxug-*
us deus. Ipſe RÜDINGERVS, morbi, qui, a Ca-
 merario, inter Morauos frequentiffimus dicitur, ex-
 ſtitit hiftoriam, in *epiſtola ad Jacob. Monauium,*
 præſatæ adiecta eſt *Paraphraſi Pſalmorum*, cuius exhibui-
 mus titulum. Vitæ apud Morauos pertæſus, admo-
 dum ſenex in Franconiam rediit, & Altorfii, in com-
 muniſſimum ſuorum, vitam cum morte commuta-
 uit anno 1591. ætatis anno LXIIX. Præter Scri-
 ptas, in *Analeſis litterariis* l. cit. & hic memora-
 tas, conf. merentur Jo. Fabricii *Hiſtoria bibliothecæ*
ſtrictianæ P. III. *Wolfenbütt.* 1721. in 4. paſſim, &
 primis p. 277 ſqq. ubi nonnulla ex eius ſcriptis ad-
 ducuntur, Jacob. Frideric. Reimmanni *Einleitung in*
Hiſtoriam litterariam der Teutſchen Continuat.
 II. Hal. 1734. in 8. Sect. III. p. 555 ſqq. Conrad.
 Schurzſchleſch diſſert. *de meritis Germanorum*
in præſatæ litteras Viteb. 1697. in 4. §. V. fol. 4. Jo.
 Caloni diſſert. *hiſtoric. de Cryptocaluinianis*
ſchismatiſmibus, qui poſt obitum B. Lutheri Vitember-
gæ orthodoxiæ ſedem turbarunt Viteb. 1714. in 4.
 XVI. p. 29 ſqq. Gottfr. Arnolds *Kirchen- und Ke-*
niſchichte im II. Th. *Francof.* 1700. xv 1. B. xxxii.
 pag. 383. Jo. Andr. Gleichii *Reformationen- und*
Prediger-Hiſtorie P. I. *Dreſd.* 1730. in 4. p. 116
 Gregor. Berſmanni *poemata* paſſim, P. in pri-
 II. p. 240 ſeqq. edit. *Lipſ.* 1592. II. Tom. in 8.
 I. legitur

legitur in RÜDINGERI obitum elegia, e qua, quentes versus adscribimus:

- - - patria quae carmina lingua
 Jessidae retulit Musa, canente Deo,
 Donauit Latii interpres doctissimus vsu
 Jessiden faciens Ausonis ore loqui.
 Defuit his fortuna bonis, quae, blanda sereno
 Ingenii dotes, lumine, rara videt.
 Namque freti, rabies Harmostica, saeuior aestu,
 Quae subito albiacam dispulit imbre scholam
 Expertem frustra belli, Musisque vacantem
 Non tulit innocuum, coeca furore virum.
 Cedentem furiis, quas vincula dira minantes
 Elusit cauti prouidus arte doli.
 Ex illo profugum, per quot discrimina rerum
 Sors tulerit, paucis est memorare labor.
 Dum fessum exilii curis, & tabe senectae
 Denas post messes sexta fatigat hyems.
 Orbatum consorte tori, casusque fugaeque
 Finitimi Turcis in regione soli. &c.

Adseruantur in Bibliotheca regia dresdensi, duo magna volumina epistolarum, a viris doctissimis fidelibus caluinianae addictis, ad Joachim. Bergium, & alios scriptarum, inter quas Vol. I. nonnullae etiam ESROMO RÜDINGERO scriptae memorantur in Christian Goetzens *Merkwürdigkeiten der Königl. Biblioth. zu Dresden* Tom. I. Dresd. 1743. in pag. 265.

III.

Oratio metrica PRIAMI CAPOTIV lilybite. alma lipsensi vniuersitate habita. in folior. 8.

Rarissimum esse hoc scriptum, e scriptorum, quae euoluimus, coniicimus silentio. Vni Jo. Henri Leich

Leichio, illud innoruisse videtur, qui eius mentionem fecit in *Annalibus typographiae lipsiensis*, Lips. 1740. in 4. p. 63. Carmine complexus est *CAPŌCIVS* elogium Friderici I. bellicosi, Friderici II. placidi, eiusque filiorum Alberti & Ernesti, quorum facta se caniturum promittit

• • • veniet cum grandior aetas

Et sua (mea) castalio frondescent tempora lauro.

Induxit per prosopopoeiam poeta virtutem & voluptatem, quae blandis verbis, illecebrisque iuuenum principum, Georgii, Henrici, & Friderici, quos ex Zedena Coniuge, Albertus progenuerat, animos, in sua trahere partes student: sed superior tandem voluptate est virtus, & ut poeta canit

Virtutem iuvenes geminis cinxere lacertis

Implicuere Deae matris sua brachia collo

His innexa manet, virtus nexaque manebit.

Carminis, quod versibus hexametris 218. absoluitur, initium tale est:

Quam vereor generosa cohors, generosa iuventus

Ne tenues raucis prorumpam versibus auras

Aut mea stridenti suspiret fistula herno:

Si tamen horrifono labuntur carmine versa

Sit voluisse satis, caeli consurgere ad axes

Pboebe veni, & comites doctissima turba sorores

Ferte pedem: viridique comas innectite lauro &c.

Editio, quae nobiscum communicata fuit, sine loci, anni, & typographi indicio, litteris gothicis, & si coniecturae locus est, Lipsiae exscripta fuit. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca* p. 706. eiusque abbreviator Joas Simlerus in *Biblioth.* p. 586. & ex illis Mich. Maittaire in *Annal. typograph.* Tom. I. *Amstelod.* 1733. p. 503. Burchard. Götthelf. Struuius in *Bibliotheca saxonica Hal.* 1736. in 8. P. II. Sect. III. §. X. p. 459. Georg. Christophor. Kreyfig in der *historischen Bibliothek von Obersachsen Dresd.* & *Lips.* 1732.

in 8. Sect. II. Cap. IIX. p. 76. Christian Schoet
in Continuat. *Biblioth. Fabricii med. & inf. Lat
Hamb.* 1746. in 8. L. XVI. p. 28. carminis fac
mentionem, quod idem PRIAMVS CAPOCIVS
dericeidos titulo contexuerit. Encomium esse
tendunt heroicum in laudem Friderici I. adu
Marchionis misnensis, ob victum Adolphum Imp
torem & sueuicum exercitum e ditione sua prol
tum, quod *Lipsiae ex officina Mauricii Brant I*
in 4. in lucem emissum fuerit. Illud non vidimus
diuersum sine dubio a nostro, & forte illud est, de
Petrus Albinus, in der *meysnischen Landchre*
Dresd. 1589. in fol. Tit. XXIII. p. 304. haec
nunciauit: *Sonsten hat eben von diesem Fürsten (*
derico dem frewdigen) PRIAMVS CAPOCIVS
libethanus Siculus etwas an Churfürsten Frideri
den III. zu Saohsen geschrieben, welches im Jar I
zu Leipzig durch Mauricium Brants gedruckt, In
chen aber nichts sonders von Historien, nur das
derselben erscheint, in was ansehen und reput
unsere Landesfürsten zu CAPOCII Zeiten, da er
einen vnter den gelertesten Leuten gehalten wor
und da man die studia auch höher als ietzo geac
gewesen seyen. PRIAMVS CAPOCIVS lilybaet
ficulus, sine dubio, studiorum causa, per aliquod t
pus, in academia lipsiensi commoratus fuit. Po
iuris vtriusque doctor, & fisci regii patronus, in
tria constitutus, & anno 1517. a plebe, exorto
multu, interfectus fuit. Retulit haec Antonius A
gitore in Bibliotheca sicula Tom. II. Panormi I
in fol. p. 192. qui illum vocat iuris vtriusque d
rem egregium, virum politioribus litteris excultissim
poetam lepidum & elegantissimum. De Theseo
pocio, PRIAMI filio, vid. Mongitore l. cit. p.
Schoettgen. l. cit. L. XVIII. p. 657.

V.

Epistola Cuiusdam *PVELLE Romane.*
Quendalinus Mellarius Reyserus sub nomine
libri ad lectorem.

Cum uideam nomen. queris tu nomina lector
Auroris. pudor hec dicere posse negat
M scripsit tenero viuens in amore puella
Cui dicenda fuit, parsque tacenda bona
Progredior lector claras nunc limen in auras
Mireris doctum tam muliebri genus.
Inuigiles musis, doctam superare puellam
Quam ingenio Pallas, fouit Apollo lyra.
in 4. folior. 5.

Quisquis opusculi auctor fuerit, dignus sane est,
qui inter praestantissimos poetas locum obtineat, &
cum ipso Ouidio aut Propertio comparari possit.
Guendalinus, siue ut in titulo nomen expressum con-
spicitur Quendalinus Mellarius, vulgo Honecker
Reyserus se editorem profitetur, & in epistolio ad
Antonium Reyserum *Kalend. Septembr. m. 1511.*
scripto, hanc *epistolam*, inter libros suos, se inuenisse
& in plerisque locis, ubi scribarum cura neglectum
fuerat, pro ingenii castigatam capacitate, impressori
tradidisse testatur. Initium carminis tale est:

*Parce precor iuuenes placidas si forte per aures
Non castis veniet littera scripta notis
Cogor nam tacitos furiosi pectoris estus
Detegere. impatiens vulneris usque mei.
Ab premor infelix: nostro satis esse pudori
Credo datum. flammis nosce Catulle meas
Tu potis es solus pereunti ferre salutem.
Mens dolet & magnum saucia vulnus habet
Quod mihi fecisti vulnus medicare dolenti
Si pereo mortis maxima causa mee es.*

*Forte mihi dicas, non hec tibi tuta voluptas
 Desine nullius causa doloris ero
 Non is sum, nūstro cur tu capiaris amore
 Vana sibi demens somnia fugit amans
 Somnia sint utinam sola venientia nocte
 Dummodo curarum sit mihi pura dies. &c.*

Elegos excipit *phaleucicum trochaicum* ad Phoebum
 ut solem reducere mōretur. Quo vero tempore opus-
 sculum rarissimum, litteris gothicis exscriptum,
 qua in vrbe prodierit, quisue ille Guendalinus Mell-
 rius vulgo Honecker Reyserus, & Antonius Reyserus
 fuerit, nulla prorsus ratione inuenire potuimus. Fo-
 te illo ipso anno, quo epistola dedicatoria scripta d-
 citur, anno nimirum 1511. opusculum impressum
 fuit.

VI.

Opusculum de mirabilibus nouae & veteris
 Urbis Romae editum a FRANCISCO DE ALBERTINIS Clerico Florentino dedicatumque Julio
 Secundo Pon. Max.

Andreas Fuluius Praenestinus
 Brutis ac Deciis & quantum Romana Camillo
 Marcello, & Fabiis debuit ante suis
 Albertine tibi: tantum Romana vetustas
 Debet, ut ad superos semisepulta redit
 Munere namque tuo, monumenta ac signa prae-
 fcorum

Resque reuiuiscunt: & loca ducta situ.
 Singulaque Cōus si depinxisset apelles
 Non essent titulis tam manifesta suis.
Cum priuilegio in 4. folior. 103.

Praemisit primae & rarissimae huic editioni Cornelius Cymbalus epistolam ad FRANCISCUM ALBERTINUM, in qua illum hortatur, ut *libros* etiam, quos conscripserit, *de urbis stationibus; de confessione; de modo recte viuendi; de sacramento; de expositione super orationem dominicam, & salutationem angelicam* in lucem prodire iubeat. Indici rerum, quae in *h*o pertractantur, hoc praefixum est

Cornelii Distichon.

*Si priscam quis siue nouam vult cernere Romam
Is duce FRANCISCO, moenia cuncta videt.*

Antiquiorem quidem nostra, editionem Rom. 1508. in 4. *Bibliothecae menckenianae* p. 196. auctoritate adduxit Vir cl. David Clement Tom. I. de la *Bibliothèque curieuse historique & critique* p. 120. sed eiusmodi extare editionem, nulla prorsus ratione, nobis persuadere possumus, cum ipse FRANCISCUS ALBERTINUS die III. Mens. Jun. 1509. ultimam operi admouisse se manum testatur. Haec enim in fine nostrae editionis leguntur verba: *Ex urbe die III. Men. Jun. M. DIX. in die sanctiss. & individuae Trinitatis in aedibus Reuer. Cardi. tit. sanctae Sabinae.* His verbis adiicitur

FRANCISCI ALBERTINI Distichon

*Si nunc errarem fateor me errare libenter
Nam sine censore nullus in orbe fuit.*

ui Vincentius Rauennas & typographus haec subscripserunt:

Vincentius Rauennas ad libellum.

Mirantur cuncti, ac omnis mirabitur aetas:

Quod rerum summam parue libelle tenes.

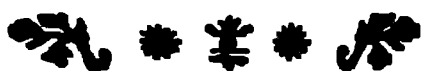
Sic te non capiet doctorum turba virorum

Et dicent omnes tu mihi gratus eris.

Impressum Romae per Jacobum Mazochium Romanae Academiae Bibliopolam qui infra paucos dies epythaphior. opusculum in lucem ponet. Anno Salutis

M. D. X. (1510.) die III. Febr. Emendatione igitur quadam indigent, quae in recentissima *lexici eruditorum* editione Tom. I. col. 198. leguntur: *erschrieben an den Pabst iulium II. einen Brief den 3. Jun, 1510. unter dem Titel: descriptio veteris Romae & de laudibus ciuitatum Florentiae & Saonenfis, den man 1511 zu Rom in 4. gedruckt, worauf ihn der Buchdruck Jacob Mazochius, nebst Antonino, Vibio Sequelti zu ändern gleicher Materie 1523. zu Rom in 4. wieder auslegen lassen; vorher aber hatte gedachter Mazochius diesen Tractat 1515. unter der Aufschrift Opusculum de mirabilibus nouae & veteris Romae zu Rom in 4. besonders herausgegeben. Nam 1) *Opusculum de mirabilibus veteris & nouae urbis Romae* diuersum plane est ab illo, quod FRANCISCUS ALBERTINVS anno 1509. *de laudibus ciuitatum Florentiae & saonenfis ad Iulium II.* perscripsit. 2) posterius, in editione an. 1510. quam habemus praesentem, non inuenitur, sed demum editioni Rom. an. 1515. adiectum fuit. 3) editio libelli *de mirabilibus veteris & nouae urbis Romae*, anni 1515. non prima est, quae apud Jacobum Mazochium in lucem edita fuit, sed vt ex iam dictis patet, editio anni 1510. a Jacob. Mazochio iam impressa fuit. Conf. Dauid Clement *Bibliothèque curieuse historique & critique* l. ci. vbi & aliae vtriusque libelli, memorantur editione quae, omnes raritate se commendant. De FRANCESCO ALBERTINO siue DE ALBERTINIS florentino, qui, e Capellanis Cardinalis titulo S. Sabinae fuit, & initio seculi xvi. inclaruit, vid. Jos. Simler *Bibliotheca* p. 199. Anton. Posseuini *Apparatus scriptor* Tom. I. pag. 490. edit. Venet. 1606. Gerard. J. Vossii *de Historicis latinis* L. III. Cap. XII. pag. 60. Christoph. Hendreich *Pandectae brandeburgicae* Berlin. 1680. p. 181. Giulio Negri *Storia degli Scrittori fiorentini*, Ferrara 1721. in fol. p. 181. Jo. Alberti Fabricii *Bibliotheca med. & infim. Latinit.* L. VI. p. 58.*

VII.

Rationarium Euangelistarum omnium in se
euangelia. prosa. versu. ymaginibusque
quam mirifice complectens. in 4. folior. 18.

Liber rarus quidem sed oppido absurdus, opusculis
adnumerari debet, qui adiuuandae memoriae causa
ulgata fuerunt. Tales sane figurae sunt ligno in-
dite, quales reperiuntur in Jo. Bunonis *Neuer lateini-
scher Grammatic in Fabeln und Bildern* Dantzig 1651.
in 4. in Justi Winckelmanni *Caesareologia*, eius-
demque *Logica memorativa peripatetica*, plus vice
simplici edita. Quis figuras monstrosas, quae, in ra-
tionario *Euangelistarum*, oculis obiiciuntur, excogi-
tauerit, non constat. In praefatione quidem ad le-
ctorem. exemplari, quod ante oculos versatur, prae-
missi Georgius Relmisius anipimius, vel qui sub hoc
agrammate latet Georgius Simlerus wimpinas, ea-
rum se disertis verbis prodidit auctorem, cum scri-
bit: *Igitur per imagines, variis insignitas rebus: &
quidem placitura simulacra (quemadmodum spera-
mas) tibi congeffimus, quo memoriam huiusmodi formis
embrases: quas cernis venuste prorsus effigiatas uti
meliores fieri posse censere nequeas.* Sed dubitatio
quaedam hic suboritur, cum Jo. Georg. Schelhornius
editionem libri descripserit antiquissimam, sine au-
ctoris nomine, haud ita longe post inuentam typo-
graphiam, in lucem emissam. Vid. *Amoenitates lit-
terariae Francof. & Lips.* 1725. Tom. I. p. 1 seqq.
David Clement *Bibliothèque curieuse historique & cri-
tique* Tom. II. p. 141. Nostra editione antiquiorem,
anni nimirum 1502. etiam descriptam inuenimus in
Christ. Goetzii *Merkwürdigkeiten der Kœniglichen
Bibloth. zu Dresden* Tom. III. *Dresd.* 1746. p. 22
seqq. Editionem anni 1504. habuisse dicitur Büne-
mannus, dans la *Bibliothèque* de Mr. Clement 1 cit.
Epigrammata Sebastiani Brant, Jodoci Galli rubea-
B 5 quen-

quensis & Georg. Relmifii, quae hisce editionibus praemissa dicuntur, etiam in nostra editione reperiuntur. Cuilibet imagini, praeter argumenta capitulum Evangelistarum profaica adpositi sunt Petri Rosenheym *numeri alphabetica serie per capita coherentes, dimissa neglectaque littera K consulto: cuius spatium. F consona supplet. neglectis quoque tribus novissimis x. y. z. quae ad rem pertinebant.* Coronide loco, haec libro adposita est peroratio. *Habes ingenuae lector, quibus viis atque argumentis, quae sunt testis euangeliorum distincte quae appositeque reminiscuntur.* Ista tibi Thomas Badensis, (in editione anni 1502. legitur phorcensis) cognomento Anselmi tradidit in magisterio peditus insolente. studii vero quod reliquum erat exercitationisue donare non potuit. Adipiscendum autem si rationes preceptionis diligentia imitaberis usque frequentioris. Vale 1505. De editione anni 1510. vid. Cl. David Clement *Bibliothèque* l. cit. A figurarum descriptione nos plane abstinemus, cum a Schelhornio una alteraque, satis adcurate l. cit. descripta fuerit. Quae tamen in prima figura Schelhorniana *tria tintinnabula cittharae adpensae* existimavit, in figura, quae ante oculos versatur, *sacculorum* formam omnino referunt, quibus numularii, e templo hierosolymitano, a Christo eiectione, designantur. Cum vero editioni, quam recensuit Schelhornius, Petri de Rosenheym versus non fuerint adpositi, illos quae ad figuras a Schelhornio descriptas pertinent, hic adscribimus.

*Alta docens aquila. verbum caro fit veniantque
Vox testis. alii tres quoque Nathanael.
Bis tria vasa replent nova vina fugat quoque fune
Vendentes. templum soluite signat eis
Coelica dogmata dat Nicodemo. tingit uterque
Praefert Baptista. predicat atque Hiesum
Dum lassus fonte residet. se Samaritanae
Pandit. curatur Regule filius hic*

*Extra piscinam iussit tibi languide surge
Nil sine patre facit. credite vel Moysi
Fœna iacent ubi millia quinque cibant. fieri vult.
Rex. mare calcat. amen est caro vita cibus.*

* * *
* * *

*Grandis murmur erat scæohpheque. bonus: est. non
Doctrinans clamat. scisma fit exit ab hiis.
Hic moecham saluat. lux. testis principiumque
Daemonio nati quem lapidare volunt
Illinit sputo Hiesus tangens. maledicunt
Caeco Judei. se manifestat ei.
Judeis loquitur. ego sum pastor bonus. unum
Cum patre. blasphemum ceu lapidare volunt.
Lazarus hic surgit meritisque fideque sororum.
Consilio Cayphas vaticinando præest.
Martha ministrat. coenat Lazarus & soror ungit.
Hinc asinus. granum. luxque sequuntur ibi.*

*Recusa esse Petri de Rosenheim Disticha in singula
sacrorum biblicorum & librorum eorundem capita,
Stettini 1570. in 8. testatur Jo. Christophor. Wolfius
P. II. Bibliothecae Hebraeae Hamburg. 1721. in 4.
p. 255. Petrus de Rosenheim siue Rosenhaym, co-
gnomen adsciuit ex Bauariae superioris oppidulo Ro-
senheim dicto. Prior monasterii mellicensis ordinis
& Benedicti in Austria, singulari potissimum pruden-
tia & vitae integritate inclaruit, medio seculi XV.
tempore. Multa scripta composuit, quae tamen ma-
xima ex parte inedita sunt. Conf. de illo Jo. Tri-
themius de Scriptoribus ecclesiasticis Cap. Dccxxxviii.
in Jo. Alb. Fabricii Bibliotheca ecclesiastica pag. 171.
Jof. Simleri Bibliotheca p. 566. Antonii Posseuini
Apparatus sacer Tom. III. pag. 67. Casimir. Oudini
Commentar. de Scriptoribus & scriptis ecclesiasticis
Tom. III. col. 2305. Jacobile Long Bibliotheca sa-
cra Tom. II. p. 933. Jo. Albert. Fabricii Biblioth.
med. & infim. latinit. L. XV. p. 820. die Merkwür-
digkei-*

digkeiten der Koenigl. Biblioth. zu Dresden I. cit. I
 Georgio Simlero wimpinensi, qui nescimus ob qu
 causam, in *lexico eruditorum* locum non inuenit, v
 Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 232 sqq.

IIX.

Aurea opuscula *Celeberrimi Juris utriusque L*
etoris & Equitis aurati dni PETRI Rau
natis Itali, in vniuersitate Grisualden, utrumque J
ordinarie legentis. cum additionibus in fine posu
quae non sunt in prima impressione. Et cum a
tificioſa memoria. in 4. folior. 60.

Om nibus qui de PETRO *rauennotae* litteris aliqu
 consignarunt, haec editio incognita fuit. Litteris
 scripta est gothicis, & in duas dispescitur partes.
 prima, inuenitur 1) *Sermo domini PETRI de Rau*
na Juris utriusque doctoris equitisque aurati, que
habiturus erat, de mandato religiosissimi patris & d
mini, dni Martini dignissimi Episcopi Caminen. D
cretorum doctoris consummatissimi. In synoda p
ipsum celebrata. Sed iusta causa impediēte. qu
tamen sibi est incognita illum recitare non potuit. E
cerptum quod ex illo dedit Christ. Schoettgenius i
Continuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latina
L. xvii. p. 165 sqq. reperitur in nostra editione fol.
vbi verbis: malui potius in matrimonio viuere cum
paucis redditibus, quam amplissimos beneficiorum rea
ditus possidere, additum est, & incontinenter viuere
 Miramur etiam, quod Schoettgenius hunc locum non
 dederit integrum. Post verba enim: *libenter erram*
 haec in exemplari, quo vtimur, addita leguntur: *scie*
ham enim esse scriptum, quod grande patrimonium
grandis tentatio est. Et quanto quisque in superior

est constitutus loco, tanto in maiori versatur periculo. Cui enim plus committitur, plus ab eo exigitur, etiam cum usura penarum. Hoc eleganter scriptum reliquit Isidorus in III. de summo bono. Et non minus gaudeo meis canonibus & legibus cum paucis redditibus quam abundantes diuitiis, & me cum tali sorte natum fuisse gratulari & exulto. In fine sermonis satis prolixi, hæc oculis obiiciuntur verba: hunc sermonem recitavit præfatus doctor in duobus horis nullis omissis allegationibus volanti lingua. 2) Solutiones cum suis canonibus & legibus, ad argumenta & allegationes quæ sunt in disputationibus & confistoriis iudicium. Hunc libellum PETRVS rauenνας, libellum florum adpellari voluit, quod hæc eius in fine verba testantur: Nunc ista sufficiant charissimi mei auditores multa tamen alia non minus pulchra restant quæ cum tempus dabitur vobis communicare polliceor si vos videro vigilantes in doctrina mea & ne libellus iste, sit sine speciali nomine, illum libellum florum appellabitis, quia tale nomen sibi convenire videtur. & si illum non contemnitis in theorica & practica est vobis & honorem & utilitatem allaturus. Explicit libellus Florum. Sequitur de artificiali memoria. Secundæ parti hic novus præfigitur titulus: Artificiosa memoria clarissimi Jaris utriusque doctoris & militis dni PETRI Ravenensis: per quam facillime multa memoriter teneri & dici possunt.

C. Lyciniî decatonsichon ad Candidum
lectorem

Si memorem tentas fieri te candide læctor
Atque inter celebres nomen habere viros
Perlege quod prisce specimen pregrande Rauenne
Edidit. & celo laudibus usque loca
Et potes. & debes merito censere magistrum
Artificis genii iudiciiue simul.
Eia igitur cuncti numen veneremur in eum
Et meritas laudes quisque poeta canat.

*Grecia non similem vidit nec Romula tellus
Nec non posteritas est habitura. vale.*

*Complectitur secunda pars 1) Lancelloti Decii iur.
utriusque Doctoris Epigramma*

Quid modo pyramides, quid iam babilona canamus

*Quid iouis & triuie templa superba dec
Non magis immensum mirabimur amphitheatrum*

*Nam summe facerent hoc quoque semper opes
Scipio non ultra iactet quod fecerat usus*

*Aguina qui proprio nomine tota vocat
PETRUM fama canat quam nobilis ille Rauenne*

Gloria. qui plus quam docta Minerva potest

Quid magni fecere dei mirabile dictu

Nam retinet quicquid legerit ille semel

Effatur triplici quaecunque orator in hora

Protinus hic iterum nil minus ore refert.

Si reor hunc genuit doctarum quinta sororum

Cui pia musa nihil non meminisse dedit.

*2) ad Clarissimum & excellentissimum cesarei pontificis
cuique iuris doctorem mirabili memoria peditum equi-
temque splendidissimum PETR. Rauennatem Marci Pi-
cardi epigr. 3) PETRI Rauennatis memoria artifi-
ciosa. Inchoatur his verbis: Et cum una sit Fenix
& unus sit iste libellus. libello si placet Fenicis nomen
imponatis. Quoniam etate nostra paucos excellenti
memoria peditos fuisse cognouimus statui pulcherri-
mum opus Italie & toti orbi tradere. cuius precepta
siquis seruare voluerit huius artis altissimum culmen
paruo tempore mirabiliter attinget. nec fallor o lector
carissime. dum enim precepta mea per totam Italianam
experier cuncti diuinum potius quam humanum opus
se vidisse affirmabant. aliqui etiam se cruce signabant
nec in artificiosa memoria praeceptorem habui, sed de-
mibi auxilium prebente regulas pulcherrimas maximam
tamen laboribus inueni. hunc ego libellum doctissimi
auditoribus legi. meque legente precepta huius artis
ore meo pendentes scripsere & qui doctrina mea v-*

su-

sunt & honorem & laudem sunt consecuti. hoc meum
 iuuentum excellentissimi viri laudauerunt. quorum no-
 mina in fine huius operis inscribere placuit. ne solus vi-
 dear quod est meum laudauisse quod profecto pulchrius
 indicabitur si excellentiores habuerit laudatores &c. E
 regulis ad comparandam eiusmodi memoriam artifi-
 ciales propositis, quas P E T R V S rauennas conclusio-
 nem nominat, tertiam, quae aurea ab illo vocatur, hic
 proponimus: Quia pro litteris alphabeti homines habeo,
 & sic imagines viuas. pro littera enim a. Anthonium
 habeo, pro littera b. benedictum & sic personas, in quo-
 rum nominibus prima littera est in illa quam collocare
 volo. & ego communiter pro litteris formosissimas puel-
 las pono. illae enim multum memoriam meam excitant. &
 frequentissime in locis iuniperam Pistoriensem mihi
 charissimam dum essem iuuenis collocaui. & mihi crede
 si pro imaginibus pulcherrimas puellas posuero facilius
 & pulchrius recito quod locis mandauit secretum. ergo
 habet utilissimum in artificiosa memoria, quod diu tace-
 re pudore. si cito meminisse cupis virgines pulcherri-
 mas coloca. memoria enim collocatione puellarum mi-
 rabiler commouetur. & qui vidit testimonium perhi-
 buit. hoc autem utile preceptum prodesse non poterit il-
 li qui mulieres odiunt & continent. sed isti artis hu-
 ius fructum difficiliter consequentur veniam tamen mihi
 dabunt viri religiosissimi & castissimi preceptum enim
 quod in hac arte mihi honorem & laudem attulit tacere
 non debui cum successores excellentissimos relinquere to-
 ti viribus nitar. Quae de sua memoria in fine duo-
 decimae conclusionis narrat, omnem propemodum su-
 perare fidem humanam videntur. Pieraque excerptis
 Jo. Georg. Schelhornius in *Amoenitat. litterar.* Tom.
 XI. p. 16. not. (m). Ne vero ipse credulis impone-
 re videretur P E T R V S rauennas, in omnibus, quae
 de stupenda memoria sua memorat, ad testes, viros
 in dignitate constitutos, maxima ex parte, cum talia
 kniberet, adhuc viuos, & integrarum urbium & aca-
 demiarum testimonia prouocat. Conf. Jo. Henric.
 a Seo-

a Seelen *Selecta litteraria* pag. 678 seqq. De v
memoriae artificiosae editionibus vid. Francisci A
Cremonae litterata Tom. I. *Parmae* 1702. in
 pag. 356. Michael Maittaire *Annal. typogr.* Tom
 pag. 535. *Bibliotheca telleriana, Paris.* 1693. in
 pag. 385. Christ. Schoettgenii *Continuat. bibl*
Fabric. med. & infim. Lat. I. cit. Editioni, quae
 te oculos versatur, adiiciuntur a) *Copia multarum*
legationum. Rauennatis in materia extentionis
Theodoricum Vresen filium suum charissimum, b
beatissimam virginem carmen, c) ad inuictissimum
cipem Bugslauum & Pomeraniae (Pomeraniae) de
illustrissimum, d) ad Senatum hamburgensem, e
matronas Lubicenses, f) ad Henricum Bockholt
positum Lubicen. & Juris Doctorem clariss. g
Jo. de Kitzscher Prepositum Collebergen. &
veriusque Doctorem celeberrimum & Oratorem s
didiss. h) ad Georgium Klest Serenissimi prin
Bugslai Cancellarium, i) ad Henning Stenwarder
minen. Canonicum & excelsi Principis Secretar
nunc etiam Cancellarium, k) ad Auditores studio
mos, l) ad sanctissimum Rochum carmen deuotum
fati Doctoris PETRI ut nos liberet a crudeli pesti
tia, m) ad Theodoricum Vresen nobilem adoles
tem & canonic. eccles. Bremens. Haec carmina on
litteris romanis impressa, PETRVM rauennatensi
ultima caueae fuisse poetam demonstrant. In
libri haec typographus adposuit verba: Finis au
opuscalor. una cum artificial. memoria PETRI Ra
veriusq. iuris doc. militisque aurati In officina fe
memorie Quentel, An. 1560. (1506). Michael M
 taire editionem in *Annalibus typographicis* non
 morauit. PETRVS, siue PETRVS FRANCISC
 aut PETRVS THOMASIVS utroque enim mo
 Guido Panzirolo scribitur, a patria Rauenna ra
 natis obtinuit cognomen. Vtrumque ius non
 omnium admiratione, Patavii, Bononiae, Ferrar
 Ticini, & Pistorii, quae Florentinorum vrbs est, doc

Cum Bogislaus X. Pomeraniae Dux, etruscas peragraret regiones & PETRVM raennatem Venetiis inueniret, illum cum filio Vincentio an. 1498. secum abduxit, & academiae gryphiswaldensi constituit Professore. A Friderico III. Electore Saxoniae euocatus, in academiam vitebergensem recens conditam, commigravit, & ibidem per aliquot annos iura professus est. Inde vero quam ob causam nescimus, Coloniam se contulit, e qua vero vrbe, paullo post a Dominicanis eiectus fuit. Testem illius rei habemus Henricum Cornelium Agrippam a Nettesheym, qui, *L. II. Epistol. 60. Tom. II. Oper. edit. Lugduni per Heringos fratres an. 1600. p. 105 seqq. ad Amicum scribit: Intellexi hoc mane culendissime Caesar, quam sequitur a colonicensibus magistris nostris traductus fueris, - - quid potuit tibi contingere illustrius, quam tibi illis vituperari, a quibus non nisi optimi & doctissimi quique semper odio habiti sunt? quorum calculo te numerari profecto non mediocris gloria. Quis enim ignorat, hos esse illos magistros, qui Joannem Campanum, insigni doctrina & virtute virum scholis secluse-* runt? qui PETRVM raennatem celeberrimum iuris doctorem vrbe exegerunt? &c. & Libr. VII. in epistola apologetica ad urbis Agrippinae Romanorumque Coloniae Senatores & Consules l. cit. pag. 363. Neque vero, ait, vos penitus ignoraturos puto, Viri sanctissimi, neque ciuium vestrorum excidisse memoria arbitror, qui illa in hunc diem adhuc apud se deplo-

rant, quae nostra recenti aetate apud vestram urbem perfidus Dominicanorum furor molitus fuerat, - - qua infelicitate Erasmus roterodamum, orbis christiani lumen, sorditie eorum commaculari aggressi sunt, & qua nequitia Hermannum Comitem Nuenarium, illustrem & doctissimum virum, persecuti sunt, & qua vniuersitatis vestrae iactura PETRVM raennatem, celeberrimum utriusque iuris doctorem atque lectorem splendidissimum pepulerunt, vos non puto oblitos. Illum postea incertis sedibus esse vagatum, constat ex Or-

Tom. I. C ruini

tuini Gratii *Criticomastige peregrinationum* P E T
rauenennatis, Lugduni 1511. Quo tempore, & qua
 regione diem obierit supremum, non constat; C
 dibile est illum in patriam rediisse & ibidem esse in
 tuum. Illum enim semper in votis habuisse, patriam
 reuifere terras, patet ex eius carmine, *ad beatissimam*
virginem, cuius supra fecimus mentionem, ubi in
 alia haec poeta precatur:

Sit mihi chara quidem felix Lucretia coniunx

Atque preces audi Virgo beata suas

Des quoque quod uiuo mihi non sic uiua negetur

Que iacuit lecto frigida sola diu

Corpora nostra simul rapiat mors condita eodem

Et mea sint tumulo coniugis ossa mee

Non tamen hec iaceant peregrino tecta sepulchro

Sed precor in patria molliter ossa cubent.

Conf. de illo & eius scriptis editis Josias Simlerus
Bibliotheca p. 564. Anton. Posseuini *Apparat.* 4a
 Tom. III. p. 64. Jo. Micraelii *pommerische Chronica*
und Geschichte, Alt-Stettin 1640. in 4. L. III. p. 41
 Daniel. Cramerii *pommerische Kirchen-Chronica, Stettin*
1628. in fol. II. 49. pag. 136. Valentini ab Eicksteden
Epitome Annalium Pomeranie, Gryphisw. 1728. in
 pag. 114. Guid. Panziroli *de claris legum interpretibus*
 L. II. Cap. CXVII. p. 215. edit. Christian. Godofr.
 Hofmanni *Lips. 1721.* in 4. Cap. CXXXIX. p. 215
 ubi illum ob stupendam memoriam, *Petrum a Memoria*,
 fuisse cognominatum memorat. Marci Mantz
 Benavidii *Epitome virorum illustrium* pag. 468. e
 Hofmanni, Jo. Henr. a Seelen, Jo. Georg. Schellh
 nui, Christ. Schoettgenii II. citt.

VIII.

artificiosa memoria in omni scibilium genere
perficere volenti vtilissima per JACOBVM
ELIPPVM DE YSABELLIS *Tridentinum ar-*
tis magistrum congesta Abonhora.

Lucius Habelius Thuronensis

Ingens ingenium iuueues (iuuenes) natura ne-
gauit

Quo nequeant lectos mente tenere sonos
Sic tua Cecropie committere verba Miuerue
Possunt, nec solito sensa referre modo
Ipsa noui versent sedulo precepta magistri
Bellica quem summa misit ab arce parens
ut ut optatam cunctis mortalibus artem
Conferret: paruus quam tenet iste liber
Sophie Studium & preclaras contulit artes
Numinis hac verbum turba sacrata docet.
His hec vires confert, lectorque labanti
Consulet ingenio, suppeciasque feret

Reuchius Langianus memorandi artem
introducitur.

quibus Orbilii plagosam ducere vitam
Contigit: & trepide cura sacrata scholae
penes exploditur: sunt nam demortua Phebi
Plectra & scutifera munera ceca deae
quos Cillenio prognatos fidere constat
Omni me nimium sedulitate fouent
duce, nubifero iaculantur fulmina caelo:
Atque tenent propria corda tremenda manu.

Sed quid opus verbis? Phoebō ceu cuncta
nident

Sidera: sic nostro munere cuncta nit
(micant)

Illa ego: quam gremio cunctas circundare de

Quas tulit e patrio vertice Pallas: auent

Ast: ego laudatas videar ne vendere merces

Cuncta Tridenrinus lector amice dabit.

Dii bene vortant.

in 4. folior. 4.

Scriptores omnes, qui, de memoria artificiali
pferunt, frustra euoluimus, nemo eorum, istius
ris & opusculi fecit mentionem. Si pergame
quibus libellus inuolutus erat, fidem habere volui
mus, auctoris nomen fuit proprium D. Philip. Ri
necker. Illud enim nomen, manus coeua istis
gamenis inscripserat. In epistolio praemisso, quod
bellum Joan. Langio leMBERGIO, artium magistro;
manioris cultiorisque litteraturae Professori lipsi
dicauit, *lypsico in gymnasio XV. Calen. Ianuar. 15*
scripto, se artificiosam memoriam profiteri scri
Opusculum Valentinus Schumannius Lypsick impr
1516. Neque a Michaele Maittaire, neque a
Henric. Leichio adnotatum fuit. Praeter epigra
mata in titulo conspicua, Andreas Franck & Mel
or Rynchius Hefius, in laudem artis memoriae
belli, epigrammata addiderunt, quorum alterum in
epistolae dedicatoriae, alterum paullo prolixius
ultima libelli pagina legitur. Digna sunt Hen
Cornelii Agrippae a Nettesheym, quae hic legan
verba. Is sane de eiusmodi libellis qui, artis men
ratiuae continent praecepta, haec pronuncia
Cap. X. de vanitate scientiarum Tom. II. Oper. p.
Scripserunt de ea (arte memoratiua) Cicero lib. R
toricorum nouorum, & Quintilianus, in institutio

lus, & Seneca: & ex recentioribus Francisc. Petrar-
 cha, Marcol. veronensis, Petrus rauennas, & Herman-
 nus Bulchius, & alii, sed indigni catalogo, obscuri ho-
 mines permulti, & multi hanc quotidie profitentur,
 sed non reperitur, qui in ea multum proficiat, & ma-
 gistratus pro lucro infamiam saepe reportant. Solent
 enim in gymnasiis, plerunque huius artis professione ne-
 bulosi quidam scolaribus imponere, ac rei nouitate
 puerilem ab iuuentis emungere: denique puerilis
 gloria est, ostentare memoriam: turpe & impudentis
 est, multarum rerum lectionem instar mercimoniorum
 ante fores explicare, cum interim vacua domus sit.
 De aliis artificialis memoriae scriptoribus vid. Georg.
 Paschii *Tract. de Nouis inuentis*, quorum accuratiori
 cultui faciem praetulit antiquitas. Lips. 1700. in 4.
 Cap. II. p. 134 seqq.

X.

HENRICI CORNELII AGRIPPÆ, AB NET-
 TESHEYM *Armatae Militiae Equitis Aurati*,
 & J. V. ac medicinae Doctoris. Opera, Quaecum-
 que hactenus vel in lucem prodierunt, vel inue-
 ni potuerunt Omnia, in duos tomos concinne
 lecta, & diligenti studio recognita: quae pagi-
 na post praefationem proxima plenissime enume-
 rantur. Lugduni per Beringos fratres. in 8. form.
 minor. pp. 779. si praemissa 15. folior. exce-
 dit.

H. C. AGRIPPÆ, *armatae Militiae Equitis*
Aurati, Vtriusque Juris Doctoris, & sacrae Caesa-
ris Maiestatis a Consiliis & archicamerarii,
 Operum pars posterior: Quorum Catalogum ex-
 hibent tibi paginae sequentes Vna cum Rerum

& Verborum hoc tomo memorabilium Indice cuplete & certo. Lugduni, per Beringos fratres pp. 1139. si praemissa pp. 24. & indicem adiectum pp. 44. non numeraueris.

Huius editionis, quae, litteris, ut vocant, cursivae
sive italicis, impressa est, mentionem iam factam
conspicimus, in denen *Nachrichten von einer bali-
schen Bibliothek* Tom. II. pag. 318 sqq. not. *) quorum
verba hic transcribimus: *diese Ausgabe ist un-
denen* (scilicet quae apud fratres Beringos in lucem
prodierant) *die wir vor uns haben. die älteste,
solches die Züge der Buchstaben deutlich anzeig-
doch aber nach 1562 herausgekommen. Es fehlen
dieser Ausgabe verschiedne Stücke, als nach obiger Aus-
gabe das 12. Stück im ersten Theil, nebst den kabbali-
schen Tabellen bey dem ersten Stück. Im 2. Theil
den das 2, 4, 5, 15 und 16. Stück, wie aus dem bey
ersten Theile befindlichen Verzeichnis erhellet. Wir
haben diese Ausgabe 2. mal zur Hand, und in beiden
exemplaren fängt der 3te Band mit S. 593. des Bogens
an, da die Briefe ihren Anfang nemen. Wir mutmaß-
daber, und vielleicht nicht ohne Grund, dass diese Aus-
gabe, was den 2. Theil betrifft, bis auf die Briefe
AGRIPPA unterdruckt worden. Igitur exemplum
quod ad manus habemus, id singulare habet, quod
integer neque mancus sit Tomus posterior. O-
scula autem, quae, in exemplaribus memoratis,
denen *Nachrichten von einer bali-schen Biblioth.* de-
derantur, hoc ordine reperiuntur. Titulum excipit
1) *Operum hoc altero tomo contentorum eleuchus.*
H. C. AGRIPPAE *epistola ad spectabilem virum D. Lu-*
gustinum Furnarium, civem genuensem. 3) H.
AGRIPPAE *praefatio ad Lectorem.* 4) *Declama-*
onis de incertitudine & vanitate scientiarum atque
num, loci communes, seu capitum argumenta. 5) *i-*
clamatio de incertitudine, & vanitate scientiarum at-
art.*

artium p. 1-314. Epigramma in denen *Nachrichten von einer h. B.* Biblioth. l. cit. p. 328. not. *) memorandum, in hac editione non reperitur. 6) H. C. A. &c. in *artem breuem Raymundi Lullii commentaria* p. 315-451. 7) H. C. A. *Liber de triplici ratione cognoscendi Deum* pag. 452-481. 8) H. C. A. *Dehortatio gentilis Theologiae, ad amicos aliquos quondam perorata* p. 482-491. 9) H. C. A. *Expostulatio super expositione sua in* *sermone de verbo mirifico cum Joanne Catilineti* *fratris Franciscanorum per Burgundiam provinciali ministro, sacrae Theologiae Doctore* pag. 492-498. 10) H. C. A. *Declamatio de nobilitate & praecellentia foeminei sexus* p. 499-535. 11) H. C. A. *de sacramento Matrimonii declamatio* p. 536-549. 12) H. C. A. *de originali peccato, disputabilis opinionis declamatio* p. 550-565. 13) H. C. A. *Sermo de vita monastica, per venerabilem Abbatem in Browiler habitus* p. 565-575. 14) HENR. CORN. AGRIP. *Sermo de inuentione reliquiarum Beati Antonii Heremitaе, pro quo venerabili eius ordinis religioso* p. 575-580. 15) H. C. A. *Contra pestem antidota securissima ad D. Theoricum Cyrenensem, Coloniensis Archipraesulatus a suffragiis, in sacris administratorem*, pag. 581-592. Haec sunt, quae, in Exemplaribus, auctoribus derer *Nachricht. von einer h. B.* obuiis, desiderantur, in nostro vero codice inueniuntur. Opuscula autem, quae, praeterea ab AGRIPPA composita, exstant, e recensione derer *Nachrichten von einer h. B.* l. cit. p. 333. facile cognosci poterunt. Index, qui, in aliis editionibus *epistolis* praepositus est, in hoc exemplari non exstat, quamuis in fine paginae 592. custos, ut a hypothetis vocatur, Index adpositus fuerit. Aetatem huius editionis, adcurate definire non possumus, illam vero ante annum 1586. & forte ipso illo anno, in lucem exiisse, ex eo conuicimus, quod possessor, cuius nomen libro nostro adscriptum est, isto anno, sibi hunc comparasse scripsit.

XI.

HENRICI CORNELII AGRIPPÆ AB NETTESHEYM, *Armatae Militiae Equitis Aurati & Juris Vtriusque ac Medicinæ Doctoris*, Operum Omnia, in duos tomos concinne digesta, & nunc denuo sublatis omnibus mendis, in *Philosophia* gratiam accuratissime recusa. Quibus post omnium editiones de nouo accessit Ars notoria, ut indicat Catalogus post præfationem positus Lugduni per Beringos fratres, Anno 1600. in 8. p. 668. si præmissa folior. 12. excepta fuerint.

H. C. AGRIPPÆ, AB NETTESHEYM, *Armatae militiæ Equitis aurati, & Juris vtriusque Medicinæ Doctoris*, Operum Pars posterior Quæ Catalogum exhibebunt Tibi paginae sequentes. Vna cum Rerum & Verborum hoc tomum memorabilium indice & locuplete & certo. Lugduni per Beringos fratres Anno 1600. pp. 440. 480. si præmissa folior. 8. & indicem folior. omiseris.

A nemine, quod nos quidem sciamus, huc vicinior memorata fuit Operum AGRIPPÆ editio, quæ anno 1600. in fronte gereret, si Thomam Crenii exceperis, qui nostram conspexisse videtur editionem cum in *Animaduers. histor. philolog.* Tom. II. pag. 1. pontificis ad AGRIPPAM, inueniri ait, *epistola* Tom. II. Operum AGRIPPÆ p. 33. *editionis lugdunensis. an. 1600*, tametsi in illa l. cit. typothetarum editio, paginae numerus 43. adpositus fuit.

Is enim typothetarum error in nostra editione prodit. Adduxit præterea V. Cl. David Clemens Tom. I. de la *Bibliothèque curieuse historique & critique* n. 94. editionem, cuius paginarum numerus, a

rarissime illi, quae ante oculos versatur, respondet;
 sed illam ideo ab hac diuersam esse suspicamur, quod
 in titulo P. I. verborum loco: *quibus post uniuersum edi-*
tiones, de nouo accessit Ars notoria ut sitis indicat ca-
talogus post praefationem positus, apud David. Clement
 . I. cit. legatur: *quibus praeter omnes tabulas nouiter*
accessit ars notoria, quam suo loco interpositam reperiis.
 Editionis praeterea annus, in Parte I. a Dauide Cle-
 ment, omissus fuit.
 Extrare etiam editionem, cui in calce Partis postero-
 ri, haec verba adiecta leguntur: *Lugduni per Beringas*
fratres Anno 1600, quae tamen verba, in nostra editione
 non inueniuntur, memoriae iam prodidit Jacobus Fri-
 dericus Reimannus in *Catalogo Bibliothecae theolo-*
gicae Systematico-critico, Hildesiae 1731. in 8. p. 1108.
 C. Joannes Vogtius in *Catalogo Historico-critico Li-*
brorum rarior. Hamburg. 1747. in 8. p. 14. Michael.
 Lilienthal in *der theologischen Bibliothek. Königsberg.*
 1741. in 8. Tom. I. pag. 1043. In nostrae editionis
 P. I. titulo, comparet simulacrum feminae, veste su-
 per genas, recincta, indutae, quae, altera manu cala-
 mum scriptorium, hedera circumdatum, altera sche-
 dulam tenet, cui haec inscripta leguntur verba: *De-*
scendit ab annis. Pedibus adpositus est liber clausus,
 hieroglyphico aeternitatis signo, serpente nimirum,
 qui caudam mordet, & hedera cinctus. In titulo
 P. I. se offert caput Minervae galeatae. AGRIPPAE
 opuscula, eodem ordine posita sunt P. I. quo illa re-
 censuerunt Auctores *derer Nachrichten von einer hal-*
leschen Bibliothek Tom. II. p. 321-327. In P. vero II.
 desideratur 1) *Epigramma* in *denen Nachrichten*,
 pag. 328 adductum. 2) *Nobilis viri H. C. AGRIPPAE*
Apologia aduersus calumnias, propter declamationem
de vanitate scientiarum & excellentia verbi Dei, sibi
per aliquot Iouanienses Theologos intentatas. 3)
 H. C. AGRIPPAE. &c. *Querela super calumnia ob-*
ditam declamationem, de vanitate scientiarum, atque
excellencia verbi Dei, sibi per aliquos sceleratissimos
syc-

*Sycophantas, apud caesaream maiestat. nefarie
ditorie intentata, ad ornatissimum virum Eu
Scapulum Caesar. Maieft. apud Angliae Rege
torem. 4) H. C. AGRIPPÆ tabula abbre
artem breuem Raymundi Lullii. 5) H. C. A.
tissimae Annae monogamia ac unico puerperi
sitiones abbreviatae & articulatae, iuxta dis
nem Jacobi Fabri stapulensis, in libro de tribu
6) H. C. A. defensio propositionum praenari
contra quendam dominicastrum, illarum impug
qui sanctissimam Deiparae virginis matrem An
natur offendere polygamam. Caeterum haec
multis typhotetarum erroribus deprauata est.
minis loco hic adscribimus Clausulam exorcis
tum aëreorum, quam e Petri de Abano *He*
seu Elementis magicis excerpterunt die *Nach*
von einer hallischen Bibliothek l. cit. p. 323.
ista, in editione, quam descripsimus, P. I. p
Venite ergo in nomine Adonay Zebaoth, Adonay
ram, venite, venite quid tradatis (tradatis)?
imperat vobis Adonay Saday Rex regum, El,
teip, Azia, Hyn, Jen, Minosel (Mincsel) &
Vay, Vaa, Ey, Haa, Eyc, (Ege) Exe, a El,
Hy, Hau, Hau, Hau (Haeu) Va, Va, Va, V
dem ratione haec particula expressa conspi
vocem *tradatis* exceperis, in editione supra
rata. *Index*, qui, in posteriore editione, To
per duas digere partes, multo breuior & cor
est illo, qui in superioris editionis calce in
Qui plura, de aliis & variis *Operum AGRIPP*
tionibus, & de AGRIPPA ipso noscere cupi
scriptores iam a nobis hic, & in *Analectis li*
de libris rarior. p. 10 sqq. memoratos, in *Pr*
Nachrichten von einer hallischen Bibliothek &
Clement Bibliothek *historique & critique*
vbi plures producuntur scriptores, qui de H E
CORNELIO AGRIPPA, & eius *Operibus* co
rati sunt.*

XII.

CARDANI, Medici Mediolanensis, Metoposcopia, Libris tredecim, & octingentis facie Eiconibus complexa: Cui accessit Liber de Naevis Corporis tractatus, Latine nunc primum editus: Interdico Martino Laurenderio, Doctore medicensi. Lutetiae Parisiorum apud Thomam Erarium Juratum, via Jacobaea, sub signo Medici. M. DC. LVIII. (1658.) Cum privilegio Christianissimi. in folio pp. 125.

Idem a nobis quidem in *Analectis litterar. de litteris* pag. 212. & 1130 sqq. memorati, sed temporis nondum visi, titulus hic integer est. Hieronymi Vicecomitis imitationem, qui, prima arte illa, quam Metoposcopia vocant, quaesierat, eamque post longum temporis spatium hominum reuocauerat usum, HIERONYM. DANVS opus conscripsit. Quam magni ipse DANVS id aestimauerit, ex eo patet, quod inter tredecim illud retulerit libros, praeter quos, librum etiam alium, superesse ex suis scriptis optauerat. eius liber *de vita propria* Cap. XLV. pag. 249. edit. Paris. 1643. in 8. Diu illud delituit, & a inter opera deperdita CARDANI relatum fuit, a Thoma Jolly Bibliopola parisiensi, in itinere repertum, & in lucem editum fuit. Editor as Jolly, inscripsit nomine Nicolai Fucquetii, in suprema curia, procuratoris, & gallici aerae facti. Praefationem ad Lectores praemisit ius Martinus Laurenderius, cuius nomen in nostra *lexici eruditorum* editione frustra quaesieris. hypothesis Cardanus amplexus fuerit, iam enarratus in *Analectis litterariis* p. 1130. Tredecim librq-

librorum argumenta hæc sunt: I. de regulis generalibus necessariis ad Metoposcopiam facilius animo complectendam. II. de lineis, diuersis modis in frontibus & mulierum figuratis. III. de figuris lineae Saturni. IIII. de variis figuris lineae Iouis. V. de variis figuris lineae Martis. VI. de variis figuris lineae Solis. VII. de variis figuris lineae Venere. VIII. de figuris variis lineae Mercurii. VIII. de variis figuris lineae Lunae. X. de lineis in fronte plurima loca possidentibus. XI. de linearum frontis mixtionibus. XII. de Observationibus linearum frontis mulierum. XIII. de naevis faciei, & lineis, quae, cum iisdem coniunguntur, in quatuor sectiones diuisus est, quarum 1) a. It. de naevis, in dextra faciei parte, collocatis, secundum signa Zodiaci, & eorum relatione, ad varias corporis partes. 2) de naevis, in sinistra faciei parte, constitutis, secundum signa Zodiaci: eorumque relatione ad alias corporis partes, relatione. 3) de naevis, tam in planetariis faciei lineis, quam in ceteris faciei lineis. 4) de naevis faciei, tam unitis, quam combinatis, qui varias etiam frontis lineas, comitantur.

Thomam Jolly statutum habuisse animo, librum etiam lingua gallica indurum, edere, colligimus ex vertutis privilegii regii, in calce libro adiecti, ubi talia leguntur: *Nostre cher & bien amé Thomas Jolly - Je vous a fait treshumblement remontrer qu'estant en Italie il a rescouvert un Manuscrit de CARDAN intitule Metoposcopia auquel il y a huit cens figures qu'il a fait graver avec grand soin & despence, & mesme fait traduire en nostre langue, lequel Manuscrit desireroit faire imprimer. - - Nous luy avons permis & permettons par ces presentes, d'imprimer ou faire imprimer tant en Latin qu'en françois, &c.* Num quid lice editus fuerit, ignoramus, Nicéron facit dans les *Memoires pour servir à l'histoire des hom. illustr. de la Republique des lettr.* Tom. XIII. p. 281. ea de re nihil adtulit. MELAMPODIS μαντιῶν περί παλαιοῦ cum Laurenderii versione latina, vix tres implet paginae.

gins. De prima editione graeca alio loco dicendum nobis erit.

XIII.

HIERONYMI CARDANI *Mediolanensis* de propria vita liber. Ex Bibliotheca Gabrielis Naudaei. Parisiis, Apud Jacobum Villery, in palatio porticu delphinali M. DC. XLIII. (1643) in 8. pp. 322. si praemissa folior. 40. non numerata fuerint.

Haud satis adcurate Niceron Tom. XIII. des *Mémoires pour serv. à l'histoire des hom. illustr. dans la republ. des lettr.* p. 259. editionem oppido raram, a Naudaeo in 12. editam esse scribit. Editor illam distulit Aelio Diodato J. C. & philosopho doctissimo. CARDANI vitam praecedat Gabriel. Naudaei de CARDANO iudicium. Haec vero editio parisiensis, multis hypothetarum vitiis deformis est, quo nomine melior censenda erit editio, quae, *Amstelodami apud Jan. Rauesteynium* 1654. in 12. pp. 288. in lucem exiit. In ea addita sunt HIERON. CARDANI *praecipua ad filios*. Praemisit postea librum *de vita propria*, cum alio, qui, huc spectat, *de libris propriis*, Carolus Sponius, *operibus CARDANI*, quae iunctim *Lugduni* 1663. X. Tom. in fol. edidit. Conf. Niceron *Mémoires* l. cit. Multa, de se ipso iactitat CARDANVS, quae ingenium portentosum & singulare prorsus, produunt. Mediolanensis patricius, natus fuit anno 1508. & in arte medica, & mathematicis scientiis, illa aetate, maxime excelluit. Quamquam ingenio prorsus heroico fuit, & doctrina multos superavit viros, luculento tamen demonstrauit exemplo, magnis ingenii permultum saepe admixtum esse amentiae. Tam mirificam enim de semetipso conceperat opinionem,

nionem, vt neminem sibi parem inueniri pro
 Mores praeterea, in libro, cuius titulum adsci
 ingenium, fortunam, fata denique omnia, e
 sibi euenisse commemorauit, qualia nemo m
 facile expertus est. Inter alia iactauit, se ab
 aetate per siderum influxum, diuinandi virtu
 cepisse, vid. Cap. II. p. 9. apertis oculis, & vig
 varia spectra vidisse Cap. XLIII. p. 227 sqq.
 suo vocem subinde audiuisse, qua, ad rem si
 dam incitatus, & ad omittendam impulsu
 Cap. XLVII. p. 261 sqq. carnem suam, redol
 phur, tus, & alia Cap. XXXVII. p. 170. & q
 reliqua nugarum, quibus omnis fere liber *de*
vita, refertus est. Stultitiae inprimis, de eo,
 mat opinionem, thema natalitium, quod S
 nostro, e rationibus astronomicis delineauit,
mentar. in Ptolemaeum L. II. de Astror. iua
VIII. Text. LIII. p. 369 sqq. edit. iugdunen
in 8. quod quidem iam ante eum Abu Mo.
 Albumasar, Arabs, muhamedanus; Albertus
 scopus ratisbonensis; Becchai, Judaeorum Ra
 trus de Apono, Italus; Petrus de Alliaco, A
 scopus cameracensis, Presbyter Cardinalis, &
 sii parisiensis quondam Cancellarius; Tyberiu
 lianus Sextus, Calaber, qui initio seculi xvi.
 & e schola Augustini Niphi prodiit; Lucas C
 Neapolitanus; & alii, impio plane ausu, tent
 cuntur. Illum igitur inter plagiaros referre
 Gabriel Naudaeus, in *iudicio de HIER. CAR*
fol. 23. edit. paris. vbi ait: patet inde, quae
fuert CARDANVS: nam cum certo certius e
tam haberet, themata Christi natalitia, ab allia
 Tiberio Russiliano *exarata fuisse, nec illum lat*
sent, quae Picus, Albumasar, & Bacchonus,
dixerant, noluit tamen eorum vnquam memin
vulgo litteratorum, inuentum istud suum fuisse
deret, quod ei postquam ex voto cessit, - - nolu
ceps, quantumvis ab aemulis vrgeretur, & in

non capitis veniret, vel minimum de illis auctoribus, mentionem iniicere, maluitque de sua impietate tot rumores disseminari, quam ex opinione tam audacis facili partem gloriam amittere. Vid. de his, quos nominamus, viris, & imprimis de HIER. CARDANO Jo. Ant. Schmidt *dissert.* cui titulus: *Thema Christi natalitium, a nonnullis impie & absurde erectum*, Febr. 1683. in 4. Vlrici Junii *Errores Astrologorum* *thema Christi genetliacum*, Lips. 1701. in 4. Conf. Tychonis de Brahe *progymnasmat.* p. 239 sqq. *edit. Francof.* 1648. Sixti senensis *Bibliotheca sancta* L. V. Annotat. LXXXI. p. 387. edit. Colon. 1576. fol. L. VI. Annotat. X. p. 468 sqq. Jo. Pici Mandulani *aduersus Astrologos* L. V. Cap. XIII. fol. 165 sqq. *Operum* edit. *argentinens.* 1504. in fol. Jo. Caesar. Vanini *Amphitheatrum providentiae aeternae* Exercit. VI. VII. IIX. Gregor. Michaelis *notae* Jacobi Gaffarelli *Curiositates inauditas*, Hamb. 1676. p. 337 sqq. Frideric. Spanhemii *dubia evangelica* Tom. II. *Geneu.* 1658. in 4. Dub. XXXIII. 12. p. 354 sqq. Georg. Paschii *Tract. de novis inuentis, quorum adcuratiori cultui facem praetulit antiquitas* Cap. VII. §. XVII. pag. 586 sqq. P. Baile *Dictionnaire historique & critique* Tom. I. p. 765. not. Q. edit. *Amsterdam* 1720. *Observat. balenses* Tom. X. *Observ.* VIII. §. VII. p. 221 sqq. Cl. Vogtii *Catalog. libr. rar.* p. 172. Inuenit vero recentioribus temporibus, absurdissimus eiusmodi conatus patronum, & HIERON. CARDANVS defensorem, in Jo. Baptista Morino, Medic. Doctore & mathematicum Professore regio parisiensi, qui, in praefatione apologetica, *Astrologiae gallicae*, Hag. Comit. ann. 1661. in fol. editae pag. XXI sqq. CARDANI causam strenue agit, & ab omni dementiae & impietatis crimine, eum immunem esse sustinuit, propterea quod thema natalitium Christo, non vt Christus vel Deus, sed vt verus homo est, imposuerit. De tempore, quo, CARDANVS fatis concessit, inter viros doctos, adhuc disceptatur, vid. P. Bai-

P. Baile *Dictionaire* l. cit. p. 263. not. F. Ad-
tatem proxime adcedere videntur, qui, cum Nic-
no aliisque, illum Romae an. 1576. aetatis anno LX
obiisse scribunt. His scriptoribus, qui, de HIERO-
MO CARDANO, & rebus ad eum pertinentibus
posuerunt, in *Analectis litterar. de libris re-*
p. 211. adductis, addi poterunt *Naudaeana* p. 15
it. pag. 150. *Patiniana* pag. 78. edit. *Amsterd.* l.
in 12. Jo. Henr. Behr *Dissert. de superstitione*
DANI in rebus naturalibus, Lips. 1725. in 4. Jo-
deric. Christii *Observatio, pro HIER. CARD.*
censura P. Baelii male habito, quae legitur in
Noctibus academicis, Hal. Magdeb. 1729. in 8.
cim. I. p. 46 sqq. Gabriel Naudé *Apologie, pour*
les grands personnages qui ont été faussement sou-
nez de Magie Chap. XIII. pag. 348 seqq. edit. P.
1625. in 8. Jaques George de Chauffepié *Non*
Dictionaire historique & critique pour servir de
plement ou de Continuation au Dictionaire histo-
& Critique de Mr. Pierre Bayle Tom. II. à *Amst.*
1750. lit. C. pag. 36 seqq.

XIIII.

BERNARDI A BREYDENBACH, itinerar-
in terram sanctam. in fol. folior. 69. si f
quibus vrbium schemata impressa sunt, fua
excepta.

Fuit BERNARDVS A BREYDENBACH, si-
BRAITENBACH, e nobilissima BREIDENBACH-
RVM stirpe, quae, hodiernum Burggrafiorum frici-
genium dignitate, & titulo eminet, oriundus, Ca-
rarius, & ecclesiae maguntinensis Decanus. It-
lud in terram sanctam, cuius dedit descriptionem,
cepit ex vrbe oppenheimensi, dioeceseos mogun-
tensis, anno MCCCCLXXIII. ipso die S. N

angelistae. Itineris socios habuit fratrem¹ Felicem
 de Bicken, ordinis praedicatorum, sacrae paginae lecto-
 rem, & praedictorem vlmensem. Qua ratione soci-
 erat, ut Auctor goettingensis (quem Jacob. Guil.
 Severlen fuisse dicunt) einer *Abhandlung von*
 BERNHARD VON BREIDENBACH *Reise in das*
heilige Land, fratris Felicis nomen, in quatuor exem-
 plaribus itinerarii breydenbachiani diversis, quae an-
 te nos habuit, inueniri non potuerit, ut p. 7. not. (k)
 firmat, dicere non possumus: id sane pro certo ad-
 ducere possumus, quod in nostro exemplari, inter so-
 cios itineris ille reperiatur. Reliqui socii fuerunt
 Joannes de Solms dominus in Mintzenberg, Philip-
 pus de Bicken strenuus miles, & Erardus Rewich de
 Breuckto inferiori, ingeniosus; ut ab ipso BREIDEN-
 BACHIO vocatur, & eruditus pictor, qui, a venera-
 bilibus & deinceps potiorum civitatum, quibus ter-
 ra plerumque transitu applicare oportet, praesertim
 in terra sancta locorum, dispositiones, situs
 & spem, quoad magis proprie fieri potuit, artificiose
 delineavit, transtulitque in cartam upus viso pulchrum
 & delectabile. Illi praeterea comites se adiunxerunt,
 inter famulos, cuique seruentes, Maximinus co-
 mamento Smaasmus de Roppelsteyn, & dominus in
 Breuck; dominus venerandus de Mernawe baro;
 Joannes de Bulach miles; Paullus & Thomas duo fra-
 tres Minores, multarum linguarum periti; Georgius
 de Bicken miles; Nicolaus, dictus Maior in Kurt miles;
 Joannes de Schawenberg miles; Caspar de Sienli
 miles, Sigismundus de Marszbach miles; Petrus
 de Bicken miles; Joannes Lazarus Archidiaconus & Ca-
 nonicus Ecclesiae transilvanensis in Vngaria. De-
 inde rediit BREIDENBACHIVS anno
 MCCC. LXXXIII. & Venetias nave vectus perven-
 it, die IIX, mensis Januarii. Quo tempore obie-
 cit non constat, illum vero ad annum vsque 1490.
 vixisse vitam, nonnulli scriptores existimant. Vid.
 Gerardi Jo. Vossii *de historicis latinis* L. III
 c. I. D Cap. VI

Cap. VI. p. 520. vbi Antonii Posseuini notauit errorem, qui, Tom. I. *Apparat. sacr.* p. 224. illum, aetate vixisse scripserat, quamuis Posseuinus illo, Vossius calculum posuit; cvi. annis fuerit iuni Conf. Auberti Miraei *Auctarium de Scriptor. ecclesi.* in Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca ecclesiastica* pag. Casimir: Oudini *Commentar. de Scriptor. & scrip. eccles.* Tom. III. col. 2733 sqq. vbi insignem admodum errorem, cum BERNARDVM A BREIDENBACH & Bernardum cognomento sapientem, monachum Anglum, vnum eundemque esse, sibi persuase. Posterior anno circiter 970. terram sanctam peragavit. *Itinerarium* eius exstare inter Codices MSS. universitatis oxoniensis Cod. 1376. & in MSS. codici Collegii lincolniensis Cod. 55. num. 4. adfirmat Vossius l. cit. p. 624. & Oudinus l. cit. Edidit illud Joan. Mabillonius & Lucas Dacherius Tom. I. *Ad Sanctior. Ordinis S. Benedicti Paris.* 1668. in p. 523 sqq. Conf. de Bernardo sapiente Joannes I. seu in *Relationibus historicis de rebus anglicis, seu illustribus Angliae scriptoribus*, Paris. 1619. in Centur. I. pag. 827. Carolus du Fresne dominus Cange in *indice Auctorum*, quem praemisit *Glossa med. & infim. Latinitatis* Col. xciiii. edit. Lugd. 1688. Jo. Alb. Fabricius in *Bibliotheca med. & infim. Latinit.* L. II. p. 836. BERNARDI BREIDENBACHII praeter scriptores nominatos, etiam mentem fecit, Nicolaus Serarius L. V. *Rer. moguntin.* Georg. Christ. Joannis *Scriptoribus rerum moguntinar.* Tom. I. *Francof.* 1722. in fol. p. 797. & 8 Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & infim. Lat.* L. II. p. 592 sqq. Vir S. R. Siegmund Jacob Baumgarten in der *Vorrede* zu dem III. Th. der *übersetzten allgemeinen Welthistorie* Hal. 1746. in 4. pag. Hodoeporici breidenbachiani exemplum, quod, e bibliotheca S. Wenceslai numburgensi, nobiscum communicatum fuit, litterarum charactere gothico, Sp. 1502. exscriptum est, quod typographi subscriptum

his verbis concepta docet : *Sanctarum peregrinationum in montem Syon ad venerandum Christi sepulchrum in Hierusalem atque in montem Synai ad diuinam virginem & martyrem Katherinam opusculum hoc contentium per Petrum drach ciuem Spirensen impressum Anno salutis nostre M. CCCC. II. die XXIII Nouembris. finit feliciter.* Editionis mentione iam facta fuit a Michael. Maittaire Tom. II. *Annot. typograph.* p. 156. Exemplar, quod, ante oculos versatur, pro more istorum temporum, titulo destituitur, & dedicatione *ad reuerendiss. in Christo patrem & dominum, dominum Bertholdum sancte maguntinæ sedis Archiepiscopum, sacri Rhomani imperii per Germaniam Archicancellarium ac Principem Electorem,* inchoatur. Totius operis, satis rari, quamuis plures illius extent editiones, de quibus, mox nonnulla dicemus, argumentum, ipsius auctoris, exponemus verbis, quæ, statim post dedicationem leguntur.

Contentiam huius Operis subiecta monstrabunt.

In primis præfatio præmittitur, ciuitatis Hierusalem & sanctæ terre finitime quondam promissionis appellate commendaticia. plures eius præclaras ostendendo præter & supra ceteras excellentias & præcipuas prerogatiuas. unde & ex ea veluti termino ad quem mota est projectio tam eminentior conuincitur & dignior merito comprobatur. Fructum etiam sanctæ huius peregrinationis quondam ipsa etiam præfatio persequitur. intentionemque explicat auctoris & operis diuisionem ut patet intuenti. Deinde processus Hierosolymitanæ peregrinationis de loco ad locum ordinate & ex amussi communis & vulgus deducitur narratione. & tam litteris & scriptura tum imaginibus & figuris potiores ille ciuitates & loca quibus inter proficiscendam communis applicatur terra marique ad intellectum & sensum describuntur videlicet. Primam omnium inçlyta ciuitas venetiarum inquam terminus a quo intrantibus mare. Deinde ciuitas parentina quæ a Venetiis leucis communibus sine

miliaribus italicis distat centum. Deinde Japha quae bis millenis. Vbi peregrini de mari egredientes. per Rama oppidum ierosolymam per XL Leucas in asinis pergunt Venetiis usque Hierusalem sunt bis mille italicis & quadraginta. Cetere vero minores insule omnes suis in locis, propriis duntaxat designantur. Maxime vero insignis & potens Ragusina quingentis distans a venetiis leucis non est hic effigiata. ad cuius portum etiam solet applicari. Id cause est quod nimio ventu & vi inde proiecti ac celeriori cursu illac nequiuimus propinquare. quo accidit ut terfugerit oculos & obtutus. Inter insulas varias quas pretergredi oportet, inter nauigandumque ceteris preclariores hic habentur figurate. videlicet Candia quae a Venetiis mille italicis distat. Rhodum quae mille quadringentis. & mille septingentis. Reliquae duntaxat & suis in locis nominantur. Porro loca Hierosolymam & quae ciuitati de vicino quibus crebrius in sacra fit pagina mentio. queque memoratu digna patrata leguntur. sparguntur figuris cum notulis declaratoriis & bus oportunis ad veteris vel noui testamenti secunda parte prime huius partis principalis tracto de locis. agitur ordine congruo. de incolis, digenarum locorum eorundem & presertim sacris ritibus, legibus, & sectis. Et prima de sarracenis quorum ut magis pateat error tissima secta. De eorum pseudo propheta & ductore Mahumeto. longa & propria textitur & etans videlicet. De eius ortu & natiuitate. & restabili vita & conuersatione. De eius pergis initio & promulgatione. De eius iniquis & indubia damnatione. Et tandem compendiosa sed notabilis & matura annectitur r

scilicet & perfidie improbatio. ubi multa baud contemnenda inseruntur dogmata potissimum contra illam epicuream paradysum quam ipse Mahumet suis predicauit sectatoribus & promisit. Inde agitur breuissime. de Iudeis. Grecis. Sirianis. Jacobitis. Nestorianis. Armeniis. Georgianis. Indianis. Maronitis. Et eorum omnibus erroribus cerimoniais & ritibus. Adiunguntur quoque cuilibet sue proprie littere siue characteres quibus continentur vel scribendo vel loquendo ipse nationes. In fine eiusdem tractatus oratiuncula quedam additur miserum & miserabilem orientalis ecclesie statum moderatum deplorans. Sed & disputatio quedam seriosa & argutis contra eos qui unumquemque in sua fide. lege vel secta. credunt posse saluari. Postremo de veris catholicis latinis qui perpauci sunt Hierosolymis fit memoria cum lamentatione quadam lugubri. super desolationem ecclesie Dei sancte. & exhortatione ad principes orthodoxos. eos ad ecclesie fideliozem contra perfidos defensam animando. Cuius rei gratia in calce visio quedam terribilis Carolo (scilicet caluo) quondam imperatori ostensa. Annotatur ex speculo historiali Vincentii beluacensis sumpta. In secunda huius operis parte principali de secunda agitur peregrinatione ab Hierusalem per vastam solitudinem in montem Synai. ad diuinam & inclytam sanctamque virginem & martyrem Katherynam. Cui etiam commendaticia quedam antefertur prefatiuncula, sicut & priori. Deinde profectus ipsius ordo. & processus ab Hierusalem usque Gazera ciuitatem. & inde per desertum usque Syna describitur. ubi & loca sacra singula in montem Dei Oreb & Synai ex ordine explanantur & debitis notulis elucidantur. Tandem regressus ex monte Synai per hortum balsami in matherea villa existentem. & per Chayrum babiloniam ciuitatem sarracenorum potentissimam & maximam ubi rex ipsorum Soldanus residet. & inde per Nylum paradiseum fluium nobilissimum usque in Alexandriam quondam gloriosam urbem. inde & Venetias reditur nauigio. ubi etiam de con-

stantinopolitanae urbis excidio & expugnatione agitur
 digressionem. ordinata & oportuna explicatur narra-
 tione. Et in fine omnium quedam ponuntur scitu ne-
 cessaria his qui forte volent has in futuro deuotione
 gratia subire peregrinationes. quos fructu multipli
 spirituali haud dubium inde dotandos altissimus salu-
 conducat & reducat Amen. Praeter historiam expu-
 gnationis constantinopolitanae, adicitur operi in fin-
 1) index insularum a Venetiis vsque Rhodum, 2)
 quaedam communia vocabula de idiomate sarracenico
 in latinum translata. 3) historia de Nigroponti ca-
 ptione, quae historia etiam inserta fuit a Philip. Le-
 nicero Tom. II. *chronic. turcic. Francof.* 1578. in fo-
 p. 102 sqq. vbi ab auctore anonymo conscripta dici-
 tur. 4) *Narratio de rhodiae urbis obsidione.* 5) *de*
captiuitate urbis idruntinae. Si Thom. Hyde in *Cat-*
alog. Bibliothec. bodleianae Tom. I. *Oxon.* 1674. i
 fol. p. 133. fides habenda est, *obsidionis rhodiae urbis*
descriptio, & *historia capti Hydruntii*, minus recte
 BERNARDO A BREIDENBACH tribuitur, sed
 Guilielm. Canoersin, de quo vid. *Analecta nostra lit-*
terar. p. 202 sqq. conscripta fuit. Quod si verum ho-
 fuerit, inter plagiarios BREIDENBACHIVS refe-
 rendus erit, eo magis, quod in praefatiuncula istis nar-
 rationibus praemissa, disertis verbis se illarum iactat
 auctorem. 6) *Regimen peregrinantium trans mare*
quod Hali medicus scripsit. 7) *Cautela contra pedu-*
culos ac pulices & muscas in mari. Figurae, quibus
 opus ornatur, omnes ligno incisae sunt, & artificem
 haud ineptum produnt, inprimis urbium schemata
 quae satis magna, & e variis plagulis conglutinata
 composita sunt. Conspiciuntur vero vrbs Veneta, pa-
 rentina, mutinensis, insula Candia, insula Rhodus, &
 vrbs hierosolymitana. Exhibentur praeterea non
 nullorum animalium exoticorum icones, figura sepul-
 cri dominici, vna cum templo ibidem exstructo. Sa-
 racenorum, Graecorum, Surianorum siue Syrorum, &
 Turcarum, pacis tempore equitantium, pro diuersis
 que

quo vtuntur vestium habitu, delineationes. Litterarum, quibus Arabes, Iudaei in Palaestina, Graeci, Soriani, Iacobitae, Abasini siue Indiani, vtuntur, characteres, & alphabeta ligno incisa. Vtrum ipse BERNARDVS A BREIDENBACH itinerario conscribendo dederit operam, an alterius labore & studio vsus fuerit, non constat. Vid. de dubitatione, quae ex quatuor exemplarium, latini, germanici, belgici, & gallici collatione suborta fuit die *Abhandlung von BERNHARD VON BREIDENBACH Reise in das gelobte Land* pag. 7. not. (d) (e). Primum hoc itinerarium edidit lingua latina BERNARD. A BREIDENBACH Mogunt. 1486. in fol. cuius editionis in fine haec leguntur verba: *Sanctarum peregrinationum in montem Syon ad diuinam virginem & matrem (martyrem) Katherinam opusculum per Erhardum Reuwich de Traiecto editioni impressum in ciuitate Moguntina. Anno salutis MCCCCLXXXVI. (1486) die XI. Februarii. feliter.* (feliciter) vid. Mich. Maittaire *Annal. Typogr.* Tom. I. p. 472. Casimir. Oudini *Commentar. de Scriptor. & scriptis eccles.* l. c. Thom. Hyde *Catalog. Biblioth. bodleian.* Tom. I. p. 106. die *Abhandlung von BERNH. VON BREIDENBACH Reise in das gelobte Land* pag. 7. not. (i) error sine dubio typographicus est, cum ibidem pag. 6. prima editio 1484. prodiisse dicitur. Eodem anno versio euulgata germanica, cui haec verba in fine sunt adposita: *Dieses werck ynnhaltende die heyligen reysen gen Jerusalem zu dem heiligen grab vnnnd furbasz zu der hochgelobten Jungfrauen vnd mertreryn sant Katherin durch Erhart rewich von Vttricht ynn der Statt Meyntz getrucket ynn Jar vnsers heyls tusend vierhundert vnd LXXXVI. yn dem XXI. tag des Brachmoneds. Endet sich seliglichen.* vid. Mich. Maittaire *cit.* not. 3. die *Abhandlung &c.* l. cit. Versio lingua germanico-belgica exarata, prodiit Mogunt. 1488. in fol. quod verba in fine conspicua docent: *Dit werck behoudende die heylighe beuarden tot dat heylighe graffte*

in iherusalem en va daer totten heere Synai totten
 heylighe maghet en marteralisse Sante Katherin ge-
 druce door Meister Erhaert rewich van vtrecht in
 Stadt van Mentzs int jaer ons beeren M.C.C.C.C. m-
 cccc. tachtich. opten. XXIIII. dach in Meye. Een
 salichlicken. Vid. Mich. Maittaire l. cit. p. 501.
 complures catalogi citantur, in quibus haec edi-
 docta inuenit. Eadem se habuisse testatur Geo-
 rg. Vossius Libr. III. de historic. latin. pag. 54.
 Conf. Joannis Hallerord Bibliotheca curiosa Ro-
 mont. 1676. in 4. p. 34. Valentin. Ernesti Loesch
 Saratensis Vitemb. 1724. in 4. p. 248. Jo. Albert
 bricij Biblioth. med. & infim. Lat. l. cit. die Ab-
 handlung l. cit. Versionem gallicam, quae in Catalogo
 Bibliothecae hobendorffianae p. 150. hoc producit
 titulo: les saints voyages & pelerinages de la sainte
 cité de Hierusalem, & du Mont de Synai a Made-
 Catherine Vierge & Martyre, composuit quidam
 de Herfin, quod inter alia, haec praefationis
 testantur: - - fait & composé en latin par tres
 honorable & excellent seigneur maistre. BERNARD
 FREYDENBACH doyen & camarier de la noble et
 metropolitaine de Magonce grant & espert theolog-
 historian & orateur, lequel - - les rediga en ce
 sens liure par escrit - - a l'instance & requeste de
 reuerend pere en dieu & tres noble & tresvertue-
 seigneur monseigneur l'archeuesque de Magonce.
 a translaté de latin en françois - - par deuot religieux
 frere iehan de Herfin docteur en theologie en la sa-
 ste & excellente vniuersité de paris humble prieur
 saint Augustin de la noble cite de lyon. In fine
 tionis in fol. excusae legitur: Imprimés le XV
 iour de frenier (fevrier) Lan mil CCCCLXXX
 (1489) Conf. Michael Maittaire Annal. typog.
 Tom. I. p. 516. Eadem sine dubio editio est, quae
 apud eundem Mich. Maittaire l. cit. p. 413. à l'an
 1480. excusa dicitur. vid. die Abhandlung pag.
 not. (i) (k). Versionis gallicae mentio etiam in
 fa

in der Vorrede zur *allgemeinen Welthistorie* l. cit. (23). Anno 1490. recusa fuit editio *latina* per am Drach *ciuem spirensen die XXVIII. Jul.* ol. vid. Mich. Maittaire l. cit. p. 523. *Catalogus bibliothecae bulfianae* P. I. pag. 245. Jo. Halleruord *lib. curiosa* l. cit. Editio versionis *germanicae*, quae die, vt aiunt, & consule in fol. prodiit, mentione in *Catalogo Bibliothecae Daniel. Salthenii*, Argent. 1751. in 8. p. 126. & in der Vorrede zur *allgemeinen Welthistorie* adducitur eiusdem versionis anni 1502. Inserta postea fuit versio *germanica* *Reyszbuch des Heil. Landts, aller deren, so zu Zeiten dastelbig besucht haben.* Franckf. bey J. Feyerabend 1584. in fol. p. 50 sqq. Non distat ab hodoeporico breidenbachiano opus esse verum, quod sub Philippi de Bicken, militis, nomine adducitur *itinerarium in terram sanctam Spirae* in fol. a Christophor. Hendreichio in *Pandect. Burg.* p. 574. a Gerard. Jo. Vossio L. III. de *lit. latin.* Cap. X. p. 741. a Michael. Maittaire *Manal. typogr.* Tom. I. p. 529. a Jo. Albert. Fa- bio in *Biblioth. med. & inf. Lat.* L. XV. p. 856.

XV.

De Noui Orbis Historiae, Id Est, Rerum Hispanis in India Occidentali haetenus sum, & acerbo illorum in eas dominatu, Liber, Urbani Caluetonis opera industriaque operis HIERONYMI BENZONIS *Mediolanen-* si eas terras XLIII. annorum peregrinatione commentariis descripti, Latini facti, ac per- notis, argumentis & locupleti memorabi- rerum accessione, illustrati. His ab eodem acta est, De Gallorum in Floridam expedi-
D 5 tione,

tione, & insigni Hispanorum in eos facuitiae exemplo, Breuis historia. *Apud Eustathium Vig-*
M. D. LXXXI. (1581) in 8. pp.

GIROLAMO BENZONE, mediolanensis, ad-
 scens XXII. natus, & aliorum exemplo exteras vid-
 di regiones cupidus, praesertim Americae haud
 pridem repertae, perlustrandae desiderio excitatus
 anno 1541. Mediolano profectus, in Hispaniam
 contulit, & ibidem nauem conscendit, quae cursum
 Indiam occidentalem versus dirigere constituit.
 Per quatuordecim annos, ad annum nimirum vsque
 1556. in ea orbis terrarum parte commoratus, non
 diligenter adnotauit, quae memoratum ibi conspici-
 digna, & inprimis hispanicam crudelitatem, cuius
 numerabilia oculis conspexerat documenta, viuiss-
 pinxit coloribus, in libro, quem post reditum suum
 Europam, titulo : *La Historia del Mondo Nuovo de*
 GIROLAMO BENZONI Milaneſe, *laqual tratta*
dell' Isole & Mari novamente ritrovati, e delle nu-
Città da lui proprio vedute, per acqua e per terra
quattordecì anni. Con privilegio dell' Illustrissima
Signoria de Venezia per anni XX. In Venezia appres-
sentato da Francesco Rampazetto 1565. in 8. cum figuris, eu-
 ulgavit. Repetita istius libri editio *con la giunta*
alcune cose notabili dell' Isole di Canaria, prodit
 idem 1572. in 8. Et ex hac posteriore editione
 historiam nouam, noui Orbis latina donauit ciuitas
 Urbanus Chauveton siue Caluero Medicus & The-
 logus geneuensis, & illo, quem adscripsimus, titulum
 euulgavit *Geneuae apud Eustathium Vignon 1578. in*
pp. 480. exceptis praemissis & indice. Librum in
tra aetate, satis rarum, dicauit Theodoro Beza
quem in dedicatione libri, praeceptorem suum, & p-
sentem plurimum semper obseruandum, nominat.
 praefatione vehementer in Hispanorum inuehit
 facuitiem. Praefationem sequuntur, adpendicula
 amb

Antiguo Indiae nomine, tria Urbani Caluetonis epigrammata, de aurea aetate, apud Indos occidentales, de ferream mutata, de Indorum conuersione; St. Tr. Epigrammata duo de Hispanorum in Indiam occidentalem nauigantium consilio, & de versione Urbani Caluetonis. HIERONYMI BENZONIS Historia ipsa Latinis verbis descripta fuit in den Nachrichten von der hollischen Bibliothek Tom. II. p. 182 sqq. Lib. III. adiicitur Breuis insularum, quae Canariae continentur, & rerum, in iis memorabilium, descriptio, quae etiam HIERON. BENZONEM auctorem habet. Ad BENZONIS libro adiunxit Urbanus Calueto Appendicem, e gallico sermone conuersam. hoc titulum de Gallorum expeditione in Floridam, & clade ab Hispanis non minus iniuste quam immaniter ipsis illata, anno 1565 breuis Historia. Cui adiunctum est, duplicis libelli & querelae, a viduis, liberis, cognatis Gallorum, ab Hispanis, in Florida, contra eorum fidem, caesorum, ad Carolum VIII. Galliae Regem delatae, Exemplum. Esaiæ Cap. XXVI. Ecce Dominus egredietur de loco suo, ut visitet iniquitatem gentium terrae contra eum: & reuelabit terra sanguinem suum, nec operiet ultra interfectos suos. Libro hunc facit Georgii Buchanani carmen iniquitatem in Colonias brasilienses, & index rerum & verborum. In bibliopolae geneuensi Eustathio Vignon, nonnulla exemplaria editionis an. 1581. superessent, iunctum cum illis librum, qui inscribitur: Historia nauigationis in Brasiliam, quae America dicitur. Qua describitur Autoris nauigatio, quaeque in mari vidit Americae prodenda. Villagagnonis in America gesta: brasiliensium victus & mores, a nostris admodum alieni, cum eorum linguae dialogo: animalia etiam, arborum atque herbae, reliquaque singularia & nobis penitus incognita. A Joanne Lerio, Burgundo gallice descripta, nunc vero primum latinitate donata, & variis figuris illustrata, Geneuae, ap. Eustath. Vignon. 1586. pp. 341. Vtrique vero libello, hunc nouum, &

ut

ut vocant, generalem praefixit titulum: *Historiae Occidentalis, Tomis duobus comprehensa. Res ab Hispanis in India occidentali haecenus & acerbum illorum in eas gentes dominatum, insigne in Gallos ad Floridam insulam, facitiae eorum describit. Alter vero, Brasiliae (quae & America citur) rerumque in ea observatione dignarum, & penitus incognita descriptionem continet. HIERONIMO BENZONE, Italo, & Joanne Lerio, Budo, testibus oculatis, autoribus. Ex tota & idiomate in latinum sermonem Urbani Calueto G. M. studio conuersi: perpetuis notis, argumentis indicibus, & locupleti memorabilium & translatione illustrati. Addita est totius Indiae occidentalis, seu orbis illius novi brevis descriptio; quae in hanc mundi partem uno velut intuitu perlegendum oculis subiicit. Excudebat Eustathius. P. 1586. in 8. Desumpta est haec Americae descriptio a D. Hieronymi Girauae tarraconensis Cosinago Urbani vero Calueto epistola dedicatoria, & collectione eliminata fuit. HIERONYMI BENNIS librum ex versione Calueto, Geneuae an. 1585. in 8. esse recusum testatur Vir S. R. Sigm. J. Baumgarten in der Vorrede zu der *allgemeinen schichte der Laender und Völker von America* 1752. in 4. formae maioris fol. 6. b. not. 29. fratres de Bry corpus historiae americanae nominis tomis latine & germanice, in fol. euulgarent, Calueto versionem latinam parti III. V. & VI. inserunt. Idem Urbanus Calueto, HIERON. BENNIS librum etiam in gallicum sermonem transiit quod testatur Antoine du Verdier, dans la *Bibliographie de France Lyon 1585. in fol. p. 1189. hisce* bis: *Urbain Chaueton a traduit Histoire nouvelle du nouveau monde, contenant en somme ce que les Espagnols ont fait jusques à present aux Indes occidentales, & le rude traitement qu'ils font à ces peuples traitte de l'Italien de HIEROSME BENZONI.**

annois qui a voyage 14. ans en ce pays là. Et enrichi
 de plusieurs discours & choses dignes de memoire.
 Imprimée par Eustace Vignon 1579. in 8. Extat etiam
 duplex libri versio germanica. Alteram dedit Ni-
 colaus Hoeniger siue Honinger, hoc titulo: *Der neu-
 en Welt vndt Indianischen Königreichs Neuwe undt
 merckliche Histori, von allen Geschichten Handlung
 vndt Thaten der Hispanier vndt anderer Völker, so sie
 in dieser Zeit vnd gedechtnusz darinn begangen ha-
 ben. Denzgleichen von der Indianer wunderbarlichen
 vndt ungewöhnlichen Sitten, Statuten, Religion, Glau-
 ben, Ceremonien, Gottesdienst vndt andern Gebräu-
 chen &c.* Erstlich durch HIERONYMVM BENZON
 in Meilandt in welscher Sprache wahrhafft be-
 schrieben, vndt selbs persönlich in viertzehen Jahren
 durchwandert vndt erfahren. Vorhin nie in deutscher
 Sprach deszgleichen gesehen. Erst jetzt mit sonderm
 Fleiß, den Liebhabern der Historien vndt frembder
 Sprach Nutz aus dem Latein verteutzscht durch
 Nicolaum Höniger von Tauber Königshofen. Basel
 durch Sebastian Henricpetri 1579. in fol. it. *ibid.* 1582.
ibid. In corpore historiae americanae fratrum de
 Germanico, partem quoque constituit haec versio,
 V. & VI. Altera a Nicolai Hönigeri versione,
 quae diuersa est, quam in lucem emisit Abel Scher-
 dinger, Pastor wasungenensis hoc titulo: HIERON. BEN-
 ZONIS nouae noui orbis historiae. Das ist, aller Ge-
 schichten, so in der neuwen Welt, welche Occidentalis
 Welt genennet, vndt etwan 1492. von Christophoro
 Columbus gefunden worden, bey den Einwohnern
 der selbigen vndt den Spaniern, mehrertheils bisz auff
 1556. sich zugetragen. Warhafftiger gründtlicher
 Bericht aus HIERON. BENZONIS in welscher
 Sprach beschriebenen Verzeiobnusz, deszgleichen von
 den Frantzosen Meerfarth vndt Kriegsrüstung in das
 vndt Floridam &c. durch Abel Scherdigern Pfarrh.
 Wasungen ins Teutsch gebracht. Helmstädt bey
 J. Lacio 1590. in 4. Excerpta ex HIERON. BEN-
 ZONIS

ZONIS libro, anglica reperiuntur hoc titula: *Extracts out of JEROM BENZO's three Books of the new world, touching the Spaniard's cruel bands of the Indians, and the Effects thereof, from his going to America in the Year 1541.* in Samuel Purchas *Pilgrimes, containing a History of the World in his Voyages and Land-Travels by Englishmen and others.* Lond. 1625. in fol. Tom. III. p. 1448 sqq. Conf. HIERON. BENZONE Christophor. Hendreich *deſtae brandeburgic.* p. 514. Philip. Picinelli *Ad dei letterati milaneſi, in Milano* 1670. in 4. pag. 3. Phil. Argelati *Bibliotheca Scriptorum mediolanenſis Mediolani* 1745. in fol. Tom. I. Part. II. Col. 1. quibus vero in libris, nonnulla emendatione indige-

XVI.

ESOPVS moralisatus cum bono commento, 4. folior. 33.

In fine editionis, oppido raræ, & a Michael. Maitaire non adductæ, hæc leguntur verba: *Finit ESOPVS fabulator preclarissimus. cum suis moralizationibus ad nostri instructionem pulcerrime appositis.* pressus Anno salutis. M. CCCC. LXXXIX. (14 decimo Kalendas Augusti. Editionem anno receperem, excusam Dauentriæ per Jacobum de Breda intulit Vir Cl. David Clement Tom. I. de la *Bibliothèque curieuse historique & critique* p. 69. Quis fabularum auctor fuerit, inter viros doctos non constat. In codice regis Galliae 893. teste Philip. Labbeo *noia Bibliotheca MSS. librorum siue Specimine antiquæ Læctionum Lat. & Gr. Paris.* 1652. in 4. p. 66. auctor vocatur HISOPVS (Aesopus). Jul. Caesar Sc liger *Poetices* L. VI. p. 304. edit. *lugdunens.* 156 in fol. illum ACCIVM, quo fundamento nescimus adpellat, & elogio *adcurati & arguti poetæ* ornatus Casp

Caspar Barthius in *Aduersariis Francof.* 1648. III. Cap. XXII. p. 150. se *codicem* habuisse testatur, in *obsoletissimas membranas exaratum*, in quo auctor quidem *magister ROMALIVS* dictus fuerit, BERNARDVM tamen verum esse auctorem existimat, cuius de *Castore* fabulam produxit Siluester Giraldus, quae insignem *verbum* prodit similitudinem, cum illis, quae in hac *fabularum* collectione reperiuntur. Auctorem praeterea, quisquis ille demum fuerit, *fabularum poetam* *sed valde ineptum atque barbarum* vocat. L. Gregor. Gyraldus dialog. V. de *poetar. historia* tom. II. *Operum Basil.* 1580. p. 223. de fabularum *origine* haec habet: *Possent & inter hos poetas reponi Romulus ille: qui ad Tybertinum filium librum scripsit, quem ab imitatione Apologorum Aesopi illius Phrygis, fabulas Aesopi nuncupavit: non ut aliqui auti sunt, transtulit.* Mirum vobis dicam, quam *antiqui* *Parmenses* quidam non Romulum huius libelli auctorem *asserant*, sed suum quendam SALONEM *munipensem*, qui poeta dum Athenis studeret, e graeco fabulas *has nostris moribus (ut aiunt) optando, carmine composuerit.* Sed certe hoc ipso vel Romulo vel Salone *per se* *pauero* nullus liber aeque *trivialibus* magistris *tereatur* post Alexandri ineptias. Romuli nomen, in *initio* *commentarii*, editioni quae ad manus est, adiecti, *comparer*, ubi haec leguntur: *Liber iste primo grece conscriptus est ab Esopo. Postea a Romulo Imperatore romano ad instruendum Tibarium filium suum, in latinum venit. Deinde rex Anglie Afferus in anglicam linguam eum transferri precepit. & paullo post. Causa efficiens dicitur fuisse Esopus. qui erat grecus, unde ut fertur presens liber conscriptus erat in greco. Sed postea iussu Rhomuli imperatoris Romanorum fuit translatus in latinam. & hoc propter filios eius quos voluit instrui, per doctrinas huius libri.* Conf. Nicolai Federici Nilant *prefatio, fabulis antiquis prosaicis, et memorandis, praemissa.* Nicolaus Isaacius Neapolitanus istas fabulas nulli auctori certo tribuit, & sub nomine

nomine ANONYMI, eas e palatino codice, & a
letis plane editionibus, vix alicui visis, emendata
feruit, Mythologiae aesiopicae Francof. 1610. i
pag. 486-530. Istae fabulae sub anonymi nom
passim etiam insertae fuerunt aliis libris, qui ad
rum doctrinam, & mythologiam spectant, v. a.
thologiae metricae & morali, quae prodiit Hamb
1698. in 8. In nonnullis editionibus antiquiori
fabulae, in duas, in aliis in tres libros digestae
spiciuntur. Illa vero distinctio, in nostra editione
cum minus obtinuit, neque a Neueleto admittat
qui in notis p. 673. hac ratione scribit: haec a
etio, cum neque in MS. palatino neque in editione
compareat, a Rimicio quodam, qui has fabulas su
oratione latina pariter & germanica vertit, fac
arbitror. Verisimile quippe non est libellum bu
tum exiguum, in tripartitam duo partitam ab anti
fuisse. Conf. Menagiana Tom. I. pag. 72 seqq. &
Amsterd. 1713. in 12. ubi liber plus vice simplis
Gallia & Italia cum commentariis, & iis omissi
lucem editus, & ille iam a scriptoribus seculi XI
citatus legitur. Romuli fabulas aesiopias a Rimi
vel ab alio quodam ignoto homine, oratione sol
expressas, praeter alios edidit Jo. Federic. Na
cum fabulis antiquis, ex Phaetro fere servatis,
verbis desumptis, & soluta oratione expositis. La
Bat. 1709. in 12. Ὡς ἐν παρόδῳ hic adicere lice
quod in lexico eruditorum Tom. III. col. 2208.
voce Romulus, ad Romalium quidem lector remi
tur, ille vero non inueniatur in eo lexico.

XVII.

AESOPi Phrygis Fabulae graece & latine, cu
 aliis quibusdam opusculis, quorum indice
 sequens pagella indicabit. *Antuerpiae ex officio*
Christi

Christophori Plantini. M. D. LXVII. (1567)

12.

Ex hanc quoque editionem, inter editiones rariores referre poterat Cl. Dau. Clement Tom. I. de la *Bibl. curieuse historique & critique* p. 69 sqq. vbi AESOP I editiones, quae prae ceteris se commendant raritate, adducuntur. A Jo. Alberto Fabricio illa non memorata fuit, etsi recentiore *ex officina plantiniana* 1574. edita 12. emissam adtulit. Inueniuntur autem in editione nitida 1) AESOP I *Fabulatoris vita*, a Maximo Planude *conscripta*, graece & latine p. 1 - 112. Fuit Maximus Planudes, vt Antonius Posseuinus Tom. II. *de operat. sacri* p. 428 opinatur, monachus constantinopolitanus, qui tempore concilii basileensis, quod anno 1431. inchoatum est, inclaruit. Longe vero probabilior est Raphael. Maffei volaterrani in *Compendio literar. vrbis*. L. XVII. fol. 178. a. edit. *parisiens.* 1511. & Gilberti Genebrardi in *Chronographia*, ex qua adducit Gerard Jo. Vossius *L. I. de literar. poetar. temporibus* p. 83. sententia, qui illam circa annum 1370 & sic duodeuigesimo post AESOPVM floruisse seculo perhibent. Vir alioquin non indoctus, sed litterarum & philosophiae studiis, et satis superque excultus fuit, qui latinorum imprimis scripta diligenter legit, & plurima ex his in sermonem graecum conuertit. In eo tamen meliori famae sperare prospexit, quod vel variis aliorum sermonibus deceptus, vel vt insolita rei nouitate legentium perculceret animos, variis AESOP I vitam fabulis adperit, & crassis nimium coloribus, eum talem depinxit, qualem forte in terrarum orbe vnquam exstitisse, frustra tibi persuadeas. Quo factum est, vt alii, quibus Planudes, bona fide scripsisse visus est, in eius incurrerent errores. Certe, vt alios taceamus, Rynvaldus Thessalus, qui vitam AESOP I, in sermonem latinum conuersam, *Mediolani* an. 1480. in 4. edidit, & Antonio Cardinali Presbytero titulo S. Chrylogoni Tom. I. E dicauit,

dicauit, Planudem maxima ex parte sequutus
 Eius quoque vestigia pressit Cornes Giulio Landi,
 lus, cuius *vita di ESOPPO Frigo, tradotta & adori-
 ta* seorsum prodiit in *Venezia per il Giolito* 1545. i
 & 1619. in 8. nec non cum *AESOPi fabulis*, ab
 dem in italicum sermonem conuersis, semel ite-
 saepiusque edita fuit. Habemus editionem quae
 inscribitur titulo: *Vita e Favole di ESOPPO, trad-
 dal Conte Giulio Landi, illustrate con l'interpreta-
 ne & figure & diligentamente reviste e corrette.*
Venezia per gli heredi di Gio Battist. Cestari it
 in 16. Joachim. quoque Camerarius, qui *Histoi-
 vitae fortunaeque AESOPi*, more suo, nitide at
 eleganter descripsit, & *fabellis aesopicis* Lips. 7
 in 8. editis, praefixit, Planuden sequi minime
 tauit. Conf. de Maximo Planude Jo. Alb. Fabi
Biblioth. graec. passim, imprimis L. V. Cap. X
 p. 533 sqq. Henr. Wharton *Adpendix ad Guil. G
 Histor. litterar. Scriptor. eccles.* p. 33 sqq. edit.
dinens. 1689. Casimir. Oudini *Commentar. de
 ptor. & scriptis ecclesiastic.* Tom. III. col. 760
 2) ΑΙΣΩΠΟΥ φευγες μυθοι. AESOPi Phrygis
 lae, graece & latine, Antuerp. ex officina Christi
 Plantini M. D. LXVII. (1567) p. 1-142. qui
 adiicitur particula ἐκ τῶν Ἀφθονίου σοφιστοῦ προση-
 μαμάτων, & ἐκ τῶν φιλοστράτου εἰκόνων μῦθοι. His tam
 accedit *fabularum index*. Ne cramben bis co-
 lectoribus nostris adponere videamur, ablegamus
 los, qui plura de AESOPPO & eius *fabulis* scire
 piunt, ad Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graecam* L.
 Cap. VIII. p. 390 sqq. De quaestione, vtrum AE-
 PVS in rerum natura exstiterit, quod alii adfirm-
 alii negare sustinent, vid. Christophor. Augusti H-
 manni *Acta Philosophorum* Tom. I. Part. VI. Hal. 17
 in 8. Num. II. p. 944 sqq. Cum Maximus Planu-
 insignem AESOPi fuisse deformitatem, qua om-
 aetatis suae homines longe superarit, & Hor-
 Theritae simillimus fuerit, in *vita* illius prode-
 senti

sententiam istam Planudae sub examen vocavit Fri-
 dericus Gotthilf Freytag, pater, in *dissertat. de insigni*
AESOPi deformitate Lipsj. 1717. in 4. Viram AESO-
 PI e veterum auctorum monumentis collectam, & a
 Planudae fabulis liberatam, gallice conscripsit, & edi-
 dit titulo: *Vie d'ESOPR, tirée des anciens Auteurs,*
à Bay en Bresse 1632 in 16. Claudius Caspar Ba-
 chler de Meziriac. Cum iste libellus admodum rarus
 esset, non solum plures editiones, priorem sequeban-
 tur, de quibus vid. Nicéron Tom. VI. des *Memoires*
de l'Académie 10. sed insertus etiam fuit dans les *Memoires de*
l'Académie de Mr. Sallengre Tom. I. Artic. VII. p. 87
1704. Invenitur etiam dans les *Ouvrages de Mr. Me-*
lanchon, quae adiiciuntur aux Commentaires sur les Epi-
grammes d'Ovide à la Haye 1716. in 8. Tom. I. p. 57-68.
 Planutiae donatum, & notis illustratum suae *fabula-*
rum asopicarum collectioni, quae prodiit *Lipsj. 1741.*
in 8. form. mai. praemisit Jo. Godofred. Hauptman-
nus. In sermonem conuersus germanicum a Joanne
 Pffefferkornio, legitur in Chr. Aug. Heumannii
Philosophorum T. II. P. IIX. p. 253 seqq. quam
 editionem Heumannus notis suis illustravit. De con-
 sideratione ob AESOPi fabulas inter Richard. Bente-
 ley, & Carol. Boilaicum exorta, vid. illius *Dissertation*
on the Epistles of Phalaris, Themistocles, Socrates,
and Aesop's fables, quae legitur in Henr.
Warren's Reflexions upon the ancient and modern
Learning, Lond. 1697. in 8. Cum illi Carolus Bdi-
 cius opponeret Dr. Bentley's *Dissertations on the*
Epistles of Phalaris, and the fables of Aesop exam-
ined by Charles Boyle, London 1699. in 8. Ri-
 chardus Benteleius suam dissertationem recudendam
 curavit, *with an Answer to the Objections of the ho-*
norable Charles Boyle, London 1699. in 8. Conf.
erudit. lipsiens. Supplement. Tom. III. Lipsj.
1711. Sect. XI. p. 480 seqq. L. Neocori *Bibliotheca*
novarum, Traiecti ad Rhen. 1697. in 8. men-
si Jul. p. 269. An. 1698. Mart. & April. p. 284.

Mai. & Jun. p. 445. Anno 1699. mens. 6
 & Octobr. pag. 625 sqq. das Leben Richard I
 quae adiiicitur Jo. Petr. Nicerons *Nachrich-
 ten Begebenheiten und Schriften berühmter*
 Tom. III. Halle 1751. in 8. pag. 403 seqq.
 George de Chaufepié *Nouveau Dictionnaire*
critique Tom. II. Litt. B. p. 499. not. B.
 briae *Graeci Fabellae XLIII. ex Trimetris*
praeter ultimam ex Scaxonte, tetraſtichis
graece & latine, p. 1-25. De Gabria, quae
 briam, alii Babrium adpellant, vid. Jo. Alb.
Biblioth. graec. L. II. Cap. VIII. pag. 397.
 Homeri *Βατραχόμομαχία, hoc est ranarum &*
pugna graece & latine, pag. 26-53. illi ac
 p. 54. duo epigrammata graeca a) *Ἐπιγράμ-
 μα Ἀντιόχου σιδωνίου, b) Ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.* Et
 duo leguntur Marci Musuri Cretensis epi-
 graea in Musaeum. 5) *Musaei Carmen*
Leandro graec. & latine, p. 56-85. Inter d
 ros disceptatur, quis ille fuerit Musaeus.
 lis eorum est sententia, qui istius poematis
 rem, ad poëtam alexandrinum recentiori
 qualis Nonnus est, qui *Dionysiacae* scripsit,
 existimant. Haec sane sententia est Heinſi
 boni, Taneguidi Fabri, & Matthaei Röneri,
 ſaei carmen, *Lygd. Batavor. apud Theodo*
 1737. in 8. mai. edidit. Iſti vero ſententiae
 tum haud contemnendum accedit, quod in
 mine, integri reperiantur verſiculi, quos e
Dionysiacis deſcripſit, Conf. Jo. Alb. Fabricii
grae. L. I. Cap. XVI. p. 105 ſqq. 6) *Ἐπὶ*
*ἀγίου ἀγαπῆτου, μεγάλου πατρὸς Ἀγαπῆ-
 τοῦ ἀγαπῆτου τοῦ μεγάλου ἐκκλησίας* gr. &
 125. Vid. de Agapeto, magnae eccleſiae c
 nobiliſſimae diacono, cuius librum ab Anſel-
 dario, raguſino, Preſbytero ac monacho ben
 e congregatione melitenſi, inſertum depreſ-
ſumque orientali, ſue Antiquitatis conſtan

fabulis, quas edidit *Paris*. 1711. in fol. Jo. Alb. Fabricius l. cit. L. V. Cap. V. p. 570 sqq. 7) Ἰπποκράτους ἰσως, gr. & lat. pag. 126 - 128. Editiones huius fabelli varias enumeravit Fabricius l. cit. Lib. II. Cap. XXXIII. pag. 853. 8) γαλιωνυομαχία, graece tantum, pag. 129-142. Quis carminis graecis versibus iambi-
bus, imitationem *batrachomyomachiae* homericæ, scripti, fuerit auctor, inter doctos viros nondum constat. Aristobulus Apostolius, Hierodiasconus, Michelis F. illi praefationem praemisit graecam, quae nostro exemplari, p. 129. legitur. Conf. Fabricius l. cit. Lib. II. Cap. II. p. 264. L. V. Cap. XLI. p. 222 sqq.

XIIX.

AESOPVS graecus per Laurentium Vallengsem
reductus

Lectorem in persona AESOPi Fabulato-
ris clarissimi.

Me qui princeps latiae fuerit reparator
si forte ignoras: me Phryge vis capies
si forte acceptum: quia nunc ciuitate latina
donatus: mores te docco facile.

Et puer AESOPVM dilige. in 4. folior. 8.

In fine editionis, haec leguntur typographi verba:
AESOPVS graecus per Laurentium vallengsem tradu-
tus fuit foeliciter. Erphordiae impressus per Wolf-
gangum schencken. Anno 1500. Complectitur haec
fabularum collectiuncula XXXIII. tantum fabulas, ni-
scilicet editionis Jo. Hudson, *Oxoniae* 1718. in 8.
p. 4. 159. 169. 171. 24. 26. 250. 143. 142. 34. 43.
49. 5. 10. 11. 12. 14. 16. 124. 125. 126. 23. 25.
32. 33. 40. 46. 47. 48. 265. 284. Has fabellas
in duorum dierum spatium, e graeco se transtulisse,

In epistola deditatoria, ad Arnoldum Foullode
 firmat Laurentius Vallensis, his verbis: *Promissum
 super me tibi Coturnices: quas ipse venatus
 missurum. Eas capere: ut homo infuetus vene-
 quum non possens ad venationem meam, id est ad
 has me conuerti: Et forte ad manus venit libellus
 eius in praeda nanoli tria Et triginta AESOP
 las continens: Has omnes hucus labore venatus.
 Mito igitur ad te siue fabellas: siue moris coturni-
 quibus oblectare te possis ac ludere. - Tu si co-
 ces veras quam has fabellas malas: respice. Mi-
 namque non modo coturnices veras sed etiam per
 Vale ex urbe aeterna Caden, Mons 1428. Laur.
 Vallae versionem satis ratam esse, ex eo conicitur
 quod Jo. Alb. Fabricius illam nunquam vidit;
 verba eius testantur in *Biblioth. g. aeca* L. II.
 VIII. pag. 399. Christian. Schoetengenius in
quat. Bibliothec. Fabric. med. Et infim. Latinit.
 p. 790. Vallam AESOP fabulas XXXIII.
 quam transulisse latinam, quidem memorat, se-
 lam istius versionis adfert editionem. In Cor-
 Beughem incunabulis typographiae Amstelod.
 in 12 legimus haec p. 4. AESOP Tabulae (Fab-
 per Laur Vallum (Vallam) latine versae. Et
 quoque (nisi fallor) cum Bartholomaei Coronae
 (coloniensis) epistola mythologica (mythologica)
 ut Et Heliodi Georgica Latine prodierunt Z.
 1499. in fol. Conf. Mich. Maittaire *Annal. ty-
 graph.* Tom. I. p. 707. Gasimir. Oudin *Comma-
 de Scriptor. Et script. ecclesiasticis* Tom. III. col. 2
 ubi eiusdem editionis mentionem facit & col. 2
 ubi Laurentium Vallam AESOP fabulas XX
 latinas fecisse ait, quae impressae sunt Basileae,
 aliis AESOP & aliorum fabulis latinis. Arne-
 Drakenborchius, qui omnia, quae ad Laurent-
 iam pertinent, multa solertia exposuit in praefat-
 mi VII. *Historiarum* T. Liuii patavini, Lugd.
 1746. in 4. p. 2 seqq. de hac AESOP versione*

plane cognitum habuisse videtur, cum alia operi, quae in secessu caetano Laur. Valla composuisse dicitur, p. 8 sqq. enumerauerit, illam vero omiserit.

XVIII.

AESOPVS leben vnd Fabeln, mit sampt den fabeln Aniani, Adelfonfi, vnd etlichen schimpff-Pogii. Darzu auszzüge schöner Fabeln vnd exempeln Doctors Sebastian Brant, alles klärlich mit schönen figuren vnd registern ausgezogen. in 4. form. minor. folior. 186.

Haec versio raro hodie inuenitur. Auctor, vt ex praefatione pater, est Doctor Henricus Steinhöwel, cuius *chronico* alio loco dicemus. Nostram non esse primam editionem, ex illo coniicimus, quod Henricus Steinhöwel, iam anno 1531. nondum in viuis fuit, haec vero editio, vt verba in fine posita *Ge-druckt zu Friburg im Briszgaw durch Stephann Graff im Jar M.D. LV. (1555)* multis annis sit recentior. Nos primam esse putamus, quae titulo: **AESOPVS** *hochberümpft Fabeltichter, Augustae Vindelicar.* 1577. in 4. in lucem prodiit, circa ea nimirum tempore Henricus Steinhöwel inclaruit. Figurae, cuiuslibet fabulae adpositae, ligno haud satis eleganter sunt excusae. Innumerabilibus praeterea ista collectio fabularum obscoenitatibus & inconditis narrationibus intermixta est, quae seculi istius genium satis superque produnt. Praemittuntur fabulis praefatio; disquisitio *was ein Fabel genannt seye; ein Register der schoe-leren, so aus disen Fabeln genommen werden nach Ordnung des Alphabets zusammengesetzt.* Iste index per locos communes dispositus est. *ein ander register, zeigend an welchem blad man jede Fabel finde.* Praefatio, quae paullo breuior est, nonnulla continet, quae

ad librum accurate cognoscendum faciunt,
integrum hic adiciamus: *Hervach* findest, gi-
ser, das leben der hochberümpften Fabelstichter
ausz kriechischer zungen in latein durch F-
gemacht, an den hochwürdigen vatter, herr-
nium des tytels Sancti Crisogoni, priestern, co-
und surbas dasselb leben *ESOP* mit seiner
die etwan *Romulus* von *Athenis* seinem sun
ausz kriechischer Zungen in latein gebracht h-
der mit meer etlichen fabeln *Aniani*, *Doliga-*
fonti, und schimpffreden *Pögil*, und anderen
mit iren titeln oben verzeichnet, ausz latein
Got *Henrico Steinhöwel* schlecht und versten-
geteutschet, mit wort vsz wort, sonder synn an-
vmb merer lüterung wegen des textes, offte m-
angelegten, oder abgebrachten wortzen gezogen
und zueren dem durchlauchtigsten Fürsten
ren, herr *Sigmunden Hertzogen* zu österreic-
ergötzlichkeit daraus zu empfaben, die auch
ist, wā sie verstendlich werden gelesen, nach
sancti *Basilii*, das der leser dieses Biechlin
was habe der binen gegen den blumen die d-
Farben nit acht haben sonder suchent sie die
des hawigs, und dem nutz des wachs zu irem
noment sie binden und lassen das übrig theil
men ungelezt. Also wer das biechlin lesen
sol die farb der blumen, das ist, die mårlin od-
nit groß achten, sunder die guten lere darin-
fen, zu guten sitten und tugenden zu lernen,
ding anerkennen, vszfugen und an sich neme-
rung und speisz des gemüts und des leibs. D-
che das wir thund, sonder dis blechlin (biech-
lein von der mårlin wegen lesent, bringent nit
von dann der han von dem edlen gestein, der
gerstenkörnlin funden het, als die erst fabel
leret. Hie würt auch allein die gemein an-
nach schlechtem teutsch ungereimet gesetzt, n-
vor in teutschen reimen gesetzt sind, umb vil:

ort zu meiden, und auff das nechst bey dem text (wie
den stat) zubleiben. Ille qui in praefatione Rimitius
pellatur, Rynucius Thessalus est, cuius supra feci-
mentionem. Versio eius latina, vitae & fabula-
Aclopi, in variis linguis saepe edita fuit, vid.
Schoergenii *Continuat. Biblioth. Fabric. med.*
Latinit. L. XVII. p. 262. Fabulae quae hic
in aliis editionibus latinis Rufo Festo Auie-
potae seculi III. haud incelebri, tribuuntur, in
lingua versibus elegiacis conscriptae sunt, & vt
Cannegieter, qui eas, *cum commentariis se-*
Albini scholiastae veteris, notisque integris Isaac.
Neueleti & Casp. Barthii, *quibus animaduer-*
fas adiecit, cum dissertatione de aetate & stilo
in lucem emisit Amstelodam. 1731. in 8. pp.
opinatur, Flauium Auianum, qui sub Antonino
& qui eum sequuntur Imperatoribus, inclaruit,
habent. Quis Doliganus, cuius in praefa-
mentio, fuerit, nos ignorare fatemur. Adel-
phum vero eundem esse crediderimus, quem Po-
Leyserus in *Historia poetarum & poematum*
anni, Hal. 1721. in 8. Adolphum nominat,
camine elegiaco incomto fabulas quasdam con-
quas is ex codice guelferbytano MS. p. 2007-
inseruit. Illum vero initio Seculi XIII. has
posuisse fabulas, patet ex versibus quinque po-
apud Leyserum l. c. p. 2036.

Annis millenis elapsis, tri quoque centenis
Nec non quindenis, Adolphus fecit egenis.
Ne merces domini detur huic eius bona fini
Et post hanc metam det ei sedem bene laetam,
Iugeque solamen: Nunc dicat quilibet Amen.

Fabula Adolphi I. in nostra versione fol. reperitur
sq. fabul. II. omissa est, fab. III. extat fol. 104.
III. fol. 105. fab. V fol. 102. Reliquae fabu-
quae apud Leyserum leguntur, in nostra versione
comparent. Eae quae Poggio tribuuntur narra-

tiones, ex eius Facetiis desumptae sunt. Fabuliani Brandi secundam libri nostri partem tuunt, quae hac ratione inchoatur: *Disen An disz buchis hat zusamen gesatzet der hochgelehrte Sebastianus Brand seinem sun Onophrio, das leben in gutten sitten, und warneme vetterlich so er im usszogen hat usz vil schönen fabeln, geschichten, und weiser menschen lere. Vnd fabeln oder bispil, lieblicher und angenehmer dann die andern.* Si coniecturae locus fuerit fabulas ex eo libro Sebastiani Brandi desumptas dixerimus, quem titulo *Facetus ex latino* genus in 4. adduxit Christianus Schoetengenius in *C. Biblioth. Fabric. med. & infim. Lat. L. XIIIX*. Habemus huius fabularum collectionis editionem centiorem, hoc titulo insignitam: *ESOPVS Das ist: Das gantze Leben und Fabeln ESC sampt den Fabeln Aniani, Adelphonii und Schimpffreden Pogii, darzu Auszzüge schön und Exempeln Doctors Sebastian Brand, alles vnnnd nützlich zusamen getragen, jetzund neuen vollkömmlicher, zu Truck verfertiget, schönen Figuren gezieret. Getruckt zu Franc Mayn, durch Wolffgang Richtern, In Verlegung colai Bassaei saemptlichen Erben 1608. in 8.* si praemissa & indicem exceperis. Eadem huius in priore reperitur praefatio, una cum disquisitione de fabula. Fabularum vero ordo immutatus Genus etiam dicendi antiquioris editionis, in & horridum, aliqua ex parte, emendatum figurae praeterea ligno incisae, multo elegantius effictae sunt.

XX.

Fabularum que hoc libro continentur interpre-
tes atque authores sunt hi. Guilielmus Gou-
larus. Hadrianus Barlandus. Erasinus Roteroda-
mus. Aulus Gellius. Angelus Politianus. Petrus
Cassiodorus. Joannes Antonius Campanus. Plinius
Terentius. Aesopi vita ex Max. Planude excerpta
in 4. folior. 35.

Hæc fabularum collectio paucis visa, ipsique Mi-
chaeli Maittaire, & Joan. Henr. Leichio incognita,
Lipsiæ litteris romanis, in aedibus Valentini Schu-
tium Anno domini Millesimo quingentesimo decimo
tercio (1517) impressa fuit. Inuenitur in illa 1)
Aesopi vita breuissime, ex Maximo Planude. 2)
Excerptum ex Philostrati imaginibus 3) Martini Dor-
pici, ad Joannem Leupe, Jacobum Papam, & Joan-
nem Niniuitam, eruditissimos in Flandria ludimagi-
stros, epistola. scripta Louanii ex nominatissimo Lilia-
norum gymnasio ad X. Kal. Decembr. in qua, se col-
lectionis editorem, adiuvante Nicolao Buscoducensi,
profiteretur, quæ nos in eam inducunt sententiam, ut
credamus, hanc collectionem prima vice in Belgio &
Louanii, excusam esse. Conf. de Martino Dor-
picio. viro candido, & erudito Theologo louanienti,
quem an. 1525. in flore ætatis defunctum Erasinus
Roterodamus egregio ornauit epitaphio, Valerii An-
dræe *Bibliotheca belgica, Louan.* 1643. in 4. p. 648.
Jo. Franc. Foppens *Bibliotheca belgica, Bruxell.* 1739.
in 4. pag. 852 seqq. Anton. Possseuini *Apparat. sacer*
Tom. II. p. 406. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. &*
infim. latin. L. III. p. 185 seqq. Jean le Clerc *Bi-*
bliothèque Choisie Tom. V. *Amsterd.* 1716. in 12.
pag. 210 seqq. & p. 241. vbi controuersiae in primis
sentio facta est, quæ illi cum Erasmo, ob *Morice en-*
comium

edulium intercessit. Vid. quoque Viri S. R. Sigis-
 Baumgartens *Nachrichten von merkwürdigen Bü-
 Tom. I. Hal. 1752. in 8. p. 544 sqq.* 4) *Guili-*
canonici dñi Aurelii Augustini, ad Florentium
nam Iselsteynium epistola, qua fabulas Aesopi, mu-
tione ligata, in solutam conuersas illi dedicat.
 de Guilielmo, siue Guiliermo Hermanno Gau-
 Gerard. Jo. Vossius *de Historic. latm. L. III. p.*
edit. Lugd. Bat. 1651. in 4. Jo. Alb. Fabricius
Bibliothec. med. & infim. Latinit. pag. 435. Henr.
 Cannegieter in *dissert. de aetate & stila Fl. An-*
editioni fabularum Aniani Amstelod. 1731. in
lecta, Cap. XVI. p. 290 seqq. vbi aetatem Gu-
 Hermannii, omnium optime ex Florentio Baro-
 Steinio, cui deditavit suas fabulas Guilielmus
 standam esse adserit, & Florentium hunc, eum
 suspicatur, qui sequutus est partes Archiducis Ro-
 pi, aduersus Carolum Egmondanum Gelriae
 Guilielmum, Erasmi roterodami in monasterio
 nensi prope Goudam, fuisse commilitonem, &
 amicum, quem maxime dilexit, patet inprimis
 Guielermi Hermannii Gaudensis, *Sylva vdarum,*
 Erasmus *Paris. opera atque impensa Guidon. Mi-*
 toris 1497. in 4. edidit. Recensionem vide in
 Jac. Baumgartens l. cit. p. 546 sqq. De Guil-
 manno conf. Jo. Franc. Foppens *Biblioth. belgic. p.*
 5) Petri Egidii *antuerpiani Endecasyllabon ad la-*
res. 6) *Guilhelmi Goudani fabulae aesopicae X*
 7) *Aesopi fabulae XXII.* Hadriano Barlando
 pte, de quo vid. Nicéron *memoires Tom. XI*
 pag. 245 seqq. 8) *Apologus ex Mantuano tradit*
 9) *Fabulae XIII.* M. Petro Scoto viro ornatiss-
 idemque humanissimè scriptae a Barlando. 10) *An-*
 ni *fabulae III.* H. Barlando interprete. 11) *Faba-*
 Aniani XXXIIX. Guilielmo Hermanno, dñi
 gustini ordinis canonico interprete, mutatae. Falsi
 Henr. Cannegieter, qui l. cit. has fabulas prius
 Lipsiae 1520. edidisse existimavit. 12) *Apologi*

Chiliadibus adagiorum Erasmi descripti, ad con-
summum puerorum fructum. 13) de Satyro & rustico
apiani fabula, Erasmo interprete. Qui illam sequun-
ter apologi, ex variis & optimis auctoribus, ab eo col-
lecti dicuntur, qui emendandis iis fabulis praefectus
erit, ut a pueris quoque legerentur, quibus nunquam
esse instructa atque copiosa bibliotheca. Sunt vero
Ex secundo notium atticarum Gellii apologus,
et pbygis, memoratu non inutilis. 15) Fabella ex
Politiani desumpta. 16) Apologus ex secundo
Petri Criniti de honesta disciplina desumptus. 17)
fabula de corvo & lupis. Ex Jo. Anton. Campano
desumpta. 18) Altera de partu terrae, ex eodem. 19)
apologus de membris & ventre ex Plinio (Liuius) de-
scriptus. 20) de Arione & Delphino fabula elegantis-
simae Lib. XVI. Gellii. 21) Nicolai Gerbellii pbor-
us Apologus lepidissimus de aranea & podagra. Et
aliae, quae in collectione reperiuntur. Niceron
Lib. XII. des Memoires pour ser. à l'histoire des
lettres. dans la republ. des lettres. p. 252. editio-
nis illius antiquiorem Argentinenf. 1515. in 4. Jo.
Fabricius vero L. II. Cap. VIII. Biblioth. graec.
404. recentiore lipsiensem 1532. adducit. Sine
eadem collectio est, quae teste Cl. David. Cle-
ment. Tom. I. de la Bibliothéque curieuse historique &
pag. 70. ex officina Roberti Stephani, Paris.
in 8. prodiit. Conf. Mich. Maittaire Annal.
Tom. II. p. 724.

XXI.

Clarissimi iurisperiti dñi. ANTONII DE BU-
TRIO consilia. in fol. form. maior. folior. 32.
fabula praemissa folior. 3. excepta fuerit.

Completitur editio, quae Michaeli Maittaire inco-
gnita fuit, consilia LXXXIII. quibus in fine haec
adscri-

ediditque sunt verba: *Finit consiliorum editio*
que doctoris domini ANTONII DE BUTH
pressorum uenetis per Dionysium de Berth
noniensem M. CCCC. LXXXIII. (14
XXVIII. Nouembris. Vix in omni huius
si hunc exceperis ANTONIUM, reperiet
plum Iureconsulti, & quod magis mirabiter
causarum patroni, qui unanimi scriptorum
viri, aequitate animi, & morum sanctimoni
tui, rulerit elogium. Ita enim, ut alios o
scriptores, Guidus Panzirolus de claris legi
presibus L. III. Cap. XXVII. p. 347. edit.
eum ornauit hoc elogio: Nullus ex iurum p
his, aut uitae sanctitate, aut morum grauitate
NIUM A BUTRIO superasse creditus est, qu
temporali studio parum modeste semel con
praecepta respondisset, cognito errore, velut ad
sponso additaris, consulentem renocauit, et
honorario; hominem ad transigendum coher
rabundum dimisit; & Joann. Baptista de Gazi
lumi in facinorosa historia interpretum & gl
iuris p. 307. edit. Hofm. virum excellentem
tae uitae, & doctorem nominat, omni veneri
gum. Floruit Seculo XIII. ad finem vergi
que pontificatum primum Bononiae, deinde e
um tempore Ferrariae docuit, quo Theod
za, ab Alberro II. Attestino, gymnasio fuerat
ctus. Cum vero multa Ferrariae obuenire
illi displicerent, Bononiam rediit. Testatu
sola eius, quae fol. XXII. in calce Consilii
legitur, ubi ad patrem, & compatrem inter
scribit: - nonissima autem litterarum nostr
ricula ortus sum, ut patriam petam, ac si
indigeat. plus ego illa, quam illa me indige
claris, hic degener, in illa montes clarissimos
que virentes, in hoc vallis, nubes, paludes, n
turbulentae conspicio, illic cantus dulcis uni
cornibus garrunt, quae gratissimo renarum stre

nam illic religionis decus probatissimique viri spiri-
talis. hic omnis luxus & voluptas. nec unum quidem
transantia monasterium reperitur. non vero hic ue-
nit arbitrium & voluntas. sed necessitas inest &
paris status. nunc pater cessat hoc mater nostra sancta
ecclesia. que tam paratamque patriam reddidit. cru-
entissimas loco serpentis redire nempe desiderio in
venerabilius ad studiū exordia presens adaro domino
laus deo. *Valere mi pater & compater.* Ferraria
an. *XXV. Aprilis.* Cognomen *BYTRII* seu *DE*
BYTRIO, e consuetudine eorum temporum, a pa-
trio castello, inter Bononiam & Ferrariam sito, ade-
ptus est. Etichola illius iureconsulti celeberrimi, Pe-
trus de Imola, Marthaeus Martellianus, Dominicus
de Gemignano, Nicolaus Tudeschius, qui postea sub
nomine canonicorum, & Nicolai seculi nomine incla-
rit, aliique plures prodierunt. Quo tempore diem
venerabiliorem, inter scriptores nondum constac.
vulgata est opinio eum an. 1408. mortuum esse.
Hoc enim annum illi fuisse emortualem produnt
Gualdus Panzirolus l. cit. pag. 348. Jo. Richardus in
histor. recentiorum p. 420. edit. Hofman. Valen-
tius Kosterus in vitis histor. III. 31. Henric. Whar-
ton in Append. ad Gail. Caue Histor. litterar. scriptor.
medievalior. p. 72. Jo. Albert. Fabricius in Biblioth.
lat. & infim. Lat. L. I. p. 325. Natalis Alexander
histor. eccles. Seculi XV. Cap. III. Artic. V. Tom.
II. Paris 1699. in fol. p. 177. Confirmare viden-
tur sententiam epitaphio, quod in peristyllo
monasterio Olivetanorum bononienium S. Michaelis
Memore (S. Michele in Bosco) extare scribunt:

Qui legum ante alios interpretes vixit acutus

Scaeuola pro iuris cognitione notus

Et canonum Princeps, nulli pietate secundus

Traiano, & compar pietate fuit.

Consilia acquies magnum, & gravitate Catonem

ANTONIUS BYTRIVS quanta sepulchra colit.

M. CCCC. VIII. XIII. Octobr.

Eadem

Eadem in sententia fuisse videtur Catellianus
 in *Recessione Juris interpretum & Doctor.* pag.
 ed. Hofm. ubi scribit: hic (ANTON. DE BUTRIO)
 legatus missus est a Gregorio XII. ad Regem Francie
 propter schisma Benedicti: eoque anno mortuus
 sum finem illius schismatis non vidit. Gregorius
 XII. legati anno 1408. Luteriam Parisiorum
 praeter alios testatur P. Daniel Tom. III. de
histoire de France p. 795 sqq. edit. Amsterd. 1728.
 Sed contradixit illis, Marcus Mantua Benauldus
Epitome viror. illustrium p. 437. ubi ait: *floruit*
domini (aliter se decepit Jo. Eichardus in eius
1417. legis Bononiae ubi etiam sepultus est in
S. Michaelis in nemore, in monachorum claustra
que eius tumulum vidi, & epitaphium legi anno
1417. cum Alexandrino Collega illuc profecti, sola
etia, & ut non amplius visam urbem, tam vetusta
bilem & claram spectaremus. Eandem fove
rentiam Jo. Trithemius de Scriptor. eccles.
 DCCXXXIII. p. 170. Antonius Possevinus
parat. sacr. Tom. I. p. 102. Nos eo lubentius
 subscribimus sententiae propterea quod in
 editione fol. III. *Consilium* ILX. *An pater po*
nunciare usufructui quem habet in bonis filie ad
ut ipsa donet alteri causa mortis si ex illa renuntia
preiudicetur creditoribus patris quibus assignata sunt
bona illorum. annum prae se fert M. CCCC.
 (1412). Conf. de ANTONIO DE BUTRIO
 Simleri *Bibliotheca* p. 48. *Opera* eius omnia
 vice simplici in lucem edita fuere. Jo. Alb. Faber
 l. cit. editionem memorat Venet. 1532. & A.
 Possevinus l. cit. ANTONIVM DE BUTRIO
 alibi fuisse excusum, anno denique 1578. elegans
 typis Venetis apud Juntas recusum esse, scribit.
Catalog. Bibliothecae tellerianae p. 149.

XXII.

NOUELLA JOANNIS AN. (ANDREAE) super
sexto decreta. in fol. form. maior. fo-
160.

Cum litteris gothicis impressus, in fine haec ad-
hibet verba: *Opus aucte Nouvelle peritissimi viri*
JOH. AN. super sexto Decre. feliciter finit. Im-
presso Venetiis a Philippo Pincio Mantuano. Anno
M. CCCC. XCIX. (1499) die primo Mar-
JOANNES ANDREAE bononiensis, Jurecon-
sultus suae aetatis celeberrimus, patre Andrea presby-
tero, & matre concubina, nomine Nouella, Mugelli,
florentini oppido, prognatus fuerat. In ma-
ximam suae honorem, non solum filiatum alteri,
sed cum vxore Milancia genuerat, nomen Nouel-
la posuit, sed etiam postea in matris & filiae me-
moriam, *commentario, in sextum Decretalium, a Ro-*
lando IX. compilatum, Nouellae titulum praemisit.
Hoc docet Guid. Panzirölus L. III. *de clar. leg. in-*
ter. Cap. XVIII. p. 337. & P. Baile dans le Di-
ctionnaire historique & critique Tom. I. p. 227. vbi ex
un gallico, qui inscribitur la Cité des Dames de
la ville de Pise, à Paris 1536. impresso, id ipsum
est. Verba, quae in hoc libro, imperante Caro-
lo VIII. rege Galliae, composito P. II. Cap. 36. legun-
tur haec sunt: Pareillement à parler de plus nouveaux
hommes, sans querre les anciennes Histoires, JOHAN
BOUVY solennel Legiste à Boulogne la Grasse, n'a
à soixante ans, n'estoit pas d'opinion que mal fust
les femmes fussent lettrées. Quand à sa belle & bon-
te, que il tant ama, qui ot nom Nouvelle, fit ap-
prentre lettres, & si avant es lois, que quand il estoit
occupé d'aucune affaire, parquoi il ne pouvoit vacquer
à ses leçons a ses escoliers, il envoyoit Nouvelle
à son lieu lire aux escolles en chayeres; & afin
de la biauté d'elle n'empeschast la pensée des oyans,
Tom. I. elle

elle avoit une petite courtine au devant d'elle : & celle maniere suppleoit & allegroit aucunes fois le cupations de son pere, lequel l'ama tant, qu'emettre le nom d'elle en memoire, fit une notable le d'un livre de lois que il nomma du nom de sa fi Nouvelle. Conf. Mr. Baile l. cit. not. (c).

XXIII.

Mercuriale JOANNIS ANDREE in fol. f. maior. folior. 84.

Et hic liber caractere gothico exscriptus Caussa, ob quam *Mercurialis* titulo insignitur, haec fine adlata fuit : *Expletum est aureum commentum JO. AND. super regulis iuris, quod nuncupatur Mercurialis eo quia ipse auctor die mercurii insudabat vigilabat ad ipsum commentum explicandum quod merito aureum nuncupari potest. quia litteris aureis reretur imprimi. Quodque impressum fuit Venetis per Bernardinum Stagnin de Tridino de Montefi to. M. CCCC. XCIX. (1499) die VIII. Aug.* Sunt qui aliam huius rei citant causam, quia nimis huic libro inseruerit *quaestiones, die Mercurii datas*. Vid. Guid. Panzirolus *de claris legum interpretibus* l. c. pag. 337. P. Baile *Dictionaire* Tom. p. 227. not. (F). *Commentarium* autem hoc opus oculos ponit, in *regulas sexti decretalium libri*. Etiores, qui vitam JOANNIS ANDREAE exposui adduximus in *Analectis litterariis* p. 1124. Or fere vitae austeritatem commemorant & continentiam, qua illum prae ceteris hominibus tam concum fuisse ferunt, ut etiam annos XX. pelle & urfina, citra lecti delicias, noctibus cubitaret, & quentibus ieiuniis, suppliciisque inuigilans, aetatis extaret consummatissimus. Vid. Catelliani *Co* Tract. *de Jurisperitis* pag. 523. edit. Hofman.

Baptist. de Gazalupis *Historia interpret. & glossator.*
 iuris pag. 505. Sed plurimum eorum fidei derogat
 narratio, quam Bernardi de la Monnoye verbis retulit
 P. Baile l. cit. p. 226. not. (B). Filium, quem habuit,
 naturalem Baniconium, ex isto adulterio progenitum
 esse, P. Baile l. cit. non sine ratione suspicari vide-
 tur. Conf. Jacques Lenfant *Poggiana, ou la Vie, le*
gèndre, les sentences, & les bons mots de Pogge Flo-
rentin, à Amsterd. 1720. in 12. Tom. I. pag. 243. &
Orambattista Recanati Osservazioni critiche & apo-
logiche sopra il libro del Sigr. Jacopo Lenfant in-
calco Poggiana. In Venez. 1721. in 8. p. 219.

XXIII.

Concordantia siue Ambidexterium *famo-*
si iuris doctoris JOHANNIS CALDERINI.
 videlicet & iuris canonici. scienciarum omni
 aiori necessaria. theologo videlicet & iurisd-
 o, colligere volentibus & omni in iure studen-
 tibus & unicuique predicanti. que omnia
 tangit textualia ac nomina propria, que bri-
 tis. Martinus & plures alii & idem JOHAN-
 CALDERINI in suis repertoriis silent. Pre-
 iatur materiam dictandi simul & variam au-
 tem loquendi. a dextris & a sinistris. in fol.
 minor. folior. 90.

Hac ratione inchoatur liber, incitiae & barbariei
 is, litteris gothicis impressus, qui, nulla facta anni
 tione, in lucem exiit. Per ordinem alphabeti dis-
 tus, multisque & lectu difficillimis scribendi com-
 andis refertus est. In fine haec leguntur verba:
 it feliciter preciosissima tabula JOHANNIS CAL-
 RINI *Juris canonici doctoris famosissimi quae &*
 F 2 *ambi-*

*ambidexterium non incongrue baptisatur multo la-
 iugique vigilantia correctum. Nam inter mille
 vnum reperitur correctum. nam aliud intercisum. al-
 accurtatum. aliud transpositum aliud mendosum in
 vicibus suis in remissionibus inuenitur. Sicut & i
 quod nuper circa partes reni constat esse impress
 quod mille & mille caret remissionibus. licet protel
 in multis passibus allegationum. Quod etiam ut i
 mendosum luculentius pretendit in fronte illud *Fer*
A. a. a. dñe nescio loqui &c. quod potius locari de
 in dictione loqui. quod principaliter huiusmodi s
 concernit. Cuius indubie corrector extitit gñi
 p̄sus (quae scribendi compendia correctorem, ni-
 limur, graui somno oppressum indicant) si saltem
 rectorem habuit. Librum emendatum a Thoma
 rimbergio, siue Dornibergio, Memmingo, spire
 ciuitatis consule, *Spirae* excusum esse, a Petro Di
 an. 1481. praeter Josiam Simlerum in *Biblioth.*
 p. 350. Anton. Posseuinum in *Apparat. sacr. Tom.*
 p. 127. Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & m.*
Lat. L. III. p. 884. Michael. Maittaire in *Annal.*
pogr. Tom. I. p. 417. memorant. JOANNES CA-
 DERINVS, siue vt ab aliis vocatur, CALDERINVS
 seu DE CALDERINIS, bononiensis, Jureconsul-
 celeberrimus seculo XIII. inclaruit. Ob vitae in-
 gritatem, morumque castitatem & elegantiam, a
 gratus fuisse dicitur Joanni Andreae Jeto, vt ab i
 non solum filius adoptatus, sed collocata in matriri-
 nium filia Nouella, gener adscitus fuerit. Cum
 terum ritu pugnare hoc matrimonium contendi-
 Baile dans le *Dictionnaire historique & critique Tom.*
 pag. 227. not. (E) & Imperatoris Claudii sentent
 suam confirmat exemplo, qui, vt Leuinus Torrent
 ex Xiphilino & Zonara, ad Suetonii *Claud. C.*
 XXXV. refert, Octauiam, antequam Neroni tradi-
 ne sororem is suam ducere videretur, cum Clau-
 dius filius esset adoptiuus, in aliam familiam adoptand
 dedit. In eam igitur inductus fuit sententiam P. Ba*

CALDERINVM non per adoptionem, sed per No-
 uellae tantummodo matrimonium, Andreae filium
 seu generum factum esse sibi persuaderet, *peut-être ne*
font-il entendre autre chose par l'adoption de CAL-
DERIN, si ce n'est que Jean André le fit son gendre.
 Nouellum vxorem, inter doctas feminas locum obti-
 nere, gallicae auctoris, Christinae de Pisis testimonio,
 supra comprobauimus. Idem testatur Guid. Pan-
 dectis de claris Legum interpretib. L. III. Cap. XXI.
 §. 340. vbi de JO. CALDERINO refert, quod
 ingem velut eruditis parentibus ortam, pruden-
 tem nactus, saepe ob sapientiam, consulere consue-
 uit. *Inter alia, inquit, semel interrogauit illam, an*
minutor hora prandii, ad conuiuas mittere tenea-
ret, ut ceniant, illa non minus facete quam scite re-
spondit, ad feminas & peregrinos, qui non facile se in-
ueniunt, mittendum esse, ad alios vero non nisi essent
bonae personae. Qua ratione a Matagoni de Mata-
 gonibus, siue Francisco Hottomanno in *Monitoriali*
aduersus Italogalliam Antonii Matharelli, hoc Nouel-
 lae responsum, in ludibrium conuersum fuerit, vid.
 P. Baile l. cit. qui inter alia ait: *s'il faut juger des*
autres matieres, sur lesquelles CALDERIN reconnoit
son ueracle domestique, s'il en faut, dis-je, juger par
lui, nous n'y verrons rien qui reponde à l'idée que
Christine de Pise nous a donné de Nouella: il n'y a
rien de femme, qui ne puisse passer, pour aussi habile
alle-là. Conf. de JOANNE CALDERINO,
 Fichardi *Vitae Florum recentior.* p. 411. Marci
 Benavidii *Epitome viror. illustr.* pag. 459. Jo.
 Baptist. de Gazalupis *historia interpretum & glossato-*
rum iuris p. 506. Jos. Simleri *Bibliothec.* l. cit. An-
 tonii Posseuini *Apparat. sac.* l. cit. Jo. Trithemii de *Scri-*
ptor. eccles. Cap. DLXXXIII. p. 140. Henric. Whar-
 ton. *Adpendix ad Guil. Caue Histor. litter. Scriptor.*
Angl. p. 55. Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca med. & in-*
Lat. l. cit. P. Baile l. cit. & Tom. I. p. 719. die
Erkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dreszden
 F 3 Tom. I.

Tom. I. p. 544. Conf. Tom. III. p. 164. Hic filio praeterire non possumus parachronismum, qui peritur in *lexico eruditorum* Tom. I. col. 1560. JO. CALDERINO Jeto. bononienſi tribuuntur *Discorsi di Regoli dello stato di Giov. Botero*. JO. enim CALDERINVS, vti iam diximus, medio Se-
lo XIII. floruit, Joannes vero Boterus anno dem-
1608. mortuus est, & librum suum *della ragione dello stato*, prima vice in lucem emisit Venet. 1589. in
Ille Calderini, qui contra Joannis Boteri librum, e-
mum strinxit, & *Discorsi sopra la ragion di stato*
Giov. Botero in Milano 1597. & 1609. in 8. euu-
vit non JOANNES sed Apollinaris (*Apolinare*) Cal-
derini dictus, & ex vrbe Rauenna oriundus fuit. -
Niceron *Memoires* Tom. XXIII. p. 309. Elog-
illius Celsus de Rosinis, Caesenas, in *Lyceo lae-*
nensi, scripsit.

XXV.

SASTERII, *Episcopi Amaseae*, Homiliae Gr-
ce & Latine nunc primum editae Philip-
Rubenio interprete. Eiusdem Rubenii carmi-
orationes & epistolae selectiores: itemque Ac-
corum in vita functum pietas. *Antuerpiae ex a-*
cina Plantiniana apud Viduam & Filios Joannis P-
reti 1615. in 4. pp. 284. si praemissa exceperis.

Eriamſi in Belgio prodiit haec editio, raro tam-
in ea regione, illam inueniri, nota nos docet mar-
nalis, a Joan. Georg. Graeuio, *Bibliothecae heinsianae*
p. 22. adscripta. Non ipse Philippus Rubenius e-
tionem curauit, sed illo iam mortuo, istius in se susce-
pit curam Joannes Brantius senatui antuerpiensi
Actis. Cum Philip. Rubenius Romae versaretur,
Ascanio Cardinali Columnae ab epistolis & bibli-
the

theca esset, codicem in ista bibliotheca inuenit, qui quinque ASTERII *homilias*, nimirum 1) εἰς τὸν πλόυσιν καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. 2) εἰς τὸν Ὀικοδόμον τῆς ἀδικίας. 3) κατὰ πλεονεξίας λόγον. 4) λόγον κατηγορικὸν τῆς εὐσεβείας τῶν Καλαϊδῶν. 5) Ἐἰ ἔξῃσιν ἀνθρώπων ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτῶν κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, nondum editas, complectebatur, secum in Belgium Roma adtulit, & latina donauit ciuitate. Jo. Brantius editionem consecrauit Consulis, Senatui, populoque antuerpiensi, quoniam ipse Phil. Rubenius, has lucubrationes suas, illis, si vita suppeditasset, consecrare destinauerat. In praefatione ad Lectorem, nonnulla de duobus ASTERIIS, altero arrianae sectae addito, altero Amaseae Episcopo, eiusque *homiliis* differit. Illam sequitur Laurentii Beyerlinck Canonici antuerpiensis, & librorum Censoris, ad Phil. Rubenium *Hendecasyllabon*. ASTERII *homilias* p. 77. excipiunt Philip. Rubenii S. P. Q. A. a secretis, *carmina selectiora, e tenebris & schedis eius eruta*. Praefationem praemisit Jo. Brantius. Post illa p. 129. lectorum oculis se offert *Amicorum in Philip. Rubenium, vita functum, pietas, soluta & ligata oratione expressa*. Complectitur 1) *Vitam* Phil. Rubenii J. C. S. P. Q. Antuerp. a Secretis, *Scriptore* Jo. Brantio eidem S. P. Q. ab Actis. Praemititur Rubenii caput, monumento sepulcrali impositum, mira arte, miroque nitore, a Cornelio Gallaeo, arte expressum. b) Joannis Wouerii antuerpiensis, *in consolatione, ad Petr. Paullum Rubenium Libr.* c) Laurentii Beyerlinck, Iusti Rycquii, gaudensis, Ludouici Nonii, Francisci Sweertii, F. antuerpiens. Bernardi Bauhusii, e Soc. Jesu D. B. Ezandi Santheni, althaf. Moreti, *carmina*, quibus manibus Phil. Rubenii parentarunt, partim ad Jo. Brantium, partim ad patrem Petr. Paul. Rubenium perscripta. Pagina 77. inueniuntur Phil. Rubenii *Orationes, & Epistolae selectiores*, cum praefatiuncula Jo. Brantii. *Orationum* argumenta haec sunt: 1) *Laudatio funebris philippi II. Hispaniae regis.* 2) *Laus M. T. Ciceronis.*

3) *Exortatio Annibalis*. 4) *ad Albertum ducem*
Austriæ Belgicæ Principem ex Hispania cum
gratulatione. 5) *de laudibus iurisperitendunt*. 6) *de*
sentia lingue græcæ. 7) *pacem cum Batavis*
circum. 8) App. (laudius accusat Q. Fulvium
 cum quod Campanos contra iussu senatus fecerit
 ostenduntur. *Epistolæ xxxv. ad Jo. Wess*
Jo. Hemelatum, Jacob. Timonium, Petrum
fratrem, Erycium Puteanum, Justum Lig
Hubert. Andeaquum, Seraphum. Olimarum, G
Vvrenum, Petr. Peckium, Ludovic. Beccom
Franc. Bartholinum, Pet. Antinium, Stephan. C
zium, Maximil. Vrintum, Arnold. Boucopium
Mazo. Vellherum, Louanii, Patavii, Romæ, cum
Amsterpiæ ab anno 1599. ad annum viginti
scriptas sunt. Epistolæ adiecit Brantius p. 279
Justi Rycquil, gaudens pietatem in suorum
et P. Marti Vellseri, R. P. Augustanæ V
Præf. Perp. ad Cl. V. Joannem Brantium
amsterpiensem ab Actis. Est vero Elegia paullo
gior, quæ Vellsero Rycquius parentavit. Hæc
quæ in libro satis splendido, & raro inveniuntur
hæc sine dubio occasionem dederunt errori, q
recentissimam lexicæ eruditorum irrepsit. editio
vbi Tom. III. col. 2279. Philip. Rubenius, epist
ASTERII basillas, epistolas, carmina, & orati
e græco in latinum sermonem conuertisse dic
Nusquam enim relictum legimus, quod ASTERII
præter basillas, epistolas etiam, carmina & or
nes conscripserit. Omnia, quæ hodie de S. ASTE
novimus, ita potissimum innuntur, quæ ipse re
*in *Hesperis*, & quæ apud Photium Cod. CCL*
col. 1490 seqq. edie. Rotbomag. 1653. in fol. lo
*tus, vbi ex *basillis* ASTERII reperiuntur exce*
Ita vero constat, quod in iuventute a quodam S.
furno, quem antiochenus quidam civis emerat,
bus & disciplinis innutritus fuerit liberalibus, &
seae in Ponto, episcopus orthodoxus, Eulatio su

serit, & post imperium Juliani apostatae, circa annum Christi CCCC. praecipue floruerit. Conf. Anton. Posseuni *Apparat. sac.* Tom. I. p. 135. Guil. Caue *Hist. litterar. scriptor. eccles.* p. 282. Casimiri Oudini *Commentar. de Scriptor. & scriptis eccles.* Tom. I. col. 892. Jacobi le Long *Bibliotheca sacra* Tom. II. p. 618. Louis Ellies Dupin *Bibliothèque des auteurs ecclésiastiques* Tom. III. p. 77. Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca graeca* L. V. Cap. XXIX. p. 607 sqq. *Quinque Homilias*, a Rubenio, in latinum sermonem conversis, & ad codices, quos a Sirmondo acceperat, castigatis, notisque illustratis inseruit Fronto Ducaeus *Bibliothecae Veterum patrum, seu Scriptorum ecclesiasticorum*, Paris, 1624. in fol. Tom. II. p. 561 sqq. Ex eadem editione, exstant in *magna Bibliotheca Veterum Patrum & antiquor. Scriptorum ecclesiasticor.* Magnini de la Bigne, Paris. 1654. Tom. XIII. *His quinque Homiliis*, postea sex alias, quarum titulos refert Jo. Alb. Fabricius l. cit. p. 608 seqq. graece & latine primum subiunxit, & cum quinque prioribus, addita versione rubeniana, quam vero ita interpolavit, ut noua plane videretur, edidit Francisc. Combesius Tom. I. *Auctarii noui graeco-latinae patrum Bibliothecae*, Paris. 1648. in fol. Dicuntur quidem in *lexico eruditorum* Tom. I. col. 600. *ASTERII Homiliae* editae, cura Theophili Raynaudi *Lugdun.* 1652. in fol. Nunquam vero Raynaudus *ASTERII Homilias* graecas edidit, sed earundem tantummodo translationem, a Combesio adornatam, suppressio illius nomine, cum Leonis magni, Maximi taurinensis, Petri chrysologi, Fulgentii Valeriani cemeliensis, & Ambrasi lausoniensis scriptis latinis, in lucem emisit, in *septade Praesulum christiana sapientia & facundia clarissimorum*, *Lugdun.* 1652. & *Paris.* 1661. in fol. Quam ob quam Raynaudus, Combesii nomen suppresserit, vid. apud Fabricium l. cit. p. 610. De reliquis *ASTERII Homiliis*, earum editionibus, & fragmen-

fragmentis, consulendus est Fabricius l. cit. vbi longa serie recensentur.

Philippus Rubenius, patre Joanne Rubenio, matre Maria Pypelinex Coloniae 1574. V. R. natus fuit. Illum adolescentem, ab epistola esse voluit, Joannes Richardotus, Praefes consilii antuerpiensis, qui etiam filios suos, & bonis moribus imbuendos, illi commisit. Illis postea Louanium, in contubernium commisit Justus Lipsius, quem sibi reddidit coniunctissimum quatuor annos, quos Louanii transegerat, & Wilhelmus, Richardoti filio, in Italiam profectus, Jureconsulti titulum, publica inauguratione est. Ex Italia anno 1604. reducem factum, quidem in docendi munere louaniensi, sibi adstatuerat, sed desiderio redeundi Romam captivus illud Rubenius recusavit, & Romam se contulit, ubi Ascanius Cardinalis Columna, Seraphinus Cardinalis Oliuarii, Justus Lipsius, & Egidius Beccatelli commendationibus permotus, illum Brantius in *vita* p. 137. scribit, *in cohortem famulae suae adscripsit, Bibliothecam eius fidei curae liberaliter permisit, ab epistolis denique & studio buit, insolito honorario.* Eodem tempore accidit, ut Justus Lipsius Senecae *opera*, commentario illustrare in lucem daret, & Paulli V. pontificis nominis scriberet. Igitur in mandatis dedit Rubenio, ut opus Lipsii nomine Pontifici offerret, quod munus ille etiam exsequutus est, & insignem a Pontifice retulit gratiam. Cum Robertus Titius, Pisas, & agno. Hetruriae Duce arcessitus concessisset, Seraphinus Oliuarius, honestis conditionibus Rubenium ducere studebat, ut in Titii locum suffectus, Hetruriae bonas litteras, de superiori loco, profiteretur. Sed ad id etiam munus Rubenius se adducere nime passus est. Tandem a senatu, populoque antuerpiensi Roma euocatus, ut esset illis a secretis, eam urbem concessit, & ibidem ciuitate donatus, a

1609. cunctis suffragiis S. P. Q. antuerpiensi a secre-
tis, esse coepit. Diem obiit supremum anno 1611.
aetatis anno XXXIIX. Praeter ASTERII *homilias*,
e graeco translatae, *libros* in lucem emisit *Electorum II.*
in quibus *antiqui ritus, emendationes & censurae*,
Antwerp. 1608. in 4. quibus *nonnulla ad Justum Li-*
psum poemata subiunguntur. Haec omnia nos do-
cuit Jo. Brantius Jctus, & S. P. Q. antuerpiensi ab
as, Philip. Rubenii adfinis, coliega, & studiorum
comp, qui anno 1639. e vita discessit. Conf. de
Phil. Rubenio, Jo. Franc. Foppens *Bibliotheca belgica*
P. II. p. 1043. de Jo. Brantio P. I. p. 590.

XXVI.

JOANNIS CHRYSOSTOMI Homiliae, in euan-
gelium S. Joannis ex interpretatione Franci-
Aretini, in fol. folior. 278.

Editio rarissima, litteris romanis paullo rudioribus,
chartae purissimae impressa, omnia antiquitatis indi-
cia ante oculos ponit. Per omnem codicem, qui pro
illorum temporum more, titulo destituitur, nulla lit-
tera comparet initialis typis expressa, sed omnes mi-
nio adpictae sunt; nullus reperitur custos, nullae ut
typographi vocant, reclamantes. Codex praeterea
innumerabilibus scribendi refertus est compendiis,
quae lectionem paullo difficiliorem reddunt. In fine
haec leguntur verba: *Omelie LXXXVII. Beati JO-*
HANNIS CHRYSOSTOMI super euangelio Johannis
Rome in S. Eusebii monasterio scripte & diligenter
correcte: Anno dni. M. CCCC. LXX. (1470.) die
lune XXIX. Mensis Octobris: Ponti. S. in Xpo ris
u dni nostri dni Pauli diuina prouidentia Pape secun-
di: Anno eius septimo: Expliciunt: Deo laus. Con-
scit ex his verbis Michael Maittaire in Annal. Ty-
pograph.

*typograph. Tom. I. p. 287. typographum foris
Georgium Lauer, herbipolitanum, qui tunc tunc
Romae exercuit artem typographicam. Illius
non monasterii S. Eusebii mentio facta fuit, de
tractatus de institutione simplicium Confessorum
a patre fratre Antonio ordinis frat. praedicatorum
Romae 1472. in 4. his rhythmis:*

*Studio correcta diligenti sepeque lecta
Per Celestinum nomine sed re puluerinum,
Sancto in Eusebio degentem Cenobio,
Qui me scribebat, Ge. Lauer nomen habebat.
Rome versatur tunc. sed Herbipoli natus.
Anno milleno quater C. Sep. que deno
Bis uno iuncto sed mense sub februo.
Sub quarto Sixto pontifice Zeraphino.*

*Vid. Annal. typogr. Tom. I. p. 312. Quod
sci Aretini haec sit versio, verba testantur:
prologus in Homilias inchoatur: Paulo apostolo
prime quam scribit ad corintheos epistole XI
tulo. Diuisiones gratiarum sunt, vnus autem sp
Cuius veritas dicti licet in cunctis videatur homin
maxime tamen in ipsis duobus: interpretandi gra
adeptis. In Francisco videlicet arietino (aretino
alio quodam veteri. Omelias beatissimi IOHAN
CHRYSOSTOMI. super Iobannem filium tonitru
de greco in latinum transferentibus. Francisco
huic nostro: cuius translationem hac praesens con
volumen. meliorem partem dedit. ut clare patet ex
bus utriusque dicta conferentibus. Quod enim pra
confuse & generalibus transtulit vocabulis. hoc iste
ster: tanquam ante oculos posuit: specialius. in
singularius declarando: & stilo ornatiori lectorum
da demulcendo. Quapropter amborum nobis obli
prenominatorum operibus, placuit & haud dubium
cebit & aliis. tanti viri per mundum dispergere la
rem: ut & ipse nedum meritum. sed etiam apud De
& sanctos eius habeat honorem. &c. Jo. Albert.*

Fabrizius in *Biblioth. graec.* L. V. Cap. XV. pag. 647. editionem versionis, quae ante oculos versatur, primam vocat, & eius auctorem Franciscum aretinum fuisse negat, quod eo magis miramur, cum omnes fere scriptores, vnanimes quasi consensu, illum versionis nominent auctorem. Retulit illam Fabricius ad Burgundionem, iudicem & ciuem pisanum, qui anno Chr. 1194. Pisis obiisse dicitur, illamque a Francisco aretino tantummodo fuisse recognitam contendit. Sed duplices & diuersas *homiliarum* CHRYSOSTOMI ex-
 fere versiones, quarum forte prima a Burgundione confecta fuit, verba quae ex *prologo* excerptimus, satis superque testantur. Sed alia inter viros doctos agitur controuersia, num Franciscus Accoltus, aretinus, qui inter Jureconsultos sibi vindicat locum, a Francisco aretino, cuius nonnullae scriptorum graecorum ~~est~~ versiones, diuersus sit? Si stili spectauerimus ~~discrimen~~, homines fuisse diuersos, facile quispiam dicit, cum opera iuridica incondito & barbaro dicendi genere, versiones vero latinae multo puriore & concinniore stilo compositae fuerint. Multa in utranque partem disputauit P. Baile dans le *Dictionnaire* Tom. I. p. 297 sqq. e quibus, illum, cum Bernardo de la Monnoye, in ea fuisse sententia, adparet, quod Franciscus Accoltus, aretinus, & Franciscus aretinus, vnus idemque fuerit homo, qui de industria, in scriptibus iuridicis stili, adfectauerit barbariem, vt se tanto adcommodaret seculi, vt quo barbarior eo melior Jureconsultus videretur. *J'ai insinué, inter alia, la raison, que ce Jurisconsulte avoit eue d'en user de la sorte, qui est, que ses confreres, n'ecrivoient, ni n'exprimoient pas autrement. Son langage, s'il avoit été plus correct, n'auroit pas été entendu des gens du siècle.* François Aretin ou Accolti; comme il vous paraîtra, eust pu mieux parler; mais il aimoit l'argent, & s'il se fust avisé d'employer un stile de Papinien, il se seroit morfondu dans son étude, on l'auroit généralement abandonné. La même barbarie regnoit alors
 parmi

parmi les Théologiens & les Médecins. Ceux qui voulurent les premiers introduire n'étoient disoit-on, ni Théologiens, ni Médecins, que Grammairiens. - - C'a donc été de nécessité à François Arétin Juris s'accommoder à l'usage de son temps; & qu'il ne diffère de l'humaniste que par Quae Erasmi roterodami de eius version sententia, vid. Epistol. L. XXVI. Ep. LVII bertum Tonstallum col. 1478. L. XXIX. Christophor. a Stadio col. 1591. edit. Lon in fol. Vid. de Francisco Accolto, aretino, zirohus de claris legum interpret. L. II. p. 200. sqq. ybi inter Jctos, subtilitatum p Professorum maximus, cognominatus fuit Marc. Mantua Benavidius in Epitome vi p. 464 sqq. Jos. Simlerus in Bibliotheca p. argumentum depromi poterit, ad corrobor Baile sententiam, cum nimirum Francisco tis, aretino, & Francisco aretino, eadem v buuntur scripta. Anton. Possevinus in App Tom. I. p. 490. Jo. Alb. Fabricius in Bibl & infim. Latinit. L. I. p. 9.

XXVII.

Omelie beati GREGORII pape super es & Omelie ORIGENIS presbiteri qu tur in ecclesiis. in fol. form. minor. foli & 26.

In fine editionis oppido raræ, hæc legunt Expliciant Omelie beati GREGORII pape GENIS presbiteri. Sub Anno domini Millesimo septingentesimo septuagesimo quinto (1475) in bato post conceptionis gloriose virginis Mariæ. Eadem sine dubio editio est, cuius Mich

tire Tom. I. *Annal. typograph.* p. 351. & p. 355. fecit mentionem. *Librum enim sermonum sancti Leonis primi papae doctoris floridissimi & eloquentissimi, a bibliopecto tantummodo isti exemplari, quod vidit Michael Maittaire, adiectum fuisse existimamus, cum neque in nostro exemplari reperiatur, neque in libri subscriptione, istius rei adpareat vestigium.* GREGORII homilias antecedit epistola sancti GREGORII Romae episcopi, ad Secundinum Episcopum taunetanum de omeliis suis super euangelis, cum indice qui titulos homiliarum ob oculos ponit. In fine illius tales leguntur rhythmī:

*Collige membranas pre cunctis gregorianas
Nam prebent vere cunctis solacia vite.*

Excipiunt initia Omeliarum ORIGENIS. Homiliae GREGORII XL. in euangelia, exstant in recentissima operum eius editione, quae opera & studio Monachum benedictinorum e Congregat. S. Mauri, & imprimis Dionysii Sammarthani Paris. 1705. III. Tom. in fol. in lucem prodierunt, Tomo statim primo p. 1434 seqq. Conspectum editionis splendidissimae & optimae vid. in Casimir. Oudini *Commentar. de Scriptor. & scriptis eccles.* Tom. I. col. 1549 sqq. in *Actis Eruditor.* lipsiens. an. 1706. pag. 385 sqq. dans les *Memoires de Trevoux* an. 1707. p. 377 sqq. dans les *Nouvelles de la republique des lettres* an. 1705. Tom. II. pag. 582 sqq. In hetruscum conuersae sermonem homiliae S. GREGORII M. prodierunt 1) in Milano per Lionardo Pachel & Vdalric. Scinzenzeler 1479. in fol. vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 399. Nicol. Franc. Haym *Notizia de' libri rari nella lingua italiana, in Londra, 1726.* in 8. p. 30. 2) in Firenze, 1502. in fol. vid. Scipion. Maffei *Traduttori italiani o sia Notizia de' Volgarizzamenti d'Antichi Scrittori Latini, e Greci, che sono in Luce, in Venezia, 1720.* in 8. pag. 67. Nicol. Fr. Haym l. cit. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.*

Latinis L. VII. pag. 249. 9) in *Venezia 1542*
Franc. Bindani in 8. vid. Scip. Maffei Nicol. H.
 Haym., Jo. Albert. Fabricius II. cit. *Scriptores*
de rebus ad GREGORIVM L. MAGNVM spem
 exposuerunt, longa serie recensuit Jo. Alb. Esch.
 I. c. p. 241 seqq. Conf. François Brays *Histoire*
Papes, Tom. I. à la Haye 1732. in 4. pag. 341
 Franc. Pagi *Breuiarium historico-chronologicum*
cum illustrata Pontificum Romanorum gesta et
Acta. Tom. I. Antwerp. 1717. in 4. pag. 340
 ORIGENIS Homiliis addicitur Omelia Herici
 dubio Eriici, monachi ordinis benedictini antist.
 rensis, de quo vid. Jo. Alb. Fabricius L. V. *Bib.*
med. & infim. Lat. p. 325 sqq.) secundum Matth.
In illo tempore dixit Iesus turbis Judaeorum &
scribis sacerdotum Ecce ego mitto ad vos proph.
 2) Omelia Haymonia, (Episcopi halberstadien.
 quo vid. Fabric. L. IIX. p. 543 sqq.) secundum
 theum: *In illo tempore defuncto Herode ecce*
domini apparuit in somnis Joseph dicens &c.
 quae ad ORIGENEM Adamantium, & opera
 edita atque inedita, imo ad deperdita spectant, la-
 lari studio atque industria conguessit Jo. Alb. Fabr.
 L. V. *Biblioth. graec.* Cap. I. p. 213 sqq. quibus
 conf. merentur Jean le Clerc *Bibliothèque univers.*
 vbi Tom. VI. p. 31 sqq. legitur *la vie d'ORIG.*
 quae in germanicum, cum aliis, Jo. Clerici patrum
 clericorum, & haeticorum vitis, sermonem
 versa, in libro legitur, qui inscribitur: *Johannis*
rici Unpartheyische Lebens-Beschreibung einiger
chen-Väter und Ketzner, aus dessen Bibliothèque
versette ins Teutsche übersetzt, und nebst einer Vor
des Hn. Geh. Raths Thomaei &c. ans Licht gef.
Halle 1721. in 8. pag. 106 seqq. Jo. Casimiri O.
Commentar. de Scriptor. & script. eccles. Tom. I.
 231 seqq. P. Baile *Dictionaire* Tom. III. pag. 6
Memoires de Trevoux 1736. p. 1077 sqq. vbi leg.
Examen d'un Raisonnement que Mr. Baile attrib.

ORIGENES, *dans son Dictionnaire, par Mr. Merlin. Jo. Schröder. Schmidii Dissertat. de lapsu ORIGENIS, Lipsiæ. 1704. in 4. Eliae Ehingeri ORIGENES latinus, seu de naenis ORIGENIS dissertat. quam Jacob. Bacherus adiecit Commentationi de vita & scriptis celeberrimi quondam viri Eliae Ehingeri, Augustae Vindob. 1724. in 8. pag. 151 seqq. Joach. Samuel. Schmidtmanii de schola ORIGENIS sacra, e Gregorio Thaumaturgo informata, Commentat. Viteb. 1744.*

XXIIX.

ARTII CELII de re Coquinaria libri decem. Coquinariae capita Graeca ab Apitio posita. Epimeles: Artoprus: Cepurica: Pantus: Osprion: Trophetes: Polyteles: Tetrahalassa: Halieus. Hanc Plato adulatricem adpellat. in 4. folior. 32.

Tam raritatis editio est, cuius hic adscripsimus, ut Martinus Listerus, cum APICIVM, de suis & Condimentis, Londini 1705. in 8. in lucem prodiret, nullum illius exemplar, per omnem Angliam, diligenter id quaesierat, inuenire potuerit. Martini Listeri praefat. p. 3. in edit. Theodor. Bon. Almeloveen. Amstelod. 1709. in 8. Cl. Dac. Clement Bibliothecae curiense historice & criticae Tom. I. p. 406. qui iam observauit, Martinum errasse, cum hanc venetam editionem, omnium viderit primam. Tres enim ante illam lucem viderunt, scilicet 1) Mediolani per Blasium Lancilotum 1570. in 4. 2) Cum Censorino de die natali, tabulae artis, Ludou. Odaxio interprete, Plutarcho de inuidia & odio, interprete Nicol. Perotto, & de vita sororis interprete Franc. Philelfo, Suetonio de claris viris Tom. I.

*rhctoribus, Venetiis, per Bernardin. Venetum, no-
dito anni indicio in 4. Vid. Jo. Alb. Fabricii Bib
Lat. Tom. II. L. II. Cap. XXV. pag. 793. Mix
Maittaire Annal. typograph. Tom. I. p. 746. 3)
diolani per Guilermm Signerre die 20. Januar.
in 4. Vid. Bibliothque choisie de Jean le Clerc
XII. p. 322. In eo deceptus fuit Martinus
rus, & cum eo Jo. Clericus, alique, qui editio
quae ante oculos versatur, anno 1504. euulgata
scribunt. Illam enim anno 1503. prodiisse, ha-
ba in fine codicis conspicua, testantur: Imp-
uenetiis per Johannem de Cereto de Tridino
Tacuinum. M. CCCC. III. (1503) die terti-
Augusti. Vid. Jo. Alb. Fabricii Bibliothec. lat. T.
L. II. Cap. XXV. p. 502. Michael. Maittaire
typograph. Tom. II. p. 162. Praemittitur illi
Blasii Lancilotti subitaria, ad Bartholomaeum
lam, Magnifici Georgii Cornelii gnatorum pra-
rem. In fine codicis, caractere romano e-
duo, quae hic adscribimus, leguntur epigram-*

Antonius mota ad vulgus

*Plaudite fartores: caetari: plaudite ventres
Plaudite mystili tecta peruncta coqui
Pila sit albanis quaecunq. ornata lagenis
Pingue suum copolimen obesus amet
Occupat insubres altissimus ille nepotum
Gurges & undantes auget & vrget aquas
Millia sex ventri qui fixit APICIVS alto
Inde timens: sumpsit dira venena: famem*

Johannes Salandi Lectori.

*Accipe quisquis amas irritamenta palati:
Praecepta: & leges: oxigarumq. nouum
Condiderat caput: & stygias penetrauerat v-
CELIVS: in lucem nec rediturus erat:
Nunc teritur dextra versatus APICIVS omni
Vrbem habet. & tectum qui peregrinus erat*

Acci

*Acceptum mortae nostro debebis: & ipsi
Immortalis erit gratia: laus & bonor
Per quem non licuit celebri caruisse nepote:
Per quem debinc fugiet lingua latina situm.*

Conulimus editionem cum illa, quam dedit ad Mar-
tini Literi exemplar, Theodor. Jansson Almelo-
nensis, insignemque, inter vtramque, lectionis, inter-
prete deprehendimus differentiam. Speciminis lo-
cus Caput III. adponimus:

Absynthium romanum

*Absynthium romanum sic facies. Conditum camerinum
acceptis utiq. pro absynthio cessante: in cuius vicem
absynthii pontici purgati terebinti. unciam thebaicam
masticis folii III. scrupulos senos. croci scrupu-
los III. vini eiusmodi sextarios XVIII. carbonem
modico non exigit.*

XXVIII.

LVCRETII CARI. Libri sex nuper emen-
dati. in 4. folior. 107.

Hac ratione inscribitur, inter omnes LVCRETII
editiones, nisi fallimur, *tertia*, inter *aldinas* vero pri-
maeque rarissima editio, litteris romanis impressa.
Emisit illam Aldus Manutius romanus, Alberto Pio,
apud principem. In epistola dedicatoria, inter
alia haec leguntur: - LVCRETIVS qui ante in-
notus habetur in manibus, adeo est mendosus, ac muni-
tus, ut paucis in locis queat intelligi. Noster vero
emendatus & integer prodit in vulgum, ut perpau-
ca castigazione indigeant. Qua in re, habenda est plu-
ra gratia Hieronymo Auancio Veronensi, viro la-
tine linguae, ac disciplinarum liberalium non medio-
riter perito, quia multos annos LVCRETIO corri-
gendo,

gendo, in pristinamque restituendo integritate
 ratissime elaboravit, tandemque eo ipso Tito
 correxit, quia in eo non beneisticbia solum,
 tegri versus, sed multa etiam carmina more
 inveniuntur. Cum igitur Auancius noster,
 TIVM memoria teneat, ut digitos, unguesque
 facile beneisticbium beneisticbio & carmen
 emendavit, idemque factum est eorum auxilio
 qui sparsim apud auctores latinae linguae habent.
 Aldi epistolam excipit Hieronymi Auancii
 rium Superchium pisarensem, medicinae
 & mathematices professorem, epistola, scripta
 Martii 1499. ubi haec legimus: *dixi fateor*
quum viro insigni obsequens emendare adni-
tullo, priapeias (priapeia) Ausonium, Plinii
ac Papynii (Papinii) filias, quas omnes casti-
nunc impressus adolescens publicani, caeterum
adeo mutilata manca & lacera lucretiana
ut ante incusdos labores meos, vix vlla par-
maneret. occurrebant tot inuersi versus, tot
sae dictiones, ut iam (nisi Valerius adsit) ad-
borum monstra tollenda plures mecum Herc-
fiderarim. laetabor vel si ostenderis complures
 TII versus non deprauatos, sed a me non
 Omnino nam, quod quaerebam, assequar, &
 LVCRETIVM latinorum poetarum scientissimum
 quem maxima aemulatione in plerisque in
 praecellentissimus Maro, in pristinum candorem
 lectionem restitutum conspiciam, ut iam ausp
 virbius dici possit. - - Interim LVCRET
 cundissime Valeri opera mea iam se commodi
 tem, ac ut arbitror conualescentem, ubi tu
 musque Quirinus suaseritis, emittemus, paru
 tes iniquam scrupulosae curiositatis condicione
 les quasque potius labeculas, quam infinitas &
 cam emaculationes animaduersuram, quum p
 hanc editionem imprimendam curavit Aldus N
 homo latinis graecisque litteris eruditus, earum

cultor & instaurator. &c. Haec Aldi Manutii, Veron. Auancii verba, ideo adscriptimus, quoniam uni & perulgatae omnium fere doctorum sensu repugnare videntur, qui sibi persuadent, editionem primam, cuius in fine haec leguntur verba: *LVCRETII CARII Poetae Philosophique antiquissimae rerum primordia natura ad Memmii Liber & ultimus explicit foeliciter.* Paulus hunc in-
Fridenperger in Verona. *Qui genitus est in Passavia (Passau) Alae magnae (Alemanniae). Ab incarnatione Christi 1486. Die vigesimo octavo Septembris Calen. Octobris in fol. iam cura & ex emendatione Hieron. Auancii in lucem exiisse.* Vid. Jo. Fabricii *Biblioth. lat.* L. I. Cap. III. pag. 44. II. pag. 59. Michael Maittaire *Annal. typogr.* I. pag. 474. Jo. Nicol. Funccii *tract. de adolescentia latin. linguae Marburg.* 1723. in 4. Cap. III. III. p. 165. ubi editorem minus adcurate Hieronymum adpellat, *die Merkwürdigkeiten der k. Biblioth. zu Dresden* Tom. I. p. 331. Hieronymus Auancius in *praefatione, ad lectorem*, quae loco, in nostra editione inuenitur, rationem reddit, cur corruptissimum LVCRETII poema, sine exemplo exemplari emendare ac publicare fuerit ausus. Istam praefationem excipit, *Expositio eorum singulis libris continentur.* In fine codicis haec sunt verba: Hieron. Auancii Veronensis ingenio ore. Venetiis accuratiss. Apud Aldum. mense .M. D. (1500) *Non licet sic alteri cuiquam multa, in Oris Venetis.* Conf. Mich. Maittaire *typogr.* Tom. I. p. 713. *Alia ex aedibus Aldi Andreae soceri, LVCRETII editio, ad Veterum scripturam fidem castigata, prodiit Venet.* 1515. *Januario* in 8. Vid. Mich. Maittaire l. cit. II. pag. 270. Jo. Alb. Fabricii l. cit. Tom. II. *die Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dresden* cit. p. 332.

XXX.

MACRI, Philosophi, de virtutibus herbarum
nouiter inuentus ac impressus in
lipr. 48.

Fuerunt quidem inter doctos viros, inter quos
et Thomas Bartholinus in *differt. de medicis*,
Hafn. 1669. in 8. qui hoc carmen, AEMILIO
ERO veronensi, Virgilii amico, & poetae sui re-
gis celeberrimo, tribuerunt. Illum enim opus
huc conscripsisse, Quidii testantur versus L. III.
Eleg. X. 44 seqq.

*Saepe suas volucres legit mihi grandior aequa
Quaeque necet serpens, quae iuuat herba m...*
ad Dionysii, qui plerumque Catonis nomine in-
telligitur, versus in praefat. Libri II.

quod si magis nescis
Herbarum vires, MACER tibi carmine dicam
Corporis ut cunctos possis depellere morbos.

Sed hoc antiquioris, AEMILII MACRI carmen
viribus hendarum interit, & illud quod eius nomi-
natum circumfertur, auctorem habet recentioris
quem Julius Caesar Scaliger L. VI. *poetiae*. Cap.
p. 317. edit. *lugdunens.* 1561. in fol. neque poetam
neque bonum medicum, neque sincerum versificatum
fuisse existimat. Eiusdem fere sententiae fuit L.
Gregor. Gyraldus *Dialog.* III. *de poet. histor.* Tom.
Oper. pag. 160. edit. *Bast.* ubi hunc MACRI librum
subditicium & adulterinum, carmine quidem con-
natum, sed rudem & barbarum adpellat, quem
ruptores & plagiarii sub AEMILII MACRI nomi-
ne in vulgus dederint. Ita enim scribit: *praeterea*
quod in isto inapproprius est latini sermonis usus,
aequo versus structura; in eo quoque C. Plinius
tur, obliti scilicet illi fuerant, quod MACER ipse
in hac re adducitur, qui uno plus minus seculo

LACRVM floruit, ut facile ex temporum ratione colligitur. Luculentum praeterea in ipso carmine exstat odicium, auctorem, ad mediae aetatis scriptores, proxime accedere, cum Walafridi Strabonis, seu Strabi, qui anno Christi 849. floruit, *Hortulum* se legisse innuit, in capite *de ligustia*, nostrae edit. fol. 22. ubi versiculi leguntur:

*Hanc oculis Strabus potuque & odore nocivam
Afferit antidotis eius tantummodo semen
Misceri iussit: hoc verbum dixerit a se
An a doctorum libris: non est mihi notum
Hoc scio quod veteres non parvis laudibus istam
Extollunt herbam: nec me legisse recordor
Vllum qui Strabi sermonibus astipuletur.*

his igitur quae diximus dilucide adparet, hoc opus scriptore, recentioris aetatis, esse compositum, quis pro ille fuerit, non satis constat. Si Gaudentio ~~Melle~~ fidem habere voluerimus, ab Odone, siue Odone quodam medico conscriptum est. Ita enim ille lib. I. *Antiquit. Gallorum cisalpinor.* Cap. XI. col. 19. in Andr. Schotti *Italia illustrata Francof.* 1600. fol. *Hanc urbem, (Veronam) tres maxime viri strarunt: Catullus scilicet, a quo & Julius Caesar scissus est: Vitruvius per tempora diui Augusti, bitecturae scriptor: & AEMILIUS MACER, qui herbarum virtute elegantissime scripsit. Sed hic illius qui sub MACRI nomine circumfertur, non habet, sed Odonis cuiusdam medici, ut ipse vidi in ece quodam antiquissimo. Verum ut gratior exiret uicem, MACRI titulo inscriptus est. Conf. Caspar. thii *Adversarior. Commentar.* L. XVII. Cap. I. . 860. Olai Borrichii *Dissertat. de poetis latinis* II. 15 sqq. edit. *Frankfurt.* 1683. in 4. Paul. Coloniensis *περίληψις litterar.* Cap. VI. in *Operibus* quae edit. Jo. Alb. Fabricius *Hamburg.* 1709. in 4. p. 283. in Brouckhuysen *Observationes ad Tibulli* L. II. p. VI. pag. 274. edit. *Amstelæd.* 1708. in 4. Jo.*

Albert. Fabricii *Biblioth. græc.* L. VI. Cap. I. p. 36 sqq. *Biblioth. latin.* Tom. III. L. III. Cap. p. 879. sqq. *Bibliothec. med. & infim. Latin.* p. 3. L. XIII. p. 468. Quod ad editiones varias exstant, quæ tamen omnes nostra ætate ita obuiæ sunt. Jo. Alb. Fabricius *Biblioth. lat.* se editionem habuisse memorat titulo: *MACER Floridi de viribus herbarum opusculum, cum Comentario* Guillelmi Gueroaldi, & rudibus herbarum, ligno incis, sine anni & loci indicio in 8. seculi XVI. initio prodisse existimavit. Tamen illud ipsum Fabricii exemplum in splendide & instructissimam illustrissimæ Comitissæ a Bünau bibliothecam. Vid. Clariss. viri Joan. M. Franckii *Catalogus Bibliothecæ Bünauianæ* T. Vol. I. Cap. II. Sect. V. §. XIII. p. 416. ubi memoratæ editionis sine, hæc legi verba dicuntur: *basis ueneris studiosissimi MACER Floridi de herbarum opusculum, ab omni menda castigatum, cum interpretationibus, luce meridiana lustrissimis.* Aliam editionem, quæ sine loci, anni, & auctorisographi mentione facta, eiusmodi titulo: *MACER Floridus, de viribus herbarum*, in 4. cum figuris incis, prodit, hosque versiculos in fine adiectos habet.

Herbarum varias qui vis cognoscere vires

MACER adest, disce: quo duce doctus eris.

in bibliotheca regia dresdensi, adseruari referunt *Merkwürdigk. der koenigl. Biblioth. zu Dr.* Tom. p. 407. Editiones, quæ ex officina Roberti Stoeni, & a Georg. Pictorio, editæ fuerint, memorat in *lexico Eruditorum* Tom. III. col. 10. Editio cum Joan. Atrociani commentariis *Basileæ*, & a Jani Cornarii scholiis illustratam, *Frankofurti* in ædem exiisse testatur Josias Simlerus in *Biblioth.* p. Forre posterior illa est, quam Jo. Alb. Fabricius *Biblioth. lat.* l. cit. titulo: *MACER de re medica, Pet. 1540.* in 8. prodisse scribit. Conf. Adrien

*de Jagemens des Savans sur les principaux Ouvrages
des Auteurs Tom. III. P. I. Amsterd. 1725. in 12.
p. 1149. pag. 214. vbi & aliae editiones adducuntur.
nostrae, quam ante oculos nunc positam habemus,
editioni, & forte etiam aliis, quas non vidimus, adii-
citur Tractatus de Speciebus, qui hac ratione inchoatur:*

*Cum iam dictis aliquot vulgaribus herbis
species illas, quas cunctas iam prope notas
rescindi fecit: temptabo referre
que prius piperis quia notius ipsa coquina
Quam medicina fecit vires puto discutiendas &c.*

*De vero species sunt piper, piretrum, zinziber, ci-
namomum, galanga, zedoar, garofilum, cinnamum, costus,
gamboge, thus, aloe. Herbae, quarum vires priore par-
te exponuntur, sunt arthemisia, aprotanus, absinthium,
chamaedryas, eleum, ruta, apium, sauina, isopum, enula, sal-
icula, feniculum, lactuca, rosa, plantago, viola, aristolo-
chia, marabium, iris, altea, anetum, bertonica (betoni-
ca), parrus, camomilla, nepta, pulegium, accidula, por-
phyra, lilium, tymbrisis seu futureya, ligustia, estrochium,
anysium, atriplex, coriandrum, nasturcium, eraca,
scorodanthera, cepe, buglossa, sinapi, caulis, borago, fenetio,
chamaedryas, centaurea, draguntea, quasido, eleborum, ele-
borum nigrum, pastinaca, origanum, serpillum, asarum,
scorodanthera, menta, cyperum, pionia, berbena, german-
ica, fringa seu morella, iusquiamum seu caniculata,
nigella, lapacium seu paratella, lolium seu nigella, cicu-
taria, rumarinus, pimpinella, tormentilla, pentasilon, di-
gitalis, titimallus, rasanus, consolida. Typographus
editioni, litteris romanis impressae, & admodum ra-
re, haec adscripsit: Liber MACRI philosophi de vir-
tutibus herbarum, & qualitatibus specierum finit soe-
lites. Venetiis Impressus per Bernardinum Vene-
tia de Vitalibus anno Domini M. D. VI. (1506).
Ista editionis, quod nos quidem sciamus, a nemine
usque mentio iniecta fuit, & ipsi Michaeli Mait-
lande incognita fuisse videtur. qui editionem venetam,*

per eundem Bernardinum Venetum de Vitalibus
die X. Jun. in 4. excusam, adtulit Tom. II.
typograph. p. 188.

XXXI.

Q. SERENI Samonici, Hexametri precepi
dicine continentes

Ad Lectorem.

Prescriptis vitæ finem natura creatrix

Vnicuique fato: quem superare nequit

Ars dedit artificem sed: naturæq. ministrum

Finem contingas qua ratione docet.

in 4. folior. 32.

Quamvis hoc carmen sæpissime sit editum
tamen editio, quam, nisi plane fallimur, duæ
modo præcesserunt, e rarioribus est. Illa o
prima est, quæ cum Auieno, Arato, Dionysio
orbis, Germanici & Ciceronis interpretatione
nomenorum arateorum, Venetiis arte & ingenio
tonii de Strata cremonensis *IIIX. Kal. Nou.*
pisano recognitore 1488. in 4. prodit. Vid.
Maittaire *annal. typogr.* Tom. I. p. 495. Ill
cepit editio *Venet. aldina* 1502. cum Celsi fir
euulgata. Nostræ editioni adiicitur RHEMNII
NII carmen, de ponderibus medicis, cuius in fine
leguntur verba: *Lipsi in officina industrii Va
Dammandri (Schumanni) in regione equestri
partus virginis Sesquimillesimo - quintodecimo* (
Ultimam libelli paginam hæc verba complent:
QVINTI SERENI medicinam in fronte huius
promissam Candidissime Lector hic RHEMNII FA
pondera medica tanquam dona auctoria offendi

Ad Lectorem

Dilaerent medici sub certò pharmaca puncto

Indice natura pondera techna dedit

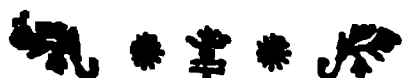
Egregie miseris consultum cernimus aegris

Quo nimis: atque minus sunt agitata procul.

Conf. Jo. Henr. Leichii *Annal. typogr. lipsiensis*, in libro de origine & incrementis *Typographiae lipsiensis*, Lips. 1740. in 4. p. 96. vbi vero haec verba paullo immutata leguntur. Praemittitur editioni narratio admodum brevis, de caede & monumentis Q. SERENI, vbi Q. SERENVS Samonicus, Gordiani iunioris praeceptor fuisse, minus adcurate dicitur. Istius enim SERENI Samonici, qui Gordiani praeceptor fuit, pater est, qui sub Septimio Severo & Caracalla inclaruit. Posterior cum in coena, Spartiano teste, in Caracalla, Cap. III. pag. 712. edit. haakianae 1671. in 8. occisus fuit, reliquit filio bibliothecam voluminum 62000. quae postea ad Gordianum iuniorem transiit. Multa opera mathematica, philologica & physica composuisse dicitur, quae tamen omnia, iniuria temporum perierunt. Neque illud carmen, quod hodie exstat, de medicina, omni ex parte integrum, sed e criticorum sententia, in fine truncum atque mutilatum est. Omnium optima censetur editio, quam Robertus Keuchenius, cum notis, Amstelodami 1668. & ibidem 1706. in 8. in lucem emisit. Variis etiam collectionibus illud carmen insertum fuit, e quibus Petri Burmanni *poetas latinos minores*, hic nominare sufficiet, vbi Tomo II. *Leidae* 1731. in 4. p. 185 sqq. cum notis integris Jo. Caesarii, Georg. Pictorii, villingani, Casp. Wolfii, Robert. Constantini, Roberti Keuchenii, ipsius P. Burmanni, & selectis aliorum observationibus, insertum reperitur. Vid. de Q. SERENO Sammonico Lil. Gregor. Gyraldi de poet. historia dialog. III. Tom. II. Oper. p. 189 sqq. vbi vero in eorum incidit errorem, qui patrem cum filio confundunt. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. lat.* L. III. Cap. V. pag. 540 seqq. Tom. III.

p. 80 sqq. Olai Borrichii *Dissert. de poetis la*
pag. 67. Adrien Baillet *Jugemens des Savans*
principaux Ouvrages des auteurs Tom. I.
 §. 1170. p. 358. Omnium optime de illo
 Jo. Bapt. Morgagni, in *Epistolis in Aurel.*
Celsum, & Q. SERENVM Samonicum, in q
utriusque variis editionibus, libris manuscr
Commentariis differtur. Lugd. Batavor. 17

QVINTVS RHEMNIVS FANNIVS PALA
 vicentinus, grammaticus, sub Tiberio &
 Imp. Romae docuit. Mulieris verna, prime
 rant, texeritum, deinde herilem filium, dum
 retur in scholas, litteras didicit, postea manu
 inter romanos grammaticos principem facile
 obtinuit. Teste Suetonio *de illustr. grammat.*
 XXIII. omnibus vitis infamis, & imprimis in
 nei propensius, tantaque adrogantia fuit, ut d
 Vatronem porcum adpellaret, secum & nata
 rianas litteras iactaret, nomen suum in buco
 temere positum, sed praesagiente Virgilio, p
 MONEM fore aliquando, omnium poetarum
 matum iudicem. Conf. Jo. Alb. Fabricii *Bibli*
 Tom. III. p. 736. & 782. Olai Borrichii *de po*
tin. Dissert. II. p. 69. Adr. Baillet *Jugemens*
vans I. cit. §. 1175. p. 367 sqq. Carmen, de pon
& mensuris, quod nonnulli inter viros critico
ni recentiori tribuere non dubitant, praeterit
poribus, saepius cum Prisciano, & sub Priscian
ne, editum fuit. Exstant etiam variae edition
 RHEMNII FANNII PALAEMONIS, & Re
 vini nomine, in lucem emissae. Omnium
 censetur editio Eliae Vineti *Paris. 1565.* in 8
 peritur etiam in variis Scriptorum de ponder
 mensuris, nec non poetarum & medicorum co
 nibus. In Jo. Georg. Graevii *Thesouro anti*
romanar. inuenitur Tom. XI. p. 1693 sqq. not
 Vineti illustratum. Petrus Barmannus inseru

Jo. Caesarii, El. Vineti, & Robert. Constantini
latia. minor. Tom. II. p. 396 seqq. Alias edi-
t. vid. in *Catalog. Biblioth. Bünauianae* Tom. I.
L. Cap. II. Sect. III. §. XV. p. 390. In editione,
nam, nonnullae oculis se offerunt lacunae, vl-
t. hemistichium, carmen non esse integrum,

XXXII.

Unum Euangelicum. In quo Diuersarum
Ministri Euangelici Cum D. Augu-
Confessione Hilariter accumbunt, & Euan-
Philosophantur. *Auctore* CHRISTOPHO-
ANO *Augustano*, &c. Prouerb. XXIII.
Federis vt comedas cum Principe, diligen-
te, quae apposita sunt ante faciem tuam;
cultrum in gutture tuo, si tamen habes
animum tuam, ne desideres de cibis
quo est panis mendacii, &c. *Monasterii*
apud Andream Rhem, Oenipont. An-
MD CII. (1602.) in 4. pp. 83. excepta
dedicatoria & praefatione.

ille CHRISTOPHORVS MARIANVS, vtrum
verum, an fictum fuerit, nos ignorare, vltro
que fatemur. Duo alii libri, contra augusta-
Confessionis addictos, sub eius nomine prodie-
quorum alter inscribitur: *demonstratio vna de*
veritatis ministrorum verbi pseudeuangelici, In-
1598. alter *Trophaea mariana ob haeresin*
phatam. *Vrsellis* 1601. in 4. vid. Thom. Hyde
Biblioth. bodleian. Tom. I. p. 431. In *lexi-*
editor. Tom. III. col. 176. isti tituli quoque ad-
ducti

ducti fuerunt, prior autem *Monasterii* 1598
pressus dicitur, & auctor perperam *Christi*
RIANVS adpellatur. De auctoris vita, &
ius adscriptum titulum, altum est silentium
colligimus, illum vel suppressum, vel in cu-
piperisque factum esse cucullum, & id qui
admodum verisimile est, propterea quod, C
Salig, sagacissimus eiusmodi rerum indagator
prorsus illius notitiam, habuisse videtur.

CHRISTOPH. MARIANVS *Conuiuium* ei
nomine Quirini Leonini, &c. Summae a-
ponensis Praepositi amplissimi &c. Argum-
tyrae absurdissimae, in euangelicos protesta-
risu, ut auctor ait, ineptis, *lascinia plenae*
magis quam paullinis dictis distinctae, expo-
gum foret & superuacuum, quae de causa pe-
colloquentium nomina tantummodo adici
vero ordine producantur:

Philippides	Comites Phi-	Confessu
Harpax	lumenae	Concord
Zabolus.	Lutheranus	Zelotes, f
Gelasimus	Lutheranus mollis	
Acanthio,	Flaccianus	Catholici
Pseudolus	Caluiniannus	
Toxilus	Schwenkfeldianus aut Ana-	
Palaeologus	} Catholici	
- Oecumenius		
Eusebius		
Pamphilus Conuiuator		
Cleostrata eius uxor		
Stephanium	} pedissequae	
Philaenium		
Strerops Legatus Concordiae.		

Igitur nugis putidis obscenisque omissis, quae
conuiuium effutire solent adidentes conuiui-
dicis mentionem facimus, quae *testimonja* &

ur, a Georgio Mylio, augustano, *publicis chartis*, ut
licitur, *consignata*. Talia autem sunt. I. *de multi-*
fici corruptela augustanae Confessionis; II. *quod nullus*
existet hodie in mundo arbiter seu iudex controuersia-
rum, quae de vero ac genuino sensu, & intellectu Con-
fessionis augustanae nascuntur.

XXXIII.

Epistola PAVLI ALBVTII ad Jesuitas. In qua
de rebus grauissimis & lectu dignissimis tra-
ctatur. *Lutetiae Parisiorum per Gottbardum Vilar-*
um. Anno M. D. LXXIII. (1573.) in 4. pp. 22.

Quis adsumto PAVLLI ALBVTII nomine, fictum
enim sine dubio nomen est, hanc scripserit epistolam,
nisi disquirant, nos illi indagando irritam impendimus
operam. Quod exemplar, quod ab amico nobiscum
communicatum fuit, *Lutetiam Parisiorum* non viderit,
charta, litterarumque characteres satis superque do-
cent. Quisquis demum fuerit auctor, scribendi ratio,
& cetera omnia demonstrant, non inuita illum Miner-
va scripsisse satyram, modestam quidem & verecun-
tam, sed multo sale conspersam. Dicauit epistolam
integerrimis atque doctissimis viris omnibus, in societa-
te Jesuitarum existentibus. Laudat illos, quod soli
fuerint & iis tantum acceptum ferri debeat, quod e
sco & tenebris, in quibus litterae tamdiu, non minus
foede quam miserabiliter delituerint, in lucem reuo-
cuerint, pristinumque eis splendorem, ne maiorem
faceret, restituerint. Insigni praeterea eos elogio or-
nat, ob tot linguarum peritiam, ob mores & honestum
cultum, ob pietatem, quam teneris animis imbiben-
tibus curent, in adultis autem non desistant inserere.
 tandem eos his adloquitur verbis: *quod si meritum a*
vobis praemium vobis non datur, neque id fortasse ex-
pecta-

petatis, non est verendum, quin illud a Deo cum
fine accipietis. Vos modo pergite ut coepistis,
tenque orbem terrarum sustinete. Sed quid
ut coepistis? immo melius quoque quam coepistis
deorū vobis aliquid absurdi dicere, sic loquens
libereque vobiscum agam, ut ratio ipsa postulat.
si vos ii estis, quos esse plane confido, id est docti,
iusti, & quod caput est, pii, quae vobis dico
in bonam vos esse partem accepturos. Atque eo
quum is ego sim, qui nulla privata causa ad hoc
lar. nisi tantum publica, immo ipsius Dei Opus
quem hic testem citatum esse volo. Nihil enim
quaero, nihil cupio, nisi ut pax concordiaque
christianos nascatur, ex quo Dei bonos & gloria
sedat. Itaque quae dicam, primum patienter
rogo deinde, ut dixi, in bonam partem.
Quae quidem si a vobis probabuntur, erit quod
agnoscere gaudeam: sin secus, non moleste feram.
tam vobis affirmo, omnia a sincera mente
proficisci, eodem Deo citato & teste, & iudice
nonnulli, qui eas, quas nuper recensui laudes, no-
ti vobis tribuant: unum duntaxat reprehendant
mum scilicet vos esse addictos romano pontifici.
lis inprimis succenset, quod lutheranos peiores
beant arrianis, Judaeos, Afros, Turcas sufferant
theranos vero infensissimo prosequantur odio,
eos igne ferroque saeuire, cum pontifice non
tent. Deinde paullo acerbius in romanum pon-
tem, eiusque adseclas inuehitur, & tandem Je-
iterum compellat, suaeque epistolae eiusmodi ut
imponit finem: sed ad vos, ut saepe, redeo, vos
tri, vos sequestres estote: vos etsi haereticos repro-
datis (ut sunt in multis reprehendendi) non ita
rom. pontificem admonere sinatis. Estis, habetis
vultis, ut dixi toties, sancti, iusti, docti, illud facite-
tur, quod sanctos, iustos, doctos decet. Adulari,
diri, omnia ad voluntatem loqui, crescentem tum
inflare sermonibus utrem, addere oleum camino, &
sc

*... virtutes appellare, alterius virtutes scelera, si
... est proborum, vel si hominum solum est, vos
... adhibeo. Odium in haereticos, ut aiebam, nolo
... sequi, sed potiora nolite negligere. Si pedes va-
... bunt, nihil proderit capiti infirmo, at cum caput va-
... pedes & caetera membra bene se habent. Si
... cessabunt, quietius suaviusque regnabit rom.
... sed vitia sceleraque plus in dies augentur.
... vobis bene cognita sunt, ita ut si nolitis curare,
... non aliorum culpa est, vosque Deo Opt. max.
... estis reddituri. Ad cuius tremendum formi-
... que tribunal, vos, rom. pontificem, caeterosque,
... que, bis litteris citatos esse volo. Valete. Hoc
... culum, insigniter rarum ideo esse coniecimus,
... in instructissimarum bibliothecarum catalogis
... quaesivimus. Adductum vero est, in Jo-
... Bibliotheca p. 543. & in Thesouro biblio-
... P. I. Norimberg. 1738. in 4. p. 135. editio
... Colloquii iesuitici, a Christiano Francken,
... biensi, euulgati Basil. 1581. in 8. cui PAVLLI
... II, ad Iesuitas epistola, adiecta fuit.*

XXXIII.

PLYNII SECVNDI Naturalis Hystoria
fol. formae maior. folior. 266.

Hoc libro, ut tunc erant tempora, nihil splendidius
... que typis excusum fuisse; facile nobiscum fa-
... tur, quibus illius libri exemplum, pari diligen-
... tiam, in bibliotheca quadam obuium factum
... Non solum cuiuslibet libri littera initialis,
... pernendae magnitudinis, eximiis coloribus picta
... quibus purissimum aurum mira arte laeuigatum
... mitet. Quod liber varios habuerit possessores,
... notae criticae, vario charactere margini ad-
... ae. Quidam ex illis fol. 2. litterae initiali L.
... I. H qua

qua PLINII ad Vespasianum praefatio inchoat signia sua gentilicia adpingenda curavit, tanta hoc genere nihil pulcrius nitidiusque effingit. Tenet nimirum homo silvestris, crine fulvo, tum corpus vrsi instar hirsutus, cana & promba conspicuus, manibus scutum rubrum, in aurea falcata, conspicitur, cui gallus gallinae insidet, aurea corona in capite ornatus. Horum vestris capilli, qui eundem, quem barba color ferunt, fascia alba redimiti sunt. Non solum criticum, sed etiam medicum fuisse, qui observationes luculentas adscripsit, variae emendationis in textu factae, & aliorum auctorum verbis testimoniis confirmatae, nec non observationes satis superque testantur. Cum PLINIVS L. IX. Cap. II. refert, quod in sanctuariis Mithridatis regis devicti, C. Pompeius invenit, in eius commentario, ipsius manu, compositionem ad duabus nucibus siccis: item ficis totidem: & illis viginti, simul tritis: addito salis grano, & ieiunus sumat, nullum venenum nociturum illo, verbis, haec in margine adscripta leguntur: *Antidotum, ex Mitridatis, Regis Ponti secretissimo de promptum, adversus praesentis diei venenum quaesitum & praesentaneum. Et profecto, de hoc in orbe Senarum, tempore pestis certior sumus. A. T. Francisco Sutrio, praefatore meo: qui se, plerosque alios, ad multos annos, contra Epidymiae morbum, habuit comprobatum. J. R.* ad observationes criticas adinet, unam alteram addere licebit. Ad verba PLINII L. XI. Cap. II. *Labra, quibus brochi labeones dicti*, haec adnotantur: Hermolaus Barbarus voluit hic esse *labra* a quibus, & non quibus. Brunci melius Brochi. Nonius, Brunci sunt, inquit, prode dentibus prominentibus, ex Lucilii Satyra: *novit lanus dente eminus hic est Rbinaceros*, hoc obiter sciendum, quod in omnibus Nonii ca

eminulo, sed emulo corrupte legitur. Paulloque
a, Brochitate, inquit, dentium, senectus in equis &
ris veterinis intelligitur, hoc est prominentia & ma-
tutine, Bruncitate scribendum semper. Cum PLI-
VS L. XII. Cap. I. Arbores recenset, quae cuili-
deorum dicatae fuerunt, possessor nostrae editio-
is, fabulam Phaedri XVII. libr. III. adscripsit, quam
totum pro sua venditasse narrauit Scriuerius ad
trial. III. Ep. 20. Cum istius fabulae lectio, in va-
s locis, ab illa recedat, quae in editione Petr. Bur-
nni Leid. 1727. in 4. p. 157. inuenitur, illam hic
scribimus :

Olim quas vellent esse in tutela sua
Dini legerunt arbores: *Quercus Joui*
Et *Mirtus Veneri* placuit: *Phoebo laurus* (Burm.
laurea)

Pinus Neptuno (B. Cybelae) *populus celsa Herculi*
Minerva admirans: quare steriles sumerent
Interrogauit causam: *Dixit Jupiter* (B. Interro-
gauit. Causam dixit Jupiter)
Honorem fracta ne videantur (B. videamur) ven-
dere

At me *Hercules inquit*: (B. narrabit) *quod quisque*
(B. quis) *voluerit*
Olim nobis propter fractus (B. fructum) *est gratior*
Tum (B. Tunc) *sic Deorum genitor, atque hominum*
facor.

O nata, merito sapiens dicere omnibus
Nisi utile sit (B. est) *quod facimus stulta est gloria.*
Arbo *Platanus*, in eodem capite, haec adposita le-
ntur: Nota latum a graeco deducitur, una littera
tracta. Nam graece *Platus* latus dicitur, unde pla-
s latitudo vocatur: hinc *Plato* ille philosophus de
merorum latitudine nomen assumpsit. Quam antea
qui paterni nomine *Aristoteles* vocaretur. A pla-
s platea hoc latior in oppido via, in qua conuenire
pulus solet. Eo pacto *Platanus* arbor a late spargen-
tibus

tibus se ramis. *Sub qua arbore Iupiter cum
concupuit. Et de hac arbore vid. Pandect. C. CCX.*
Et eiusmodi observationibus omnes libri ma-
qui in nostro exemplari, amplissimi sunt, refer-
spiciuntur. Sed redeamus ad editionem ipsam.
mittuntur illi PLINII ad Marcum (L. III. Ep.
ad Tacitum (L. VI. Ep. XVI.) epistolae, item
nii Tranquilli in libro *de viris illustribus*, Tert-
in *apologetico*, & Eusebii caesariensis e libro
poribus, de PLINIO testimonia. Haec excipit
PLYNII SECVNDI nouocomensis, ad Vesp-
suum, praefatio, quam sequitur *Synopsis earum*
quae summatis inesse dicuntur singulis libris.
bet libro subiicitur Auctorum catalogus, e
PLINIVS res, quas memorat, excerptis. In
bri XXXVII. haec typographi leguntur verba:
PLYNII SECVNDI *Naturalis hystoriae Liber*
simus septimus & ultimus finit. Parmae impress-
& impensa Andreae Portiliae. Anno natiuita-
mini. M. CCCC. LXXXI. (1481) Octauo id-
Regnante illustrissimo principe. Joanne Galea-
ria Duce Mediolani.

Andreas prodesse uolens portilia multis
Gratum opus impressit PLYNION aere suo.
Temporibus priscis hunc bibliotheca tenebat
Principis: & magni diuitis: atque ducum
Nunc emit omnis eum ciuis: quem gloria tangit
Hunc emit argento pauper: & ore legit.
Factis aere notis debet cum diuite pauper:
His debet: quisquis discere multa cupit
Arte tua gaudere potes portillia multum:
Quae facit ut uiuant omnia scripta: Vale.

Rarissimae editioni finem imponunt Corred-
Auctoris anonymi, quas vero a Philippo Beroald-
fectas esse, compertum habemus. Conf. Michael-
taire *Annal. typogr.* Tom. I. pag. 418. die *Mer-
digkeiten der königl. Biblioth. zu Dresden* Tom.

pag. 569. De PLINIO, & aliis *Historiae naturalis* editionibus vid. Pauli Cigalini, *de C. PLINII SECVNDI, Naturalis historiae Scriptoris, vera patria, eiusdemque fide & auctoritate praelectiones*, in *Thesauro Antiquitat. & Historiar. Italiae* Tomo VIII. Part. VIII. & quem sententiae suae aduersarium nactus est Polycarp. Palermi *de vera C. PLINII SECVNDI, Patria, atque ea Verona Libr. III. quibus Paulli Cigalini, & aliorum sententia contraria confutatur*, in *Thesauro Antiquit. & Histor. Italiae* l. cit. Paulli Eberi *de Vita & scriptis C. PLINII* *Dissertatio Viteb.* 1556. in 8. & in Philip. Melanchthonis *Declamantib.* Tom. III. Seruest. 1586. in 8. pag. 356 seqq. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. lat.* Tom. I. L. II. Cap. XIII. p. 401 sqq. Conf. Tom. II. p. 562 sqq. Jo. Nic. Funccii *Tract. de imminente lat. linguae senectute*, *Morburg.* 1736. in 4. Cap. VIII. §. XLIII. seqq. p. 538 sqq. M. B. dl. *Vie de C. PLINIVS SECVNDVS* dans les *Memoires de Niceron* Tom. VII. p. 250 seqq. die *Merkwurdigkeiten der Koeniglichen Biblioth. zu Drezden* l. cit. & Tom. III. p. 11 sqq. p. 26 sqq. *Gundlingiana* P. XXV. p. 367 sqq. Jo. Harduini *Catalogus editionum PLINII praecipuarum, quarum collatione eius editio emendatior prodiit*, in edit. *Paris* 1723. II. Tom. in fol. Tom. I. fol. 13. De editione prima, quae *Venet.* 1469. in fol. prodiit, & tales in calce versiculos adscriptos habet:

*Quem modo tam rarum cupiens vix lector haberet,
 Quique etiam fractus pene legendus eram;
 Restituit Venetis me nuper Spira Johannes;
 Exscripsitque libros aere notante meos,
 Fessa manus quondam, moneo, calamusq. quiescat:
 Namque labor studio cessit & ingenio
 M. CCCC. LXVIII.*

Memoires sur la premiere Edition de l'histoire naturelle de PLINE dans les Memoires de litterature de de Sallengre Tom. I. P. II. p. 275 sqq.

XXXV.

Prima pars Plyniani Indicis editi per
NEM CAMERTEM, *ordinis Minorum,
Theologiae D.* In qua, tabellae pictae instar,
litterarum connexionem dicuntur ea omnia
geographiam praeter, quas toto Plyniano volumine
continentur. *Cum gratia, & privilegio ut in
quatur, in 4. folior. 167.*

Pars secunda Plyniani Indicis *eiusdem
NIS CAMERTIS*, Geographiam, id est, Terrarum
& in ea regionum, montium, promontorium
specuum, sylvarum, fontium, lacuum, flumini-
um, insularum, oppidorum populorum
descriptiones continens copiose, secundum
seriem litterarum. *Cum gratia & privilegio
ut in principio ut supra, in 4. folior. 35.*

Prima & perquam rara, indicis haec est editio
postea variis *Historiae naturalis* editionibus, ve-
gismund. Gelenii *Basil.* 1535. in fol. Jac. Dale-
pii *Francos.* 1608. in 8. ob insignem, qua se vi-
dis, commendavit, utilitatem, subiectus fuit,
Joannes Harduinus novum, & omnium fere, quae
Plinio occurrunt vocum, indicem concinnare
spondet *index* editioni, quae ex castigatioribus
mofai Barbari, *Venetis per Bernardinum Be-*
an. 1497. impressa fuit, quam ob causam Josi-
phus in *Bibliotheca* pag. 351. illum *mutatis, per*
Plinii editiones, foliis, inutilem esse coepisse, ad
Privilegiis munitus est Leonis Pontif. rom. X.
similiani II. Imperator. Romanor. Utamque
auctor dicavit Stephano Vercucio pannonio,
rum artium cultori. Primae parti praemittuntur
JO. CAMERTIS *Epigramma in C. Plinium laudans*

or. 20. 2) Eiusdem *in liuidos*. 3) Theodori Can-
 Ordinis minor. S. Theolog. Doctor. & Austriae
 incial. Ministri *in plinianum indicem epigram-*
 4) Joachim Vadiani, poetae, a Caesare laureati,
anima ad Lectorem. 5) Fratr. Benedicti Cheli-
 i *Epigramma*. 6) Georg. Gemanii Ordin. Mi-
 JO. CAMERTIS discipuli, *Epigramma ad Le-*
 m. Quae in priore parte occurrunt, auctor ipse
 verbis in fine adpositis, indicat: *Explicit prima*
indicis Plyniani edita primum per JOANNEM
ERTEM Minoritanae professionis. In quo dem-
bis quae ad Geographiam spectant, (nam haec al-
sequens Indicis pars plene complectitur) illa omnia
ordine continentur quae sparsim & plerumque sub-
re Plynius toto opere complexus est. Ea autem
Coelum, Mundus ipse, ac mundi elementa, plantae,
resque, agriculturae disciplina, hortorum cultus,
orum genera, medicinae ex herbis, arboribus,
alibusque, medicinae eiusdem primi inuentores, ac
ci veteres excellentes, magicae vanitatis redargu-
uri, argenti, aerisque metalla, colorum differen-
sculptores ac pictores nobiles, marmora reliquo-
ne lapidum genera. Postremo gemmarum diuer-
is, vires, precia, rationesque quibus quae verae
et facticiis dignosci possunt. Habes insuper com-
io borum omnium historias nobilium actorum, quae
orum persecutionem, vitiorumque fugam plurimum
et. In secundae partis fine, haec oculis obiciun-
verba: Explicit pars secunda Plyniani indicis,
per reuerendum sacrae Theologiae Doctorem
strum JOANNEM CAMERTEM ordinis mino-
, ubi, optimo litterarum ordine, continentur ea
a, quae ad Geographiam pertinent, id est Terrae
iones, atque mensurae. Gentes quae terras acco-
Oppidorum Urbiumque insignium, montium
onteriorum, specuum, sylvarumque, marium, la-
, fontium, fluminum insularumque orbis, ac alio-
dictorum nomina: descriptiones. situs. Impressa
 H 4 Viennae

Viennae Pannoniae per Hieronymum Victorem, nemque Singremium artis socios. Sumptibus Leonardi, & Lucae Alantseae fratrum, ac civium Viennensium optimorum: quibus idem JOANNES CAMERTIVS VELLINVS, apud quem tantum opus publicandi fuerat aut hunc Plynianum indicem, facultatem tribuit imprimendi. Anno videlicet a Christi natali. M. CCCC. XL. (1514) Calendis Septembribus. In vltima librigina adparet bibliopolae Leonardi Alantsee in Conf. die *Merkwürdigkeiten der königlichen Bibliothek zu Dreszden* Tom. III. p. 27. Michael Maittaire *nales typograph* Tom. II. p. 256. JOANNES CAMERTIVS VELLINVS, Ordini Minorum adscitus Theologiae, doctor, ac princeps in conuentu cisfcanorum vindobonensi theologiae lector ordinis & Austriae provincialis Minister, CAMERTIS DE CAMERINO, cognomen, more illorum seculi vltimatissimo, a patria Camerino, Marchiae Anagninae oppido, adsciuuit, quod in *lexico eruditissimo* alia ratione se habet, cum Tom. I. col. 1598. CAMERTEM, & Tom. III. col. 1506. JO. RICCVS VELLINVM, veluti viros diuersos auctor adducit. Natus fuit anno 1448. multisque scriptis criticatus est celebris, quorum catalogum adtulit Jo. Simlerus in *Bibliotheca* pag. 351. Diem obiit fuit anno aetatis XCLIX. anno seculi XVI. 46. Quod de illo Anton. Posseuini *Apparat. sacer* Tom. I. p. 128. Illi plerumque cum Jo. Alb. Fabricio *Lib. Biblioth. graec.* Cap. II. p. 26. versio latina, solutione *περὶ τῆς ἀποκατάστασης τῶν ἀποκαταστάσεων*, Dionysii alexandrini, tribui solet, sed praeter Jacobum Lestum in *corporum graecorum veterum heroicorum Graece & Latine* Geneuae 1606. in fol. edito, illam, a Jacobo Porino esse compositam, non spernendis argumentis docuit Auctor *derer Merkwürdigk. der königl. Bibliothek zu Dreszden* Tom. III. p. 142.

XXXVI.

vs de Mirabilibus Mondi (Mundi) in
folior. 34. si praemissa folior. 9. exce-

mittuntur codici, litteris romanis satis nitide
o, index & Bartolini atriensis, ad Lucam Pas-
tum excellentissimum epistola, cuius hic adscri-
ptam, ubi, quid hac editione praestitum
exponit. Mitto itaque ad te. mei in te amoris

SOLINVM polybistora: qui cum antea mul-
tibus refertus circumferretur: ita a nobis mul-
tibus & novis & vetustis exemplaribus: non-
ne in illum Joannis Britannici praeceptoris no-
tationibus: castigatus est: ut putemus: omni-
um linguae latinae cultoribus satisfacisse; Addidimus
tabulam ita capitulatim paginatimque graphi-
tatem; ut nihil in toto sit opere: siue loca: siue
vel aues: vel lapides: vel arbores: vel cuius-
generis animalia requirantur: quod vel modi-
ci dispendio non reperiri possit: Labores igitur
ea frontis hilaritate accipies: qua a me
si sunt. Eos enim si tibi gratos esse probatos-
sero non dubitabo studium meum ad altiora gra-
te accommodare. Vale Bergomatium decus,
quod facis plurimum ama Iterum vale: Bri-
xto Kalen. Decembres M. CCCCIIC. (1498).
epistolam excipit SOLINI ad Autium, quem
Martinus Antonius Delrio in suis in CAII SO-
polybistorem notis, Antuerpiae 1572. in 8. in
vel Autium, Claudius vero Salmasius in pli-
Exercitation. in C. JVL. SOLINI polybistora,
t. ad Rhen. 1689. in fol. Tom. I. p. 3. in Ad-
mutavit, epistola. Dispersitur liber SOLINI
ita LXIIX. In fine codicis haec leguntur ver-
LINVS de mirabilibus mundi Brixiae per Ja-
Britannicum impressus Anno M. CCCCIIC.

exit. Sequitur in hac editione 3) Christophori
carmen ad Jo. Francisc. Dandulum de miseria
secularis distichor. 75. 4) Eiusd. *ad clariss. A-*
cratae Venetae censorem D. Antonium Boldum
tem auratum poetamque ac oratorem praecipuum
men distichor. 15. 5) Eiusd. *ad Berardinum an-*
tanum carmen distich. 19. 6) Eiusd. *ad praef-*
ectum Michael. Bempensum carmen distich. 7.
 7) Paul. II. *Pontificem max. Joannis Andreae, aler-*
Episcopi, epistola, in qua inuehitur in Georgium
bezontium, quem Cenotaponem, id est nouum Ti-
adpellat. Controuersiae huic occasionem de-
Georgii Trapezontii, siue Trapezuntii versio lat-
brorum Platonis de legibus, quam Nicolai V. Po-
cis iussu confecerat, Joannes vero Andreae, Epi-
pus alerientis, multis in locis, haud satis adcu-
esse pronunciauerat. Vid. Niceron Memoires
XIII. p. 330. Giornale de' letterati d'Italia Ve-
Tom. XVI. p. 415. & 429. Tom. XVII. p. 274.
 8) *Ad Nicolaum V. Pontif. max. Guarini ver-*
is STRABONIS traductionem epistola. 9) *B-*
Guarini in Absolutionem STRABONIS inchoati
bemium alterum, ad insignem ac patricium eque-
ordinis virum, d. Jacobum Antonium Marcell-
venetum. Quod ad versionem ipsam, quae in hoc
dice reperitur, adtinet, partim illa a Guarino Gua-
veronensi, partim a Gregorio Tifernate confecta.
 Docet id nos Joannes Andreae Episcopus alerie
 in epistola iam citata, ubi scribit: *Christianitatis p-*
cipes ac sedis tuae Romanae ecclesiae sanctissimi
stites recte intelligentes: Et ante omnes Pontificum
rimorum splendor ingens Nicolaus V. praedeco-
bund dudum tuus pater sancte miro studio egerunt.
 Ptolemaeus, STRABO que cretensis, non minus bo-
 ricus quam Geographus atque philosophus, et homo
 cae maiestatis illustris expositor: Romanis vocibus
 direntur: demandata rei, mirae difficultatis prom-
 cia multi nominis viris: Jacobo Angelo Florentino

*in mathematicis doctissimo, ab Alexandro V. transfere-
 rendi in latinum Ptolemaei, STRABONIS vero a Ni-
 colao item V. Guarino Veronensi & Gregorio Tifer-
 nati. Quorum ego in manibus sumtis exemplaribus, ex
 Gregorii Archetypis Asiam atque Africam describi fe-
 ci. Guarini autem Europa perfecta, quod in ea multa
 deerant fragmentis: ut puto Graecorum: illius exem-
 plarium: amicorum ope addi omnia procuravi. In
 Theodoro meo Gaza: atque Andronico Lampo:
 Birago graece latineque doctissimis viris non exi-
 gra gratia est habenda. Ipse quidem Guarinus omnes
 XVII STRABONIS libros, e graeco in latinum ser-
 monem conuertit, sed nouem tantummodo priores
 impressi fuerunt. Cum enim Nicolaus V. roman.
 Pontifex, cuius iussu illi se adcinxerat negotio, diem
 esset supremum, a proposito destitit Guarinus, do-
 net Jacobi Antonii Marcelli, patricii Veneti hortatu
 & munificentia permotus, STRABONIS libros resu-
 meret, & septem libros posteriores, decem prioribus
 iam translatis, & cum Gregorii Tifernatis versione
 continuata, in lucem emissis adderet. Testem illius
 rei habemus ipsam Guarini epistolam ad Marcellum,
 & inprimis verba id indicant, quae in illius fine le-
 guntur: STRABO e Graecia in Italiam nuper aduen-
 tum triumphaturus est tam illustrem nactus hospitem - -
 maxime cum tantum opus, quod Pontifex inchoarat,
 cum imperfectumque reliquerat; magnanimus
 pater Jacobus Antonius Marcellus, confectum & ab-
 solutum sua opera & cura addidit. Guarini vero
 versio librorum VII. posteriorum, quod nos sciamus,
 nunquam edita fuit. Quae cum ita sint, facili nego-
 tio, illa, quae apud Gerard. Joan. Vossium L. III. de
 Historic. latin. Cap. VII. pag. 531. apud Niceronum
 Tom. XXVIII. des Memoires p. 125. & in Nouveau
 Dictionnaire historique & critique de Jaques George
 Chauffepié Tom. II. litt. G. p. 101. not. A. & apud
 alios leguntur, & primo adpectu sibi aduersari viden-
 tur, conciliari poterunt. In eo vero errorem admisit
 Nice-*

Niceronus, & qui illum presso, ut aiunt, sequi
de Jacob. Georg. Chaufepié, cum versionem
librorum STRABONIS VII. posteriorum, cum
decem prioribus impressam esse sibi persuadent,
etiam satis accurate dicta videntur illa, quae apud
Albert. Fabricium Lib. III. *Biblioth. græc.* p. 5. & 6. leguntur, ubi Jacob. Antonius Mar-
Guarini & Gregorii Tifernatis versionibus, *ve-*
manum imposuisse, & reliqua adiuvasse dicitur
dem emendatione indigent verba in *Biblioth.*
Infim. latinitat. L. VII. p. 291. conspicua, cum
rini & Gregorii Tifernatis versionem, Fabricii
recensione Jacobi Antonii Marcelli prodiisse
ait. Vid. de Guarino Guarini, veronensi,
scriptores iam citat. *Giornale de' letterati*
Tom. XII. p. 352. Tom. XIII. pag. 406. Barth.
Facii *Lib. de viris illustribus* ex edit. Viri
Laurentii Mehus *Florent.* 1745. in 4. p. 17.
nis Maffei *Veron. illustrata Veron.* 1732. in 8. p.
p. 131 seqq. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. &*
Latinit. L. VII. pag. 347 seqq. P. Baile *Dict.*
Tom. II. p. 1332. Paul. Jovii *Elogia doctorum*
Basil. 1571. in 8. pag. 253. Carmine eius elo-
scripsit, Janus seu Joannes Pannonius, Episcopus
quecclesientis, cuius *Sylvam panegyricam ad C-*
num veronensem *praeceptorem*, edidit Beatus R-
nus, *Basileae apud Jo. Frobenium*, 1518. in 4.
tur etiam in Jo. Philip. Parei *Delitiis poetarum*
garicorum, Francof. 1619. in 12. pag. 1 seqq.
anno 1460. Guarinus Guarini nonagenarius Fere
mortuus esset, Antonius panormitanus ei scripsit
gramma:

Quancum Romulidae sanctum videre Catonem
Quantum Cephena volitantem Persea caelo
Alciden Thebe pacantem viribus orbem
Tantum laeta suam vidit Verona Guarinum.
De Gregorio Tifernate, siue Tiphernate videtur
Gregor. Gyraldus *Dialog. L. de poetis sui temp-*
Tom

Tom. II. *Oper.* p. 387. Paul. Jovii *Elogia doctor.* vi-
p. 259. P. Baile *Dictionaire* Tom. III. p. 2750.
Prima istius versionis editio est, quae cura
Jannis Andreæ alerientis Episcopi prodiit *Romae*
per Conradum Sweynheim & Arnoldum Pannarz 1470.
Vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I.
Editioni, quam habemus, Typographus haec
verba: STRABONIS amasini *Scriptoris illu-*
stratographiae opus finit. Veneriis a Philippo pin-
Mantuanano *impressum.* Anno dni. MCCCCCX.
(1510) die XIII. Julii. Serenissimi D. D. Leonardi
Medani Venetiarum Ducis tempestate. Vid. Mi-
chael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. II. pag. 216.
His erroribus typographicis, illa deformata, neque
Jo. Alb. Fabricio in *Bibliotheca graeca* memorata
est. De aliis editionibus vid. die *Merkwürdigkeiten*
der kgl. Biblioth. zu Dresden Tom. I. p. 446 sqq.

XXXIIX.

POMPONIVS MELA. in 4. folior. 38.

Sine dubio haec est editio, quam Jo. Albert. Fabri-
Tom. II. *Biblioth. latin.* L. II. Cap. II. p. 476.
Hermolai Barbari recensione ad Alexandrum VI.
e loco & tempore in 4. prodiisse scribit. Litteris
Romanis illa exscripta est, & nisi fallimur, Italiae, na-
pulis refert acceptos. Praemittitur illi Hermolai Bar-
bari in POMPONIVM MELAM, ad Alexandrum VI.
Pontificem max. praefatio, quae postea in Abraham.
Gronovii editione *Lugd. Batav.* 1722. in 8. mai. lo-
cum inuenit, ubi trecenta loca in POMPONIO MELA,
se emendasse Hermolaus scribit. Edidit Hermolaus
Barbarus etiam *castigationes*, in POMPONIVM ME-
LAM, quae initio lucem viderunt, cum *secundis ca-*
stigationibus plinianis, *Romae formis Eucharri Ar-*
gentei,

gentei, Germani, Idibus Febr. 1493. in fol. impo-
 postea autem saepius, cum POMPONIO MEL-
 tae fuerunt. Fuit Hermolaus Barbarus, Za-
 filius, Francisci nepos, Pomponii Laeti discipu-
 tricius venetus, patriarcha & archiepiscopus aquile-
 sis, a Pontifice Innocentio IX. constitutus. Ce-
 ro hoc aquileiense sacerdotium, inconsulto, ut
 Valerianus de litterator. infelicitate, p. 9. refe-
 natu susciperet veneto, exul factus, & de pos-
 eiectus, vitam inopem aliquamdiu traxit, Ale-
 Pontificis sportula sustentatus: paucis vero post-
 bus, pestilentia contactus, desertus ab omnibus, in-
 fimo mortis genere oppressus est, quique laudati-
 eloquentia sua innumeros aetatis suae homines in-
 verat, & funere & honore sepulchri ita defra-
 est, ut ubi sepultus, quaque hominis cadaver con-
 fuerit, ignoretur. Errasse Pierium Valerianum
 Hermol. Barbarum omnino fuisse sepultum, Pa-
 vii, Mr. de la Rochepozai, Oldoini, & aliorum
 moniis demonstrat P. Baile Dictionnaire Tom. I.
 not. (L), qui cum Nicerono Tom. XIII. de
 moires p. 20. illum in ecclesia della Madonna de
 polo conditum esse scribit. Paul. Jovius in
 doctor. viror. sepulchrum eius, hoc elogio om-
 memorat:

*Barbariem Hermolaus Latio qui depulit omni-
 Barbarus hic situs est, utraque lingua gemit
 Vrbis Venetum huic vitam, mortem dedit in
 Roma*

Non potuit nasci nobiliusve mori.

De tempore quo obierit, docti etiam viri discep-
 Laurent. Schraderus, Barthol. Burchelati, Fr. Swa-
 tius, Jo. Mabillonius &c. id d. XXI. Maii an. 1493.
 cum aetatis annum ageret XLI. accidisse memon-
 Trithemius vero, Jacob. Philip. Bergomas, Ge-
 Merula, Angel. Politianus, Petr. Parenti & alii,
 num 1493. mensemque Julium, illi fuisse emortua-
 conte

ant. Argumenta quibus vtraque pars sententiam confirmare studuit, exponuntur a Nicero-
n. pag. 15 seqq. Multis operibus editis & in-
claruit. Catalogum eorum dedit Joannes
Lucius in *Biblioth. med. & infim. Latinit. L. II.*
Giornale de' letterati d'Italia Tom. XXII.
seqq. Niceron in *Memoires l. cit.* Conf.
p. 70 seqq. Petri Criniti *de honesta disci-*
puli Cap. 7. L. XV. cap. 9. Jacob. Philippi
Supplement. Chronicor. Paris. 1535. in fol.
b. Jos. Simleri *Bibliotheca* pag. 287 seqq.
J. Vossii *de Historic. latin. L. III. Cap. IIX.*
seqq. Antoin. Teissier *Eloges des Savans de*
Thou Tom. I. à *Vtrecht* 1696. p. 331. Tom.
Paris 1704. p. 200. Adrien Baillet *Jugemens*
Tom. II. Part. I. §. 314. pag. 389 seqq.
P. III. §. 816. p. 311 sqq. Nicol. Comne-
poli Historia gymnasii patauini Venet. 1726.
Tom. II. p. 27. David Clement *Bibliothèque*
& critique Tom. II. p. 412 sqq.

XXXVIII.

de Conspiratione a Comite Gouriae,
Jacobum eius nominis Sextum, Sere-
Scotorum Regem, Perthi, die Martis,
erat Augusti anno M. D. C. intentata.
1601. in 4. pp. 23.

ratione Joannes Comes Gouriae (John Carl
) & eius frater Alexander Ruthuenus
(Alexander Ruthwon) regi Scotiae Jacobo VI. stru-
endias, & spe eruendi thesauri, in suam inui-
domum, ut venatoribus quos secum duxerat
omni auxilio destitutum interficere possent,
modo tandem rex a Lenoxiae duce, Comite
I. Mar.

Marriae, Jo. Ramfæo, & Thom. Åreski
legis eorum manibus liberatus fuerit, Th
Libr. CXXIII. p. 691 sqq. edit. *Francof.*
& Auctor Partis III. *melusicii historici*, qu
prod. 1649. in fol. p. 1061 sqq. exposuer
ro regis insidiatores Comitem Gauriam
drum Ruenum adpellant. Quamvis ha
separatim excusa rarissime inueniatur, &
lixior sit illa, quae apud scriptores citatos
borum tamen similitudo rerumque series :
clarissime demonstrat, quod alter alterius
historia sequutus fuerit vestigia. Vtrum
nus auctorem anonymum, an ille Thuanur
rit, definire non possumus. Ut dictis nos
fides, initium *narrationis*, prout illa ab A
Thuano exposita fuit, adscribemus:

Anonymus	Thuan
<i>Dum Falclandiae rex ageret, seque quotidie ceruorum venatione ex- erceret (quo exercitii ge- nere eo anni tempore, se ut plurimum oblectare solet) quinto Augusti, qui in Martis diem incide- bat, inter sextam & se- ptimam matutinam, coe- li serenitate inuitatus, ut stabula praetergres- sus, equum erat ascensu- rus (venatoribus interim eius aduentum in campis expectantibus & aulicis se ad equos accingenti- bus) Alexander Ruthu- enus, comitis Gouriae frater germanus, urbem in-</i>	<i>Jacobus forte. diam se cottidian venatione oblecta- nis Sextilibus i cum aulico om conscensurus, ut clamenta repeter drum Ruenum, mitis Gauriae fi manum Pertho, Joannis fanum . pracerat Gaurius obuium habuit, salutandi ratione regis genua demis- ductum, vultu dei- lis perpetuo humi pellat, & vesper plebeum hominen nis caput pallio v</i>

Anonym.

effus, deque regis discer-
 certior factus, eum
 celeritate accessit:
 salutatione satis humi-
 litate ad regis genua
 (qui salutandi mo-
 dantea prorsus inso-
 lita), apud regem
 statu nonnihil sedu-
 laltu deiecto, & ocu-
 petuo in terram defi-
 ale alloquium insti-
 Accidit, inquit, ut
 ra proxime elapsa,
 Pertho, ubi in
 cum fratre com-
 animi relaxandi
 prodeam, ambulan-
 eius quidam obuius
 cuius ut caput pal-
 lolutum animaduer-
 cecidens propius, de
 quidue negotii so-
 loco solitario, & auio
 caret, coepi inquirere.
 minem tanta conster-
 ginafit, ut nec lingua,
 alia corporis membra
 adessent officiis: hic ge-
 angebat suspensionem.
 edum singula accura-
 obferno, aliquid sub-
 patas, sinum aliquanto
 diorem video, inde re-
 pallio ingentem & ca-
 urnam auro ad ori-
 refertam sub axilla

Thuanus

in loco solitario visum nar-
 rat, & ad eum verba fa-
 ciens cum tremere hominem
 & inter respondendum ani-
 mi vagum hallucinari
 animaduertisset, aucta su-
 spiciene pallium reiecisse,
 & urnam ingentem auri
 ad os usque plenam sub
 axilla eius deprehendisse;
 igitur eum in urbem secum
 clam reduxisse, vinctumque
 cum vase, conclavi, ad
 quod nisi per multas fores
 a se obscuratas, nullus patet
 aditus, inclusisse, nemine
 facti ne fratre quidem
 conscio, & summo mane
 ad ipsum venisse, ut secreti
 participem faceret. Pro-
 inde orare, ut quampri-
 mum conveniat & fortunae
 beneficio utatur. Rex intro
 laudata eius benivolentia,
 se excusare, nec aequum &
 honestum esse, huic ut se ne-
 gotio immisceret; solos
 quippe thesauros in terra
 repertos ad fiscum pertine-
 re; ad haec cum Alexander
 rustico propositum fuisse
 diceret, thesaurum in ter-
 ram defodere, Rex retulit,
 longa diuersa esse, animum
 defodiendi habuisse, & de-
 fossam inuenisse &c.

deprehendo: ut vidi, homi-

nem sic occultum in urbem mecum clanculum
 ibique vinctum, vase una relicto, nemine alio fa-
 scio, conclavi, quo nisi per multas fores, iam a-
 seratas, nulli patet aditus, diligenter inclusi, &
 cum diluculo, ante quartam matutinam, Pertinax
 ingressus, quanta potui celeritate, sicut ex officio
 bar, huc ad Celsitudinem Tuam me contuli; id
 iorem in modum Maiestatem tuam oro, ut qua-
 mum omni adhibita sum diligentia, sum taciturne
 eo proficisci Celsitudo tua dignetur, & priusquam
 fiat palam, aliquid de ea statuatur; hic enim pro
 sancteque affirmo, me rem istam nemini mori-
 timo ne fratri quidem, haecenus revelasse. Ad hoc
 cum gratias pro benevolentia egisset: nulla in-
 tione aequum aut honestum censio, ut huiusmodi
 tia me humiscean: quando nullius liberi, ac
 subditi thesaurus, nisi forte sub terra repertus, et
 isto secus se habet, ad regem possit lege devenire.
 terum inquit, Alexander, ille mihi est fassus, et
 egressum, ut in terram defoderet: ut plura ex-
 rem, nec temporis nec loci ratio finebat. Rex, non
 inquit, factum ipsum a facti proposito distat: nec
 est animum defodiendi habuisse, & defossum inveni-

Nisi plane fallimur, haec narratio, ab
 mo edita, iussu regis conscripta fuit, quam
 ea Thuanus, & qui illum sequuntur, in con-
 dium redegerunt. Praemittitur narrationi, ad
 bum Steuartum (Stuard) eius nominis sextum,
 nissimum Scotorum regem, carmen exhortatorium
 nominis Anagrammate ut Orsus, Sta: Jesus ex
 defunctum, cui litterae G. D. subscriptae sunt
 calce narrationis, adiectum est *Examen Testium*,
 landiae praesentibus Cancellario, Thesaurario,
 cretario, Aduocato, Georgio Homio a Spot, Rob
 & Jacobo Meluillis Equitibus die 9. 20. & 22.
 gusti an. 1600. institutum. Fuerunt isti testes,
 bus Vernius a Bogy, Magister Gulielmus Rind, &
 dreas Hendersonus, qui Joannem Comitem Goni-

icis artibus admodum deditum fuisse, derulerunt, etiam *mantica*, magicis characteribus ac vocabulorum cantatoriis plena, apud illum reperta, confirmata. Quid postea cum parricidarum cadaueribus, eorum familia, & bonis actum fuerit, in *narratione* ipsius non memoratur, id vero a Thuano, & auctore *melificii historici* II. citt. expositum est, qui scripsit. Conf. G. Camdeni *Annal. Rer. angl. & hibernicar. regnante Elizabetha P. III.* edit. Elzevir. 1677. in 8. Emanuel von Meibomius *Niederlendische Historien, Arnheim 1614.* in fol. L. XXI. p. 112 sqq. Heinr. Anshelm von Ziegler *Klipphausen taglicher Schauplatz der Zeit Lips.* in fol. d. V. Aug. num. III. p. 928 sqq. Philip. abbauillaei S. J. Sacerdot. *Annales mundi,* 1727. in fol. p. 877.

XXX.

Colinii Castellonii, Magni quondam Franciae Amirallii, vita. Psal. CII. Justus memoria vigebit: neque vnquam obliuitur. MDLXXV. (1575) in 8. pp. 139.

Libellus rarum libellum esse, cognouimus e *Catal. Biblioth. Heukelom Ackersloot. P. III. pag. 232.* *Biblioth. selectioris gedanens.* 1748. pag. 116. *Bibliothec. Salthen.* p. 422. & 426. Diu libellus auctor, partibus reformatorum in Gallia adductus, laud fatis cognitus fuit, quandoquidem Bernardus de la Monnoye libellum Francisco Hottomanno, de Fourmy, in *l'Histoire des grands officiers de France*, Joanni Villierio Hottomanno, Francisci, alii aliis tribuerunt. JOANNEM tamen DE NICERON, Niceronus auctorem nominare non dubitat. Tom. III. des *Memoires* p. 323. cum, in biblio-

theca parisiensi regia, exemplar inueniatur, cui Putcanus, sua, auctoris nomen, adscripserit. Res Admiralli, a prima iuuentute, praeclare fide & patria, fortiter gestas, oratione prosequutis elegante, sed illum nonnunquam partium fuisse abreptum, inuestiuae orationes passim, siorum, & aliorum, qui religionis catholicae rom tunc temporis sequebantur partes, inspersae perque produnt. Satis prolixus est inprimis in randa caede, qua infelicissimus heros trucidatus. Habemus codicem nondum typis euulgatum, omnia, quae, in laniena sic dicta parisiensi, per Galliam, perpetrata fuerunt, longa verborum narrantur. Auctor nobilis Germanus J. N. heim ipse his moribus interfuit, & ideo inter res fide dignos, locum sibi vindicat. Non absurde fore censuimus, si istius auctoris verbis Ad caedem enarraremus, ut cum iis, quae Jo. D. RES de illa prodidit, conferri queant. Ita vero *Prima caede facta tintinnabulum pulsatum sunt tres ordines seu turmae latronum & homicidarum, una a Guilianis collectae atque ordinatae monachorum, quorum prima pars Admirallium accessit, altera, num Theligny, Admiralli generum, tertia hostis domini Comitis de Roschefacault, qui omnes in te erant. Montgomeri enim in suburbio habitauimusque satis Guilianis fidere visus est. Cum uero, quae Admiralli aedes accessit, etiam dux & conuictus fuit cum omnibus suis amicis & quidam Heluetius, quorum alii totam domum circumstant, alii impetu magno in ipsas aedes irruerant. Admitatio dicitur, quod cum tumultum hunc periret, domumque circumdatam videret, de le So, quae nostrae proxima erat, aliquantulum se leuauer postea recubuerit, frangeretque solum sortem & fundum. Tunc omnes in culiculum Admiralli ir cumque nobilis quidam Germanus eos adloqueri quam ob rem hoc tempore, cum dominus suus do-*

fortiterque aegrotaret, tali impetu irruerent, eum cum gallice loqueretur statim cecidisse. Haec enim verba pueri erant: Que faites Vous Messieurs, laissez dormir Monsieur, il est malade. Reliqui lectum Admiraliū accesserunt, quorum aliquis his verbis Admiraliū est allocutus: O Admiral, Admiral tu dors trop fort. O Admiral, Admiral nimis fortiter dormis. Alii sic: Behem: (Behemius, ut a JO. DE SERRES p. 130. nominatur, quidam Germanus in ducatu Wirtembergensi natus, patre, ut fertur tormentorum muralium magistro) n'est tu pas Admiral? Admiral: ouy je le suis. Mais Vous estes bien un jeune souldat pour parler ainsi avec un vieil Capitaine, pour le moins au respect de ma vieillesse. Behem: je suis assez aagé pour te faire ta reste. Et haec dicendo eum miserrime variis vulneribus confoderunt, occiderunt, trucidarunt, quorum aliquis bombardam ori admouit, cuius globus caput transiit. Dicitur etiam quod Janwitiū, ex ducatu Wirtembergensi oriundus, qui in aula Guisii commoratus est, & adhuc commoratur, ei primū ictum inflixerit. Reliqui Admiraliū pueri Germani se sub pavimento cubiculi occultarunt. Alii cisternas & arcas aperuerunt, omniaque, quae in aedibus erant, spoliauerunt, & omnes eos interficiebant, qui gallice alias loquebantur. Hoc pro certissimo quoque affirmatur, quod pridie ante caedem 70000. coronatorum acceperit, quos in expeditionem Belgicam collocare voluerit, hos recepisse dicuntur Domini de Strozzi quidam sagittarii. Literas enim omnes & quicquid in fuerat, diligenter collegerunt, ex quibus Admiraliū secreta intellecta fuere. Dicunt in aedibus XXVI. milites interfectos fuisse, qui in Admiraliū hospitio, tum temporis erant. Guisius interea ante aedes expectat, & num occisus sit, scire capit, quod credere noluit, antequam per fenestram deiiceretur. De fenestra igitur latrones eum praecipitare moliti sunt, sed tentantius fortiter pedibus restitit haec verba subiiciens: O mes enfans ayez pitié d'un povre (pauvre) Souldat,

elspargnez un petit à ma vieillesse. Mei filii, con-
 veamini & misereamini hominis veterani milite-
 nestutus meae respectum habeatis. Quae verba
 strema fuere, quae protulit. sed Helvetii bipedi-
 bus suis pedes illi concussere, & cum pedibus resistere
 retur, capite versus fenestram verso, (quamvis
 ebriis & buneris adhuc repugnabat) vi hastarum
 pressum in plateam proiecerunt ante pedes.
 Quo facto animum suum sanguinolentum aliquant-
 satianit, quamvis corpus mortuum & nudum
 aulicis, partim etiam a praetereuntibus innumere-
 meribus confectum fuerit, adeo quidem, ut ne ho-
 minem fore ullam repraesentauerit. Reliqui
 ex iisdem aedibus per fenestras omnes projecti. &c.
 linguam Germanorum vernaculam, JOANNES
 SERRES liber conuersus fuit an. 1576. in 8.
 gallica libri versio est, quam titulo: *la vie de*
ral de Colignis, Amsterd. 1643. in 4. prodii-
 morat, Christian Gottlieb Buderus in *Bibliotheca*
historica struiano p. 375. Quae vero fides vita-
 ni gallicae tribuenda sit, quam notissimus ille
 mentariorum fictitiorum compilator Gatiien San-
 de Courttilz dedit Coloniae ut titulus mentitur 16
 & 1691. in 12. verba docere poterunt, quibus
 ctorem descripsit Mr. Voltaire in libro, qui insci-
 tur *le Siècle de Louis XIII.* Tom. II. Berlin 1751
 12. p. 416 sqq. vbi ait: Sandras de courtils, né à
 targis en 1644. on ne place ici son nom. que pour
 tir les Français & surtout les étrangers combien
 doivent se desier de tous ces faux memoires impr-
 en hollande. courtils fut un des plus coupables
 vains de ce genre. il monda l'europe de fictione,
 le nom d'histoires. il était bien honteux, qu'un
 taine du régiment de champagne allât en hollande
 dro des mensinges aux libraires. lui & ses imitat-
 qui ont écrit tant de libelles contre leur propre pa-
 contre de bons princes qui dédaignent de se vanger
 contre les citoyens qui ne le peuvent, ont mérité l'
 era

publique. il a composé - - - la vie de l'ami-
 ligni - - - & beaucoup d'autres ouvrages, qui
 se & trompé les esprits faibles. m. à paris en
 Viram JOANNIS DE SERRIS pluribus ver-
 sifuit Nicéron l. c. p. 316 sqq.

XXXI.

Γραφης, Παλαιας δηλαδη και νεας δια-
 ρης, ἀπαντα. Diuinae Scripturae nempe
 ac Noui Testamenti, omnia, Recens a vi-
 timo & linguarum peritissimo diligenter
 n, & multis in locis emendata, variisque
 as ex diuerforum Exemplarium collatio-
 nis, & ad Hebraicam veritatem, in veteri
 to reuocatis aucta & illustrata. Franco-
 and Andreae Wecheli heredes, Claudium
 & Joan. Aubrium. 1597. in fol. pp. 1098.
 foliis prioribus non numeratis.

eam librorum classem, elegantissima BIBLIO-
 editio, omnino referenda est, qui, nostra aeta-
 ris occurrunt. Sequuti fuerunt typographi,
 nem basileensem BIBLIORVM graecorum, quae
 1597. ex officina typographica heruagiana prodiit,
 aldino exemplari prorsus congruit. Illa a men-
 viro quodam doctissimo, & linguarum peritissi-
 tem alii Franciscum Junium, alii Fridericum
 rgium fuisse existimant, antequam prelo subii-
 x, diligenter recognita, a mendis purgata, &
 liueris aliis exemplaribus v. c. complutensi, ant-
 nsi, argentinensi, ac romano adcurate collata
 Praeterea variae lectiones huic editioni addi-
 cum hebraeo textu collatae sunt, & quacnam ex
 um veritate hebraea conueniant, proditum est.

Ad N. T. quod adinet, exemplar Robert patris & filii, typographi, exscripserunt, at lectiones, quae non tantum in eo exemplaribus regijs collectae continebantur, sed & *plutensi* atque in aliis editionibus, & quorum notationibus, reperiri potuerunt, adiciendum curavit. Nescimus quid Auctores *actor. lipfens.* an. 1688. p. 75. impulerit, ut scriberent editionem, cum fragmentis veterum inter Aquilae, Symmachi, Theodotionis, & reproditi. In praefatione quidem typographi omnium quidem versionum graecarum brevitur historia, & inter lectiones variantes, non istis interpretibus excerptae conspiciuntur, ita autem ipsa adlata non fuerunt. Conf. editione Jacobi Vsserii *de graeca Septuaginta sua versione syntagma*, Londin. 1655. in 4. p. 83. Jo. Morini *Exercitationes biblicae graecique textus sinceritate*, Germana LXX. tum translatione dignoscenda, illiusque cum collectione P. I. Paris. 1633 in 4. L. I. Exerc. Cap. I. num. 7. Jo. Millii *prolegomen. in N. T.* cum pag. 136. Wolfgang. Franzii *de inter. S. S. Liber*, Viteb. 1693 in 4. p. 30. Jo. All. *Biblioth. graec.* L. III. Cap. XII. pag. 326. Long *Bibliothec. sacra* Tom. I. pag. 191 seq. phil. Sinceri *Bibliotheca historico-critica opusculorumque variorum & rariorum*, Norim. in 8. p. 4 sqq. G. L. O. Knoch *Historisch Nachrichten, von der ansehnlichen Bibel- & die sich zu Braunschweig, in der hochfürstlich. borsbibliothek befindet* P. II. Wolfenbüttel 17 p. 157 seqq.

XXXII.

BIBLIA cum glossa ordinaria. Tom. IIII. in fol.
formae maximae.

Tomus I. a libro Geneseos ad libellum vsque
Ruth folior. 253.

Tomus II. a primo libro Regum, siue libro I.
Samuelis ad Psalterium vsque folior. 326.

Tomus III. a libro prouerbiorum, ad Mala-
chiam vsque folior. 301.

Tomus IIII. a primo libro Machabaeorum, ad
apocalypsin vsque, folior. 328.

Omniū primam, & rarissimam editionem BIBLIO-
GRAPHUM esse censemus, quae cum *glossa*, vt vocatur, *or-
dina*, in lucem prodierunt. Adseruatur exemplar
veterissimum in Bibliotheca portensi publica, litteris
typographicis admodum luculentis, chartis impressum, quae
transitiem spectaueris, membranis pergamenis pro-
xime adcedunt. Per omnem codicem, littera initia-
lis reperitur nulla, sed omnes minio & caeruleo co-
lore adpictae, & interdum floribus pictis, adeo exor-
natae sunt, vt omnem folii marginem impleant.
Neque typographi, neque loci, neque anni reperitur
indiciū, sed codicem ante annum 1483. & forte
ipso illo anno, in lucem fuisse emissum, verba, primae
partis, manu adscripta, satis superque docent: *An-
no domini Millesimoquadringentesimo octogesimo tercio
(1483). In die sancti luce euangeliste Honorabilis do-
minus Ihoes Czeyszener, vicarius & capellanus in Ec-
clesia sancti Michaelis parochiali In Ihen. ex hac luce
migravit. Qui hanc primam partem BIBLIE glossa
duplici ornatam, cum aliis tribus partibus monasterio
be Marie vgis in suis extremis legauit. In Bosaw.
Cuius anima requiescat in pace. Amen.* Ex hoc mo-
nasterio bosaugienti, postea opus, in bibliothecam
porten-

portensem transmigravit. *Glossae ordinariae* praecipuus est Walafridus Strabo, siue Strabus, manus, ab oculorum vicio ita dictus. Vixit Saecula a Christo nato VIII. & discipulus Rhabani Monachusque fuldensis, ordinis benedictini fuit decano postea coenobii S. Galli, reichenauensis dioecesi constantiensi, factus Abbas, DCCCXXXVIII. obiit. Vid. de illo Poly-Leyseri *historia poetarum & poematum mediæ* pag. 235 seqq. Christian. Schnettgenii *Continuatio* *bibliob. Fabric. med. & infim. Latinit.* L. XXI. p. 107 seqq. ubi plures memorantur scriptores, qui partim Anglofaxonem, partim Germanum fuisse bunt. Ex patrum potissimum ecclesiasticorum scriptis, & praesertim ex praeceptoris Rhabani *commentariis*, *glossam* compilauit, quae apud homines meliorum litterarum rudes, tantam obrutus stultitiam, ut *ordinaria* imo & *lingua scripturae* ceretur. Petrus Lombardus illam plerumque *scripturae* nomine adlegat, & Thomas de Aquino magni aestimat, ut in *Commentario* suo, in epistolam Pauli, illius verba, subinde veluti ex ipso scripturae sacrae codice deprompta, explicet. Quae Richardi Simonii de illa fuerit sententia, vid. in *Historia critica veteris Testamenti* L. III. Cap. XI. p. 414. Accesserunt deinde ad *glossam ordinariam*, alia quaedam v. c. Hugonis de S. Caro, Cardinalis, de quo vid. Alb. Fabricii *Bibliob. med. & infim. Latinit.* L. II. p. 849 seqq. *postillae*, siue *breues commentarii in uersa BIBLIA*. Reperitur etiam in codice nostro breuior quaedam *glossa*, locis quibusdam obscurioribus illustrandis destinata, quae quoniam intra textus lineas scribi solebat, *interlinearis glossa* adpellatur, ab *ordinaria* distinguitur. Auctor illius est Anselmus scholasticus & canonicus laudunensis, in Gallia, anno MCXVII. mortuus dicitur. Vid. de illo Alb. Fabricii *Bibliothec. med. & infim. Latinit.* L. I. p. 305 seqq. de illius *glossa* vid. Richard. Simon. l. c.

Frid. Mayeri *Bibliotheca biblica Lips.* 1714. in 4.
 Tert. III. §. II. pag. 50. De variis BIBLIORVM
 in *glossa ordinaria*, editionibus vid. Richard. Simon.
Historia critica N. T. Cap. XXVII. p. 378. Jacobi
 Long *Biblioth. sacra* Tom. II. p. 1010. & quam
 Schoettgenius l. cit. p. 868. testem producit
litterariam Galliae Tom. V. p. 62.

XXXIII.

BIBLIA cum concordantiis veteris & noui Te-
 stamenti & sacrorum canonum: nec non &
 in marginibus varietatis diuersorum
 canonum: ac etiam canonibus antiquis quattuor
 Evangeliorum insertis summa cum diligentia reui-
 ditata & emendata.

atque Theodotion vel septuaginta
 Iulio Aquilam & quorum nomina lata patent
 per ab Hebreis ad grecos deinde latinos
 Biblia migravit: factaque digna legi est.
 addunt nobis: me namque interprete solo
 Biblia ab hebreo fonte latina fluit.

hic relegi per tot modo secula solum
 Hieronymum: & cunctos laude perire viros.
 folior. 317. except. praemiss. & indicibus.

Litteris, quae ad gothicos adcedunt characteres,
 BIBLIA impressa sunt, *Lugduni*, quod haec verba, in
 conspicua, testantur. BIBLIA cum concordantiis
 veteris & noui Testamenti nec non & iuris cano-
 nicis: ac diuersitatibus textuum: canonibusque euan-
 geliorum ac quibusdam temporum incidentibus, in mar-
 gine positis: per venerabilem patrem: fratrem Alber-
 tum Castellanum venetum ordinis predicatorum stu-
 dio.

*diſſime reuiſa correcta & emendata: & ad
correctiſſimorum exemplarium tam antiquorum
nouorum incontrata comparata & collata: ac
Jacobum Saeon Lugduni impreſſa. Expenſis
ſis viri dñi. Anthoni Koberger de Nurember
liciter explici. Anno domini M D. XII. I.
das Auguſti. His verbis typographi inſigne
etiam in titulo ſe offert, oculis ſubiſcitur. E
tur etiam in titulo imaguncula S. Hieronymi
hac epigramme: *Sanctus Hieronymus interpre*
B L I E. Omnis codex biblicus, figuris ligno in
fertus eſt, quibus nihil inconcinnius in illo
conſpeximus. In praefatiuncula ad lectorem In
ſor & bibliopola, quae in opere praefiterunt, hi
bis expoſuere: - - *Primo loco pulchram & ſa*
lem acceſſiſſe totius operis diuiſionem, deinde quae
non aſpernenda indicia, ſeu repertoria: quorum
nam librorum nomina ac ordinem quo ſe conſe
metricè complectitur. ſecundum eandem ſed li
ſeu alphabetico ordine & ſoluta oratione perſe
tertium item metricè omnia quae in ſingulis ca
totius bible continentur ſingulis fere verbis in
quartum autem ordine alphabetico optimam quae
ac deſideratiſſimam materiam, ubi reperias demon
Tertio loco concuſſantias (ut dicunt) aliorum lo
B I B L I E in marginibus annotauimus: & argu
ſeu ſummaria in frontibus capitulorum prenotat
Omnia denum terſe ac fideliter impreſſimus.
Quod ad indices poeticos adtinet, vtriusque hi
ſcribimus ſpecimen. Prior inchoatur hac ratione*

*Genefis. Exo. Leui Numerorum Deuteronomi
Poſt Joſue Judicum Ruth. Regum. Paralip. &
Tobias Judith Heſter Job Pſalteriumque &c.
Poſterioris initium tale eſt*

I.

Sex. die. opera de ligno vite ne edant

Sex

II.

Prohibet

III.

Abel & ena. occiditur a Caym trans-

peccant

III.

Abel

V.

VI.

VII.

in paradysum a noe

noe & filii eius

Enoch

& archa fit

intranant

VIII.

IX.

de archa

nudatus coram filiis

Egreditur

Dormit

X.

XI.

& filie Noe

babel

egreditur

Variantur

Turris

&

XII.

Terra

Abraam &c.

excipit 1) *ad diuinarum litterarum, vera-*
re diuinitiarum amatores exhortatio. 2) *narratio*
interpretibus BIBLIORVM graecis, & S. Hiero-
3) de quadriformi ratione distinguendi siue
endi scripturam sacram, historica vel litterali,
rica, anagogica, tripologica (tropologica) vel
4) de diuisione totius BIBLIE. 5) *Epistola*
Jeronymi ad Paulinum Presbyterum de omnibus
historie libris. Haec omnia folia XIII. com-
 . Cuilibet libro praefatio S. Hieronymi prae-
 . Initio Exodi vericuli leguntur de decem
 ypti plagis. Nouo Testamento praemittuntur
 . *in quibus locis. omnes vel aliqui*
idem scripserint, vel quilibet eorum aliquid
iculariter posuerit. Figurae N. T. ligno incisae,
 iores sunt illis, quae in V. T. reperiuntur, alium-
 artificem produnt. Index, qui in fine codicis
 conspi-

conspicitur, interpretationes hebraicorum secundum alphabeti ordinem, complectitur BIBLIORVM istorum fecerunt mentionem Long Tom. I. *Biblioth. sacr.* p. 254. Michaux in *Annal. typogr.* Tom. II. p. 226. Astellani, qui BIBLIORVM recognitionem pisse dicitur, inter Scriptores ordinis Praedicatorum haud incelebre nomen est. Multis editis scriptis, quorum catalogum exhibet Jacobus in *Scriptoribus Ordinis Praedicatorum, notis & criticis illustrat.* Tom. II. Paris. 17 pag. 48. Illum circa annum 1522. admodum fuisse mortuum commemorant. Conf. Antvini *Apparat. sac.* Tom. I. p. 30.

XXXIII.

BIBLIA sacra Ad optima quaeque uocant, translationis exemplaria summa, parique fide castigata. His Adiecit hebraicarum Graecarum, caeterarumque peritiorum uocum, cum illarum uaria a nostra ne, interpretationem. Indices insuper tribus Res, ac Sententiae, Annotationes ex Auctoribus selectae, Locorumque insignius priorum complectuntur. *Lugduni apud Se Gryphium Anno a Christo nato M. D. L.* Tom. II. in fol. form. maior. pp. 684. 67. 138. 44. 115. & 22. si ea quae Volumen praemittuntur, adpendicem, & inditulo memoratos exceperis.

Recte Jacobus le Long in *Biblioth. sacr.* Cap. III. pag. 261. sententiam de splendi

tra editione exposuit, cum scribit: *Haec editio æternam formam & nitore, nulli cedit, nisi illae anno 1642 e typographia regia prodiit. In-tes BIBLIORVM latinorum editiones, quae de oculis nostris se obtulerunt, nullam depre-ssam, quae chartae purissimae splendore, littera-umcularum nitore, & formae augustae magni-tudentibus se magis commendare possit, quam liothecarum cimelion. Dicitur Sebastianus isplendidissimum opus, reuerendissimo domi-anni Bellaio singulari totius ordinis purpu-mento, dignissimoque Parisiorum praesuli. la dedicatoria, duobus potissimum nomini-dductum fuisse, scribit Gryphius. ut hanc in-ti utriusque historiam, maioribus augustiori-typis excusam illi consecraret: partim ut tan-velut numinis cuiusdam tutelaris, nomine, in-tem limine praefulgente, nonnulla ex eo toti-guitas, & quaedam quasi maiestas accederet: quod uniuersum, ita pergit Gryphius; quantus erit, instituti huius fructum clarissimae ve-miliae, atque adeo Guilhelm. Langaeo fratri-ntissimo, fortissimoque Galliarum vnaequeque-are deberi intelligeremus. Is etenim, donec-orte commutauit, aarem vobis vellere non de-velere iussis. insulsißimis aliquot Neotericorum-meris (uti aiebat) piperis & turis cucullis, viffimum quenque veterum, ea typorum ampli-ecenderemus, quia & nominis nostri dignitati-consultare, & summam optimi cuiusque gra-deficio nostro emereri. Quod quidem hominis-ßimi consilium, quamuis etiam tum non inutile-: fecit tamen temporum iniquitas, superio-bellorum tempestas, ut commodius in tempus id-ecogeremur. Verum quando ita superis visum-est tot tandem malis defungeremur, discussis que- nubibus, mari aliquanto pacatiore, vela face-visum est & nobis aximum recipere, & pristi-l.*

num institutam, intermissum, omni animi
 repetere: idque eo libentius, quod ingram
 aetate, oculorumque acie iugi lectione nonni
 sa, re ipsa sumus edocti, minutiores illae, &
 penodum fugientes litterulae, quantum lum
 rari, & detrimenti. Porro cum probatissi
 que veterum (modo vita diuturnior contiger
 typorum amplitudine statuerim excudere, a
 me tamen visus sum facturum si queniadmo
 ille a suo Ioue, ita nos quoque a diuinis ex
 vtriusque historiam, hoc est vniuersum fidei i
 steriam, vclut primum in aciem emittere
 Volumini I. praemittuntur 1) 4. librorum
 noui Testamenti ordo. 2) Hieronymi prologu
 3) Index Testimoniorum, a Christo & apos
 T. citatorum, quae huc, in id congesta sum
 Flores nativam quorundam intelligentiam,
 qui valeant, quae ab ipso Christo vero in
 spiritu eius, per apostolos tradita: perspician
 usum ea adduxerint apostoli & Euangelista
 dex alter, in quo iidem Novi instrumenti
 ex vetere excerpta annotauimus, si non ad ve
 ra sententiam, ex quorum collatione cum ii
 videntur desumpta, non parum lucis accede
 nis lectoribus. 5) Epistola beati Hieronym
 num presbyterum, de omnibus diuinae histo
 Hanc excipit 6) Praefatio S. Hieronymi
 in Pentateuchum Moysis. Ceterum haec
 in octo distributa sunt partes, quarum qua
 vum orditur paginarum numerum, nouum
 lum praefixum habet. Volumen I. duas e
 tur partes, quarum 1. libros Pentateuchi:
 vsque ob oculos ponit. 2. continet Psal
 brum, prouerbia, Ecclesiasten, Canticum c
 Salomonis, librum sapientiae, & Ecclesiasti
 filii Sirach. Voluminis II. 1) pars per typ
 errorem pagina inchoatur 166. & prophet
 pta complectitur. 2) Machabaeorum lib

angelistas quatuor, 4) Acta Apostolorum, 5) as Paulli & catholicas Jacobi, Petri, Joannis, ae, 6) Apocalypsin B. Joannis apostoli. His us & in V. & N. Testamento Hieronymi praetur passim praefationes. Liber Nehemiae, in t & in aliis editionibus, Esdrae vocatur secundumque III. & IIII. comites habet. In titulo inis primi, nec non in fine apocalypseos, typoreperiuntur insignia, quibus ad nomen suum ut, saeuum scilicet id animal, a fabularum scrius fictum, & gryphis nomine dictum, hoc adlemmate: *Virtute Duce, Comite Fortuna.* praeterea in Apocalypseos fine, verba adscripta ur: Sebastianus Gryphius excudebat Lugduni 1550. Secundo volumini addita sunt. 1) *Hebraeae, Graecae & Latina nomina, virorum, mulierum, populorum, idolorum, urbium, fluviorum, caeterorumque locorum, quae in BIBLIIS veteribus, restituta, cum latina interpretatione: addita in BIBLIORVM locis, in quibus ita scripta leguntur: qua in re interpretationem, quae in BIBLIIS uti excusis erat, fere secuti sumus, adiecta nomina, quorum proprii characteres ignorabantur, D. & G. littera, quae dubiam esse interpretationem significet: vero G. littera, quae petitam esse a Graecis inventionem admoneat.* folior. 34. 2) *Index reseruentiarum V. & N. T. folior. 16. & dimid. & selectarum ex sacris Doctoribus annotationum studiose maxime conferant veluti quaedam BIBLIORVM textus propugnacula, tum aduersantes in eundem errores antidota* folior. 8. & Nonnulla errata typographica & e V. & e N. Testamento excerpta, in secunda tituli Voluminis I. lectorum oculis exposita sunt. Quod nos sciamus, haec rarissima BIBLIA, a nemine re descripta fuerunt. Capita nondum in verdistincta, variantes vero & loca παραλλήλων, i adscripta sunt. Verba quibus Jehouah Ser-

penti maledixit Gen. III. p. 3. hac ratione
sunt: *Inimicitias ponam inter te & mulierem, &
tuum, & semen illius: ipsa conteret caput tuum
insidiaberis calcaneo eius. Vocula ipsa* * notata
margine adposita habet, ipsum. Eodem anno
ex eadem officina typographica prodierunt *Bi
era, iuxta vulgatam editionem ad vetustissima ex
ria castigata V. Voluminibus in 12. vid. die
würdigk. der Königl. Biblioth. zu Dr. Tom. I.*

XXXV.

DIS ALTE TESTAMENT deutzsch.
Luther. Wittemberg. M. DXXIII. (1524)

Rarissimus codex, multis figuris, eleganter
incisis, ornatus, in tres partes distinctus est.
cuius titulum adscripsimus, foliis 220. absolute
Pentateuchum ob oculos ponit, cuius in fine
guntur verba: *Gedruckt zu Wittemberg durch
Melchior Lotther den iungen M. D. XXIII. Sep
partis titulus est: Das ander teyl des ALTE
STAMENTS. Wittemberg. Constat fol. 275. &
plectitur das Buch Josua, das Buch der Richter,
Buch Ruth, das erst und ander teyl des Buch
muel, das erste und ander teyl von den Königen
erste und ander teyl der chronica, das Buch
das Buch Nehemia, das Buch Esdras, cuius in
haec adposita sunt verba: Ende des andern
ALTEN TESTAMENTS. Gedruckt zu Witte
Melchior Lotter, der iunger. Im iar nach Christi
Tausent funffhundert und vier und zwentzig. (2
Das dritte teyl des ALTEN TESTAMENTS. W
berg M. D. XXV. (1525.) continet das Buch
den Psalter, die spruch Salomo, den prediger S
das Hohelied Salomo. Hæc omnia fol. 136. im
sunt. Præfationes, quas Lutherus libris hi
præmisit, suo loco posite conspiciuntur. Ex a*

e partis primae, quae legitur in denen *Nachricht-
von einer ballischen Biblioth.* Tom. III. p. 10 sqq.
qua facile diiudicari poterunt. Conf. Viri Excel-
liff. Jacobi Burckhardi *Historia Bibliothecae augustae.*
Wolffenbütteli est, P. I. Lips. 1744. in 4. Lib. I.
. III. p. 135 sqq. Jacob. Frideric. Reimmanni *Ca-
sus Biblioth. theologic.* p. 246 sqq. Pars prima anno
15. recusa fuit, vt verba editionis, quae ante ocu-
versatur, in fine conspicua, produnt: *Gedruckt zu
temberg Michel Lotther M. D. XXV.* Adiicitur
parti, quod in editione anni 1524. non inuenitur,
: *beychtgebet D. Martini Luther, & Eyn ander
achtig beychtgebet Manasse des Königes Judae.*

XXXXVI.

PROPHETEN alle deudsch. D. M. Luther.
1544. in 8. folior. 382.

in fine editionis a Jacobo le Long in *Biblioth. sacr.*
tae, hæc leguntur verba: *Gedruckt zu Erffurdt
b Melcher Sachsen in der Archen Noe. M. D. XLIII.*
4). Cuiuslibet propetiae initio, Martini Lutheri
ratio & figura ligno incisa conspicitur.

XXXXVII.

NEWE TESTAMENT. Doct. Mart. Luth.
*ignadet mit Churfurstlicher zu Sachsen Frei-
Vittenberg Gedruckt durch Hans Lufft, 1579.*
olior. 407.

on adeo frequentes esse libros, qui anno 1579.
nis sequentibus, ex officina Jo. Lufftii prodierunt,
ur Georgius Gustauus Zeltnerus in der *kurtzge-
Historie der gedruckten Bibel-Version und anderer*

Schriften Mart. Lutheri Norimb. 1727. in 4. not. (x). Jacobo le Long illa plane incognita ratio. Verba 1 Joh. V. suo jam loco inserta ciuntur. Omnia præterea, quæ in den *Nach* von einer hallischen Biblioth. Tom. III. p. 16 in editione an. 1546. adnotata fuerunt, de hac dici poterunt.

XXXXIIX.

EVANGELIUM Matthei, Marci, Luce, ausz der Translacion Erasmi von Roymisz deutsche gebracht in 8.

Quis versionis fuerit auctor, quo anno, typographo expressa fuerit, ignoramus, cum plagi, quod ante oculos versatur, titulus & folia in fine defunt. Librum initio seculi XV typis fuisse excusum, ideo credimus, quod Evangelio Lucae præmissio, civitatis Lipsien pareant insignia. Versionem a variis fuisse collatam, verba præfationis, in euangelium Matthei videntur, ubi hæc legimus: - - *Derhalb ich Got zu Lob vñ furderung menschlicher erkenntniss woll und gutheit Christi der zweyen vornemlichsten gelisten (vñb kurtz willen) Mathei und Johann zeugnis, in kleine form vorsezt zu trucken, auch durch hochvorstendige, in clarer vñ vorstehendeutsche Sprache dann vorhin ytzundt newlich geset, Damit sich ein itzlicher christglaubiger mit allen ortern desto bequemer darin mag vben. Gantz lob und ere, Amen.* Cuilibet euangelio sine præfixitur titulus. Capitibus, in tribus euangelio posterioribus, argumenta præmittuntur, quod Matthæi euangelio omiſsa sunt. Versionis species hæc esse poterunt: Luc. XII. legitur: *Es hatte einen reychen manne seinn acker volligklich frucht*

nacht, und er gedachte in ym selber sprechende, was sol
ich thun, wen ich habe nicht do ich meine fruchte
sammeln muge, und er sprach, das wil ich thun,
ich wil zubrechen meine scbewnen und wil grossere
haben, vñ do wil ich alle die gutter, die mir gewachsen
sind sammeln, und will sprechen zu meiner seble, Seble
hast vil gutter ym vorrath auff vil yar, hab irge
ne) isz, und trink, und frewe dich, Es sprach aber
zu yme. Du thore in diser nacht werden sie deine
sele wider von dir fordern, Wesh werdenenn wib diese
sack seinn die du gesammelt hast, also geschiet dem
ym einen vorrath macht, vñnd ist nicht reych bey
ihm. Luc. XXII. vñ er ist ausgegangen, als er pblag
in den oelberck, ym haben aber auch nachgefolgt seine
jenger, vñ als er kam, an den ort sprach er zu ym, Bet-
rus yr nicht ingehet in vorsuechunge, vñ er ist von
ihm wegk gegangen, leichte einen steinwurf, ist auff
den er gefallen hat gebetet vñ gesprochen: Vater so
du wilt, so nim hinweg dis trinckgefesse von mir, - -
sein schweysch was als die Bluthropfen die ge-
hen haben auff die erde vñnd als er was von dem
tode auffgestanden und zu seinen iungern kommen,
sah er sie schlaffende vor betruenisz, vñ er sprach zu
ihnen Waz schlaffet yr, stehet auff vñ bettet auf das yr
nicht ingehet in vorsuechunge, als er noch redte schet
ihnen sebar, und der genanth was Judas einer aus den
jungen gieng yn fur, und er nahete zu Jesu das er yn
kuss. Jesus aber sprach zu ym. Juda mit dem kusse
betrest du dem sohin des menschen. Es sahen aber die
andere bey yme waren, was zukunfftig was, vñnd spra-
chen zu yme, Herre solle wir nicht mit dem schwerte
kriegen. Vnd einer aus yn schlug den knecht des
hohenpriesters, vñnd hib ym abe den rechthenn
ohrlappen. Es antworte aber Jesus vñnd sprach zu
ihnen. Haltet yne bis alher, Vnd als er hatte ange-
ruebt seinenn ohrlappen machte er yhn wider gesunt.
oh. XII. Lazarus aber was eyner von der zall der bey-
tzer am Tisch. Maria nam ein pfunt unguents von ed-
lem

lem probierten Nardo vnd salbete die fusz Jhesu
 truckenet abe seine fusz mit iren haer. Daz ha
 ist erfüllet worden vom ruche oder schmack des
 Haec sane specimina, versionem satis esse in
 produunt. Αἰγύπτου, qui in euangelio Matthaei
 & Lucae der oberste Priester, it. der Fürste a
 ster adpellatur, per omnem Johannem voc.
 Bischoff, quod etiam docet, versionem a diu
 adornatam. Ille praeterea, qui Joannem tu
 saepe numero variis synonymis vñus est, e.g. Ca.
 Da er sollich geredet, spey er aus auff die er
 machete einen kot aus den speychel, vñnd strei
 schmieret den kot auff die augen des blinden v
 zu ym, Gee byn wasche dich in der schwemmen
 oder weyer, Siloe, das deñt als vill als gesand
 Jesus der weinete oder zehrete. Es was aber
 oder speluncke. Cap. XII. Nun ist das geri
 vrceyl der werlt. Nun wirt der Fürst diser w
 getriben oder verbannet werden. Vñd wo ich
 Erden erhobet oder aufgehænckt werde, wil o
 de ich alle ding oder alle Menschen zu mir zib

XXXXVIII.

DAT NYEUWE TESTAMENT ons heren
 Christi, Als sinte Mattheus, sinte
 sinte Lucas en sinte Johannes, bescreuen
 met alder naersticheit ouersien ende ve
 Met sinte Pauwels Epistolen en die wercke
 stelen Ende dye openbaringhe Johannis
 figueren. Noch siin hierbi geset die E
 wren ouden Testamente, die men Jaerli
 inder heyliger kerken. Christus spreek
 int XVI. Capittel. Gaet in alle dye wer
 predict dat Evangelium, alle creatueren v

dooft ende ghedoopt is, sal salich syn. in 8.
392.

Editio, a Jacobo le Long, Mich. Maittaire, aliis-
que, qui in recensendis bibliorum vtriusque Testa-
menti, editionibus, operam collocarunt, non memo-
rita fuit. In fine, editionis tempus, hac ratione de-
signatur: *Dyt NYEUWE TESTAMENT is gheprent
bye alder correctste Exemplacren, dye met Gracie
en Privilegie gheprent zyn, Ende is voleynt te Ley-
den in Hollandt By my Pieter Janzoon Int Jaer ons
Heren MCCCC ende XXXVI. (1536.) den IIII dach
van Augusto. Lof. God. van, Al.* Initium facit Alma-
ack geduerende tot LXIII. Jaren. Reperitur tabula
quam ligno incisa, vt in fastis nonnullis hoc tempore
conspicimus. In illa duodecim Zodiaci signo-
rum influxus describitur, quem quodlibet signum, in
se habet aliquod humanum habere, vulgo existi-
ant. Praemittitur insuper euangelio Matthaei *dye
tafel, em te vinden dye Epistelen ende Evangelie, also-
men die binnen den geheel ende Jare in der Kercken hou-
den.* Apocalypsi adiiciuntur *de Epistelen wt den ouden
Testamente ghenommen, die men iaerlick in der Kercken
leest op sommighe daghen.* Eas sequuntur *die Epistelen
wt den ouden Testamente, die men binnen den iare houdt
in der kercken van den heyligen.* Verba 1 Joh. V, 6.
et 8. hac ratione leguntur: *Dese is die daer coet met
water en bloet Jesus Christus, nu met water allene, maer
met water en bloet, En die geest is, die daer tuyget,
want die geest warachtich is. Want drie zynder die
daer getuych geuen wten bemel, die Vater dwourt, en
die beylige geest, en dese drie zyn ee. En drie zynder
die getuygenis geuen inder aerden, die geest dat water
en dat bloet, en die drie zy ee.* Figuris satis elegan-
ter, ab artifice ligno incisis, hac editio, & inprimis
Apocalypsis ornata est.

L

Συμφωνία ἡ σύλλεξις τῆς διαθήκης τῆς καινῆς
 ἑαίτος ΕΤΣΤΟΥ τοῦ ΒΕΤΟΥΛΗΟΥ
 τῆς Α'υγούστης τῶν Βινδελικῶν γραμματοδιδάκ
 Noui Testamenti Concordantiae graecae,
 magno vsui omnibus sacrarum scripturarum
 studiosis futurum: singulari nuper **ΧΥΣΤΙ**
LEII bonarum literarum apud inclytam *Vir-*
gum Augustam doctoris, industria collectum
 lucem editum. Cum *Caes. Majest. gratia* &
legio ad quinquennium. Basil. in fol. folior.

Annus, quo editus est liber, in fine expressit
 Basileae ex officina Joannis Oporini, Anno sa-
 manae M. D. XXXXVI. (1546.) mense
 Quantae liber sit raritatis, haec verba testa-
 Catalog. Biblioth. Salthen. p. 208. conspicua:
 primae, ac proinde etiam rarissimae sunt hae
 dantiae, quas deinde secutae sunt Stephanus
 Schmidiana. Et quanquam allegatione versum
 pote tunc nondum inuentorum, destitutae sint; i-
 men prae sequentibus iam dictis habent peculiare
 diuersas unius vocis significationes notauerit & d-
 rit **ΧΥΣΤΥΣ**, id quod Stephanus & Schmidius
 re. Conf. Jac. le Long Biblioth. sacr. Tom. I. p.
 & 545. Dicauit **BETVLIVS** opus suum, Jo-
 fero & Jacob. Herbror, augustanae ciuitatis Ce-
 illa, opus hortantibus in primis & impellentibus
 Lycosthene, Ambrosio Blaurero, Sim. Grynaeo,
 gang. Musculo, & Wolfgang. Weyssenburgio se-
 pisse profiteretur. In praefatione ad lectorem ce-
 morat, quibus potissimum modis haec *Symphoni-*
ca a latinis differat concordantiis, quas tamen
 exemplar ab initio sibi proposuerat. — Praefat
 sequuntur Jacobi Cressii, Joh. Cratonis, Seb-
 Castalionis, Andreae Dietheri, Conradi Gesi-

Rodolphi Gualtheri Carmina encomiastica, graeca
 inter & latina. Natus fuit XYSTVS BIRCK, siue
 BETVLEIVS, Augustae Drusi, quae hodie Memminga
 vocatur, anno 1500. vid. Viri celeberr. Samuel. For-
 ker *Ducatianna ou Remarques de feu M. le Duchat
 sur divers sujets d'histoire & de litterature à Amsterd.*
 in 8. Tom. II. p. 359. Studiis, in variis scholis
 publicis, ad finem perductis, primum in officinis
 typographicis Cratandri, Frobenii, Bebelii relegendis
 emendandis plagulis, operam dedit & postea anno
 1530. scholae basileensi S. Theodori praepositus fuit.
 Inde euocatus, in patriam concessit, & ibi
 scholae, quae a S. Anna nomen adepta est, an-
 no XVI. praefuit. Obiit XIII. Kal. Jul. anno 1554.
 Aetatis anno LIII. Vitam illius data, quod aiunt,
 conscripsit Joan. Nisaeus, quae editioni Lactantii
de vita ac eruditis XYSTI BETVLEII commentariis
apud Henric. Petri 1563. in fol. editae praemittit.
 Conf. Jos. Simleri *Biblioth.* p. 689. Henric.
 Valeonis *Prosopographia* P. III. *Basil.* 1566. p. 254.
 Schior Adami *vitae germanor. philosophor.* p. 74 sqq.
 Baron *Memoires* Tom. XLII. p. 312 sqq. Philipp.
 Job. Crophii *Historische Erzählung von dem Ursprung
 & Schicksalen des Gymnasii zu S. Anna in Augspurg,
 von dem Leben und Schrifften der darinnen ehemals leb-
 ten Professorum & Rectorum, Augspurg 1740. in 8.*
 S. 7. p. 14 sqq. & alibi passim.

LI.

CONCORDANTIAE Bibliorum vtriusque Te-
 stamenti Veteris & Noui, perfectae & inte-
 grae, quas reuera maiores appellare possis. Opus
 harum literarum studiosis apprime utile, denuo
 recens omnes, quae praecesserunt editiones, multis
 in locis commode restitutis & castigatis,
 summo

summo studio ac labore illustratum. *Antverpiae ex officina Christophori Plantini 1585. in 4. fol.*

Quis istas CONCORDANTIAS compilavit, quo tempore prima omnium editio prodierit, praedictum affirmare non possumus. Varias CONCORDANTIA-
RVM *latinarum* editiones recenset Jacobus Le-
Tom. I. *Biblioth. sacr.* p. 456 sqq. ubi etiam
Buxtorfii, Jo. Trithemii & Jacobi Echardi ser-
de primis CONCORDANTIA-*rum* *latinarum*
ribus exponitur. Inter editiones impressas,
plerumque censetur, quae Hugonis de Colo-
mine prodiit *Basil.* 1479. in fol. vid. Michael Ma-
Annal. typogr. Tom. I. p. 403. Jacob. le Long
p. 457. qui istum librum *Bononiae* 1479. in-
exuisse arbitratur. Conf. not. 5. apud Mait-
l. cit. ubi nonnulla dubia, contra ejusmodi
CONCORDANTIA-*rum* editionem, proferuntur. S-
primum CONCORDANTIA-*rum*, auctorem i-
dum relinquimus. Editioni satis nitidae &
quam hoc loco recensemus, praemisit Typog-
prae-fatiunculam, in qua hanc alteram CONCO-
NTIA-*rum* editionem, longe quidem prioribus,
aliorum, quam suis emendatiorem & locupletio-
nondum omnibus tamen numeris suis restitutam
& expurgatam scribit. Inprimis cum nemo sit
ignoret, inter tot numerorum myriades, ipsos
qui operi castigando, praemio conducti, pra-
facile falli potuisse. Quaelibet pagina in *quatuor*
vocant, *columnas* distributa est, quarum quae-
centum lineas complectitur, e quibus, facile qui
coniicere poterit, opus litteris minutissimis, non
maximo typographi & correctoris labore exseri-
esse. Si Jacobo le Long l. cit. p. 458. fidem habe-
anno iam 1581. *Antverpiae ex officina plantin*
CONCORDANTIAE *latinae* in 8. in lucem en-
fuerunt,

LII.

Concordanz vnd Zeyger der sprüch vnd histo-
rien, aller Biblischen Bücher alts vñ news
aments teutsch registers weisz verfasst vñ
amenbracht. Durch M. LIENHART BRVN-
ner verweiser des wort Gots zu Wormbs. Truckt
keyserlicher Gnad vñ freyheit. Bey Wolff Köppbl.
Strassburg. Anno M. D. XXX. (1530.) in fol.
nr. 256.

Operis insignem raritatem produnt verba *Catalog.*
Biblioth. Reimmann. P. I. p. 215. & quae apud Cl.
Legium in Catalog. libror. rar. p. 152. leguntur, vbi
BRUNNERVS primus nominatur auctor, qui Concor-
antias biblicas, lingua germanica concinnare adgres-
sus est, cuius proinde liber admodum rarus, in pau-
corum hominum conspectum venit. Conf. Ca-
log. Biblioth. Salthen. p. 209. Editionem quidem
recentiorem Argentorat. 1546. adlatam conspiciamus
in Jacobi le Long Biblioth. sacr. Tom. I. p. 459. sed
haeremus vt eiusmodi editio vsquam inueniatur. In
versâ tituli pagina, haec ad bibliopolas & typogra-
phos legitur admonitio: Ich will alle Buchfürer vnd
Drucker gewarnet haben: mir disse Concordantz: wöl-
le mit grossen kosten vnd arbeyt vollendt, nit nach tru-
cken wöllen, Bey verlierung der peen vñnd straff, inhalt
meines Priuilegiumbs, mir von keyserlicher gnad vnd
freyheit zugelassen vnd bestatigt. Also sey ein jeder ge-
warnet sich vor seinem schaden zu hütten. Dicauit li-
brum suum BRUNNERVS Dem Durchleuchtigen Hoch-
bornen Fürsten und Herren: Herrn Philipsen, Landt-
grauen zu Hessen, Graven zu Katzenelenbogen, zu
Dietz, Ziegenhain, vnd Nida. Causlam istius rei his
verbis exponit: Vnd wiewol ich gläublich bericht binn,
das E. F. G. pflege alle tag ein capitel im alten, vnd eins
in newen Testament zu lesen, das selbig mit iren Dienern
zu

zu handeln erwegen und zu bedencken, auff das ge-
 urtheil fleissig Acht zu geben, also das der selbigen
 jebene nachfolgen müssen, so ampts und namens
 vor gōn solten, Hat mir dennoch gefallen disse
 Arbeit zuzuschreiben, auff das ich jr velleicht
 gebe, sollichen weg deßer gefässener zu wandeln
 der gotsförcbtigen gemein, wie ich hoff, ausz got-
 berren, durch mich vorgeschriben ist, und etwas
 dissem buch die geschriffte zu vergleichen, nach
 vndercheidung, und nach geystlichem urtheil.
 sollichs durch büß diser Concordantz vil leicht
 schehen mag, weder so auch gelerte und musig
 die nichts thun dann die geschriffte handeln allein
 ir gedechtnusz handeln solten. Dann durch ubun-
 gedechtnusz wirt freyheit und furgang des geists
 dert und matt gemacht, so sunst freydig und musig
 zusamen geschriebnen spruch einmals ansieht, bedi-
 vnderscheidet und richzet, oder joeh sich selbst dudur-
 frisches zu ernstlichem gebett umb gottsaligen ver-
 welches meiner hoffnung E. F. G. so von furstliche-
 schefften sunst oft abgezogen, vilmer furstendig
 vñnd fürderen mag, zu gōn den weg Gottes, und
 so grossen weltlichen sorgen, ausz der welt mit hertzen
 sinn zu wachsen, nemlich durch Christum in gott
 herren &c. Scripta est dedicatio zu Wormbs auff
 vierden Tag des Mertzens, des Tausent funffhundert
 und Dreyßigsten Jars. Dedicationem excipit C
 Regel und Bericht: wie man disz Buch brauchen
 verston sol. BRUNNERVM bibliis vsūm fuisset, n-
 dum in versiculos distinctis, literaet estantur A. B. C.
 &c. quas capitibus distinctionum & numerorum lo-
 adposuit. v. c. 1 Mose III. C. und du wurst jm in
 versen preysen (Lutherus stechen). Apocal. II. E.
 will jm geben weissen stein. Jerem. XXXI. G. B.
 zumi buhel gareth, (hugel Gareb). Jehes. (Heseke)
 XXI. B. das Schwert ist gepalirt (gefeget) das es glit-
 (blinken). 1 Mos. XXX B Ruben fand Alrun (dudain)
 off dem Feld. ibid. B. laß ihn disse nacht bey dir schlaf-
 ja

*die Alrun (dudaim) deines suns. Ho. li. VII. Alrunen (lilien) geben den rauch (geruch). Jes. D. jre heuser werden sein voller affen (vnd ihre voller Ohim seyn). Psal. XLIX. A. Vnd auff rpfen mein retzel (vnd ein fein geticht auf der). Jes. XVIII. A. der herr reyt daher auf einer rigen wolcken (der Herr wird auf einer schnel-olken fahren). ibid. B. ror vnd bintzen (Schilf) i welck (verwelcken). Daniel. II. C. Bey Arioch aigs profosen (dem obersten Richter). Jes. LX. A. romodarien (die Läufer aus Midian). Jes. LV. A. baum würt aufgeben anstat des Dorns (Es sollen en für Hecken wachsen). Ex his, quae decer- s, prout nobis se obtulerunt, locis, quilibet ict, BRVNNERVM in primis in prophetarum a, versione fuisse vsum, quae a Lutheri versione opere discedit. Auguratur igitur ex hac di- te, neque non sine ratione augurari videtur mannus l. cit. BRVNNERVM, in concinnandis concordantiis, vna cum Lutheri versione, & qui- omnium prima, & Ludovici Hetzeri, famosi ptistae translatione esse vsum, qui prophetas apore, iam tum e sermone ebraico, in germani- raduxerat, & Scripturam S. Wormathiae 1530. ap. Wolfium Köphll, e cuius officina BRUNNERI dantiae prodierunt, in lucem emiserat. Silen- loque præterire non possumus, quod e libris, cantur apocryphi, nullum dictum, nullaue la aut phrasis, in hîsce concordantiis adducta. Typographus modo dictus, haec in calce ad- verba: *Getruckt mit keyserlicher Gnad vnd Frey- der hohen löblichen frey Statt, Straszburg, durch en Köphll. Anno M.D. XXX. (1530).* LIEN- vum siue Leonhardum BRVNNERVM, e Pastore atienti, tandem fuisse factum Pastorem landa- m, e loco Petri Gedultig gerenrodensis, a Cl. o l. c. adducto patet, quae omnia sunt, quae de isto nobis innotuere. Miramur autem, quod
iste*

iste vir in recentissima *lexici eruditorum* edita
inuenerit locum, quena tamen mereri omni
detur.

LIII.

*) **C**ollectio quorundam grauium Anti-
qui ex professo, vel ex occasione sacrae
pturae, aut diuinorum officiorum, in vna
linguam translationes, damnarunt. Quor-
mina, pagina sequens, indicabit. Vna cum
tis summi pontificis, & cleri Gallicani, &
epistolis Sorbonae censuris, ac Supremi Patris
Senatus Placitis. Jussu ac mandato eiusdem
Gallicani edita. *Lutetiae Parisiorum apud
nium Vitre, Regis & Cleri Gallicani typog-*
1661. in 4. mai. pp. 122. 270. 109. & 8r.

Opus in Germania perrarum, ac sapientior
ter Gallos inuisum, multa exhibet notatu digni-
tum, quae heic in vnum corpus gelta sunt, du-
genus. Alia sunt integri doctorum catholico-
hoc argumento libelli: I) Stanislai quippe
sacro vernacule legendo: II) Petri Lizetii, J. C.
cati regii in senatu parisiensi, eiusdemque
principis, *dialogus de sacris libris in vulgare e-*
minime vertendis &c. III) Spiritus Roterus,
praedicatorum, sacrae theologiae Professor,
vertenda scriptura sacra in vulgarem linguam
Jacobi Ledesma Soc. Jesu, *de scripturis diuin-*
is lingua passim non legendis &c. V) *Dis-*

*) Hanc libri recensionem acceptam referimus
fratris Gualt. Francisc. Walchio P. P. J. amico
honoratissimo, qui eam beneuole nobiscum
comunicauit.

trois donné à R. P. en Dieu, Messire Pierre de
 dy, Evesque de Paris, *sur la Proposition, qu'il fit*
theologiens, touchant la traduction de la sainte Bi-
n langage vulgaire, par Maurice Poncet, Do-
en Theologie. Alia vero fragmenta; siue po-
estimonias, diuersorum auctorum circa versiones
res S. Scripturae; vel diuinorum officiorum,
mis Gersonis, Jodoci Clichtouaei, Ambrosii Ca-
ini, Alphonsi a Castro, Petri a Soto, Nicolai San-
Robert. Bellarmini, Joannis Baptistae Scortiae.
ra, communi hoc titulo ornantur: Acta, decre-
et epistolae summorum pontificum, conciliorum, et
um cleri Gallicani, scholae Sorbonicae, ac Senatus
senfis. Habentur ibi I) Statutum concilii Tolo-
ann. 1228. II) declaratio S. Facultatis Sorboni-
aduersus translationes vulgares sacrorum biblio-
et officiorum ecclesiasticorum. ann. 1661. d. 4. ian.
i, quum versio breuiarii gallica prodiisset. III)
ptum ex censura in. 32. titulos partita, lata in
ositiones, quasdam Erasmi, die 17. Dec. an. 1527.
Excerpta ex registris Parlamenti Parisiensis
66. d. f. 107. Vol. 67. fol. 123. & Vol. 75. V)
res du Roi François I. à la faculté de Theologie
ris, pour corriger les bibles de Robert Estienne
: Oct. 1546. VI) Censura facultatis in biblia
rti Stephani. VII) Lettres du Roy Henry II.
aculté de Theologie de Paris pour censurer les Bi-
de Robert Estienne. IIX) Advis de la faculté
eologie sur la requeste présentée au Roy par les
imeurs et Libraires jurez tendant à fin, que les
rs contenus en certains livres, reprouvez par le
logue de la dite faculté, soient mis au commence-
des dits livres comme errata. Ceque doit faire
les raisons qui s'ensuivent. VIIII) Censurae di-
e. X) summa capita, quae obseruata in bibliis
enati Benoist, doctoris Theologi. Adduntur
articulo, integra acta Sorbonici collegii contra
mem hanc Renati Benedicti, de qua vid. Jacob.
i. I.

le Long *Biblioth. sacr.* Tom. I. p. 330. X) *Arre-
ment* de Monseigneur l'Archevêque de Paris, *pour la*
defence de lire la bible en langue vulgaire, fait le
premier. 1650. XI) *Extrait du Proces tenu*
l'Assemblée generale du Clergé de France, tenue
en l'année 1660. vbi singula cleri gallicani de
pontificis Romani epistolae, & Regis Galliarum
data, contra versionem missalis romani gallicae
presbytero quodam Voysin, Paris MDCLX. (1666)
*editam, promulgata exhibentur. Insigniter ap-
haec collectio, ad cognoscendam veram ponti-*
ficum de lectione Scripturae S. laicis prohibenda
strinam, recentiori aevo ac nonnullis negatam.
de ea iudicauerit Arnaldus, notauit P. Baile
naire historique & critique Tom. III. pag. 235
Poncet not. (G). Nicol. Lengletum du Fresnoy
de eo memini ferre sententiam : *voilà un livre*
qui fait peu d'honneur aux François puisqu'il défend
la Bible.

LIIII.

Magistri PETRI COMESTORIS scholasticus
historia. in fol. folior. 252.

Nemini facile hoc opus incognitum esse potest
quod omni tempore in romana ecclesia, per omne
fere Europam, diurna quasi nocturnaue manu
factum fuit. *Il n'y avoit rien, ait Richard. S. B.*
Tom. II. de l'histoire critique du Nouveau Testament
p. 320. en ce tems-là de plus grand ni de plus utile
pour l'Ecriture sainte, que le PIERRE COMESTOR
qui a été traduit dans plusieurs langues de l'Extrême
Occident. On ne lisoit la bible que de la manière qu'elle
est dans ce compilateur, & avec ses gloses. Cet ouvrage
duré longtems en France. Composuit PETRUS
COMESTOR hoc opus ad Guilelmum ad albas montes

dictum, ab anno 1169. ad annum vsque 1175. Archiepiscopum senonensem, & postea Cardinalem & Archiepiscopum rhemensem. Causam suscepti laboris fuisse ait, *instantem petitionem sociorum, qui cum historiam sacrae scripturae in serie & glossis diffusam habuerent, breuem nimis & inexpressam, opus adgre- di illum compulerunt, ad quod pro veritate historiae consequenda recurrerent.* Varias editiones & versio- nes recenset Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & latin. Latinit.* L. III. p. 1135 seqq. inter quas etiam haec, de qua sermonem instituimus, comparet. Lit- teris gothicis admodum luculentis & nitidis, chartae inscripta est purissimae, quae crassitie sua, ad membra- ras pergamenas proxime accedit. In fine haec leguntur verba: *Incarnationis dñice anno MCCCCLXXXIII (1483) preclarum hoc opus Scolastice historie. factu- rum Johanne de Greningen. nec non Heinrico de Ingulier. impressorie artis magistris. in inclita Argen- tinorum ciuitate possibili emendatione preuia impres- sum. Mensis Augusti die XXVIII. feliciter est con- summatum.* Conf. Theophil. Sinceri *Neue Sammlung von lauter alten und raren Büchern*, I. Stück. *Frankf.* 1733. in 8. mai. p. 31 sqq. Insignis raritatis codicem hunc esse censemus, cum non solum Michaeli Maittaire incognitus fuerit, sed per omnes etiam *annales ty- pographicos*, nullus reperiatur liber, qui ab Henrico de Ingulier impressus fuerit. Adseruatur hic codex in bibliotheca scholae prouincialis portensis publica.

LV.

Scholastica historia *magistri* PETRI COMESTO- RII Sacre scripture seriem breuem nimis & inexpressam exponentis. in fol. folior. 229.

Et haec editio, litteris gothicis exscripta, ab ea, de qua exposuimus, si chartae & litterarum nitorem spe-

staueris, longe discedit. In fine haec adposita
verba: *Explicis scolastica historia magistri PETRI COMESTORIS. Impressa Basileae. Anno dni. M. C. LXXXVI. (1486). Finita post festum Kath.*
Jo. Alb. Fabricius illam l. c. adduxit. Conf. M.
Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 477. qui
rat, quod ex hac editione notatu digna citet.
Auctario ad Flacii Catalog. testimonium veritatis
P. 93. 94.

LVI.

Scholastica historia magistri PETRI COME
RIS, sacre scripture seriem breuem nim
expositam exponentis. in folio, folior. 207.

Typographus *historiae* charactero litterarum
eo excusae, haec adscripsit verba, in fine com.
Scholastica historia magistri PETRI COMESTORIS.
Impressa Argentine finit feliciter. Anno salutis
Millesimo quingentesimo (1500) XV. die mensis
Joanni Alberto Fabricio, & Michaeli Maittaire
tio incognita fuit. Omnium optima, & recentis
quod nos quidem sciamus, est editio, quam iussu
nedicti XIII. Pontificis rom. adornavit eminentiss.
& illustriss. Princeps ANOELVS MARIA R. E.
dinalis Bibliothecarius QVIRINVS. Cum em
tissimus Princeps, historiam istius editionis, omni
optime ipse exposuerit, in *Commentariis de reb.*
illum pertinentibus P. II. Libr. I. Cap. XVI. p.
edit. *tigurin.* 1750. in 8. insigne ornamentum re
sioni nostrae, accedere credidimus, si ipsa illius ve
hic transcribamus. *Vix me brixianis insulis, in*
eminentissimus Princeps, & una simul Consue
S. Officii gradu auxerat Pontifex, quum deside
suum mihi exposuit, ut Venetiis typis rursus cadere
PETRI COMESTORIS Historia scholastica
ad

addito Indice locupletissimo, seu potius alphabetica
eiusdem Historiae Synopsi, quam paulo ante adornaue-
rat, Romaeque imprimendam curauerat P. Angelus
Maria a Cruce, Ord. Clericorum, qui vocantur Scho-
larum piarum. Votis seu iussis Pontificis libentissime
obsequutus, curam suscepi, ut per Antonium Borto-
m, Typographum Venetum, noua ea editio perfice-
retur. Praecesserat iam Beneuentana a triginta fer-
uans, eandemque bis verbis commendauerat idem
Pater in XII. Synodo sua Dioecesana tit. 2.
„Mandamus vt de libro huiusmodi (sacro Bibliorum
„codice) vel eo saltem veteris, nouique Testamenti
„narrationem complectente, a celeberrimo Schola-
„sticæ Historiae Magistro PETRO COMESTORE
„clarissimis, ac sapientissimis interpretationibus ex-
„plicatam, qui modo in nostra ciuitate ex antiqua,
„et mendosa impressione, nouis, & purgatis typis
„in lucem prodiit, singuli supradicti, ac Clerici
„omnes, ad superiores ordines alias non promouen-
„di, infra mensem omnino prouideantur. Acce-
„ptum autem ne seponant: verum ad Ezechielis in-
„star, lectioni illius attendentes, volumen illud,
„quod a Deo est, inexplibili auiditate comedant. „
„Editum autem Veneta an. MDCCXXIX. (1729).
„In ipso cum Benedictus XIII. Beneuentum iterum con-
„fisset, tempus illud valde opportunum arbitratus sum,
„eandem publicandi, & quidem cum epigrapha ista:

Reuerendissimis & sanctissimis Patribus Praeside
Metropolita

V I N C E N T I O M A R I A

V R S I N O

Ord. Praed.

Pont. Opt. Max.

In Beneuentanae Prouinciae Synodo congregatis

P E T R V S C O M E S T O R

Se Sistit

L 3

Vt

*Vt qui olim eiusdem Sapientissimi Metropolitae
E gothicorum characterum tenebris ereptus.
Priorem Beneuenti vitam recepit
Nova nunc Venetorum typarum luce clarescent
Faustis Patrum acclamationibus
Excipiatur.*

PETRVS COMESTOR, qui & alio cognomine
ducator, Gallis *le Mangeur*, adpellatus fuit, id
teste Trithemio *de Scriptor. eccles.* Cap. CCC. l.
p. 96. cognomen, quod scripturarum auctoritate
suis sermonibus & opusculis, crebrius allegando
in ventrem memoriae manducavit. Conf. Jo.
a Seelen *Selecta litteraria Lubec.* 1726. in 8. p.
not. (14). Daniel. Georg. Morhofii *Polyhistor
sophic.* L. I. Cap. XIII. §. I. p. 84. edit. Lubec.
in 4. qui aliam cognominis adfert causam,
COMESTOREM dictum existunt, quod omnes
laustos deuorauerit, quem elegantius latina lingua
trouem librorum dicemus. Natione Gallus ac
nicus & Decanus fuit B. Mariae trecentis (T)
Mortuus est Academiae parisiensis Cancellarius
annum 1178. In Abbatia S. Victoris parisiensis
eius legi epitaphium:

*PETRVS eram quem petra tegit
Dictusque COMESTOR;
Nunc comedor; vixi docui,
Nec cesso docere.
Mutuus, ut dicat, qui me videt
Incineratum
Quod sumus iste fuit
Eximus quandoque, quod hic est.*

praeter alios memorat Germain Brice, Tom. II
la Description nouvelle de la ville de Paris, à P.
1713. in 8. p. 188. Vid. de illo & scriptis eius
ric. Gandauentis *de Scriptor. eccles.* Cap. XX
p. 123. Trithemius l. cit. & in *Annal. hirsaugien*
Tom

. I. *Monaster. S. Galli* 1690. p. 435. Philip. Lab-
de Scriptor. ecclesiastic. Paris 1660. in 8. Tom. II.
9. vbi ridiculum illi videtur, Trithemii de co-
uinis ratione, commentum. Robert. Bellarminus
riptor. eccles. Paris 1658. in 8. pag. 324 seqq.
n. Possevinus in *Apparat. sacr.* Tom. III. p. 46.
d. Jo. Vossius *de Historic. latin.* L. II. Cap. LIII.
5. Guil. Caue *Histor. litter. de Scriptor. eccles.*
2 sqq. Casimir. Oudinus in *Commentar. de Scri-*
& scriptis eccles. Tom. II. Col. 1526 sqq. Louis
du Pin *nouvelle. Bibliotheque des Auteurs eccle-*
ues Tom. VIII. pag. 231. Caesar Egassius Bü-
in *Historia uniuerstat. parisiensis* ad Ann. 1151,
4. ad Ann. 1178. p. 443. Jacobus le Long in
tb. sacr. Tom. II. p. 683. Jo. Alb. Fabricius in
tb. med. & infim. Lat. Lib. III. pag. 1134. seqq.
nonnulli tradunt PETRVM COMESTOREM
n, Gratiani & Petri Lombardi Italarum fuisse
m germanum, tresque hos, vno puerperio, ex
rio, aut alio illicito concubitu, esse progenitos,
fabula, & ingenii commentum, hodie a pleris-
ploditur. Conf. Guid. Panzirolus *de claris le-*
terpret. Lib. III. Cap. II. p. 318. Caspar. Zieg-
n *Dissertat. de Juris canonici origine & incre-*
Jen. 1745. in 4. §. XXXVII.

LVII.

II WIMPHELINGI De Integritate libel-
um epistolis praestantissimorum virorum
bellum approbantium & confirmantium.
manni Philefii Jambicum ad ephoebos
ibellum tersiorem pressum habes
er sequaris hunc procliuius.

Mores hic integros certe doceberis
 Pelleretur ipsa extra Venus praecordia.
 Et excitabitur sacrae scripturae amor
 Refertur Augustinus vsus saeculo
 Et veritatem, & imbibes constantiam
 Legas precor, nec cura sit quod inuidie
 Integritatis hostibus nihil placet.
 Videbis & Frugalitatis mox librum:
 O quam mouebit ille auaros perditos,
 Ridemus istiusmodi cunctos viros.

in 4. fol. 37.

Omnia JACOBI WIMPHELINGI opuscula
 stra aetate, esse rarissima, Viri Cl. Gerdesii te-
 nio iam comprobauimus, in *Analectis* nostris
de libris rar. p. 1099. Hoc autem quod iam
 vione & situ producimus, vtilitate sua, prae-
 se commendat. *Le livre de la pureté, de int-*
air Louis Elies du Pin, Tom. XIII. de la *Bib-*
que des Auteurs ecclesiastiques p. 117. est un *de*
beaux, des plus éloquens & des plus utiles trait-
 WIMPHELINGE. Conf. Niceron *Memoires*
 XXXIX. p. 17. Scripsit librum JACOB. WIMPH-
 EINGVS ad Jacobum Sturmum, quem Thomas Wo-
 iunior primum in lucem emisit *Argentorat.* 1504
 & Joanni Gallinario budorino dicauit, qui apu-
 hotes in S. Petri templo, grammaticam, rheto-
 & alias eius generis disciplinas docuit. Di-
 WIMPHELINGVS librum in capita XXXV. qu-
 quatuor posteriorum, hic adscribimus argumem-
 preterea quod illis monachorum & imprimis aug-
 norum, in se concitauerat odium, quod eo pr-
 vt rem etiam ad Pontificem deferrent, a quo
 PHELINGVS citatus quidem fuit, sed nunquam
 paruit, & tandem adnitentibus amicis Pontif-
 conciliatus fuit. Rem omnem pluribus verbis

iceron l. cit. p. 10. Conf. Henr. Wharton *Ad-*
ad Guil. Caue histor. litterar. Scriptor. eccles.
 5. Capitem argumenta haec sunt. 1) Augu-
neque frater, neque monachus cuculla indutus
in fuit, quod multis argumentis Cap. XXXII. &
 II. confirmatur. 2) *Falsum & fictum est prouer-*
Scientia latet in cucullis excludende seculares.
 ne thesin comprobendam luculentum catalo-
gum doctorum Cap. XXXIII. adfert, qui de
phica, de Canonibus & legibus, de medicina, de
de oratoria, de historia, de grammatica scripse-
& cucullis nunquam fuerunt induti. 3) *Maxi-*
profundissimi theologi fuerunt seculares, nulla
in cuculla induti. Veritatem istius rei, magno
 gni theologorum numero demonstrat, qui secu-
 uerunt, librisque editis, in omni theologiae ge-
 inclaruerunt. Catalogus eorum exstat Cap.
 I. cuius in fine de Trithemii libro, cui titulum
de Scriptoribus ecclesiasticis, tale legitur iudi-
Non me mouet liber de Scriptoribus ecclesiasti-
cuius locis innumeris erratum esse: ad oculum
strare possem: si non illius auctori admodum mi-
o, deferendum arbitrarer: quod vel mendosis ti-
vel a variis fratribus multis scriptores ex or-
io fuisse: cum non fuerint falso iactantibus faci-
suasus falli potuit atque seduci. Ex Epilogo Ca-
 XXV. adposita, adparet, quod WIMPHELIN-
 librum *de integritate, ex heremitorio S. Guil-*
in suburbano friburgensi anno 1505. scripserit,
 intelligimus librum an. 1503. vt editio a Ni-
 o l. cit. p. 17. adlata, prae se fert, nondum eo-
 re in lucem exiisse. Editio, qua, dum haec
 nus, utimur, secunda est, & Nicerono aliisque
 ita fuisse videtur. Adiiciuntur illi Palladis
 logi heidelbergensis, Georg. Zingelii Theologi
 onici eysterenensis, Joannis Romani, vtriusque
 doctores, Vlrici Zasii, legum doctores, Henrici
 ii, poetae, Beati Rhenani, fletstatini, Rudigeri,

re reor Augustinus &c. Augustinum non esse f
 num ad Heremitas auctorem, hoc in primis argu
 to, euincere studet: *Sermones ad Heremitas*, n
 illius nostri Augustini, in plerisque locis evidenter
 di potest. Ut de aliis innumeris nunc taceam
 me de splendore & patre eloquentiae Augustino
 dicari, quod ipse barbaris illis vocabulis. quali
 verbum chorisare, & nomen bursarius usus sit, q
 sermonibus illis reperiuntur, decem annorum pu
 die nitidius loqueretur. Quid dicam de argum
 acerrimis inuectivis contra genium & morem pi
 mi mansuetissimique patris, Augustini? quid de
 & rustica sententia? proferam vel unum abs
 & foetidum locum in sermone de coena domini,
 Judam loquens introducit Augustinus his
 Nunquid matrem cum qua concubueras a para
 beravit? sicut hoc in re ipsa apocrysum: ita in
 ineptum & insulsum. Si verique urbanissimus Au
 nus ignominiosissimum hunc Judae incestum, de ip
 bere voluisset, honestioribus nimirum verbis, &
 fiore periphrasi uteretur &c. In conclusione a
 giae, se, suasque lucubrationculas omnes, & po
 mum apologiam, pro republica christiana, de qua
 nonnulla dicemus, censurae sedis apostolicae,
 primis Julii II. pontificis, submittit. Apologia
 cipit epistula elegantissima Johannis Keyfersberg
 modo praedicandi dominicam passionem & de nu
 crucifixi. Causa, ob quam Keyfersbergius istam
 pferat epistolam, haec est: Praedicauerat quidam
 Iassa, in dominica passione, coram omni populo,
 ginibus, & matronis, satis inconsiderate, inter
 Christum ex omni parte nudum in Cruce pepend
 verbis Ambrosii Christus in cruce pependit sicut
 natura profudit, innixus. Quidam Keyfersber
 amicus, paullo post tam ineptum sermonem Sala
 moderaturus, rationibus & testimoniis, alio in li
 contrarium sustinuerat. Id aegre ferens Salassa, c
 tra illum e suggestu acriter inuectus est, & in

LIIX.

Appologetica declaratio WYMPHELINGII in
libellum suum de integritate: de eo. An
actus Augustinus fuerit monachus. Cum epi-
dio Thome Wolphii iunioris. Keyferspergii
pistola elegantissima de modo predicandi passio-
em domini. Oratio WYMPHELINGII metri-
in 4. folior. 12.

Qua ratione JACOBVS WIMPHELINGVS mo-
nachorum augustinianorum, sibi contraxerit odium,
iam exposuimus. Cum vero ab omni quasi latere im-
petum monachi in illum facerent, hanc *apologiam*
conscribere, & eorum impetum reprimere coactus
fuit. Nicerono & aliis de eiusmodi *apologia* nihil
motuisse videtur, quod eius raritatem valde confir-
mat. Examinat & refellit, in illa, aduersariorum suo-
rum obiectiones, nouisque argumentis sententiam
suam, Augustinum neque fuisse monachum, neque ser-
mones ad Heremitas conscripsisse, confirmat. Apo-
logiae initio, Augustinum, hac ratione, verba facien-
tem introducit: *Monachus non fui: praesertim non*
similis vestrum, nec vos similes mei, ingenium, mores,
studium, vita: & omnis conuersatio longe discrepant.
Ego post ingressum religionis scilicet christiane: id est
postquam tricesimo anno baptisatus: cum illa id est ve-
ste illa, quae sacro fonte iam renatis imponitur, indu-
tus sum, mundum, delicias & opes contemnere cepi,
frugalitatem dilexi, heresiarchas vici, Foemina intra
domum meam, nulla penitus unquam conuersata est, nec
germana quidem soror, nec patruus aut patris filiae.
Non quod de sorore & neptibus mecum commoranti-
bus ulla nasci potuerit mali suspitio. Sed quoniam il-
lae sine aliis foeminis esse non poterant, quin ad eas
aliae a foris intrarent, de quibus offendiculum aut
scandalum infirmioribus nasci potuisset. Sic diceret

fuisse adfixum. Adducitur etiam testimoni-
descriptio reliquiarum metrica, quas Carolus n-
e terra sancta ad Aquisgranum pertulisse fer-
ibidem in latere imaginis S. Mariae virginis, h-
fuerunt:

*Aduena siste pedem locus hic tibi mira relatus
Christifere ostendet virginis indasium
Subligarem & pannum quo nostre membra fuit
In cruce carnigeri tecta fuere Dei.
Panniculi & quibus est puer ad presepe volutus
Factus & immunis frigoris omnipotens
Adde etiam pannum baptiste morte sacratum
Septenni spatium haec cernere quisque potest.
Carolus a Graecis nostram hic aduexit ad v-
Hoc posuitque loco, laus tibi summe Deus.*

*Oratio WIMPHELINGI metrica, cuius in-
mentio facta est, versibus elegiacis ad Christum
remissione peccatorum scripta est. Illam sequitur
et amici epistola, ad aemulum WIMPHELINGI
habet illius auctor epitomen libri de integritate
amicum suum hortatur, ut cum reliquis sociis, W-
PHELINGVM laceessere desinat. Coronidis loco
adponitur Hexastichon Philelii V. (Rangmanni
geligenae) in eum, qui scripserat, libellum, de in-
tate cum auctore suo, flammis egere magis, quam
fore. Editionis tempus huius collectiunculae
dem non indicatur, illam tamen an. 1505. Ac-
tinae in lucem esse prolatam, coniecimus ex epis-
Thomae Wolphii iunioris, Dectetorum doctoris
JACOBVM WIMPHELINGVM, Theologum,
praemissa, quae eodem anno, prid. Kalend. Aug. 1505.
pta dicitur.*

LVIII.

Julium II. Pontificem max. Querulosa ex-
 posulatio JACOBI WIMPHELINGII ad instan-
 Fratrum Augustinensium ad curiam Ro-
 citati: vt propria in persona ibidem com-
 propterea quod scripsit diuum Augusti-
 fuisse monachum vel fratrem mendican-
 4. folior. 4.

*Hanc elegiam hecatosticham praemissa epistola, di-
 cit JACOBVS WIMPHELINGVS generoso claris-
 domo domino Philippo de Duno & lapide superio-
 bilissimae Argentinensis ecclesiae praefecto. Ex-
 illam breue WIMPHELINGI, ad Julium II.
 max. epistolion: Scripsi beatissime pater F. Au-
 ges regulam & nomen ab Episcopo saeculari ac-
 nec id putabam eis stomachum mouere cum &
 Pontifices qui ipsorum & alias claustralium regu-
 firmarunt (quod longe maius est) seculares fue-
 sacerdotes, Qualis & Tu es Juli Pontifex Optime
 me, cui me & mea dedo subiicio commendoque.
 am qua commotus, haec de Augustino verba,
 de integritate infereret, hanc esse in Elegia
 hit:*

*schola brisgoici passim celebrata Friburgi
 Clara politorum nobilitate virum
 Inter diuersos istic discordia fratres
 Conuentusque duos sex quasi lustra fuit
 Hic Augustinum: Guilhelimum praedicat alter
 Certat uterque prior dignior hincque fore
 Dignior atque prior sacra in statione videri
 Claustricole plebis gestit uterque status
 Hic sacramento iustum subducit honorem
 Tam fuerant tepidis pectora dura viris
 Rex rhomanus erit testis (tam corda tumebant)
 Flectere nec precio ne potuisse prece*

Tum

Tum me Conradus Sturtzel clarissimus orat
 (Quo doctore usu est nostra iuuenta bono)
 Vt relegam historias: ut queram primus ut
 Vt voluam variis scripta probata libris
 Hoc ego dum facio mihi pagina multa reuelat
 Nescia cuius erant pectora nostra prius
 Augustine usus: quod nunquam veste cuculla
 Nec mendicaris: religiosus eras
 Religiosus eras: christique ligatus amore
 Sed mendicanti nulla cuculla tibi
 Hanc praeceptori rem scripsimus ordine nostri
 Cui certe poteram iure negare nihil
 Haec summa, hinc omnis surgit certaminis origo
 Hinc cracior: patior: causa cuculla fuit
 Quam male res fratres pia veraque torserit
 Nullus in hoc nostro climate nescit homo &c.

Exponit praeterea causas, quae ipsum impediat
 minus a pontifice quidem citatus, in curia
 comparere queat.

Argentinus adest praesul cum consule testis
 Et cum principibus clara caterua piis
 Quod iam sum variis morbis confectus & aequum
 Et quod sum ad tantum non satis aptus iter
 Et labor: & studium: pituita: podagra: &
 Jam pridem vires destituere meas
 Quid quod me tenerum chari genere parentes
 Et macie affectum corporeque exiguum
 Hinc fit ut aut pedibus vel equo vel qualiter
 Non facient tantam languida membra viam
 Porro me iuuenem nemo quia vidit equestrem
 Esse senex possem qualis equester ego?
 Si mihi suppeterent vires inuisere Romam
 Quam cuperem pedibus oscula ferre tuis
 Cernere & antiqua montumenta & moenia Rhe-
 Atque acte vite facta piare mee. &c.
 Itaque rogat Pontificem ut
 Aequa libretur causa bilance!

concedatur patronus, & cum ipse comparere ne-
at, rem omnem eo instruat, vt argentinensis Prae-
foco Pontificis, iudicis munus agat. Quo tempo-
JACOBVS WIMPHELINGVS hanc *elegiam* edide-
non satis constat. Niceronus l. c. p. 20. illam
circa annum 1512. compositam esse existimat,
commonemurcaussis, vt illam aliquot annis
irem, & anno circiter seculi XVI. septimo
euulgatam esse censeamus.

LX.

JACOBUS WIMPHELINGII Apologia pro repu-
blica christiana.

Ringmanni Philesi Tetraſtichon ad
Lectores.

Ante aequa lectores mente libellum
harum nec rabido virus ab ore vomant
salutiferi iussis sunt Consona Christi
Quae si quis damnet, damnat & ipse Deum.
lior. 44.

JACOBVS WIMPHELINGVS, hanc *apolo-*
pro republica christiana, satyrae titulo in Jure-
ros, & caussarum patronos inscribere poterat.
enim, quae inueniri potuerunt, in eorum
miniam & contemptum vnquam prolata, studiose
quisiuit. Dicauit *Apologiam* Jacobo Sturmio, Fran-
Paullo heidelbergensi, Jacobo Bruno, ac Seb.
mſio, friburgensis gymnasiorum philosophiae au-
ribus. Thomas Volphius iunior, in epistola
missa, ad doctorem Albertum de Ratſamhausen
stein, quem Theseum suum adpellat, scripta *prid.*
1505. Opusculi se profitetur editorem, quod
WIMPHELINGVS, fortasse criticorum censuram
illo acerbiorum metuens, a discipulis suis cremari
i. I. M iusserat.

iasserat. Sequuntur epistolam duo *epigrammata* thiae Ringmanni Ph. V. *hypponactia iambica* *res*. In prologo WIMPHELINEVS, coram re-
retur, neque in facultatis iuridicae, neque sci-
marum legum contemptum, neque in odium cuius-
qui praeclaram legum & canonum artem pro-
ant exercet, se edidisse istam *apologiam*, se-
taxat ut comprimatur quorundam petulantia, qui
sint non solum nudi legistae; sed etiam gram-
rudimentorum expertes, ut propria illorum
evidenter demonstrat, minus sobrie de theo-
cunctis philosophis atque oratoribus locuti sunt
logosque vocant *avaros hypocritas, beresum*
in concionibus suis steriles, largas conscientias
cum multis aliis probris & contumeliis. Patet
abfuit, quo minus vniuersis theologis *vesper-*
las imprecarentur. *Tam atroci, ut ait, infam-*
merito lacesitus, coactus fuit, eis qui theologos
primere cupiunt, utcumque respondere. Haud
ut studium aut exercitium iuris possint, quod
generi & utile & necessarium esse sciat. floccifac-
theologos sacris literis abutentes, excusare velit,
divinam scripturam, theologicamque facultatem
dere videatur. In *protestatione* prologo adiecta
alia, *apologiam* omnibus doctis, & vere christia-
timorem & amorem habentibus, ipsi potissimum
stolicae sedi & pontifici Julio II. discutiendam
gandamque, cum omnis subiectionis humillima
fessione submittit, denuoque libellum suum
gritate subiicit, & causam exponit, ob quam
tribus mendicantibus, lacesitus, & infamia
lumnia adfectus fuerit. *Apologia* ipsa LI. abse-
capitibus, quorum argumentum tabula praemis-
oculos ponit. In fine quatuor reperiuntur capi-
quorum titulos hic adscribimus. 1) *Theologia*
pientia inuitat adolescentes, sacris initiandos, ad sci-
dium, tum honestum, tum ad beatitudinem cond-
2) *Hexastichon ex heroico & alcaico* M. Ringm-

genae phelesii. 3) Philomusus (Jac. Locher) *us, in laudem sacrarum litterarum.* 4) *Contra i cum sacris sint initiati, nihilominus tamen spe, quotidie replicant, latrant, rabulantur, ac contra eos, qui nil vel legunt vel sciunt, nisi ut infunderent sacerdotiis & praebendis, Elegia patheannis Gallinarii budorini.* Typographus haec verba, quae docent, contra quem potissimum HELINGVS calamum strinxerit: *Finit Apotimpf. pro repub. christiana, contra epistolam sci Schaczer de Rotuila doctoris.* Phorce in Thomae Anselmi *Sexto Kal. Apriles Anno VI. (1506).* In vltima libelli pagina hae leguntentiae:

as odium parit. Theren.
sub iusto iudice vincit. Hesdr.

LXI.

WIMPFELINGII Schlettstattensis Theo-
Oratio de sancto spiritu. in 4. folior. 8.

it orationem Ringmannus Philesius, & nomine *generosi d. Philippi de Duno, baronis in la-* periore, *summae aedis argentinens. praepositi* *ni* inscripsit. In epistola dedicatoria scripta *K. Septembr. A. 1506.* prolixum exhibet catalogopuſculorum, quae WIMPHELINGVS huc ediderat. *Orationem WIMPHELINGVS de sancto, ad inclytam vniuersitatem heidelber-*, perorauerat. Edita est Phorcae *in aedibus Anselmi Anno M. D. VII. (1507.) Mense*

LXII.

Adoleſcentia JACOBI WIMPHLINGII
 nouis quibusdam additionibus per Ge-
 rium denuo reuiſa ac eliminata. Additiones h
 Epistoſa Enee ſiluii de litterarum ſtudiis.
 Etantio quedam pulcerrima. Epistoſa vi
 LINGII Reſponſua Volphii. Carmen Phi
 de nocte vino & muliere. Moralitates vi
 LINGII. Sententie morales ex Franciſo
 cha. Epithaphia quedam in Joannem I
 gium epiſcopum Wormenſem. Et alia qu
 paſſim inſerta:

Ad Ludimagiſtros, pedagogos & gymnoſa
 Gallinarii Exaſtichon.

Moribus indomitam tetricis frenare iuue

Esſe modus: medium: principiumque

Siue quod intonſa eſt viciis obnoxia pube

Siue quod in varias flexilis ipſa vias.

Aurea ſufficiet tibi pharmata (pharmaca

NIPHELINGVS

Que ſuperant coi ſancta recepta ſenis
 in 4. folior. 88.

Omnia, quae in editione *argentinaeſi* anno
 impreſſa, in *Analeſtis noſtris litterariis de libris*
bus p. 1096 ſqq. deſcripta reperiuntur, etiam in
 antiquiore, ſed aequae rara, ſubiiciuntur oculis.
preſſum eſt volumen, vt typographi verba, in
 conſpicua, teſtantur, Argentine *felici aſpicio*
penſis & opera Jo. Knoblauch. Anno Salutis MCCC
 (1505) XX. die Februarii. His verbis ſubiici
 typographi inſignia. Id vero ſingulare & ſibi
 prium haec editio habet, quod fol. 80. 81 & 83.

181

antur figurae, ligno satis eleganter incisae. Simulacrum mortis, secunda hominis toga in-
 leeo in quo eminent plumae, ornati, qui sin-
 alium argento refertum, gestat, & tertia tan-
 aminis in lecto expirantis, cui praeter sacer-
 & nisi fallimur medicum, vxor, & quidam
 quis moestus adstat, refert delineationem.
 WIMPHELINGI librum, adolescentibus valde
 in scholis argentinenfibus, olim a doctori-
 nucleatum, testatur Joannis Gallinarii bu-
 scola, ad Conrad. Carolum diuinae aedis Petri
 gent. Canonicum & Scholasticum, Recto-
 rochialis ecclesiae Slettstatae Id. Mart.
 pta, quam praemisit Baptista Mantuanj *ecle-*
terat. 1503. in 4. editis.

LXIII.

WIMPHELINGII *Schlettstataensis*, Ele-
 nam medulla: Oratoriaque Precepta. In
 uentu facilem: copiose: clare: breui-
 ducta. in 4. folior. 25.

Nullum litteris gothicis *impressum* est, vt in
 ur, Argentine *per* Matthiam Brant. Quo
 id factum fuerit, non constat. Prae-
 duae epistolae, altera JACOBI WIM-
 GI dedicatoria, ad Theodoricum Gresmund
 um, iuniorem, scripta XII. Junii 1493: al-
 mundi, quo gratias WIMPHELINGO agit.
 Tom. XXXIIX. des *Memoires* p. 14. editio-
nsem 1508. in 4. pp. 42. adducit.

LXIII.

Isidoneus Germanicus Ad R. P. D. Georgium Gemmingen Spirensen prepositum *JACOBI Sletstadin.* Epistola eiusdem. Ad filios Philippi Com. Rhe. Pala. In Fridericum victoriosum Bauarie ducem oratio funebris. Ac ipsius epigrammata in eundem. in 4. folior. 34.

Librum, quem JACOBVS WIMPHELINGI statinus, *suasore & impulsore* Caspar. Murrhon *fratre, & summo amico, obiter,* (vt in conspectu libri ait) *lucubrauit,* satis superque descripsimus illius editionem *Argentor. 1497. in 4. in Anal. serar. p. 1098.* produceremus. Haec, quae cum communicata fuit editio, sine die & co. lucem prodit. Titulus plura promittit, quam huius ipse complectitur. *Epistola enim JACOBI WIMPHELINGI ad filios Philippi Comitis palatii funebris, atque epigrammata in Fridericum, ducem non comparent.* Praemittitur epistola catoria Jacobi Han, argentrinensis, ad Henricum mitem & Dominum in Hennenberg, cuius gentilitia Comitis, ligno incisa, adposita sunt. epistolam sequitur ea, quam JACOB. WIMPHELINGI ad Georgium Gemmigerum ex Nemeto Jul. an. 1499. scripsisse, in *Analectis* l. cit. d. Illi etiam gentis Gemmigerorum insignia subiecta. Praeter nonnulla *epigrammata moralia* JACOBI WIMPHELINGI, huic editioni accesserunt *Elegia WIMPHELINGI ad Christum, proremissio & grauissimorum peccatorum, Elegiacum & Scutum J. W. ante summum sacrificium.* Forte haec editio est, cuius Jacob. Burckhardus P. II. *mentar. de linguae latinae quibus in Germania per Saecula amplius vsa ea est satis. Wulffenbuttel. 1788. p. 375. not. (x) mentionem fecit.*

LXV.

uifamentum de concubinariis non absoluendis
quibuscumque ac eorum periculis quamplu-
ris. A theologis Colonienfibus approbatum,
in additionibus facratiffimorum canonum.

Contra Venerem sacerdotum pœta gentilis.
Hocce procul abesse iubeo. discedite ab aris

Quos tulit hesterna gaudia nocte Venus
Casta placent superis. pura cum veste venite
Et manibus puris sumite fontis aquas.

Si apud gentiles sacerdotes sacrificattiros im-
pudicia detestabilis fuit quando magis apud chri-
stianos qui corpus Christi sumunt. Sanctus Jhe-
sus ait. O sacerdos tibi licito de altari viuere
luxuriare permittitur. Therentius Veritas
non parit. Hesdras sed sub iusto iudice vincit.
4. folior. 8.

Nisi omnia nos plane fallunt, opusculi litteris go-
thicis impressi, auctor est Jacobus Wimphelingus,
terrificus morum, illa, qua vivebat aetate, censor,
potens, ut dictum a nobis iam fuit, iis circiter tem-
poribus, grauissimae cum monachis & imprimis fratri-
bus mendicantibus, intercedebant inimicitiae. Ver-
is tituli subiicitur figura ligno incisa, quae refert
meretricem, vel si mauis amicam, puluimari insiden-
tem, cuius a tergo stat diabolus auribus asininis or-
atus. *Ad Confessorem* opusculum perscriptum est, ex
Argentina anno 1507. In prima parte variae propo-
nuntur *conclusiones*, quibus demonstratur, quod *for-
nicarius seu concubiniarius, seu notorius, seu occultus,*
ne sit laicus siue sit domicellus, siue sacerdos, nulla
orsus ratione possit absolui, nisi concubinam abiiciat.
cunda parte varia exponuntur *pericula, quae incur-
re sacerdotes concubinarij.* In tertia parte poni-

tur ob oculos aliud periculum nedum sacerdotum omnium concubinariorum, quoad contritionem & confessionem. Hanc excipit exhortatio de concubini-
ciendis & concubinariorum abiectiōibus inualidis sequuntur nonnulli canones ex decretalibus de co-
hitione clericorum & mulierum. Haec omnia multa-
tionibus & testimoniis e scriptura sacra, pat-
ecclesiasticis, conciliorum decretis, utriusque
libris, theologorum scholasticorum scriptis &c.
firmantur. In fine comparet distichon de eli-
plebanatu qualis esse debeat.

Felix plebanus, felixque parochia sub qua

Nec Naaman, Abraam, nec Sem. nec vias E-

Distichi Expositio statim subiicitur: Per Na-
am: Iste leprosus, per Abraam iudeos, per Sem
aut ibirannorum officiales. per Heliam monachos
potius fratres mendicantes. a quibus parochie di-
fuerunt. Et indubie tum etiam floruit religio
christiana ecclesiaque ductu spiritus sancti directam

LXVI.

CRATIS, Thebani Cynici philosophi, Ep-
aureis sententiis referte theologie conse-
nec. in 4. folior. 8.

Opusculum litteris gothicis exscriptum est. T-
libri imago duorum philosophorum cynicorum
lio, cuculla, pera & baculo instructorum, ligni-
cisa subiecta est, sub qua hi leguntur versiculi:

Pallia non cynicum faciunt atque cuculli

Non baculus curuus pera nec ipsa facit.

Asl animus recti semper seruator & equi

Et qui fortune spernere dona potest.

CRATETEM philosophum cynicum, epistolas
psisse, testatur Diogenes Laertius L. VI. segm. 98
362. edit. Marc. Meibomii Amstelæd. 1692. ubi
ait: *φίστεται δὲ τοῦ Κράτητος βιβλίον ἐπιστολάων*

φιλοσοφῶν, τὴν λέξιν ἔχειν ὅτι παραπλησίως Πλάτωνα.
 ruptum quidem hunc locum esse existimat Aegid.
 magius in *Observat.* ad h. l. p. 266. & verba ad
 Hipparchiam referenda, & hac ratione legenda φέρεται
 πρὸς τοὺς Κρατίτη βιβλίον ἐπιστολαί, esse existimat. Id
 contra omnem codicum consensum fieri, iam
 citavit Jo. Albert. Fabricius L. II. *Biblioth. graec.*
 L. p. 424. Quidquid illius sit, id pro certo con-
 siderat *epistolas*, quae hodie sub CRATETIS nomine
 deferuntur, esse supposititias. Jo. Alb. Fabri-
 cit. *quatuordecim* tantummodo CRATETIS *epi-*
stolas esse ait, quae in collectione *epistolarum diversorum*
philosophorum, oratorum, rhetorum, &c. graeca,
ex officina aldina 1499. in 4. & in eadem col-
 lectione, cum versione latina, Jacobo Cuiacio, falso
 Colon. Allobrog. 1606. in fol. reperiuntur.
 Fabricio teste, versio latina *epistolarum* CRA-
 TETIS, verbis incipit: *Redi cum summa celeritate.*
 Verba nos docent, versionem, quae ante oculos
 ponitur, ab illa, quae in collectione exstat cuiaciana,
 longe esse diversam. Reperiuntur enim in nostro co-
 dice XXIII. CRATETIS *ad socios, adolescentes, Pa-*
rum, Macrodon, Emnopolim, ad divites, thessalo-
enses, atbenienses, Hipparchiam coniugem, Aperum
Horionem epistolae, quarum prima inchoatur: *Fu-*
it non solum fines malorum iniustitiam & intemperan-
tiam. Per omnem libellum nulla reperitur, in cuius
 principio verba a Fabricio citata legantur. Forte illa,
 quae in Collectione a Fabricio memorata, ad *Origine*
scripta dicitur, in nostro codice est, quae *Ho-*
tionis nomen in fronte gerit. CRATETIS *epistolis* in
 nostro codice subiicitur, *epistola* Socratis *ad Platonem,*
Heracliti philosophi ad vitam humanam, & Democriti
philosophi contrarium. Versio ab Athanasio constan-
 tinopolitano, Abbate archiensi, profecta dicitur, cu-
 us *epistola ad divum Principem, Karolum Aragonum*
rimogenitum, CRATETIS *epistolas* antecedit. Refert
 & illa, quod, cum litteris Caroli commendatitiis Pa-

normum ad Siciliae proregem, pro capiendi
sterii possessione quidem se contulerit, pos-
nem tamen non habere potuerit, sed qu-
dam philosophorum & praesertim CRATETIS
inuenerit *epistolas*, quas, ob praestantiam
latinas fecerit, eique dicauerit, ne vacuus ad
rediret. Pollicetur etiam in fine *epistolae*
complura graeco, latina effecturum, si monaster-
Caroli opera, adsequutus fuerit. Fecerunt istius
nasti & versionis *epistolarum* CRATETIS, praet-
Albert. Fabricium l. cit. mentionem Josias Sin-
in *Biblioth.* p. 75. Christophor. Hendreich in *Pa-*
brandeburg. p. 319. qui illum *Abbatem arrhien-*
pellant. Editionem, quam nobis inspicere lice-
ruit Joannes Stabius, austriacus, philosophus
mathematicus, qui, illam, *epistolio* praemissa
Ingolstadtio *diuersorio litterario*, scripto, dicauit
Gracco Pyerio vulgo Crachenberger dicto, *Ch-*
pho Austriae, Apollinis *vicario*. Isti *epistolio*
dit *phalutium carmen*, quo philosophum cyn-
ab exteriori corporis, & interiore mentis habitu
scribit. In fine *epistolarum* reperitur *Carmen ph-*
cicum Conradi Celtis, ad Joannem Tritemium
dam, Abbatem in Spanhaim, quo eius laudes a
decantantur. Typographus haec verba adposuit:
pressum Nürmberge per Ambrosium Hueber.
domini 1501. Conf. Mich. Maittaire *Annal. typ.*
Tom. II. p. 149. ubi vero, sicut & p. 144. type-
phus, nisi plane fallimur, minus accurate Ambro-
Nueber scribitur. Littera enim initialis N. in no-
exemplari, longe aliam prae se fert formam qu-
littera H. qua typographi nomen inchoatur. Editi-
nem istius versionis *Viennae Austriacae* proditisse, testis
tur Jos. Simlerus & Christophorus Hendreich
ll. citt. Omnium sine dubio editio prima est, qu-
in collectione *Epistolarum cynicarum* latina, et
Phalaridis nimirum *Epistolis*, a Francisco Aretino,
graeco, latine redditus, & Marci Bruti *epistolis*, et
Mithridatis ad eas rescripto, a Raimutio (Rimick

in latinum translatis, Paris. circa annum 1470. in 4. teste Andrea Chevillier in libro de *l' Origine de l' Imprimerie de Paris*, Paris 1694. in 4. p. 36. in lucem edita fuit. Jacobus quidem Mentelius in *Paraenesi ad Bernard. de Mallinckrot de vera origine typographiae*, Paris. 1650. in 4. hanc collectionem non Parisiis, sed Argentorati prodiisse existimat, sed vindicat illam *Lutetiae Parisiorum*, Andr. Chevillier l. c. p. 51. Adducitur collectio a Mich. Maittaire in *Annal. typogr.* Tom. I. p. 294. a Jo. Alb. Fabricio l. cit. Longe diversa est ab Athanasii versione, illa, quam dedit Eilhardus Lubinus, qui *veterum auctorum graecorum Hippocratis, Heracliti, CRATE TIS Bruti, Anacharsidis, Theanus, Democriti, Diogenis, Phalaridis, Apollonii Tyanei, Euripidis, & aliorum epistolas*, gr. & latin. *Heidelb. ex officina commeliniana* 1601. in 8. in lucem exire iussit. Editio anni 1609. in 8. memoratur in *Catalog. Biblioth. tellerianae* p. 409. Conf. de CRATE philosopho cynico Diogenes Laertius L. VI. segm. 85-93. p. 354 sqq. Suidas Tom. II. p. 370. edit. Ludolph. Küsteri *Cantabrig.* 1705. in fol. Thom. Stanleii *Historia philosophiae* P. V. p. 536 sqq. edit. *Lips.* 1711. in 4. Jo. Jacob. Brucker *Histor. philosoph.* Tom. I. p. 742 sqq. & 888 sqq. Joh. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* l. cit. & alibi passim. P. Baile *Dictionnaire historique & critique* Tom. II. p. 1471 sqq. sub voce Hipparchia. De Joanne Stabio, austriaco, poeta laureato, Maximiliani Imperatoris I. historico & cosmographo, vid. Jos. Simlerus in *Bibliotheca* p. 417. e qua illa suppleri poterunt, quae ex Koenigii *Biblioth. veter. & noua* nimis succincte in *lexico erudit.* T. III. col. 762. de illo, adlata fuerunt. Joannes Cuspinianus in *praefatione ad Lectorem, vitae Maximiliani praemissa*, in *Opere de Caesaribus atque Imperatoribus romanis* p. 601. edit. *Basil.* 1561. in fol. illi tale scripsit elogium: *Erat Joannes Stabius iudicii acutissimi vir, raraeque doctrinae, qui pluribus annis sub eo (Maximiliano) militarat, multa adiecturus allaturusque* (iis, quae

quae Cuspinianus de Maximiliano scripserat), posteritas fuisset admirata: utpote qui castra eius, semper lateri adhaesit annis iam assiduus fuit. Et cum Austriam, Carinthiamque graphice depinxit ac stemma domus austriacae ingeniosissime in lucem duxerat, deprompturus adhuc multa et speciosa signa, potissimum nunc aulicis liberatus tempestati tranquillitati redditus, ecclesiae viennensis factus est. Sed eminentioribus omnibus invidet inuida mors hunc in sperato, cum moliretur ingentia, quaedam, etiam in Sclavia nobis abstulit, Kalend. Januarii vi secundi anni post millesimum quingentesimum (1498) cum Maximilianum scribendum suscepissent ductu.

LXVII.

Epistole MAHMETIS *Turcarum Imperatoris* elegantissime multa prudentia acrimonia redacta in 4. folior. 18.

Raritatem istarum *epistolarum* testatur Joan. Istinus Egenolfus, scholae crucianae dresdensis Rector, in epistola dedicatoria, nouae, quam eius editioni, *epistolarum* MAHMETIS, de qua mox dicemus, praemissa. In fine editionis, litteris go impressae, typographus haec adscripsit verba: *In sum Liptzk per Jaz. Abiegnum (Thanner) Herlensem Ciuem liptzens. Anno domini M. CCCC. XC (1498.), penultima die Octobris. Michaeli Mai & eius continuatori Joh. Henric. Leichio, edita cognita fuit, qua se usum esse proficitur Eger I.c. Secunda est, quae Lipsiae, Joannis Maii, hiltensis, Professoris rhetorices, in Academia Lipsica prodit. Primam emiserat an. 1488. in 4. in fronte isti leguntur, teste Jo. Henric. Leicht *Annal. typogr. lippsenf.* p. 63. versiculi:*

Jo. Maius *ad Lectorem*

*Sascepe quisque voles tibi sponte sua venientes,
Aequanimos ciues, magnanimosque duces.*

*Quidue vide, virtus, animus, sapientia, possit,
Et veteres illas nosse quid historias.*

*Hostibus insurgi, aut meritis bene gratia reddi
Debeat, aut populus qua ratione regi*

*Ergo age, qui magni cursus tibi contulit orbis,
Munera Laudini plena fauore legas.*

In editione, qua vtimur, nil tale reperimus; dicat illam editor Martino Polichio Mellerstatensi, optimarum rerum, artium, medicinaeque doctore, illustrissimi Principis Friderici Ducis Saxoniae, & Electoris physico iurato. Ex syro, graeco, scythico atque turcico sermone epistolae dicuntur translatae a Laudino siue Laudino equite hierosolymitano, cuius epistola ad Francinum Beltrandum, Comitem, editionibus, quas vidimus, omnibus, praemittitur. Quo tempore istae litterae primum typis exscriptae fuerint, non constat. In denen *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dr.* recensetur Tom. I. p. 463. editio in 4. folior. 22. cuius in fine haec leguntur verba: *Epistolae Magni Turci finiunt, a Laudino Equite Hierosolymitano editae G. F. T.* quas litteras Christianus Goetze interpretatur *Gerardus Flander Taruisii.* Editionis annus non additus fuit. Anno 1510. III. Id. Aug. prodierunt Symmachi Conf. Rom. *Epistolae familiares; item Laudini Equitis Hierosolymitani in Epistolas Turci magni traductio.* Argentorati ex officina Joannis Schotti, impensis Georgii Maxilli, in 4. vid. Jos. Simleri *Bibliotheca* pag. 444. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. II. pag. 218. In *Catalogo Biblioth. tellerianae* pag. 409. memoratur collectio epistolarum, quae complectitur: *Epistolarum Symmachi Lib. II. Diui Ambrosii Epistolas in Symmachum II. & Epistolas Magni Turci a Laudino Equite Hierosol. lat. redditae, Basil. ex officin. Frobenii 1549. in 8.* Conf. Jos. Simleri *Bibliotheca*

theca l. cit. In Thorn. Hyde *Catalog. Biblioth.*
 leian. Tom. I. p. 460. occurrit editio *Marpur-*
torum, 1604. in 8. M. Jo. Augustin. Egenolfus illa
 dicit hoc titulo: *Magni Turci i. e. MAHOMETI*
cundi, Turcarum Imperatoris, Epistolae, in gra-
studiesae iuuentutis, cum breuibus notis, & diuch-
tionibus. Anno MDCLXXX. (1680). den-
tor. Dresdae typis viduae & heredum Melchiori-
gen, Elect. Sax. Typogr. in 8. pp. 71. Rec-
egenolfiana eiusmodi prodiit titulo: Epistolae MA-
METIS, Turcarum Imperatoris elegantissimae,
prudencia acrimoniaque refertae. Accedunt vita
HOMETIS, breuis item historia, de Imperato-
constantinopolitanis, Tyrannis turcicis, Regibus
Hungariae, & alia quorum index in fine subiectus
ra & studio Simonis Goebeli, Romhuldensis,
cos. & Lipsiae apud Jo. Bielken, Bibliopol. 1690.
 Gilbertus Cognatus illas inseruit *Epistolarum*
carum atque selectarum farragini primae, quae
 1554. ex officina Jo. Oporini in 16. prodiit. vid.
 Simleri *Biblioth. l. cit.* Jo. Alb. Fabricii *Bibli-*
graec. L. II. Cap. X. p. 431. Habemus laconica
Epistolarum Thesaurum bipartitum opera M. Jo.
Buchleri a Gladbach collectum & digestum. C.
 1606. in 12. in quo reperiuntur Magni Turci *ep-*
lae p. 623-651. Jo. Aug. Egenolfus in epistola
 dicatoria ad Jo. Christophor. Schmidium Scholae
 gentis Subrectorem, *originales, ut vocant, epistolae*
bibliothecis in italicis, e quibus depromptas vertere
tuerit interpres, adseruari adhuc nequaquam dubi-
 sed nobis perplacet opinio Auctoris der *Mei kün-*
keiten der konigl. Biblioth. an Dr. l. cit. qui illas
 poscitas, & a quodam exercitii causa, sermone
 tim latino, conscriptas esse existimat. Inetrusca
 sermonem conuersae, existant hoc titulo *Lettere*
gran MAHVMEFO II. Imper. de Turchi, scrutte
diversi Re, Principi, Signori e Republiche, con le r
sposte loro, ridotte nella volgar lingua da Lodovic
 Dolce

lice; insieme con le lettere di Falaride, Tiranno de-
Agrigentini, tradotte dal greco dal Medefino, In-
venia 1563. in 8. Vid. Nicol. Fr. Haym *Notizia de'*
ri rari nella lingua italiana p. 197. Niceron *Me-*
res Tom. XXXII, p. 19. In Nicolai Bassaei *Col-*
lone in vnum corpus omnium librorum, Hebraeo-
Graecorum, Latinorum, nec non Germanice, Ita-
Gallice & Hispanice scriptorum, qui in nundinis
insurtenfibus ab anno 1564. usque ad nundinas
annales 1592. venales extiterunt, Francof. 1592.
P. III. p. 20. liber 1573. excusus dicitur. De
MOMETE II. PATIH, Amurathi II. filio, omni-
tere hominum, qui vnquam vixerunt sceleratissi-
qui patri an. Chr. 1450. in imperio successit, Co-
is suae editioni adiecit Jo. Augustin. Egenolfus,
vide. Conf. praeter alios historiae turcicae
ores Demetrii Kantemir *Geschichte des osmani-*
Reichs, Hamburg. 1745. in 4. p. 99 sqq. Quis
us, siue vt nonnulli eum vocant, Landinus fue-
non satis constat. Adseruatur in Bibliotheca re-
resdensi eius *Exhortatio de laudibus sapientiae*
virtutis, ad D. Malitiam Caraffam, in qua Laudi-
Eques hierosolymitanus nominatur. Vid. die
würdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dr. Tom. I.
10. Jo. Henric. Leichius adduxit in *Supplemen-*
tairiano p. 136. sub eodem Laudiuii nomine
am ad Franc. Beltrandum Barchinonensem de
S. Hieronymi, *Romae 1495. in 4.* Ipse vero Lau-
us vel si mauis Laudiuius in epistola ad Francin.
randum Comitem, *epistolis MAHVMETIS* prae-
sa, mentionem facit *Commentariorum*, quos olim
flammum pontificem scribere adgressus sit, ob susce-
vero operis magnitudinem, in aliud tempus re-
ferit.

Legenda sanctissime matrone Anne genitricis virginis Marie matris & Hiesu Christi
in 4. folior. 21.

In fine libri, caractere litterarum gothico quem rarum esse docet *Thesaurus bibliorum* Tom. II. pag. 74. haec leguntur verba: *Impressum Liptzk per Melchiorum Lotter. Anno dni MCCCC* (1502). *XV. Kalendas Septembris. Editione anno 1497. Lipsiae ex officina Melchioris Lotteri* euulgatam, docet Michael. Maittaire Tom. I. *typogr.* pag. 651. Compilatoris legendae nomen compertum habemus: illum ex ordine Minorum esse, haec eius in praefatione testantur verba: *ut vobis prodeat quod ignoratur. nec latere deceat profuturum. Hinc inclinatus ego de observantia vestra minime amore trium arborum Anne benedixit. atque fructus Hiesu proles divinae. de generatione salubri confusus. quamquam a nonnullis desuper amorose pulsatus. quod utcumque ex de veritati consonum laboriose licet non infructuose per in unum simpliciter redigere curavi &c.* omnia quae de libro, figmentis fabulisque referta poterant, iam in *Thesauo bibliothecali* legantur pira XVII. e quibus legenda contexta est, tantummodo adscribimus. I. Capitulum est, de parentela S. ne & parentibus eius, de genealogia & posteritate roris eius Esmerie. quarum mater Emerentia. pater vero Stollanus. II. de laudabili conuersatione sanctae Anne, in iuuentute, & quomodo matrimonialiter inuicta est viro Joachim, & quomodo vixerunt in matrimonio. III. quomodo oblatio Joachim in templum fuit reprobata. & de utriusque tristitia & frequentatione ac angelica securatione de nascitura filia. IV. Quare Anna tot annis infecunda permanserit. & quomodo simul conuenerunt secundum dictam euangelicam

*auream portam in iherusalem, & oblata eius ac-
fuerant. V. Quomodo Anna concepit Mariam
& educavit. in templo presentavit & de morte
im. VI. Quomodo Anna viduata ammonitione
elica tradita est secundo viro. cuius nomen Cleo-
frater Ioseph nutritii domini. de quo etiam con-
Mariam matrem trium apostolorum & unius di-
domini. & de morte Cleophe. VII. Quomodo
viro tradita est Salome. ex quo terciam Mariam
matrem duorum apostolorum Jacobi & Johan-
& quomodo filias docuerat & de morte Salome.
quo die nata sit virginis Marie puerpera. & quo
ortua. IIX. Quatenus non absurdum erat etiam
undum tertio nubere. & de quadam virgine. que
mirabilem visionem vidit antequam visa noluit
Anne seruire in deuotione. VIIII. de quodam
pio doctissimo. postmodum heremita beate anne
& Archiepiscopo Pragensi qui valde predica-
miam Annam venerandam atque eius festum ce-
ndum. X. de quodam prodigio (prodigo) ado-
te qui per ammonitionem beati Jacobi. beate An-
note seruauit. circa quem meritis Anna mira con-
unt. & de eius cultus ampliacione. XI. de quo-
episcopo in Anglia. impedire volenti cultum san-
ne & mirabiliter plagato. & quomodo deuotio
ad eius solennitatem & honorem succreuit. XII.
abus beate Anne deuotis. quibus semetipsam in
presentavit. & de his. que eas pro sua venera-
ac remuneratione docuerat. XIII. Quomodo
estauit s: duobus sibi deuotis videlicet uni Here-
& cuidam clerico. & de magnificis circa eos-
er eam exhibitis. XIII. de miraculis quibus
scat. nec choruscare desinit. & primo de naufra-
beratis & vidua paupercula in porco consolata.
le muliere multum infirma per ipsam inuocata
& imagine sibi facta. & quadam pestilentia
coram ymagine sua liberata & suspicata. XVI.
argaretha quadam religiosa beata Anne & Joa-
chim*

chim deuota. & ab eis docta. cui mirabilis
Annæ affuit in morte. & de quodam febricitanti
vicino. curato. XVII. de digito sanctæ
Coloniae agrippinae & miraculis & osculatione
& quomodo perseverantibus in suo seruitio
assistit. & resiliens aut tepescentibus non
succurrit. Multa, quæ hinc occurrunt figi
Euangelio de natiuitate Mariæ, & ex Pro-
Jacobi desumpta sunt, & ut alios iam libros
leguntur in Jo. Alb. Fabricii *Codice apocr.
Testamenti*, Hamburg. 1703. in 8. p. 1. sqq.
Georg. Henr. Goertzii *Dissert. de cultu An-
Christi in Misniam inuecto*, in eius *Meletemi-
naebergensibus variis argumentis*, Lubece. 17
p. 1042 sqq.

LXVIII.

De purissima & immaculata conceptione
nis Mariæ, & de festiuitate sanctæ A-
tris eius. in 4. folior. 8.

Diuersa esse videtur opusculi admodum ra-
ab illa, quæ describitur in *Thesauro bibl.*
Tom. II. p. 74 sqq. Scribendi enim comp-
titulo conspicua, in nostro exemplari non i-
tur. Tituli verbis subiicitur imago S. Ma-
Annae, ligno incisa, quæ etiam in secunda
gina, oculis se obfert, cum his verbis: *Be-
sancta mater Anna. Ex qua sine originali ma-
cessit intemerata caro virginea.* Praeter epist-
annis Trithemii Abbatis spanhemensis, quæ
Thesauro bibliothecali l. cit. inserta fuit, in n-
emplari occurrit *Caput VII.* ex opere, quod *Trithemius*
de laudibus S. Annae, matris B. Mariæ virgi-
1494. & 1512. in 4. ediderat. Inuenitur

*omenis Opusculorum Petri Blesensis, Joannis
 mii, & Hincmari nuper Moguntiae editorum,
 eodem Tractat. variis nouiter inuentis & nunc
 editis per Joan. Bulaeum, Mogunt. 1605. in 8.
 Agrippin. 1624. in 8. Cum enim Trithe-
 e opusculum confarcinaret, monachi nonnulli
 e fratrum S. Mariae semper virginis, de mon-
 li illum rogabant, ne defensionem purissimae
 nis virginis Mariae obmitteret. Eorum igi-
 bus obsequutus, hoc caput VII. operi suo in-
 quo sanctam Annam matrem, filiam suam bea-
 Dei genitricem, sine originali macula con-
 demonstraret. Caput illud, sequitur in nostra
 incula *Statutum & determinatio sacre facul-
 tologie studii Parisiensis, de immaculata conce-
 virginis gloriose. Et primo reuocatio facta pa-
 pae dni. M. CCCC. XCVI. per fratrem Jo-
 Veriis ordinis predicatorum super predicta
 Statutum facultatis theologic. parisiensis,
 tum est his verbis: Datum Parisius in congre-
 generali apud sanctum Maturinum tam sollem-
 lebrata. Anno domini Millesimo quadringen-
 nonagesimo septimo. die decima septima mensis
 bris. Vltimum locum occupant Nomina
 III. magistrorum & doctorum sacre theologie
 sum, de rigore promotorum Statuto facultatis
 ce studii Parisiensis. Puritati immaculate Con-
 is virginis Marie adherentium. Occurrunt hic
 monachorum ex ordine S. Benedicti, Mino-
 . Augustini, Cisterciensium, Praemonstraten-
 Praedicatorum, Carmelitarum, & Seruorum.
 aphus haec verba adposuit: *Impressum Argen-
 r Matthiam Hupfuff. Anno. & natiuitate sal-
 nostri Millesimo. quingentesimo. sexto. (1506)*
 bio opusculum eo tempore prodiit, quo con-
 ae inter monachos, Dominicanos & ordinis
 cisci, seculo potissimum XV. ad finem vergen-
 nitio seculi XVI. per omnem fere Europam,
 N 2 non**

non sine maxima animorum contentione, ob
latam Mariae conceptionem, agitatae fuerunt.
vis nemini lectorum Joannes Trithemius, p
phus suae aetatis celeberrimus, incognitus esse
rit, illos tamen scriptores hic nominabimus, q
ceteris de eius vita, librisque editis legi m
Ipse Joannes Trithemius libellum conscrip
Nepiaci insignitum, in quo *de studiis suis* &
propriis, a pueritia repetitis, disserit. Joann
Eccardus illum inseruit Tom. II. *Corporis*
medii aevi, Lipsi. 1723. in fol. pag. 1825 sqq.
Jo. Trithemii *polygraphiae* editionibus v. c
sicensi 1613. in 8. praemittitur *Pinax sine in*
brationum Jo. Trithemii, *ex epistola discip*
Joan. Duraclusi *ad Nicol. Hamerium*. *Vita*
terea Jo. Trithemii, data, quod aiunt, opera
pserunt Joan. Busaeus & Wolfg. Ernest. H
Illius praefixa est Joan. Trithemii *Operibus*
libus quotquot reperiri potuerunt, a Joanne B
vnum volumen redactis, Mogunt. 1605. in fol. T
themii *vitam ex eius chronicis & epistolis collecta*
ganographiae Trithemii *vindicatae*, Mogunt.
in 4. & Norimb. 1721. in 4. anteire iussit. I
tae capitum, recentioribus temporibus, mutau
nem Ignatius Gropp in *Collectione nouiss Scri*
Wirceburgensium, Francof. 1741. in fol. T
pag. 219 sqq. His auctoribus vsus est, in exp
Trithemii vita Niceron Tom. XXXIIX. des
res p. 210 sqq. Conf. praeterea merentur Jo
leri *Bibliotheca* p. 421. Anton. Posseuini *Ap*
fac. Tom. II. p. 255 seqq. Henr. Wharton *Ad*
ad Guill. Cave *histor. litterar. Scriptor. eccl*
p. 168 sqq. Paul. Freheri *Theatrum virorum*
zatione clarorum, Norumb. 1688. in fol. pag. 143
Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit. L.*
p. 451. Michaelis Maittaire *Annal. typogr.* To
p. 210 seqq. ubi exstat Caroli Bouilli *epistola*,
nens varia scitu digna, de Trithemio Abbate,

aus mentionem in *Analect. litterar.* p. 149. De-
 it Trithemium, contra Caroli Bouilli aliorum-
 somnia, & a magiae suspitione liberauit Gabriel
 in *Apologie pour tous les grands personnages*
ont été faussement soupçonnez de Magie Chap.
 pag. 505 sqq. edit. Paris. 1625. in 8. Lectu-
 gna est *Lettre de Mr. Rich. Simon à M. F.*
 Tom. III. des *lettres choisies de Mr. Simon,*
 1730. in 8. p. 131 sqq. vbi nonnulla refe-
 quae ad Joan. Trithemii historiam pertinent.

LXX.

us de Singulari Puritate & Praerogatiua
 ceptionis Saluatoris nostri Jesu Christi:
 ritatibus Ducentorum Sexaginta Docto-
 rissimorum, Ad illustrissimum & Excel-
 am Ducem Dn. Dn. Herculem Esten-
 Editus per Fr. VINCENTIVM DE
 LIS, DE CASTRO-NOVO, *Terdonensis*
Ordinis Praedicatorum quondam Magi-
generalem. Praefixa est, Eiusdem Episto-
 tiua Disputationis Ferrariae factae, de
 one B. Virginis Mariae. Annexa Epi-
 Bernardi de Festo Conceptionis B. Virgi-
 Cum Testium Catalogo, & Indice neces-
 Ad exemplar Impressum Bononiae: Anno Do-
 M. CCCC. LXXXI. (1481). in 4. pp. 211.
 praemiss. & indicibus.

VINCENTIVS DE BANDELIS, siue BANDEL-
 DE CASTRONOVO, Dioeceseos terdonensis,
 Praedicator duos scripsisse fertur libros, quibus
 vulgaram pontificiorum, de immaculata S. Mariae

virginis conceptione, sententiam impugnauit. fine nomine auctoris in lucem exiit, haecque in te exhibet verba : *Libellus recollectorius de Conceptionis B. Mariae. Incipit prooemium auctum generosumque Comitem Petrum de Gambara bellum de veritate Conceptionis gloriosae Virginariae ex auctoritatibus & dictis S. S. doctorum confectum per quemdam religiosum in doctrina non mediocriter instructum. Pr. Veritatem medigustur meum.* Fuit hoc volumen impressum lani typis Christophori Valdarfer ratisponensis ad in 4. Quod autem VINCENTIVS DE BANC istius libri fuerit auctor, ipse profitetur, in libeius integrum adscripsimus titulum, vbi P. I. Cap. pag. 27. nostrae editionis haec leguntur verba (Augustinus) cum dicat : Omnes homines, per concupiscentiam generatos, habuisse originale peccatum asserat, B. Virginem, per concupiscentiam fuisse ratam : consequens esse voluit, quod B. Virgo sine peccato originali concepta. Expositionem autem dictae auctoritatis diffuse posui in alio libello, Comiti Petro de Gambara intitulavi, in ratione cinia tertiae viae. Secundus liber, quem VINCENTIVS, de immaculata conceptione conscripsit, vice prodiit Bononiae apud Vgonem de Rugeris anno 1481. in 4. Vtrumque vero librum praeter iam temporibus, satis rarum fuisse, patet ex quem Lucas Waddingus hoc in lucem emisit Legatio Philippi III. & IIII. Regum Hispaniae Paulum V. & Gregorium XV. Papas, de fine controuersia Antonii a Treio de immaculata conceptione B. Virginis, Lonan. 1624. in fol. vbi in fine T. III. Sect. II. inter alia haec leguntur : Cogitauit ergo Orator, non parum causae profecturum, si non esto tolleretur e medio BANDELLVS, nec eo ita hunc & absque timore vterentur aduersarii ad persuadendum quae volebant de mente sanctorum, quotidie omnibus obtrudentes, & pra probatissimo & omni

*c re doctissimo commendantes. Voluit ergo ut ex
 is eius libris, contra immaculatam conceptionem
 (quorum utrumque inuestigare facile non est:
 bis habere licuit ex Bibliotheca illustriss. Cardina-
 Treio optimis libris referta:) omnia colligeren-
 quae grauiora erant, & duriora, & Apostolicis
 antur Decretis contraire &c. Conf. Niceron
 oires Tom. II. p. 396 sqq. Cl. David Clement
 beque historique & critique Tom. II. p. 396 sqq.
 las rectorius de veritate Conceptionis B. Vir-
 Mariae, quod nos quidem sciamus, nunquam re-
 fuit, ille vero, quem recensere instituimus, plu-
 actus est editiones, quas memorat Cl. Dav. Cle-
 : I. cit. Sed veremur, ne vna alteraue, inter il-
 cum inuenerit, quae nusquam reperiuntur. Il-
 cuius adscripsimus titulum, omnium, nisi plane
 ur, censem recentissimam, & ipsam illam,
 Joannes Rudolph. Wetstein, Theologiae Pro-
 & Academiae basileensis Bibliothecarius instin-
 oannis Eliæ Leriget de la Faye, in lucem emi-
 licitur. Conf. la vie de Mr. Wetstein, par Da-
 ncillon, in Nouvelles litteraires, Amsterdam chez
 wzet 1719. in 8. Tom. VIII. p. 171. Niceron
 & David Clement Bibliothecae historique &
 ue I. cit. Haec editio in 4. impressa Cl. David.
 ent incognita fuisse videtur. Adtulit ille e Ca-
 bibliothecae bultellianae p. 72. quae in Cata-
 tiam bibliothecae tellerianae p. 78. memoratur,
 nem in 12. exscriptam, cuius titulus, cum illo,
 adscripsimus, conuenire videtur. Praemittun-
 ditioni, qua utimur, Paulli Cortesii, Joan. Tri-
 i, Auberti Miraei & aliorum, de VINCENTIO
 is libris testimonia, & iudicia, quae excipit Ano-
 editoris praefatio, in qua, inter alia, quid in no-
 itione praestitum fuerit, his exponitur verbis:
 palam testor, mihi summo studio fuisse, nil quic-
 mutare aut variare a Codice bononiensi, qui
 m propemodum seculorum est. Itaque si vel lit-*

tero in eo variabat, ad marginem collocavi e
 dictionem illam. postea, cum *Opus* id molestum
 nullius usus animaduverterem, manifesta quidem
 da typographica subtili, ac si quae dubia man
 ea vel cruce apposta signavi ad oram libri, vel
 coniectanea nostra (praefixa lit. f.) denotavi.
 quid igitur in contextu deprehendes diuerso
 genere cum impressum, aliter legi, apud *VIR*
TIVM in Bonon. editione memento, scil. sicut in
 gine adnotatum extat. Siquid autem vacis in
 occurrat: id, si eodem typorum genere proset,
 dat atque a nostris hodie libris abest: sin diue
 primatur, supplementum est, vel ex margine no
 emplar, ante 150. annos iam annotatum, volu
 gatis libris. Talia paucissima loca observata
 tempus nobis fuisse, ista Notis in Calco ostendi.
 Sed abrumpere telam cogimur, &c. Praefatio
 quantur Antonii Faurentini praecclariss. viri *C*
mi philos & M. L. *Jurisperiti* carmina anec
 in Auctorem & eius librum. Praemisit Fr. *VIR*
TIVS suo tractatui epistolam ad illustrissimum
 cellentissimum Ducem D. D. Herculem Estensem
 rationum disputationis, factae de Materia Concep
 B. Virginis Mariae. Tractatus in se de singula
 ritate & praerogativa conceptionis Salvatoris
 Jesu Christi, in duas dispescitur partes. Prima a
 140. Capita complectitur XLI. Capite I. *VIR*
TIVS statum proponit controuersiae, & pro ve
 sententiae suae adstruenda Conclusiones tres,
 Corollaria tria adfert. Cap. II. - XIX. praemittit
 quaedam necessaria. Cap. XVIII. - XXVI. addu
 tur testimonia CCLX. Scripturae S. & Doctoru
 sententia, B. Virginem peccatum originale conti
 Cap. XXVII. - XXXII. sex proponuntur rationes
 quidem ex parte redemptionis, concupiscentiae
 nosae, poenalaris, mortis Christi, praerog
 Christi, & ex parte remissionis peccati, quibus
 tur, quod B. Virgo fuerit concepta in peccato

i. Cap. XXXIⁿ-XXXVIII. Conclusio secunda, s. sex rationibus confirmatur. Cap. XL. tertia nitur conclusio, cum suis probationibus. Cap. tantum XLI. inueniuntur corollaria tria, cum suis probationibus. Secunda pars rationes contrariae opinionis dissoluit & quidem rationes variorum opponentium XXXV. a pag. 141-186. rationes Bartholom. mensis IIX. a p. 187-204. Secundae parti, imponitur finis pag. 205. epilogo, ad illustriss. Principem Curiae. Adiicitur illi a) *Epistola* B. Bernardi de Conceptionis B. virginis p. 207. b) VINCENTII protestatio ad detractores p. 211. c) *Catalogus* s. CCLX. in ordinem alphabeticum redactus. *Tabula pro inueniendis materiis praecipuis in superiori tractatu.* Qui plura de VINCENTIO DE BANDELIS, eiusque libris, quos conscripsisse periturus, noscere cupit, euoluat Antonii Posseuini *Trat. sacr.* Tom. III. pag. 349. Jacob. Echardi *Tractores Ordinis Praedicator.* Tom. II. p. 1. 2. Ambr. de Altamura *Bibliotheca dominicana, Romae* 1777. in fol. p. 226. Hippolyti Maraccii *Bibliotheca Mariana, Rom.* 1648. in 8. Tom. II. pag. 430. Christoph. Hendreichii *Pandectae brandeburgic.* p. 403. Louis Ellies du Pin *Bibliothèque des Auteurs ecclésiastiques* Tom. XII. pag. 113. Christian. Schoetengenii *continuat. Biblioth. Fabric. med. & inf. Latinit.* L. XX. p. 830. VINCENTIVM DE BANDELIS in Calatana an. 1506. mortuum esse, testatur Aubertus Miceus *de Scriptoribus ecclesiasticis Seculi XVI.* Cap. III. p. 118. edit. Jo. Alb. Fabricii.

LXXI.

tractatus DOMINICI BOLLANI de conceptione Gloriosissime Dei Genitricis Virginis Mariae
Sermo eiusdem in 4. folior. 47.

Ortum est hoc opusculum e diffidio, quod maculatam Mariae conceptionem, non sine ga-
 animorum contentione, inter ordinis S. Don-
 S. Francisci fratres seculo XV. ad finem verg-
 initio seculi XVI. intercessit. Omnes qui de
 CI BOLLANS mentionem iniiciunt, nimirum
 Simlerus in *Bibliotheca* p. 172. Antonius Po-
 in *Apparat. sacr.* Tom. I. pag. 414. Jo. Alt-
 cius in *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. III
 Trithemii vestigia legisse, neque librum ipsum
 conspexisse videntur. Hic sane Cap. DCCCLJ
de scriptor. eccles. p. 210. illum hoc elogio
 DOMINICVS BOLLANS, natione Venetu-
 diuinis scripturis exercitatus, & in secularibus
 egregie doctus, philosophus & vbetur non abie-
 ingenio acer & vehemens, sermone compositus
 nonnulla, ingenii sui praeclara opuscula, quibus
 votum fidelemque christiani nominis cultorem
 & memoriam sui posteris commendauit. De
 ego tantum vidi opusculum insignis, contra
 puritatis detractores, quod dicauit Nicolao N-
 primo & septuagesimo Duci Venetorum de Co-
 ne S. Mariae Lib. I. Non paruo dolore. De
 nihil vidi. Claruit Venetiis sub Frederico I
 & Sixto Papa III. Anno Domini MCDLXX
 Audio adhuc eum haberi superstitem. Quae
 sint, causam inuenimus nullam, quae Antoniu
 mouerit Posseuinum, vt DOMINICVM BOLI-
 J. cit. an. 1381. vixisse, atque eius opus Nicol-
 cello dicatum fuisse perhibeat. Extra omne
 dubitationem positum est, Nicolaum Marcellu
 lo XV. vixisse, & an. 1473. reipublicae
 tenuisse gubernaculum. Vid. Amelot de l-
 saye *Histoire du gouvernement de Venise*
 1677. in 8. p. 72. De libri editionibus nihil
 legimus, & haec nostra, quod quidem raritat
 confirmat, neque a scriptorib. citat. neque
 chael Maittaire memorata fuit. Exstat ta-

Joann. Nicol. Weislingeri Catalog. libror. impresso-
rum in Bibliothec. S. Joannis hierosolymit. Argen-
torati adseruatorum, Argentorat. 1749. in fol. p. 30.
Litteris gothicis impressa est, & in fine haec adscripta
typographi habet verba: *Finit Sermo de conceptione
sanctissime Marie virginis. In nobili Heluetiorum ci-
uitate Argentina chalcographatum per Joannem Grü-
ninger. M. CCCC. Quarto (1504) Saluatoris an-
ni in die Blasii.* In dedicatione auctor, se artium &
philosophiae doctorem hoc opusculum conscripsisse pro-
cur, cum e florentissimo gymnasio paduano, ad pa-
triam reuersus esset. Testatur praeterea in illo ope-
re quantum potuerit, imitatum esse Aurelium Au-
gustinum & theologie principem atque monarchum
notum, a cuius fonte vberissimo multa praeclara sum-
pta, verissimisque rationibus atque excellentissimis san-
ctarum auctoritatibus virginem gloriosissimam, in con-
ceptione sanctam, nec vnquam a macula peccati origi-
nis fuisse deturpatam demonstrauerit. Prooemium
libelli, hac inscriptione ornatum est: DOMINICI
COLLANI artium & philosophiae doctoris filii magni-
fici domini Landiani, in questionem de conceptione glo-
riosissime virginis Marie, Prohemium. Libello adisci-
tur Bulla Sixti III. anno 1476. promulgata, in qua
omnibus fidelibus utriusque sexus, qui missam & offi-
cium conceptionis virginis Mariae, iuxta piam deuo-
nem & laudabilem ordinationem magistri Leonardi de
Bogarola, clerici veronensis, notarii apostolici, in die
conceptionis virginis Mariae, & per octa-
uas eius, deuote celebrauerint, & dixerint aut illis bo-
nis canonicis intererint, quotiens id fecerint, eandem
versus indulgentiam & peccatorum remissionem im-
petrant, quam illi consequuntur, qui iuxta Urbani III.
& Martini V. aliorumque pontificum constitutiones,
missam, officium, & horas canonicas, in festo corporis
sanguinis domini, Jesu Christi, a primis vespers &
per illius octauas, iuxta romanae ecclesiae institutionem
celebrant, dicunt, aut missae officio huiusmodi inter-
sunt.

*sunt. Bullam sequitur eiusdem BOLLANI
conceptione beatissime Marie virginis.*

LXXII.

Historia Undecim Milium Virginum
atque faciliori modo pulcerrime co-
cum nonnullis additionibus que in prima
runt.

De diua Vrsula Exastichon.

Pulterior argento, rutilis formosior astris

Vrsula, regali clara potensque domo.

Mortali cecos, despexit coniugia, ignes

Atque maritales, mouit ab ore faces

Et secum tacitis, sic est affata querelis

Quid vir inepte furis. Sponsa tonantis
in 4. folior. 4.

Prioribus seculi XVI. annis, opusculum nob
scriptum esse videtur. Litteratum character go
est. In titulo imago S. Vrsulae, cum nonnullis
nibus, crassa admodum Minerva conspicitur de
Quo tempore editio, quae in titulo memoratur
ma, prodierit, ignoramus. *Frater N.* legendae
compilator, inter impudentissimi oris homines,
ri meretur, quandoquidem se *Stodolator* pronu
in *epistola ad virgines Christi super Historia non
decim milium virginum celitus reuelata*, quam,
Etis fides constet, integram adponimus. *Vni
Christi virginibus piis ecclesie sancte filiabus frat
salutem ad interminabilem perennis vite iocundit
Anno Millesimo centesimo octogesimo tertio, in spi
domino piaque ipsius genitrice cooperante cuncti
regina nouam undecim milium virginum sacraru
storianam describentes ammonitioni persuasi sumus.*

haec nostra charitate dedicati & sanctitate. Hec sunt verba regine celorum dicentis. Tu communis universorum utilitati providere disponis. Hoc opus virginibus dedicando. igitur eis ex parte mei scribas. que dicas: quatenus illas & castitate imitentur & sanctitate. Vos itaque venerande virgines atque in hoc diligende animo letanti: cordeque deuoto summus vobis celitus transmissum scientes quam illam sacris virginibus debitam exhibueritis reuerentiam. Deuotoque honore & studio eas dilexeritis. Illis illarum apud Deum suffragantibus. premio vos dari perpetuo. Porro & fratribus Praemonstratensis ordinis eandem quoque dedicari iussit historiam. diuinos illos amatores Undecim milium Virginum & venerandas esse precipuos. Beata quoque Virgula earum sacratissimarum domicellarum princeps & magistra. Hoc opere ferme peracto cuidam visibili specie apparuit dicens. Cunque idem hoc opus describeret quidena virginum milia coram deo stantes orantibus quatenus ipse dominus pro labore huius opusculi compensationis illi mercedem restituat. Lectores igitur huius monentes obsecramus ne subito mentis vulnere laedantur dicentes. Quis istis diebus & modernis antiquarum facta, personas, nomina, conditiones, genealogias scire poterit: aut stilo veraci depromere. O Christus: cur super his ambigendo dubitas. Non enim idem spiritus qui quondam patribus nostris ea que ab ipso mundi exordio acciderunt celitus inspirando manifestauit. Potest & nunc sancta sanctarum virginum suarum expeditionem sanctam & mirabilem illarum dilectoribus ad laudem & gloriam suam atque ad animarum edificationem pandendo reuelare. In prologo, quod epistolam sequitur, denuo hoc signum diuinitus reuelatum dicitur: Praeterea & dominus ip[s]arum (virginum) sponsus & amator amplioris ne adhuc volens gloria clarificare. Nuper anno millesimo centesimo octogesimo tertio, que hac usque super terrarum peregrinationis itinere latebant & gestis dignatur

tur reuelare. Omnis fabulae narratio, in cap-
quot dispescitur, quorum I. inscribitur: quomodo
quidam paganus, beatam Vrsulam filio suo des-
rogauit. II. de principalibus reginis, ducissis,
mitissis, quae huic virginum agmini interfuerunt.
III. de cetera Episcoporum qui S. Vrsulam & soc-
mitatus fuit. IIII. de nominibus principum re-
ducum & nobilium virorum, qui virgines sequen-
runt. V. de diuersis martyribus ex diuersis te-
communi. In hoc capite de reliquiis vndecim
virginum, quae adseruari dicuntur Coloniae, ha-
guntur: Ostenduntur Coloniae in ecclesia vir-
quedam virgines, quarum duae sunt de partibus
lic, quarum una vocatur Barthimia habens pulch-
erines in capite multo sanguine perfusas. Alter-
ror ipsius nomine Arthimia quae ultra secentis an-
terris iacuit, adhuc pulcerrimos crines in capite
cum pelle testudini inherendo. Etiam nomen vni-
nedicta cuius caput ab utraque parte penitus est
sum. Ostenditur etiam in eadem ecclesia virgo-
dam nomine Benigna. de partibus Mauritanorum
cerrimos crines in capite ferens Maurorum
Habetur etiam inibi quidam nomine Pantulus, ep-
pus Balileensis, qui habet vulnus maximum in ca-
suo ita quod tota testa capitis est dilacerata. Pre-
tatur etiam ibidem virgo quedam nomine Christi-
habens roseum cruorem in suo collo acsi breuiter
interempta. Ostenditur in eadem ecclesia corpus
iisdem virginis nomine Clementia, quae filia fuit
bilis comitis cuius caput fastibus contusum putatur
quod pili eius sanguine concreti ipsum caput con-
vant. Etiam & alia virgo dicta Katherina sagitta
habens ad caput cum multis crinibus. Insuper
stratur quedam nomine Sophia quae os habet pat-
in quo telum adhuc infixum videtur quae sagitta per-
tiente ad dominum clamitans emisit spiritum ore ap-
erto ut pie creditur. Tandem ostenditur ibidem quid-
Episcopus ex Antiochia nomine Jacobus cuius oculi

caput est multo sanguine perfusum. Quis ergo
 faxei esset cordis ut non demoliretur aut in fletum
 hauriret videns tantum thesaurum fidelium, tam
 blater martyrisatum. Multa ibidem cernuntur
 et, adhuc tela in capitibus ferentia & variis mo-
 cidata, que omnia conscribere esset difficillimum
 et illic intuentibus. - - Has (virgines) si quis
 legit dum opus ei fuerit - - & legerit omni
 XII. Pater noster & totidem. (totidem) Ave
 tunc in anno complebit undecies milies oratio-
 nicam. sine dubio obuiabunt ei sancte virgi-
 nera mortis ipsum sub chlamide protegent & ad
 eternam deducunt, &c. Typographus haec ver-
 scripsit: *Finitur Historia de S. Vrsula cum suis*
comitibus (quarum sanguine atque sepultura sancta
fulget Agrippinensis Colonia.) succinctioribus
& intellectum paucis ante diebus reportata.
Coloniae per Martinum de Werdena. Com-
positum est hoc opusculum, maioris operis de passio-
narum undecim millium virginum, duobus libris
scripti, quod insertum fuit Joannis Capgrauui,
ordinis Eremitarum, diui Augustini, monachi,
legendae Angliae, seu vitis sanctorum Angliae,
per Winandum de Worde an. 1516. in fol.
II. Ex illa legenda recudendum opus curauit
Joannes Crombachius e Soc. Jesu, qui vitam & mar-
tyrium Vrsulae & sociarum undecim millium virginum
Agrippin. 1672. in II. Tom. in fol. edidit. In-
ter Tom. II. L. VII. pag. 513-644. Liber pri-
us absolvitur capitibus XXV. secundus capitibus
 VIII. Auctor operis esse dicitur Richardus ordi-
 praemonstratensis, in Anglia, Abbas, qui seculo
 ad finem vergente, vixisse, & hoc opus compo-
 se dicitur, cum relicta Abbazia, & Anglia, in Ab-
 batis arnsbergensem, agri coloniensem, anno circiter
 1100. se contulisset. Vid. de illo Jos. Simleri *Bi-*
bliotheca pag. 603. Anton. Posseuini *Apparat. suc-*
 n. III. p. 131. Gerard. Joan. Vossii *de Historicis*
 latinis

latinis L. II. Cap. LII. pag. 399. Jo. Balei
Scriptor. illustrum maioris Britanniae Centu
 Jo. Pitsei *Relat. hist. c. de rebus anglie. c.*
simic. Oudini Commentar. de Scriptor. & sc
cles. Tom. II. col. 1521 seqq. Polycarp. L
storia poetarum & poematum medi aevi
 Christ. Schoettgenii *Continuat. Biblioth. Fab*
& infim. Lat. L. XVII. p. 236. Quae de i
 dextra, vigesimo a morte, & sepultura Richa
 tam viuida & illaesa reperta, memorantur a
 Hesterbacensi L. XII. *Exemplor.* Cap. XLVI
 illum a Joanne le Paige in *Bibliotheca pra*
tensi, Paris. 1633. in fol. L. II. p. 514. vt
 animato corpore, praecisa videretur, & p
 coenobio ansbergensi adseruata, & ad annu
 1583. quo Gebhardus Truchses illud coe
 staret, & monumenta ac reliquias sanctoru
 reret, auferret, vel alio modo e medio tolle
 gloriase culta fuit, explosa iam conspiciuntur
 Oudino l. cit. Eodem fere tempore, circa
 mirum 1180. librum *de undecim mille virgin*
loniae interfectis, teste Jo. Baleo *Centur*
Pitseo c. CCL. Jos. Simlero p. 611. Anton
 no Tom. III. p. 158. Christ. Schoettgenio
 p. 333. aliisque compluribus conscripsisse di
 gerus, Anglus, Cisterciensis, bernardinae se
 fessor, qui, vt Joan. Lelandus in *Commentar*
ptor. britannic. Oxon. 1709. in 8. P. I. Ca
 p. 230. ait, Fordano, in monasterio propter
nis ripas, tum doctis artibus, tum pietati, in
dam animi ardore, noctes atque dies inuigila
 librum singularem *de undecim mille virginib*
 non esse conscriptum, hanc potissimum ot
 existimamus, cum ille etiam *revelationes E.*
 monasterii schoenugienfis Abbatissae, coll
 in vnum volumen redegisse dicitur. Cum
 laeus Abbas monasterii S. Heriberti tuitiae
 Coloniam, diuina, vt ferunt *revelatione* ac

ta corpora ex vndecim mille virginibus, in sub-
 no quodam coloniensi, quod hodie intra mœnia
 est, detegeret, & effoderet, quorum nomina,
 non adscripta erant sarcophagis, ignoraret, com-
 nomina & dignitates ab illa Elisabetha illi
 fuerunt per epistolas. Nomina vero sibi di-
 reuelata esse Elisabetha adseuerabat. Cum
 Elisabethae reuelationes de vndecim mille
 us, aliisque rebus colligeret Rogerus, facile
 potuit, vt quispiam re non satis intellecta,
 praeter istas reuelationes, librum quoque de
 millium virginum passione, conscripsisse sin-
 ti, sibi aliisque persuaierit, qui postea error
 transcriptus & propagatus fuit. Joannes sane
 as, de eiusmodi libro, l. cit. plane silet. Conf.
 Erithemii *Arnal. birsaugiens.* Tom. I. p. 450.
 ethae reuelationes inueniuntur in Jac. Fabri
Libro trium virorum, & trium spiritualium
Paris. 1513. ex officina Henric. Stephani in
 Mich. Maittaire *Annales typograph.* Tom. II.
 not. c). Cramben bis, & saepius coctam lecto-
 nostris adponeremus, si scriptorum, qui fabu-
 vndecim mille virginibus memorant, cateruam
 ere vellemus. Id vero memorare iuuabit,
 in enarranda historia mirifice inter se discre-
 & hac re demonstrent, quo loco illa legenda
 debeat. Multis firmissimisque praeter alios,
 impugnauit argumentis Gisbertus Voetius tribus
 tionibus, *de Ursula & 11000 virginibus*, quae
 tur P. III. *selectar. disputationum theologicarum*,
 1659. in 4. p. 472 - 509. Omnium optime
 nobis tetigisse videntur, qui cum Jacobo Sir-
 ip & Hadriano Valelio, istius fabulae hanc esse
 nem statuunt, quod primus illius auctor, in mar-
 logis quibusdam manuscriptis verba ss. VRSULA
 NDECIMILLA V. M. legerit, & ex his vnde-
 mille virgines effinxerit. *Il y a eu*, inquit poste-
 in *Valesianis*, à Paris 1695. in 12. p. 48 sqq.
 om. l. une

*une sainte Vrsule Martyre suivant la commune
On ignore néanmoins de quel tems elle a été.
suis tres humble serviteur des onze mille vierges
fable est un peu trop manifeste, pour pouvoir la
Voicy sur quoi cette erreur est fondée, suivant l'
Eure du savant Pere Sirmond. Ceux qui ont fû
belle bistoire, aiant trouvé dans quelques Mart
manuscrits S. VRSULA ET VNDECIMILLA
Sanctæ Vrsula & Vndecimilla Virgines Mart
s'étant imaginez qu' Vndecimilla avec l' V.
qui suivoient, étoit un abregé pour Vndecim
Virginum Martyrum, ont fait là dessus ce R
nous avons aujourd' buy &c.*

LXXIII.

Historia vite beatissimi Patris Petri de
Celestini Pape quinti: institutoris sac
nis Celestinorum abbreviata.

Abbreviator in vitam B. Petri Celestini
transeuntes.

Celituum confors Petrus, quem litera sub

Indicat: est, obiter respice: volue: le

Petri: qui quondam Petre coniunctus in

Claues ethereas tollere dignus erat:

Officium tenuit: sic rem perfecit abund

Celestinus enim papa beatus erat,

Virtutum frugem: sic appellatio prima:

Munia celorumque: altera prefert ei

Quidni tam sanctus subeat celestia regna?

Cui nil hic placuit preter amare Deum

Nempe hunc in terris celestem degere vit

Celituumque chorus testis adesse sibi.

Ma

Mortali frequens compertum est. Ordinis &:
qui

Instar celicolum viuat: eo pater est,
quod celeste est sapiat: peragatque paterne
Virtutis cultor semper, & astra petat
Montibus est altis nunc accola munere Christi,
Quos dicat en Mariae concio sacra pie,
Puerum illustris dux hosque Georgius offert,
Vnde & ad celos gressus ei pateat Ad laudem
Dei.

folior. 8.

Non aliam ob causam, legendam oppido raram,
hanc emisit acerrimus dogmatum pontificiorum
pugnator Hieronymus Dangersheimius, quam ut
fraternitatem in Monasterio Montis S. Mariae or-
dis Caelestinorum a Georgio Barbato, Saxoniae duce,
condito consequeretur. Id ipse fatetur in epi-
stola dedicatoria ad Petrum Zoranum monasterii Cae-
lestinorum, modo memorati Priorem, ubi ait: *Beatissimi*
Patris sacri ordinis vestri primi institutoris atque patro-
ni Petri de Murone olim Celestini pape quinti: vi-
am ad impressuram; iuxta deuotionis vestre desiderium
re volens, quamquam compendio mihi missam, ad-
metamen non ab re ut arbitror, quo scilicet ad plures
modos perueniat: & a fastidiosis libencius legatur,
huius diei laborem eidem impendens: accurtandam ac-
cepti: curaque ut idoneo excusa sit caractere: oratio-
um suffragia: quo promerita sanctissimi illius viri vite
perennis consors efficiam: auarus quidem exactor: vice
percedis: rependi mihi deprecans: simul ac (si dignamini)
fraternitatem nouelli cenobii prefati, quod illustrissi-
mus princeps Georgius dux Saxonie &c. pro sua in rem
christianam pietate ordini vestro liberaliter contulit, at-
que hoc ipsum dotauit &c. In duos opusculum libros
diuiditur, quorum prior capita XVI. posterior XX.

complectitur. Natus fuit Petrus, Iserniae, in
 liae oppido, patre Angeloto, (in *vita* quae ab
 Caelestino conscripta dicitur, Angelerius nomen
 & matre Maria. Adolescens aliquot annos in la-
 incolis deserto transegit, & suadentibus amici-
 mam se contulit; ibique sacerdos consecratus
 Relicta Roma, ad montem Muronis pervenit, &
 ptam suae speluncam veterem repetens, ibi ha-
 coepit, vnde Petri de Murone cognomen illi in-
 fuit. Concedens deinde a Monte Muronis, ad
 desertiorem, cum duobus amicis in spelunca
 Maiellae (alii Marcellae, non procul a Sul-
 confedit, & adcedentibus aliis, ordinis Cae-
 rum ibidem fundamenta iecit. In Concilio
 nensi, sub Gregorio X. celebrato, istius ordinis
 regulam sequitur S. Benedicti, confirmationem
 trauit. Constitutio illius reperitur in *Laer-
 bini Ballario* Tom. I. *Rom.* 1586. in fol. p. 186.
 vero omnis aetatis, sexus, & conditionis homi-
 ad eum videndum confluerent, turbarum peti-
 cum paucis fratribus in locum secretissimum,
 Bartholomaei de Legio, se contulit. Trans-
 dem vno anno, post mortem Nicolai III. ob
 sanctitatem, anno 1294 in eius locum, adscito C-
 stini V. nomine, Pontifex susceptus fuit. Sed vi-
 sex menses sedi apostolicae praefuit, cum in
 pontificia die V. Jul. accepta, ipse sua sponte
 Dec. eiusdem anni deponeret. Cum vero super
 eius Bonifacius IIX. vereretur, ne praecipitis dis-
 fieret poenitentia comes, illum in castellum Fume-
 arctiori custodiae tradidit, ubi senio, & moerore
 factus an. 1296. vitam cum morte commutauit.
 credibile est, quot miraculis, quae per omnem vi-
 eius, quid? post ipsam illius mortem, accidisse
 morantur, hoc opusculum refertum sit. *Abbreui-*
in fine & impressum dicitur, (sine dubio Lipsiae) 4
an. domini 1518. Ob miracula, ab ipso perpetrata,
 sanctorum numerum relatus fuit a Clemente V. Co-

ta, quae ab ipso illo conscripta, & in sua cella re-
ta fuisse dicitur, dum inde Pontifex factus, rece-
ret. Cum Caelestinus Telera, sipontinus, Abbas cae-
linus, S. Petri Caelestini P. P. V. *Opuscula omnia, è sa-
scriptura, canonibus ac Doctorum sententiis elaborata,
spoli, ex offic. Beltrani 1640. in 4. ederet, istam vitam,
alia, quam ipse Telera conscripserat, praemisit.
que vita recusa fuit, cum Caelestini V. opusculis,
editione Neapolitana in Bibliotheca maxima Patrum,
m. XXV. p. 757 sqq. edit. lugdunensis. Scripserunt
am Caelestini V. vitam data, quod aiunt, opera,
rus de Alliaco, quae locupletata a Dion. Fabro,
ris. ex officina Franc. Stephani 1539. in 4. edita
t, & Jacobus Caietanus de Stephanescis, Cardi-
a Bonifacio IIX, creatus, & quidem ille soluta,
ligata oratione. Vtraque inserta fuit *Actis San-
Tom. III. Maii, Antwerp. 1685. in fol. ad diem
III. Vid. praeterea Henrici Steronis monachi
ensis Annales ad an. 1290. & 1294. in Marquard.
Scrip. rer. germ. Tom. I. p. 552-596. edit.
mii, & in Henric. Canisii *Lectionibus antiquis T.
I. p. 163-214 edit. Jacobi Basnage. Eberhardi mo-
hi altahensis Annales, ad annum 1290. apud Cani-
I. c. p. 215-234. Natalis Alexandri *Historia ec-
castic. Seculi XIII. Tom. VII, Cap. I. Art. XIII. p.
99. Barthol. Platinae vitae pontificum fol. 100. b.
Venet. 1504. in fol. Franc. Pagi *Breuiarium bi-
co-chronologico-criticum, illustriora Pontificum ro-
rum gesta complectens Tom. III. Antwerp. 1718.
p. 483 sqq. *Histoire des Papes, par Franc. Bruys
m. III. p. 302 sqq. alique, qui romanorum Ponti-
m vitas conscripserunt: Casimir. Oudini *Commen-
de Scrip. & scriptis ecclesiastic. Tom. III. col.
99. Jo. Albert. Fabricii *Biblioth. med. & infim.
mit. L. III. p. 870 sqq.********

LXXIII.

ΑΡΑΤΟΥ Σολος φαινόμενα καὶ διασημεῖα
 νος Σχολία. Λεοντίου Μηχανικοῦ περὶ ἀερο-
 σφαιρας. Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχ-
Parisii M. D. LIX. (1559.) Apud Guil. Morel.
in Graecis typographum regium; in 4. pp. 13.
ceptis duobus foliis prioribus.

Omnes editiones, quae, e *typographia*, secum
 prodierunt *regia* parisiensi, rarissime hodie occurrunt
 & ob litterarum elegantiam atque nitorem
 bibliothecarum referri solent ornamenta. Non
 non vidit Cl. David Clement, qui illius titulum
Bibliothèque curieuse historique & critique Tom. I.
 haud satis accurate adtulit. Praemittitur *ΑΡΑΤΟΥ*
 graece, quam excipit ὑπόθεσις τῶν φαινομένων ἈΡΑΤΟΥ
 Carmini graeco, quod *ΑΡΑΤΟΥ*, Athenodori
 tophilae F. solensis, e Solis, Ciliciae ciuitate
 dus, hortatu Antigoni Regis, composuisse
 Subiiciuntur Anonymi commentatoris *scholia*
 Tribui quidem illa solent a nonnullis, ut in
 etiam editione factum est, Theoni alexandrino
 Hugo Grotius in *Synagmate Arateorum*, Amst.
 1600. in 4. p. 24. sciendum est, ait, *scholia* arate-
 esse unius Theonis, sed & aliorum: nam & sacro-
 iteratur, quod *scholiastae* facere non solent, & e-
 riae sententiae inferantur. *ΑΡΑΤΟΥ* & eius com-
 tatore p. 127. sequitur Λεοντίου Μηχανικοῦ, περὶ
 νασκινῶς ἀεροσφαιρας, dissertatio graeca, quae
 gratiam Theodori familiaris sui, conscripsisse tes-
 Duo hemisphaeria globi caelestis, quae in hac
 tione reperiri testatur Michael Maittaire in *A*
typograph. Tom. III. p. 713. in nostro exemplari
 inueniuntur. Eodem anno, ex eadem officina
 relli, *ΑΡΑΤΟΥ* produisse graecum, sine *scholiis*,
 prodit Mich. Maittaire l. cit. Conf. de *ΑΡΑΤΟΥ*,
 eius ab incerto auctore, graece conscripta, &

latina versione inserta a Dionysio Petauio, *Vranologio*
Paris 1630. in fol. p. 268 sqq. Jo. Andr. Schmidii
Dissertat. de ARATO Phaenomenorum Scriptore, Jenae
 1685. in 4.

LXXV.

ARATI solensis Phaenomena & Prognostica. In-
 terpretibus, M. Tullio Ciceronè: Rufo Festo
 Auieno, Germanico Caesare, vna cum eius com-
 mentariis. C. Julii Hygini Astronomicon.
 Graecia partim e vetustis codicibus, partim e loco-
 rum collatione emendata, & emendatorum ratio
 collata. Δεύτεραι Προβιτίδες σοφώτεραι. *Parisiis*
LIX. (1559) *Apud Guil. Morelium, in Grae-*
cepographum Regium. Ex Priuilegio Regis in 4.
 155. & 56. non numerat. quatuor foliis prio-

Hic Liber, & litterarum elegantia, & raritate priore
 inferior est. Mich. Maittaire l. c. & Jo. Albert.
 Fabricius in *Bibliotheca latina*, passim illius fecit men-
 tionem. Fallitur vero Cl. David Clement, cum in
Bibliothèque curieuse historique & critique Tom. II. p. 4.
 titulum **ARATI** graecum, in hac editione reperiri
 sibi persuadet, & illam ideo priori, quam recensui-
 mus, praeferendam esse censet. Interpretes enim
 tantummodo carminis aratei, omisso textu graeco,
 illa editio refert. In secunda tituli pagina occurrit
 priuilegium regium gallicum, in compendium reda-
 ctum, quo cautum fuit, ne quis libros, a Morello
 editos, recuderet. Sequuntur de Cicerone, Germa-
 nico Caesare & Rufo Festo Auieno, Gregor. Gyraldi
 & Petri Criniti testimonia. In fine *paraphraseos* Ci-
 ceronis, conspiciuntur Morelli adnotationes, quarum

in fine p. 27. haec leguntur verba: *Describebat* (scribebat) Guil. Morelius *in Graecis Typographis*, Lutetiae Parisiorum M. D. LIX. (1559) Jun. *Paraphrasis* Ruffi Festi Auieni, Morelli observationibus illustrata, exstat p. 29-100. cui coram loco Morelius haece adscripsit: *Describebat* (mandabat) Guil. Morelius *in Graecis typographis*, Lutetiae Parisiorum M. D. LIX. Cal. Jul. *Phaenomena* per Germanicum Caesarem, in laconica conuersa, & in eadem commentaria Anonymi Ialstae latina, quae Grotius, Scaligeri horratu, *Arateorum syntagmate* omisit, reperiuntur, p. 101. Morelli vero observationes p. 148-155. ubi haec titula libri Cal. Aug. 1559. descripta dicitur. Huius iungitur C. Jul. Hygini *poeticon astronomicon*, & *di & syphaerae*, & *variusque partium declaratio* M. Fabium p. 1-52. Observationibus suis Guil. Zellus haec ad lectorem praemisit: *Cum ARATI nomina atque prognostica Graeco, Latineque et ad eorum intelligentiam non parum facere astronomica perpenderem, una opera hunc quoque dum putavi: quae in se quam optime possem, ut emendatus proferretur, vetustus codices undique collatus, inter alios duos praestantissimos manu examinatus sum. Alter de duobus melior, e bibliotheca praecclarissimi viri D. Salignacei: Alter amici apiam alterius, de cuius nomine nullam mihi huius riam facere passus est. Quae itaque in iis codicibus versa reperi, eorum te lector studiose, admonere ut in aestimando liberum tibi esset iudicium. Observationibus in fine adscripsit p. 56. Describebat ac mandabat Guil. Morelius Lutetiae Parisior. 1559. August. De aliis horum opusculorum editionibus vid. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. III, Cap. XI p. 460 sqq. *Biblioth. latin.* Tom. I. L. I, Cap. XVI p. 300 sqq. it. L. II, Cap. I. p. 310 sqq. L. III, Cap. p. 592 sqq. quibuscum conferri merentur, quae leguntur Tom. II. p. 412 sqq. 417 sqq. Habemus et*

Aior

1, quae haud adeo frequens est, etsi duplex
 :periatur editio, in qua ARATI carmen grae-
 m versione latina, Germanici *paraphrasis*, &
Astronomicon reperiuntur. En titulum: C.
 lygini, Augusti *Liberti Fabularum Liber*, ad
 : poetarum lectionem mire necessarius, & nunc
 xcusus. Eiusdem *Poeticon Astronomicon Libri*
 . Quibus accesserunt similis argumenti, Palae-
 de fabulosis narrationibus Liber I. F. Fulgentii
 idis, episcopi Carthaginensis *Mythologiarum Li-*
 Eiusdem *de vocum antiquarum interpretatione*
 l. Phurnuti, *de naturq; deorum, siue poeticarum*
um allegoriis, speculatio. Albrici philosophi *de*
q; imaginibus liber. ARATI *Φαινόμενων* fragmen-
 Germanico Caesare interprete. Eiusdem *Pbae-*
 i graece, cum interpretatione latina. Procli *de*
 i libellus graece & latine. *Index rerum & fa-*
 m in his omnibus scitu dignarum copiosissimus.
 e, per Joannem Heruagium, Anno 1549. mense
 in fol. pp. 261. except. praemiss. & indic,
 ationem illi praemisit Jacobus Miccyllus *ad no-*
 y generosum dominum Orthonem Truchses a Wal-
 spirensis ecclesiae canonicum. ARATI *Φαινόμενων*
 entum, Germanico Caesare interprete reperitur
 -207. APATOT ΣΟΛΕΩΣ *Φαινόμενα* cum versione
 leguntur p. 208 - 233. Cl. viri C. Julii Hygini,
 ti *liberti poeticon Astronomicon L. IIII.* exstant
 205. variisque iconibus, ligno satis eleganter
 , quae signorum caelestium referunt figuras, or-
 int. Secunda vice ista collectio prodiit *Basileae,*
tina heruagiana, 1570. mense Augusto in fol.

LXXVI.

ANOT ποικίλης ιστορίας βιβλία, ΙΔ', Ἐκ
 ν Ἡρακλείδου περὶ πολιτειῶν ὑπόμνημα: Πο-
 ; Φισιογνωμονικῶν ἐγχειρίδιον: Ἀδμαντίου
 Ο 5 Σοφιστοῦ

Σοφιστοῦ Φισιογνώμωνικῶν, βιβλία, β. Μα-
 ρδος περὶ παλμῶν μαιντικῇ: περὶ ἑλαιῶν τοῦ
 τοῦ. AELIANI variae historiae libri XIII
 Heraclide, de rebus publicis, Comment.
 Polemonis Physionomia. Adamantii Phry-
 nia. Melampodis ex Palpitationibus dñi
 De Neuis. εν Ρώμῃ ἔτει α Φ μ ε, μηνὶ γαρ
 (Romae 1545. mense Januario) Οὐκ ἄνευ προ-
 Non sine privilegio. in 4. folior. III. si pri-
 folior. 4. & indicem graecum folior. 10. exce-

Jam Clariss. Joan. Vogtius in *Catal. libr. rar.*
 & David Clement in *Bibliothèque historique* &
 Tom I. p. 60. librum ab insigni raritate lauda-
 Quandoquidem autem neuter titulum libri, p-
 exemplaribus legitur, adtulit, nos sane opera-
 ros, minime credimus, si illum hic adscrips-
 Haud etiam satis accurate Cl. Clement librum
 & undecim *paginis*, absolui pronunciauit, &
 sint *folia*. Id non monendum existimaremus
 ipsum *paginas* a *foliis* sollicite distinguere con-
 remus. Omnium prima AELIANI est editio
 sione latina destituta, cui typographus nomen
 non adposuit. Compareret in libri fronte icon το
 Θεῷ δαίμονες hisce adscriptis verbis: ΑΓΑΘΟΣ
 ΜΗΝ, EVENTVS BONVS. Praefationem graeco
 Παῦλον τρίτον μέγιστον ἀρχιερέα praemisit Camillus
 scus, cui AELIANI vitam, ex Philostrato &
 nec non praefatiunculam ad lectorem graecam fi-
 xit. Eius in fine hoc legitur epigramma:

Εἰς Αἰλιανοῦ βιβλία, Καμήλλου Περαιύσκου ἐπιγράμμα
 Λάμβανέ μ' εἰς χεῖρας σοφὸς ὦν, ἢ νῆϊς ἀπάντας
 ἔσομαι οὐ μικρὸν ἀμφοτέροις ἔφελος,
 Πᾶσι βατὸς πίλομαι μ' εὖς μὲν κῆπος ὁπώρας
 Παιτοδάπης ἔυροις ἀττικὸν ἔνθα μέλι.
 Τούτομα καὶ γεραί μου πατρίδας ὕψος ἀμυροῖ,
 Ἦν γὰρ ἱμοὶ ῥώμῃ Κυδιαῖον πατερί.

AELIANO, praenestino, vid. Jo. Alb. Fabricii *græc. L. III. Cap. XXI. p. 696* sqq. *Conradi præfatio, Operibus AELIANI Tigur. 1556.* editis præmissa, in qua vnum AELIANVM (ana) auctorem esse, demonstrat, & obiter de illo, eius scriptis, & nominibus differit. *Jacob. Perizonii præfatio de AELIANI ætate*, quæ legitur in Perizonii editione *Variar. AELIANI Lugd. Bat. 1701. II Tom. in 8.* & *Gronovii 1731. in 4.* Quis Polemoniste *physiognomonicorum* auctor, non constat; *Fri. Hylburgius* ob dictionem impuram, illum *effemibarbarum* fuisse existimat, vid. Jo. Alb. *l. cit. L. III. Cap. VI. p. 170. not. f.* *La. physiognomonica* vertit Nicolaus Petreius, & edidit cum Meletii, tiberiopolitani & Hippocratis *de structura hominis* libris, *carystii, ad regem Macedoniae Antigonom,* *de valetudine, epistola,* & *Melampodis de nocturno,* *Venet. 1552. in 4.* De Adamantio, *Soc.* qui in *physiognomonicis* suis, quæ Constantio Polemonis se pressisse vestigia, fatetur, non sinit Jo. Alb. Fabricius *l. cit. p. 171. not. (g).* *Camillus Pertuscius*, in præfatione græca, illum *græc.* sed οὐκ ἀνεπίβλητος οὐδὲ ἐκθῆτος impressum fuisse *græc.* Ad eam sine dubio respicit editionem, *Episcopi vaurensis bibliotheca, Parisiis, per Neobarium, regium in Græcis typograph. 1540. in 12.* excusa memoratur a Mich. Maitland in *Annal. typograph.* Tom. III. p. 313. Egræco *græc.* sermonem convertit *Μαρκιανὸν περὶ Παλαμῶν* & *Cornarius*, & edidit *Basileæ 1544. in 8.* *Joh. rt. Fabricius L. I. Cap. XV. p. 99* sqq. *Biblioth.* isti tribuit Melampodi, qui sub Ptolemaeo philosopho, vixisse traditur. A Nicolao Petreio, ut diximus, in sermonem latinum, istius libellus, *græc.* fuit. De *Claudii Martini Laurenderii* editione

tione graeco-latina, quae cum Hieron. *Q. toposcopia*, Paris 1658. in fol. prodiit, diximus.

LXXVII.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ Ἀλεξανδρείας Ῥωμαίων
 Λιβυκὴ ἢ Καρχηδονικὴ Ἰλλυρικὴ Συρια-
 κὴ Μιθριδάτειος Ἑμφυλίων ἔ. APPIAN.
drini Romanarum historiarum Celticae L.
Carthagenensis Illyrica Syriaca Parthica,
datica civilis, quinque libris distincta. E
theca regia βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ'
Lutetiae typis regis, cura ac diligentia E
phani 1551. Cum privilegio Regis. in fol. p]

Titulus integer est, editionis nitidissim
 a raritate iam laudavit Cl. David Clement
theque historique & critique Tom. II. p. 435.
tur illi locorum, qui aliter, quam impressi sunt
codicibus leguntur, aut legendi videntur an
Conf. Jo. Alb. Fabricii Biblioth. graec. L. III.
p. 390 sqq. APPIANVS alexandrinus, q
vixit, illustravitque Traiani & Adriani temp
ipse vitam descripsisse perhibetur. Seculo I
tonino pio suam historiam composuisse vider
fere inter tot historicos scriptor est, qui Ro
provincias, opes, exercitus, totiusque impe
descriptionem, velut in tabula, ad intuent
buit. Neque vero res romanas ordine pe
est ut Polybius & Dionysius halicarnasseus
per vitas, illustrium virorum eas descripsit
Plutarchus; sed secundum regiones & p
omnia, quae in Italia, Sicilia, Africa, Hispa
Gallia & Germania gesta sunt, sigillatim
Distione usus est attica, conciones crebras,

iones locorum elegantes, conuenientesque adtulit; extra ab aliis praeterita, diligenter adnotauit, & litteras prodidit, quae Ciceroni explicando lucem adferre poterunt. Nonnulla ex Polybio, quaedam ex Hieronymo, cuius fere aequalis fuit, desumit. In fide desiderant aliqua viri docti, maxime in Syriacis. Scaliger in *Animaduers.* in Euseb. n. 2140. Barthius paullo iniquior in eum esse videtur, L. III. *Epidorpid. Francof.* 1623. in 8. p. 136.

*ut monebo, cautior vagum auctorem
subinde versa dicta maiorum.*

Gerard. Jo. Vossius L. II. de *Histor. graecis* XIII. p. 181 sqq. Martin. Hanckius de *romana-
rum scriptoribus*, Lips. 1669. in 4. L. I. C. XIX. *editio* censetur editio, Jacobi Tollii, qui, *utrum-
que multis in locis emendauit, correxit, excer-
puit de legationibus*, Henr. Stephani, ac do-
cuerunt quorundam virorum selectas adnotationes adie-
cit illa *Amstelod.* 1670. II Tom. in 8.

LXXIIX.

ΑΡΙΑΝΟΥ, περὶ Ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου, ἱστο-
ρίων Βιβλία η̄. ARRIANI (*qui alter Xeno-
phontus fuit*) de Expeditione Alex. Magni,
libri VIII. Ex Bonauent. Vulcanii
noua interpretatione. Ab eodem quam-
vis loci ope veteris exemplaris restituti. Cum
copiosissimo. Alexandri vita, ex Plut. Eius-
libri II. de Fortuna vel virtute Alexandri.
M. D. LXXV. (1575.) excudebat Henr. Ste-
phani. Cum Priuilegio Caes. Maiest. in decennium.
bl. pp. 198. & 68. si praemissa & indicem fo-
12. exceperis.

Raram

Raram esse pronuntiavit, quam non vidit
nem Cl. David Clement in *Bibliothèque his-
critique* Tom. II. p. 138. ubi illius titulus su-
tus adducitur. Inscriptit illam Bonaventur-
nius nomine Thomae Redigeri, Silesii. T-
epistola dedicatoria, se codicem accepisse
manuscriptum, ab Henrico Stephano, aliqu-
mutilum, quem cum editione graeca basile-
colai Gerbelii, non Gelenii ut Cl. Clement
bit, contulerit. Constituerat quidem in
graeco Bartholomaei Facii versionem latini
prima vice in *actibus* Barthol. Zanetti, casta
aere vero ac diligentia Joa. Franc. Trincau-
1535. in 8. in lucem exierat, addere, sed
explorare coepisset, & statim in limine, &
quot paginis, non exungue leonem, sed ex an-
num agnouisset, illam statim reiecit, & ve-
sionem confecit, quam etiam addidit. Pe-
lam dedicatoriam, reperiuntur loci aliquot in
ARRIANO, ex veteri codice, Henr. Stephan-
scripto, restituti, & loci, in chartis, quae de
coniectura Bonav. Vulcanii emendati. In
reperiuntur: 1) T. Liuii *Decadis l. Lib. IX.*
de Alexandro, si Asia perdomita, arma in-
vertisset. 2) Philippi, Macedonum regis, &
dri M. *Comparatio ex Justinii historici Lib.*
3) Q. Curtii *Lib. X. de Alexandri M. vita, &*
morte iudicium. De aliis editionibus & ve-
& imprimis editione omnium optima Jacobi
Lugd. Bat. 1704. in fol. edita, vid. Jo. Alt
Biblioth. graeca L. III. Cap. XIX. p. 269 sq.
Clement l. c. FLAVIUS ARRIANVS nico-
e Bithynia historicus, & philosophus, Hadri-
toninorum tempore celebris, Epictetum, in
phia, praeceptorem habuit, & propter eximi-
sibi parauerat doctrinam, ab Atheniensibus
Romanis, ciuitate donatus, & amplissimis l-
mus est. Hadriano praesertim Imperat

it, a quo Cappadociam prouinciam administrandam
cepit, & Xenophontis exemplo, contra Alanos seu
laffagetas, in bellum profectus est. Propter dictio-
is puritatem, atque elegantiam, qua Xenophontem
imitari studuit, Νέος Ξενοφών dictus est, quod nomen
se adfectauit, & Xenophontis exemplo, *res ab Alex-
andro M. gestas, VII libris exposuit, de rebus indicis
conscripsit librum*, & ad Hadrianum Imperato-
rem epistolam exarauit, in qua *Ponti euaxini Periplus*
describitur, cui *maris erythraei Periplus*, ab eodem
ARRIANO descriptus, plerumque adiungi solet. Li-
ros, quibus argumentum *philosophicum* persequitur,
in *instruenda acie*, & *de venatione* praecipit, Jo. Alb.
Fabricius l. cit. recenset. Conf. Gerard. Jo. Vossius
Historic. graec. L. II. Cap. XI. p. 174 sqq. De Bona-
tura Vulcanio, cuius editio ARRIANI etiam 1575.
Constantinae Henr. Stephani in 8. prodiisse dicitur, vid.
Cunaei *Oratio*, in *obitum illius* habita, quae addita
est P. Cunaei *epistolis*, a Petro Burmanno *Lugd. Bat.*
1732. in 8. editis, p. 399 sqq. Melchior. Adami *vitae
philosophor.* p. 243 sqq. edit. *Francos.* 1706. in fol.
Ciceron *Memoires* Tom. XXXIII. p. 13 sqq.

LXXVIII.

ΑΗΜΕΝΤΟΣ Α'λεξανδρεως τα Ευρισκομενα
απαντα. Ex Bibliotheca Medicea in fol.
347.

In fine editionis principis, graecae, rarissimae, quae
tanquam codex manuscriptus hodie magni aestimatur,
haec leguntur verba: *Cudebat* Florentiae Laurentus
Torrentinus. *Cum* Iulii III. Pont. Max. Caroli V.
Imperatoris, Henrici Gallorum Regis II. Cosmi Medi-
cis Florent. Ducis II. Priuilegiis. M. D. L. (1550.)
Editionem curauit Petrus Victorius, qui epistolam
dedicatoriam latinam, ad Marcellum Ceuinum Car-
dinalem

dinalem S. Crucis, qui postea sedi apo-
XXII. dies nomine Marcelli II. praefuit, prae-
rent. V. id. Sept. 1556. scriptam. In *Stron*
unico tantum codice, qui in medica biblia
seruabatur, se usum esse testatur; quod ad
autem ac *paedagogum* adinet, exempla
tum e bibliotheca Rudolphi Pii antistitis
secum communicatum esse memorat. In
leguntur verba:

L E C T O R I

*Dabimus propediem praestantissimi scriptor
ra, conuersa in linguam latinam, a viri,
qui summo studio laboreque tibi natarunt
plenius ac uberius huiusce thesauri fructu
possis Vale.*

Euentus hisce promissis respondit, anno
Florentiae, ex eadem Laurentii Torrentini
pographica *Protrepticus & Paedagogus* Ge-
veto, & libri *ILX. Stromatum*, Cyriaco Sti-
prete, in lucem exierunt. Conf. de hac
tione die *Mecklenburgische der Königl. Bibl.*
Tom. II. p. 483 sqq. Omnium optima,
giam, heinsianam, & Frontonis Ducae
Paris 1629. in fol. censetur hodie editio
Potterus, archiepiscopus cantuariensis, &
mas, *Oxon.* 1715. II. Tom. in fol. in lu
Conf. de TITO FLAVIO CLEMENTE, a
sive ut alii volunt, atheniensi, Pantaen
Alexandriae urbis doctore & presbytero
eruditione praeditus, & in omni antiquit
ter versatus, sapientiaeque veteris summ
rus, atque vnus inter patres sic dictos ec
profanus doctrinae studiis, subsidiisque m
tus, sed interdum opinione sua deceptus
tum praecipitia delapsus fuit, praeter scri
historiam litterariam, scriptorum eccle
patrumque bibliothecas condiderunt,
Nourry Apparatus ad Bibliothecam maxim

& scriptorum ecclesiasticorum, Lugduni edi-
 to quidquid ad eorum scripta, & doctrinam,
 scribendi modos, & docendi pertinet, disser-
 s criticis examinatur & illustratur, Paris.
 fol. Tom. I. Lib. III. p. 622-1362. Thom.
electa historiae eccles. capita Secul. II. Lips.
 n 4. p. 230 sqq. Jean le Clerc *vie de CLE-*
alexandrin in *Bibliothèque universelle* Tom. X.
 sqq. in germanicum sermonem conuersa, haec
 vita, in Johannis Clerici *unpartheyischer Le-*
schreibung einiger Kirchenväter und Ketzter, aus
Bibliothèque universelle in das Teutsche über-
und nebst einer Vorrede des Hrn. Geh. Raths
basii ans Licht gestellet, Halle 1721. in 8. p. 22-
 Jo. Tribbechouii *dissert. de vita & scriptis*
CLEMENTIS, alexandrini, Halae 1706. in 4. Jo.
 Bernholdi *hypoememata de TITO FLAV.*
MENTE utriusque in ecclesia cathedrae orna-
mento, Altorf. 1725. in 4. Viri S. R. Jo. Georg.
 Schüi *Dissert. de CLEMENTE alexandrino, eius-*
erroribus, Jenae 1737. in 4. Conf. Jo. Alb. Fa-
 Bibliothec. graec. L. V. Cap. I. p. 102 sqq.

XXC.

ΗΕΣΙΟΔΟΥ του Ασκραίου έργα και ημεραι.
 Θεογονια. ασπιδος Ηρακλεους. Απαντα δὲ με-
 τὰ πολλῶν καὶ καλίστων ἐξηγήσεων. HESIODI
 Opera & Dies. Theogonia, Scutum Her-
 Omnia vero cum multis optimisque expo-
 sitionibus. in 4. folior. 188. si quatuor folia priora
 operis.

Inscripta editionem hanc valde raram, & nitide
 impressam, Victor Trincauellus nomine Petri Victorii
 Epistola dedicatoria scripta est Venetiis pridie Calend
 Jun
 Tom. I.

Jun. Particulam insignem ex illa inseruit *Ann.* suis *typographicis* Michael Maittaire Tom. III. p. not. (a). In fine libri haec adposita leguntur: Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti, Capgenfis, aere vero & diligentia Joannis Francisci Caueli. Anno a partu virginis MD. XXXVII. mensis Junio. Prima inter editiones graecas est cum *scholiis graecis* Procli Diadochi, Joannis Tzae, Emanuelis Moschopuli, & Joannis Procorii, in lucem prodierunt. Trium, quos nominat priorum *scholia* textui statim adposita sunt. Prioris vero *scholia*, fol. 113-117. in fine ἡμερῶν adparent. Instrumenta, quibus veteres colendo utebantur, in hac editione fol. 112. benitidissime incisa sunt, adiectis nominibus graecis eadem sunt, quae in Jo. Clerici editione eadem aere inueniuntur. *Theogoniae* duorum commentum adscripta sunt *scholia*; illa inscribuntur ΗΣΙΟΔΟΥ Θεογονίαν, σχόλια τινὰ μερικὰ, παλαιὰ. Storem eorum fuisse Didymum, existimasse videtur talis Comes Lib. VI. *Mytholog.* Francof. 1584. Cap. XIX. p. 633. haec vero in nostra editione titulo adlata sunt. Εἰς τὴν τοῦ ΗΣΙΟΔΟΥ Θεογονίαν τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωαννοῦ τοῦ γαληνοῦ. In poema de scuto *Herculis* adlata sunt *paraphrastica* Joannis Diaconi Pefimi, quibus adicitur eiusdem *τεχνολογία*. Con hisce Commentatoribus in HESIODI carminibus Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. II. Cap. IIX. p. 376. 378. Quale editioni, quam descripsimus, tium statuendum fuerit, haec lectores nostros Jo. Fabricii verba docere poterunt, quae leguntur L. p. 382. *Editio HESIODI cum scholiis graecis, Veneta, ex officina Joannis Francisci Trincavelli An. 1537. in 4to. elegans & emendata, quam ex Cod. MSto suppletam me memini videre in Bibliotheca torpiensi, serenissimi Holsatiae Ducis, inter libros Vererianos.* In hac editione quaedam melius legi qu-

*osterioribus, etiam heinsiana, notatum a Seldeno
varmora oxoniensia p. 36 sqq. Conf. Mich. Mait-
: Annal. typogr. l. cit. die Merkwürdigk. der kō-
Biblioth. zu Dr. Tom. II. p. 348. vbi vocatur
rare sauber gedruckte und hochgeachtete Edition.*

XXCI.

μολογίαι παλαιωτάτων ποιητῶν. Θεόγνιδος,
Πυθαγορείου τινός, Σόλωνος, Τυρ-
, Ναυμαχίου, Καλλιμάχου, Μιμένεμου, Εὐη-
ριανοῦ, Ερατοσθένους, Πανυάσιδος, Λίνου, Με-
τους, Ποσιδίππου, Μητροδώρου, Σιμωνίδου.
Ἰὴ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ. Typis Re-
Parisiis. M. D. LIII. (1553.) Apud Adrianum
ebum typographum regium. Ex Privilegio re-
in 4. pp. 44. 8. 3. 31. si titulus & vita Theo-
s graeca ex Suida non numerat. fuerit.

editio admodum rara minus cognita fuisse videtur
ummi Alberto Fabricio, qui editionem *graeco-lati-*
Paris. 1553. in 8. & 1554. in 4. apud Fed. Mo-
prodiisse, L. II. Biblioth. graec. Cap. XI. p. 441.
morat. Sine dubio eadem est, cuius titulum lati-
versum adtulit Michael Maittaire Tom. III. *An-*
typogr. p. 627. Neque editoris praefatio, neque
torum gnomologicorum versio latina, in nostro
emplari, characteribus nitidissimis exscripto, ad-
et.

EΥΝΑΠΙΟΥ τοῦ Σαρδανίου, ὁ
 Φων καὶ σοφιστῶν. E bibliotheca Je-
 buci Pannonii Tirnauiensis. *Antuerpiae*,
na Christophori Plantini. M. D. LXVIII.
 in 8. pp. 213.

EYNAPIVS Sardinus, de Vitis Ph-
 rum & Sophistarum: Nunc primum
 Latine editus, interprete Hadriano Jun-
 no. Cum indice & Graeci exemplaris
 ne. *Antuerpiae, Ex Officina Christophori*
M. D. LXVIII. (1568.) in 8. pp. 194. ex
dice 3. folior.

Prima haec, quae graece prodiit, est ob
 nitorem & raritatem magni aestimatur.
 ni Junii Castigationes, textui graeco ad-
 Expressa fuit typis, ad exemplar, quod Joa-
 bucus, pannonius, beneficio Farnesii Card
 scriptum dederat. Illud quidem scitule a-
 ctum fuisse, ait Junius, sed ita multis lacuni
 & infinitis iisque portentosis mendis sic re
 prope deplorata spe omni saepe abieceri
 consilium. Labori vero incepto institit, e
 hariolarum more diuinare, coniecturam in-
 cere, supplere, quod tamen magna cum re-
 cit, coactus fuerit. Nonnusquam etiam,
 atque iterum transilire perfunctorie maluit,
 na & sua infarcire. Dicauit istam versior
 non anno 1572. primum, ut Joan. Alb. Fabr
Biblioth. graec. Cap. V. pag. 233. scribit, si
 quo graecus textus, anno nimirum 1568.
 prodiit, Elisabethae, Angliae reginae. De-
 sequitur, ad eandem Reginam Hadr. Jun-
 ebon. In praefatione, ad Lectores, excusat

t, quod scriptorem ediderit, nominis christiani hominem, cum ait: *Quod autem in monachos, in quorum veteris religionis christianae fundamenta, temporibus Constantini magni, iaciebantur, & tradebantur, neque acerbius paullo inuebatur, quis in pagano & veritatisque hoste non ferat? Quando & Porphyrius Christianismi perduellem, Lucianum, obstinatum veteris nostri irrisorem, & Julianum parabatorem deorum, (ita Christum profectos vocabat) persecutorem, atque exterminatorem, si diuturnior obtigisset, toleremus, legamus, circumferamus, & manum diurnique teramus? Itaque dictatam a christiani nominis christiani hoste iniuriam pro non dictatam omnes habebunt, despicient, pensique non facient, sed ludibrium in gloriam suam conuertent. Georgius Falkenburgus neomagus Hadrianum Junium, huius causam, hoc epigrammate ornauit graeco:*

Ἰὼν φιλοσόφῳ ἰητρῶν ἡδὲ σοφιστῶν
 ἔρραντ' ἀτρεκέως ΕΥΝΑΦΙΟΝ βίους
 ἔκτερος δὲ τὸν νῦν Σαμβούκος ἐπῆτης
 ἔκτερος πρόφρων ἡγάγει εἰς τὸ φάος
 ἀλλ' ἐρμητεύσας πάντεσιν ἔθηκε νοητὸν
 Ἰούνιος ἰατὴρ φιλόσοφος τ' ἀγαθός
 ἔκτερος οὖν κείνῳ τίς ἐπ' αἰῶνος ἔστιν ἀμοιβή,
 ἢ ὁ παραφράσας βίβλον, ἢ εἰσκομίσας;

de EUNAPIO, Sardibus, Lydiae regia, oriundus, qui sub Theodosio M. floruit, vita, ab Hadriano Junio, e scriptis potissimum ipsius collecta, & versioni graecae praemissa, Jo. Alb. Fabricii Biblioth. graec. t. 2. Jo. Jonstii de Scriptoribus historiae philosophicae, p. 1716. in 4. L. III. Cap. XVII. p. 93 seqq. Hadrianus Junius, siue ut sermone nominatur belgico de Hage natus fuit Hornae an. 1511. Harlemi aegros sanandis operam dedit, & scholae latinae Rector refuit. Post expugnatum an. 1573. ab Hispanis Harlemum Mediburgum se contulit, & medicinam exercuit. Moerore confectus, ob direptam & spoliatam,

tam, quam Harlemi habuerat, bibliotheca
cessit Medioburgi an. 1575. aetat. ant.
Melchior. Adami *vitae Medicorum* p. 94.
quae praemittitur epistolis eius, *Dord.
Vincentium Caimax* 1652. in 12. editi
Memoires Tom. VII. p. 399 sqq. Paul. Fr.
trum virorum eruditione clar. p. 1270.
rium versionibus eius e graeco factis stat.
Baillet, verba illius docent, quae legun-
mens des Savans sur les principaux Ouvr.
teurs, Tom. II. P. III. p. 367. *Quoiqu-*
habile d'ailleurs dans les humanités, il n'a
grand service au public par ses Traducti-
ne valent rien pour la plupart. Car sou-
le sens d'un Auteur de travers, & y don-
application, & dans la seule version d-
d'EVNAPIVS, il se trouve un millier de f-
Petr. Dan. Huetius *de claris interpreti-*
pag. 174.

XXCIII.

EΤΕΤΑΘΙΟΤ, καὶ τὰ μυσία καὶ τ
μα. EUSTATHII de Ismeniae
Amoribus Libri XI. Gilbertus Gault-
nensis primus Graece ex regia bibliot
& latine vertit. *Lutetiae Parisiorum.*
Hieronymi Drouart, via Jacobaea, sub
MDCXVIII. (1618) in 8. pp. 44.
octo foliis prioribus.

Gilberti Gaulmini Molinensis N
STATHIVM pp. 45.

Sunt inter viros doctos, qui *drama*
καὶ τὰ μυσία καὶ τὰ μυσία EUSTATHIO s

uisse scriberet, *Geneuae*, 1571. cum professionem
 clericam *Tubingae* exorsus esset. Joannes Alber-
 Fabricius enim L. III. *Biblioth. graec.* Cap. XVIII.
 91. nullam, ait, CALLIMACHI editionem frisch-
 linianam ante annum 1577. prodiisse, etiamsi ex *Actis*
Lips. an. 1695. p. 487. aliquis possit suspi-
 cionem editionem extare *tubingensem* 1571. propterea
 Geneuam ad Henr. Stephanum *Tubinga* suas
 Nicod. Frischlinus lucubrationes. Illos prae-
 falli perhibet, qui editionem an. 1577. non
 Parisiis, sed *Parisiis* prodiisse adfirmant. Epistolam
 Martini sequuntur Epigrammata Jacobi Schegkii
 Jo. Posthii, germershemii, Martini Crusii, Er-
 Cellii, Leonhardi Engelhart, W. Virnii, H. Ni-
 dingeri, pisouernatis, Georgii Ostermarii, co-
 Transfylviani, Caroli Christophori Baieri, spi-
 Latina, si vnum Crusii exceperis graecum, in la-
 N. Frischlini CALLIMACHVM. Excipit illa
 epigramma graecum, de CALLIMACHI
 quibus, quae ex multis pauca supersunt, & Hen-
 Stephani epigrammata latina de CALLIMACHO
 CALLIMACHVM super his Nasonis versibus:

Attiades toto semper cantabitur orbe
Quamuis ingenio non valet, arte valet.
 priora ex sex aliis adscribimus:
Non satis ingenio Nasone es iudice promptus
Summo inter vates, qui fuit ingenio.
Quid nobis de te est aut de Nasone putandum?
Judicium deest huic, ingeniumne tibi?

***
 * * *

CALLIMACHE, ingenio te Naso valere negavit,
Sinit & a sera id posteritate legi
Carmina non equidem tua legerat omnia Naso,
Legerat hanc oculo vel properante nimis.

fendere Ouidii de CALLIMACHO effatum susti-
 nit Daniel Heinsius, in *prolegom.* in Hesiodum fol. 4.
 edit.

edit Raphelengii 1603. in 4. ubi ait: *parum*
Et hac aetate viri praestantissimi perceperunt
genium CALLIMACHO detraxerit Nalo
nonnulli item ei intendere veriti non sint: ac
inventionum facilitate, inquit, neque acumen
tum ratio scribendi admittit, destituitur poet
quaedam apud eum talia sint, ut ingeniosissim
non inferiora videantur. Pro eo nos respon
que ingenio destitutum fuisse poetam illum:
esse, quod in eo desideramus: nisi quatenus in
destitui arbitramur, qui arte peccat. Summa
poetarum Nalo, cum de reliquis poetis egisset
CALLIMACHVM recenset, non sine praefat
hercule: neque enim debet, qui Grammaticon
adiungit Ingenium vocat τὴν Ὀυραν, quo sapie
poetae: Grammatici ne hoc quidem possunt
itaque ex me quaerat, quem Graecorum poet
myum existinem: dicam primum esse, qui po
pissime, secundum, qui proximus esse audet
fuit &c. Qui ratione illa Heinsii sentent
quidem ingeniose excogitari, Basilio Kennet
cuerit, ut in the Livres and Characters of the
Grecian poets, London. 1697. in 8. p. 162. e
modo refelleret, sed CALLIMACHVM,
etiam & arte, multum valuisse, argumentis ha
temendis ostenderet, legi poterit in Jaques
de Chaussepie Nouveau Dictionnaire historique
que Tom. II. lit. C. p. 12. not. (D). Hymn
LIMACHI graecis, in editione stephaniana e
adponuntur Scholia graeca brevia, ab auctori
to composita; textui vero subiicitur versio
Frischlini prosaica, qua verbum verbo r
Hymnis adiecit Henr. Stephanus poemation
Berenices, interprete Catullo, cum eiusdem
epistolio ad Ortalum, in quo CALLIMACHI
na, a se expressi, mittere se ad eum dicit. I
Antonii Mureti Commentaria adponuntur. E
mata CALLIMACHI ex variis auctoribus

cipion. Maffei *Traduttori italiani* p. 52. & qui
 , propter insignem raritatem, asterisco notavit
 Franc. Haym in *Notizia de' libri rari nella lin-
 uiana* p. 186. Ex sermone hetrusco, in galli-
 nguam, illum translatum fuisse, ab Hieronymo
 de Laval *Paris*. 1582. refert François de la
 du Maine in *Bibliothèque de France, Paris*. 1584.
 p. 168. & 238. Aliam Joannis Loveau, aure-
 sis, versionem gallicam, *Lyon* 1559. in 8. me-
 Jo. Alb. Fabricius l. cit. Guil. Colletet aliam
 titulo: *Les Avantures d'Ismene, & d'Ismenie,
 ites du Grec d'EVSTATHIUS*. Vid. *Histoire
 lcademie françoise, à la Haye* 1688. in 12. p. 231.
 Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P. I. p. 324.
 l. In Nicolai Bassæi, *Collectione omnium, in
 corpus, librorum*, exstat Tom. III. pag. 305.
 i von der Lieb des Jünglings Ismenii vnnnd der
 frauen Ismene, ausz dem Griechischen vnnnd
 nischen verteutscht, *Strasburg* 1573. in 8. Ea-
 forte versio est, quam anno iam 1563. *Lipsiae*
 . emissam esse in lucem, adserit Jo. Alb. Fabri-
 . cit. Elogia, quibus viri doctissimi, Gilbertum
 ninum, libellorum supplicum in Gallia magi-
 , Regisque consiliarium, an. 1667. cum iam an-
 etatis LXXX. excessisset, defunctum, ornarunt,
 git Paul. Colomesius in *Gallia orientali, Hag Co-*
 1665. in 4. p. 232 seqq. & 264 seqq. Insignem
 linguarum peritiam laudavit Mr. Costar in
 gie contre Paul Thomas Sieur de Girac, *Paris*
 . p. 139 sqq. vbi inter alia ait: *Et de fait quoy
 n'y ait point de país estrange on les enfans de dix
 se s'expliquent mieux en leur langue, que ne feroit
 irable Monsieur Gaulmin, qui possède parfaitement
 s celles que la confusion de la Tour de Babel a in-
 vites sur la terre; ce n'est pas moins une belle
 à ce rare personnage d'avoir une science d'une
 lue si vaste & si approchante de l'infiny.* Conf.
 Baillet *Jugemens des Savans sur les principaux*
 P 5   Ouvra-

ceria publicarant, noua, quae Spanhemius
 ius collegerunt, & digesserunt. Huius cura
 quaedam quoque inedita Epigrammata, cum
 CHI nunc primum in lucem prodeunt. Vltra
 Franciscum Halmam, Guilielmum Vande Wa
 bliop. MDCXCVII. (1697) in 8. form
 cum figuris & numismatibus aere expressis
 496. exceptis praemiss. adpendicibus & in
 P. II. pp. 758. non numeratis praemissis & in
 Recensetur a Jo. Alb. Fabricio l. cit. p. 491 fe
 Neocoro in *Bibliotheca librorum nouorum, Tr*
Rhen. 1697. in 8. p. 163 seqq. in *Actis erudi*
 anni 1697. p. 487 sqq. CALLIMACHI, Bardi
 satmae filii, qui, ab vrbe Libyae Cyrene, cy
 vocatur a veteribus auctoribus, aetas incidit i
 piad. CXXVII. Initio litteras docuit in vico
 driac, Eleusine, postea a Ptolemaeo philade
 Museum arcessitus, & in honore habitus est, f
 que Ptolemaei euergerae gratia floruit, & po
 riterque grammatici laudem obtinuit, ac de
 Epigrammate XXII. p. 198. edit. Ezech. Spa
 praedicauit, quod *καλίστα βαρζανίης* cecinerit,
 de illo praeter scriptores iam cit. Anonymi
 vita, editioni spanhemianae praemissa, Lil. O
 Gyraldi Dialog. III. de poetis Tom. II. Ope
 Basil. 1580. pag. 112 sqq. Tanegui le Fevre
poetes grecs en abrégé, à Paris 1680. in 12. p.
 seqq. Olai Borrichii Dissert. I. de poetis p. 12
 Baillet *Fugemens de Savans* Tom. III. P. II.
 seqq. Nicodemi Frischlini, balingensis viri
 doctissimi, sed variis, iisque atrocissimis fortun
 sibus, ad vitae usque exitum miserrimum iacta
 tam plures dederunt, e quibus prae ceteris le
 rentur, Jacobi, Nicodemi fratris Frischlini, Fr
 nus redinius, Argentorat. 1599. in 8. Georgi
 geri, Vita Nicod. Frischlini, balingensis, Comi
 latini caesarei, poetae laureati, viri clarissimi,
 cum Rudolph. Agricolae, Jo. Capnionis, &

sibus latinis N. Frischlinus reddidit, quibus *frag-*
mentis quaedam H. Stephanus adiecit. *Adnotationes*
 ischlini in CALLIMACHI *hymnos*, comitatur Frisch-
 lii *versio latina*, numeris adstricta, cui subiuncta est
 CALLIMACHI *vita*, ab eodem graece conscripta, &
 Nicol. Christophori Baieri *versio latina*. In H. Ste-
 phani *adnotationibus & emendationibus*, in CALLI-
 MACHI *hymnos*, potissimum de obscuriorum quorum-
 dam locorum expositione agitur. Libro tandem finis
 imponitur, nonnullis *hymnorum* versionibus latinis
 metricis, quae ab H. Stephano, Bonaventura Vulca-
 ni, Franc. Florido Sabino & Angelo Politiano pro-
 ductae sunt. Posterioris versionis, caput LXXX. ex
Miscellaneis, praemittitur. Recusam editionem
 schilinianam *Brunsvigae* 1588. sed epistolam dedi-
 cariam esse omissam, testatur Carol. Henr. Langius
 l. cit. Editionem *Basil.* 1589. in 8. memoravit Jo.
 Fabricius l. cit. In Nicol. Bassaei *Collectione*
hymni in unum corpus librorum, adducuntur Tom. I.
 1568. CALLIMACHI Cyrenaei *hymni, epigram-*
mata, & fragmenta, quae extant, denuo edita, cum
licii interpretatione, & commentariis. Praeterea
Licinii Archiae Epigrammata quaedam graeca,
in latina interpretatione; Omnia opera Nicodemi
ischlini. Accesserunt eiusdem Frischlini aliquot epi-
grammata cum nonnullis aliis, & Hymnus graecus in
iditum proditum. Basileae impensis Wendelini Hom-
ae 1590. in 8. Omnia fere, quae in editione ste-
 phaniana occurrunt, si versiones exceperis metricas,
 terra fuerunt editioni & splendidissimae & optimae,
 de hoc euulgata titulo, inter libros rariores locum
 binere coepit: CALLIMACHI *Hymni, Epigram-*
mata, & Fragmenta Ex recensione Theodori J. G. F.
riciuii. Cum eiusdem Animaduersionibus. Accedunt
L. Frischlini, H. Stephani, B. Vulcanii, P. Voetii, A.
L. F. Daceriae. R. Benthleii, Commentarius, & An-
notationes Viri illustrissimi, Ezechielis Spanhemii. Nec
non praeter Fragmenta, quae ante Vulcanius & Da-
 ceria

brariis sese offerret, immenso sane pretio sibi
re libenter voluerunt.

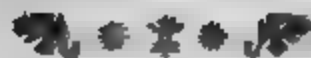
Hoc in causa fuit - - - ut novam huius
fissimi libelli editionem studiosae inuentutis
prime accommodatam, adornarem. Librum
legio Philippi Hispaniae regis, & Ducis Be
munitum, dicauit Fuluius Ursinus, Alexan
nesio Cardinali, propterea quod illi bibli
suam, non modo inspiciendam, sed arbit
tractandam permiserat. Ursinum praeterea
der Farnesius, morte Ranutii Farnesii, Cardina
andri fratris, spe magna destitutum, non
domum suam receperat, sed vltro etiam
singulari studio ornauerat. Epistolae dedica
lecerunt Laurentius Gambarà, brixianus, Joan
zola, & Matthaeus Deuarius carmina, illi la
graecum, omnia, in Fuluii Ursini laudem co
Cum Joan. Christ. Wolfius, in sua editione,
ferit, Laurentii Gambarae in lectorum nostror
iam hic adscribimus:

*Alma parens natura nouem Telluris amore
Terrestres musas has caeli effudit in auras
Caelestium Musarum instar, quas candida par
Mnemosyne ediderat: quae iam cum cantibus
Illustris, numeroque pares, cantuque Camoen
Ira, odioque graui discerptae in frustra fuerunt
Non aliter Cicconum sparserunt Orphea man
Per ripas pater Ebre tuas, perque humida p
Non sine Hamadryadum lacrymis, Phoebique
Tempore quo totidem sublimi carmine vates
Aeolii, Phoebus grati, celebresque per oras
Argolicas, aliique etiam pastoribus ipsis
Dilecti, & nymphis siluarum, & siluiculis Dii
Hanc iram Aoniidum subiere, odiumque sorora
Fuluius ast horum variis Ursinus in oris
Dispersas has reliquias collegit in unam,
Atque manu veluti medica sarcire poetas
Jam longo laceros acuo est conatus, & illos*

*lucem dedit, antiquam formamque suamque
stans decus; atque aliquot me vertere iussit
monens in Latium: quos nunc tibi magne dicamus
mensi. tuque hos vates velut alter Apollo
stans, ne iterum monumenta haec lecta tenebris
stent, aut Lethaeis mergantur in undis.*

*Præfatiuncula ad Lectores, Vrsinus causam expo-
nit adductus, Pindarum, in hac lyricorum edi-
tione. Nemo, ait, est, qui nesciat, meliore
condicione, cuius diuini ingenii lumen quattuor
libris, atque iis integris libris eluceat, ac ceteros quo-
rum haec de tot voluminibus miserabiliter depræ-
sentata supersint, quas vero eius reliquias colle-
gere sciebam illas ipsas ab aliis quoque & diligenter
& iterum iam tertio editas, ut nihil præ-
stiterem, quod magnopere communicandum iudi-
casset. Praeter fragmenta, quorum in titulo men-
tuitur, in hac editione inueniuntur, nonnullae
Cleantis, Moschionis, Euripidis, Theodecti,
Scoli & Philetæ reliquiae, quae omnia notis suis
notavit Fulv. Vrsinus. Pagina 355 sqq. Bionis Smyr-
naei Moschique, sicuti, cithyllia reperiuntur bucolica,
sentio Gambaræ, poeta brixiano clarissimo, ex
grecis in latinum sermonem conuersa, ita ut carmen
non ad verbum, de graeco expressum sit, sed
sententiarum seruato lepore, & figuris, latinae quo-
tionis, in eo, eluceat splendor. Speciminis loco
Moschi hic adponimus epigramma, quod in edi-
tione Theophrasti Theocriti, Moschi, Bionis & Simmii,
Alexopol. Commelin. 1604. in 4. p. 198. reperitur
scribitur: *ἡς ἔγραυε ἀγορεύοντα.**

*Amor sumsit habitum, formamque bubulci
Et sua deposuit tela, facesque suas.
Ex manibus ferrum adripuit: sociosque laborum
Adiunxit properans ad iuga panda boues:
Et postquam curuo tellurem inuertit aratro;
Commisit verso grandia farra solo.*

*Atque Iouem aspiciens fulus de nube tacens
Terrarum tractus: sic ait, o genitor
Hos pingues campos foecundis frugibus imple
Eutopae ne tu sub iuga taurus eas.*

Haec vero Gambarae versio Moschi & Bionis causa fuit, quam ob rem Antonius Teissier suaderet, Laurentium Gambaram non solum *feminarum illustrium*, sed & *reliquorum lyricorum carmina*, in latinum sermonem, ab ipso versa edidisse. Vid. de poetis & poetriis lyricorum fragmentis & editionibus, praeter alios Fabricii *Bibliotheca graeca* L. II. Cap. XV. p. 1708. in 4. & in editione *poetriarum octo*, Christian. Wolfius hoc edidit titulo: *Poetrii Erinnae, Mycus, Myrtidis, Corinnae, Tepraxillae, Nossidis, Anytae, Fragmenta Graece & Latine Cum virorum doctorum Notis* Gottfridi Olearii *Dissertatio de poetriis Graecorum Veterum Testimoniis & supplementis* cura & studio Jo. Christiani Wolfii in Gymnasio burgensi Professoris publici Qui notas & indicem iecit. Hamburgi apud Abraham. Vandenboeck in 4. maj. pp. 191. except. praemissis & indicibus 119-191. passim. Fulvius Ursinus, cuius nomen nostro Gassendo teste, in vita Peirescii L. I. p. 119. Hag. Comit. 1655. in 4. inter viros antiquarios diosfos, maius, celebriusque nullum est, patria manus, nobili genere prognatus, qui propius minus gratus existit, quod e concubitu mirum natus fuerat. Vir fuit graeca latinaque favtriusque antiquitatis notitia, & omni elegantia teratura clarissimus adeo, ut aevi sui oraculatus, cum in patria, tum per exteras gentes cerimus, apud Pontifices, & viros, in summa dignitate constitutos, multum gratia, & aestimatione florem. Diem obiit supremum XIX. Calend. Jun. Aetatis anno LXX. Vid. de illo Jan. Nicii En-

herotheca imaginum illustrium I. num. III. p. 9 sqq. it. *Lips.* 1692. in 8. Thom. Pope-Blount *Censura auctorum*, *Genev.* 1694. in 4. p. 784 sqq. J. Simleri *Bibliotheca* p. 212. Jacob. Thomasi *diff. plagio litterario* Cap. II. §. 583 sqq. p. 257 sqq. edit. *petit. Leucopetr.* 1679 in 4. Christ. Weisii *Dissert. spurii in ecclesia & re litteraria claris* Sect. II. LXXI. p. 46. edit. *repet. Viteb.* 1735. Omnium hinc illius dedit vitam Josephus Castalio, *Romae, Varesii* 1657. in 8. qua ex editione illam recudam curavit Christian. Gryphius, & *vitis selectis* II. *eruditiss. virorum Vratislau.* 1739. in 8. inseruit 555 - 580. Conf. *Niceron Memoires* Tom. XXIII. 555 sqq. Adr. Baillet *Jugemens des Savans des principaux Ouvrages des auteurs* Tom. II. P. II. p. 130. De Gentio Gambara, brixiano, & eius carminibus, *Romae* 1581. & 1586. in 8. *Antuerpiae, apud Plantinum* 1569. in 8. nec non *Basileae cum Zanchii carminibus per Joannem Oporinum* 1555. vulgata fuerunt, vid. P. Baile *Dictionnaire historique & critique* Tom. II. p. 1235. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. III. P. II. p. 205. Gilles Menage *Baillet* P. II. p. 365 sqq. edit. *Amsterd.* 1725. in 8. quod primo loco nominandum nobis fuerat, Eminissimi Principis Angeli Mariae, Cardinalis Bibliothecarii, Quirini, *Specimen Variarum litteraturarum, quae urbe Brixia, eiusque ditione paulo post typographiae academia florebat*, P. II. *Brixiae* 1739. in 4. form. 4to. p. 270 sqq. ubi illum contra Mureti ineptias defendit, & vatem latinum fuisse elegantissimum, variorum scriptorum testimoniis confirmat, illius vero translationem Moschi & Bionis plane silet. Quae Casp. Barthii, & Bernardi de la Monnoye, de illius versibus, auctorum graecorum, metricis latinis, fuerit sententia, ipsis illorum exponemus verbis. Ita vero in *Animadvers. ad Papin. Statii I. Achilleid.* 207. Tom. III. p. 1635. Gambara, ait, ita vertit (Bionis *Abalamion*, quod *Deidamiae & Achilli* scripserat)

ut plane inuerterit. Nec puto hominem intel-
 monem Bionis; neque enim vel sententiam ser-
 leporem ullum loquendi expressit. Omnino funde
 intererat hanc versionem (ut loquimur) min-
 cum videre; hic vero in *Observations sur l'Art*
de Mr. Menage l. cit. p. 370. Mr. de Thot
 lui a fait plus d'honneur qu'il n'en meritoit. Ce
 pauvre poëte que Gambara, languissant, & se-
 agrément ni de pensée, ni d'expression. Avec
 mediocre connaissance de la langue Grecque il a
 mérité d'entreprendre de copier d'après le Grec
 a gâté tout ce qu'il a touché, comme par ex-
 Idyles de Bion, & de Moschus, & sur tout
 geties de Longus, qui ne sont pas reconnais-
 manière dont il les a défigurées. Nonnulla
 poematibus inserta fuerunt a Jano Grutero
poetarum italorum Tom. I. Francof. 1608. pp.
 1174-1206. Habemus etiam illius librum
 alio tempore describemus, satis rarum, qui
 titur: Laur. Gambarae *rerum sacrarum liber*, a-
 tis Jacobi Pacci, seculi & figuris aeneis ornatu-
 verpiae apud Plantinum 1577. in 4. Diem op-
 premium Laur. Gambara an. 1586. aetatis an.

XXCVI.

ANICII MANLII TORQVATI SEVERINI
 TII, Ordinarii, Patricii viri exconsul-
 consolatione Philosophiae, libri quinque.
 folior. 71.

Editio satis rara, pro more seculi, quo ex-
 fuit, titulo destituitur. Litteris impressa est go-
 & tabulam super libris BOETII de consolatione
 sophiae secundum ordinem alphabeti, folior. 52.
 missam habet. Typographi in fine haec sunt
 ANITII TORQVATI SEVERINI BOETII

philosophiae quam memorandi: textus de philosophatione: cum editione commentariae beati Thomae ordinis praedicatorum: Anthonii Koppeni inclite Nurembergensium urbis industriae: fuit feliciter. Anno a nativitate Christi M. CCCC. LXXXVI. (1486) in vigilia sancti Michaelis. Exierat iam anno 1473. hoc opus linguae germanica, ex officina Antonii Cobergeri in die Merckwürdigk. der Königl. Biblioth. zu Bonn. I. p. 287 sqq. De auctore Commentarii, quoque sub Thomae Aquinatis nomine divulgatur in editionibus antiquioribus, inter aliud conuenit. Sixtus senensis L. III. p. 329. Anton. Posseuinus in Appar. p. III. p. 297. Nicolaus Crescius, florentinus cisterciensis, in epistola ad Antonium florentinum, quae reperitur in editione Boethii, Basil. 1570. in fol. p. 158. Caue in Histor. litterar. scriptor. eccles. p. 728. Casimir. Oudinus in Commentar. de scriptis ecclesiast. Tom. III. col. 330. ut dicemus, Thomae Aquinatis, illum non commentarium, sed Thomae cuidam anglico, ibere, contendunt. Indignum sane commentari viri sapientiam, ut Posseuinus ait, non faciunt. Petrus Callyus, regius eloquentiae philosophiae in academia cadomensis Professor, in consolationis philosophiae, quae in usum Delituit, Paris 1680. in 4. in praefation. varia commentario specimina excerpfit, quae hominum & indoctum produnt. Vnum alteric adscribimus. Quis quaesumus temperet a modo haec Lib. I. prof. I. Eleys, est ciuitas in qua studuit Aristoteles: unde studia sua eleatica. Academia autem fuit ciuitas vel in qua studuit Plato; unde studia sua dicuntur Lib. II. Metr. 5. ad verba Tyrio miscere veritas, ait Commentator, est vermis venenosus,

In cuius sanguine intingitur purpura. Lib. II.
 Alcibiades, mulier fuit pulcherrima, quam
 quidam discipuli Aristotelis, duxerunt eam a
 telem, ut ipsam videret, qua visa dixit :
 linceos oculos haberent : ut quaeque obstitit
 rent introspectis visceribus, corpus quod ap-
 piberrimum, turpissimum videretur. Cum pra-
 istis commentariis Libro II. metro I. citato
 apertissime patet, illum Thoma Aquinate, u-
 iuniorem, quandoquidem S. Thomas anno 1274
 Alanus vero, ut nonnulli opinantur, paullo
 istum vero errorem scribarum vel negliget
 ihscitiae nonnulli tribuunt, qui forte pro T.
 glico, in nonnullis codicibus substituerint
 angolicum. Quis vero Thomas anglicus il-
 qui hunc prodidit commentarium, nondum
 extra omnem dubitationem positum est. Al-
 mam Jorzium, seu Jorsum anglicum, ex-
 trum Praedicator. & rom. Eccles. titulo S.
 Cardinalem, circa annum 1300. clarum, ali-
 mam, anglicum, gualensem seu walensem,
 1333. inclauit in Anglia, illum referunt. C-
 nostrum non sit, tantas componere lites, ad
 plura de Thoma Jorzio, & Thoma gualensi
 cupiunt, scriptores supra citat. in primis Ant-
 vinum Tom. III. p. 294. Casimir. Oudinum
 col. 683 sqq. & col. 906 sqq. ubi plures
 tur scriptores, quos in hac controuersia
 licebit.

XXCVII.

BORTII viri celeberrimi de consolatione
 sophie liber cum optimo commen-
 Thome. in 4. form. minor. vel 8. form.
 folior. 201.

tionem litteris gothicis impressae, eadem praeter *tabula*, nisi quod ea variis in locis, paullo & adpareat, idemque sancti Thomae adiicitur *notarius*, qui ob causas modo expositas, in non-
operum omnium Thomae Aquinatis, colle-
bus, cum aliis scriptis, quae Doctoris angelici
a falso prae se ferunt, ab editoribus, sapienti
se reiectus, & omissus fuit. Hoc singulare ha-
bitio, quod in calce illi adposita fuerit, *com-
pse succinctaque resumptio dictorum in libros BOE-
ti consolatione philosophiae*, quae veluti brevis &
ita synopsis cuiusque metri & prosae argumen-
to oculos ponit. Locus quidem & annus, quo
editio in lucem exiit, adpositus est, hisce ver-
*libri quinque de consolatione philosophiae BOETII
in consiliis ac oratoris splendidissimi una cum com-
pse editione. Impressi imperiali in oppido Ha-
b sub anno salutis Millesimoquadringentesimo no-
vo primo (1491) Expliciunt. Nono vero Ka-
lendas Martias*, quis autem typographus fuerit, nos
re fatemur. Si coniecturae locus foret, illam
enrico Gran impressam fuisse crediderimus, cum
ri, qui eius nomen referunt, si litterarum spe-
s characteres, ad nostram editionem proxime
unt. A Mich. Maittaire illa omissa est.

XXCIIIX.

II MANLII TORQVATI BOETII *alias
i SEVERINI: philosophi: oratoris: & poe-
lentissimi: Romani quondam patricii: opus
librorum de philosophica consolatione spe-
um: & adamussim (viti in proverbio est)
um, iamque recentiori lima in Liptzensi
o ab innumeris mendis: quibus ante ma-*

culatissimum circumferebatur: purgatum
quam fideliter castigatum:

Ad Lectorem Saphicon

A. F. L.

Quod diu torpore graui sepultum

Plurimus fœdauerat error ecce

Splendidum respirat opus BOETII

Candide lector.

Illius nunc te capient decora

Verba: nunc sensus nitidi placebunt:

Vnde maiorem poteris legendo

Carpere fructum.

in fol. folior. 40.

In fine editionis admodum raræ, quam Michael Maittaire in *Annalib. typograph.* non Henric. Leichius in *Annal. typogr. lipsiens.* neque Albert. Fabricius in *Biblioth. lat.* memorarum leguntur verba: *Impressum Liptzk per Jacobum Thanner. Anno verbi diuini Millesimo quingentesimo tertio (1513).* Adtulit quidem Fabricius l. cit. p. 213. editionem *lipsiensem* anno 1513. in illam *per Baccalarium Martinum Lantzbergk, tensem*, impressam scribit, quapropter a nobis fuisse diuersam credimus, nisi forte catalogo Fabricius in eam sententiam adductus fuit, ut nem Martini Lantzbergio, herbipolensi ex quæ ex officina Jacobi Thanneri, herbipole lucem exiit. Haec vero editio, litteris latinis nihil prorsus singulare habet, textumque tantum BOETHII, sine omni commentario, ob oculi Litteræ initiales A. F. L. quæ in sapphici c quod adtulimus fronte, conspiciuntur, designatio Andream Fabrum landauiensem, cui innumerabilibus mendis BOETHII *consolatio*

opbiae purgatam, & in Jacobi Thanneri officina pressam fuisse scribit Jo. Henric. Leichius, in libro *origine & incrementis typographiae lipsiensis* Cap. III. 25. Id iam anno 1505. accidisse, testantur eiusd. *ichii Annal. typogr. lipsiens.* p. 84. vbi in not. (s) em sapphicon carmen adlatum conspicitur, idque pressis verbis Andreae Fabro adscribitur. Vitam **BOETHII** descriptam varii dederunt, inter quos em-
1) Julius Martianus Rota, cuius *vita BOETHII* remissa est, *operum* omnium **BOETHII** editioni, hoc insignita est titulo: **ANITII MANLI SE-
 RINI BOETHII, Philosophorum & Theologorum**
principis opera omnia, quarum alia ante impressa, nunc
per doctos viros recognita: alia, quae haecenus
erunt, nunc primum emendatiss. in lucem prodeunt.
quibus praeter uniuersae philosophiae exactissimam
simam, plurimorum in diuinis mysteriorum, & diffi-
rum locorum in Platone, Aristotele aliisque Graecis
La.inis autoribus luculentissimae explicationes repe-
tur. Praeterea iam accesserunt, Jo. Murmelii in
libros de Consolatione philosophiae commentaria, &
nsdem Rodolphi Agricolae enarrationes. Item,
berti Porretae, Episcopi pictauiensis, in III. Lib.
Trinitate commentarii, ante nunquam aediti. Prae-
reliquos doctiss. viros, Henricus Loritus Glareanus,
abmeticam & Musicam demonstrationibus & figuris
liorem redditam, suo pristino nitori restituit: cui
aplar aureum venerandaeque vetustatis fuit ex mo-
terio S. Georgii. Et Martianus Rota, *opus de tota*
ferendi ratione, hoc est, organum, dialecticae &
toricae studiosis necessarium, illustrauit. Et huius
oris vitam, cum ex aliis, tum ex BOETHI monu-
mentis collectam, bona fide descripsit. Basil. ex officina
uricpetrina 1570. in fol. Haec editio nostra aetate
 tis infrequens, 1546. absoluitur paginis, si folia 23.
 iora excepta fuerint. Francisc. Pagi in *Critica hi-*
rico - chronologica, in uniuersos Annales ecclesiastic. C.
ronii, Tom. II. Coloniae Allobrog. 1705. in fol. ad

ann. Chr. 526. num. VII. p. 530. Martiannum
rem futilem ac recentem adpellat. 2) Petrus
 cuius *vita BOETHII*, nonnullis editionibus
tionis philosophiae praefixa est, v. c. *Lugd. Bat.*
 in 16. & 1671. in 8. vid. *Niceron Memoires* T.
 p. 99. 3) Petrus Callyus, qui *BOETHII vita*
tionis consolatur. philosoph. Paris 1680. in 4. &
Analectis litterariis, p. 135. a raritate commend
 anteire iussit. 4) Daniel Papebrochius, qui
Commentarium historicum de S. Joanne Pape
quo simul agitur de Symmacho & S. SEVERINO
 TIO, in *Actis sanctorum Maii* Tom. VI. *Antwerp*
 in fol. p. 702 sqq. Omnium vero optime in
 nenda *BOETHII vita*, versati sunt 5) l'Ab
 vaise in *Histoire de BOECE, avec l'Analyse*
ses Ouvrages, des Notes & des Dissertations his
& theologiques, à Paris, chez Jean Mariette 1705
 & 6) Jean le Clerc, cuius *Vie de BOECE avec*
tique de ses Ouvrages, legitur in *Bibliotheca*
 Tom. XVI. p. 192 sqq. Conf. Jo. Alb. Fabric
blioth. lat. L. III. Cap. XV. p. 641 sqq. Tom.
 189 sqq. Jaques George de Chauffepié *Nouve*
tionnaire historique & critique Tom. I. Lit. B. p. 35

XXCVIII.

BOETIVS de disciplina scholarium, cum
 tabili commento. in 8. mai. vel 4. form
 nor. folior. 67.

In editionis, charactere litterarum gothico
 scriptae, haec oculis nostris se obtulerunt verba
nitur BOETIVS de disciplina scholarium cum commen
Fideliter nec non diligenter in alma Univerſitate Ed
impressus. In domo Henrici Quentel iuxta Summ
Anno incarnationis dominice. M CCCC. LXXXIX. (14
die XVI. mensis Aprilis. Joannes Marmolius, ru
 munde

lis, in *praelibatione* in BOETHII SEVERINI
ipbine consolatione opus, quae exstat in *Operi-*
THII p. 899 sqq. edit. *Basil.* 1570. in fol.
opusculo, quod BOETHII nomen prae se
sententiam suam exposuit: *Liber ille, qui vulgo*
de disciplina scolarium inscribitur, non est
barbari nescio cuius, quod cum alia pleraque
ut, tum stilus facile indicat, & BOETHII cum
se tum elegantia, sane quam alienus. Non
amen Pium Baptistam bononiensem, aliter sen-
d eum facile alias refellemus. Eandem fouet
am Jacobus Wimpelingus, qui in apologetica
ione, in libellum suum de integritate in 4. edita,
ic scribit: quis unquam qui vel paucas legit bi-
rederet BOECII esse illud opus, quod de scola-
tius quam de scholasticorum disciplina inscribi-
sue enim stilus quadrat, nec argumentum, in
siani sit mentio gymnasii, & id tamen post
mortem, qui aetate Theodorici Gothorum
primum fuit erectum atque institutum. - Ve-
est huius opusculi scriptorem ut maioris esset au-
s, & avidius legeretur, a praeclaro auctore ti-
endicasse. Henricus Bebelius vero in Com-
is epistolarum conficiendarum fol. 66. edit. an.
14. ita ait: Circumfertur quidem parvus libellus,
ribitur BOETIVS de disciplina scolarium, non
etii apud indoctos, quamvis titulus sit barbarissi-
is ita habeas lector BOETIVM in omni litte-
virum praestantissimum, nunquam edidisse hoc
um, quod ab omni veteris eloquentiae umbra est
num, & adeo barbarum, ut nefas sit BOETIO
mancipium adscribere, quod ne imperium qui-
manae linguae admitti unquam dignum fuit.
us autem in suis operibus est plane latinus, &
aemulator, is autem libellus est omnino barba-
b omni munditioris latinitatis observatione dis-
seunctus. Et quoniam barbarum est illius ope-
umque & durum orationis genus, nolo bonarum
artium

artium studiosos scholasticos in hoc versari, & ab eius lectione, tanquam a quadam laevo in Varios praeterea, ad confirmandam sententiam excerpfit, ex opere inepto, & ob oculos perbarissimos. Multi quidem postea viri docti, fuerunt sententia, & recentiores in primis & communi quasi consensu, illud opusculum, & indignum esse pronunciarunt, sed vnus tamen ex illis Jean le Clerc, nobis hic nominare qui in *Bibliothèque choisie* Tom. XVI. p. 195 (de disciplina scholarium) ait, *est si imperiti barbare qu'il n'en faut pas beaucoup lire, & qu'il n'est nullement de force*. Conf. p. eruendo autem vero auctore, viri docti, in vsque collocarunt operam, & alius alium & vtrum, cui opusculum, incomito & inepto & cendi exaratum, tribueret. Caesar Egassius in *Historia academiae parisiensis* id Joanni Sigenae, Philippus Labbeus *de scriptor. eccles.* p. 206. Dionysio Rickelio, carthusiano tribulius Bisciola in *Hors subsociis* Tom. II. Col. in fol. Lib. VIII. Cap. 2. col. 622. in aliam sententiam. Illi enim hic liber videtur esse partus, vel Petri blesensis, vel Vgonis Eterflorum quidem scriptorum, vt ait, *sed paruum*. Antonius de Conceptione, siue fenebachus ord. Praedicat. in *Biblioth. frat. ord. & quae prodiit Parisiis apud Sebast. Nuellium*, brum, vt ex illa Anton. Possevinus Tom. II. *sacr.* p. 294. adnotauit, retulit ad Thomam gualensem, siue Jorzium. Conf. Casimir. Oucmentar. *de scriptor. eccles.* Tom. III. col. 68. 906 sqq. & Henr. Wharton in *Append. ad Gu. Histor. liter. scriptor. eccles.* p. 10. & 29. vbi Jorzium & Thomam gualensem homines fuissos demonstrant. Alia fuit Jacobi Thomastia, qui in *programmata* Lips. 1662. in 4. eucuit verum auctorem esse Thomam brabantium

ratanum, vel ut ab aliis vocatur cantimpratensis
 qui clarus circa annum 1250. librum suum mo-
 e & maioris auctoritatis causa BOETHIO ad-
 erit. En ipsa Thomae verba: *Illud de disciplina*
rium opus per κερδῆλαιν suppositum fuisse diser-
scriptori, vix quisquam hodie dubitabit facile:
ut in manibus, ea de re iudicia doctissimorum bo-
nn. Veram & γνήσιον eius libri Auctorem, quando
in hunc diem ignorari ab eruditis video, operae
me fuerit fortasse hic indicare. - - Ne diu more-
Lectorem, exstat Libellus Autoritatum Aristotelis,
orum philosophorum, Coloniae in Chalcographo
nteliano, superioris seculi nono anno impressus, in
ibi ad hoc opus BOETHII peruentum est, disertim
admonentur, quae in aliis autoritatum istarum edi-
bis, quas quidem inspicere nobis datum fuit, mi-
legas: Sequuntur Autoritates Thomae Braban-
ex libro de institutione scholastica praetitulato,
a humilitatis & maioris auctoritatis causa BOE-
o ascripsit. Huius ergo Codicis fide illum subdi-
m partum rescribemus impostero germano suo
nti Thomae Brabantino, seu ut alias vocatur,
ipratano, quem ante annos admodum quadringentos
isse constat. Humilitas, an arrogantia fuerit, quod
ieni nominis celebritatem ille scripto furtim se in-
, hic non disputo. Conf. Theophili Sinceri Bi-
beca Historico-critica librorum opusculorumque va-
um & rariorum p. 313 sqq. Jo. Alb. Fabricii Bi-
beca latina L. III. Cap. XV. p. 650. & Tom. III.
18. Quae de BOETHIO Epone, libelli auctore,
col. Hieronym. Gundlingio prolata fuerunt, iam
utata leguntur in denen Merckwürdigkeiten der
rl. Biblioth. zu Dr. Tom. I. p. 290. Quae vero
anis Clerici de auctore fuerit sententia, e verbis
l. c. p. 237. On a depuis decouvert le nom du Moi-
à qui il appartenait, elicere non possumus. Conf.
1. George de Chauffepié Nouveau Dictionnaire bi-
que & critique Tom. II. litt. B. p. 355. not. A. &
 p. 357.

atque in patria, summa cum ingenii laude, audientium admiratione profitebatur, vld. *vita* discipulus eius Joannes Pinus, tolosanus h. 1505. die 22. Septembr. in 4. in lucem emisit ita pridem vero Jo. Gerhard. Meuschenius, *editor. viror.* quas edidit Tom. I. Coburg, 1737. p. 123 sqq. inseruit. Bartholomaei Blanchinienensis *vita* PHIL. BEROALDI ad Camillum ortum, variis Suetonii editionibus, quae BEROALDI notis prodire, v. c. *Venetae* 1506. *Parif.* 1512. in fol. & *Lugdun.* 1548. in fol. mittitur. Inuenitur etiam in Jo. Fichardi *vita virorum Francof.* 1536. in 4. p. 55 sqq. Contigino Antonio Orlandi, *Notizie degli scrittori bolognesi, in Bologna* 1714. in 4. p. 112. Adr. *Jugemens des Savans* Tom. II. P. I. p. 406 sqq. *Memoires* Tom. XXV. p. 374 sqq. Jo. Alb. *Biblioth. med. & infim. latinis* L. XV. p. 851. plures adducuntur scriptores, qui illius meminerunt ad posteros. Diem obiit sup. anno aetatis LI. Bononiae d. XVII. Jul. an. 1506.

XCI.

MARCI TULLII CICERONIS Tusculanae questiones in fol. folior. 51.

Joannes Grunenbergius siue Viridimontanus fuit typographus, qui Vitebergae, in montibus augustinianorum, artem exercuit typographicam. Frideric. Christiani Lesseri *Typographia subtilis*, 1740. in 8. Cap. III. § LVII. p. 85. Jo. Andr. *De Antiquit. Prof. publ. vitebergensis, Gedächtnis auf die vor dreybundert Jahren erfundene Buchdruckkunst*, in Ephraim Gottlob Eichsfelds *Relation Wittebergischen Buchdruckerjubilaeo* Wittenb. 1738. in 4. p. 37. qui vero cum Mich. Maittaire Ten

*nal. typograph. p. 233. non antiquiorem, ex illius
icina typographica, proferunt librum, quam histo-
m Daretis phrygii de excidio Troiae anno 1512.
pressam. Haec tusculanarum quaestionum editio,
obus annis antiquior, & ideo inter libros rariores
erito collocanda est, cum tot virorum doctissimo-
m, qui data, ut aiunt opera, incunabula typographiae
bergensis excusserunt, notitiam & consuetum ef-
erit. Adducitur quidem in der *historischen Nach-
richt von allen wittenbergischen Buchdruckern*, quae
raim Gottlob Eichsfeldi libro citato adiicitur,
gr. liber, qui inscribitur *dye Zaigung des hochlob-
lichen Heilighums der Stifft Kirchen aller Haili-
gen Wittenburg in 4.* cuius in fine haec leguntur
a: *Gedruckt in der Churfürstlichen Stat Witten-
berg Anno tausent funffhundert und neun (1509),*
si libro Grunenbergii nomen non est adpositum.
iores qui librum descripserunt, vid. in der *histori-
schen Nachricht von allen wittenbergischen Buchdr-
ckern* l. cit. pag. 92. Minime nos fugit a Valentino
Lofschero in Stromateo pag. 261. cuiusdam
manni Trebelii mentionem factam esse, qui anno
1505. & 1506. libros Vitebergae excuderit, sed
narratio satis idoneo destituitur fundamento.
f. Gustav. Georg. Zeltneri *kurtzgefasste Historie
gedruckten Bibelversion und anderer Schriften
Martin. Lutheri, Nürnberg und Altorf 1727. in 4.
5. not. (g), vbi de raritate librorum, qui ante re-
formationem Lutheri, typis Vitebergae exscripti fue-
runt, hoc legitur testimonium: Gewiss ist es, dass in
Wittenberg man wenig vor der Zeit der gesegneten Re-
formation gedrucktes heut zu tag antrift, &c. Conf.
l. 10. not. (z). Editio tusculanarum quaestionum,
ante oculos versatur, litteris romanis satis lucu-
tis impressa est. In fine haec leguntur verba: *Im-
pressum Wittenburgi per Joannem Grunenberg Anno
D. X. (1510). IX. Cal. Mar.***

XCII.

MARCI TVLLII CICERONIS *& Ciceronis*
manus ac Oratoris principis : ad Mar-
 ceronem filium suum Officiorum liber im-
 Extemporale Ricardi Sbrulii Tetra-
 ad Studiosos.

Hæc CICERONIS opes studiosa capesse
 Quas omni penitus labe carere scias
 Hinc potes & mores & grammata discere
 illud

Eloquium quod nil pulchrius. Vale
 in fol. folior. 64.

Typographus, huic editioni, litterarum
 gothico exscriptae, hæc verba cum scutis su-
 nidis loco adposuit. *Finem librorum officio-
 rum Ciceronis candidissime lector
 lique ipsi libri nunc optime emendati A bo-
 Martino Herbiolenſi in Liptzk, iam denuo
 preſſi. Anno a reconciliata diuinitate 1507.
 Henr. Leichii Annales Typogr. lipſienſ. pag. 1
 Richardo Sbrulio, Italo, & Professore Acade-
 tebergensis recens conditae, infra plura dicen-*

XCIII.

M. T. CICERONIS Officiorum Libri
 summa cura nuper emendati, com-
 titibus Petro Marſo Francisco Maturantio, &
 ſio. Dialogus de amicitia cum Commenta-
 tri Marſi, Omniboni & Aſcenſii. Dialogu-
 neſtute commentantibus eodem Petro Marſo
 tino Philetico & Aſcenſio. Paradoxa omni-

itariis Omniboni, Francisci Maturantii &
 . Annotationes aliquot doctissimorum ho-
 in omnia C I C E R O N I S suprascripta ope-
 rii Nizolii Brixellensis defensiones loco-
 quot C I C E R O N I S contra Disquisitiones
 ini, in quibus multa C I C E R O N I S loca
 na explanantur. Cum duplici indice tam
 capitum, quam rerum adnotatione digna-
 Quae omnia prius erroribus plurimis, cor-
 tunc summa cura, atque diligentia emenda-
 lar. *Venetis apud Franciscum Bindonum*
 IIII. (1554) in folio folior. 222. excepto
 indice folior. 4.

er virorum doctorum, qui in titulo nominan-
 orationes, editioni nitidissimae, & nostra aera-
 rarae, adcesserunt, ea quae Erasmus roteroda-
 Philippus Melanchthon in hisce libris notatu
 censuerunt. Cuilibet sectioni praemittitur
 roterodami *argumentum*. Marii Nizolii *de*
us aliquot C I C E R O N I S locorum, in libro de Of-
contra disquisitiones Coelii Calcagnini, ferra-
 ultimo loco politae sunt. En! controuersiae
 am. Cum Coelius Calcagninus anno 1540. mo-
 r, Antonius Musa Brasauolus, nonnulla illius
 collegit, & titulo: Coelii Calcagnini, ferrarien-
 otontarii apostolici, *Opera aliquot, ad Ill.*
pem Herculem II. Ducem Ferrariae IIII. *Basil.*
 in fol. pp. 657. edidit, & p. 252 sqq. *Disqui-*
aliquot in libros officiorum C I C E R O N I S in-
 in quibus Calcagninus XXV. errores producit,
 n *officiorum* libris, se deprehendisse putat. Quo
 re prima *disquisitionum* editio prodierit, igno-
 . Id aegre ferebant sic dicti ciceroniani, qui
 R O N E M impugnare grande nefas existimabant.
 haeus inter eos fuit M. Antonius Maioragius,
 R 2 qui

qui *decisiones* XXV. quibus M. TULLIUS
 NEM, ab omnibus Coelii Calcagnini *crimi-*
liberat, paullo post edidit, in quibus Ca-
 vum omnium audacissimum CICERONIS
 rem vocat, & tanta stili acrimonia infecta
 morte abreptus iam fuisset Calcagninus, in
 stomacho, ut aiunt, exarisset. Prima *dec-*
 tio, sine dubio *Ferrariae* 1544. in lucem pr-
 vis P. Baile in *Dictionaire* Tom. III. p. 18
 epistola dedicatoria, quae IIX. die Jul.
 est, adductus, illam anno iam 1543. eum
 existimet. Eodem anno 1544. *Lugdun-*
pbium in 8. pp. 124. recusa fuit. Iltas
 nes cum Calcagnini *disquisitionibus* &
 confutatione, de qua postea loquemur
 in 8. excusas esse refert P. Baile l. ei
 Graevius haec tria scripta inseruit edit-
 CIS CICERONIS elegantissimae *Amstelod.*
 pis exscriptae p. 171 sqq. Non satis-
 zolio, *defensione* sua, M. Anton. A
 prooemio sane *defensionum*, disertis
 bis, cum scribit: Celum, Calcagninus,
 fuit aetate sua, a multis quidem va-
 matus, sed posteaquam mortuus est,
 eum fuisse non dico indoctum, ne cam
 deat, sed certe parum consideratum
 querit cum multa alia opera, iudu
 optima, tum etiam libellum quendam
 NONEM, in quo viginti quinque lo-
 in *disquisitionem* vocavit, & ea o
 tanquam falsa, vel explanare, tanq
 ra conatus est. Qua quidem in re
 atque imperite iudicio meo se geh
 quod vir ille, alioqui non vulgarit
 tantos inciderit errores. Aduersus
 Mioragius, mediolanensis, suscept
 trocinio, scripsit totidem responsi
decisiones, in quibus totis viribus

ab ineptis Calcagnini ineptiis liberet, & recte
 dem ille talem prouinciam suscepisse videri posset, si
 rectam defendendi rationem, esset ingressus, etsi
 pluribus in locis CICERO non peius ab eo defen-
 sum, quam a Calcagnino oppugnatus esse videretur.
 ob rem ego quoque nunc tanquam nouus quidam
 accedo ad CICERONEM, ut spero rectius
 eum, atque ad ostendendum eum non solum a Calca-
 gni non iure reprehensum, sed etiam a Maioragio,
 ex parte non vere, neque recte defensum fuisse.
 tamen quam breuissime potero sum facturus, ne in
 multis imperitorum nugis, nimis multa verba in-
 prodigam, & studiosos a melioribus, & utilio-
 ribus scriptis lectitandis, ambitiose ac prorsus
 auertam. Impugnauit vero Nizolius in pri-
 m. II. III. IIII. V. VI. VII. IIX. VIIII. X. XI. XII.
 Calcagnini disquisitionem. Tertius qui con-
 calcagninum insurrexit, & CICERONIS, aduer-
 sus criminationes, in se suscepit defensionem,
 Jacobus Grifolus, siue vt ab aliis scribitur Grif-
 seu Grypholus, lucianensis, Gallus, qui defen-
 siones CICERONIS, contra Coelii Calcagnini dis-
 quisiones, in CICERONIS officia, Romae, siue vt
 scribunt Venetiis apud Aldum 1546. in 8. in lu-
 cedidit. Omnem controuerfiam, inter viros do-
 mos, insigni prorsus animorum contentione agi-
 ta, pluribus verbis narrat Vir Cl. Jo. Petrus Koh-
 in praefat. de stilo scriptisque Maioragii, Deliciis
 Lips. 1731. in 8. editis, praemissa p. 38 seqq.
 55 seqq. Conf. Hieronymi Wolfii Commentar. in
 I. Officior. CICERONIS col. 77. edit. coloniens.
 93. in fol. Viri omni laude maioris Godofredi
 Helm. Leibnitii praefatio, Marii Nizolii Antibar-
 philosophico Francof 1674. in 4. praefixa; Con-
 i Samuel. Schurzfleischii introductio in notitiam
 ptorum Vitemb. 1736. in 8. P. II. pag. 236 seqq.
 philosophischen Büchersaal P. II. Lips. 1741. in 8.
 13 seqq. Recusa fuit officiorum editio, cuius re-

cessionem exhibuimus, *Venetis ad Jo. Marinellum* 1563. in fol. vid. Hieron Wolfii epistolae lectorum, in fine libr. III. *Officiorum ciceronis* Colon. 1593. conspicua p. 741.

XCIIII.

TVLIVS de Oratore cum commento, Opera, in fol. form. minor, folior. 181.

In collectione, caractere romano exscripta Michael. Maittaire in *analibus typographicis*, memorata, inveniuntur 1) *Clarissimi & eloquentissimi Rhetoris Omniboni Leonici Oratio de laudatione eloquentiae*. 2) *Eiusdem praefatio in MARCI TULLII CICERONIS de Oratore*. 3) *M. TULLII CICERONIS de Oratore, cum Omniboni Leonici commentario*. 4) *M. TULLII CICERONIS de perfecta Oratore, sine omni commentario*. 5) *M. T. CICERONIS de Partitione oratoriæ, sine commentario*. 6) *Eiusdem partitionum oratoriæ liber*. 7) *Eiusd. de claris oratoribus liber*. 8) *Qu. Ciceronis de petitione consulatus liber, ad fratrem suum*. 9) *M. T. CICERONIS de optimo genere oratorum liber*. 10) *Aeschinis Ctesiphontem de Demosthenis coronatione per Leonardum Aretinum (aretinum) in latinam orationem interpretata Oratio*. 11) *Oratio Demosthenis pro Ctesiphonte, per Leonardum Aretinum in latinum conversa*. 12) *Aeschinis ad Senatum Atheniensem epistola*. In fine codicis haec leguntur verba: *Vniuersi operis finis. Impressum Venetiis per Albertinum Vercellensem Anno ab incarnatione domini M. CCCCXI. (1501) Die III. Martii. Libri CICERONIS de Oratore cum Omniboni Leonici commentariis prodierunt Vicentiae vice anno 1476. in fol. Eius in fine haec leguntur verba: Quod Vicentiae non minus accurate est em-*

*quam diligenter impressum; anno saluatoris
CCCC. LXXVI. undecimo Cal. Jan. Xisto sum-
ponti. atque Andrea Vendramino Venetiarum
scipe optimo, testatur Michael Maittaire Tom. I.
al. typogr. p. 361. Illam postea variae sequutae
editiones, vario tempore, variisque in locis im-
ssae. Vid. de Omnibono Leonicensi, siue ut pa-
vocatur lingua Ognibuono, qui a patria Leonico
nigo) ditionis vicentinae oppido, leoniceni co-
men adsciuit, grammatico, philosopho, & rhetore
e aetatis celeberrimo, Jo. Trithemius *de Scriptor.*
les. Cap. DCCCLIII. p. 174. Pellegrino Antonio
landi *Origine e progressi della Stampa e Notizie
le Opere stampate da 1457. sino al 1500. Bologn.* 1721.
4 p. 356. Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 532. P. Bai-
Dictionaire Tom. III. p. 2120. Jo. Albert. Fabricii
Verb. med. & inf. Latinit. L. XIII. p. 482.*

XCV.

torices ad C. Herennium libri quatuor, quos
M. T. CICERONE *doctissimo rhetore & ora-
mnium eloquentissimo* scriptos esse non pau-
nodum graues & docti viri testantur. Ve-
eteri rationibus haud omnino futilibus du-
alio quodam studioso Tulliane professionis
contendunt. Sed vndecunque venerint
li certe sunt & candido lectori non medio-
fructum suppeditare poterunt. Hos etiam
i ac frequenti inscriptione nouam rhetori-
ominitant.

Epigramma A. F. L.

ene dicendi gestit comprehendere munus
peque pro populo: verba diserta loqui

Attonitosque hominis in se conuèrtère vul-
 Eloquio: & plenis laudibus vsque coli
 Huic placeat libris: ars hec digesta quaternis
 Hanc vigili tractet: nocte dieque manu
 Culmina rhetorices facili se scandere gressu
 Senciet: & voti postmodo victor erit
 in fol. formae minor. folior. 58.

Epigramma conscripsit, & editionis in se
 curam M. Andreas Fabanus, landaulensis, quo-
 stola dedicatoria, *ad ornatissimum virum, Ge-*
 Brunstorfium, lipsiensem, *artium liberalium mag-*
 testatur. In epistola nihil memoratu dignum
 rit, praeterquam quod commemoratur, quod
 Brunstorfii pater rempublicam lipsiensem, pro
 omnino, ut nihil supra, curauerit, fouerit, &
 tum potuit, semper duxerit plurimumque op-
 quamvis prole tam multa beatus fuerit, ut ex-
 gulum herculaneo nodo vinctum soluisse videtur
 M. Andream Fabanum, landaulensem, eundem
 censem, qui sibi M. Andreae Fabri nomen
 & iam adductus fuit, cum Boethii librum *de co-*
itione philosophiae, ab illo editum recenseremus
 fine editionis litteris gothicis impressae, haec
 tur verba: *Presens opus Jacobus Thanner*
Lipsensis exarauit & finivit ad nonum kalendas
bruiarias Christiane salutis anno quarto supra
millium quingentesimum (1504). Protestamur:
diffine lector: tam exemplarium quae velut ar-
huius operis transcribendi erant diuersitate quam
mane mentis in omnibus rebus dispicienda calig-
calcographorum precipiti labore singulos errores
ri non potuisse. Tamen est facili & benigno id-
ferre, & seueriore lima, quod scabrum adhuc
dumque apparet expolire. Editionem praeterea
 adeo frequentem esse, ex eo coniicimus, quod
 chaelis Maittaire, & Jo. Henric. Leichii solter
 illius notitia effugerit. X

XCVI.

TVLLII CICERONIS, Orationes, in fol.
folior. 124.

Editio satis nitida, litteris impressa romanis, Mi-
cheli Maittaire, & Joan. Albert. Fabricio incognita
videretur. In fine hæc typographi subscripta le-
verba : M. T. C. *Orationes foeliciter expli-*
Venetis per Bartholameum de Zanis de Por-
summa cura atque diligenti studio impraessae
bene emendatae. Die. XIII. mensis Aprilis. cur-
1499. Orationes CICERONIS in ea editione
reguntur ordine: 1) *Oratio pro Cn. Pompeio*, 2)
pro Annio Milone, 3) *pro Cn. Plancio*, 4) *pro*
Sylla, 5) *pro Aulo Licinio*, 6) *pro lege agraria*,
pro M. Marcello, 8) *de lege agraria contra P. Rul-*
9) pro Q. Ligario, 10) *pro rege Deiotaro*, 11)
pro Cluentio, 12) *pro P. Quintio*, 13) *pro Lucio*
14) oratio, qua gratias agit populo de reditu
15) Oratio, qua senatui gratias agit post redi-
sum. 16) *Oratio ad equites romanos pridie*
iret in exilium. 17) *ad pontifices pro domo sua.*
in Vatinius testem. 19) *pro Marco Caelio.* 20)
pro Sexto Roscio Amerino. 21) *pro Lucio Muraena*
pro Lucio Cornelio Balbo. 23) *de responsis haru-*
um in P. Clodium. 24) *de provinciis consularibus*
Piso. & Gabi. 25) *pro Publio Sextio.* 26) *de lege*
aria contra P. Seruil. Rullum. 27) *pro C. Rabi-*
28) pro Aul. Caecinna. 29) *in L. Pisonem.* 30)
Caelio Rabirio Posthumo. 31) *Inuectiva C. Sallu-*
in CICERONEM. 32) *Responsio contra C. Sallu-*
um. 33) *pro M. Fonteio.* 34) *pro Roscio Comoedo.*
Orationes in Catilinam. Ex hoc igitur indice ad-
ter, omnes in hoc volumine non inueniri CICE-
RONIS orationes. Praeter variantes lectiones, quae
men non magni momenti sunt, CICERONIS tex-
s, satis accurate exscriptus est.

XCVII.

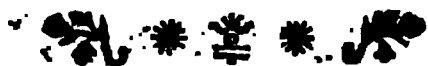
Orationum. M. T. C. Accusationum. in. C. V.
rem libri VII. in fol. folior. 49.

Ex eadem officina typographica hic codex prod
eodem anno, quod haec typographi testantur ve
*Explicit Opus. M. T. ci. contra Verrem. impri
sum Venetiis accuratissime per Bartholameum de
nis. de Portelio. Anno nostri saluatoris 1499.
XIIII. mensis Maii. Michael Maittaire & J.
Alb. Fabricius editionem silentio praeterierunt.
CERONIS vero tusculanas quaestiones, cum com
tario Beroaldi, ex ista officina typographica in
emissas esse testatur Michael Maittaire *Annal. e
Tom. I. p. 687.**

XCVIII.

M. TVLLII CICERONIS Epistolae ad A
cum, ad M. Brutum, ad Q. Fratrem.
Bibliotheca Petri Victorii, Excusum in fine
est vetustissimum S. C. Romae inuentum: cui
Latini primum facti, maxima pars interiit:
Graecum autem idem sermonem conuersum, l
ne integrum seruatum est. Cum licentia & p
vilegio. *Florentiae apud Funtas c'o 'o LXXI. (1571)
in 8. pp. 657. except. praemiss. & append. fol.
& dimid.*

Rarissimam esse editionem testantur verba Jo
Georg. Graeuii, in praefat. *epistolarum ad Atticu*
quas *Amstelod. 1648. II. Tom. in 8. in lucem emi*
vbic ait: *Ipsum CICERONIS contextum maxime com
posui ad Petri Victorii, cui CICERO prae caeter*
salutem debet, editionem postremam, quae Florenti
prodi

rodiit apud Juntas c'o'o LXXI. Hanc, cum rarissima sit, & a paucis in his terris visa, necum communicavit magnum illud non Etruriae solius, sed Europae decus, omnium eruditorum amor ac deliciae Antonius Magliabekius &c. Dicauit editionem Petrus Victorius Francisco Medici Magno Principi Etruriae, Florent. IX. Cal. Jul. 1571. In praefatione ad lectorem P. Victorius egregium, quo usus fuit, *epistolarum* Atticum describit codicem, quem Petrarchae olim esse existimat. Dono postea illum dedit, cum libris omnibus antiquis & graecis & latinis, quos longo studio ac diligentia sibi parauerat P. Victorius, Cosmo Medici. De fato istius codicis pluribus verbis diffinit Angelus Politianus *Miscellaneor.* Cap. LIII. In *L. XVI. Epistolar. ad Atticum* p. 525 sqq. addita conspicitur T. Pomponii Attici *Vita per Cornel. Nepotem. S. C. Romae inuentum*, cuius in titulo libri mentio facta est, in nostro exemplari non exstat. Pro fine imponunt *Verba graeca latinis expressa, nonnulla operarum Errata.*

XCVIII.

MARCI TVLLII CICERONIS Familiarium *epistolarum* Libri XVI. Cum Hubertini, Scintinatis, Martini Philetici, Jodoci Badii, Censii, Joan. Baptist. Egnatii, & Pauli Manutii commentariis. His accesserunt perutilissimae annotationes, sparsim appositae, quibus difficillima quaeque CICERONIS loca explicantur: & Authores earum hi sunt Aulus Gellius, Alexander Alexan. Philippus Beroaldus, Georgius Melissaeus, Angelus Politianus, Petrus Crinitus, Coelius Rhodiginus, Gulielmus Budaeus, Luc. Joan. Sco-

pa Parthenopaeus, Marinus Bechichem-
ciscus Robortellus, Vtinensis. Adiectis
argumentis & Lemmatibus Giberti Lo-
fronte singularum epistolarum. Nunc
lucem editi, & exactiori, quam antehac
mendis, quibus scatebant repurgati, Ce-
D. Borgarutio a Borgarutiis. *Venetiis, A-*
cum Antonium Zalterium Patavinum. 1589
folior. 244.

Omnia, quae in editione *veneta, apud Jo-*
Bonellum 1560. in fol. euulgata, cuius menti-
cimus in *Analectis litterariis* pag. 1061. re-
hic quoque occurrunt. Prior tamen editio,
tae & litterarum nitorena lectorum magis se-
dat oculis, eoque potissimum nomine, meli-
da est, quod Hieronym. Ragazonii, siue, qui
puli sui nomine latere maluit, Caroli Sigae-
plectitur *commentarium in epistolas CICE-
miliare*, ubi breuissime, quo quaeque ordi-
sit epistola, ex ipsa potissimum historia, dem-
qui *Commentarius* in editione 1589. non ex-
itium in vtraque editione facit, brevis M.
CICERONIS *vita*, Sequuntur: *index epistol-*
miliarium M. T. CICERONIS, quo ep-
omnium genera facile cognoscuntur; Jo. Sc-
sertio de genere M. T. CICERONIS. Hoc
editione anno 1560. inserta sunt, ex Bechic-
lectaneis excerpta, quae in secunda editione d-
tur. Vltimum inter praemissa occupat locu-
larum M. T. CICERONIS ad Lentulum
rum per Georgium Merulam alexandrinum,
fere epistolae praeter *argumentum* modo lon-
do breuius, Giberti Longolii *lemma* praemii-
rorum autem doctorum commentarii, & ex-
nes, singulis epistolis subiiciuntur. Alias

set Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. latin.* L. I. IX. p. III. sed vtrique, quam adtulimus, omis-

---

C.

ACTI TVLLII CICERONIS Opera omnia, quae extant, a Dionysio Lambino monstroribus Codicibus Manuscriptis emendata, & auctorum ordinem & numerum altera pagina addita. Eiusdem D. Lambini Annotationes, seu rationum rationes, singulis tomis distinctae, rerum & verborum memoria digniorum & locuples, singulis tomis adiectus. Et opera omnia, quae extant, a viris doctis non semel vndique collecta. *Parisiis, Ex officina du Puy, sub signo Samaritanae c'v'v LXVI.* Cum privilegio Regis, in fol. formae maioris. I. pp. 384. exceptis praemiss. fo-

rmus secundus Operum M. TVLLII CICE-
ri, omneis eius orationes complectens, a
f. Lambino ex fide codicum manuscripto-
mendatas : quarum indicem versa pagina te-
t. Eiusdem Lambini annotatiunculae, seu
ationum rationes. Index locupletissimus
ac verborum, quae memoriae mandentur,
rum. *Lutetiae, Ex officina Jacobi Dupuy &
Collegii Cameracensis, sub samaritanae insigni
XV. (1565). Cum privilegio regis pp. 852.*
rmus tertius Operum M. TVLLII CICE-
ri omneis eius epistolas complectens. Episto-
larum

dum id ferebant nonnulli eruditi, istius tempore clamabant CICERONEM, mirum in modum, bino, esse deprauatum, sibi coniecturas Lambini CICERONE obtrudi, quid? quod illum cogit aliorum in CICERONEM, pro suis vendicare, propterea quod nusquam quempiam CICERONIS commentatoribus nominauerint, nent inter Lambini obtrectatores, Janus Gosselinus & Janus Gruterus, qui in *Adnotationibus*, in *Operum Ciceronis*, quam curarunt *Hug. Frobenius* 1618. in fol. Lambinum mirum agitarunt, quasi in eo essent omnia, neque esset aliud agendum, illustrare CICERONEM, quam proscindere Lambinum. Gebhardus so nomine illum saepe vocat *monstrolienssem*, quod minus fuerit nasci Monstrolii quam Antwerpianum antuerpiensem vocari sit honestius, quam *monstrolienssem*. Gruterus vero eo processit audaciam, ut eum veluti plagiarium notaret. Sed liberatus a plagii crimine, praeter alios, Isaacus Verbius praefas. in *CICERONIS opera* fol. 3. b. edit. *Amstelod.* 1724. in fol. Alios viros criticos, qui Lambinum ingenio nimis indulsisse, existimarunt, videtur Jo. Alb. Fabricius Tom. I. *Biblioth. latine* Cap. IIX, p. 143. Sunt vero alii inter viros doctos, qui Lambinum, ob emendatum CICERONEM, multis extulerunt laudibus. Vnum hic nominauerit Justum Lipsium virum *κρίτικόν*, qui in *Var. lect.* Cap. XX Tom. I *Operum* pag. 435 *Lugdun.* apud *Horatium Cardon* 1613. in fol. *Opera*, ait, CICERONI nauata est, a D. Lambino, singulari viro, qui plurima, in hoc genere, mendaciter & ingeniose sustulit. Conf. L. III. Cap. I. pag. Quae aliorum virorum doctissimorum, de D. Lambini, laboribus criticis fuerit sententia, videtur Thom. Pope-Blount in *Censura celebrior. uirorum* pag. 715 seqq. in Jo. Clerici *arte critica* Tom. I. p. 728 seqq. edit. 1697. in 8. in *Menagiana* Tom. I. p.

243 seqq. edit. *Amstelod.* 1713. in 12. in Jacob. Masii *Dissert. de plagio litterario*, Cap. II. §. 448. 98 sqq. §. 480. p. 213. in Adr. Baillet *Jugemens Savans* Tom. II. P. II. p. 73 sqq. Conf. Tom. III. L. p. 361. Natus fuit Dionysius Lambinus, vir is egregie doctus, & graece & latine in primis us Monstrolii ad Oceanum in Piccardia (*Monstrol Mer en Picardie*) Galliae provincia. Si que in litteris aliquid videre coepisset, incredi- tum amore, ut ipse in praefatione in C I C E R O- testatur, ita flagrauit, ut rei familiaris cura ne- artibusque vendibilibus & quaestuosis spretis ac- tas, eas potissimum sequutas fuerit, quae propter a propter fructum aliquem, experuntur. Itaque a optimo quoque scriptore & graeco & latino do- do, ac legendo, aliquot annos in Gallia con- te, in Italiam profectus est, acerrimis ingeniis r florentem, ibique plures annos, in Francisci li, R. E. Cardinalis, comitatu vixit. Ex itine- so redux factus, in schola regia parisiensi litte- maniores docuit, & optimos quosque graecae, que linguae auctores, vel praelegendo vel com- ando. explanauit. Vid. Scaeuol. Sammarthani Gallorum L. II. pag. 103 sqq. edit. Christoph. Heumanni *Isenaci* 1722. in 8. Illum an. 1572. *temporum taedio* periisse sex tantum & quinqu- natum annos, paullo post indignam, Rami col- in laniena parisiensi, necem, testatur Sammar- as I. cit. p. 106. In *Commentariis de Statu reli- & reipubl. in Galliae regno* P. III. 1577. in 8. fol. 42. b. de morte eius haec relata leguntur: binus, & Forcadellus viri celeberrimi, ille linguae ae & graecae: hic mathematicarum disciplina- professione ingenti metu consternati, licet relig. re- statam nunquam essent professi, & in ipso laniena- aestu, missis audiendis nihil facerent reliqui, intra as aliquot dies moriuntur: veriti easdem aduer- brum artes, Ramo exitiosas. Conf. Joan. August. m. I.

CI.

JUSTINI ex Troio Pompeio historiae cu-
tis memorabilibus in margine. Addi-
per indice: quo facilius notatu clariora
possint: nuper emendatae. in fol. folior.

Neque a Maittairio, & qui eius *Annales*
pbic. continuavit Leichio in *Annal. sypoge-*
neque a Fabricio, memorata fuit editio, e-
gularem illius colligimus raritatem. Char-
mano satis luculento & nitido exscripta est,
JUSTINI textum exhibet, nondum in ca-
sum. Margini, litteris gothicis, argumen-
libet libri paucis verbis adpositum est. *Inde*
qui in titulo adscripto memoratur, in hoc
non inuenitur. In fine illius haec leguntur.
Impressum Lipszk per Jacobum Thanner He-
tanum. Anno dni. M. CCCCC. XIII. (1514)

CII.

JUSTINI ex trogo pompeio historiae cu-
tis memorabilibus in margine: Addito
indice, quo facilius notatu clariora reperiri
nuper emendatae. in folio. folior. 53.

Quamvis haec editio priore, quam adduxim-
ptem annis sit vetustior, illi tamen, si nitores
rarum & chartae spectaueris pulcritudinem, li-
me postponenda erit. Argumenta libris in
adposita eadem sunt, quae supra memorauimus

codicis XXXVIII. JUSTINO finis imponitur, & VCII FLORI Libri III. inchoantur. Praemisit his Philippus Beroaldus, bononiensis, ad magnificum amicum Petrum Mariam Rubeum, parmensem, epistolam, in qua, se rogatu Henrici coloniensis, Senis praeforis solertissimi, L. FLORVM curiose diligenterque emendasse profitetur. In fine FLORI hoc legitur epigramma:

*Carca JUSTINI LVCICAEque epitomata FLORI
Aere tibi modico candide lector eme,
Contrahit iste Titi numerosa volumina liui.
Pompeii historias colligit ille trogi
Quam bene coniuncti: namque hic ubi desinit: ille
Incipit: atque vnum pene videtur opus
Iste recognouit quos Justinianus ad unguem
Romanus. Felix lector amice. Vale.*

In versiculi leguntur, vna cum Beroaldi epistola, in editione JUSTINI & FLORI antiqua, quae nulla ratione typographi, loci, & anni facta in fol. pro-
est, vid. die *Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth.*
Dresden Tom. III. p. 68 seqq. Versiculos excipit
arci Antonii Sabellici ad Jo. Matthaeum Contare-
m, virum patritium, epistola. Conqueritur libra-
rum siue incitiam, siue incuriam, FLORI & JUSTINI
nomen, mendosam, claudam & corruptam, ad po-
ros, transmissam esse. Scio ego, pergit, virum no-
tamenti ingenio: & eruditione florentem in hoc
tamenti operis adhibuisse, ut FLORVS ipse quam emen-
tamentiissime legeretur. Sed vel suo ipsius iudicio; vel
tamenti magis credo librariae officinae vitio parum quod
tamenti effecit. Quod tu vir eruditissime ita esse facile
tamenti prebendes: si recentia exemplaria (nisi ego quoque
tamenti vi fraude sum deceptus) cum veteribus illis contule-
tamenti. Nihil enim quod ad eam recognitionem attineret:
tamenti diligentissima esse potuit: a me praetermissum pu-
tamenti: nec Anthonius Morettus vir summa diligentia:
tamenti supra quam dici possit accuratus: gerendae rei de-
S 2 fuit:

fuit: sed sic ego evenire arbitror: ut nihil
 lentibus: & inuitis fiat recte fiat. Tu vero
 hac parte profecerimus vide: ac boni confici
 His verbis typographus adscripsit: *Impressum*
tiis per magistrum Joannem Tacuinum de
M. CCCCC. VII. (1507) die XVII. Maii. A.
 Maittaire haec editio omissa fuit. Repertam
 iam Sabellici epistola, in editione JUSTI
 RI, quae *Venetis 1497. in fol. in lucem* ex
 vid. die *Merkwürdigkeiten der königl. Bibl.*
Dresden I. cit. p. 69.

CIII.

PAVLI OROSII, viri doctissimi, historia
 Libri VII. in fol. folior. 79.

Codex satis rarus, qui titulo & praefatio
 titur, & OROSII praefatione ad Augustu
 choatur, memoratus iam fuit a Mich. Ma
Annal. typogr. Tom. I. p. 713, a P. Baile in
naire Tom. III. p. 2131. a Casp. Barthio in Ad
Lib. XXXVI. Casp. XVII. col. 1662 sqq. In
 quentes leguntur versiculi:

Vt ipse titulus margine in primo docet.

OROSIO nomen mihi est.

Librariorum quicquid erroris fuit.

Exemit Aeneas mihi.

*Quodsi situm orbis sique nostra ad tempora
 Ab orbis ipsa origine.*

*Quisquam tumultus: belloque & caedes velle
 Cladesque nosse: me legat.*

Maittaire l. cit. in nota subiecta .1) quatuor
 modo versiculos priores adtulit, hisque haec
 addidit: *hoc tetrastichon pars est ultima epigr*
is dodecastichi, quod in OROSII editione fin
postea habebitur. Quam ob rem haec scripsera

conspicimus nullam. Si enim *annal. typogr.*
I. p. 747. euoluimus, hoc inuenimus in not. 3.
Ecastichon:

Et ipse titulus margine in primo docet,

OROSIO nomen mihi est.

Horariorum quicquid erroris fuit,

Exeruit Aeneas mihi:

que imprimendum tradidit non alteri,

Hermanne, quam soli tibi;

Hermanne, nomen huius artis & decus

Tuaeque laus Coloniae.

Quandam situm orbis, sique nostra ad tempora

Ab orbis ipsa origine.

Quisquam tumultus, bellaque & caedes velit

Cladesque nosse, me legat.

elucet, epigrammatis, quod e nostro exemplari

simus, versus quatuor priores, non *ultimam do-*

mi, sed *primam partem* esse. Tempus, quo

quam describimus, in lucem exierit, verba do-

typographi, epigrammati cum eius insignibus

graphicis subiecta: PAVLI OROSII *viri clarif-*

ssimi Aurelium Augustinum episcopi & docto-

rum Libri septimi ac ultimi. Finis. Impressi

us: opera & expensis Bernardini Veneti de

libus. Anno ab incarnatione domini M. CCCC.

10). Die XII. Mensis Octobris. Regnante Domi-

Augustino Barbadico. Aeneas iste, cuius in epi-

grammate mentio iniicitur, fuit Aeneas Vulpes, vi-

rinus, Prior sanctae crucis, qui, Adiutore Lauren-

brixienti, PAVLLI OROSII historias castigavit.

et nos haec, particula praefationis, quae editioni,

anni indicio, ab Hermanno Lichtenstein, colo-

ni excusae, praemittitur, a Michael. Maittaire

it. excerpta. Vox *Hermesda*, quae tot critico-

protulit suspensiones, in hac editione non reperi-

, sed eius loco inscriptio hac ratione concepta le-

ur. *De miseria hominum per peccatum ab initio.*

Conf. Casp. Barthius 1, cit. Gerard. Jo. *Voss*
storic. latin. L. II. Cap. XIII. p. 203. eiusd.
pelagiana p. 63. Thom. Reinesius L. III. *P*
Altenburg. 1640. in 4. Cap. III. pag. 386 *63*
 Bongarsius in praefatione, ad *gesta Dei p*
Hanov. 1611. in fol. Edmund. Martene
 Durandus in *veterum scriptorum & mon*
collectione Tom. II. *Paris.* 1727. in fol. p.
 Isaac. Pontanus in *Epistola* ad Gerard. Jo.
 de voce *Ormesda*, quae reperitur Andr. Ale
lae de vita monastica, ab Anton. Matthaeo
vau. 1695. in 8. editae, adiecta, pag. 247
 rolus Dufresne dominus Ducange in *Glo*
& infim. Latinis. Tom. III. *Paris.* 1733. i
 1190. Tom III. col. 1392. Jo. Georg.
 in *dissertat. singulari infecta Bibliotheca*
 Tom. I. *Brem.* 1713. in 8. p. 235 sqq. N
 ron. Gundlingius in *den Gedanken über d*
Hormesta, quae leguntur in *Gundlingian*
 p. 439 sqq. Christoph. Aug. Heumannus in
mate, ubi PAVLLO OROSIO nomen ter
misdae restituitur Goetting. 1732. in 4. Jo. A
 cius in *Biblioth. med. & infim. Latin.* L. XI
 sqq. Jo. Nicol. Funccius in *Commentar. de*
sinæ linguae senectute, Marburg. 1744. i
 IIX. §. LXXXVI. p. 818 seqq. Contulime
 nostrum cum excerptis, ex OROSII libris
 dit Daniel Clericus, & quae leguntur in Jo
 ci *arte critica* P. III. Sect. I. Cap. XIII. p.
 edit. *lipsiens.* 1713. in 8. illumque multi
 cum antiquissima illa basileensi editione, q
 cus cum codice Mito bibliothecae publica
 sis contulit, congruere, in variis autem ab
 dere, & codicis genevensis referre lectio
 hendimus. De PAVLLO OROSIO, Presl
 spano, qui circa annum Christi 416. vel 4
 riam suam scripsisse fertur, & variis *histo*
 ribus, & versionibus, vid. Jo. Alb. Fabric

de L. III. Cap. III. p. 736. Tom. III. p. 735. Bi-
med. & infim. Latinit. L. XIII. p. 514 seqq.
Nicol. Funcii de vegeta latinae linguae senectute
mentar. Cap. IIX. §. LXXXIII sqq. pag. 812 seqq.
Anton. Possevinus in Appar. sacr. Tom. III.
26. Guil. Caue Histor. litterar. scriptor. eccles.
P. Baile Dictionaire Tom. III. p. 2130 seqq.
Ellies du Pin Bibliothecae des Auteurs ecclesia-
Tom. III. p. 156 seqq. Nicol. Antonii Biblio-
hispana vetus Tom. I. Rom. 1696. in fol. p. 181.
Guil. Molleri dissertatio circularis de PAVL-
ROSIO, Altorf. 1689. in 4.

CIIII.

Prestantissimum Juris Vtriusque doctorem
Vittenburgensisque Academie moderatorem:
Phorum Scheurlum Extemporale RICAR-
PAVLII, Itali Carmen in 4. folior. 2.

Omnia RICHARDI SBRVLII, foroiuliensis, Itali,
ouae academiae vitebergensis Professoris, scripta
ica rarissime hodie inueniuntur. Catalogum eo-
contexuit Christian. Schoettgenius in Continuat.
othec. Fabric. med. & infim. Latinit. Lib. XVII.
238. Cum autem id, quod ad manus habemus,
men, litteris gothicis exscriptum, in illo catalogo
inueniatur, quamuis in lexico eruditorum Tom.
II. col. 184. illius mentio facta fuerit, illud inte-
am hoc loco adferimus, vt ab interitu aliquo mo-
vindicetur.

Cernimus etbeream rector generose Mineruam

Vittenburgenses nunc habitare domos.

Cernimus & phebum : Charitesque : nonemq : so-
rores :

Hanc urbem miris condecorare modis

Conf. Casp. Barthius 1. cit. Gerard. Jo. Vossius de
Histor. latin. L. II. Cap. XIII. p. 203. eiusd. *Histor.*
pelagiana p. 63. Thom. Reinshus L. III. *Var. lect.*
Altenburg. 1640. in 4. Cap. III. pag. 386 sqq. Jac.
 Bongarsius in praefatione, ad *gesta Dei per Franc.*
Hanon. 1611. in fol. Edmund. Martene & Vri-
 Durandus in *veterum scriptorum & monumentorum*
collectione Tom. II. Paris. 1727. in fol. p. 1377.
 Isaac. Pontanus in *Epistola* ad Gerard. Jo. Voss.
 de voce *Ormesda*, quae reperitur Andr. Alciari *epi-*
lae de vita monastica, ab Anton. Matthaeo Lugd.
bat. 1695. in 8. editae, adiecta, pag. 247 seqq.
 Ioh. Dufresne dominus Ducange in *Glossario*
& infim. Latinit. Tom. III. Paris. 1733. in fol.
 1190. Tom. III. col. 1392. Jo. Georg. Eck-
 hardt in *dissertat. singulari inserta Bibliothecae bre-*
mar. Tom. I. Brem. 1713. in 8. p. 235 sqq. Nicol.
 Gundlingius in *den Gedanken über des or-*
mesda, quae leguntur in *Gundlingianis* P. I.
 p. 439 sqq. Christoph. Aug. Heumannus in *pro-*
legomenis, ubi PAVLLO OROSIO nomen certum
misdae restituit Goetting. 1732. in 4. Jo. Alb.
 Fabricius in *Biblioth. med. & infim. Latin.* L. XIII.
 p. 119 sqq. Jo. Nicol. Funccius in *Commentar. de veget-*
inae linguae senectute, Marburg. 1744 in 4.
 IX. §. LXXXVI. p. 818 seqq. Contulimus
 nostrum cum excerptis, ex OROSII libris, quae
 dicit Daniel Clericus, & quae leguntur in Joan.
 Fabricii *arte critica* P. III. Sect. I. Cap. XIII. p. 201
 edit. *lipsiens.* 1713. in 8. illudque multis in
 cum antiquissima illa basileensi editione, quam
 cum codice Mito bibliothecae publicae ge-
 nis contulit, congruere, in variis autem ab illa
 dere, & codicis genevensis referre lectionem di-
 hendimus. De PAVLLO OROSIO, Presbytero
 spano, qui circa annum Christi 416. vel 417. *his-*
toriam suam scripsisse fertur, & variis *historiae* od-
 nibus, & versionibus, vid. Jo. Alb. Fabricii *Bib-*

ins. L. III. Cap. III. p. 736. Tom. III. p. 735. Bibl. med. & infim. Latinit. L. XIII. p. 514 seqq. Nicol. Funccii de vegeta latinae linguae senectute mmentar. Cap. IIX. §. LXXXIII sqq. pag. 812 seqq. inf. Anton. Possevinus in Appar. sacr. Tom. III. g. 26. Guil. Caue Histor. litterar. scriptor. eccles. 304. P. Baile Dictionaire Tom. III. p. 2130 seqq. mis Ellies du Pin Bibliothecae des Auteurs ecclesiast. Tom. III. p. 156 seqq. Nicol. Antonii Bibliotheca hispana vetus Tom. I. Rom. 1696. in fol. p. 181. niel. Guil. Molleri dissertatio circularis de PAVL-B. ORO-SIO, Altorf. 1689. in 4.

CIII.

Prestantissimum Juris Vtriusque doctorem
Vittenburgensisque Academie moderatorem:
Strophorum Scheurlum Extemporale RICAR-
BRVLII, *Itali* Carmen in 4. folior. 2.

Omnia RICHARDI SBRVLII, foroiuliensis, Itali,
iouae academiae vitebergensis Professoris, scripta
tica rarissime hodie inueniuntur. Catalogum eo-
a contexit Christian. Schoettgenius in *Continuat.*
liothec. Fabric. med. & infim. Latinit. Lib. XVII.
p. 238. Cum autem id, quod ad manus habemus,
men, litteris gothicis exscriptum, in illo catalogo
i inueniatur, quamuis in *lexico eruditorum* Tom.
l. col. 184. illius mentio facta fuerit, illud inte-
m hoc loco adferimus, vt ab interitu aliquo mo-
vindicetur.

Ternimus etheream rector generose Mineruam

Vittenburgenses nunc habitare domos.

Ternimus & phebum: Charitesque: nonemq: so-
rores:

Hanc urbem miris condecorare modis

de Colloquio wormatiensi ad A. O. R. inter protestantium & pontificiarum Theologos sed non consummato plenae & succedenti ex MS. Ebneriano factae & elaboratae 1744. in 4. p. 170 sqq. sed cum Roeder quod a Cl. Schelhornio communicatum illum fuisse videatur, propterea quod in epigrammatibus, quae doctorum pontificios ponunt elogia, lacunae inveniuntur prae pretium facturos duximus, indicare unde lacunae expleri poterunt. Adparatologo satis dilucide, numero plures addit quo theologos, quam a Phil. Melanchthon adduxit Christoph. August. Salig in der *Historie der Augspurgischen Confession & Apologie* Tom. I. Halle 1730. in 4. L. p. 506 sqq. Ex elogio, quod poeta Josephus, nisi plane fallimur, illum iam tunc pontificiis suspectum fuisse elucet. Ita

*Sedis apostolicae supremus ab urbe legatus
Principium debet carminis esse mei.*

*De quo, virginea quae fronte modestia l
Non finit ut quicquam suspicer ipse*

Vid. de Joanne Morono, R. E. Cardinali propterea quod in Lutheranismi venerat iussu Pauli III Pontificis, in vincula, ab officio coniectus fuerat, Petri Pauli Vergerii, qui inscribitur: *Articuli, contra Joannem Moronum de Lutheranismi accusatum et coniectum, a procuratore fisci & ecclesiae, & nomine officii sanctae inquisitionis in scholis Anno domini 1558. in 8. folior. 1 articulos istos, omittis tamen Vergerii senes Georg. Frickius, Observationi de Jo. S. R. E. Cardinali, articulisque, quibus ab officio, iussu Pauli III. olim tanquam suspectus & in vinculis detentus accusabatur*

Vittenburgensi Gymnasio, *Ex tempore. Anno a reconciliata diuinitate M. D. VII. (1507). XIII. Cal.*
 RICHARDVS SBRVLIVS. Refert de RICHARDVS SBRVLIO lepidam historiam, Joan. Agricola in *Auslegung gemeiner deutscher Sprüchwörter* n. 118. 54. b. edit. Viteberg. 1592. in 8. quam ipsis Agricola verbis narrabimus: *Es war zu Wittenberg, ein Walhe (italiener) der biese SPRVLIVS, der an einem Ort funden, da er billich nicht sein. Der ander der in fand, scherzet mit jm vnd mete ein armbrust, eilete im nach, SPRVLIVS ist vnd schreiet: Non timeo te, sed illam bestiam, in habes in manu. Ich foerchte mich vor dir nicht, vñ vor der bestien, die du in der hand fürest. Er zehet das er im Henden hatt, das Armbrust, darauff er, vñ nicht auf seine füs. Plura de illo vid. ap. Christianum Schoettgenium l. c. & scriptores ibidem citatos.*

CV.

Catalogus Doctorum tam Catholicorum, Quam protestantium, Wormatiae praesentium. CL. (1541) in 8. folior. 8.

Inter eos libellos, qui ad colloquii wormatiensis historiam spectant, hic insigni se commendat raritate, eum certissime constet, paucorum foliorum apta facile doctorum virorum se subducere oculis manibusque. Inueniuntur in isto *catalogo* nomina eorum virorum, qui partim a pontificiorum, partim a protestantium partibus, ad colloquium wormatiense conuenerant. Singuli singulis orationibus epigrammatibus, quae auctorem, quisquis ille erit, non infelicem quidem poetam, pontificiis non addictum partibus, demonstrant. Opusculum eundem adferimus, quod Jo. Paull. Roederus inseruit

propter carminis suauitatem, sed praecipue
 gestarum ueritatem, cuius poetae alioquin
 adeo studiosi esse soleant, magni aestimantur,
 nostra aetate inueniuntur. In secunda tituli
 Georgii Sabini legitur *epigramma*, quod etiam
 Petri Lotichii *Bibliotheca* l. cit. p. 52. adlatum
 Exstat etiam in Georg. Sabini *poematibus* p. 30.
Lips. 1563. in 8. Disiuncta carmina sua JOAN
 CERVUS Andreae, Lubecensi Antistiti, Joann
 sio, Regis Daniae supremo Cancellario, & Pet
 sio, Consilario. Libro primo, a Dano, Danti
 primo, historiam suam poeticam incipit, & co
 mone, Harald filio, rege XXXXVIII. finem
 Liber secundus inchoatur cum Gotrico, Go
 filio, Caroli magni coetaneo. Rege L. & finit
 Margareta, Valdomari filia, trium regnorum
 Daniae, Noruagiae, regina potentissima. Lib
 tius exhibet Ericum VIII. Pomeraniae, a regin
 gareta adoptatum, regem LXXXIX. quem alibi
 sequuntur, ad Fridericum uoque Ducem Hol
 Regis Daniae Christiani III. Fratrem, Episcopu
 vicensem, & electum & confirmatum Hildeshe
 sem, qui in hoc libro est ultimus. Liber quartus
 ducit Adolphum de Salingsleuen, primum Com
 Schouuenburgium; Agmen autem in hoc libro
 dit Adolphus Dux Sleswitia & Gerhardus fratres
 XVII. Liber quintus res Comitum exponit, qui
 Gerhardum Obecum, semper in terra Schouue
 genti permanserunt. Primus est iam dictus Go
 dus cognomento coecus, Comes Schouuenburgi
 primo Adolpho de Salingsleuen, totius generis
 decimus. Ultimo loco laudes cecinit ROBERTUS
 lielmi, Erici, & Ernesti, qui Jodoci fuerant filii, in
 ne Comites Schouuenbergenses XXV. XXVI. XX
 Libro quinto adiecta sunt varia virorum docto
 Joannem ROBERTUM & eius opus carmina enco
 mica, nimirum Joan Codicii, Joan. Schöfferi, po
 laureati, Bernardi Holstorgii, Joan. Chesholii, A
 Bar

rhii, annaebergensis; Haec excipiunt *Aliquot loca opere explicata*, quae non facile intelliguntur a le-
ve, rerum, & regnorum aquilonarium imperito.
in nomina & loci auctorum, ex quibus desumpsit res,
ut tractavit BOCERVS, indicati, ne quis sine aucto-
ris, & historiaram testimoniis, eum de rebus arduis
magnis, leuiter aliquid dixisse, aut scripsisse existi-
at. Quae omnia vice Adnotationum, ut ait, beneuol-
o lectioni esse possunt. Prodiisse liber in fine
Lipsiae Ex officina Georgii Hantzsch Anno
MDCLVII. In lectorum nostrorum gratiam carminis
exhibemus specimen. Selegimus elogium Chri-
stiani II. Joannis filii, Regis Daniae XCII. tyranni
fidelissimi, fol. 69 sqq.

Te quoque ventaris transmittam carmine seclis?

Sub merito pressus rex violente iugo:

At semper stygiis sine laude premere sub undis?

Ab tibi quae laudem stella maligna negat?

Dic Dea quae toto lucet clarissima caelo,

O virtus summi filia pulchra Jouis:

Faciles ultro penetrare facillima mentes?

Eligis & donis has cumulare tuis?

An pater omnipotens stimulis te cogit honestis?

Pectora iudicio flectere celsa tuo:

Tu nisi sola tuo desertas numine terras

Ornare, priscum verteret omne chaos:

Ipsa tuos comites aeternis viuere seclis,

Et facis aetherei scandere tecta poli.

Infelix, vitiis si quis te deditus odit

Pro caelo, stygios incolet ille lacus.

Hic aderit, sacrum violat qui legis honorem

Cuius & inhumani pectora felle scatent.

Hic aderit patrio peperit qui tristia regno

Damna, tot innocuos & tulit ense viros:

Forsthan hic esset, patriis sed captus in oris

Rex luit hic sortis praemia digna suae

Cuius ego referam si singula carmine facta,

Nescio quid pretii garrula musa feret?

Quid

Quid moror at pretium, turpi non illic fletu
 Si bene quae fuerint, & malefacta canamus
 Vixit hic, enormi domuitque tyrannide Soma
 Et diris stygiam caedibus auxit humum.
 Omnibus & magnos furiosa mente panores
 Iniecit, laqueis, ensibus, igne nocens.
 Horret adhuc animus, sortisque prioris imago
 Indigenas terras Suecia lata tuos.
 Dii quibus imperium curae regnique potestas
 Quosque piis precibus subdita turba colamus
 Vos o vos tales sceptris auertere pestes,
 Et nolint tantum fata finistria nefas.
 Nam quamquam valido gens duetica noxia
 Visa fuit poenas promeruisse graues:
 Quis tamen has iras, tantaque tyrannidis
 Laudabit stygia foetorque digna domo?
 Scilicet haec aequa soluentes praemia lance,
 Et Deus & Nemesis peruigil ulta fuit.
 Sex quoque dum pressit damnis inimicibus
 Olin vandalici quas coluere viri:
 Arma parant, Suecos & classe feruntur ad
 Vlturae caedes dire Tyranne tuas:
 Pulsus & urbano possessio milite regno,
 Finibus excessit duetia culta tuis.
 Quin etiam patris exosus turpiter oris,
 Deferuit merita danica sceptrum fuga.
 Exul & uociduas cum coniuge tendit ad urbes,
 Auxiliumque tuum Carole quinq; petit.
 Huius caesareo nam consux stemmate nata,
 Summa fuit patriae gloria, lausque domus.
 Quae se cum potuit meliori sorte tueri,
 Illa comes pulso maluit esse viro.
 Huius ego meritas aequarum carmine laudes
 Cum nullus fluuiis in mare cursus erit.
 Cum rex occiduis robur contraxit ab oris,
 Spes illi patriae, quae fuit ante, subit.
 Captus at Asclouia regni Maioribus urbe,
 Jam quoque captiuum sustinet usque iugum

*Infinitus usque ingum, male ductae pluraque vitae
 Facta luit, tristes sentit & ire dies.
 Et vos e Smidei, diuina potentia, Reges,
 Quos terrae dominos, insit & esse maris:
 Maius ab exemplo tristes cognoscite casus,
 Et vos quid deccat discite, quidne minus.
 Et tibi Dii quales voueam turpissima pœnas,
 Vnica tam magni causa Siburga mali?
 Hunc potes tantum quouis impellere Regem,
 Siue veneficiis blanditiisque tuis?
 Et tibi pro scelere hoc Niobae, vel prœmia Scyllae,
 Et mala quot tellus, quot tenet unda precor.*

scripsit idem JOANNES BOCERVS de origine &
 gestis Ducum megopolensium Libros III. Lipsiae
 scilicet Valentini Papae 1556. in 8. Recensionem
 vide in der hamburgischen Bibliotheca histori-
 cal. 1716. in 12. in Centur. II. p. 280 sqq. in
 bibl. thec. Part. I. Norimb. 1738. in 4.
 15 sqq. Freiburgum in Misnia Lips. 1677. in 4. vid.
 bibl. thec. l. cit. Obiit anno 1565. die
 10. Octobr. quod testantur graeca & latina epitaphia,
 et memoriae causa scripta, quae exstant in
 scriptis academiae rostochiensis publice propositis, Ro-
 stoch. 1567. in 8. p. 351. Conf. Jos. Simleri Bibliotheca
 1246. Etwas von gelehrten rostockischen Sachen An.
 1729. p. 695 sqq. Joan. Caroli Opitz Programma de
 JOHANNES BOCERO, Mindae 1750. in 4.

CVII.

*eschreibung einer Chronic, Von anfang der
 Welt, bisz auff Keyser Friderich den Dritten,
 et Sumirt vor Jarn durch den Hochgelerten
 HEINRICHEN STEINHÖWEL Doctorn,
 artzt zu Vlm, ausgezogen, vnnnd gemacht.
 und jertzo durch den Erfarnen H. Jacob Köbeln,
 Statt-*

Stattschreiber zu Oppenheym, an etliche
gemeret, vnd auff Keyser Carlen den V.
Mit anhang Beschreibung der Zeit Isio
Franckfurt am Meyn, bei Christian Egen
folior. 51.

Ignorabamus auctorem *chronici*, cum pri
editionem in *Analektis nostris litterariis* p
describeremus. Accidebat etiam, vt verba
quod in Bibliotheca portensi adseruatur,
scripta: *Hucusque* HENRICVS STYHNOW
typothetarum vitio, in *Analektis* l. cit. defu
Posteaquam autem secundam nacti eramus
Jacobi Köbelii, Syndici oppenheimensis,
cum Steinhöwel, Canonicum S. Victoris m
legebamus epistolam, quae de auctore no
certiores, quam ob causam illam cum Ste
responsione hic adscribimus:

*Dem würdigen und Wolgelerten, Herrn H.
Steinhöwel, unser lieben Frauen und Sai
Stiftkirchen zu Meyntz Chorherren &c. L.
Jacob Köbel, Stattschreiber zu Oppenheim,
geflüßenn freuntlich dienst allezeit zu voran.*

*Günstiger lieber Herr vnd Freund. Ich bin
sel, jr seind noch ingedenck, wie wir vor jare
samuari Chronick (die weilant der Hochg
Vetter seliger, auch b. HEINR. STEINHÖW
zur zeit Stattarzt zu Vlm, aus andern mi
fleisz gezogen, vnd neben etlichen mehr, als a
Esopi, Boccacii, von den erleuchten Fr.
Chronica, von Hertzog Gotfrids hörart zu
lige lande, sampt einen schönen Regiments
grawlam Pestilentz, vnd anderen seinen Wer
er vertentsch gemacht, vnd da zumal in
gebracht) gesprech und red gehalten, Auch se
für gut vnd nütz angesehen haben solich Ch
jr Exemplar zu bekommen) widerumb zu e*

(darmit vnserer vorältern fleisz, vnd vns zu vnder-
 sung vnd wolffart, gehapte mühe gespürt, auch dar-
 ob manigklich laster zeflichen, zugen vnnnd guts ze-
 n gereyzt würden) durch den widertruck in frische
 lebznusz zu bringen, Derohalb ich mit sonderer Ar-
 solich Exemplar bekommen, gelesen, vnd so gar
 bar, kurtz summirt, vnd lustig befunden, das
 z entschlossen bin, das selbig ferrer bisz auff
 Keyserlicher Maieslät, Carlen den V. vnser
 gnedigsten Herren, zu erlengern, Auch etlichen zu-
 vnnnd artlichen figürlin zu zieren, inn den Truck
 ztigen. Darmit auch selbige mein zusätze von
 eben erkennt, vor vorgemeltem euwers Vetteren se-
 mächte vnd arbeit, abgesündert erscheinen, Vnnnd
 geacht, als wolte ich mein sichel in eines fremb-
 anschlag, Wil ich zu iedem meinem zusatz
 anfang disz zeichen ✿, vnd zu dem ende der-
 eins zusetzen, Wölches aber alles ich nit sonder
 rath, gutbeduncken, vnd vorwissen hab thun
 Darumb schick ich euch hiemit vil gemelte Chro-
 wie ich sie mit jrer Ordnung, zusetzen vnd figu-
 stellt, freundlich bittendt, jr wölle sie besichtigen,
 des Verstandts mehren, mindern vnnnd bessern, damit
 also statlicher hernach in Truck gebracht vnd ausz-
 werde. - Vnd wiewol mir nit zweifelt, jr werdent
 hierinne gemeynen nutz zu fürderenn, gutwillig er-
 en, Bitt ich doch euwer freundlich antwort, mich
 zu euern diensten erbiettend, vnnnd vnns beid
 almechtigen Gott befelbend. Geben zu Oppenheim
 Montag nach Trinitatis, Anno M. D. XXXI.

Dem wolgelerten, Fürgeachten, vnnnd Kunstreichen,
 ob Kæbeln, Rathsverwandten vnnnd Stattschreiber
 Oppenheim enbeut ich Heinrich Steinhöwel, vnser
 en Frauen vnnnd Sanctt Victors Stiffen zu Meyntz
 herre &c.

Freundtlich grusz vnd dienst, vertrauter in sonder gu-
 freundt, dein schreiben (die summari Chronick,
 Tom. I. T so

so du mir zugeschickt; und weilant der Hochge-
 rümpt der Artzney Doctor, Herr HEINR. v.
 HÖWEL, mein Vetter seliger, mit sonderm fleiß
 gezogen, gemacht, und im Jar nach der
 M.CCCC. LXXIII. (1473) inn den Truck geset-
 telt (ausgegeben lassen) betreffend, hab ich zuhales
 men, auff dem steblich bitt selbige Chronick be-
 vundt und dermassen geurdeut, geschickt und gezier-
 den, das (ich wolt dann ein sawe, wie man spricht
 annulieren) ich nichts daran zu endern, oder besser
 sage dir darumb dises deines loblichen für-
 vundt das du meins, mit dir vor lang geh-
 schlags (dise summari Chronick betreffend, in
 gewest bist, freundlich danck, Frewe mich auch
 (doch ein gering) versach zu sein, das vor ge-
 Vetter Doctor, HEINRICH, der mein lieben van-
 gen Jacob Steinhöwel, etwan Rathe und Sch-
 zu Eszlingen erzogen name, auch zu seiner zeit
 fleisz, arbeit, und kunst, durch dein muhe wie
 als ich hoff, manigen zu nutz, an das liebt
 Du wurst auch onzweifel dardurch nit ringe danck
 von vilen, und insonder bei den Fürsichtigen, Ebr-
 Mattheo und Georgen, den Krafftten, Gebrüder
 germeister vund Burgern zu Vlm, vilgenants D.
 RICHS STEINHÖWELS Tochterswen, mein
 Vettern erfo'gen, Bit dero halb gar freundlich, da-
 in diser sache dein surgenommen meynung (wie
 alwegen nebenn taglichen, mercklichen Rathege-
 gemeinen nutz, vilfaltig zu fordern gewon, men-
 nutz und niemant schad bist, und keinen tag son-
 linig, als man von Appelle dem Maler schreibt, be-
 leffest) fürderlich volenden. Das will ich berwin-
 freundlich verdienen. Datum Meyntz am X
 Brachmonats. Anno M D XXXI.

Huic editioni variae in margine adpositae
 ciuntur icunculae ligno haud adeo eleganter
 In titulo adparet & auctoris & editoris imago
 rum vterque arma gentilitia manibus tenet.
 scripta leguntur verba:

Henricus Steinhöwel

Vtriusque Medici. ac phi^e doc

tor. vixit An^o. Xpi M. CCCC. LXXIII.

nic:

. JACOB. KOBEL ETC.

. An^o. M. D. XXXI.

Jacobi Koebelii Additiones non adeo magni sunt
menti, produxit tamen *Chronicon* ad Ann. 1523.
que indicem adiecit. Dicendi quoque genus paullo
rius & orthographia emaculatio est, quod vnicum
specimen testari poterit, fol. XXII. *Die Frau
ist, die sich Johannes von Engelland nennen liesse,
z. iar. 5 monet, Anno 854. Da ward sie schwanger,
d auff ein tag beschwur sie einen besessenen menschen,
d als der teufel nit auszwolt, sprach sie zu jm. Sag
böser geyst, wann wilt ausz disem leib faren, Ant-
er mit disen Latinischen Versen:*

Papa pater patrum, Papissae pandito partum.

Tibi tunc aedam quando de corpore recedam.

*Das ist so vil, Wann du Bæbstin dein geburt wilt offen-
ren, so wil ich dir sagen, wann ich usz will faren,
gebar auff dem weg zwüschen dem Colosso vnd sanz-
ters kirchen, vnd starb alda, In die selben gassen sol
babst mer kommen.* In fine Chronici haec con-

eximus typographi verba: Zu Franckfurt am Mayn
Christian Egenolph Anno M. D. XXXI. (1531).

HENRICO STEINHÖWEL apud scriptores al-
m est silentium, quamuis, vt ex Koebelii epistola ad-
ta patet, variis scriptis in vernaculam linguam trans-
is inclaruerit. Josias Simlerus in *Bibliotheca* p. 281.
ec pauca de illo retulit: HENRIC. STEINHEYL
ripfit librum de curatione pestilentiae. De fabularum
opicarum versione, quam ille curauit, vid. quae
pra diximus. Memorauimus in *Analectis litterar.*

132. quod Mich. Maittaire in *Annal. Typogr.* Tom. I.

322. not. 8. Joan. Boccaccii opus *de claris mulieri-*
is, in germanicam linguam translatum esse, a medico

ciuitatis Vlmae, & nuncupatum Daciffae A
 an. 1473. impressum Louani, typis antiquis rudibus
 effigie parturientis papissae dixerit. Intelligit h
 bis Maittaire sine dubio STEINHOWELIUM,
 tatis vlmensis medicum, qui, vt ex epistola K
 patet, Boccaccii librum in sermonem transtulit
 manicum. Recentior istius versionis editio A
 ducitur titulo in *Catalogo Bibliothecae Buns*
 Tom. I. P. II. L. VI. Cap. II. p. 1716. Gio Boc
Chronica oder History Buch von den farnamlichste
bern &c. durch D. HEINR. STEINHOWEL
Teutsch gebracht. Augsp. durch Haynrich Stoyner
 in fol. cum figuris ligno incisis. Quod ad Ja
 Kœbelium ciuitatis oppenheimensis syndicum
 ille non ipse libris imprimendis operam ded
 quidem per errorem scripsimus, cum in *An*
litterar. p. 910. Joannis Stoeffleri *Calendarium*
num magnum Oppenheym 1518. per Jacobum
Michaelem Maittaire sequuti, diceremus, (nisi
 typographus & syndicus oppenheimensis diuerfi
 runt homines, cognatione quadam inter se iun
 sed suis tantummodo sumtibus libros imprime
 curauit, variaque ipse edidit scripta, quae na
 tur a Josia Simlero in *Bibliotheca* pag. 318.
 possidemus *Ein new geordenet kunstlich Rechen*
lin, Jacob Kobels, Stattschreiber zu Oppenheim,
den Linien vnd Spacien, mit Rechenpfenningen.
angehenden Schulern Rechnens gantz leichtlich zu lern
Vnd zu Kellereien, Ampten, Kauffmannschafften
Kramereien dienlich vnd brauchlich. Mit vilen er
rungen, Lernen, Regeln vnd Exempeln. Mehr dattu
mahls ie getruckt, gebessert vnd zugesetzt. Im
M. D. XXXI. (1531). Visir Büchlin Den Jungen
gehenden Leyschen Visirern gantz leichtlich zu lernen
sehn vnd Rechnen. Wie mann ein Visirrut mach
vund darmit ein iedes vass visirenn solle, zu ende d
Rechenbuchlini angebenckt, in 8. folior. 112. Dic
 libellum Christiano Egenollfo typographo. In

is Visir Büchlings, haec leguntur verba: Hiemit wol-
en wir unsere Riemen einziehen, vnnnd das Schifflin ann-
eden zu Oppenheim lauffen lassen, Den ancker ein-
zen, vnnnd vrlaub nemen. Vff Donnerstag nach Oculi
mo M. D. XXXI. Beschlusz vnd Warnung an die
büler Visierens:

Ich han gelert den Leyen gutt
Nach art machenn ein Visir Rutt
Clar, verstentlich, auff Rechnens Zal
On grosse arbeyt überal
Befinden iedes Vasz inhalt,
Vonn Fuder, Om, wie es gestalt.
So du dich fleiszst in alle Sach.
Keyn Puncten, lüg, nit vnrecht mach.
Ob dich wol dunckt du wiszts gerecht,
Bedenck es wol, und eil nit schlecht.
Eb du glernst, wilt meyster sein,
Lüg das dein kunst nit sei ein schein.
Zu schanden werdest vnd zu spott
Vor Herren, knecht vnd gantzer rott.
Damit wil dich gewarnet han,
Dann du durch Fleisz magst wol bestan.
Nimm disz mein Leer vnd Vnderricht.
In guttem an, das nit vernicht.
Bisz du am end das würdst verston
Davon all Ding jrn namen han.
Vnd spar vns Got alsampt gesundt
Zu Seel vnd Leibs Heyl alle stundt.

truckt zu Franckenfurt am Meyn. In Verlag vnnnd
meynschafft des Ernhaftten und Fürnemen Herrn Ja-
ben Koebels, Stattschreiber zu Oppenheim. Bei
ristian Egenolffen. Im Mertzen, Nach der geburt
risti. M. D. XXXI. Jar.

Joachimi von Alexandria *zeugnis* *Graff*
 ten von Lewenstein gegeben, anno 1561.
 Joachimus Alberto, quod sancta & veneta,
 nempe montem Sinai h. e. sanctum
 in quo Moses legem accepit, item sanct. *rot.*
 S. semper virginis deiparae praefiguratum *fieri*
 rium, & S. Catharinam, sapientiae & marty
 praestantem, & omnia alia, quae adorari
 peregrinantibus, adorauerit, vid. M. Crusi
graece L. III. p. 279 sqq. 6) Simeon Cabal
 Acarnia in Griechenland *Schreiben von der Staat*
und der Griechischen Sprach daselbst, dem Hoch
wundtrewen Vorsteher der Griechischen und Latein
Sprach, in der hohen Schuel zu Tubingen Martin
 Compendium est tantummodo *litterarum* Cē
 nopolit. d. XIII. Febr. 1578. scriptarum, quae
 & latine leguntur in Mart. Crusi *Turcogracie*
 p. 460 sqq. 7) *Schreiben aus Constantinopel* u
 ceslao Budowitz, des keyserlichen Oratoris *Er*
dis 1590. *Jar* D. DAVIDI CHYTRAEI *zu*
darinn, was in obengesetzter Oration (CHY
 von *zu*lande der Kirchen in Griechenland *und*
erzelet, als warhafftig besetiget, und von den
in Persia und Georgianern auch andern Sache
det wird. Verdeudschet durch Christoffer Firk
 Wenceslaus Budowez a Budowa, infelicissimi
 consensus inter euangelicos, & fratres, in B
 & Moravia proxeneta, qui a Friderico palati
 dicii adpellationum in Bohemia Praeses, & l
 constitutus, post infaustissimum, in albo m
 Pragae praelium, a militibus Imperatoris
 captivus abductus, & anno 1621. d. XXI. Jun
 percussus fuit. Dum haec die VIII. & XII.
 an. 1579. ad DAVID. CHYTRAEVM scriben
 chimi a Sinzendorf & Goggitscha, legati Imp
 romani in aula constantinopolitana, aulae fu
 fter. 8) *der nehesten Konig in Persia, sampt ir*
rien kurtze Verzeichnus derer in vorgehenden S

venet wird. 9) *Genealogia der Koenige in Persien.* choatur a Caloiohanne trapezuntio rege, & finitur
um Muhamede Hodabendi, qui anno 1576. ad im-
rium peruenit. 10) *Extract aus einem Schreiben*
ephani Gerlaci des wolgebornen Freyherrn H. David
agnaden, Hoffprediger zu Constantinopel den 1. Jun.
1578. an Doctor DAVID CHYTRAEVM. II) *Ex-*
tract aus dem Bekandtnus des Glaubens und chrisstlicher
Opion in Priester Johans Land. Christianorum
Habessinia Confessionem litteris consignauerat
ristophorus Licanati, regis aethiopici Dauidis, ad
annem III. Lusitaniae regem Legatus, *Olyssipone*
1544. Adiecit illam Damianus a Goes, cum litteris
esbyteri, vt vocatur, Johannis, ad Pontificem ro-
mum Clementem VII. Emanuelem I. & Joannem III.
Lusitaniae reges, libro, quem hoc edidit titulo: *Fides,*
regio, moresque Aethiopum, sub imperio Pretiosi Joan-
is, quem vulgo Presbyterum Joannem vocant, degen-
ant; cum enarratione confederationis & amicitiae in-
ippos Aethiopum Imperatores & Lusitaniae Reges
hae. Accesserunt aliquot epistolae Helenae, auiae
uidis Pretiosi Joannis, ac ipsius etiam Dauidis ad
ntificem romanum & Emanuelem & Joannem Lusi-
niae Reges, Paulo Jouio interprete, ad Paullum III.
ntificem max. Louanii 1540. & 1544. in 4. Adje-
us postea fuit liber Petri Martyris *de rebus oceanicis*
Nouo Orbe Decadibus III. Colon. apud Geruinum
leuium 1574. in 8. Inuenitur etiam in Andr. Schotti
ispania illustrata Tom. II. Francof. 1603. in fol.
1286 sqq. De DAVID. CHYTRAEO seniore, siue,
patrio vocabatur sermone, DAVID. KOCHHAFEN
d. *vita DAVID CHYTRAEI, memoriae posteritatis*
rationibus & Carminibus amicorum, iustisque Encomiis
ussecrata, quam edidit David. Chytraeus fil. Rostoch.
1601. in 4. & qui ex isto fonte suas hauserunt narra-
ones Melchior Adami in *vitis Theologorum germanor.*
323 sqq. Paul. Freherus in *Theatro viror. erudit.*
1608. p. 314. Auctores der *bamburgischen Bibliothe-*

*TE BINHARDE, baderae doctarum
fronum*

*Spernunt a populo, Dis superisque dant,
Te, qui fata per humanas pernoctere fibras
Succis perniciem & nosse salubribus
Pellere lethiferam gaudes: Hinc doctus Apo
Inuentor medicae qui canitur manus
Et nomen medici legat &c.*

In fine elogiorum conspicitur effigies auctoris
1612. aetatis anno XLVIII. ligno incisa, hoc
disticho.

*Tyrigetum annales quo tempore promio B
DVM*

Me facie talem lector amice vides.

In Bibliotheca historica Struio-buderiana pag.
BINHARDI chronicon thuringicum, antiquum
Zachariae Rivandri & Joan. Bechereri chronicon
teponitur. Georg. Michael Pfefferkorn in der
würdigen und auserlesenen Geschichte von der
ten Landgraffschaft Thüringen, Frankf. und
1684. in 4. Cap. I. pag. 14. hanc de illo tulit se
tiam: Endlich hat auch in diesem Seculo einen Th
ringischen Chronisten abgegeben Herr J. O. H. v.
HART, welcher, ob er gleich unter denen von We
heim nur ein Schulmeister war, doch darinnen
loben ist, dass er gleich von der Beschreibung der Th
gischen Länder und Städte, den Anfang seiner S
macht. Wiewol nun bei ihm der Spruch eintrifft
Chronologus achtet 10 Jahr nicht, er auch sein
chen meistens aus dem Rivander geschrieben
vielen irrgelenden Vorgängern folget, viel Col
die über unserm Horizont nicht gesehen, anführe
in den Nahmen der Fürsten und Oerter oft irren
ich doch nicht viel von ihm urtheilen, damit ich
in dem Verdacht komme, als wolt ich mehr bessern
als bessern. Sein Chronicon gehet bis 1613. in w
Jahr er es auch denen in Thüringen berühmten

Wangenheim, Wizleben, Buttlar, und Hanstein
deren etlicher Vnterrichter in ihrer Jugend er ge-
m, zugeschrieben, und zu Leipzig durch Nicol.
lichen dracken lassen. Incredibile propemodum
est, quot portenta, prodigia, atque ostenta, in
lingua conspecta, & audita fuisse, auctor comme-
nt, quae omnia, prouum facilemque ad creden-
tius animum produnt, fidemque scriptoris ma-
deuant.

CX.

Questiones theologicae & philosophicae CAE-
SARII, S. Gregorii Nazianzeni *fratris*,
latine nunc primum editae ab Elia Ehin-
gustano; Beneficio manuscripti Codicis
illis bauerici & augustani. *Augustae Vinde-*
typis Joannis Praetorii, Anno Christi
1626. (1626). *Cum gratia & priuilegio*
Maieft. in 4. pp. 229. except. dedicat. &
pp. 10.

Opus esse rarum, nota docet marginalis MSa,
Georg. Graeuii, *bibliothecae heinsianae* p. 58. ad-
Exemplar illius ante oculos versatur, quod
Elias Ehingerus, augustanus, an. 1630. cum iam
scholae portensi praefectus esset, illius intulit
Bibliothecae. Continet haec editio LXXIIX. tan-
modo CAESARII *quaestiones*, etiamsi in aliis
in editione Gregorii nazianzeni *latina*, quam
Joan. Leuncluius *Basil.* 1571. & in *latina* eius-
Gregorii editione, quam Jacob. Billius *Paris.*
1623. in fol. in lucem emisit, nec non in *graeco-la-*
Frontonis Ducaeii editione, in *Auctar. Bibliothec.*
Paris 1624. CXCIV. *quaestiones* inueniantur.
liquas, enim, quae in bauerico codice exstiterunt,
Ehin-

210, Gregorii nazianzeni fratre, domus augustae
 hiatro, Comite rerum priuatarum, & Quaestore
 syniae, A. C. 369. mortuo, vid. praeter *oratio-*
ne a fratre Gregorio, *in funere recitatam*, Photius
 CCX. col. 539. & 540. edit. rothom. 1653. in
 Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. V. Cap. XIII.
 12 sqq. Guil. Caue *Histor. litterar. Scriptor. ec-*
cles. 201 sqq. Petri Lambecii *Commentar. de Bi-*
bris vindobonensi L. III. pag. 31 sqq. Casimir.
 ii *Commentar. de Scriptor. & scriptis eccles.*
 I. col. 542 sqq. Louis Ellies Dupin *Biblioth-*
es Auteurs ecclesiastiques Tom. II. p. 232 seqq.
 Godofred. Zeiske *Programma, de CAESARIO*
orthodoxo, Budis. 1745. in fol. Eliae Ehin-
 Theologi & philologi celeberrimi, anno 1573.
 nobio oettingensi, cui nomen Christgarten, na-
 anno 1653. Ratisbonae mortui, munera varia,
 praefectus, & fata, quibus agitatus fuit, aduer-
 nosci poterunt ex *memoria* Eliae Ehingeri *re-*
ta, & translata ex concione funebri germanica,
de a M. Andr. Steinerio, in Henning. Wittenii
viris philosophor. Decad. VI. p. 160 sqq. Excer-
 ex illa dedit Paull. Freherus in *Theatr. viror.*
lit. claror. pag. 1542. Illi autem in exponenda
 geri vita praeripuit palmam Vir Cl. Jacobus
 terus, qui cum orbe litterario communicavit:
ta & scriptis celeberrimi quondam viri Eliae
geri Commentationem, qua haud pauca, histor.
ar. praesertim augustanae, illustrantia adducun-
Accedunt ex schedis eius nondum editis quae-
Augustae Vindelicar. 1724. in 8. pp. 196. *Ad-*
menta ad istam vitam inueniuntur in Jo. Georg.
 thornii *Amoenitatib. litterar.* Tom. IIX. p. 646

BRVNONIS, Carthusianorum Patriarchae
 ctissimi, Theologi Parisiensis scholae doctissi-
 Remensis ecclesiae canonici moratissimi: Opera
 ta post Indicem serie litteraria indicanda.
 dantur a Jodoco Badio Ascensio, sub gratia &
 legio post vitam explicandis. in fol. folior. 52
 cept. praemiss. folior. 8.

Omniū operum, quae S. BRVNONI vo-
 buuntur, prima & minus obuia haec est collec-
 teris romanis admodum nitide exscripta. In
 Maittaire *Annalibus typogr.* nulla illius f.eta-
 tio. Jodocus Badius Ascensius illam dicitur
 tio Alamandi Gratianopolitanorum *Episcopo*
cipi, diuique Saturnini apud Tolosanos anti-
magnae Carthusiae Conseruatori & tutelari pr-
 Opera quae euulgauit Ascensius a Gulielmo B.
 carthusiensi, se accepisse testatur, in epistola
 toria, *apud Parrhisios sub Pascha 1524.* scripta.
 stolam sequitur *tabella atque index scilicet litterarum*
opera B. BRVNONIS carthusianae religionis
catissimū institutoris. In hac operum collectio-
 peruntur 1) *Liber expositionum CL Psalmorum*
 vid. fol. 1-248. eius in fine haec leguntur
Finis expositionis luculentissimae & eruditae
 B. BRVNONIS Carthusianorum patriarchae &
 logiae in schola parisiensi professoris doctissimi.
 pographia Jodoci Badii Ascensii, ad Calendas
 M. D. XXVIII. Calculo roma. Deo gratiae.
 ber expositionum omnium epistolarum beati Pauli
 432. ubi haec adposita conspiciuntur: *Finis col-*
tationum non vulgariū B. BRVNONIS carthusi-
religionis patriarchae & rheologiae in schola qu-
Parisiensi professoris doctissimi. Quae vero ex
 Johanne Chrysostomo, de diui Pauli laudibus, b-

et solent, quia nihil ad B. BRVNONIS opera fa-
 ctus, & ad collectanea Venerabilis Bedae in eiusdem
 foliis apposuiamus, his non duximus apponenda.
 Incipit epistola, Pauli ad Laodicenses nuper in an-
 tiqua bibliotheca inuenta: sed quia inter catholicos
 non legitur, non est a BRVNONE elucidata.
 Opuscula B. BRVNONIS nimirum a) Liber de
 rebus ecclesiae continens capit. IIX. fol. 433-440.
 Liber de ornamentis ecclesiae Cap. XII. 441-453.
 Liber de nouis Cap. X. 453-462. d) Liber de fe-
 stis festiuitatum seu de festis domini comple-
 tus Sermones XIIIX. 463-477. e) Sermones V. de
 virgine 477-481. f) Sermones V. de martyri-
 bus 481-485. g) de Sale & luce, ex verbis domini
 in monte posita, de apostolis, de caeteris do-
 ctis ac confessoribus Sermones XI. 485-495. h)
 de virginibus, i) de sancto Michael archangelo,
 de contemptu diuitiarum 495-497. Omnia haec
 opuscula, iam Ascensii aetate S. BRVNONI fuisse ab-
 scripta, testantur verba initio libri de laudibus eccle-
 siae conspicua, vbi haec leguntur fol. 433. B. BRV-
 NONIS Carthusianorum patriarchae eruditissima opu-
 scula, quae suspecto titulo, quia neoterica manu, se-
 cussimus, Brunoni Signen. episcopo ascripta;
 minusuis sunt, bona sunt, & BRVNONIS sunt, &
 ex vetere inscriptione adducor, Carthusiani. Ea-
 rum etiam pluribus verbis confirmata conspiciuntur,
 epistola dedicatoria, supra memorata, vbi inter alia
 legimus: haec opuscula, ut est mortalitas ad dis-
 ciplinam propensa nonnulli aliis potius addicunt: quo-
 rum argumenta omnia conuincunt, venerandae vetusta-
 tis, quorum vnus ad nos missus, hunc habet in
 fronte, eadem manu ac littera, qua reliqua, exaratum
 est. Incipit liber magistri BRVNONIS, qui
 Carthusiam instituit; quem librum & titulum hic mul-
 tis ostensum, ut ipse quoque videas, istuc integrum re-
 sto. Alter est in Carthusia magna, habens omnia
 opera, BRVNONI nostro adscripta: nec dubito
 eam. I. V alicubi

alicubi extare alios. Verum refellamus istos.
 Est alius inquit stilus. Est quoque Horati
 Odis, quam in sermonibus & epistolis: quia
 decorum exigit. nec una convenit phrasis ex
 speluncis & cellis a minus literatis plerisque
 & concioni, ad quam literati conveniunt,
 Praescribitur inquit episcopo Signensi:
 quia in dedicatione Carthusiae (ut opinor) epi
 scopum negat. Sed Benedictum inquit per
 cut, eum quem immodice laudat. Vocat &
 patrem, quia eum imitandum hortatur & Be
 nedicere sibi proposuit imitandum, prius
 deinde coenobitam monachum. At scripsit
 & Apocalypsin? Nihil prohibet BRUNONEM
 in easdem scripsisse, licet forte non extant.
 omnia respondit, ea confutavit, & argum
 fallimur, idoneis demonstravit, non S. BRU
 carthusianum, sed S. Brunonem, ex monach
 ordinis benedictini in Liguria, Abbatem ca
 & deinde Episcopum signiensem, anno 11
 rum, verum *opusculorum* esse auctorem, Ma
 chesius, panormitanus, Congregationis casin
 nachus, in *dissertatione historica, de S. Brunone*
atque ab eo conscriptis libris, in Bibliotheca
patrum Tom. XX. edit. lugdunens. 1677. p.
 Eadem *opuscula*, titulo *Sententiarum Brunoni*
sis, Libri VI. eidem Tom. *Bibliothec. max*
imae inserta leguntur p. 1739 sqq. Disertis prae
 bis Brunoni assensu tribuuntur, a Petro Dia
 nacho, ac bibliothecario sacri casinensis arch
 Opusculo *de viris illustribus casinensibus* Cap.
 p. 58. edit. Jo. Baptist. Mari, *Lutet. Paris.* 1
 & ab Augustino Oldoino, in *Athenaeo ligu*
rus. 1680. in 4. p. 121. Conf. Jo. Alb. Fe
blioth. med. & infim. Latinit. L. II. p. 786
 veniuntur denique in editione *Operum BR*
ascensiana, 4) Vita B. BRUNONIS, oratio
 conscripta, multisque figuris, ligno incisi

o fabula illa depicta conspicitur, quam caussam
 ut nonnulli, qua sanctus BRVNO permotus, in
 um secesserit. Raimundum nimirum Diocrum,
 torem parisiensem, mortuum, & iam feretro im-
 um, veluti de somno expergefactum, & se ad-
 am, iudicatum, & damnatum pronunciasse, me-
 not. Legebatur quidem eadem fabula, in *breui-
 um romano*, sed sapienti postea consilio expun-
 ut. Inuenti tamen recentioribus temporibus
 ut nonnulli, ecclesiae romanae doctores, qui ve-
 a fabulae, nouis argumentis adstruere sustinue-
 Eminent inter illos Polycarpus de la Riviere,
 fianus, qui fabulam defendit in libro, qui inscri-
*L'Angelique des excellences & perfections im-
 les de l'ame*, Lyon 1626. in 4. Theophil. Rai-
 in *Antemurali*, quod praemittitur libro, hoc
 S. Joannes Benedictus, *Pastor & Pontifex*
ne an etiam Lugduni? lucubratio ex qua iudi-
est, an sanctus Benedictus, inter sanctos lugdu-
recenseri merito possit, Auenione 1643. in 8.
 Andreas du Saussay, in *epistola didascalica, de*
conuersionis S. BRVNONIS Carthusianorum
archae, Colon. 1645. in 8. quam editionem cu-
 Barthold. Nibsius, qui *epistolam* praemisit, in
 eandem fabulam defendendam suscepit. Recu-
 it A. du Saussay *epistola didascalica Paris. iuxta*
lar coloniens. 1646. in 8. pp. 51. Strinxit con-
 bulae patronos calamum Jo. Launoius, & edidit
caussa secessus S. BRVNONIS in eremum, dis-
tionem: seu defensam romani breuiarii correctio-
circa historiam S. BRVNONIS, Paris. 1646.
 Recusa fuit cura Joan. Portneri *Argentorati*
 in 8. *Tertia editio auctior & correctior* prodiit
 1662. in 8. ad quam illa exscripta est, quam
 Georg. Serpilius *Francof.* 1720. in 4. Inserta
 a legitur Tom. II. P. II. *Operum* Jo. Launoii
 ius. Id admodum aegre tulerunt Theophilus
 aldus, & Joannes Columbi e S. J. qui Launoium

editis impugnarunt scriptis. Prior eunlgauis
 Honorati Leotardi adsumto, Herculem Con-
 num Launoyum *repulsum*, pro Breuiario roma-
 stigmatibus S. Francisci, pro translatione oedi-
 tanae, *Aquis Sext. typis Monerianis 1646 in*
 tyrae mordacissimae argumentum Niceron
 XXVI. des *Memoires* pag. 285. his expressit
De tout les livres qu'on a de Raynaud, il n'y en
qui soit plus rempli d'emportemens & d'inis
celui-ci: c'est une Satyre depuis le commencem
qu' a la fin. Il y represente M. de Launoi sous
sonnage de l' Empereur Commode, qui quinqu
lâche des hommes, croioit se rendre formidable
billant en Hercule; & comme un homme qu'
sans aucune raison les anciennes traditions de
 Idem paullo post, litteram denuo mouit, & in-
 prodire iussit *Trinitatem Patriarcharum, S. I*
NEM Stylitam mysticum, S. Franciscum Pat
Oromasdem reuigiosum, ex luce & veritate comp
S. Ignatium Loyolam, animam mundi, Lugduni
 in 8. Posterior emisit contra Launoium *disse*
nem de Carthusianorum initiis, seu quod BRVN
actus fuerit in Eremitum vocibus hominis rediui
sis, qui se accusatum, iudicatum & damnatum
mabat: quae legitur P. I Opusculor eius
Lugdun. 1668. in fol. editorum. Conf. de h
trouerlia Jo. Launoi elogium Londini 1685. in
 seqq. Niceron *Memoires* Tom. XXXII. p. 100
Obserrat. halenses select. Tom. VII. pag. 380
Vita ista BRVNONIS, cuius fidei parum est
buendum, Launoius l. cit. Cap. II. §. 4. monuit
 anno 1508. cum *expositione in epistolas Pauli*
 prodierat. In editione *ascensiana* illi subiicit
 5) *Epigramma paraeneticum ad caelestia cape*
beati BRVNONIS Confessoris & Carthusian. pa
chae, 6) Epitaphium

Laudandus BRVNO fuit in multis sed in vno
Quod fuit aequalis vitae, vir in hoc specialis

*semper erat festo vultu, sermone modesto:
 cum terrore patris, monstravit viscera matris:
 nullus eum magnam, sed mitem sensit ut agnum
 prorsus in hac vita, verus fuit Israelita
 Hunc Deus a poenis rape: sedibus infer amoenis.*
Epistola Sodalium carthusianorum Sanctae Ma-
lab Eremitae, quae dicitur Turris in Calabria, ad
reges religiosorum & ecclesiasticorum virorum col-
legii pro iustis patri suo de more soluendis, scripta
Non. Octobris an. 1101. 8) Vita B. BRVNON-
is Zacharia Benedicto, Italo, patria vicentino,
carthusiani, in coenobio S. Andreae de littore,
scriptus, circa annum 1508. claro, carmine hexame-
tris terso conscripta. Praemittuntur illi Anto-
posidii, tergestini, poetae laureati, sacerdotisque
consulti; Marci Antonii Caballii, romani, poetae
et Petri Calcidii, capuani; Dominici Palladii,
et, carmina encomiastica. Inscriptis Zacharias
scriptus, poemation suum, nomine Francisci a Pu-
carthusiens. Ordin. general. Prioris. Errant qui
in B. BRVNONIS carmine conscriptam, & poe-
mon de sacratissima ordinis carthusiensis origine ac
essu, opuscula esse diuersa sibi persuadent. Conf.
Zacharia Benedicto, Gerard. Jo. Vossius de Histo-
latin. L. III. Cap. X. p. 583. Anton. Posseuinus
operat. sacro Tom. III. pag. 379. Theodor. Pe-
in Bibliotheca carthusiana, siue illustrium sacri
carthusiensis ordinis Scriptorum catalog. Colon. 1609.
p. 297. Carol. Jos. Morotius in Theatro chro-
nico ordinis carthus. Taurini, 1681. in fol. p. 116.
ist. Schoetgenius in Continuat. Bibliothec. Fabric.
& infim. Latinit. L. XXI. p. 919 sqq. Vltimum,
Collectione Operum S. BRVNONIS, occupat lo-
 9) *Hecatoestichon apologeticum, D. Jacobi Hie-*
ymy, carthusianam Religionem, in valle viridi, ad
oeria parilina professi, quo phrasin B. BRVNONIS
ris sui, quod nasutis hominibus humilior videatur,
damnia defendit, & sententiarum pondera lance
 V 3 *iusta*

iusla appendit. In fine Operis haec tantum
guntur verba: *Sub Pascha MDXXIII.* Typographia
ascensiana. His verbis subiicitur
ba; ex privilegio regio in quadriennium &
fione Prioris Carthusiae magnae, ne dicta
mio durante, quispiam religiosorum suorum
imprimenda opera BRUNONIS, aut imp
mat, sub solita religiosus poena. Recentissim
S. BRUNONIS editio est, quam Theodoru
ius, Coloniae ex officina Bernardi Gualth
III. Tom. in fol. euulgavit. Conspectum
in Joan. Alb. Fabricii *Biblioth. latin. med.
Latinit. L. II. p. 786* sqq. Praeter auctore
tam S. BRUNONIS, Germani, e Colonia
ortandi, in eremo Calabriae, anno 1101. i
sanctis an. 1514. a Leone X. adscripti, exh
a Fabricio l. c. memoratos, conferri merem
nii Posseuini *Apparat. sac.* Tom. I. pag. 252
Bellarmini *de Scriptor. eccles. Liber* p. 294
Paris. 1658. in 8. Guil. Caue *Histor. litter.
ecclesiasticor.* p. 623. Anton. Pagi *Critica in
Baroni Tom. III.* p. 294 sqq. 323. 346 sec
Alexandri *Histor. ecclesiast. Secul. XI. & XII.
Cap. V. Artic. IIX.* p. 509. & Scriptores ab

CXII.

*Venerabilis patris, fratris JOHANNIS
PISTRANIS, ordinis minorum & ius
que doctoris, Tractatus de Cupiditate, in 4
minor. folior. 83.*

In indicibus operum, quae Henricus V
Casimir. Oudinus, atque JOANNI CAPI
adscribunt, nullum reperitur, quod *de cup.
scribitur*: Robertus tamen Bellarminus *de
ecclesiast. p. 391.* Lucas Waddingus *de Ser.*

*horum Rom. 1650. in fol. pag. 196. opus illum de cupiditate composuisse memorant, quod Josias Simus in Bibliotheca p. 352. & Anton. Possevinus in parat. sacr. Tom. II. p. 130. libris tribus absolui bunt, quamvis in exemplari, quod ante oculos possumus, duo tantummodo tractatus, vel, si mauis, tria reperiuntur, quorum posterior in tres diuiditur partes. Librum seculo XV. litteris gothicis impressum, non vulgaris esse raritatis, ex eo coniiicimus, quod Jo. e scriptoribus, qui JOAN. CAPISTRANI operum recensent, illum editum fuisse perhibet. Sed fortasse recentior libri est editio. Cum enim apud nonnullos v. c. Henr. Whartonum in *Adpendice ad Guil. dei Histor. litterar. Scriptor. ecclesiastic.* pag. 121. Amir. Oudinum in *Commentar. de Scriptor. eccles.* tom. III. col. 2462. JOANNIS CAPISTRANI *de iuris & contractibus* librum *Venetiis* an. 1583. impressum legimus, in eam inducimur sententiam, ut librum esse *de cupiditate* credamus, qui, mutato titulo, nunc editus fuerit. Per omnem enim fere librum, nihil aliud, praeter materiam de foenore, vsuris, &c. de eo spectant, deprehendimus. Sed aliis id discernendum relinquimus, cum librum *de vsuris, Venetiis* impressum, euoluere nobis non licuit. Initium *status* siue libri I. tale est; *Tractatus de cupiditate venerabilis patris fratris JOHANNIS DE CAPISTRANIS ordinis Minorum & iuris utriusque doctoris. In quo de variis criminibus per quae aliena usurpantur. Nec non de usura. plenissime societateque mercatorum licita & illicita. de comparatione reddituum perpetuorum & vitalium in pecunia aut rebus cum pacto redemptionis & sine. Materia etiam veteris & complura utilia. & quotidie occurrentia continentur. feliciter incipit.* Secundi libri pars prima, inscribitur *casuum declaratio*, quoniam in illa vadducuntur casus, in quibus *usura sit licita*, quibus *licet ultra sortem exigere vel accipere.* Secunda s nominatur *specierum distinctio*, in qua ponitur*

seu distinguitur usura in quatuor species, im-
mentalem, manifestam & palliatam. Tres
 sicco, quod aiunt, pede transit, & per omni
 partem secundam *de palliata usura* loquitur.
 tiae parti titulum fecit *figurationis*, ubi *us-*
septem turpissimas & horribiles figurationes,
ait in se ipso, quippe qui figuretur, 1) per in-
2) per mortem, 3) per mare, 4) per flumen,
canem, 6) per talpam, 7) per araneam. Op-
 pore & ex qua typographica officina, liber il-
 exierit, non constat, cum in calce illius nihil
 peritur. JOANNES CAPISTRANVS S. A-
 STRANO S. DE CAPISTRANIS, Italus, &
 spanus, ut a Petro Ranzano in *Epitome rerum*
riar. Indice XXV. in Jo. Georg. Schwandt-
ptor. rerum hungaricar. Tom. I. Lips. 1746.
 perperam vocatur, cognomen a Capistro, vic-
 tino adeptus est. E nobili Chiolorum stirpe
 dus, anno 1385. in lucem editus fuit. S. B
 senensis discipulus, Minoritarum regularis ob-
 tiae, in conuentu florentino sodalis, & ordu
 in cismontanis partibus bis vicarius generalis,
 reticae prauitaris per Germaniam, Hungariam
 miam, & regiones adiacentes inquisitor, eor
 ecclesiae romanae aduersabantur, infensissimu
 exstitit, & non solum concionibus eos ad frug
 credidit, reducere conabatur, sed etiam igne
 que, quibus renitentes prosequutus est. In
 nia & Piceno, id experti fuerunt sic dicti fra-
 quorum oppidula octoginta sex combussit. Cu-
 sitis in Germania, & Bohemia grauissimum
 gessit Tandem ad Turcas conuersus, collectu-
 tum, & rusticorum cruce signatorum copiis i-
 bus, Tauruno, vrbi Hungariae munitissimae
 vrbs Belgradum hodie vocatur, a Muhamete,
 rum Imperatore obsessae, anno 1456. supereti-
 ipse crucem vexilli loco praeferens, in pri-
 constitit, magnaue clade Turcas repressit, vt
 ot

idione liberauit. Vid. Aen. Syluii *Histor. bobem.* LXV. p. 137 sqq. edit. *Oper. Basil* 1551. in fol. *pan. de Thwrocz Chronica Hungarorum* Cap. LV. *Georg. Schwandtneri Scriptor. rerum hungaric.* I. p. 272 sqq. Petri Ranzani *Epitome rerum hungar.* indice XXV. & XXVI. apud Schwandtner. p. 384 sqq. Petri de Rewa *de Monarchia & S. regni Hungar.* Centur. V. apud Schwandtner. III. p. 669 sqq. Anton. Bonfinii *rerum hungar.* III. Libr. IIX, p. 487 sqq. edit. *Wechel.* 1581. cum in animis hominum eius valuisse conciones, latino semper pronunciauit sermone, verba repoterunt Alberti Krantzii, qui *Histor. eccles.* Cap. 39. p. 313 sqq. edit. *Wechel.* 1576. in fol. *post duos annos venit ex Italia religiosus pater*
HNES DE CAPISTRANO, ordine Minor. reformationis excitator acerrimus, Bernardini discipulus, qui primus de reformatione eius ordinis curauit in *Venit* (inquam) in magdeburgensem prouinciam. *Ipsius viri* (ut ferebant) *adfectus mouebat aduersus*, ipse dicentis *adparatus*, (nam vernaculae non expers, latina lingua utebatur) in populo energiam habuisse mirabilem, cum post illum ex fratribus, multi & praestantes viri sequebantur, aliquis pretaretur populo, quae ille ante enunciaisset, utriusque sermone in quintum horam extracto, cum prior **HNES** in tribus, & qui sequebatur, per reliquum us differeret. Commouit usque adeo populum, ut in vana ludorum genera, scacos, aleas, quidquid idris est, conferrent in forum, faeminae toralia, & strus capitis, ac alia redimicula vana, vno igne, inente populo concremarent. Obiit Villaci, in dioecese quinecclesiensi, mœrore, ob Matthiae Hunniatoruini mortem, teste Bonfinio l. cit. p. 494. coris, anno 1456. aetatis suae LXXXI. A Grego-V. pontifice, ob praeclara in ecclesiam romanam, nam XII. millia infidelium, pluresque schismaticireuocasse dicitur, merita, *beatis*, ab Alexan-

dro IIX. vero, anno 1690. *sanctis* adscriptis
 JOANNIS CAPISTRANI, data, quod auctor
 scripsit Amandus Hermannus monachus fuit
 titulo CAPISTRANI triumphantis, Prag. I.
 Conf. de illo, praeter scriptores iam citat.
 Joannis Cochlaei *Historia Hussitarum, apud
 Victorem prope Moguntiam*, 1549. in fo
 366 sqq. Jo. Dubravii *Historia bohémica* L.
 p. 237. L. XXXI. p. 240 edit Marqu. Freli-
 cesl. Hagecii *boehmische Chronica, übersetzt
 Sandel Prag* 1596. in fol. Tom. II. fol. 15
 Weichard Valuaffors *Ebre des Herzogthums
 bach* 1689. in fol. Tom. I. Libr. IIX. Sect. I.
 Joan. Dlugossi *historia polonica* passim, in prin-
 col. 74 sqq. edit. *Lips.* 1712. ubi illum prae-
 suas, signis & operibus stupendis confirm-
 tuis vitam, coecis visum, multis linguae ul-
 dis gressum, paralyticis membrorum sanita-
 verbo, in nomine Jesu Christi contulisse,
 spiritu domini prophetico, omnes languo-
 iactitat. Eadem ex Aeneae Sylvi *Vita* Er-
 refert Jaques Lenfant in *l'histoire de la guer-
 rités, & du Concile de Basle* Tom. II. L. X
 254 sqq. Anton. Mongitore in *Bibliotheca*
 Panorm. 1714. in fol. p. 22. Antonium Si-
 normitanum, prelo parata habuisse s. JOA-
 CAPISTRANO ordinis Minorum Observant
omnia, diuturno labore viginti annorum
 notis illustrata, & in Tomos XVII. digest
 scribit.

CXIII.

Canones Penitenciales ex variis sancto-
 rum decretis collecti, quorum r-
 ris ecclesiasticis non minus utilis quam i
 in 4. folior. 8.

li (Lipsiae) *impressit* Jacobus Thanner Herbi-
nus. Anno nostrae salutis Millesimo quingentesimo
• (1507) opusculum litteris gothicis. Editio-
natum est Matthiam Weysman, Cuickauum,
in academia lipsiensis, liberalium professorem,
pistolam dedicatorem ad Joannem Czeydler
auum, artium Philosophie Magistrum, sacrae
litterarum expositorem, praemissit. Quamquam,
romanae ecclesiae doctores, de canonum pœni-
tum numero & ordine non conuenit, & alii
Patre Angelo de Clauasio, eos ad numerum vi-
um referunt, alii cum Henrico de Bartholomaeis
Cardinali & episcopo hostiensis XLVI. canones
atruunt; editor tamen Athanasium sequitur &
XLVII. ex summa fratris Astesani excerptis.
Addidit excerptum, ex Augustini libro, de pœ-
is, in quo agitur, de iis, quae in poenitentia, pec-
s considerare oportet.

CXIII.

tatus sancti BONAVENTURE, Breuilo-
ium, itinerarius mentis in Deum, Paruum
(sive) regimen conscientie, (sive) Fons
Soliloquium siue de quattuor exercitiis de-
m. Lignum vite. Centiloquium. Apologia
um. Epistola eiusdem eliminans errorem cu-
magistri circa regulam beati Francisci. Epi-
ures. Epistola eiusdem dans regulam omni-
Christo viuere volentibus. Viginti passus
utibus bonorum religiosorum. De redu-
artium ad theologiam. De tribus ternariis
ous. Expositio orationis dominice. De
gradibus contemplationis. Laudismus (sive)
onus de sancta cruce. in fol. folior. 274.

Codex

Codex litterarum caractere gothico ex
Quamvis in fine. nec loci, nec anni, nec
indiciū exhibetur, editionis tamen annus,
invenitur. Septimae enim parti *breviloquii*
adiecta sunt. *Finis hic brevisloquium Fratrum*
VENTURE ordinis Minorum Deo gratias.
Anno Dni M. CCCC. LXXXIII. Et in fine
haec leguntur verba: *Et sic est Finis Centis*
rabilis BONAVENTURE duce & generali
fratrum Minorum Cardinali episcopo titulo ad
sacre theologie doctore eximio. Finitque ex
M CCCC. LXXXIII. (1484) in vigilia Petri
apostolorum &c. Mich. Maittaire haec coll.
invenisse videtur. Voculam *sive* in titulo,
scripsimus, vncis inclusam, addidimus, ne
plures in collectione extare existiment, qui
in illa inveniuntur, *tractatus.*

CXV.

Egregium opus, subtilitate & deuoto
precellens paruorum opusculorum.
seraphici sancti BONAVENTURE. Prima
fol. formae minor. folior. 355. excepto
& tabula folior. 26.

Secunda pars folior. 349. si prologum
lam foliorum 20. exceperis.

Vtriusque voluminis litteris gothicis exara
mentum ex exemplari Bibliothecae sancti Ge
Pratis parisiensibus (S. Germain des Près)
Casimir. Oudin. Tom. III. *Commentar. de*
& scriptis ecclesiastic. col. 386 sqq. In pr
minis calce haec leguntur verba: *Finiunt*
quamplurimi sancti BONAVENTURE de
prime partis. Impressi Argentine. An. dni M. C

secundi voluminis fine, haec se obferunt oculis verba:
viant tractatus quamplurimi sancti BONAVENTURAE
volumine secunde partis. Impressi Argentine anno
i. M. CCCC. XCV. (1495) Finiti sexta feria ante
festum, sancti Thome apostoli. Sine dubio eadem edi-
o est, quam Mich. Maittaire Tom. I. Annal. typogr.
596. adtulit, sed quatuor ibidem volumina com-
ecti dicitur opus, quod tamen duobus tantummodo
is absoluitur. In splendidissima omnium Operum
BONAVENTURAE editione, quae iussu Sixti V.
stantibus Constantio Buccafoco, Cardinali Sarnano,
Agelo Rocca, Francisco Lamata, & Petro Galefinio,
quae ex typographia vaticana 1588 - 1596. VII. To-
is in fol. prodiit, haec opuscula duobus voluminibus
terioribus comprehenduntur. Cum vero editio
rum S. BONAVENTURAE romana opuscula ob
ulos ponat LXXIII. & in prima, quam adtulimus,
itione argentinensi, LXVIII. tantummodo repe-
ntur, id potissimum Casimir. Oudinus l. c. col. 383.
mulationi, inter fratres ordinis Minorum, & Prae-
icatorum tribuit. En! ipsa illius verba: Nouerunt
historiis eruditi, quam aemulationem ab antiquo in-
se habuerint, ambo ordines Fratrum Minorum &
edicatorum: unde quemadmodum Pius V. Domini-
us, S. Thomam Aquinatem inter Ecclesiae Do-
res accensuerat, ita etiam Sixtus V. Franciscanus
BONAVENTURAM sodalitiū sui alumnū, sextum
clesiae Doctorem instituit. Et quemadmodum etiam
itres Dominicani in editione romana anni 1570. omnium
Thomae Aquinatis opusculorum ad LXXIII. opuscula
dique emendicata peruenierant: ita Franciscani an. 1596.
editione romana omnium S. BONAVENTURAE
usculorum, ad opuscula LXXIII. assurgunt, ne posteri-
orem Thomae Aquinate S. BONAVENTURAM cre-
ent. Multi quidem. data, quod aiunt, opera, S.
NAVENTURAE, balneoregiensis (Bagnarea) He-
sci, Doctoris seraphici, Ordinis Minorum genera-
Episcopi albanensis, Presbyteri cardinalis, & sexti
ecclesiae

ecclesiae latinae doctoris, qui graeco
sive Eustachius, patrio vero nomine, Joan.
adpellabatur, vitam litteris consignarum
ceteris legi merentur Anton. Phlœuini *Ag.*
Tom. I. p. 245 sqq. Guil. Cave *Hist. litter.*
ecclēs. p. 728 sqq. Casimir. Oudini *Comm.*
scriptor. & scriptis ecclēs. l. cit. vbi dissen-
laris *de vita & scriptis S. BONAVENTUR*
ritur. Theophil. Rainaldi *Indiculus Sancto-*
nenf. T. IIX. *Operum* p. 37 sqq. Dominiq.
nia *Histoire littéraire de la Ville de Lyon* p.
307 sqq. Joan. Alb. Fabricii *Biblioth. græc.*
Latinit. L. II. p. 690 sqq. Jo. Henr. a Se-
de *BONAVENTURA scholastico ductore, &*
Eclogario, Lubec. 1746. in 8. p. 51 sqq. An-
nachi franciscani *Histoire abrégée, de la vie,*
& du culte du St. BONAVENTURE de l' O-
mineurs, Cardinal Evêque d' Albano, Docteur
& Patron de la ville de Lyon, écrite par u-
Cordelier, à Lyon 1750. in 8. quibus in li-
quæ Petrus Galefinius, Octavianus de Ma-
cas Waddingus, Claudius Floridus, Adrianu
alique plures, de S. BONAVENTURA p-
lixius narrauerant, in compendium redacta

CXVI.

Corpus vniuersae Historiae, praeserti-
tinae. JOANNIS ZONARAE Anna
additionibus GEORGII CEDRENI NICE-
MINATI CHONIATAE lib. XVIII. NIC-
GREGORAE lib. XI. LAONICICHALCO
lib. X. historiae Turcicae. In fine etiam
est locupletissimus rerum Index. *Lute*
Gulielm. Chaudiere, via Jacobaea, sub insigni

*in privilegio regiae Maiestatis. in fol. folior.
pt. praemiss. folior. 34.*

scribitur pars prima Collectionis latinae, alexandrinorum, qui in exponendis Imperatorum
inorum rebus gestis, operam posuerunt. Ex
em tempore, quo *historiae byzantinae scriptores*
& *Venetis*, graece & latine in lucem prodie-
eiusmodi collectiones latinae neglectae, raro
erre solent, & in bibliothecis instructissimis,
amodo delitescunt. Typographus Guilielmus
rius, siue Chaudiere, in epistola dedicatoria ad
um a S. Andraea, *praefecturae libellorum suppli-*
caeria Parisiensi, *Praesidem*, Francisci Balduini,
clarissimi, instinctu factum esse adfirmat, quod
icina libraria, quam, eo tempore, instruxerat,
ninus loco, hoc *byzantinae historiae corpus*, quod
mania, per partes, editum erat, vno volumine
rehensum ederet. Post epistolam dedicatoriam
iae Parisiorum 1566. id. Nouembr. scriptam,
iuntur duo G. Genebrardi Theologi parisiensis
inmata, alterum latinum, *ad studiosos historiae*,
um graecum *de ZONARAE & ceteris historiae by-*
zae scriptoribus. Versio ZONARAE ipsa Hieron.
Wolfii est, cuius & hic reperitur dedicatio, ad
n. Fuggerum, Kirchbergae & Weissenhorni do-
m, Caesareae Maiestati a consiliis. Is sane prae-
proposito Hieron. Wolsium excitauerat, ut hunc
eretur laborem, & JOANNIS ZONARAE *Anna-*
x viennensi MSto, & aliis quatuor codicibus, *cum*
ne & notis Basil. 1557. in fol. in lucem emitteret.
lectionis suae rationem ipse exposuit, in epistola
nton. Fuggerum, memorata. Cum GEORGII
RENI *Chronicon Basileae apud Jo. Oporinum &*
scopios fratres 1566. in fol. prodiret, Guil. Cal-
is, eo praesertim spectauit, ut Joannes Aymi-
, & CEDRENO repeteret, & ZONARAE infe-
, quod magis desiderabatur, sicuti id in primis
in

in tertio ZONARAE tomo factum esse con-
 Omnium optima ZONARAE nostris temporibus
 editio, quae hoc in lucem emissâ fuit titulo:
 ΝΟΤ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑ γρηγοριος του
 δρουγγαριου της βιγλας, ηγου πρωτοκρηστης χρονικου
 ZONARAE Monachi, magni antea vigiliam Parisiensis
 & primi a secretis Annales. Carolus du Fresne
 du Cange Regi a Consiliis, & Franciae apud
 nos Quaestor, Wolfianam editionem, cum scriptis
 cibus contulit: latinam versionem recensuit, Annales
 illustravit, Parisiis e typographia regia 1686.
 formae maior Tom. I. pp. 648. except. praefatio
 Tom. II. pp. 362. & 163. non computatis in
 Displacuit Carolo du Fresne, Hieron. Wolfii
 in tres tomos, & idoneam olim adhibitam, in
 duas, & libros XIX. restituit, librosque capita
 stinxit, subiuncto brevi summario chronologic
 nymi, ab Adamo, ad Alexium Comnenum, qu
 ante illum Dionysius Petavius, cum Nicepho
 stantinopolitani breviario historico, graece &
 Paris. 1618. in 8. euulgauerat. Repetita fuit
 ZONARAE parisiensis, quae partem Corporis
 byzantinae constituit, Venetiis in typographia Be
 Jauarina 1729. in fol. formae maior. cuius re
 vid. in denen Nachrichten von einer hallischen
 theck Tom. V. p. 422. De JOANNE ZONARAE
 stantinopolitano, qui sub Alexio & Joanne Com
 floruit, vid. Caroli du Fresne praefatio ad
 Jo. Alb Fabricii Biblioth. graec. L. V. Cap. III.
 Cap. XLII p. 241 sqq. ubi variae Annalium edi
 memorantur. Conf. Gerard. Joan. Vossius de
 viciis graecis L. II. Cap. XXVII. p. 230 sqq. edit.
 Bat. 1624. in 4. Bibliotheca hamburgensis histori
 VIII p. 91 sqq. Guil. Caue Histor. litter. scriptor
 clesiastic p. 748. Pars collectionis latinae seu
 hoc inscribitur titulo:

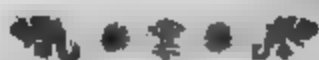
STAE ACOMINATI CHONIATAE, *Ma-*
thetæ secretorum Inspectoris & Judicis veli,
et sacri cubiculi: LXXXVI. Annorum hi-
videlicet ab anno restitutæ salutis circiter
I. in quo Zonaras desinit, vsque ad annum
. Libris XVIII. descripta, quorum hic
: I. Liber de rebus gestis Joannis Comne-
i filii, quem vulgo Caloioannem. VII. Li-
bris gestis Manuelis Comneni, filii Joan-
ber de Alexio Porphyrogenito, Manuelis
i filio. II. Libri de rebus gestis Andronici
i. III. Libri de imperio Isaaci Angeli Co-
III. Libri de imperio Alexii Angeli Co-
post fratrem Isaacium caecatum & eiectum.
de Isaacio, & filio eius Alexio, post recu-
, Germanorum & Venetorum ope, Impe-
n quo etiam de Alexio Duca, cognomento
lo, seu superciliolo, & confusione status
& Constantinopolitano excidio agitur.
de initiis imperii Balduini & Herrici fra-
Flandriae Comitum. Opus Lectu iucun-
utile, primum liberalitate magnifici & ge-
iri D. Antonii Fuggeri &c. Cæsareæ Ma-
consiliis, &c. Latine Hieronymo Wolfio
nfi interprete editum, cum indice copioso
Nunc autem denuo cum graeco diligen-
collatum, ac proinde pluribus in locis,
itaque correctum & emendatum. Lutetiae
in aedibus Chaudiere, via Jacobaea, sub in-
imperis M. D. LXVI. (1566) Cum priuilegio
Imperiali in fol. folior. 77. non numerat.
folior. 7.

Comparauerat sibi Antonius Fuggerus, Conopoli, per Joannem Dernschuuan, ab Anthonio Chartophylace, Diacono constantinopolitano *riae byzantinae libros XXI.* a NICETAE CHONIATAE compositos, quos Hieronym. Wolfius, cum aliis MS. graecis, conlatos, adiecta versione, siue castigationibus, edidit *Basil. ex officina* 1557. in fol. Dicauit illos, ut edito Zonaras erat, patrono suo Antonio Fuggero, episcopo etiam huic editioni praefigitur. Auxit verò etiam parisiensis editionem suam *Michaelis Monodia, in funere NICETAE fratris, a P. Morellus, nonnullos libros e NICETAE CHONIATAE thesauro orthodoxiae, suadente Jo. Andrea transfulerat, quibus hanc orationem funebrem & epistolam ad Joannem a S. Andrea qua obiret vitam NICETAE CHONIATAE praefixit. Inserta postea fuit haec monodia Bibliothec. maximae patrum T. XXV. Lugd. p. Finis imponitur huic parti secundae indice verborum satis copioso. Quae Leo Allatius Wolfii versione castigauerit, vid. in praefatione, quem, hoc, in lucem emisit, titulo: *Excerpta graecorum Sophistarum ac Rhetorum, Heraclii antiocheni, Nicephori Basilacae, Seueri drini, Adriani tyrii, Isaaci porphyrogeneti dori cynopolitae & aliorum. Annexae sunt carmina diversorum, & Leonis Allatii ad Verbum Ennedecaetericus, Carmine iambico, ex prae nondum edito, variorum antiquorum eiusdem ab eodem nunc primum vulgata graece & latine Romae 1641. in 8. Anno 1593. Simon Gesiluanectensis, NICETAE CHONIATAE byzantinam, ab Hieronymo Wolfio adornatam, in 4. recudendam curauit, illique ebraice praemisit, singulis libris breuiaria praefixit, morales ac politicas, margini adposuit. 10**

repetita fuit, inter *scriptores historiae byzantino* titulo: ΝΙΚΗΤΟΥ ΑΚΩΜΙΝΑΤΟΥ Ιερογ. ΝΙΚΗΤΑΕ ΑΚΩΜΙΝΑΤΙ ΧΟΝΙΑΤΑΕ Magni Lo-
 re, *Secretorum Inspectoris, & iudicis veli, praefecti Cubiculi, Historia*: Hieronymo Wolfio, Oetino, interprete. Editio glossario graeco-barbaro accurata & studio Caroli Annibalis Fabroti, J. C. Lipsiae & typographia regia 1647. in fol. form. maior. Praeter excepta epistola dedicatoria ad Julium R. E. Episcopum Cardinalem Mazarinum, Goulartii epistola, Marianum Junium Tyongium, Hieron. Wolfii praefatione, ΝΙΚΗΤΑΕ chronologia, glossario graeco-barbaro, & variis lectionibus paucissimis, e codice receptis, quae omnia folia 19. complent. In fine addicitur index copiosissimus folior. 16. Recensetur in Biblioth. hamburgensi historica Tom. VIII. p. 159 sqq. Editionis repetitae venetae recensio exstat in *Nachrichten von einer hallischen Biblioth.* T. V. p. 159 sqq. Miramur, quod editioni venetae, fragmentum referendum sub extrema Cap. III. Lib. de Balduino Imperatore, quod Jo. Alb. Fabricius L. V. Biblioth. graec. p. 405 sqq. cum versione latina, adtulit, non tantum fuerit. Conf. de ΝΙΚΗΤΑ ΧΟΝΙΑΤΗ per Michaelis Choniatae monodiam, & P. Morelli scripturam, de vita ΝΙΚΗΤΑΕ iam memoratam, Jo. Alb. Fabricius l. cit. Martin Hanckius de scriptor. byzant. L. I. Cap. XXXI. p. 522 sqq. Gerard. Joan. Vossius de Historic. graecis L. II. C. XXVIII. p. 234 sqq. Caue histor. litterar. scriptor. ecclesiast. p. 702. huius partis titulus hic est:

ΕΥΦΟΡΙ ΓΕΓΟΡΑΕ, Romanae, hoc est
 Graecinae historiae libri XI. quibus res a graecis
 Imperatoribus per annos CXLV. a Theodoro
 primo priore, usque ad Andronici Palaeologi po-
 stremo obitum gestae, describuntur, & Nicetae
 ΑΚΩΜΙΝΑΤΙ ΧΟΝΙΑΤΑΕ παραλειπόμενα suppleantur:

Primum quidem liberalitate Magnifici & Viri D. Antonii Fuggerii &c. & Hieronymi si labore, graece latineque editi, cum in pioſo nunc autem latine tantum, ſed adhibita cum graeco diligenti collatione, qua cer pauca fuerunt emendata. His adiunximus NICI CHALCONDYLAE Turcicam hiſtoriam Conrado Claſero Tigurino interprete: & cognitam ab eodem & ad D. Philippi exemplar emendatam. Ita quatuor hiſtoribus, ZONARA, CHONIATE, GREGORAE CHALCONDYLA coniunctis, integrum Byzantini ſtoriae corpus, a Conſtantino Magno ad Conſtantinum poſtremum, & Conſtantinopolim a Turcis occupatam & poſſeſſam, habituri ſunt. Graeco lingua latina expoſitum: ut etiam rudibus graecarum literarum, maiore commoditate quam ſupra conſuleretur. *Lutetiae apud Guil. Chouetia Jacobaea ſub inſigni Temporis. MDLXVII. Cum priuilegio reg. Maieſt. in fol. folior. 12. cepto indice folior. 18.*

Eadem fere ratione inſcribitur editio graecoſa *Baſil. per Joan. Oporinum an. 1562. in fol. folior. 12. cepto indice folior. 18.* de qua & de recentioribus editionibus PHORII GREGORAE mox pluribus verbis diſſeremus. Antonius Fuggerus codicem NICEPHORII & DERNſCHUANI acceperat, LAONICII autem CHALCONDYLAE codex, a Philippo Gundelio vienneniſi, cum Hieron. Wolfio communicatus. Dedicauit librum Wolfius patrono, quem ſalutauimus, Antonio Fuggero. In calce ejus dedicatoriae legitur carmen hexametrum ſatis laudabile Hier. Wolfii, quod inſcribitur: *Epilogus Byzantini ſtoriae*

NICEPHORO adiecta est, e codice reipugustanae, alicubi carie confecto, & aliquot assim exsectis mutilo, *Adnotatio locorum quorum*. Georgii Pachymerii *historia*, quam a tyrannichaelis Palaeologi auspiciatus, vsque ad Catechab Andronico defectionem perducit. Illam r Jo. Oporini *epistola* dedicatoria, ad Marcum . Fuggerum, Antonii, iam mortui filios, LAOCHALCOCONDYIAE praemissa, in qua conur, quod istius scriptoris graecum codicem non re potuerit, & ideo coactus fuerit, eius histopartim ab ipso eius interprete, Conr. Clausero, a quodam, in hoc scripti genere exercitatissimo emendatam, partim cum doctissimi J. C. Philippi helii etiam versione conlatam, neque poenitendis stationibus, ac temporum notatione illustratam sere. Vtrique scriptori amplissimus adiicitur . Omnis collectio quinque scriptorum historiae latinae latina repetita fuit *Francofurti ap. Sigism. Hubend* 1568. & 1587. in fol. Posteriori adiicitur . Modii *Auctarium*, quod continet commemoratio- rum gestarum, toto orbe, ab exordio constantino- tano, fere vsque ad annum 1587. Adiutorem non. Wolfius, in conuertendis hisce graecis scripto- s praecipue habuit Hieremiam Martium, medicum istanum celeberrimum. Ipse Martius id fatetur, praefatione Noni, medici, cuius librum, *de omnium secularium morborum curatione, sic ut febres quoque tumores praeter naturam, complectatur, primus esse & latine, e codice augustano edidit, Argentorati* 158. in 8. Particulam istius praefationis suae in- nit praefationi, ad JOA. ZONARAE *Annales*, Ca- us du Fresne fol. 4. b. edit. *Paris*. E nobili stirpe cognatus fuit Hier. Wolfius Oettingae d. XIII. Aug. . 1516. Doloribus nephriticis correptus, & vitae fractus, quam inter multas turbas peregit, obiit . 1580. Ipse vitam suam, & fata, quae expertus , litteris consignavit, quod autographon nunquam

editum a Jacobo Bruckero adseruatur. Eius dedit paullo amplius, in *dissertatione exhibente magni polyhistoris Hieron. Wolfii ipsa confectae, neccum editae synopsis Augsp.* 1739. in 4. Inserta postea fuit haec *dissertatio* Bruckeri *Miscellan. Histor. philos. & literar.* Exstat etiam in libro, qui titulum gerit *Tetica* Tom. III. Sect. III. p. 503 sqq. In eam redacta fuit ab auctore de la *Nouvelle bibliothèque* Tom. III. P. I. p. 127 sqq. a Phil. Wolfio, Bruckeri socero, in *der historischen von dem Ursprung, Einrichtung und Schick Gymnasii zu St. Anna in Augspurg.* Augsp. 1711. P. II. p. 138 sqq. ab ipso Bruckero, in *dem Adel deutscher Gelehrsamkeit* Dec. II. p. 49 & cum hac meretur Matth. Dresseri *Oratio*, Wolfio, inter eius *Orationes*, Lipsi. 1606. in 8 Melchior. Adami *vitae philolog. & philosoph.* p. 141. Paul. Freheri *Theatrum viror. erudit.* p. 1474. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* P. III. p. 375 sqq. Quae ibid. Tom. II. I leguntur, nullius plane sunt momenti, & a Wolfio pertinent. De Conrado Clausero tigurino, vid. Jos. Simleri *Bibliotheca* p. I

CXVII.

NICEPHORI GREGORAE, Romanae Byzantinae Historiae Libri XI. qui Graecis Imperatoribus per annos CXLV doro Lascari priore, vsque ad Andronologi posterioris obitum gestae, describitur Nicetae Acominatae παραλειπόμενα & Nunc demum liberalitate Magnifici & viri D. Antonii Fuggeri &c. & Hieron:

re Graece Latineque editi, cum indice copioso. adiunximus LAONICI CHALCOCONDYLAE cicam historiam, Conrado Clausero Tigurino prete: sed recognitam ab eodem, & ad D. Hippo Gundelii exemplar emendatam. Ita quae his scriptoribus, Zonara, Choniate, GRECA, CHALCOCONDYLA coniunctis, integrum byzantinae historiae corpus, a Constantino Magnò Constantinum postremum, & Constantinopolim Graecis occupatam, & possessam habituri sunt stultis, vtraque lingua expositum, ut & de fide intererum constaret: & tam rudibus graecarum scripturarum, quam doctis maiore commoditate quam potu consuleretur. *Cum Caes. Maiest. & Christi Gallorum Regis privilegiis ad decennium. Prae, per Joann. Oporinum An. salutis M. D. LXII.* 2) in fol. form. maior. NICEPHOR. pp. 273. pt. praemiss. fol. 8. LAONICVS col. 534. non erat. praefat. & indicibus in vtrumq. scriptor. r. 21.

Ea, quae in hoc libro satis raro inueniuntur, hoc line occurrunt: 1) Hieronymi Wolfii in NICEPHORI GREGORAE *Annales praefatio* ad Antonium Fuggerum. 2) *Epilogus byzantinae historiae*, versibus iambicis per Hier. Wolfium. 3) *ad Ludouicum Carinum* Kiel, lucernanum, & Jo. Oporinum, H. Wolfii *Carmina*. Is Ludouicus Carinus est, qui Wolfium Jo. Jacobo Fuggero commendauerat, ut eum bibliothecae suae praeficeret. Vid. H. Wolfii *Elegia* Carinum, Zonarae praemissa. In *carmine*, quod NICEPHORO praefixit hexametro, idem testatur his verbis:

*Quid loquar innumeros, tibi qui debere fatentur
Vel quod doctrina, meritisue quod auxeris illos?*

Wolffus hoc inter quoque grato pectore non
Sponte suum desert. Per te solatia fortis
Prima suae vidit spe candidiore fomeri
Inde tuis patrociniis euectus in urbem
Augustam, heros Fuggeros munus amicos,
Fundamenta sui qua iecis prima peculii
Et patrias reparavit opes, quas aegra inuentis
Capibus afflictas viriis exhausserat omnes &c.

4) imagines Theodori Lascaris iunioris, Michaelis Palaeologi, Andronici senioris Palaeologi, & Pachymeri, constantinopolitani sacerdotis, duci, & Dicaeophylacis honore insigniti. Imagines, ut Jo. Oporinus, in praefat. ad LAONICICHALCOCONDYLAM, testatur, velut ad vetusti exemplaris, quod in bibliotheca augustopolitana fuerat, ope, expressae, & mira artificiose, referunt iam memoratos quatuor viri sibus hic dictis ceremonialibus ornatos, e quibus pulvinariis, insistent. Cum Andronici Palaeologi pulvinari, una tantummodo aquila, reliquis vero adpictae fuerint, id fortassis propterea factum imaginis subscriptio testatur, quod Andronici imperium totum amisit, urbem Constantinopolim conservata, quam tandem nepos Andronicus cepit, & miserum senem in monasterium se coegit. 5) NICEPHORI GREGORAE Historiae Libri XI. graece cum Hier. Wolfii versione. Cuilibet libro succincta praemittuntur notae. 6) Annotatio locorum quorundam e Pachymetoria, quam a tyrannide Michael. Palaeologi cepit, ad Catelanorum usque ab Andronico deservit. 7) Annotationes in loca NICEPHORI GREGORAE suspecta. 8) Praefatio Jo. Oporini & Joannem Fuggeros. 9) LAONICICHALCOCONDYLAE, atheniensis, Historiarum de rebus gestis Turcorum L. X. 10) Rerum & rerum in GREGORAE historia memorabilium 11) Rerum & verborum in LAONICICHALCOCONDYLAE historia

12) Basil. Joannis Heroldi. *tabulae*
 XIX. quae cunctorum totius imperii
 principum stemmata, & successiones ob-
 stat. Iestas tabulas, multo labore confe-
 ctas Maximiliano II. Imp. romano conse-
 nec sunt, quae in editione satis rara re-
 conf. omnino possunt, quae de versione
 & Conradi Clauferi supra diximus. Mar-
 us de *Scriptoribus byzantinis* P. I. C. XXXV.
 lem putat esse editionem, quam rescissis
 imo foliis, nouisque in eorum locum
planicianae 1616. in fol. produsse,
 titur. Exstat etiam editio graeco-latina
 I GREGORAE *Genuae* 1615. in fol.
 tiones omnes libros tantummodo XI. com-
 a capta per Venetos & Balduinum A. C.
 antinopoli, & auspicato a Theodoro La-
 io Nicaeae, ad Andronici usque Palaeo-
 an. 1341. obitum. Tredecim autem
 & omnium optima est editio, quam
 iuin hoc titulo, inter reliquos *historiae*
scriptores, in lucem emisit. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
 ΠΑ, *ἑσπέρην ιστορίαν*. NICEPHORI GRE-
 antina *historia*. Tomus I. Libri XI. Hieron.
 ridem latine facti, & in lucem editi: iidem
 tiores & auctiores quam antea. Tomus II.
 ne primum e codd. MSS. eruti ac typis man-
 is libros fere XI. latine vertit Jo. Boivin,
 regiae custos alt. r; idem codices contulit,
 & alias appendices, Paris. e typographia
 non 1711. ut per errorem apud Fabri-
 , qui recensionem exhibet L. V. *Biblioth.*
 V. p. 319 sqq. Conf. *Bibliotheca hambur-*
ca Tom. VIII. p. 146 sqq. Repetitae edi-
 e, recensio exstat in den. *Nachrichten von*
den Bibliothek Tom. V. p. 456 sqq. Pro-
 XIII. a Joanne Boivin additi, historiam
 que 1351. Undecim priores ipse Boiui-

nus e graeco in latinum sermonem
 & XIII. vero Claudius Caperonius tra-
 miserat quidem Jo. Boivin III. & IIII. To-
 rum alter libros XIII. *historiae* posterius
varia NICEPHORI opuscula complecti &
 nihil eorum adhuc lucem vidit. *La seconde*
de GREGORAS, ait Nicéron Tom. XVI.
res p. 366. *ses declamations froides, & ses*
repetitions frequentes, & toutes ses figures
ont rebuté vraisemblablement un interprète
cieux que lui, sur tout quand il a fait restituer
morceau de l'histoire Byzantine étoit avant
remplacé par celle de Cantacuzene & de quatorze
auteurs. Ce qu'il y a de certain, c'est qu'on
entendu parler depuis, & qu'il ne s'en est
dans ses papiers. Idem fere testatur emi-
 Princeps Angel. Maria R. E. Cardinalis &
 rius, QVIRINVS, in egregiis *Commentis*
ad illum pertinentibus P. I. L. II. Cap. 3. &
Tigur. 1750. in 8. Vitam NICEPHORI
 NAE omnium optime conscripsit Joann-
 cum *elogiis, & catalogo LXXXVII opusculorum*
 praemisit Tomo I. Communicaverat illur-
 cum Boiuius Bernardus de Montfaucon, &
 commoraretur. Jo. Alb. Fabricius eum
blioth. graec. I. cit p. 300 sqq. Conf. praeter
 res iam nominatos Gerard. Jo. Vossius &
graecis L. II. Cap. XXIX. p. 233 sqq. Her-
 in *Append. ad Guil. Caue Histor. litterar.*
eclesiastic. p. 39 sqq. Casimir. Oudin in
de Scriptor. & scriptis eccles. Tom. III. p. 7
 pleraque ex Boiuii vita, NICEPHORI &
 decerpit. LAONICVS, siue ut ab aliis vo-
 laus CHALCOCONDYLAS, atheniensis 1
 annum seculi XV. septuagesimum inclaro
 suo patre & gente sua quaedam narra-
rebus turcicis p. 169 sqq. edit. *Paris.* 1650
 conf. merentur Gerard. Jo. Vossius L. II

p. XXX. p. 236 sqq. Henr. Wharton *Ap-
Guil. Caue Histor. litter. scriptor. ecclesiast.*
Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. graec. L. V.*
p. 474 sqq. *Biblioth. hamburgens. histor. I. cit.*
p. 9. *Historia eius turcica* X. absoluitur libris,
turcicarum seriem, ab Oguziorum, qui Otho-
ne postea dicti fuerunt, origine, ab anno cir-
ca 94. ad annum vsque 1462. exponit. Latine
prodiit in lucem, a Contr. Clausero e graeco
sa, *Basil. 1556. in fol. quam editio castigata
sequuta est. De aliis editionibus latinis vid.*
supra diximus. Omnium prima graeco-latina
aue cum Nicephoro Gregora, & Georgio Acro-
Genen. 1615. in fol. edita fuit. In Catalogo
librorum, per Joannem Oporinum excusorum,
directus est Andr. Jacisci Orationi, de ortu, vita
Oporini p. 673. inter Christ. Gryphii vit. select.
in graeco-latina oporiniana memoratur, sed id
esse, iam adnotauit Jo. Alb. Fabricius I. cit.
66. Omnium optima editio hoc inscribitur titulo:
ΟΝΙΚΟΤ ΧΑΛΚΟΚΟΝΑΤΑΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΑΠΟ-
στολικῆς δέξας. LAONICI CHALCOCONDYLAE,
enientis, Historiarum libri decem, interprete Con-
tra Clausero tigurino. Cum Annalibus Sultanorum,
interpretatione Joannis Leunclauui. Accessit index
librorum LAONICI CHALCOCONDYLAE, studio
Opera Caroli Annibalis Fabroti J. C. Parisiis e typo-
graphia regia, 1650. in fol. form. maior. pp. 506. except.
Remissis & indice. Repetitae editionis venetae re-
positio inuenitur in den Nachrichten von einer halli-
schen Biblioth. I. cit. p. 439 sqq. In lexico eruditorum
om. I. col. 1827. hic LAONICVS CHALCOCON-
YLAS scholia in Homeri Batrachomyomachiam con-
ripuisse dicitur, sed ea de re dubitatio quaedam, in
nimo nostro suborta fuit, propterea quod Michael
laittaire in Annales typogr. Tom. I. p. 474. Homeri
atrachomyomachiam graece cum graecis scholiis, Ve-
ctius per Leonicum Cretensem, quem p. 154. inter
typogra

typographos retulit, 1486. euulgatam fu
historiae vero byzantinae scriptor se *Act*
 dixerit. Conf. Jo. Alb. Fabricii *Bibli*
 Cap. II. p. 264. vbi etiam *LAONICE*
CONDYLAS cretensis adpellatur.

CXIIIX.

BLONDI FLAVII *Forliviensis*, de Ro
 phante Libri Decem, priscorum
 lectoribus vtilissimi, ad totius Romana
 tis cognitionem pernecessarii, Romae
 Libri III. Italia illustrata. Historiaru
 nato Rom. imperio Decades III. Or
 quam ante castigatiora. *Basileae, in off*
niana. Mense Martio. Anno M. D. X
 in fol. pp. 422. & 578. non nume
 folior. 6.

¹Raritatis testes habemus Bünnemanni C
libror. rariss. p. 43. Gregorii *Biblioth.*
rolin. 1737. p. 33. *Catalog. Biblioth.* Salt
 Primam in collectione occupant parte
triumphante libri decem, Pio II. pontifici
 In quinque opus diuisum est partes. Prima
 II. complectitur, *res Romanorum adfert*,
gionem spectant. Parte secunda siue L. II
administrationem reipublicae romanae desc
 tertia siue L. VI. & VII. *militiae disciplin*
 L. IIX & VIII. siue parte quarta, *mores*,
vatae instituta, ob oculos ponit, & p
 quinta siue L. X. *trumpbos Romanorum*
 Ediderat hoc auctor opus, prima vice .
Bartbol. Vercellensem 1482. in fol. impr
 Mich. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p

1482. in fol. memoratur. Recensum
 1503. in 8. Hanc excepit editio, quae in
 quam describimus, inuenitur. Anno
 editio *parisiensis apud Simon. Colinaeum*,
Nich. Maittaire Annal. typograph. Tom. II.
 recentissima, quod nos sciamus, exstat in
opere BLONDI, *Basil. 1559. in fol.* A
 in *hetruscum sermonem translatus liber*,
Roma Triumfante di BIONDO da Forli,
per Michael Tramezino 1548. in 8. pp. 736.
 de dictam gioia XII. della *collana latina*,
Franc. Haym, Notizia de' libri rari, nella
no p. 30. His decem BLONDI libris, ad-
 mibus fere editionibus, libellus de Roma
 ad Eugenium III. pontificem L. III. Lucius
 cum Italia *illustrata*, emisit in lucem
reinstaurata, et Italia illustrata di BION-
 di. In *Venezia per Michael Tramezino 1543.*
 on. vid. Nicol. Franc. Haym *Notizia de'*
ella lingua italiana l. cit. Latine reperitur
 electione admodum rara, quae inscribitur
rote, Augustae Taurinor. 1627. in 4. BLON-
 di forliuensis, *de origine & gestis Veneto-*
ranciscum Foscari ducem, inclytumque se-
eterosque reipublicae venetae patricios,
 lucem primum vidit, cum Roma *instan-*
ae impressa per Boninum de Boninis de Ra-
vignis sancti Thomae apostoli 1481. in fol.
 Maittaire Tom. I. *Annal. typogr. p. 422.*
 tam opusculum esse censemus, cuius codi-
 cit. BLONDI *consultatio, an bellum vel pax*
is magis expediat reipublicae venetae, in Bi-
 oxoniensi, adseruari testatur Niceron in
 F. XVI. p. 281. quamvis ille id non FLAVIO
 sed Michaeli Angelo Blondo tribuat. In-
 e in eam sententiam verba BLONDI, quae
 sculi leguntur p. 273. edit. nostr. *Magnum,*
Foscari, princeps serenissime, vosque amplissimi
senatoris,

senatores, ac viri patricii negotium, ac quae excogitari possint, venetae reipublicae, utrum ne gestum dum in Turcorum, an potius praesidii ab universo offerendi desperatione, pacem cum illis consilio anxio annisque suspensum & ferrum fuit addita effigie & epitaphio nostro Burmanno Tom. V. *Thesauri Scr.* Primae collectionis parti finem facit It quae in hetruscum sermonem, a Lucio versa fuit, ut iam memorauimus. Sectionis partem constituunt, *Historiarum romani imperii Libri XXXI. siue Decad cadis III. liber I.* Longinus narratione ducere constituerat BLONDVS, sed in hoc opus perficere non potuit. Hist fecit ab anno 412. quo Roma a Gothi filumque narrationis pertexuit, ad annum Silentio hic praeterire non possumus, l. cit. p. 280. Gerardum Jo. Vossium er quem Vossius non admisit. Scribit ei *Cette histoire commence non pas en 400. Vossius; mais en 412. puisqu'elle comment Rome par les Goths, qui se fit cette année* Vossii Lib. III. Cap. VII. de *Historic.* & ibi omnia alia inuenimus. Ita e *Scripsit historiarum decades tres ab incli rum imperio, hoc est anno CCCCVII. (4 annu Chr. MCCCCXL. (1440) non a. (1400) ut est apud Dauidem Chyrractu dum, & Bellarminum &c.* Prima edi exit, *Venetis per Octavianum Scotum, XVII Kal. Aug. Joanne Mocenico Ven 1483. in fol. vid. Mich. Maittaire Tom pograph. p. 442.* Pontifici romano Pio placuit, ut in compendium illum redige runt BLONDI *Historiarum decades, vi uatione Pii Pont. Max. Venetiis per Ti*

an III. Cal. Jul. 1484. in fol. vid. M. Maittaire
al. typogr. Tom. I. p. 452. Lucius, quem saepius
 nihauimus, Faunus, Pii II. compendium, in he-
 scum conuertit sermonem, & edidit titulo: *Le-
 rie del BIONDO da Forli dalla declinazione del'
 erio di Roma infino al tempo suo, che vi corsero circa
 le anni, ridotte in compendio da Papa Pio, e tradotte
 Lúcio Fauno. In Venezia per Michel Tramezino
 44. II. Tom. in 8. Tom. I. pp. 457. Tom. II. pp. 606.
 Nicol. Franc. Haym Notizia de' libri rari, nella
 sua italiana p. 28. In fine collectionis, quam de-
 scriptimus, tria leguntur epigrammata, e quibus hoc
 scribimus:*

Epitaphium.

*Hic situs est BLONDVS, Priami cui forma, Catonis
 Vita, Titi Liuii fama decusque fuit
 Coniuncta est sancto coniunx pia Paulla marito
 Foeminei sexas gloria, ut ille virum.*

pographi haec verba adiecerunt; Basileae in officina
 beniana, per Hieronymum Frobenium, Joannem
 cruagium, & Nicolaum Episcopium: *An. M.D.XXXI.
 Iuse Martio.* FLAVIVS BLONDVS, siue ut a non-
 llis etiam adpellatur BLONDVS FLAVIVS, foro-
 iensis, e nobilissima Raualdinorum familia anno
 88. prognatus fuit. Eugenio III. Nicolao V. Ca-
 to III. & Pio II. Pontificibus, romanis, ad vitae
 ue exitum, ab epistolis scribendis fuit. Mortuus
 an. 1463. aetatis anno LXXV. Conf. praeter scri-
 tores iam citatos, Jo. Trithemius *de Scriptor. eccles.*
cap. DCCLXXXV. p. 383. Jos. Simlerus in *Biblioth.*
102. Martin. Hanckius *de rerum romanar. scripto-*
ris L. I. p. 201 sqq. L. II. p. 341 sqq. Jo. Alb. Fa-
 ricius in *Bibliothec. med. & infim. Latinitat.* L. II.
 679 sqq. P. Baile in *Dictionaire historique & criti-*
que Tom. I. p. 574. Paul. Freherus in *Theatro viro-*
rum eruditione claror. p. 1426. Thom. Pope-Blount
 n *Censura celebriam auctorum* p. 465 sqq. Contr. Sam.
 Schurzfleischius in *introductione in notitiam Scriptorum*
 P. III.

P. III. *Viteb.* 1737. in 8. p. 223 sqq. *Giornale letterati d'Italia* Tom. XII. p. 370 sqq. In *Lexicon ditorum* Tom. I. col. 1138. e verbis BLONDVS recte intellectis, irrepsit error. BLONDVS in *Italia illustrata*, p. 346 sqq. scripserat: Gaf- a Bergamo, id maximo adiumenti studiis elo- adtulit, quod repertus Laudae a summo viro C- landriano, tunc ibi episcopo, multis maximisque deribus, codex Ciceronis peruetustus, & cuius vetustiores paucissimi scirent legere, ad eius per- manus, interitum evasit. Continebat is codex rhetoricorum novos & veteres, qui habebantur- quaque de oratore integerrimos, Brutum de ora- claris, & Oratorem ad Brutum M. Tullii Cic- - Et quam nullus esset Mediolani repertus, vetusti codicis litteram sciret legere, Cosinus egregii ingenii cremonensis tres de oratore libros transcripsit, multiplicataque inde exempla in Italiam desideratissimo codice repleuerunt. Ne- cum publicis patriae tractandis negotiis, adolescenti diolanum adissemus, Brutum de claris oratoribus mi omnium, mirabili ardore ac celeritate transcri- mus, ex quo primum Veronam Guarino, post Le- do Justiniano, Venetias misso, omnis Italia ex- pariter est repleta. Ex his sane verbis adparet, BLONDVM primum fuisse, qui codicem Bruti M. Tullii Laudae repertum, transcripserit, nemo vero pro- iure elicere potuerit, BLONDVM, Ciceronis Brutum e latino, in hetruscum conuertisse sermonem. enim verba: *et hoc auct Ciceronis Brutum, de oratoribus, ubersetzt, interpretamur.*

CXVIII.

in Britannicarum, id est, Angliae Scotiae
 cinarumque insularum ac Regionum: Scri-
 vetustiores ac praecipui. *GALFREDI Mo-*
nsis, cognomento Arturi: de origine & gestis
 Britanniae, Libri XII. *PONTICI VIRVN-*
itannicae historicae Libri VI. quibus *Mo-*
nsis libros sex priores in Epitomen redegit.
sapientis de excidio & conquestu Britan-
 nicae epistola. *BEDAE Anglo Saxonis,* historiae
 gentis Anglorum libri V. Continua-
 idem historiae, *incerto auctore,* libris III.
 nensis, ac iam primum publicata. *GVLIEL-*
lenbricensis de rebus anglicis libri V. *JOAN-*
ROSSARDI Historiarum Epitome, in qua
 inter Anglos & Gallos gestis, praecipue
 Quid a nobis in hac editione praestitum
 Lectorem epistola docebit. *Heidelbergae*
LXXXVII. pp. 580. except. praemiss. & in-
 er. & verbor. folior. 6.

ter scriptorum, qui res britannicas litteris con-
 merant, collectiones, haec prima & admodum
 est. Hieronymus Commelinus Catuac. typogra-
 heidelbergensis illam hac inscriptione dicauit
 VSTRISSIMO. PRINCIPI. ET. DOMINO. D.
 DERICO. PALATINO. AD. RENV. ELECTO-
 LIS. PALATINATVS. HEREDI DVCI. BAVA-
 AE. HEIDELBERGENSIS. ACADEMIAE. RE-
 ORI. PERQVAM. MAGNIFICO. DOMINO. CLE-
 NTIS. RERV. BRITANNICARVM. SCRIP-
 ORES. HOSCE. VETVSTIORES. A. ME. COL-
 CTOS. AC. EDITOS. INSTITVTI. HEIC. NOVI.
 OGRAPHI. CEV. PRIMITIAS. QVANTVLAS.
 M. I. Y QVAN-

ANTVLAS. MERITO. AC. L. D. CON
 IER. COMELINVS. CATVAC.
 Lectorem *sermum britannicorum scriptore*
 exaratos, partim typis excusos, in variis
 libris se collegisse restatur. In iis ede
 rum curauit, vt historiae series, non
 quo auctor quisque vixit, seruaretur.
 ab luone Cauellato, Parisiis ap. Ascen
 prius editum, & multis in locis, pr
 mutatum, com MS. Paulli Knibit.
 reddidit. Vid. de differentia, quae
 & commelinianam GALFREDI edit
 Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & inf*
 p. 28 sqq. vbi scriptores, qui de
 numerenti, Archidiacono, postea
 circa annum 1151. claro, egerur

LVDovicvs PONTICVS vi
 sis, vir seculo XV. ad finem prop
 culi XVI. in Italia celebris, in g
 rissimae Venetorum familiae, e
 dae, sex priores GALFREDI,
 omisiss iis, quae fabulosa videb
 redegit. Jo. Alb. Fabricius l. c
 res Tom. IIX. p. 41. *Christ. S*
Biblioth. Fabricii med. & in
 p. 15. primam memorant ei
Vindelic. per Alexandr. Weissen
 emissa fuit. Illam variae secu
 ll. cit. enumerantur. Co
 PONTICI VIRVNII, phil
 ditissimi, quae cura Ouidii
 ps Jacobi Montu, 1655. in
 Jo. Vossii *de Historic. lat.*
 Nicéron l. cit. & Tom. X
de' letterati d' Italia Tom
 GILDAE, badonici, f
 cognomine sapientis, i

lari, *epistolam*, siue *libro querulam*, de exci-
questu Britanniae, in qua, in Britannorum
 corruptosque mores, vehementissime in-
 stitutum euulgauit, & Cutheberto Tunstallo,
 londinensi, dicauit Polydorus Vergilius,
 126. in 8. vid. Mich. Maittaire *Annal. typogr.*
 p. 680. Ad hanc Polydori editionem, illae,
commentis SS. Patrum orthodoxographis T. II.
 1. edit. Jo. jac. Grynæi, *Basil.* 1569. in fol.
reca maxima Patrum, Tom. II. p. 707 sqq.
mens. 1677. leguntur, aliaeque plures, quae
 Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latin.*
 172. exscriptae fuerunt. Cum vero Joan-
 inus, Matthaei, Archiepiscopi cantuariensis
 3, GILDAE *epistolam*, cum duobus codici-
 conferret, & perfectiorem ederet *Londini*
 2. Hieron. Commelinus repudiata Polydori
 ditione, Josselini recudendam curauit. Sed
 itionem, noua, de loco, quem occupaue-
 deiecit, optima & adcuratissima, quam e
 untabrigiensi dedit Thom. Gale Tom. I.
 ritannicae, saxonicae, Anglo-danicae, *Scri-*
indecim Oxon. 1691. in fol. Conf. de GIL-
 lor. Vergilii anglic. *histor.* L. I. p. 16 sqq.
 l. 1570 & scriptores a Jo. Alb. Fabricio
 ucti. Guil. Caue *histor. litterar. Scriptor.*
 125 sqq. Burcard. Gotthelf. Struuii *Dissert.*
in posterioribus §. II. p. 15 sqq. edit. *quartae*

vers BEDAE venerabilis, quorum editiones
 recenset Jo. Alb. Fabricius L. II. *Bibliothec.*
fin. Latinitatis p. 496 sqq. & Clariss. David
 n *Bibliothèque curieuse historique & critique*
 p. 26 sqq. & quidem in editione, quam alio
 lescribemus, oppido rara, *Colon. Agrippin.*
 fol. Tom. II. emissâ, *Historiae ecclesiastic.*
glorum ad Ceolulfum regem Libri V. extant
 col. 1-151. Contexuit BEDA rerum

ecclesiasticorum, in Anglia gestarum;
Julii Caesaris in Britanniam aduentu
Christi 731. & ab Aduentu Anglorum
anno 285. Hieron. Commelinus,
videtur fuisse Codice MS. Nicolai I
Changobert, fateretur. Inter edi-
tionis tres principem facile occu-
ma, prodit Cantabrigiae. cum ver-
anglosaxonica Alfredi regis. &
notis 1644. in fol. Secundum Pat-
rius, hoc titulo in lucem emisit
Fredegarii scholastici concord-
berti definiendam monarchiae pe-
niae totius Regum Francorum fi-
bilendam Opus bipartitum, &
historiam ecclesiasticam gentis
BEDAE, longe quam hactenus
rem, cum notis ad eandem h-
de autore huius Historiae; post
nis Dagoberti Francorum
Cum Appendice de S. Dionysio
noueva Paris. Patronis. Par-
via Jacobaea sub sole aureo.
des Savans 1681. p. 316 f
p. 330 sqq. Tertiam dei
Canonicus dunelmensis,
qui BEDAE venerabilis
Anglorum Libri V. cum
Cantabrig. 1722. in fol. &
recensionem vid. in Act
in Memores litteraires d
p. 520. in Joan. Alb F
Latinitat l. cit. p. 519
bili, Dei famulo, ut f
riae ecclesiast. Tom. II
1612. & Presbytero
& Paulli, quod est
Antonii Posseum Af

1: *Cauc Hist. litterar. Scriptor. ecclesiast.* p. 473 sqq. *imir. Oudini Dissert. de scriptis venerabilis BEDAE abbyteri & monachi* Tom. I. *Commentar. de Scriptor. scriptis ecclesiast.* col. 1681 sqq. Petri Franc. Chiffii *Dissertatio de Auctore Hist. eccles. gentis Anglor.* it. p. 3 sqq. Joannis Mabillonii, *Elogium BEDAE oricum*, in eius *Actis Sanctorum Ordinis S. Benedicti Secul. III.* Tom. I. *Paris.* 1672. in fol. p. 539 sqq. *onymi epistola ad Nicol. Hieron. Gundlingium, de BEDAE aetate, ac cognomine venerabilis*, in Gundlingii *seruation. selectis* p. 161 sqq. Praeter viros modo citatos, *vita venerabilis BEDAE*, etiam conscripta est, partim a Cuthberto ipsius discipulo, partim alio seculi XI. auctore, quam inseruit Mabillonius it. p. 534 sqq. & Joannes Smith praemittit l. cit. of. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.* it. De illis, qui, vt nobis quidem videtur, praerem, venerabilem BEDAM, Ligurem existimant, *Augustin. Oldoini Athenaeum ligusticum* p. 97.

Quis auctor fuerit *Anonymus*, qui BEDAE *hist.* III. libris, a natiuitate Christi ad annum 1100. duxit, non constat. In Codice MS. e bibliothecae belgicarum vastatione forte seruato, & a Kni- cum Hieron. Commelino communicato, auctoris nomen nullum, ipseque Codex, vt Commelino videatur, primo libro mutilus fuerat. Hoc praeterea is Commelinus, Baleo nec lectum nec visum existat. Auctorem vero, quisquis demum fuerit, ex rannia esse oriundum, historia ipsa manifestat. ro enim l. Cap. I. p. 281. Britones *suos* vocat, & lem Libro Cap. X. p. 287. Gallos *suos* nominat. Commelinus praeterea illum, eiusdem cum L D A, & BED A fuisse ordinis, virum, sibi persuasum, qui tempore Guilielmi Normanni Conquestoris, filii eius vixerit, cum l. III. Cap. XXVII. p. 342. imundi, Episcopi aduersari, qui aduersus Berenium haeresiarcham turonensem, *de veritate corporis*

et sanguinis in eucharistia. tres libros (scilicet *Analecta nostra litteraria* p. 410 sqq.) tamquam mentionem facit. GILDAM etiam de in conscribenda continuatione, & quidem miraculis recitandis, illum in vitiis repraesentari, ait Commelinus, in *Excerptis*, de sua collectionis.

DE GVILIELMO LITTLE, seu PET. PARVO, Canonico augustini, neubrigae, quae rerum anglicarum libris V. & optima editione, nonnulla iam diximus in *Analectis* libris rarioribus p. 419. quae vide. Conf. *Histor. litterar. scriptor. ecclesiast.* p. 691.

JOANNES FROISSARDVS, suae patriae valencenensis (*Valenciennes*) Hannor. annum 1337 natus, Canonicus ac Thesaur. macensis (*Chimai*) in dioecesi leodiensi, suum opus conscripsit, titulo: *Histoire et contenant les guerres de France et d'Angleterre*, ad Eduardum II. Angliae. Re. anno 1326. ad annum vsque 1400. cuius sunt editiones, variorum continuationibus. Inter illas teste Jacobo le Long in *Bibliographie de France*, Paris 1719. in fol. num. *plus bella et la plus rare* est, quae hoc proo. *Histoire et chronique de JEAN FROISSARD valenciennais, Tresorier et Chanoine de Chirmanant les guerres de France et d'Angleterre, 1326. jusqu'en 1400. et continuee par un Antenne jusqu'en 1498. revue et corrigee, par D. rage, Lyon 1559 - 1561. III. Tom. in fol. Alb. Fabricii Biblioth. med. et infim. Latin. p. 632 sqq. Burcard. Gorth. Struuii Biblioth. rica selecta Cap. XIII. §. XII. p. 357. edit. Cl. Jo. Vogtii Catalog. libror. rar. p. 291. Dufresnoy. Tablettes chronologiques Tom. 1744 in 8. p. CCIII. Jean le Laboureur, de*

uvage cura; in edendo FROISSARDO adhibita, vid. Jacob. le Long l. cit. p. 368. hanc tulit sententiam: Denis Sauvage *qui a remis sous la presse plusieurs anciens livres, & plusieurs autres, qui ont travaillé pour lui, ont plutôt disgracié qu'illustré notre bistoire, n'ont servi qu'à rendre les originaux & les premières éditions plus rares & plus chères, de la vieille chronique Flandres, de FROISSART &c. & d'autres excellens historiens.* Confirmat suo id effatum suffragio Petlob. Kranzius, qui in Bibliotheca elisabethana vrbis Vratislaviensi Codicem FROISSARDI MStum, quatuorcentibus voluminibus, & nitidissimis picturis ornatum euoluerat. Describit illum in *Memorabilibus Bibliothecae publicae elisabethanae vrbis Vratislaviensis, Vratislaviae*. 1699. in 4. p. 87. vbi inter alia haec leguntur: *ut orbis eruditus, se textum FROISSARDI egregie fidere; quem Dionysius Saluagius, regis Henrici II. Rex, quinquagesimo nono superioris seculi anno, Lugduni publicavit, sed foede decipitur, dum Codex hic posturam detegit, & Saluagii manu omnia, quae aulaeolicae displicebant, deleta, vixque decimam historiae tem integram relictam esse, manifestum reddit.* Ex maiore FROISSARDI opere gallico, epitomen latinam, Joannes Sleidanus ad Joannem Caietani Episcopum parisiensem, & rom. Ecclesiae cardinalem, quae prima vice *Parisis ex officina Simonis Colinaei* 1537. in 8. prodiit, vid. Mich. Maittaire *Annal. typograph.* Tom. III. p. 268. Nicéron *moires* Tom. XXXVIII. p. 38. Et haec epitome, cum in hac *scriptorum rer. britannic.* collectione locum inuenit, & postea saepissime, cum Philippi Commaei *historia rerum gestarum a Ludouico XI. & Carolo IX.* a Sleidano, e gallico sermone, conuersa, in lucem emissâ fuit. Habemus editionem admodum recentem, hoc titulo insignitam: FROISSARDVS & NINAËVS, *duo nobilissimi gallicarum rerum scriptores, Amsterdam apud Joannem Blaeu* 1656. in 12. pp. 664. ept. indice. Alias editiones enumerat Jo. Alb.

Fabricius l. cit. p. 634. Sleidaum autem
 mala fide egisse, & in Anglos fuisse ibidem
 pridem obseruatum viri docti, vid. *Walt-
 son's english historical Library, London* 1784.
 Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med.* l. cit. p. 634. Vid. de JOANNE PRO-
 Gerard. Jo. Vossius *de Historic. latinis* L. III.
 p. 497 sqq. Valer. Andreas in *Biblioth.* h. h.
 Casimir. Oudin in *Commentar. de Scriptores
 eccles.* Tom. III. col. 2224 sqq. Isaac Buis-
 son *des Sciences & des arts* Tom. I. p. 22
 ne Pasquier in *Recherches de la France* 16
 L. VII. Chap. V. p. 612. P. Baile in *Diction-
 naire & critique* Tom. II. p. 1220 sqq. A
Memores Tom. XLII. p. 210 sqq. qui
 praeventus, Catalogum operum, quae scrip-
 turae, adicere non potuit. Omnium
 illo, eiusque libris egit Mr. de la Curne
 Palaye in *Memoire sur la vie de PROISSA-
 tur* in *Memoires de litterature tirez des Actes
 Academie royale des Inscriptions & belles Lettres*
 p. 486 sqq. edit. *Amsterd.* 1743. in 12.
 p. 288 sqq. & in Jaques George de Chau-
 venet *Dictionnaire historique & critique* Tom
 p. 87 sqq. Conf. de hac prima *Scriptorum
 rum collectione* Buxard. Gotth. Struui *Bib-
 storica* Cap. XV. §. VI p. 571. edit. Buder.
 Fabricii *Bibliotheca med. & infim. Latine*. I.
 Habemus eiusdem collectionis, ipsiusque
 exemplar, ad manus, in quo, sine dubio
 fraude, primum folium mutatum fuit, lib-
 rari apud Renatum Potelerium 1587. ex-
 citur.

non

CXX:

WILHELMUS BRITONIS *Aremorici* Philippidos
bri Duodecim. Caspar Barthius recensuit,
imaduersionum Commentario illustrauit.
us huius Operis Titulus sit, speculum Boni,
e Et Bello, Pii, Cordati, & Fortunati Prin-
Qualis describitur, & reuera fuit, Franco-
x Philippus Augustus A Deodatus, qui
ab Anno Christi. MCLXXX vsque ad A.
LIII seminclusum. In Animaduersionibus
eca quaedam Auctorum sequiorum tem-
comiter illustratur. *Cum Gratia & Priui-
et. Saxon. ad Decennium. Cygnae excu-
Helchior Göpnerus suis ac Johannis Scheibii
Lips. Sumitibus Anno MDCLVII. (1657.)
p. 367. & 760. except. indice duplici
31.*

o tempore **WILHELMVS BRITO**, aremoricus,
s, natus fuerit, con constat, illum tamen iam
XII. ad finem vergente, in Gallia fuisse cele-
, admodum verisimile est, quoniam Lib. III.
sq. dixerit:

*gratum tibi ne me nutrinisse queraris
denis tibi quem cano iam vertice lustris
tria Britigenum duodennem misti alendum
m tunc castali sitientem pocula fontis.*

is verbis anno aetatis LV. librum se com-
Te fatetur, quod intra annum 1218. & 1224.
n fuisse, ex versibus conclusionis bartatoriae, ad
uicum IIX. L. XII. 839 sq. patet:

*vocat iste labor, tibi iam post pascha paratus
ngarum cum finis adest, supplicamine multo
as iterum obtinuit, a vestro patre Johannes.*

Id etiam conicit Mr. de la Curne de St. P.
Memoire concernant la vie & les ouvrages de
HAYME le BRETON, in Memoires de l'Academie
des sciences des registres de l'Academie royale des Inscriptions
& belles lettres Tom. XII. p. 265 sqq. Ad illud
potissimum inducias siue treugas his versibus
GUILIELMUM, existimat Mr. de la Curne, quod
Philippum Augustum, & Henricum filium, &
rem Joannis Angliae regis, in quatuor annos,
scilicet ann. 1220. ad ann. 112 vsque 1224. factam
Induciarum formulam adseruauit J. du Monstier
Corps diplomatique. Ex his igitur GUILI-
BRETONEM iam circa ann. 1170. natum
de la Curne suspicatur. Illum fuisse praesentem
Petri Carlotti, quem Philippus Augustus,
ex amica progenuerat, ipse testatur in
XII. ad illum Carlottum thesaurarium,
regis filium, ubi versu 300. ait:

*Dogmata quem docui primum puerilia,
Tam dociles habilis fecundat gratia sen
Ut mihi iam dignus, habearis doctor haec
Quintus adhuc decimus tibi vix licet a
Quod in istius etiam Carlotti laudem,
poema, adparet ex adloquio, quo li-
versu 9 sqq. Carlottum compellauit:*

*Si tibi totius animi virtute dicaui
Exhaustum subite tenui de fonte libelli
Imposuique tuo Karlotida nomine nom
Ut tua lectoris laus perpetuetur in ore
Et virtus etiam post mortem nescia n.
Famaque Karlorum uiuat post fata
Verba, quae in lexico eruditorum T.*

de hoc poemate leguntur, paullo ob
quandam ambiguitatem prae se ferre
lucidos libris XII. carmine heroico
Philippo Augusto Adeodato, ab ann.
1223. laudabiliter gestas persequuntur
da historia, maxima ex parte, Rigor

essionione physicum, Regis Francorum Chron.
 n. & Beati Dionysii Areopagitae monachum,
 Philippi Augusti conscripserat, sequitur,
 ebus gestis praesentem sese adfuisse saepius.
 Ad imitandum praeterea sibi proposuisse
Alexandreida, non solum initio statim, sed
 ue poematis locis, ipse fatetur poeta:
 hius in *Animaduvers. in BRITONEM* p. 7.
 logio ornauit poematis certe nulli ab octin-
 o annis postponendi, quod facilitate sermonis
 uidianum maxime repraesentet, demtis aetatis
 e motis, & in *Aduersar. L. XLIII. Cap. VII.*
poetam vocat *suo aeuo longe eloquentissimum,*
as ea quae seculi vitio aliter proferre non po-
rabilem poetam videas. Conf. *L. VIII. Cap.*
34. L. LIII. Cap. XI. col. 2497. Mr. de la
 it. p. 268. de illo hoc tulit iudicium: *on re-*
ur-tout dans la Philippide un poète du pre-
, mais tout se ressent aussi du mauvais goût qui
tems de l'Auteur; & ce défaut éte souvent
s aux endroits d'ailleurs les plus dignes d'ad-
les récits, les portraits, les descriptions, tout
me & animé; la versification aisée, semble
source, elle a du nombre, & de l'harmonie;
ne si ce n'étoit pas assez pour notre Auteur de
que la nature lui présente, il court sans
des pointes & des jeux de mots qui dégènerent
is bas romique &c. Conf. *Adr. Baillet Ju-*
s Savans Tom. III. P. I. p. 461 sqq. Quod
 res adtinet, iam anno 1534. *fragmentum*
 erat Jacobus Meyer, balliolanus, quod com-
 bellum Philippi cum Ottone gestum. Edidit
 titulo: *Bellum, quod Philippus, Francorum*
Orhone Augusto, Anglis, Flandrisque gessit,
vinc 300. conscriptum, nunc auctori fideliter re-
& a mendis repurgatum, Antwerp. 1534.
Niceron Memoires Tom. XXXVIII. p. 21.
 ategrum inseruit Petrus Pithaeus *Scriptor.*
Histor.

Histor. Francor. veteribus Xli Francof. 1594
 editis. Deinde editionem illius curavit
 recognitam Andreas dultshesne in Scrip-
 Tom V. Paris. 1649. in fol. p. 93 sqq. I
 enius titulum adscripsimus, Caspar. Barthii
 ad exemplae Pithoei recensam dedit. Ill
 esse editionem, Bibliotheca saltheniana
 p. 109. confirmat. Inscripta illam Barthii
 Augusti ducis brunsvicensis & luneburgensi
 Barthii commentarium doctissimum ipsi G
 offerunt laudibus. Mr. de la Curne l. cit.
 ratione de illo loquitur: Le Commentai-
 re d'Auguste, renferme une erudition immense,
 de l'histoire même en prose de GUILLE-
 M. de celle de Rigord, & des autres
 peuvent jeter quelque lumière sur les f.
 parlés dans ce poème: il tire souvent del m
 vains des explications de plusieurs mots
 nité, dont du Cange a même fait usage
 Glossaire. il y fait sentir en Critique
 beaux & les défauts de cet ouvrage, &
 souvent les vers des Auteurs Grecs & L
 imitez on copiez: il corrige ou supplé
 sont corrompus ou defectueux; en sort
 toire peut être d'un grand usage pour
 bien entendre ce poème; qui n'est pas
 sine duplicis indicis, quorum prior a
 aversionibus laudatorum, illustrator
 nomina; posterior res & verba me
 titur, exstat: Ad inclitum seculi
 Barthium S. R. I. Equ. summo cu
 per Triennium iam Hemiplecticum,
 nihilominus salutis rationem G
 TONEM restitutum & illustratum
 von der Lage purus Jambus, f
 G. I. BRITONE Gera
 Hist. lat. L. III. p. 632.

professione physicum, Regis Francorum Chro-
m, & Beati Dionysii Areopagitæ monachum,
& Philippi Augusti conscripserat, sequitur,
rebus gestis praesentem sese adfuisse saepius
t. Ad imitandum praeterea sibi proposuisse
Alexandreida, non solum initio statim, sed
que poematis locis, ipse fatetur poeta:
thius in *Animadvers. in BRITONEM*. p. 7.
elogio ornauit poematis certe nulli ab oclino-
ro annis postponendi, quod facilitate sermonis
uidianum maxime repraesentet, demtis aetatis
se notis, & in *Aduersar. L. XLIII. Cap. VII.*
poetam vocat suo aeuo longe eloquentissimum,
tas ea quae seculi vitio aliter preferre non po-
irabilem poetam videas. Conf. *L. VIII. Cap.*
134. L. LIII. Cap. XI. col. 2497. Mr. de la
it. p. 268. de illo hoc tulit iudicium: on re-
ar-tout dans la Philippide un poète du pre-
e, mais tout se ressent aussi du mauvais goût qui
u tems de l'Auteur; & ce défaut ôte souvent
is aux endroits d'ailleurs les plus dignes d'ad-
les récits, les portraits, les descriptions, tout
ant & animé; la versification aisée, semble
source, elle a du nombre, & de l'harmonie;
me si ce n'étoit pas assez pour notre Auteur de
ex que la nature lui présente, il court sans
des pointes & des jeux de mots qui dégènerent
us bas comique &c. Conf. *Adr. Baillet Ju-*
es Savans Tom. III. P. I. p. 461 sqq. Quod
nes adtinet, iam anno 1534. fragmentum
erat Jacobus Meyer, balliolanus, quod com-
bellum Philippi cum Ottone gestum. Edidit
titulo: *Bellum, quod Philippus, Francorum*
Othone Augusto, Anglis, Flandrisque gessit,
binc 300. conscriptum, nunc autem fideliter re-
, & a mendis repurgatum, Antwerp. 1534.
Niceron Memoires Tom. XXXVIII. p. 21.
integrum inseruit Petrus Pitheæus *Scriptor.*
Histor.

Antur versiones, quas recenset Nicéron
Tom. XXIII. p. 104. vbi praeterea libe-
rio ornauit : l'Oufrage de CAMDEN
applaudissement, & il faut avouer, qu'on n'a
pas cette matiere avec plus de jugement
d'exactitude, ni avec une plus grande ma-
nue. Quelques uns ont prétendu que le Roi J
fait ôter & ajouter diverses choses à la
vie en faveur de la Reine d'Ecosse, sa Me-
ne Wood est de ce sentiment ; mais c'est
on n'apporte aucune preuve. L'envoi
Dupuy du second volume de son histoire
verité faire naître quelque soupçon à
trainte seule qu'elle ne fût altérée est
cet envoi. Mais CAMDEN pouvoit
qu'on ne la supprimât entièrement, o-
ne s'en enparât apres mort ; ce qu'il
la mettant entre les mains de Mr. Du-
ment la donna au public apres la mo-
en la faisant imprimer à Leyde. Ce
tionnaire historique & critique To-
not. F. & G. Scriptores, qui ov-
DENI vitam exposuerunt, nomina
litterar. pag. 418. Iis adcenferi
Wheat Parentatio historica, mani-
NIS oblata, & dedicatio imaginis
in schola historica: Eiusdem epist-
rum fasciculus, & eucharisteria, (C
Turner 1628. in 8. Guil. Batesi
nem inseruit Vitis selectorum ali-
seqq. Ludouici Molinaei Ora-
CAMDENI habita, in Acad. ox-
cum inuenit in Henning. Witt-
phor. Dec. II. p. 130. Cum I
a partibus semper steterit Oli-
distorum independentium, noi-
quae gloriae & famae CAMDE-
tur, sub examen vocauit, T

mentar. de Scriptor. & scriptis ecclesiast. Tom. III. 42. *Olaus Borrichius in Dissertat. de poetis latin.* p. 88. *Jo. Alb. Fabricius in Biblioth. med. & im. Lat.* L. II. p. 771. *Niceron in Memoires* Tom. III. pag. 91 seqq. *Jaqu. George de Chauffepié in nouveau Dictionnaire historique & critique* Tom. II. A G. p. 111 sqq.

CXXI.

males rerum Anglicarum & Hibernicarum regnante Elizabetha auctore GVIL. CAMDEN. Prostat Amstelodami apud Dan. Elzevier anno MXXVII. (1677) in 8. pp. 908.

Complectitur hoc opus, quod rarum esse dicitur in *liotheca saltheniana* p. 424. res, in Anglia, Scotia, Hibernia, regnante Elisabetha regina, ab anno 1558. annum vsque 1604. gestas. Suafore Guilielm. Camdenio opus CAMDENVS inchoavit, cum anno 1596. aialium princeps (*Roi d'Armes*) declaratus esset. Ita ro, Tomum I. primum *Londini* 1615. in fol. Tom. rem II. cum Tom. I. iterum, mortuo iam CAMDEN, typis exscripto, *Lugd. Batav.* editum fuisse novus anno 1625. in 8. quam editionem sequuta est omi II. editio *Londin.* 1627. in fol. Uterque Tomus reperitus fuit *Lugduni Batav. ad Elzevirios* 1639. 8. Eandem, editionem esse illam, cuius titulum scripsimus, illique novum tantummodo titulum afixum censemus. *Illustris in Francia vir*, cuius lei tanquam depositum, CAMDENVS Tomum II. rem ipse in lucem edere non sustinebat, commississitur in typographi *praefatione*, fuit Petrus Puteanus, qui CAMDENO, per mortem iam extra periculum posito, fidem praestitit, & secundum illum Tomum, ad Elzevirios prelo subiiciendum transmisit. uo adplausu liber exceptus fuerit, variae illius restantur

Scoriae, a viris doctissimis, ornata fuit, et
 riuntur, in *Bibliothèque choisie de Mr. le*
 p. 197 seqq. Recensionem satis exactam
 huius l. cit. p. 174 seqq. Conf. *Bibliotheca*
his historica, Centur. I. Artic. II. p. 27 seqq.
 quo nos vivimus, editionem, *Operum* G.
 CHANANI omnium, in lucem protulit
 splendendam, hoc insignitam titulo: *GEORGI*
CHANANI, Scoti, Poetarum sui saeculi
cipis; Opera omnia, ad optimorum Cod.
summo studio recognita & castigata: nunc
unum collecta, & innumeris pene mendis, quae
que omnes editiones antea scatebant, repur-
riis insuper notis, aliisque utilissimis Access-
frata, & aucta, curante Thoma Ruddim
Edimburgi apud Robertum Frebairn 1711
 in fol. Hunc quidem annum prae se fert
 illam ante annum 1721. non fuisse diu-
 tissime constat. Recusa postea fuit, cum
 manni praefatione *Lugd. Bat. 1725. II.*
Vitam suam ipse GEORGIUS BVCHANANI-
 nio, ante mortem, conscripsit; quae cum I-
 dimanni *notis, & supplementis, Opera*
 praemissa conspicitur. Conf. praeterea
 GEORG. BVCHANANI *vita*, a Jo. Cleri-
 pta, in *Bibliothèque choisie* l. cit. p. 106-202
burgische Bibliotheca historica l. cit. Nice-
res Tom. VII. p. 212 seqq. Tom. X. p. 17
Dictionnaire historique & critique Tom. I.
 Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom.
 p. 301 seqq. Thom. Pope-Blount *Censura*
tor. p. 654. Paul. Freheri *Theatr. viror*
claror. p. 1475. Jo. Petr. Lotichii *Bibliot*
ca P. III. pag. 20 seqq. ubi tale in eum
 grammata.

Arte BVCHANANVS Cicero, sed carmi-

Illustrat scriptis scotica regna suis

*audicos raris dum miscet ab ordine Psalmos
Versibus, hac vatem vix habet arte parem.*

elm. autem Nicols in poemate, quod *de litteris*
tis composuit Londini 1711. in 8. hoc illum L. II.

h. ornauit elogio:

*x priscis cedens BUCHANANI musa vigebit,
Aequales rapiet cum Libitina suos,
qua vulgari qui carmina scripta dederunt,
vicinis solis forte legenda suis.
Hæst ille suum, quem Scotia iactat alumnum
Et quem vel summis vatibus annumeret.*

CXXIII.

akuk prophetam V. FABRICII CAPITONENARRATIONES. *Argent. apud Wolphium Cens. Mense Martio Anno MDXXVI. (1526) lior. 50.*

OLFGANGI FABRICII CAPITONIS scripta a rariora esse, nec nisi in vetustissimis, iisque pro-
ductis bibliothecis inueniri, verbis Daniel. Ger-
n *Florileg. libror. rar. p. 17.* Cl. Vogtii in *Ca-
libror. rar. p. 169.* pronunciauimus in *Analectis*
p. p. 207. vbi succinctam vitae CAPITONIS
nimus notitiam, & nonnullos, quos conscripsit,
protulimus. Auctoribus, qui *vitam* illius con-
tinent, ibidem nominatis, addi poterit *dat Leven*
OLF. FABR. CAPITO, in *de Levensbeschry-
an beroemde en geleerde Mannen Amsterd. 1732.*
p. V. p. 225 sqq. In *lexico* quidem *eruditorum*
I. col. 1645. ille mense decembri anno 1542.
ntia correptus, mortuusque dicitur, id vero iam
1541. euenisse, vt l. cit. diximus, praeter scri-
citatos confirmat Jo. Sleidanus in *Commentar.*
tu relig. & reipubl. L. XIII. fol. 218. b. edit.
1. 2. *Argen-*

Scorias, a vigis doctissimis, ornata fuit, con-
 riuntur, in *Bibliothèque choisie* de Mr. le C.
 p. 197 seqq. Recensionem satis exactam, ha-
 buit l. cit. p. 174 seqq. Conf. *Bibliotheca his-*
torica, Centur. I. Artic. II. p. 27 seqq. quo
 nos vivimus, editionem, *Operum* GEOR-
 GII BUCHANANI omnium, in lucem protulit,
 Splendidam, hoc insignitam titulo: *GEOR-*
GII BUCHANANI, Scoti, Poetarum sui saeculi fa-
cipis; Opera omnia, ad optimorum Codicum
summo studio recognita & castigata: nunc
unum collecta, & innumeris pene mendis, quibus
que omnes editiones antea scatebant, repurga-
ris insuper notis, aliisque utilissimis Accessio-
ribus, & auctis, curante Thoma Ruddimano
Edinburgi apud Robertum Frobairn 1715.
 in fol. Hunc quidem annum prae se fert et
 illam ante annum 1721. non fuisse divulga-
 tissime constat. Recusa postea fuit, cum
 manu praefatione *Lugd. Bat. 1725. II. T.*
Vitam suam ipse GEORGIUS BUCHANANUS
 nio, ante mortem, conscripsit; quae cum Tho-
 dimanni notis, & supplementis, *Operum*
 praemissa conspicitur. Conf. praeterea in
 GEORG. BUCHANANI *vita*, a Jo. Clerico
 pta, in *Bibliothèque choisie* l. cit. p. 106-202. in
 burgis in *Bibliotheca historica* l. cit. Niceron-
 res Tom. VII. p. 212 seqq. Tom. X. p. 176.
Dictionnaire historique & critique Tom. I. p. 6.
 Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. III.
 p. 301 seqq. Thom. Pope-Blount *Censura cele-*
stor. p. 654. Paul. Freheri *Theatr. viror. ere-*
claror. p. 1475. Jo. Petr. Lotichii *Bibliotheca*
ca P. III. pag. 20 seqq. ubi tale in eum scrip-
 tura:

Arte BUCHANANVS Cicero, sed carmine E
Illustrat scriptis scotica regna suis

regno Babyloniae, quam ipsi prophetae *enarr-*
ipit. Conf. Jacob. Frideric. Reimmanni *Ca-*
lioth. theologic. p. 430. Jacobi le Long *Bi-*
sacra Tom. II. p. 666. qui littera nominis
 ANGI initiali V. in titulo conspicua, sine
 ductus fuit, vt *quinq̃ue enarrationes in pro-*
Habacuci, a CAPITONE conscriptas esse
 iaderet.

CXXIII.

INI BVGERI Scripta

insimque in Germania, ipso auctore curante
 aud facile obuia, & prae ceteris editionibus,
 sententia Caluini castratae prodierunt, aelli-
 ste, adserit Jo. Georg. Schelhornius Tom. V.
et. litterar. p. 161. & Clar. Jo. Vogtius in
libr. rar. pag. 154. vbi etiam hoc effatum
 testimonio Gerhard. Jo. Vossii comprobant.
 s, ex eiusmodi BVGERI operibus ad manus:

sis in Epist. D. Pauli Apostoli ad Roma-
 nibus singulatim Apostoli omnia cum ar-
 tum sententiae & verba, ad auctoritatem
 scripturae, fidemque ecclesiae catholicae
 ae quam praesentis, religiose ac paulo
 cutiuntur. Et vt Apostolus praecipuos
 us theologiae tractauit quam exactissime
 ime, ita maxima pars totius, non tam Pau-
 m vniuersae sacrae philosophiae explica-
 Per D. MARTINVM BVGERVM. Dis-
 in speciem locorum scripturae, & prima-
 ie in religionis doctrina controuersiarum

Argentorat. 1555. in fol. Vitus Ludovic. z
dorf in *Historia Lutheranismi* L. I. Sect. XX.
p. 54. edit. Lips. 1692. in fol. Testantur id
ea Michael. Toxitae *manes* WOLFGANG. F.
CAPITONIS, Simon. Grynæi, & Jacob. Be
qui libello adcessere, qui inscribitur: Jo. Ste
gymnasii argentoratensis *luctus*, ad Joachim. C
rium, Argentorat. 1542. in 8. Quod ad libe
ante oculos iam versatur, adinet, & CAPITON
catus fuit Jacobo Sturmio, civi & Senatori
nenli. Epistolam dedicatorem Argentini. XII.
1526. scriptam, sequitur *Ratio enarrandi p*
Requirit praesertim in illo, qui sibi sumit p
enarrandos, *historiarum illius temporis exacta*
tiam, linguarum, in primis hebraeae, vel m
eruditionem, & cognitionem Christi, fideique,
etis experientis. Haec omnia variis exemp
strat & confirmat. Invehitur in primis in ill
linguam auctoris, quem enarrare cupiunt, ne
ligunt, & illum ex versionibus tantummodo in
rantur. Quo pacto, inquit, auctorem, quaeso,
ne vivide enarrabis, cuius ne verba quidem ipse
gis? Audio, interprete, inquis, *fidei nitor, &*
felicitate, minutias atque idiomata huius in olt
gua refert, vel callentissimus interpret. A re
exigua, pondas univrsae sententiae saepius de
sicut est aut tropus, aut schematismus, aut mimi
cula, aut in una dictione *emphasis* &c. Dia
verborum copia hebraeae linguae suppetit, & re
quendi quaedam forma. Quod latine una modo
que dicitur, id multifariam variatis vocibus
mis, hebraice elegantissime & cum epitafi inter
citur. Omitto enim errata illa crassa. Nam
pellatione nomen, ex Cusan propria viri, vasti
Aethiopiae regnum, ex facies verbo personae sex
facies hominis, ex arbore hominem, & id gene
rita monstra, audaci isti inscitiae plerumque no
tar &c. Huic tractationi subiunxit succinctam

de regno Babyloniae, quam ipsi prophetae *enarratio* excipit. Conf. Jacob. Frideric. Reimmanni *Catalog. Biblioth. theologic.* p. 430. Jacobi le Long *Bibliotheca sacra* Tom. II. p. 666. qui littera nominis *ALFGANGI* initiali V. in titulo conspicua, sine bio adductus fuit, vt *quinque enarrationes in prophetiam* Habacuci, a *CAPITONE* conscriptas esse i persuaderet.

CXXIII.

MARTINI BVCERI Scripta

Sim sensimque in Germania, ipso auctore curante *tusa* haud facile obuia, & prae ceteris editionibus, *ne* ex sententia Caluini castratae prodierunt, aestimanda esse, adserit Jo. Georg. Schelhornius Tom. V. *noenitat. litterar.* p. 161. & Clar. Jo. Vogtius in *atalog. libr. rar.* pag. 154. vbi etiam hoc effatum *um*, testimonio Gerhard. Jo. Vossii comprobant. *t nobis*, ex eiusmodi *BVCERI* operibus ad manus:

aphrasis in Epist. D. Pauli Apostoli ad Romanos in quibus singulatim Apostoli omnia cum *ar-* *genta*, tum sententiae & verba, ad autoritatem *hae* scripturae, fidemque ecclesiae catholicae *priscoe* quam praesentis, religiose ac paulo *is* excutiuntur. Et vt Apostolus praecipuos *is* totius theologiae tractauit quam exactissime *lenissime*, ita maxima pars totius, non tam Pau- *a*, quam vniuersae sacrae philosophiae explicat- *st.* Per D. MARTINVM BVCERVM. *Dis-* *putium* in speciem locorum scripturae, & prima- *hodie* in religionis doctrina controuersiarum

conciliationes & decisiones XLII. Cum in
verbortum & sententiarum copiosissimo. *Be-*
apud Petrum Pernam MDLXII. (1562) in
pp. 595. si praemissa & indicem folior. 13.
peris.

Consecrauit MARTINVS BVGERVS opus
Thomae Granmero, Archiepiscopo cantuariensi
mati Angliae, Argone. IIX. Calen. April. an.
Metaphrasi & enarrationi praemittitur: Prae-
enarrationem epistolarum D. Pauli apostoli,
uniuersum, tum peculiariter eius, quae est scripta
manis, quibus ad doctrinam Apostoli rite intelligi
Lectori via munitur Diuiditur ista praefatio in
capita. I. agitur de laudibus Pauli. II. de ordi-
nariis, a tempore, quo scriptae sunt. III. de
epistolarum, quo ex dignitate & argumento
vulgo digestae habentur. IIII. Quae prima in
ad Romanos sit quaestio: quodque generale capi-
omnia referuntur. V. Argumentum epistolae,
applicatio, quid Apostolus singulis capitibus differat.
Quid patres de quaestione epistolae huius & cause
senferunt. VII. Summa primae rationis, qua
cipem quaestionem expedit. IIX. Quo D. Paulus
ficatu usurpet verbum iustificari, & iustificatio. V
quid Paulo venit verbis fidei & credere. X.
Paulo lex, & opera legis. XI. An insit in ph-
phia, quod cum doctrina Pauli congruat. XII. &
Paulus adhibuerit artem dicendi.

CXXV.

Praelectiones Doctiss. In Epistolam D. P.
Ephesios, eximii Doctoris D. MARTINI
CERI, habitae Cantabrigiae in Anglia, An
MDL. & LI. Ex ore praelegentis collectae, & nū-
primu

BVCERT, *ad Urban. Regium epistola, ex aucto-*
regrapho, nunc primum edita, Coburg. 1709.
Melch. Adami vitae theologor. Germanor. p. 102
Paul. Freheri Theatr. viror. eruditione claror.
155. P. Baile Dictionaire historique & critique
I. p. 682 sqq. vbi illum in primis not. F. a Ju-
i suspicione, contra Sanderi, Lindani, Prateoli,
ini, Surii, aliorumque figmenta, liberare studuit.

CXXVI.

rosancta Quatuor Jesu Christi Euangelia
NCISCI LVCAE Brugensis Ecclesiae Cathe-
udomaropolitanae Theologi & Decani Com-
us. Alia eiusdem Auctoris ad S. Scriptu-
em opuscula. Antuerpiae ex Officina Plan-
apud Joannem Moretum MDCVI. (1606)
Tom. I. & II. pp. 1124. si praemissa folior.
aperis.

acrofancta Quatuor Jesu Christi Euangelia,
ISCI LVCAE Brugensis Ecclesiae Cathedra-
maropolitanae Theologi & Decani Commen-
n Tomus III. Antuerpiae ex officina Plan-
Apud Viduam & Filios Joannis Moreti
I. (1612) pp. 317. exceptis praemissis fo-

acrofancta Quatuor Jesu Christi Euangelia,
CISCI LVCAE Brugensis Ecclesiae Ca-
s Audomaropolitanae Theologi & Decani,
ntariorum Tomus III. & vltimus. conti-
plementum Euangelii secundum Johan-
Antuerpiae ex officina Plantiniana apud vi-

Z 4
duam

duam & filios Joannis Moreti MDCXVI. (1616)
pp. 192. si praemissa & additamenta folior. 9.
numerata fuerint.

Cum libri mentionem faceremus, in *Analeth*
serariis p. 542. titulus illius veluti integer, ab
nobiscum communicatus fuit. Sed cum nobis
librum iam inspicere liceret, titulum haud satis
rate descriptum fuisse conspiciamus, id quod nos
motum, ut illum hic denovo repeteremus. Primum
secundum Tomum dicavit FRANCISCUS LV
Alberto, & Isibellae Clarae Eugeniae, Infanti H
niam, Archiducibus Austriae, Belgii Ethna
Adprobationem & privilegium sequuntur 1) *Pe*
meno ad Lectorem de totius operis ratione. 2)
rarium Jesu Christi Filii Dei, ex quatuor Euan
juxta ordinem rerum gestarum, opera FRAS
LVCAE collectum. 3) *Evangeliorum secundum*
thoem & Marcum, sensu historico ac primo
tractatio 2 p. 1-727. 4) *Similis tractatio Euan*
rum secundum Lucam & Johannem, iis maxi
eis, quae sunt illis, cum Matthaei aut Marci
his communia, p. 728-1017. 5) *Notarum ad*
lectiones in quatuor Evangelis occurrentes libell
plex, quorum uno graecae, altero latinae vari
explicantur pag. 1019-1092. 6) *Tractatus de*
daica S. Scripturae paraphrasi, quo & ostenditur
paraphrasens illius usus, & plurima S. Scripturae
ea enodantur pag. 1093-1119. 7) *Index loc*
S. Scripturae & paraphraseos chaldaicae, quae
Tractatu explicantur. 8) *Index verborum & rer*
quae cum frequenter occurrant, semel his, in ena
lia, commentarius explicantur p. 1120-1124. H
sunt, quae in Tomo I. & II. reperiuntur. Tomus
nomine Jacobi Blasaei. brugenis, Episcopi audoma
politani inscriptus est, & complectitur *Commentarii*
sanctum Jesu Christi evangelium secundum Luc
supplementum, continens propria huius evangelistae,

vii loco, aliquot capita, ex Evangelio secundum adiecta sunt. Tomum III. consecra-
r Mutio Vitelleschio, Societatis Jesu Prae-
teriali. Iste Tomus perficit ea, quae resta-
o hanne edisserenda. Illi adiicitur *index*. &
quor evangeliorum, his quatuor Tomis ex-
i: & tandem *quaedam in primis Tomis mu-*
recognitione Auctoris leguntur. Reliqua
selectis litterar. de libris rarior. l. cit.

CXXVII.

us Platonicus

inis Jocarii Antropolensis

n in Kathalogon Platicum.

fonte irriguo. De principio orbis

o. ex arce hausto ab altiuolante aquila,

to diuinus vates. que achedemia vatis

cla crediderit Xpi. fidelis habe.

z. 6.

pusculum litteris gothicis impressum, rarum
io facile in dubium vocabit, qui non igno-
eiusmodi opuscula, quae pauca tantum mo-
estuntur folia, doctorum virorum manibus
subducere soleant. Quo auctore illud fuerit

um, indagare non potuimus, forte cuiquam
us nostris tam felici esse licebit, ut illum e

initio eliciat, quod ideo hic adscribimus:
athalogus platicus *de concordia diui Moi-*
uini Platonis ex achedemia; per euangelium
tis aquile salubriter confirmata.

cho aut urbe Iunari. eliconiadum flos

iri Iohannes. que cano digne bere mi.

ius transfert. Translata aquilonipolensis

rificat. Domine metrificatum habeas.

Numenium piëtagoricum præfert origenes

Sollers. philosophis omnibus antelocat

Cum moisea volumina legissetque platonis

In platone inquit nosse sacrum moisen

Ergo achademea disciplina est moisee

Contolor Est utraque sancta salute vale

Hac ratione poema inchoatur, quis vero
Thurinus, & Marsilius fuerit, quorum fit mentio
rare nos fatemur. Poeta vero aquilonipolensis
omni dubio, Henricus iste a Nordheim, suum
aliis opusculis nominatur, aquilonipolensis est
in *Analectis nostris litterariis* p. 439 sqq. iam
nulla adtulimus. Joannes Jocius, qui *Tes*
in titulo auctor est, *antropolensis* quidem dicitur
emendavit quidam atramento hanc vocem, in
pluri, quo utimur, & pro *antropolensis* substituit
stropolensis. In prima poematis parte, nonnulli
philosophorum, qui ex academia prodierunt, enu-
rantur principia, quæ similitudinem quadammodo
christianæ fidei dogmatibus habent. Secundum
hac ratione inscribitur: *Confirmatio christiana*
per socratica contra iucianum, nostre fidei, non tamquam
nimis simplices deridentem. Tertia
habet: *Reversio ad propositum*: quarta, *confutatio*
platoniorum ex fide & religione christiana.
de Platone solenniter kathegorisato, sexta *supra*
epilogus perbrevis, septima *Conclusio*, quæ
lis est:

Non hec barbati deliramenta Platonis

Sunt academy heri principis ymmo ducis

(Hermes quæ Iris regi bus tacta ante platonem

Theologæ autor mercurius cecinit.)

Pectore toto. anima tota. vi tota ut amemus

Verbigenam inprimis philosophia monet.

Quippe bonum est lex. sed melius non philosophia

Hec vim non facere cogit. at illa docet.

Prevalet arbitrium rei opportune modo quantum

Tantum legi præ philosophia valet.

-acbedemiam ut ingressus misteria sancta
 heroibus acceperis intus homo
 & plura (que cincta thalya nequibis
 dere) clamabis forsitan ore petri
 bonum hic esse tria milia nos faciamus
 & tabernacula. sit decus usque Deo.
 Erphordie per Wolffgangum Schencken.

CXXIIX.

o titulorum. Expositiones siue decla-
 es omnium titulorum iuris, tam ciuilis
 nici, per *celeberrimum ac diligentissimum*
 ANVM BRANT collecte et reuise. Et
 tudendi in utroque iure: cum nomini-
 um scribentium in iure 1538. *Venun-*
gduni apud Jacobum Giuneti in vico Mer-
3. folior. 137. excepta Annotatione alpha-
ium titulorum iuris tam ciuilis quam ca-
quotatione foliarum ad eorundem exposi-
declarationem nuper apposta, folior. 10.

STIANI BRAND, f. BRANT, f. TITIONIS
 omnia, hodie admodum raro reperiuntur.
 ius titulum adponimus, saepius impressus fuit,
 imis ob *adpendicem*, de qua mox dicemus, in
 uit. Prima editio, quam Christian. Schoett-
 n *Continuat. Biblioth. Fabric. med. & infim.*
 CXX. p. 433, adtulit, est *Basileae* exculâ 1504.
 illam exceperunt *basileensis* 1515. in 4. *lugdu-*
 quam describimus, *lugdunensis apud Sebastian.*
 m 1543. in 8. qua se vsum fuisse testatur Chri-
 zodofred. Hofmannus in praefatione *vit. cla-*
Ictor. praemissa. Sine dubio eadem est,
 choettgenius l. cit. *Lugduni apud Gryphium*
 1544.

Numenium piſtagoricum præſert origenes

Sollers. philoſophis omnibus antelocat

Cum moïſea volumina legiſſetque platonis

In platone inquit noſſe ſacrum moïſen

Ergo achademea diſciplina eſt moïſec

Concolor Eſt utraq; ſancta ſalute valet

Hac ratione poema inchoatur, quis vero J. Thurius, & Marſilius fuerit, quorum fit mentio rare nos ſaremur. Poeta vero aquilonipolenſis, omni dubio, Henricus iſte a Nordheim, ſive plis opusculis nominatur, aquilonipolenſis eſt, in *Analectis noſtris litterariis* p. 439 ſeq. iam nulla adduimus. Joannes Jocius, qui *Tet* in titulo auctor eſt, *antropolenſis* quidem dicitur emendavit quidam atramento hanc vocem, in pluri, quò utimur, & pro *antropolenſis* ſubſtituit *ſtropulenſis*. In prima poematis parte, nonne philoſophorum, qui ex academia prodierunt, errantur principia, quæ ſimilitudinem quendam chriſtianiæ fidei dogmatibus habent. Secundæ hac ratione inſcribitur: *Confirmatio chriſtianiæ per ſocratica contra lucianum, noſtræ fidei, magis tanquam nimis ſimplices deridentem*. Tertiæ hæc habet: *Reverſio ad propoſitum*: quarta, *conſideratio platoniorum ex fide & religione chriſtiana*. Quinta, *de Platone ſolenniter kathegoriſato*, ſexta *ſuperiorum epilogus perbrevis*, ſeptima *Concluſio*, quæ ſic eſt:

Non hec barbati deliramenta Platonis

Sunt achademie heri principis ymnio ducis

(Hermes quæ Trimegulus tacita ante platone

Theologæ autor mercurius cecinit.)

Pectore toto. anima tota. vi tota ut amemus

Verbigenam inprimis philoſophia monet.

Quippe bonum eſt lex. ſed melius non philoſophia

Hec vim non facere cogit at illa docet.

Prevalet arbitrium rei opportune mō quantum

Tantum legi præ philoſophia valet.

Alman-achedemiam ut ingressus misteria sancta

Hiis heroibus acceperis intus homo

Maiora & plura (que cincta thalya nequibis

Pandere) clamabis forsitan ore petri

Nempe bonum hic esse tria milia nos faciamus

Ergo tabernacula. sit decus usque Deo.

pressum Erphordie per Wolfgangum Schencken.

CXXIIX.

Expositio titulorum. Expositiones siue declarationes omnium titulorum iuris, tam ciuilibus quam canonici, per *celeberrimum ac diligentissimum* SEBASTIANVM BRANT collecte et reuise. Et modo studendi in vtroque iure: cum nominibus omnium scribentium in iure 1538. Venundatur Lugduni apud Jacobum Giuneti in vico Mercuriali in 8. folior. 137. excepta *Annotatione alphabetica omnium titulorum iuris tam ciuilibus quam canonicis cum quotatione foliorum ad eorundem expositionem siue declarationem nuper apposita*, folior. 10.

SEBASTIANI BRAND, s. BRANT, s. TITIONIS *opuscula omnia*, hodie admodum raro reperiuntur. Liber, cuius titulum adponimus, saepius impressus fuit, et in primis ob *appendicem*, de qua mox dicemus, in pretio fuit. Prima editio, quam Christian. Schoettgenius in *Continuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Lat. L. XIIIX. p. 433.* adtulit, est *Basileae excusa* 1504. in 4. Illam exceperunt *basileensis* 1515. in 4. *lugdunensis*, quam describimus, *lugdunensis apud Sebastian. Gryphum* 1543. in 8. qua se vsum fuisse testatur Christianus Godofred. Hofmannus in praefatione *viti clarissimior. Istor.* praemissa. Sine dubio eadem est, quam Schoettgenius l. cit. *Lugduni apud Gryphum* 1544.

1544. prodidisse scripsit. Recentissima,
 memoravit, est veneta 1564. Recentior
 dunense 1578. in 8. produxit Jacob.
 Reimannus in der Einleitung in die Histori-
 riam der Teutschen P. VI. p. 241. Sed
 bus in lucem prolatis nulla Michaeli Mair
 tuisse videtur. Editio, quae ante ocul
 literis gothicis exarata est. In praefatione
 rem Andream Helmwig, iuris eloquentiae
 praeceptorem suum imprimis observandum
 ANVS BRANT, inter utriusque iuris doc-
 limus, librum hunc se conscripsisse ait,
 scens nullius peritiae aut artis bonae ignari
 ponuntur tituli digesti veteris, digesti in
 gesti novi, codicis, authenticorum, codi-
 praefationis, librorum feudalium, dec-
 decreti. Adpendix de modo studendi in
 quam SEBASTIANVS BRANT libro
 ctorem habet JOANNEM BAPTISTA
 CALVPIS, siue ut plerumque scribi so-
 ce Senis vidisse lucem, testatur SEBAST
 commendatio elegiaca in tractatum, de
 in utroque iure, editum, per celeberr
 iuris doctorem, dominum JOANN
 STAM DE CASALVPIS de Si-
 ad clarissimum virum dominum Arne
 utriusque iuris doctorem: officialem,
 Basileensis: eiusdemque insignis ecc
 prestantissimum:

BAPTISTE pridem tractatum op-
 NIS
 (Quem CASA producit stirp-
 PIS

Te faciente) quidem perlegimus
 Is labor eximii doctiloquique
 Nempe modum tradit pueris in
 Jure: queant quamvis discere

*rea dat documenta decem: mox plura notatu
 Digna & adiungit: dicta venusta refert.
 stantesque: iurisque calumnia ponit
 Quos etas potuit forte videre sua.
 in etiam quaedam inueniet hic docta caterua
 Vnde animos poterunt fors recreare suos,
 prima nam illustrat propter quae iure libellum
 Duximus hunc dignum prorsus ubique legi.
 in igitur titulos iuris quos lusimus olim
 impressis placuit ferre characteribus
 clere praeterea haec statui incunabula iuris
 Dans primum (ut decuit) tantopere esse locum
 ae tua dum coleret Senas praestantia pulchras
 Exscribi impensis fecerat inmodicis
 ac etiam cernes impressa: dabisque iuuentae
 Tu primus nostrae: hoc munus & officium
 inde tibi: pueri atque senes; studiosaque turba:
 innumerasque grates perpetuasque feret:
 primis metus (meus) tibi gnatus Onophyrus: of-
 fert*

Unnimodas grates: perpetuasque canet.

*Impressa Bononiae, per Benedictum Hectoris an-
 1493. die III. Jul. in fol. formae maioris, re-
 per in den Merkwürdigkeiten der Königl. Bi-
 zu Dresden Tom. II. p. 172. Libellus in de-
 dispescitur capita, quae auctori documenta vo-
 placuit. Ab vberiore eorum recensione nos ab-
 us, cum id iam a Christ. Godofr. Hofmanno fa-
 l. cit. fuerit. Non integrum is, vitis clarissi-
 te Iureconsultorum, inseruit librum, sed quin-
 tantummodo documentum recudendum curauit,
 et sqq. Quae in Bibliotheca Struuiobuderiana
 selecta, & in Bibliotheca iuridica Lipenio-ieni-
 ana, in recensendo libro, se produnt παροράμα-
 iam adnotata, & emendata conspiciuntur in
 würdigkeiten der königl. Bibliothek zu Dresden*

SEBASTIANVS BRANT, argentinenfis, na-
 uit, anno 1458. Orator, poeta, & iuris vtrius-
 que

que Doctor, suae aetatis existit celeberrimus
 civile docuit primum Basileae, deinde in pu-
 reipublicae initio aduocatus, & Syndicus, de
 Paullus Langius refert in Chronico citizen
 Io. Pistorium, in Scriptoribus rerum germanicarum
 Tom. I. pag. 1268 edit. Burc. Gorth. Strass-
 burg. 1726. in fol. Archicancellarius, & Imperatoris
 Consiliarius fuit. Multa edidit opera
 pariter & ligata oratione conscripta. Lilius
 in dialog. II. de poetis sui temporis Tom. I.
 p. 406. illum infinita paene poemata conscri-
 pserit. Qualis vero extiterit poeta, Georgius
 elus hocce expressit disticho:

*Culta satis nondum scribebas carmina & rursus
 Sed vitium potius temporis illud erat.*

Diem obiisse dicitur VI. Id. Maii anno 1592
 de illo Ioh. Simleri Bibliotheca p. 619. sqq.
 Posseuini Apparatus, sacer Tom. III. p. 199.
 Muræi Auctor. de Scriptor. eccles. p. 96. Ge-
 Vossii de Historicis. latin. L. III. Cap. X.
 Melchior. Adami vitae Istor. germanor. p. 9.
 Freheri Theatrum viror. erudit. claror. p. 80.
 Jacob Wenckeri Apparatus. Archicor. Argentor. 1614.
 p. 15. 16. 22 sqq. Christ. Schoettgenii Com-
 Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinit. I. cit.
 go illius reperitur in Nicolai Reusneri Iconibus
 imaginibus virorum litteris illustrium Argemont.
 1590. in 8. p. 29. hoc epigrammate ornata:

*Jurisconsultus poteram, & simul esse poeta:
 Barbaries seculi ne vetet ipsa mei.*

JOANNES BAPTISTA DE GACCIALUPIS
 Souerinum, Campaniae oppidum, patriam, mae-
 culi XV. tempore, nactus est. Posteaquam Jo-
 Petrucii, & Angeli Perilli Juris doctorum, se
 diligentissime frequentauerat, & ipse legum
 declaratis fuerat, Jura, Senis, insigni cum ad-
 docuit, & primus, consistorii romani aduocatus

• fuit. Quo tempore obierit, non constat; edidit scripta, quorum titulos exhibet Josias rus in *Biblio:theca* p. 341. Guid. Panzirolus *de legum interpretibus* L. II. Cap. CXV. pag. 199.

CXXVIII.

usque iuris tituli & Regulae a Doctore THOMAE MURNER Argentinenſi, or. Minorum in Latinum traducti eloquium. *Basileae, Anno 1520* in 4. folior. 125.

Libro litteris gothicis exscriptus, nullius quidem momenti, atque exiguae nostris temporibus habetur utilitatem, nisi forte in cognoscendis vocibus, linguae teutonicae, quibusdam obsoletis, eius rerum indagatoribus; & aestimatoribus inseruiat; incensum tamen librorum rariorum omnino, cum omnia THOMAE MURNERI, ingententoli scripta, nostra aetate disparere coeperint. Libro praefixit Auctor hanc praefatiunculam.

Furis Studiosis Basileae S.

Optime quaeso sacratissimarum legum & canonum studiosi Titulos simul & regulas Furis utriusque quos in Latinam utilitatem (ut reor) non sine fructu sanis interesti, ac in alemanicum traduximus eloquium: nullius dissidentes plurimum vos inde commodum deporos, quippe quod ex noto vobis & materno eloquio, incognitos & difficiles alioqui titulos breuibus plexi fuerimus. Non ignorans plerisque id antea his circumitibus & ambagibus, nescio si tentavisse me, an expleuisse & quidem proluxa dicendi copia hos ob id graues aedidisse: Quod ignoto sermone, aeque non cognito, magis ignotum docere temeravimus. Quam nostram Germanicam interpretationem,

nem, etsi quibusdam displicuisse cognouerimus, nos nobilissimas iuris veriusque margaritas, por-
vorandis tradidisse, potius quam interpretem e-
re prodidisse secreta, quae propalanda non fu-
nt. Velim id unicum respondeant huiusmodi iuris
regii & regalis studii suffossores, quo titulo stipe-
ris haecenus sint meriti, ut illa declarent, quae
to tegere non erubuerunt. Ego quod feci, inter-
facere non possum; nec facti poenituit. Doceri
cuius perdoctioris primum ego gradum existimo,
qui ut intelligamur, non ut nebulam oculis offe-
rent, mobilem facultatem praestigiantes obscuremus.
te felices.

Coronidis loco typographus libro haec verba
fuit: *Finis translationum titulorum ac Regula-
ris veriusque, tum Canonici, tum Civilis, in Ge-
nicam a D. THOMA MURNER linguam. Rex
ex aedibus Adae Petri, Anno dominicae incarnati-
onis M. D. XX. mensis Octobris. Liber complectitur
institutionum, digesti veteris, Infortiati, digesti
codicis repetitae praelectionis, Autenticorum,
XXI. & XXII. codicis repetit. praelect. Fend-
extrauagantium, auctoritatis bullae Caroli III. De
Decretalium, & sexti decretalium latinis, cum
sione reutonica. His subiunguntur regulae iuris
lus, decreti, decretalium, & VI. decretal. in ve-
lingua. Qualis autem THOMAS MURNER
rit interpretes, ex specimenibus, quae adscribere
non dubitauimus, lectores probe perspicere poterunt.
Ita vero Tit. Cod. XII. 50 de numerariis, actus
& chartulariis, & adiutoribus, scriniariis, & e-
ptoribus sedis excelsae, ceterarumque iudicum,
militarium quam civilium, his verbis exposuit:
schuldschreiberen, und entpföhren des gemeynen
gELTS iren helfferen und bewareren der richtlichen
del des keyserlichen stults das keyner dem andern
ampt trag. Eod. Cod. XII. 64. Publicae laetitiae
consulibus nuntiatores, vel insinuatores constituti.*

*et aliarum sacrarum vel iudicialium litterarum, ex
descriptione, vel ab inuitis, ne quid accipiant immedi-
um: das die die frölich mår, oder der fürsten gebot,
erbot, brieff verkünden, daruon nit zu grofse schencken
kommen soellen. Distinctionis XXXIII. P. I. Decreti
contenta hac ratione interpretatur: Distinct. XXXIII.
*stendit, quod bigami, corpore viciati, usurarii, pu-
lice poenitentes, lufores, in scena ludentes, furiosi,
prepticii, accipientes meretrices in uxores, & concu-
bas habentes, promoueri non possunt: Die zwei
frauen hant gehabt, des lybs bresthafftig, wucherer,
die öffentlichen gebüfset hant, spiler, vnd die in gemach-
ten öffentlichen spectaculen, oder spilen gewesen sind,
bellige, mönige, vnd die burn zu der eenemmen, vnd
schlaefferin hant, soellent nit gewyhet werden. Quæst.
II. Caus. XXVI. L. II. Dt. hac ratione expresse:
*prima an sint sortilegi, qui sub fiso religionis nomine,
tura promittunt. Responsio: sic. Ob die mit beg-
bery vngand die mit erdichten glouben zukünfftigs sa-
men. Ant. Ja. Secunda: An sit peccatum esse sorti-
gam? Responsio: sic. Ob Zoubery ein sünd sey.
Ant. Ja. Tertia. A quibus genus diuinationis sum-
it exordium? Resp. a Persis. Von welchen die Zou-
bery anfenglich harkumt. Ant. von den Perlieren.
Quarta: Quot sunt genera diuinationis? R. qua-
tor secundum numerum: & duo secundum formam.
Wie mancherley ist Zoubery. Ant. Fiererley in der
zahl. vnd zweyerley in der form. Quinta: An sorti-
gi sint excommunicandi? R. Sic. Ob die Zouffe-
r mögen gebannet werden. Ant. Ja. Sexta: An ex-
communicatus ab episcopo, possit reconciliari a presby-
tero? R. Non, episcopo inconsulto, nisi in necessita-
tis articulo. Ob ein verbanter von dem bischoff, von
niem priester mög wider versünet werden. Antw.
Neyn vngesragt den bischoff, on in nöten. Septima:
An morientibus sit poenitentia imponenda? R. non:
amen est eis innotescenda. Ob man den sterbenden
saz geben soll. Ant. Neyn. man sol sy aber inen an-***

sagen und verkünden &c. Nuptiae per omnium MVRNERO sunt *broutlouffte*. Neque Waddingus in *scriptor. Ord. Minor.* p. 324. Christian. Schoettgenius L. XVIII. p. 722. *nuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinit.* Auctor *Lexici eruditor.* Tom. III. col. 766. & quos ideo euoluimus scriptores, huius libri habuisse videntur. Conf. quae de THOM. RO in nostris *Analectis* p. 621 sqq. diximus, in Jacob. Wenckeri *Collect. Archiv. iur.* p. 1 leguntur. Expectamus singularem, de MVRNERI *vita. & scriptis*, commentationem Viro Cl. I. M. Franckio illustriss. Comitis Bibliotheca, qui per litteras amicissimas in spem adduxit.

CXXX.

CATHO in latin durch Sebastianum Brant teutsch.

Ad CATHONIS Lectorem
Sebastianus Brant.

Aspice diuinum praeclari dogma CATH
Quo pueros mores cum grauitate docet
Instruit infantes materno in lacte decore
Haurire, & mores, indolem & inde b
Hunc lege, non propter vim carminis &
que verba

Sed decus vnde tibi prodeat atque sal
Vt postquam instructus sis moribus: inde
Vergilium: atque alios: historicosque
Ecce CATHONIS enim vernarum ca
lingua

Vertimus: hos rithmos edidimusque

verbum verbo curavi reddere: quantum
 l' rithmus tulit: & praecipitantis opus.
 n bene dum pueris statui facere atque iu-
 vente,

apposui leuibus versibus ecce manum.
 ue aliquem in tenui contriui melle laborem
 qui tibi si placeat, dic mihi, Thaeda Vale.
 folior. 18.

rarissima Sebastiani Branti, scripta, haec perti-
 CATONIS versio, quod omnes, quos ideo euol-
 ts scriptores, nullam illius fecerunt mentionem.
 ut tamen eius editio anni 1498. in Martini Opi-
 DIONYSII CATONIS *disticha de moribus,*
ptis & notis, a Christiano Daumio interpolatis,
uae 1672. in 8. p. 154. 182. & 202. Inuenitur
in den Beiträgen zur kritischen Historie der
sehen Sprache, Poesie und Beredsamkeit Tom. II.
13. CATO zu Dutsch: 20 Quellen by S. Lupus
 line mentione anni facta, & Tom. I. p. 453.
 H O tzo dutsch. Gedruckt tzo Colln vor sant Lu-
 n Fair 1530. in 4. sed istam versionem a Bran-
 ofectam esse, dicto loco non inuenies. Editio,
 ipsi possidemus, *Lipsiae impressa est anno 1512.*
 verba in fine illius posita, docent: *Impressum*
zk per Jacobum Thanner Herbipolitanum Anno
Millesimo quingentesimo duodecimo. Neque vero
ael Maittaire, nec qui ad eius Annales typogra-
s Supplementum scripsit, Jo. Henticus Leichius,
 habuisse videtur notitiam. Qua ratione Seba-
 us Brant suum conuerterit auctorem, lectores
 ligere poterunt e *praefatione*, quam hic inte-
 adscribimus:

on animaduertterem quam plurimos homines gra-
 errare in via morum; succurrenaum & consa-
 on eorum opinioni fore existimaui: maxime ut
 ose viuerent: & bonorem contingerent.

Nach dem ich eigentlich nam war
 Das vil leuth schwerlich irrthen gar
 Vnd ab dem weg der sitten giengen
 Gedacht ich hülf und rath in zu bringen
 Vorausz damit loblich sie lebten
 Das sie nach ere und tugent strebten.
Nunc te fili mi, charissime docebo:

Quo pacto mores animi tui componas.
 Nun wil ich allertiebster sun
 Dich lernen was du solt thun
 Womit du richtest wol und fein
 Die sytten des gemutes dein.

Igitur precepta mea legito: ita ut intelligas.
 Legere enim & non intelligere est negligere.
 Darum so vollest lesen die
 Mein gebot das du verstundest die
 Dan lesen vnd das nit verston
 Ist seumnusz vnd gibt kleinen lon.

Inter breues sententias DIONYSII CATONIS
 libro primo praemitti solent, haec, quae in
 aliis fere editionibus leguntur, Sebastianus
 omisit:

<i>Itaque Deo supplica.</i>	<i>Nihil temere credideris.</i>
<i>Parentes ama.</i>	<i>Litteras disce.</i>
<i>Cognatos cole.</i>	<i>Nihil mentire.</i>
<i>Blandus esto.</i>	<i>Bonis benefacito.</i>
<i>Neminem irriseris.</i>	<i>Maledicus ne esto.</i>
<i>Vino te tempera.</i>	<i>Existimationem retine.</i>
<i>Pugna pro patria.</i>	<i>Vtere virtute.</i>
	<i>Patere legem quam ipse</i>
	<i>Pauca in conuiuium loquere.</i>

Secundi libri praefationem hac ratione compo-
Telluris si forte velis cognoscere cultus:
Vergilium legito: quod si magis nosce (nos-
beras

Herbarum vires Macer tibi carmine dicit:
 Wiltu vielleicht kennen vnd leren
 Den bau der erd wie man sol eren

*So lysz Virgilium dar von,
 Wiltu zu wissen underston
 Lieber der kreuter krafft villicht
 Das sagt Macer in seym gediecht.
 Si romana cupis & punica noscere bella
 Lucanum queras qui Martis prelia dixit.
 Ob du begereſt wissen zu zeyt
 Der Römer vnd Carthago streyt
 Such Lucanum der ſagt dar von
 Wie Mars zu streytten iſt gewon.
 Siquid amare libet vel discere amare legendo
 Naſonem petito: ſin autem cura tibi hec eſt
 Vt ſapiens viuas audique discere poſſis
 Perque ſemotum vitiis deducitur eum
 Ergo ades: & que ſit ſapientia diſce legendo:
 Ob dich geluſt zu lieb dich keren
 Oder du Narr bulſchafft wilt leren
 Such Naſonem ob aber dir
 Diſz ſorg zu ſynn ſey vnd begir
 Wie du lebſt weiſe ſoltu hören
 Was du hie von mir mögeſt leren
 Dar durch von mir mogeſt volbringen
 Dein Zeit vnd tag on laſtermol
 Darumb kum ber ler leſen frey
 Das du erſarſt was weysheit ſey.*

*actio carminis latini, variis in locis, ab illa differt,
 iam ſequitur Otto Arntzenius in editione, quae
 in ſcholiis Eraſmi, Notis Scaligeri, Opitii, Barthii,
 aumii, Wachii, & Metaphraſi græca Planudis,
 aligeri, Zuberi & Mylii, prodiit Traiecti ad Rhe-
 num apud Jurianum a Paddenburg 1735. in 8. Omis-
 ſum praeterea in Sebastiani Brant eſt editione Libri
 I. Diſtichon II.*

*Fortunae donis ſemper parere memento
 Non opibus bona fama datur, ſed moribus ipſis.*
 t Libri III. Diſtich. XIIX.

*Quum ſapias animo, noli ridere ſeneſtam
 Nam quicumque ſenet, puerilis ſenſus in illo eſt.*

Prius epigramma in paucissimis editionibus vetu-
periri, iam monuerunt Joseph. Scaliger, & Cas-
Daumius in *Adnotat.* p. 162. edit. Arntzenii, et
etiam accidit, ut Maximus Planudes illud, cum
PIONYS. CATONIS distichis, in graecum hanc
verterit sermonem, quod tamen recentioribus
poribus, a Joseph. Scaligero & Matthaeo Zuber-
tum est. Causam vero quam ob rem Sebast.
Brant, posterius omiserit, conspicimus nullam,
omnes aliae editiones, quas evolvere nobis lice-
referant. Libro III. Sebastianus Brant in fine
versiculos addidit:

*Iam CATO finis adest tuus ingeniose mo-
Qui pueros mores cum gravitate doces
Te multum prius & manum lavavimus (Cato-
mus) isto*

Codice: apollineam contulimus vel opem.

His adiciuntur medii versus pro iuuenibus con-
secundum alphabeti seriem dispositi. De aucto-
stichorum, & tempore, quo is vixerit, adhuc si-
dice lis est. Vid. Marci Zuerii Boxhornii *Dis-
de distichis, quae sub CATONIS nomine cir-
feruntur*, Henrici Cannegieteri *rescripta* Boxho-
de CATONE, in quibus de nominibus, aetate, &
lo CATONIS, quae omnia Otto Arntzenius
editioni adiecit. Joannis Beenii *dissertatio
philologica, probare contendens, quod disticha &
cepta moralia, quae CATONI ethnico vulgo tribu-
tur, nunquam ab ipso profecta sint*, Hafniae 1701
4. Conf. Aug. Buchneri *Oratio de CATONIS
stichis*, quae legitur in Buchneri *orationibus* in
volumen collectis Lipsf. 1727. in 8. p. 742 sqq.
Alb. Fabricii *Biblioth. latm.* Vol. I. L. III. C.
p. 682 sqq. Vol. III. p. 279 sqq. Olai Borrichii
serm. I. de poetis latinis p. 49. Adr. Baillet *J
mens des Savans* Tom. III. P. I. p. 60 sqq. Ge-
Ephr. Müllers *historisch-critische Einleitung zu
ger Kenntnis und nützlichen Gebrauche der alten*

iben Schriftsteller Tom. II. L. I. Cap. II. p. 60.
s in primis Henricus Cannegieterus demonstra-
gumentis, *distichorum moralium* auctorem, quis-
ille demum fuerit, aetate Constantini magni fuis-
iorem. De variis libri editionibus, vid. Fabri-
l. citt. & Otto Arntzenius in praefatione.

CXXXI.

ationes GVILIELMI BVDAEI, *Parisien-*
Secretarii regii, in Quatuor Et Viginti
arum Libros Ad Joannem Deganaum Can-
m Franciae. *Accuratius nitidiusque ab Jo-*
dio Ascensio nuper impressae. in folio, fo-
4. si epistolam dedicatorem, & tabulam
& verborum praemissam folior. 8. exce-

amquam hoc volumen nitidissime impressum
IELMI BVDAEI *adnotationes* in libros tan-
odo XXIII. *Tl. priores* complectitur, ob insi-
tamen raritatem, & rerum quas complectitur
tem, magni aestimari solet, a Juris doctoribus,
n solis *rerum meditationibus*, vt quidam nuper
umbraticus, dicendi striblinem vocare ausus
electantur, sed litteras politiores, cum iuris stu-
rctissimo quodam vinculo coniungunt. Quo-
re haec editio prodierit, pro certo adfirmare
stinemus, cum illius rei nec vola nec vestigium
o ipso exstat. Niceronus in *Memoires* Tom.
. 326. GVIL. BVDAEI *Adnotationes in Pan-*
priores, prima vice *Parisis* 1508. prodiisse
. Nostram esse illam ipsam, facile nobis per-
emus, nisi verba tituli, *accuratius nitidiusque*
Tae, dubitationem quamdam apud nos commo-
t. Interea apud Michaellem Maittaire, & alios,
A 2 4 quos

quos ideo evolimus scriptores, non aliam hanc editionem, quae annum 1517. praecesserit, enim, ante istum annum, produsse in lucem coniecimus, quod primus libri possessor, vel isto anno, se comparasse, in libri fronte adnotavit. GUILIELMI BVDÆI epistola dedicatoria, a frustissimum virum Ioannem Deganaum, Cancellarium Franciæ, scripta est Parisus, pridie Nonas maii anno millesimo quingentesimo octauo (1508). Evoluimus hanc editionem cum recentiore editione in GUILIELMI BVDÆI Operibus, cum præfatione Coeli Secundi Curionis, Basileæ 1557. III. in fol. editis, Tom. III. exstat, illasque minime se discrepare deprehendimus, id quod nos in eam adduxit sententiam, omnium primam editionem, quam nunc recensemus, quoniam de viro in *Mémoires pour la vie de GUILLAUME premier Bibliothecaire du Roi*, Tom. III. de l'Académie royale des inscriptions, & belles-lettres, p. 530. edit. Amsterd. chez Franc. Changuion in 12 scribit: il publia dans la suite, & en même temps, ses remarques sur les Pandectes, dont il puis desavoué en quelque manière la première édition. De Adnotationibus GUIL. BVDÆI, in librorum declarum posteriores, earumque editionibus, videri in *Mémoires pour servir à l'histoire des hommes illustres dans la République des lettres*, l. cit.

CXXXII.

De Assè & partibus eius Libri quinque GUILIELMI BVDÆI Parisiensis Secretarii. Venundantur in aedibus Ascensianis folior. 172. si præfationem, & rerum, vocum sententiarum insignium, indicem serio litterariis. 7. non numeraueris.

credibile est, quantum nominis famam, apud vi-
 ctos, hoc opere BVDÆVS sibi conciliauerit,
 mus illius praeconem Ludouicum Regium, qui
 Guil. Batesium, in *vitis selector. aliquot viror.*
 hac ratione scribit: - - Post cum & Plutar-
 chianis translationibus iam celebris, & Annotationibus in
 eas clarissimus euasisset, diuinum opus de Aff. in-
 i. In quo aegram ac prope comploratam rei hē-
 r partem suscepit, atque a nullo dum prae difficul-
 tateuatum, animaduersione multa, ingenii singula-
 ritate, industria mirabili, instaurauit. Nam pon-
 & mensuras veterum, nomismatis graeci latinique
 rem, & aestimationem, tum numerandi modum, &
 modi res, densissimis tenebris obscuritatis obductas,
 errorum anfractibus, implicatas, corruptis ex-
 vibus propemodum comploratas, incuria temporum
 tas, & non modo a quoquam scriptorum, nostrae
 vorum memoriae, sed ne ab his quidem, qui intra
 annos ac longe plures fortasse fuerunt, intellectas,
 us vestigiis indagauit, explicuit, illustrauit, resti-
 pristinum nitorem. Priscam quoque mundi opu-
 ra, atque omnium gentium diuitias in aerarium
 & dicam) ciuitatis romanae, inui plane tot secu-
 baustum intulit. Quo nomine posteritatem omnem
 tali beneficio deuinxit. Quid enim erat, in quo
 sis hoc tempore plus prodesset? quid erat quod aut
 vi gallicae honorificentius? aut exteris nationibus
 us? aut tuendae dignitati litterarum accommoda-
 aut ad intelligendos auctores totiusque antiquita-
 terpretationem magis necessarium asferre posset?
 rum, sestertium, talentorum, totiusque rei numma-
 ponderum, mensurarum, numeri, modi, vocabula
 ia iuxta ac romana propter vetustatem obsoleue-
 Hermolaus, Politianus, & alii complures viri
 io & doctrina praestantissimi, rem tantam infelici-
 lorti, propter obscuritatem tam bono conatu de-
 ant: unus ad extremum BVDÆVS huic parti-
 tas ac prope desideratae reperit medicinam. Quam

ob rem quis illum non iure miretur, summum
 laudandum arbitretur, quia quo uno adhuc
 quod iacuerat ad hanc aetatem, nec habuerat
 lum. in eo illustrando & excitando omnes nervi
 industriaeque contenderit: nullo emolumento,
 quam plurimis prodesset, inuisatus &c. Opus
 rem prima & rarissima editio est, quam ad
 Quo tempore prodierit, subscriptio lectorum
 poterit, quae in fine libri legitur: *Finis*
 & *ultimi de asse & partibus eius*, GUILLELMUS
 DAEI, Parisiensis, a secretis regis: *In eba*
ascensiana ad Idus Martias MDXIII. (1513)
 autem BVDÆVS opus euulgauerat, cum
 nirentur homines, qui gloriae partem, quae
 DAEVS illo conscribendo adeptus fuerat, quae
 vindicare, studio laborarent. Alter Leonar-
 tius, Italus, vir alioquin in iuris disciplina v-
 mus, & morum probitate integerrimus, ad-
 potissimum Jo. Baptistae Egnatii, Veneti, qui
 in Suetonium *adnotationibus*, mox BVDÆVS
 clari inuenti laudem, mox Portio tribuerat, a
 sua esse omnia, quae BVDÆVS, *de asse, &*
partibus, protulerat, gloriari non erubuit. Quae
 esset ad BVDÆVUM perlatum, *grauiter*, ut
 cus Regius, apud Baresium l. cit. p. 226. ait
 sit, & *vebementissima animi, ingenui, virium co-*
ne, ius suum defendit, atque hoc ipsum palam
est, a nullo se unquam homine, duntaxat qui vi-
de rebus, quas tradidisset, quicquam didicisse
vel legendo: tantumque abesse ne quid a Portio
rit, ut omnia quae sub nomine Portii ad eam per-
illa uno eodem continuato, perpetuoque furto
suo asse translata. Et haec certe controuersi-
 diutius, paulloque seuerius fuisset agitata, si
 interuenisset tempore Joannes Lascaris com-
 Portii & BVDÆI amicus, qui suo consilio
 effecit precibus, ut *digressio in Portum conti-*
 quam remouendae suspicionis, sui que purganc

adae libri *de asse* editioni inferere constituerat
 LAEVS, inde eximeretur, omnisque hac ratione
 rousia dirimeretur. Conf. Nicron l. cit. pag.
 seqq. Mr. Boivin de Villeneuve l. cit. pag. 531.
 ile *Dictionnaire historique & critique* Tom. I. p. 691.
 G. Alter gloriae eius obrectator fuit Georgius
 cola, Germanus, qui eandem se rem pertractasse
 BVDAEVM gloriabatur; sed nulla prorsus ra-
 BVDAEVM commouit, vt illi responderet.
 Ludouicus Regius, Nicron, Boivin, & Baile
 t. Conf. Scaeuolae Sammarthani *Elogia Gallo-*
Seculo XVI. illustrium L. I. n. II. p. 8. De re-
 tribus, libri *de Asse*, editionibus vid. Nicron
 Ipse GVIL. BVDAEVS illum in compendium
 it, & gallice versum edidit. BVDE prit lui-
 ait Nicron l. cit. pag. 385. *le soin de faire un*
de son livre en françois, & cet abregé a été
plusieurs fois, il est cependant rare. Une edi-
te ce titre: Sommaire ou Epitome du livre de
 par GVILLAVME BVDE, Paris 1522. in 8.
tre est intitulée: Extrait ou Abregé du livre de
de feu Mr. BVDE, auquel les monnoyes, poids
esures anciennes sont réduites à celles de main-
nt. Revu de nouveau, corrigé & additionné.
 1550. in 12.

CXXXIII.

mentarii linguae graecae, GVLIELMO BV-
 AEO, *Consiliario Regio, Supplicumque libel-*
Regia magistro, auctore: ab eodem accu-
 recogniti, atque amplius tertia parte aucti:
 Index subiectus est duplex, tam Graecas
 Latinas voces & phrasas demonstrans.
ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίνεται. Basileae,
apud

apud Nicolaum Episcopium iuniorem anno M^o MDLVI
(1556) in fol. col. 1560. si praemissa, epistolae
DAEI graeca, in fine adiecta, & indices folio
non numerati fuerint.

Omniū praestantissima haec est editio, non
nus rara, operis, quod Nicéron in *Memoires*
IX. p. 387. hoc elogio ornavit. *Cet Ouvrage*
est tres-savant, & on y remarque, sans peine,
un travail immense & une lecture prodigieuse, mais on
ne s'est qu'une masse informe & indigeste, sans
sans methode. Ipse id fateri videtur BVDÆI
scribit: Quoniam usus scribentium est multiplex,
quae in mentem mihi venient, in hoc commentario
potero explicatissime referam, & ad iuvenum
oppositissime: ita tamen ut si iam forte praece
legerint, nonnulla inuenturi sint, ob quas me
operam lusisse se dicentem, nec nos in rebus tra
tantum laboris exhausisse. Prima editio prod
risiis & chalcographia badiana 1529. in fol. p
chael Maittaire *Anal. typogr.* Tom. II. p.
cunda Basil. 1530. in fol. vid. Nicéron l. cit.
eadem & una est editio, quam Joan. Ludolph
mannus in *Catalog. MS. & libror. rariss.* p. 411.
niae 1530. prodisse affirmat. Tertia ab au
curate recognita atque amplius tertia parte
cem vidit in officina Roberti Stephani, Paris.
VIII. *Calend. Jan.* in fol. vid. Mich. Maittaire
Anal. typogr. Tom. III. p. 411. *Catalog. Bibli*
thec. p. 181. Ad illam quarta, cuius aduul
lum, exscripta est. Praemittitur GVILIELMUS
DAEI epistola dedicatoria graeca, ad Fro
Franciae Regem; Excerptum de GVIL. BVD
Paull. Jovii *Elogius claror. viror. & e bibliothec*
radi Gesneri; duoque epigrammata Jani Virall
monii. Ille BVDÆVM tali elogio ornavit:

Qui sanctum simul, & simul discretum

*quiris sapientiae magistrum,
ra quid petis? hic iacet B V D A E V S.*

*AEVS voluit media de nocte sepulchro
ferri, & nallas protsus adesse facès
factum ratione caret, clarissima quando
e sibi lampas, luxque corusca fuit.*

imate gallico, in hanc B V D A E I ultimam vo-
n lusit, Melin de Saint Gelais, quod ut Mr.
l. cit. p. 534. memoravit, insigni adplausu ex-
fuit:

*est ce corps, que si grand peuple suit?
c'est B V D E au cercueil étendu!
ne font donc les cloches plus grand bruit?
bruit sans cloches est assez épandu:
n'a-t-on plus en torches dépendu
ant la mode accoutumée & sainte?
qu'il soit par obscur entendu,
des François la lumière est éteinte.*

Franc. Garasse *doctrine curieuse, de beaux Esprits
ms, ou prétendus tels, Paris. 1624. in 4. p. 920.*
imae voluntatis GVIL. B V D A E I, verba le-
P. Baile *Dictionnaire historique & critique*
I. p. 693. not. N. In fine *commentariorum* ad-
B V D A E I epistola graeca τῶν νέων τοῖς τῶν ἑλλή-
νων ἐφισμένοις dicata. Finem operi imponunt
indices copiosissimi, alter graecus, alter latinus.
ribus GVIL. B V D A E I omnibus, *Commentarii
e linguae* Tomum constituunt quartum. Conf.
enr. Boecleri *dissertat. de lexicis*, Tom. I. *Dis-
on. academiar. Argentorat. 1701. in 4. p. 652.*
Bibliographia critica §. XII. pag. 29. edit. Jo.
eb. Krausii *Lips. 1715. in 8.* Jo. Fabricii *Histo-
bliothecae fabrician. Tom. III. p. 255 sqq.* Conr.
l Schurzfleischii *introducō, in notitiam Scripto-
ariar. artium atque scientiarum* P. I. *Viteb. 1736.*
pag. 221 sqq. P. III. *ibid. 1737. pag. 102 seqq.*
Adc.

Adr. Baillet *Jagemens des Savans* Tom. II.

pag. 146 sqq. Ludouici Regii *vita* GVIL. RV.

I. cit. pag. 227. vbi hoc legimus operis laudati-

mion: *scripsit commentarios linguae graecae, v-*

illos profundos. Continent enim omnes prop-

ositionis graecae, & ostendunt sermonis latini, cu-

co cognationem, opus immensi ac prope infiniti

& a nemine quod sciam prius tentatum, vbi

Graecorum mysteria enunciant, & cuius ed-

proposuit, quae vix antea solertissimis operi-

Georgius Buchananus L. II. *Epigrammat.* p. 15.

poematum commelinianae 1609. in 8. laudes

hoc epigrammate, ob editos graecae linguae

arios, complexus est:

Gallia quod graeca est, quod Graecia barbara

Vtraque BVDAEO, debet utrumque suo.

CXXXIIII.

Commentarii explicationum in M. T. Cice-

Tusculanarum Quaestionum libros V.

CHIMO CAMERARIO, *Pabergensi autore.*

rum primo & secundo ad Julium Pflugum con-

est inserta disputatio de Imitatione, defen-

utilitas atque bonitas, & ratio quaedam qua-

via demonstrata illius: vna cum epistola ad

nem Oporinum, qua Apollonii Tyanei de in-

tione quoque sententia declaratur. Reliquis

cunque in posterioribus quatuor Tusculana-

quaest. libris obscuriora, magisque memorab-

occurrunt loca, lucidissime simul atque erudi-

me explicantur, Ad Danielelem Stibarum

Wircepurgensem, virum praestantissimum.

cum rerum & verborum in hisce omnib. locis

dice. *Basileae*, in 4. pp. 277. si praemissa,
fices folior. 31. exceperis.

Omnia fere scripta, viri doctissimi JOACHIMI
CAMERARII, rarissime inueniri, iam adnotauit
p. Henric. Boeclerus in *Bibliographia critica* p. 96.
Adrian. Baillet in *Jugemens des Savans* Tom. II.
p. 79. vbi ait: *Tous les Ouvrages de CAME-*
rys sont presque universellement estimés & la plû-
sont devenus assés rares, parce que les Connais-
son saïssissent aussi-tôt qu'ils les rencontrent &c.
Nulla recensentur a Cl. Jo. Vogtio in *Catalogo*
rerior. p. 165. a Daniel. Gerdesio in *Florile-*
br. rar. p. 46. in *Analectis nostris litterariis* p.
sq. in *Bibliotheca Saltheniana* & alibi passim.
Collectitur haec pars prima *Commentariorum* in tu-
as *quaestiones* explicationes in librum I. & II.
est, vt in fine legitur, *Basileae in Officina Ro-*
Winter Anno 1538. mense Martio. Praemitti-
lli, *Chalcographi, ad Lectores, epistola*, qua er-
typothetarum, quae irreperant, emendantur.
locorum ex aliis auctoribus, quae in hisce *Com-*
ariis vel citantur vel explicantur, vel denique re-
ntur. Eorum item omnium, quae de illis ipsis ob-
ada dicantur. In calce voluminis, reperitur re-
ec verborum, in hisce *commentariis memorabilium*
e. Conf. Georg. Summeri *Catalogus omnium li-*
um, & scriptorum tam editorum quam edendo-
JOACHIM. CAMERARII *Dantisc.* 1646. in 8.
qui librum in 4. impressum, forma 8ua pro-
scribit. Exemplari, quo vtimur, manu cuius-
adscriptum est carmen JOACHIM. CAMERA-
graecum distichor. 9. Γεωργίη Ἡρώ διδασκάλῳ γενε-
ἀνδρὶ ἀρίστῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ nuncupatum, quod
ideton esse credimus.

CXXXV.

Commentarii Explicationum in re-
 tuor M. T. Ciceronis Tusculana-
 stionum libros, Ad praestantissimum vir-
 lum Stibarum Canonicum Wircepurgen-
 CHIMO CAMERARIO *Pabergense* aucto-
 ctus est quoque rerum & verborum in-
 morabilium locupletissimus index. *Cum*
priuilegio Caesareo ad quinquennium.
apud Joannem Oporinum, in 4. pp. 91.
sa & addita epistola ad Stibarum non fa-
merata.

Posterioris partis *Commentariorum in*
nes Ciceronis tusculanas, hic titulus est.
 in fine memoratur anno 1543. Conf. Gi-
 merus l. cit. Niceron in *Memoires* Tor-
 p. 97. Initium voluminis constituunt *episte-*
RARII ad Stibarum dedicatoria: & *rerum*
rum in hisce Annotationibus memorabilium i-
ronidis loco, libri adponitur CAMERAR-
ad Stibaram, Id. April. scripta, in qua illi
geatias agit, quod vinum illi & poculum e-
rit. En ipsa CAMERARII verba: Vno
delector, & incorruptum ad me, ut videtur,
de quo nuper gratias aegi tibi, sed plane v-
homo, ut nosti, simplex. Cum enim plurimu-
do huius, sed innumerabilium beneficiorum n-
me debere confiterer, Ciceronianam sentent-
ESSE ANIMI INGENVI, CUI MVLTVM
EIDEM PLVRIMVM VELLE DEBERE.
tibi notum esse certe scio, & sic te accipere
dicuntur, id est in optimam partem omnia-
men parcemas, sed ἀπὸ θεῶν ἢ ἀπὸ πείρας
si q- pi poterit, eo utemur, de quo tu videbis.
quidem fuisti plane μεγαλοφρονής, de quo &

tibi aegimus. *sculptura autem ostenditur a me-
vratu amicis nostris, in qua cum alia omnia,
um, tum hoc, PROBATAE FIDEI ERGO,
ifice delectat. Sed de his satis, ac plus fortasse
n velis &c.* Vtraque pars huius *Commentarii*
in volumen redacta fuit, teste Georgio Summe-
t. & Nicerono l. cit. p. 97. *Basileae 1548. in 4.*
in *tusculanarum quaestionum*, quae cum *Commen-
scoliis, & variis lectionibus*, Georgii Vallae,
i. Beroaldi, Erasmi roterodami, Jani Pagnini,
lli Manucii *Paris. 1549. in 4. emulgata fuit,*
ernenda *Commentariorum JOACHIM. CAMER-*
i particula inserta fuit. Vid. Niceron l. cit.
L. Maittaire *Annal. typograph. Tom. III. p. 579.*

CXXXVI.

IMI CAMERARII *Papeberg. Commen-*
vtriusque linguae, in quibus est διασκευή
ἡ τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπινῳ σώματι μερῶν. Hoc
ens exquisitio nominum, quibus partes
humani appellari solent. Προσεθεισῶν καὶ
χρείας ἐκάστων ὀνομασιῶν καὶ παρεπομένων
ταῖς. Additis & functionum nomenclatu-
liis his accedentibus. Παραλλήλως σχε-
ίνων τῶν τε καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν λέξεων. Po-
contra se graecis ac latinis vocabulis.
illegio peculiari ad quinquennium, cuius ex-
ad libri calcem reperies. Edebantur *Basi-*
Joannem Heruagium, Anno Chr. MDLI.
in fol. col. 498. excepto prooem. fo-
indice vocum latinar. fol. 14. & grae-

Librum praeceteris JOACH. CAMERARIUS esse rarum, testatur Daniel Gerdesius in *Tror. rar.* p. 47. & *Catalog. Bibliothec. saltz. Proasminum* scriptum est, ad nobilem ordinem in Misnia, adolescentem, Bolgangum The. Werterensem, in quo, hoc opus, hortatu & in primis Georgii Sturcii, medici, & Simone cuius etiam in fine *proemii* legitur epist. CAMERARIUM, editum esse confirmat. *Unus* copiosissimus opus praecedat, *græcus* vice subiicitur. Quae praeterea in libro in titulus satis superque prodit.

CXXXVII.

Narratio de H. Eobano Hesso, comp. mentionem de compluribus illius actis & eruditis viris, composita a JOACH. MERARIO *Pabebergensi*. Epistolae Eob. ad CAMERARIUM, & alios quosdam, f. genere, cum lepidae ac facetae, tum er. literatae: Cum quibusdam CAMERARIUM scriptis. Quorum nihil ante hunc hunc modum editum fuit. *Exprimebat Norimbergae a Joanne Montano, & Ulrico Anno salutiferi Christi Jesu. partus. MDLII in 8. folior. 200.*

De insigni libri raritate, vid. Joan. Ph. chenbeckeri *Analecta* hassiaca Collect. VI. Cl. Vogtii *Catalog. libr. rar.* p. 340. Jacob. *Ebrentempel der deutschen Gelehrsamkeit* pag. 132. not. (a). In altera tituli pagina o *signum eobanicum*, cum hoc elogio:

*hila scandentem Lauri de stipite cygnum
Hesso stemma suum libera Musa dedit.*

*tionem de Eobano Hesso CAMERARIUS, ad
um Cratonem, fuldensem, qui auctor illi fue-
rt istam componeret vitam, perscripsit. Episto-
bani Hessi, ad CAMERARIUM, & alios, scri-
CAMERARIUS epistolam praefixit dedicato-
ad Petrum Suauenium, Equ. Ord. gentis Pome-
JOACHIMI CAMERARII epistolae, quae vl-
in collectione, occupant locum, omnes metro,
primam ad Eoban. Hessum, & ultimam ad
pp. Becchium exceperis, conscriptae sunt. In-
etiam, inter CAMERARII epistolas, Joan-
gelii epistola, qua illi gratias agit, ob commu-
secum *Narrationem de Eobano Hesso*, illique
bium mittit, elegis conscriptum, quo puer ad-
ebani Hessi complexus fuerat laudes. Consti-
ro epistolarum haec collectio, partem primam,
arum Eobani Hessi, quas JOACHIM. CAME-
vs -III. Tomis in 8. euulgauit. Duo volumi-
nteriora non possidemus, illorum tamen tituli
ex Georgii Summeri *Catalogo & Niceroni Me-
1. cit. p. 104 sqq.* hic adscribere non pigebit.
dum volumen hoc prodiit titulo: *Libellus alter
las complectens Eobani & aliorum quorundam do-
orum virorum, nec non versus varii generis &
enti*, Lips. 1557. ex officina Valentin. Papae
Tertium volumen inscribitur hac ratione:
*ut libellus epistolarum Eobani Hessi & aliorum
adam virorum autoritate, virtute, sapientia, do-
que excellentium, editus autore JOACHIMO
ERARIO Papebergenfi, Lipsiae apud Voegeli-
1561. in 8. JOACHIMI CAMERARII narra-
de Eobano Hesso, ob insignem illius raritatem,
ne 1696. in pensis Martini Theodori Heybey in 8.
Benedictus Carpzouius recudendam curauit.
Narratione, in describenda Eobani vita, postea
lere Melchior Adami in *vitis philosophor. germa-*
B b a hor,**

nor. p. 49. & Nicéron in *Memoires* Tom. 303 sqq. Conf. cum hisce Eobani Hessi videretur Christoph. Frideric. Ayrmanni *Programma de Helii Eobani ortu, nomine, & coniugio* 1739. & 1740. in 4. Jacobi Bruckeri *Lebensbeschreibung Helii Eobani Hessi, in dem Ebrentenscher Gelehrsamkeit* l. cit. Adr. Baillet *Juven. Savans* Tom. III. P. I. p. 165 sqq. De litterario, quod Eobanus Erfurti instituit Christophori Haymanni *Geschichte von den schafften der Gelehrten*, Lips. 1743. in 8. Tom. XVI. p. 390 sqq.

CXXXIX.

JULII OBSEQUENTIS Prodigiorum in urbe condita, vsque ad Augustum cuius tantum extabat Fragmentum, nunc Historiarum beneficio, per Conradum Lye Rubeaquensem, integritati suae restitutum. DORI VERGILII, *Urbinitis* de Prodigiorum III. JOACHIMI CAMERARII *Paberg.* de his Libri II. Lugduni, apud Joan. Tornacens. Guil. Gazeium M. D. LIII. (1553) in 12. |

Raram editionem esse intelligimus, e *Catalog. bibliot. Chr. Frid. Schmidii* p. 615. e *Catalog. salthen.* p. 363. JULII OBSEQUENTIS, ius aetate nihil certi pronunciare audent vix fragmentum libri, quem de prodigiis in urbe visis conscripserat, a consulatu L. Scipionis 8 lli ab V. C. 505. ad aetatem vsque Imperatoris Augusti, cum P. Fabius, & M. Aelius consulat essent, Jucundus veronensis, cum Aldo romani communicauerat, a quo cum Plinii *epist. panegyrico*, & (Aurelio Victore) de viris ill.

onio *de grammaticis*, Venet. 1508. in 8. edi-
 & Aloisio Mocenico, Equiti & Senatori veneto
 um fuit. Vid. Mich. Maittaire *Annal. typogr.*
 a. II. p. 191. Hanc editionem insequentibus
 oribus, multae aliae sequutae fuerunt, quas enu-
 it Jo. Albert. Fabricius L. III. *Biblioth. latin.*
 III. p. 536 seqq. Joan. Nicol. Funccius in
Antar, de vegeta latinae linguae senectute Cap.
 XIII. p. 707 seqq. Franc. Oudendorpius in
pro editionum OBSEQUENTIS, quem suae edi-
 praemisit. Partem postea libri primi, quae
 orum iniuria perierat, restituere Titi Liuii, Di-
 Halicarnassei, Orosii, Eutropii, *aliorumque*, ut
 it, *probatissimorum auctorum auxilio, ita ut ni-*
lone deesse videatur, adgressus est Conradus Ly-
 enes, rubeaquensis, qui JULII OBSEQUEN-
prodigiorum librum, integritati suae restitutum,
 Polydori Vergilii L. III. *de prodigiis*, & JO-
 CAMERARII L. II. *de Ostentis* in lucem emi-
psileae ex officina oporiniana 1552. in 8. & ea
 addidit OBSEQUENTI capita, praefixo asteri-
 notavit. Ad hanc editionem, illa cuius titulum
 ipsimus, *quam nitidissime & adcuratissime*, ut
 cius l. cit. ait, expressa est. Niceron, qui in
pires Tom. XXXI. p. 339 sqq. Lycosthenis
 uit vitam & opera, quae ab illo edita sunt, re-
 it, illius nullam habuisse videtur notitiam. Il-
 etiam a Gerardo Joan. Vossio, non fuisse conspe-
 verba produnt L. III. *de Histor. latin.* p. 636.
 lo prolata, ubi ait: Jo. Tornaesius, *typographus*
 us, Lugduni OBSEQUENTIS libellum, a Lyco-
 ne suppletum, edidit cum praefatione quidem Ly-
 enis, verum (quae res pessimi est exempli) sine
 iscis. Vnde nunc fieri videas, ut gravi errore,
 esthenes passim, pro OBSEQUENTE legatur;
 et etiam pro eo, ab eruditis viris, ad partes aduo-
 : Falsa enim haec, quae Vossius prodidit, esse,
 heriscos in margine adpositos esse, non solum

conspicimus nos docuit, sed id iam Fabricius
 eius II. cit. observarunt. Nostro exemplum
 tuncur 1) Conradi Lycosthenis, rubeaque
 guttinum Bagut, praefatio, scripta 1552.
 ni Cormanni, Gandavi, ad D. Conradum
 nem carmen sapphicum. 3) Elegia Libri
 rem, per eundem. 4) Catalogus Regum,
 tribunorum rom. sub quibus prodigia visa
 JULII OBSEQUENTIS prodigiorum lib.
 De editionibus recentioribus, quae cum
 supplemento, in lucem exierunt, vid. B.
 Funccius II. cit. Conf. Tom. III. Biblioth.
 65 sqq. Editio, nostra hac aetate, censet
 quae cum *Animadversionibus* Jo. Schofferi
 mentis Conradi Lycosthenis, curante Re-
 dendorpio, Lugduni Batavor. apud Sam-
 mans 1720. in 8. pp. 215. si praemissa,
 indices exceperis, prodiit. Conf. *Acta*
lipsiens. 1721. p. 118 sqq.

De Conrado Wolfhart, siue Lycosthe-
 quenli (Ruffach in Alsatia) Professore gr
 & dialectices, nec non Diacono bilsleensi,
 nato, & anno 1561. aetatis anno XLIII
 apoplexia correpto, vid. praeter Nicero
 Joh. Simlerus in *Biblioth.* p. 143 sqq. Mel-
 mi, in *vitis Theologor. germanor.* p. 173
 Freherus in *Theatro viror. eruditione clar.*
 Adr. Ballet in *Jugemens des Savans* Tor
 pag. 15.

De POLYDORO VERGILIO alio loc
 verbis dicemus. Conscriptit *de prodigiis*
 cum in Anglia, apud Regem Henricum II
 dri VI. pontificis iussu, ageret Quaestorem
 dini anno 1525. factum esse, docet eius
 dicaroria, ad Franciscum Mariam, Urbis
 Quo tempore, omnium prima, prodierit
 constar. *Londoni* anno citato, id eueniss
 Gerard. Jo. Vossius I. cit. p. 607. sed Jost

ibibliotheca p. 583. & Christ. Schoettgenius in
maat. Biblioth. Fabric med. & infim. Latinit. L.
 . p. 6. editionem anno 1531. antiquiorem, non
 cunt, quae *Basileae ex officina bebeliana* prodiit.
 E. P. Baile *Dictionnaire historique & critique* Tom.
 p. 2832. not. D. Errant autem, qui in isto *dia-*
prodigiorum inueniri historiam existimant; id sibi
 negotium existimauit esse datum POLYDO-
 VERGILIUS, vt illos impugnaret, qui arti di-
 di nimium dediti sunt. Haec enim, verba illius
 istola dedicatoria, illico produnt. Cuius (Chri-
 pse quoque doctrina instructus, confidenter veni,
 rtameu, cum hariolis, auguribus, haruspicibus,
 us, sortilegis, quos partim diuinis, partim natu-
 is debilitatos, imo atque adeo deuictos rationi-
 ocere, cum suis pestiferis artibus, videre iam li-

DACHIMVS CAMERARIUS *Norica sua, siue de*
is libr. II. perscripsit ad Andream Fuxum. Pri-
 ditio, cum praefatione Phil. Melanchthonis, ad
 ouicum Gauricum, astrologum, suae aetatis ce-
 trimum, prodierat *Vitebergae* 1532. apud Geor-
 Rban in 8. Editiones *basileensis* 1532. & *lugdun-*
 1533. in 8. cum IULIO OBSEQUENTE a
 rono in *Memoires* Tom. XVIII. p. 86. prola-
 nullibi exstant, & typothetarum errori, originem
 nt. Legendum est 1552. & 1553. Liber Italis
 placuit, vt illum in linguam suam vernaculam
 slatum, & hoc titulo: GIVLIO OSSEQUENTE
 odigi, e POLIDORO VIRGILIO dell'istessa Ma-
 libri III. assieme con i due libri di GIOVAC-
 NO CAMERARIO degli ostenti, il tutto tradutto
 Domenico Maraffi. In *Lione per Tournes* 1554.
 figure pp. 340. in 8. editum, dignum censerent,
 in sic dicta *collana latina*, la III. gioia constitue-

Vid. Nicol. Fr. Haym *Notizia de' libri rari,*
lingua italiana, p. 29. Scip. Maffei *Traduttori*
ni o sia Notizia de' Volgarizzamenti d' Antichi

Scriptorē Latini, & Greci che sono in inter-
versionis auctorem, Damiano Marassi adpo-
neron l. cit.

CXXXVIII.

Commentatio Explicationum omnium
diarum Sophoclis, cum exemplo
conuerſionis, JOACHIMI CAMERARII
genſis. Accessit rerum & verborum in li-
cipue notatu dignarum copioſus index. Co-
ae regiae Maieſtatum gratia & priuilegio ad-
deſum. Baſilae per Joannem Oporinum. in
maioris pp. 515. ſi indicem pp. 37. excepe

Jam anno 1534. Hagenoae, ex officina ſi
prodierant in 8. *Tragoediae Sophoclis grae-
JOACHIM. CAMERARII notis in Oedipum
num, Oedipum coloneum & Antigonen.* Ii
JOACH. CAMERARIUS notas, in Aiacem, *ſlage-
Electram, Trachinias, & Philoctetem adiunxit,*
quo diximus, titulo, edidit. Factum id et
M. D. LVI. (1556) *menſe Auguſto.* Hau-
ſatis adcurate Sophoclem, *cum Commentaria*
CAMERARII *Baſilae 1556. in 8. editum et*
Joan. Alb. Fabricius L. II. *Biblioth. graec.* Cap.
p. 632. & Niceron in *Memaires* Tom. XVIII
Enoluimus quidem *catalogum librorum, ab C*
excusorum, quem Andreas Joſcius, *orationi*
vita & obitu Joannis Oporini adiecit; ſed in
phoclem, *cum Commentaria* CAMERARII
quaefiuimus. Sine dubio, igitur viri doctiſſi-
ſtro libro, quem non viderunt, in iſtum erre-
ducti fuerunt. Titulum ſequitur JOACH.
RARII, *epiſtola* ad Joan. Oporinum, quam
cum illi Mſtam commentationem *expli-*

in tragoediarum Sophoclis, imprimendam com-
 ret. In illa, inter alia legimus, quod CAMB-
 RVS quidem coeperit interpretari bifariam So-
 cis *tragoedias*, vt & verbis conuersio inhaereret,
 sum liberius exprimeret. Sed quum cognouisset,
 tam conuersionem *tragoediarum* Sophoclis edi-
 sse, a Vito Ortelio, vinsemio, duarum tantum-
 , nimirum *Aiacis flagelliferi*, & *Electrae* inter-
 ionem, diuersimodi quasi specimen, non tam
 riae suae, quam consilii, voluit adiungere ex-
 ient, reliquarum vero *tragoediarum* versiones in
 proferendas esse non putauit. *Epistolam* exci-
explicationes ipsae, quibus praemittuntur quae-
tralegomena, in quibus *de consilia auctoris Tra-*
trum; de genere scripti; & de Sophocle agitur.
explicationem *Aiacis flagelliferi*, *interpretatio*, *ad*
expressa, *Electrae* vero *liberior* collocata est.
in rerum & verborum satis prolixum collegit,
 pus Becchius, quod verba in fine *indicis* con-
 testantur. Libro coronidis loco, post in-
 adpositum Caroli Vtenhofii *μελῦδριον* *σελη-*
ισαίνης *Οπαρινῆς* *τῆς* *Τυπογράφου* *τῆς* *παύς*, dicatum.
 Georgii Summeri *Catalog.* ad ann. 1556, vbi
 ninus recte in 4. excusus dicitur. Editionibus
 iclis Henrici Stephani, *Geneuae* 1568. in 4. &
 Stephani, *Geneuae* 1603. in 4. & *explicationes*
 E R A R I I, & *versio* *Electrae*, & *Aiacis flagelliferi*
 insertae fuerunt.

CXXX.

riae Jesu Christi Filii Dei Nati in terra, ma-
 e sanctiss. semper virgine Maria summatim
 xpositio: Itemque eorum quae de Aposto-
 Christi singilatim commemorari posse recte
 er visa sunt, *auctore* JOACHIMO CAME-

ARTIO. Additis aliis quibusdam, non in
 pietatis religiosae studio. Cum privilegio
 pp. 215. excepta epistola dedicatoria pp. 11.

Jacobus Frider. Reimmannus P. I. *Catalog. Bi-*
theologic. p. 159. libellum ornauit elogio opus
 inuicundi, & utilitatis eximiae, in qua emenda-
 tio, distributio chronologica, & res non uulgatae
 selectae, ex S. S. & scriptoribus ecclesiasticis,
 praesertim, indiciose excerptae. Auctor librum
 posuit nomine Joachimi I. Frederici, illustriss. princ.
 Domini Joannis Georgii F. Marchionis branden-
 burgensis. Lipsiae die brumali anni instantis 1563.
 anno etiam libellum impressum esse putamus,
 & confirmat Georg. Summerus in *Catalogo*
librorum & scriptorum JOACH. CAMERARII
 citat. Nicéron in *Memoires* l. cit. p. 110. Ex
 Ernesti Voegelini, constantiensis, illum produisse
 testantur in fine adposita. Pag. 187 sqq. loca
 nonnulla carmina graeca & latina, quibus
 apostolorum, quatuor Euangelistarum, & septem-
 pultorum Christi Jesu nomina JOACH. CAMERARII
 complexus est. Pag. 191. ad finem usque, adiecit
Historia de Christi Jesu ad mortem pro genere hu-
manitatis accessione, dierum ante pascha sex, & alia in-
tertempora, resque praeterita quaedam narratae, quae
quam recitatione solenni pronunciauit M. Martinus
rus, plauensis, Instituto communis studii bene-
dictini in Acad. Lipsica 4. Id. April. Anno Christi
1563. Hic titulus sine dubio Jacobum le Long
 duxit, ut in *Biblioth. sacra* Tom. II. p. 663. edit.
Historiae Jesu Christi. a JOACH. CAMERARII
 posita, anno 1563. quae nullibi exstat, eum
 esse proderet. Vtrum editiones duae recentiores
 ab eodem Jacobo le Long l. cit. memoratae Lipsiae 1563.
 & 1619. u. 8. inueniantur, alii viderint, nostris
 illis, nulla ex iis se obtulit, & Georgius Summerus
 Nicéron

on II. citt. alique, quos euoluimus ideo scri-
s & bibliothecarum catalogi, de illis plane

CXXXXI.

Graecis Latinisque Numerorum notis, &
aeterea Sarracenicis seu Indicis, cum indi-
elementorum eius, quam Logisticen graeci
nt (quae est methodus conficiendarum ra-
) & vocabulorum artis interpretatione, &
ibusdam ad hanc pertinentibus. Additae
nt γνῶμαι graecae, serie litterarum expo-
l vsum puerilis institutionis. Studio JOA-
CAMERARII *Pabenpergensis. Exprimeban-*
imbergae in officina Helleriana. Anno Christi
VII. (1557). Cum privilegio Caroli V. Cae-
Augusti Electoris Saxoniae, ad decennium.
ior. 56.

o tempore libellus primum prodierit, ignorā-
Georgius Summerus, hac antiquiorem non ad-
ditionem, sed in Thom. Hyde *Catalog. Biblioth.*
ianae Tom. I. p. 129. editio memoratur Augusti,
icor. 1554. in 8. expressa, & in Catalogo biblio-
bergerianae p. 325. & 327. praeter illam, qua
r, editio adducitur Norimb. 1556. CAMERARII
r, ad magnificum D. Joan. Vlrich. Zasium de-
ria, scripta est V. Calend. Decembr. 1556.
on I. cit. p. 104. editionem recentiore Viteb.
Joan. Cratonem 1569. in 8. excusam esse adfir-
cui primum adcesserunt Explicatiunculae Arith-
s doctrinae Nicomachi, & alia quaedam, ad con-
tionem scientiae istius pertinentia, quae in edi-
anni 1557. non reperiuntur. Conf. Georg. Sum-
Catalogus ad ann. 1569.

CXXXXII.

CXXXXII.

Conuersa ex Thucydidis historia quae
latinum sermonem, & de autore illo
scriptis ipsius exposita, nec non explicata
IOACHIMO CAMERARIO *Pabepergensi*
Bergae Excudebat *Johannes Crata* Anno M.
(1565) in 8. folior. 78.

Libellum dicauit Camerarius Henrico
epistola scripta Id. Jul. Lips. 1565. Particulæ
Thucydide conuersæ sunt, 1) *Prooemium* Th.
2) *Oratio* Schenelaidæ Ephori lacedæmonii.
3) *seu* *Concio funebris dicta a Pericle*, & *occurrens*
libro II. Thucydidis. His adiecit CAMERARIUS
Commentat. de Thucydide eiusque historia &
actiones eorum, quæ ex graeca conuertit. Libel-
lus factus est, a Georgio Summero in *Catalog.*
1565. a Nicerono in *Memoires* l. cit. p. 109. a
Fabricio in *Biblioth. graeca* L. II. Cap. XXV. p.

CXXXXIII.

Commentatiuncula: Non esse ex Euentis
siliis actionibusque Hominum pronuntia
de exordio versus Ouidiani: *Exitus acta* 1
IOACHIMI CAMERARII. *Lipsiae, typis*
Vogelini M. D. LXXII. (1572) in 8. folior.

Ludouicus, IOACHIMI F. Camerarius, a
tris valetudo admodum infirma esset, opu-
culam euulgauit, & Joanni a Cracaw, tunc temporis
lescenti adhuc, dedicauit Lips. XI. Cal. Ianuar.
Precibus vero potissimum adductus fuit typographe
ut *commentatiunculam* prelo committeret, sed
ille, specimen quoddam dare volebat, quoniam
ty

orum, qui recenter fusi erant. Litteris exscripta *commentatiuncula* italicis, quas *currentes* vocare solent, minutissimis sed nitidissimis. Epistola dedicatoria praecipue Georgii Fabricii, Chemnicensis, cuiusque & Ludouici Camerarii, & Joannis a Cracaw, schola prouinciali misenensi, fuerat praeceptor, implectitur elogium. Cum non compleret omnes *commentatiuncula*, adiungere ei placuit Ludouico Camerario, *scholion de Congiario*, a parente suo, quando perscriptum, petente hoc praecipua dignitatis, quasi ipsum quoque congiarii loco, ad eruditae vitae studiosos. Conf. Georg. Summeri *Catalogus* ann. 1572. & Niceron *Memoires* l. cit. p. 114. qui de libelli titulum, haud satis adcurate protulit.

CXXXIII.

ACHIMI CAMERARII *Bapenbergensis*, Epistolarum Familiarium Libri VI. Nunc primum ipsius obitum, singulari studio, a filiis editi. *refurti*, apud haeredes Wecheli, M. D. LXXXIII. 8. pp. 562. non numerata epistola dedicata, & indicibus folior. 8.

Duplex exstat *epistolarum familiarium*, quas scripsit ACHIM. CAMERARIUS, collectio, utraque illo tempore edita. Haec prior a Joachimo, medicinae, Philippo, iuris DD. J. F. F. Camerariis, nomine Achimi Ernesti, Principis anhaltini, Comitis Ascaniae, Domini Zerbesti & Berenburgi inscripta est. *rimbergae aequinoctio autumnali*, anno 1582. Epistolae dedicatoriae duo subiiciuntur JOACH. CAMERARII carmina, alterum latinum, alterum graecum, suis scriptis, paullo ante obitum composita. Prius est:

*Cogitavi multa, tentavi aliqua, feci paucula,
incepta sunt relicta generis omnis plurima.*

Otium

Otium neque suppetiit, nec tanta vis fuit
 Ut liceret instituta corrigendo absolvere
 Aut caput quasi corpori informato adhuc
 Nunc quod est reliquum, videbunt ista forte
 Numquid emendatione digna forte existimem
 An putent vel supprimenda vel abolenda esse
 Epistolis duplex praefigitur index, quorum
 una eorum, ad quas epistolae sunt scriptae, h
 eorum, potissimum, quorum in epistolis, p
 facta fuit, ob oculos ponit. Epistolis ad
 graecarum sententiarum, in epistolis occurrent
 terpretationes. Nicet. in *Memoires* l. cit.
 hac epistolarum collectione talem protulit
 Ces lettres sont écrites avec beaucoup de polit
 y peut apprendre bien des choses curieuses sur
 littéraire de son temps. Collectio epistolarum
 rior, titulo ornata: *Epistolarum ad diversos*
secundum, libros V. posteriores complectens,
Frankfurti, impensis Petri Fischeri ex officina
ana 1598. in 8. Vid. Georg. Summeri cat
annum citat. Nicet. Memoires p. 118. Inue
etiam nonnullae JOACHIM. CAMERARII
in Decadibus III. Epistolarum Huberti Langu
ACH. CAMERARII, Jo. Cratonis & Casp. l
ex Museo Immanuel. Weberi edit. Francof. ad
1703. in 4. Sed multae adhuc in bibliothecis
virorum nondum editae delitescunt Vid.
Jacob. Apini dissertat. epistolica, de quibusd
dum editis epistolis JOACH. CAMERARII, A
Altorf. 1724. in 4.

CXXXXV.

Politicorum & Oeconomicorum Aristote
 terpretationes, & explicationes accuratae
 primum a filiis in lucem editae. *Autores J.*
CAMERARIO Bapenbergensi. Subiecto re

in indice, *Frankfurti apud Andream We-*
M. D. LXXXI. (1581) in 4. pp. 332. &
si prior epistola dedicatoria, & indices non
numerati.

er, qui, ut omnia JOACHIM. CAMERARI
 i, a viris doctis in pretio habetur, a Georgio
 ero, in *Catalogo Scriptor. JOACH. CAMERA*
 e a Nicerono l. cit. p. 117. iam anno 1580. pro-
 dicitur: sed exemplar, quod in manibus est,
 a 1581. prae se fert. Non omnes *politicorum*
telis libros, CAMERARIUS latina donavit ex-
 one, sed *libros* tantummodo *septem*. Nam morte
 antus auctor, operi supremam manum imponere
 otuit, & *librum IIX.* intactum reliquit. Edidit
explicationes, mortuo patre, Joachimus J. F.
 rarius Doctor, & Georgii Ludouici a Sens-
 Equitis aurati, Consilarii caesarii, & Principis
 gi Friderici Marchionis brandeb. & Ducis Bo-
 e &c. Onolzpachii supremi praefecti, nomine
 sit. Adiicitur *politicorum libris duplex index*,
latinus rerum & verborum explicatorum, alter
us, graecarum vocum explicatarum. Errant vero,
 integram *politicorum* versionem latinam, in libro
 iri existimant, qui nihil praeter *Commentarium*
 los complectitur. *Oeconomicis* talis praefigitur
 s: *Oeconomica scripta, quae extant titulo Aristo-*
in sermonem latinum conuersa & explicata, ad-
que eis interpretatio Oeconomici libri Xenophon-
udio & opera JOACH. CAMERARII Pabeperg.
ofurti apud Andream Wechelum MDLXXXI.
 i). Istum librum, qui praeter *commentarium in*
telis & Xenophontis aconomica scripta, eorum
 ob oculos ponit *interpretationem latinam*, JOA-
 L. CAMERARIUS ipse, iam anno 1564. *Lipsiae*
cina voegeliniana in 8. prodire iusserat. Docet
stola dedicatoria, ad Henricum iuniorem, Prin-
 i plauensem, Burggrafum Misniae, Lips. Cal.
 Marr.

Mart. 1564. scripta. Conf. Georg. Summerus ad dictum annum & Niceron *Memoires*.
Haec CAMERARII *versio*, postea in nonnullis
telis editionibus graeco-latini, locum in
Jo. Albert. Fabricii *Bibliotheca graec. L. III*
p. 159 sqq.

CXXXXVI.

JOACHIMI CAMERARII Decuriae
μίκτων Προβλημάτων. Seu Variarum
iarum Quaestionum, de Natura, Moribus
ne, In quibus Allegoriae & etymologiae
insunt, Graecae & Latinae expositionis,
etiam in Latina conuersis: studiosis bonis
tium, hac prima editione, a filiis comae
Geneuae apud Hieron. Comelinum. M. D.
(1594) in 8. p. 312. exceptis praemissis.

Liber, mortuo iam JOACHIMO CAMERARII
curantibus Joachimo & Philippo, quos iam
viximus, CAMERARII filiis, in lucem exiit.
illum esse voluerunt Richardo Baroni a Sta
Domino in Wildperg & Riedeck. Varia in
rum auctorum, graecorum & latinorum, ex
loca. Niceron Tom. XVIII. *des Memoires*.
& Georgius Summerus in *Catalogo*, librum an
prodiisse scribunt, sed exemplar, quo utimur
haec scribimus, annum 1594. in fronte gerit.
etiam isto anno prodiisse, ideo credibile e
epistola dedicatoria iam anno 1593. die XXI
scripta fuit. In Jani Gruteri *Lampade, siue*
tium liberalium Προβλήματα CAMERARII
venerunt Tom. III. *Francof. 1604. in 8. p.*
Pertinet ad illa *Appendix Problematum D. JO*
CAMERARII, *varias & diversas quaestiones*

*tes, mathematicas, poeticas & mythologicas com-
Apud Comelinum 1596 in 8. vid. Niceroni l. c.
Georg. Summerus l. cit.*

CXXXVII.

SANDRI, *Gracci auctoris*, De Re Militari,
commentarius in Latinum sermonem con-
JOACHIMO CAMERARIO *Pabepergensis*,
primum a filiis editus. Cum prooemio ad
rum Swendium, & epistola ipsius lectu-
ba: Praeterea FRANC. PETRARCHAE,
io & virtutib. Imper. *Noribergae* 1595. in 8.
si praemissa folior. 20. non numerata

usus fuit liber, quem Georgius Summerus in
go omisit, & rarum esse nos docuit Jo. Georg.
ius; not. marginal. in *Catalogo Bibliothec. hein-*
p. 168. adscripta, Noribergae in officina gerla-
, per Paul. Kaufmannum. Illius editionem,
iam mortuo, curarunt Joachimus & Philippus
arii DD. qui, praemissa *epistola* illum dedica-
Vito Vlricho & D. Sigismundo Mareschalkis,
pit, *fratribus, praecipui ordinis equestris franco-*
Miserat JOACH CAMERARIUS ONOSAN-
M. e graeco conuersum, ad Lassarum a Swendi,
to Imperatoris rom. Maximiliani II. *copiarum*
is christiani ductorem in Pannonia, cum epistola
longa, quae hic cum Lazari a Swendi responsione,
die XX. Nouembr. 1566. scripta, & alia JOACH.
ERARII epistola ad eundem, Lips. XXV. Mai.
scripta, in qua illi ob munus transmissum gra-
git, exhibentur. Capitum indicem sequuntur
no vetusta Callimachi. (ut putantur) latine red-
a JOACHIM. CAMERARIO. Vfus fuerat
n. l. C c IOACH.

JOACH. CAMERARIUS codice graeco, ut
in epistola ad Swendium, male ac mendaciter
non etiam nullis in locis mutilo. Nicolaus Ri-
galtius, in praefatione ad lectorem, ONOSAN-
DRO Paris 1598. in 4. & Heidelb. 1604. in
praefixa, hoc de CAMERARII versione
dicendum. CAMERARIUS vir admodum quam
unicum, eumque corruptissimum librum natum
quo valebat plurimum, ONOSANDRUM
magis (quam Nicolaus Saguntinus, quod
exemplari usum, sed versione sua, quae
Basileae 1541. 1558. & 1570. in 8. scriptor
ac stilum, minus adsequutum esse, paullo
nunciauerat Rigaltius) expressit, sed ita ut
res & membra, quae in graeco codice deesse
quoque versione non semel desiderantur, inde
opinor, ut neque Nicolaus Saguntinus, ne-
que CAMERARIUS graeca verba pub-
luerit. Conf. Jo. Alb. Fabricii Bibliothec. grae-
Cap. XXX. p. 766 sqq.

Orationem vel si mauis epistolam *de Offi-
ciis* *Imperatoris* ONOSANDRO adiectam
CISCVS PETRARCHA, ad Luchinum Ve-
ronensem, tum Veneti exercitus Ducem
Factum id esse nouimus, eodem tempore,
chinus Vermius, aduersus Creteneses mitteb.
circa annum Christi 1366. a quibusdam sed-
iculis persuasi, imperium Venetorum excuti-
rentur. Quae tamen seditio senatus veneti
& Luchini Vermii virtute, breui tempore, fuit
& insula, ad pristinam obedientiam, red-
oratione PETRARCHA Imperatoris laudabi-
li virtutes, ob oculos ponit, miraue bre-
singulari artificio, ex omni antiquitate, in ho-
exempla illustria repetit. In *Operibus* PET-
RARCHAE, quae Basileae ex officina Henr-
1581. III. Vol. in fol. prodierunt, inueni-

Tom. I. FRANCISCI PETRARCHAE vita, & descripta fuit, quorum nomina inuenies in *es. de Nicéron* Tom. XXIX. p. 395 sqq. in *Jo. Pricii Biblioth. med. & infim. Latinitat.* L. XV. qq. Omnium optima & luculentissima illius & vita, quam Ludouicus Anton. Muratorius edit, & libro praemisit, qui inscribitur: *Le rime PETRARCHA, riscontrati coi testi a penna della libreria, e coi frammenti dell'originali d'esso* Aggiungono le considerazioni riveduti e ampliate *Andro Tassoni, le anndtazioni di Lodouico Ansuratori Bibliotecario del sereniss. Duca di Modena per Bartolom. Soliani, Stampat. ducal.* n. 4. Conferri merentur additiones, quas: vitae descriptionem dederunt Auctores del *de' letterati d' Italia* Tom. IIX. p. 186 sqq. n. L. cit. p. 366 sqq.

IOACHIMI CAMERARII, viri, inter criticos Germania protulit, celeberrimi, & facile is, vita prae caeteris legi merentur *Andr. vii & Matth. Dresseri Orationes, in Obitum JOACHIMI CAMERARII conscriptae: Vtraque Lipsiae 174. a Joan. Rhamba in 4. excusa fuit. Postea inserta fuit Matth. Dresseri orationibus in volumen Lips. 1606. in 8. collectis pp. 235 sqq. potissimum Freyhubii oratione, & Jeremiae narratione, de CAMERARII vita, vsus fuit in ianda eius vita Melchior Adami in vitis philo-Germanor. p. 119 sqq. Eadem scripta in exa CAMERARII vita, in auxilium vocauit *Nin Memoires* Tom. XVIII. p. 76-121. Conf. poterunt *Jos. Simleri Bibliotheca* p. 330 sqq. *cheri Theatrum viror. eruditione claror.* p. 1300. *leppelmayers historische Nachricht von nützn-ten Mathematicis und Künstlern, Nürnberg. 1730.* p. 64 sqq. *Jacob Bruckers Ebrontempel der ren Gelehrsamkeit* Dec. III. p. 89 sqq. *Jo. Alb. i Biblioth. graec.* Tom. XIII. p. 1506 sqq. *Adr.**

*variorum & rariorum, Norimb. 1736. it
non inuenitur, hic adscribimus:*

*Arina coronauit tibi quod phoebeius ale
O CAMERARIADVM gloria, fama
Maximus effecit scribendi carminis vs.
Cui daret aonia Phoebus in arce lo
Nam tantum graiaque uales & voce la
Conficis & gemino carmina tanta si
Qualia vix unquam doctum prope Pho
Edidit aurata clarus Apollo ebety.
Quid mirum, si plectra tibi citbaramq
Ac sibi proclatum te IOACHIME !*

CXXXXIIX.

Orationes BONACVRSI oratoris
vera nobilitate magis a virtute, q
orta. in 4. folior. 12.

Opusculum litteris gothicis impressum
sine die & consule quidem in lucem e

licatōria, *orationes*, quasi ab adolescentibus duobus, Publio Cornelio, & Flamineo, vter nobilior sit, Romae, apud patres conscriptos peroratas, ita lucubratione, cum non integrae ad illum perissent, fuisse emendatas, ait. Auctor BONACORSVS seu BONACVRSVS DE MONTEMAGNO, non tam inter Jureconsultos, & Oratores italos, sed primis inter poetas eminuit. Vixit medio tempore sibi XIII. & filius Jacobi de Montemagno, Principis Senatus reipublicae pistoriensis (*Gonfaloniera di Pisa*) fuit; Tanti aestimabatur ab Imperatore Rudeslao, ut ab illo eques, ritu veteri, stricti gladio percussu crearetur. In componendis carminibus in suum Cinum pistoriensem (Cino de Pistoia) mirandum sibi proposuerat, quem tanta felicitate fecisset, ut a plerisque, illi haud impar censeretur. Jo. Baptista Casotti, *opera* illius, necnon alterius Bonacursi de Montemagno in lucem edidit. *Le Opere di BONACORSO DA MONTEMAGNO*, iam a Nicolo Pilli cum Adnotationibus euulgauerat Roma 1559. vid. Nicol. Franc. Haym *Notizia de' Letterari nella lingua italiana* p. 128. Perscripsit BONACVRSVS hoc opusculum, cuius exemplum in bibliotheca portensi publica vidimus, ad Guitondotum, Montisferrati comitem. Josias Simlerus in *Urbeca* p. 102. illum minus adcurate Bonagarsum pistoriensem adpellat.

CXXXVIII.

tolae MARSILII FICINI *Florentini*. in 4. folior. 243. si titulum & tabulam folior. 10. non numeraueris.

Immodum rara est, haec *epistolarum* MARSILII FICINI editio, cuius meminit Michael Maittaire in *I. Annal.* p. 636. Niceron in *Memoires* Tom.

V. p. 221. Jo. Georg. Schelhornius *Typographia nitat. litterar.* p. 102. & *Summe reuerenderer Nachrichten von einer hallischen Bibliothek* IIX. p. 547 seqq. In XII. diuiditur librum *etere litterarum romano*, satis nitido est Typographus in fine haec adposuit verba: *FICINI Florentini Eloquentissimi Viri epistolares Per Antonium Koberger impraesentate deitatis. M. CCCC. XCVII. (1497) Februarii finiunt Foeliciter.* Quo tempore prima prodierit editio, pro certo adfirmari sustinemus. Adfert quidem Pellegrino Azzolandi, in libro, qui inscribitur: *Origine della Stampa, e Notizia dell' opere stampate fino al 1500. in Bologna 1722. in 4. pag. 23 nem florentinam 1495. in 4. sed Cornelius: in incunabulis Typographiae p. 60. illam 1497. retulit. Conf. Michael. Maittaire typogr. Tom. I. p. 591. & l. cit. Multo antiquidem prolatam inuenimus, Venet. 1458 Joannis Arenholdi *Conspectu bibliothecae epistolarum* p. 78. sed illam inter libros, existant, referendam esse, iam monuit S. R. *Nachricht. von einer hallischen Biblioth.* L. titio omnium sine dubio prima est, quae indicat, & cuius in fine haec leguntur verba: *rentini eloquentissimi viri, Epistolae famuliter finiunt. Impensa prouidi Hieronymi Brentini, Venetiis commorantis, Opera verotitia Matthaei Capcasae Parmensis: impressiis, acquinotium vernale Phoebus introe(a signo Leonis, Leonem enim rudis figurat, non arietem, ut Maittaire quidem *Annal. typogr.* p. 591. existimauit, refert) so Mercurii, Vigilia diui Gregorii; an M. CCCC. LXXXV. (1495) vid. J. Schelhorn, *Niceron* II. cit. die *Merkwürdig koenigl. Biblioth.* zu Dresden Tom. I. p. 45**

te annum 1495, nulla editio in lucem exierit, non solum ipsae testantur, quae ab anno d annum vsque 1494. scriptae sunt, sed id MARSILII FICINI *epistola* confirmare vide-
epistolas suas, Florentiae XV. Decembr. 1494. quam ex editione *norimbergensi*, in cuius in-
sita est, hic adscribimus :

SILIVS FICINVS Florentinus
etis semel Epistolis suis S.

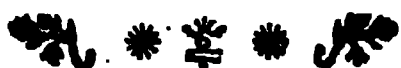
ae *epistolae* *meae* *amicis* *meis* *(me iubente)* *sa-*
icitis : totiens amicissimo vestro Hieronimo
immortales salutes dicite. Vos enim ego mor-
ueram. ac nescio qua fortuna propediem mo-
(sine dubio moribundas). Hieronimus au-
nis pietate vir regeneravit vos nuper (ut spe-
immortales. Latebatis enim iam diu lucis cu-
ec quisquam adhuc e tenebris eruebat. Fato
vel genio nondum volente. Roscius autem no-
io & vobis Roscius. qua pietate semper erga
vestrum MARSILIVM se gessit eadem nunc
haritate quadam hereditaria foeliciter est pro-
diligentia simul & opera curans ut vestre fa-
iam oppresse prorsus exprimerentur. Hunc
sum. piunque restitutum vestrum : haecenus
tristes nunc hylares salutate atque pro ingenti
ilitatis munere, immortales gratias agite.

Decembris MCCCCXCIII. Florentiae.

d epistolas ipsas adtinet, quae maxima ex par-
sophici & astrologici argumenti sunt, Nice-
t. sententiam suam de illis hac ratione expo-
l y a peu à apprendre dans ces lettres, on n'y
rien de l'histoire litteraire de ce temps. Les
philosophiques qui y sont traitées sont enve-
d'une obscurité qui rebute le lecteur ; ajoutez à
l'Auteur y parle trop souvent des folies de
ogie judiciaire dont il étoit entêté. C'est un
qui se trouve dans plusieurs de ses autres ou-

orages, entre autres dans celui de Vira.
 parmi ces lettres une piece intitulée: *Oratio*
Christiani ad pastorem Sixtum III. qui a
separant à Basle en 1519 Optime, cum
 conspirant J. G. Schelhornii, & auctoris
würdigkeiten der kornigl. Bibliothek zu Dr.
 quae II. circ. legi poterit. Minime vero
 mento fuit Felici Filiuccio, quo minus in
 MARSILII FICINI, in sermonem Etruscae
 verteret vernaculum, & hoc ederet titulo:
vine lettere del Gran MARSILIO FICINO
se per Felice Figliucci, sanese, nuovamente
con lo tavole copiosissime in Venezia per Gab-
 to 1563. II. Tom. in 8. De insigni veritas
 te vid. Nicol. Franc. Haym *Notizia de' libri*
in lingua italiana pag. 197. In *Operibus* M.
 FICINI, quae *Venetis* 1516. *Basileae* 1561
 & *Paris* 1641. II. Tom. in fol. in lucem ex-
 runt, *epistolarum Libri XII* locum inueni-
 mo I. & quidem in editione *basileensi* prio-
 segq.

MARSILIUS FICINUS, Canonicus flor-
 philosophus platonius, sua aetate celeberr-
 rentiae anno 1433. patre chirurgo natus f-
 Cosmum & Laurentium de Medicis, tan-
 gratia valuit, ut ab iis honestis aedibus, f-
 ecclesiae cathedralis florentinae canonicat-
 que & splendidis stipendiis donaretur. Q-
 autem corpore, eo maior animo & doctrin-
 letudinem diligenter curavit, illiusque cor-
 praecepta, in libro in primis *de triplici* &
 alio tempore describemus, tradidit. Vtri-
 quae fuit peritissimus, philosophiae platonice
 rator, neque Platonem duntaxat, sed multos
 philosophis platonice scriptos latina ciuitat
 v. c. Plotinum; Jamblichum, Proclum, Sy-
 Psellum. Diem, febri correptus, aetatis ann-
 anno 1499. dum in villa coregiana, haud

florentina, rusticaretur, obiit. Illius memoriam,
 ad posteros transmittere studuerunt. Legi me-
 r. Jacob. Gaddius *de Scriptoribus non ecclesiasti-*
Tom. I. Florent. 1648. in fol. p. 115 sqq. Henr.
 rton in *Adpendice ad Guil. Caue Histor. litterar.*
stor. Eccles. pag. 166 seqq. Petrus Lambecius in
mentar. de Bibliothec. vindobonensi Tom. VII.
5 sqq. Giulio Negri in *Storia degli Scrittori fio-*
ni p. 398 seqq. qui vero multos admisit errores,
 ducendis de vita, & laudibus FICINI, scripto-
 , quos emendavit Jo. Albert. Fabricius in *Bi-*
th. med. & infim. Latinit. L. VI, pag. 496 seqq.
 Adr. Baillet *Jugemens des Savans Tom. II.*
p. 317 sqq. Inter omnes autem, qui historiam
 SILII FICINI dederunt, eminent Jo. Georg.
 hornius, qui l. cit. p. 18 - 136. *de vita. moribus,*
scriptis MARSILII FICINI Commentationem, &
logiam pro MARSILIO FICINO, magiae postu-
dedit. Niceron in Memoires Tom. V. p. 214-225.
 b. Bruckerus in *Historia philosophica Tom. III.*
p. 7. 40. 362. Conf. eiusd. *Fragen aus der phi-*
osophischen Historie Tom. V. p. 1428 - 1443. Vitam
MARSILII FICINI, a Dominico Mellino scriptam,
 m nunquam vidisse auctoritate Julii Nigri, addu-
 ximus iam in *Analectis litterariis pag. 587.* In
 olai Reusneri *Iconibus, suo imaginibus vivis literis*
Virorum, Italiae, Graeciae, Germaniae, Galliae,
liae, Vngariae ex typis Walckirchianis in lucem
actis, Basil. 1589. in 8. hoc eius legitur epit-
 am:

HOSPE, HIC EST MARSILIVS SOPHIAE
 PATER:

LATONICVM QVI DOGMA CVLPA TEMPQ-
 RVM

SITV OBRVTVM, ILLVSTRANS, ET ATTQ-
 CVM DECVS

BERVANS, LATIO DEDI: FORES PRIMVS
 SACRAS

410

● ● ● ● ●

DIVINO APPRIENS MENTIS
MINE

VIXIT BEATVS ANTE, COSMI M
LAVRIQUE MEDICIS NVNC RE
BLICO

S. P. Q. F.

ANNO M. D. XXI.

Ea, quae Caesar Baronius Tom. V. *Annal.* 411. col. 438 sqq. edit. Mogunt. 1601. in *plurimum*, ut ipse ait, *eruditorum & religiosorum* & ipsius Michaelis Mercati, miniat. Protonotarii, *fide* retulit, quod nimirum *FICINVS*, post obitum suum, *Michaelis Mich. Mercati*, qui rem Baronio narravit, visendum, prout vius promiserat, obtulerat antea de animarum immortalitate, cum illo rat, expertus iam confirmaverit, ea inquam *cerono* l cit. pag. 219. in dubium vocata *Conf. Schelhorni Amoenitat.* l. cit. p. 111 *Frideric. Maieri progr. de pacto adparitionis tem*, quod subiungitur *Jo. Alb. Fabricii Disj. augural. de recordatione animae humanae, superstitis, Kilon. 1699. in 4.*

CL.

Epistole FRANCISCI PHILELFI equi
Oratoris atque poete laureati breuiore
tiores & adulescentibus magis conducent
Epistolarum eius volumine conquifite.
etiam fuprapofita funt argumenta feu titul
fte declarantia ipfarum materias. Ideoq
gium opusculum hoc imprimi curauimus.
diosi & facilius & fepius leditent. quo

ipsis accommodatius fuerit. Addita praeter-
st tabula. ut facile quisque possit inuenire
n desiderauerit materiam. Preterea familia-
Epistole ANGELI POLITIANI ad viros illu-
conducenter prenominatis ad calcem adiecte
in 4. folior. 49.

Niceron in *Memoires* Tom. VI. p. 87. & Tom. II.
II. p. 187 seqq. varias *epistolarum* FRANC. PHI-
LFI editiones recenset, inter quas tamen haec non
currit, quae etiam Michaeli Maittaire incognita
it. Leguntur in illius fine haec verba: *Epistolio bre-
ui eloquentissimi viri FRANCISCI PHILELPHI.
iunctis aliquot illustris viri epistolis terminus arte
pressoria imponitur exoptatus Coloniae per honestum
um Martinum de Werdena prope domum consula-
r in vico burgenfi (vel die burgerstraes) commoran-
n. Anno a natali christiano Millesimo Quingentesi-
septimo (1507). Inueniuntur in editione, litte-
gothicis exscripta, raro obuia, 413. tantummodo
ANC. PHILELPHI & 15. ANGELI POLITIA-
epistolae, quae stilo laconico conscriptae sunt, v. c.*

ANGEL. POLITIAN. Jacobo Modesto suo Sal.
*Doles quod non rescribam dolere desine iam re-
scribo. Vale.*

ANGEL. POL. Pico Mirandule Sal.

*ne vellem corrigeres, tu laudas. Hoc vero facile
cis, quod semper facis Vale.*

ANGEL. POLITIANVS Amico Sal.

*Mhi vehementer. letatus sum vehementer, quod egro-
ti, & quod conualuisti. Vale.*

ANG. POLIT. cuidam Sal. dicit

*itto lilia. non ut gratum faciam tibi. quamquam tibi
oque. sed ut ipsis liliis, hoc est ne marcescant. Vale.
rrar. Idib. Aug. an. 1494.*

Scripto-

1741. in 12. Conf. Bartholom. Facii
sribus libes, quem primum ex MS. Cod.
tum recensuit Laurentius Mehus, etrusci
cortonenlis Socius, Florentiae 1745. in
Reusneri Icones ex typis Waldkirchianis
ductae, ubi hoc lepidum P. Myrtei
gramma:

Nunquid sat tibi non fait PHILELP
Linguae gloria nobilis latinae?
Ni graecas quoque peruagatus vrbes
Dignus coninge nuptiisque graecis,
Ferres Timothei nouum triumphum?
Cui, dum una super ille dictione
Tecum pignore certat, atque barbam
Abradi sibi ferre pollicetur,
Victus: aut positam pecuniam, abs te
Victor auferas: abnegasti eadem
Barbam posse pecunia obtinere
Victor: atque nouacula expedita
Barbam illius habere maluisti:
Jam nunc non Italae PHILELPHE,
Graecae gloria nobilis palestra.

CLI.

ANTONII BONCIARII, *Perusini, Academi-
mici Insensati*, Epistolae. Ad Reuerendiss.
Olionem Comitolum Perusiae Episcopum.
Secunda. Marpurgi Cattorum Typis Pauli
Typogr. Acad. MDCIV. (1604) in 8.
27. excepto indice pp. 5.

De MARCVS ANTONIVS BONCIARIUS, pe-
rusinus, epistolas suas primum in vulgus edidit Peru-
1603. in 8. *ad iudicia hominum exploranda*, vt
Augustinus Oldoinus, in *Athenaeo augusto*, Perus.
3. in 4. p. 230. *quae quidem ista fuerunt, vt pri-
male opus, per manus hominum transmissum, le-
dilaudatum, tandem in Germania paullo post
derint Typographi Maspurgenses (Marpurgenses).*
Haec secunda editio, in quatuor diuisa est partes.
Singulis, nonnulla interseruntur *epigrammata*, a BON-
CARIO, composita. Nouam & auctiorem editio-
nem, in XII. libros diuisam, cum *epistolarum argu-
mentis, singulis epistolis*, a Floramonte Floramontio
affixis, Perusiae euulgauit an. 1614. in 8. pp. 783.
multo quidem adparet, volumen tantummodo pri-
mum esse, sed secundum nunquam in lucem exiit
vulgatam. Exstat quidem alia *epistolarum* a BON-
CARIO, exaratarum collectio, sed haec ad illam
non pertinet. Inscribitur: *Idyllia & selecta-
e epistolarum Centuria noua, cum decuriis duabus
opusculis decem varii argumenti*, Perus. 1607. in 12.
Baron de litteris posterioribus, eiusmodi tulit iu-
diciam in *Memoires* Tom. XXXII. p. 167. *les lettres
sont écrites avec élégance, mais elles sont entiere-
ment inutiles de choses, & il n'y a presque rien à apprendre.*
De vero, quas recensemus, ad doctissimos Italiae ho-
mines perscriptae, omnes fere litterarii sunt argu-
menti, & historiae illorum temporum litterariae, non
medio-

mediocrem lucem adfundant. Non omnes BONCIARIVM habent auctorem, sed occurrunt quae a viris doctissimis, & in summa dignitate situtis, & ad BONCIARIVM, & ad eius scriptae sunt. Conf. die *Nachrichten von einer neuen Bibliothek* Tom. I. pag. 444 sqq. ubi plures viri nominantur, quorum *epistolae* in hac collectione reperiuntur.

Natus fuit MARCVS ANTONIVS BONCIARIUS Aretinae suae Aintriae, ditionis perusinae an. 1555. M. Antonii Mureti discipulus, a Cardinali, scholis perusinis in Seminario praefuit, quod officium bis, mortuo Corneo deponens, bis Antonii Mariae Galli, Cardinalis precibus, in seminarium perusinum, ad pueros institutos, reuersus est. Inter haec a senatu bononiensi, ut Bononiae eloquentiam profiteretur, vocatus, deinde a Friderico Borromaeo, mediocris archiepiscopo, inuitatus, ad primarii bibliothecae manus, in bibliotheca ambrosiana, sustinendum Pisas, ad docendam eloquentiam, in omnia vrbes, amplissimis praemiis adlectus, proinde vltro oblatus, caecitatis causa, repudiavit, ac duplicato stipendio, retenta. Id memoria dignum est, quod patrem suum, habuerit discipulum, cum annos quadraginta natus, vxore amissa, se statim Jesu adiungere vellet, ne ob latinae linguae ignorantiam repelleretur, breui temporis spatio, a litteris imbutus est. Rem narrat Dominicus Pagnaeus, in *epistola* ad Scipionem Barnabaeum, de pietate, quae legitur inter BONICIARII *epistolae* p. 396 seqq. edit. *Marpurg.* Variis operibus claruit BONCIARIUS, quae omnia, si *grammaticam latinam*, in usum scholarum perusinarum, & scriptam, & semel, iterumque, & saepius editam ceperis, admodum raro hodie reperiuntur. Mortuus est anno 1616. aetatis anno prope LXI. cui

Qui

is fatis, per omnem fere vitam fuerit agitatus
epitaphium testari poterit :

*non ego, Hospes deslendus tibi, ne erres, tu a me
laudandus. Mibi aduersus perpetuas hostes, poda-*
gram

*tragram, caccitatem, paupertatem, inuidiam
super stetit inuicta hilaritas. Diuæ illæ caele-*
stes.

*nabant pugnanti auxilium, vincenti triumphum.
ipsa est mihi, quam fuerat vita liberalior;*
ista

mi soli pedem non concessit, hæc quatuor indul-
get,

tres pollicetur; istic diuturnos, alibi æui æter-
nos.

quandiu vixerim quaeris? hoc ego ut viuus scie-
bam,

*iginta duos annos, & vnâ noctem; abi, obi,
felix.*

illiis multis verbis exposuit, Augustin. Oldoi-
i Athenæo augusto, & Niceron. ll. cit. Conf.
itur Jani Nicii Erythraei *pinacotheca* I. num.
p. 98 sqq. edit. *lipsiensis* 1692. in 8. P. Baile
sairc historique & critique Tom. I. p. 595.

CLII.

epistolicum, Exhibens JOANNIS CASE-
i Epistolas, ad Principes, Nobiles, Viros
s, propinquos, ciues, ac familiares, in
na & Vegetiana Editionibus non compa-
ex ipsius Autoris aduersariis & manuscri-
ximam partem adornatum, & in XVI. li-
scriptum: accurante Justo a Dransfeld.
ta est Herm. Conringii epistola de scriptis
CASE-

CASELIENSIS, & annexa lucubratiuncula
 tificio & imprimis charactere Epistolico,
 ris Phalereo depromta. *Francofurti ad V.*
Bartoldi Fuhrmanni, Bibliopolae Osterod.
 1687. in 8. pp. 1136.

JOANNES CASELIVS sive CHESSE-
 enobiti in Geldria familia, oriundus, Goerth
 no 1533. natus fuit. Perfectis in patria,
 gae, Lipsiae, Rostochii & Francofurti ad V.
 litterarum studiis, & peragrata Italia, an. 1565.
 philosophiae & rhetorices professor Rostochii con-
 fuit. Cum vero Rostochii grassaretur pestilen-
 tia, no 1565. iterum in Italiam abiit. In academi-
 na, iuris utriusque Doctor renunciatus fuit.
 lia, anno 1567. ad finem vergente, ad mun-
 .rediit Rostochium. Paulo post a Joanne
 Duce megalopolitano in aulam arcessitus,
 principem, litterarum duceret studium. Tunc
 quatuor annos vitae aulicae pertaesus, Rostoch-
 recepit, & anno 1599. in academiam helm-
 sem tunc temporis conditam abiit, ibique
 phiam & eloquentiam ad annum vsque 1613.
 vita decessit, publice professus est. Vid. Jo.
 programma de vita, obitu, atque origine JO.
 LII. Justus a Dransfeld illud epistolis CA-
 praemisit, & Reinh. Henr. Rollius *Memoriis*,
phor. Rostoch. & Lips. 1710. in 8. Decad. I.
 199. inferuit. Excerptum dedit Melchior Ad-
 vices philosophor. germanor. p. 239 sqq. Ch.
 Heidmanni *oratiuncula in funere* JO. CASELI
Helmstad. 1613. in 4. Jacob. Burckhardi *de* JO.
 LII *praeclaris erga bonas litteras meritis, eius*
lucubrationum editione, Epistola ad Justum Chri-
rum Boehmerum, Wolfenb. 1707. in 4. a Roll-
 ea inserta fuit l. cit. p. 218 sqq. Conf. *Narr.*
 JO. CASELII *vita*, quae legitur in *praefat.* 7

germanicar. Ernest. Joachim. a Westpha-
Lips. 1740. in fol. p. 72 seqq. *Etwas von ge-
rostockischen Sachen* An. 1739. p. 49. 89.
151. 380. 382. 644.

eter alia opuscula, multas JOAN. CASELIVS,
mimos principes, & viros, suae aetatis doctissi-
scripsit *litteras*, quarum multae editae fuerunt,
e ineditae, in scriniis bibliothecarum delite-
Varias *editarum* collectiones recenset Poly-
Lyserus in *Apparat. litterar. societat. Colligen-*
Collect. I. *Viteb.* 1717. in 8. p. 240 seqq.
ent inter illas praecipue, quas Joan. a Fuchte
ß. 1619. in 8. & Henric. Vagetius *Hamburg.*
& 1643. in 8. in lucem emis(er)unt. Justi a
sfeld collectio, cuius titulum adscripsimus, in
libros diuisa est. Complectitur liber I. *Epi-*
ad Principes, II. ad Adam. Krausen in Borch-
III. ad Nobiles ab Hoim, IIII. ad Nobiles a Bas-
z, V. ad Petrum Victorium nobilem florentinum,
ius ad CASELIVM, VI. ad Barones & nobi-
osdam diuersos, VII. ad Jagemannos, IIX. ad
Ryhmann, VIIII. ad Propinquos & ciues, X. ad
celebres, XI. ad Andr. Cludium, XII. ad L.
briaeum, XIII. ad J. Peparinum, XIIII. ad Alb.
pium, XV. ad Matthiam Ouerbecium, Belgam,
VI. ad R. Diepholdium. Collectionis dransfel-
e raritatem, testatur *Thesaurus bibliothecalis*
I. p. 84 seqq. & ex eo *Catalogus Biblioth.* sal-
an. p. 488. Repetita quidem exstat editio *Ha-*
1719. in 8. sed multis typothetarum mendis de-
ata fuit. Prior igitur *Fraucofurti* 1687. edita,
q doctis praecipue aestimari, & posteriori solet
erri. De JOANNIS CASELII *epistolis medi-*
id. Polycarp. Lyseri *Dissertat.* citat. p. 246 sqq.
olae CASELII X. leguntur inter Marquardi Gu-
pissolas, a Petr. Burmanno *Ultraiect.* 1697. in 4.
s.; Alias *ad diuersos* inseruit Rudolphus Auguft.
gnus *Commercio litterar. claror. viror.* Tom. I.
u. I. Dd Bran-

Brunſwig. 1737. in 8. p. 13 ſqq. Epistol
quas, cum aliis, Marquardus Gudius anno
nae loco obtulerat Samuel. Sciaſſio, infer
tur in dem gesammelten Briefwechsel der
Hamburg. 1751. in 8. paſſim. De aliis
CASELII operibus legi poterit Herman.
Epistola de scriptis CASELIANIS, collectio
feldianae praemiſſa, & qui plenior &
est Henrici Ernſtii Catalogus Scriptorum
NORVM, in certas claſſes diſtributorum,
1651. in 4.

CLIII.

CASSIODORVS SENATOR de anima
 CASSIODORI ad lectorem Barbaſcu
 grammata

Sum de te meritus bene tu vero male de
 Nam laceras nomen corripis atque in
 Sermonis lacii ſi me dignabere in albo

Fac mediam extendas CASSIODORV
 in 4. folior. 24.

Editio litteris ſatis luculentis exſcripta, ha
 noſtra aetate obuia eſt. Praemittitur illi, be
 GNI AVRELII CASSIODORII SENATO
 ſtoria, ex Helinandi & Graciani narrationibu
 ſumum compoſita. Sequitur capitum XIX. e
 liber compoſitus eſt, elenchus. In fine legun
 verba: Phorce in aedibus Thome Anſhelm
 M. D. VII. (1507) menſe Junio. Inſignia t
 phi hiſce verbis ſubieſta ſunt. In Ioan. Gar
 tione; omnium operum CASSIODORII in
 iſte libellus ad MSS. codices S Andoeni rothe
 ſis & Abbatiae de Noa collatus, marginalibuſque
 & animaduerſionibus Franciſc. Jureti eme

L. p. 594 seqq. edit. *Venetis* 1729. in fol.

N MAGNI AVRELII CASSIODORII SE-
RIS, Viri patricii & Consularis rom. viuarien-
 castelliensis monasterii, Fundatoris & Abba-
 medio seculo VI. inclaruit, data, quod aiunt,
 escriptit F. Denys de Sainte Marthe, & edi-
 titulo: *La vie de CASSIODORE, Chancelier
 vier Ministre de Theoderic le grand, & de
 s autres Rois d'Italie, ensuite Abbé de Viviers,
 Abregé de l'histoire des Princes, qu'il a servis,
 Remarques sur ses Ouvrages. A Paris chez
 d, 1695. in 12.* Praemisit etiam Joannes Ga-
 ditioni suae CASSIODORII vitam, in duas
 iuifam, a pag. I. 26. & p. 27-35. *disserta-
 te CASSIODORII vita monastica.* Conf. An-
 Neuvini *Apparat. sacer* Tom. I. p. 302 seqq.
ae Histor. litterar. scriptor. ecclesiasticor. p.
 . Casimir. Oudini *Commentar. de Scriptor. &
 ecclesiast.* Tom. I. col. 1462 sqq. Daniel.
 lolleri *Dissertat. de MARC. AVREL. GAS-
 RO Altorf.* 1686. in 4. Jo. Albert. Fabri-
orb. latin. Tom. I. L. III. Cap. XVI. p. 651
 m. III. p. 618 seqq. Jo. Nicol. Funccii *Com-
 de inertu ac decrepita latinae linguae senectu-
 gou* 1750. in 4. Cap. III. §. XXIII. p. 319 sqq.
 §. VIII. p. 343 sqq. Cap. IIX. §. XIII. p.
 . Cap. VIII. §. III. p. 522 sqq. vbi libelli
 a recensio exstat, & tandem Cap. XI. §. XXX.
 qq. Gabriel. Barrii *de Sitn & antiquitat. Gala-
 m notis* Thom. Aceti *Rom.* 1737. in fol. L.
 . XVII. XIIX. XVIII. M. Gibert *Jageniens
 ms, sur les Auteurs qui ont traité de la rheto-
 449* sqq. edit. quae P. I. Tom. IIX. des *Ju-
 des Savans d'Adr. Baillet Amst.* 1725. in 12.
 it.

CLIIII

ARETAEI *Cappadocis medici Libri IIX.*
Ephesi de hominis partib. li. III. Junio
Crasso Patavino interprete. Accessere qua-
rus non vertit ARETAEI aliquot capita.
Et liber de Vesicae ac renum affectib. Et
de Medicamentis purgantibus. Adnotatio-
rum in quibus ab interprete Graeca diso-
Parisii M. D. LIIII. (1554) apud Guiljelmum
relum, & Jacobum Puteanum, in 12. pp.
dedicat. & indicem folior. 14. non numerat.

ARETAEI *ἡγεμὸν ἀντιόχου καὶ ἐφεσίου ἀγίου καὶ*
μαρτύρου πάπα. IIII. & ὁμίου καὶ χρονοῦ μαρτύρου Σε-
πάπα. IIII. e graeco sermone, in latinum, con-
Junius Paullus Crassus, medicus paravinus,
ut ipse ait, in epistola dedicatoria, ad Alber-
norem, Marchionem brandenburgensem,
quem recensemus, praefixa, graeco manuscripto
rino & curioso, non sano, non integro, sed
mendis inquinato, multis magnisque vulneribus
so, & lacerato. Ex tribus tam conlatis exem-
multa, quae deficiebant, restituit, quae erant
vata, castigavit, quae confusa erant, in ordinem
git: per coniecturas etiam ab artis medicae
defectas, non paucos locos librorum inco-
tiatos, antiquae & sanae, ut sibi persuasit, lecti-
stituit. De quibus autem ambigebat, neque se
veritatem eruere, sibi que penitus satisfacere po-
eos asterisco notavit, aliorumque iudiciis per-
dos, castigandosque reliquit. Emiserat hanc
nem, addita versione RVFI ephesii, de partium
poris humani adpellationibus, quem librum gra-
a Francisco Frigimelico, medico acceperat,
primum Venetiis 1552. in 4. vid. Jo. Alb. Fo-
Et

loth. graec. L. III. Cap. III. p. 101. Editio, in hęc tenemus, versionis Crassi, secunda, admodum rara est. Quis illam in lucem prodire iusserit, constat. Vt virorum doctissimorum fert sententia Jacobo Goupylo, medico parisiensi, id factum. In eam potissimum adducuntur ii sententiam, is, quae Adnotationibus locorum, qui in A R E T A E I codice graeco, ab interpretatione Crassi discrepant, pag. 528. adiecta, leguntur: haec cursim latina graecis coniungentes obseruauimus, hicque adnotamus, non ut aliquid interpreti bono detrabereamus, sed meditatio docta non mediocriter in edendis Graecis profuit, sed ut ipse his pauculis admonitus, in futurum gratiam, dum vita superest recognoscat, & quam quiuis alius inchoatum opus, tandem ab ipso emittat. Haec autem verba, ad Jacobum Goupylum spectare, ideo sibi persuadent, quod eo anno 1554. Paris. apud Adrian. Turnebum A R E T A E I Cappadocis, de acutorum ac diurnorum morbum causis, ac signis libri III. & totidem de eorum curatione, & R V F I ephesii libri de vesicae morboque morbis, de purgantibus medicamentis, de humoribus corporis humani, & Sorani de utero & munda pudendo, graece e bibliotheca regia in 8. editi sunt, quibus Jacobus Goupylus, epistolam praefatam, ad Odonem Castilionaeum, Cardinalem qua, se adiutum fuisse, regiae bibliothecae exarbitris, & duobus alijs, quorum alterum, a Castilio medico, obtinuerat, alterum suis sibi comparatum sumtibus. Eorum praeterea sententiam ipse Paulus Crassus confirmare videtur, qui in rebus, & curis secundis recognita, versione, quam anno 1555. cum viris doctis communicauit, istam editionem disertis verbis, quae apud Fabricium l. cit. sunt, medico cuidam Gallo tribuit. Conf. Herman. Thave praefatio, A R E T A E I cappadocis editioni, memorandae praemissa, ubi de hac versione ita ait: Versio latina quam Henric. Stephanus edi-

dit, in Principibus medicorum est illa ipsa
quae prius prodierat ab Anonymo, quem
eruditi alii suspiciantur, sed Celsum Crassum
Crassi filium, ex Goupyli editione vertentem
Petitus adferit. Sed haec omnia nos non in
quo minus in aliam plane discedamus senten-
tiæ a Goupylo, neque a Celso Crasso, sed et
Morelio Tiliano hanc editionem curatam re-
memus. Cum enim Adnotationes locorum
ARETAEI codice graeco ab interpretatio-
discrepent, auctore G. M. T. conscriptae
Morelium hisce litteris initialibus nomen
culasse, & forte cum Goupylo, viro studio-
que labore, editionem turnebianam graeco
nasse, nobis persuasimus. Quo minus aut
suspicionem cuidam obtrudimus, eo minus
adfirmare sustinemus, quid aut quem li-
gent initials R. C. F. quæ in fine fragm-
de medicamentis purgantibus p. 553. con-
De aliis huius versionis ab Anonymo recog-
nitionibus vid. Jo. Alb. Fabricius l. cit. ubi
ARETAEI cappadocis, & RVFI ephesi a-
rumque operibus, varia lectu digna adnota-
plex nostra ætate exstat ARETAEI cappa-
tio, admodum splendida; Alteri hic præfi-
lus: ARETAEI, cappadocis, de Causis &
torum & diuturnorum Morborum Libri III
ratione acutorum & diuturnorum Morborum.
Graeco & Latine Cum MSS duobus, Har-
Vaticano consult, novamque versionem dedit
Wigan A. M. Aedis Christi Alumnus. Acc-
fatio, dissertationes in ARETAEVM, variae
notae & emendationes. Tractatus de ion-
TAEI dialecto. quodque difficiliores huius Ar-
ces exponit Lexicon. Oxoniae e Typograph-
doniano 1723. in fol. form maior. In pi-
omnes ARETAEI editiones enumerantur, i-
ntem DISSERTATIONIBVS, de ARET

ista, in rebus anatomicis scientia, & curandi ratio, quam tenuit ARETAEVS, agitur. Recensio operis splendidissimi, cuius tantummodo tercentum tantummodum exemplaria, typis expressa, vid. in Actis Eruditor. lipf. An. 1728. p. 97 sqq. Conf. die Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dresden Tom. II. p. 15. Clar. Dau. Clement Bibliothéque historique & critique de Livres difficiles à trouver Tom. II. p. 24. rursus editionis titulus talis est: ARETAEI, Capicis, de causis & signis acutorum & diuturnorum morborum Libri III. De curatione acutorum & diuturnorum morborum Libri III. Graece & Latine.

Commentariis integris Petri Petiti medici Parisiensis atque clariss. Jo. Wiggani doctis & laboriosis, & celeberrimi Maittairei Opusculis in eundem, &que eruditissimi atque celebratissimi Danielis Trilleri Observationibus & Emendatis. editionem curauit Herm. Boerhaave. Lugduni Batavorum sumptibus Petri van der Aa 1731. in fol. form. 8. pp. 604. Huic editioni, Junii Paulli Crassi & latina, e recognitione G. M. T. subiecta fuit. Act. Eruditor. lipf. an. 1732. pag. 393 seqq. & res supra citat. II. cit.

CLV.

ΣΙΟΤ Ιατροσοφιστου, και ΘΕΟΦΤΑΚΤΟΥ του ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ Προβληματα Απορηματα Φυσικα περι ζώων παθών. H. e. I, *Fatrosophistae, & THEOPHYLACTI SITTI* Naturales quaestiones, circa animalium praecipue hominis naturam, atque affectiones. Ad V. N. Ampliss. Excell. & Experientiss. Dn. Wendelinum Siebelistium, Doctorem Medicum, antea quidem Magni Moscouiae nunc

vero Brunsvic. & Lunaeburg. nec non
 Ducum Sereniss. & Celliss. Archiatrum
 mum, Dominum Civem atque Amicum
 terem & propriissime dicendo Consalane
 mittebat Editor, Andreas Riwinus Halis-Sa
 los. & Med. D. ac PP. C. P. Caesareus,
 Principis in Acad. Lips. Subsenior, Paulin
 & philosophici p. t. Decanus. *Lipsiae aera
 na MDCLIII. (1653) Typis Wittigian*
pp, 82. except. praefat. folior. 3.

Librum rarum esse, nemo facile in dubi
 verit, qui editoris in fronte conspexerit nom
 Jo. Vogti *Catalog. libr. rar.* p. 582. ubi d
 opusculorum, quae suis sumtibus, excudend
 Andreas Riwinus, pluribus verbis agitur,
 inter machaoniae artis professores conveni
 CASSIO προσληπτὰς tribui debeant. Pler
 Hieronym. Mercurialis III. *Var. lect.* 11, &
 Gerard. Jo. Vossius *de philosophia* p. 94. Da
 ricus in *Historia medicinae* Tom. II. p. 120
 ad CASSIVM medicum, illa referunt, qui
 Tiberii temporibus floruit, & a Celsio in pr
 ingeniosissimus seculi sui medicus adpellatur
 autem ideo non fuisse *problematum* auctores
 Andr. Riwinus, in *praefatione*, quod ille cor
 munitates medicorum faciat, CASSIVS aut
 sophista methodicus fuisse videatur. Herm
 gius in *introduc. in Medicinam* p. 53. CA
 LICI tribuit, qui sub Imperatore Claudio
 artibus inclavisse dicitur. Forte codicis
 auctoritate, qui hunc auctorem prae se tulit
 sententiam amplectentiam permotus fuit.
 Phil. Labbeus, in *Bibliotheca-nova MSS.* p.
 tur, in Codice 1125, regis Galliae extit
 CASSII FELICIS *problematum* versio, ad

Aure, & Asclepio siue Callepio Coss. Anno Chr. 474.
 ianus Junius, qui *problemata* CASSII, e graeco
 latinum sermonem conuersa, Paris. 1541. cum grae-
 co exemplaris castigatione, ad finem adiecta, in 4.
 digauerat, in praefatione ad Cornel. Rhemnium, de
 more nihil certi pronunciare audet. Posteaquam
 in varios recensuit CASSIOS, medicos graecos,
 tandem addidit verba: *quis vero huius sit auctor*
- - - malim dubium silentio transire, quam temere
errando ineptiae notam incurrere. Certe quisquis
scire sit, ut non infimae in re medica classis, ita le-
ni non perfunctoria sed saepius itorata dignissimus
adderem & aequali, cum veterum multis, nominis
meritate, ni aliorum censurae praeiudicium dictare
meus formidarem. Conf. Andr. Riuii praefat. &
 Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* Lib. III, Cap. VI.
 159, not. (c) ubi quoque variae *problematum* edi-
 tiones & versiones recensentur. Prima editio grae-
 cuspiis Jacobi Tussani, ex vaurensis Episcopi bi-
 theca, hoc titulo, haud satis adcurato: ΚΑΣΣΙΟΥ
 ἰατρικῶν ἀπορίων καὶ προβλήματα περὶ ζώων καὶ
 ἀνθρώπων, Paris. Emondas Tusanae viduae Conradi
 Marti regii typographi impensis 1541. in 12. in lu-
 men exiit. Vid. Mich. Maittaire *Annales typograph.*
 t. III, p. 324. Recentiores editores, verba καὶ
 ἀνθρώπων, quae etiam in Bonauentur. Vulcanii edi-
 to Lugdun. Batavor. an. 1595. euulgata, compa-
 ra, veluti spuria reiecerunt, cum alius praeter ho-
 minem, animalis, aut quadrupedis, mentio nusquam
 sit. CASSIO in *problematis*, quae hodie exstant
 LXXIII. Sed forte pars illa, quae ad quadrupedes,
 καὶ τετραπόδα spectauit, ad nos non peruenit, aut
 adhuc delitescit, quae etiam Conradi Gesneri
 esse videtur sententia, qui in *Bibliotheca*, Fabricio
 cit. teste, notauit vnum duntaxat *Προβλημάτων* CAS-
 SII, librum excusum esse, alterum autem, ut audie-
 re, Venetiis quoque haberi. Idem igitur Gesnerus
 editionem suam, Tiguri 1562. hoc promulgauit ti-
 tulo:

tulo: προβλήματα φυσικά περί ζωῆς πνεύματος
 Andreas Riuinus sequutus fuit, qui textu
 cum versione latina Conradi Gesneri, e
 Vulcanii editione exscribendum curauit,
 nii, & Conrad. Gesneri castigationes & te-
 ric. Sylburgii coniecturas, & suas deniq[ue]
 ἀναρτήσας, in calce subiecit.

De THEOPHYΛΑΚΤΟ, Aegyptio, ἢ
 siue SIMOCATTA, ἀπὸ ἱππέων καὶ Ἀντι
 extremis Heraclii Imperatoris temporibus
 citur, eiusque opetibus, vid. Jo. Alb. 3
 bliotheca graeco, L. V. Cap. V. p. 280 set
 Pontani e S. J. praefatio, eius *historia de*
de rebus Mauricii Imperatoris, praefixa.
historia constituit *Corporis Scriptorum* 4
Constantinae, & ad Jacob. Pontani *exemplar*,
 & glossario graeco-barbaro auctior, stud
 Caroli Annibal. Fabroti JC. edita fuit Pa-
 graphia regia 1647. in fol. form. maῖο
 Joan. Vossii *de Historic. graecis* Lib. II. 6
 p. 218. Martin. Haeckii *de Scriptor. byza*
 Cap. VIII. p. 186 seqq. die hamburgische
 ca *historica* Centur. VIII. p. 26 seqq.
 γὰρ περὶ διαφορῶν φυσικῶν ἀπὸ γεγραμμένων καὶ ἐπὶ
 e Bonauenturae Vulcanii editione, Lugd. B
 CASSII *problematis* 1596. in 12. vulgat
 Riuinus recudendum curauit. • Versio latin.
 Kimedoncium habet auctorem, qui iuue-
 annorum, praeter *dialogum* THEOPHYL
 MOCATTAE, Ep. tamen quoque *librorum*
riarum e Photii Cod. LXV. & *excerpta de*
bus, & *epistolas* eius, e graeco in latinum
 conuerterat; sed quia in aetatis flore de-
 lucem, adiecto textu graeco, haec omnia,
 fatione Jani Gruteri, Andreas Schottus in h
 sit *Heidelbergae apud Comelinum* 1599. in 8
 bric. I. cit. Nicéron in *Memoires* Tom. XX

CLVI.

ΗΜΩΝΟΣ Φιλοσοφου ἡ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
 Κωνσταντινοπολιτου Κυνσοφιον ἀριστον ἡ βιβλίον
 τῆς τῶν κυνῶν ἐπιμελείας. H. e. PHAEMO-
 Philosophi, seu potius DEMETRII constan-
 titani Cognomento PERAGOMENI, Liber de
 canum singularis; e III. MSS. Rhodio, Au-
 ro, & duobus Mediceae bibliothecae colla-
 tius versus, & notis quibusdam ac variis
 notis, ut & isagoge quadam de auctoris
 nomine & aevo mactus a III. Viris D. Rud-
 olpho Moshaim, D. Andrea Aurifabro, Dn. Nic.
 Rudio atque D. Andrea Riuino. A quo postre-
 mam illustri nominis generosi honori V. N.
 Conradi ab Einsidel, Aulae Arichiep. Parthe-
 nicae Magistri, & Praefecturae Gibichenstei-
 Capitanei strenuissimi, Herois vere littera-
 rum & literarum literatorumq. Maecenatis Opt.
 Datus L. M. Q. Consecratus fuit. *Lipsiae Ae-
 risthi MDCLIII. (1654) Typis Wittigianis*

Quis *Cynosophii* sit auctor, inter doctos viros non
 conuenit. Codicem graecum primus in Germa-
 niam intulit Joannes Treslerus, dantiscanus, Medi-
 cae Doctor, qui illum in Italia, haud magno pretio
 ablat, a milite, qui anno 1522. ex direptione Rho-
 deni in Italiam aduexerat, variaque eius exem-
 pla descripta, cum viris doctis communicauerat. Tres-
 lerus istum codicem, qui praeter *κυνσοφιον*, libros duos
περὶ ἰσράκων continebat, amico suo Andreae Au-
 rifabro, medicinae doctori, eo potissimum nomine
 dederat dono, ut in plura exempla latine quoque ver-
 beret, transfundi curaret. Omni, quidem codex grae-
 cus,

cus, auctoris indicio destitutus fuit, cum ver
 antea illius versionem dedisset Rudbertus a Mo
 Decanus passaniensis, e codice, qui PHAEMO
 philofophi, prae se ferebat nomen, Aurifaber il
 lione usus, PHAFMONI χρυσόφιον, adscribere
 lius nomen insignitum *Vitebergae opud Io.*
 1545. in 8. in vulgus edere non dubitavit.
 Gultan. Georg. Zeltneri *kurtzgefasste Historie*
gedruckten Bibelversinn und anderer Schrifften D.
Lutheri, in der Beschreibung des Lebens, and P.
 Hanns Luffes p. 98 sqq. not. d. & f. Cum N
 Rigaltius, e bibliothecae regiae gallicae & me
 codicibus, collectionem *de re accipitraria, &*
ptica, Paris. 1612. in 4. ederet, χρυσόφιον, ἡ
ἰσὶν ἰσὺν λιας, quod in codice regio, auctoris no
 destitutum iruenerat, cum Aurifabri versionem
 praefixo PHAFMONIS nomine, illi inferuit.
 Io. Alb. Fabricii *Biblioth. graec. L. I. Cap. X.*
 155 sqq. Codicem auctoris nomine destitutum
 Bibliotheca laurentiana medicaea titulo: *Lib.*
canum cura, descriptis Veneris 1554. adserua
 morat Bernardus a Montaucon in *Bibliotheca*
thecarum manuscriptarum nona Tom. I. Paris
 in fol. p. 349. Quae postea causae impulerunt
 drem Riinum, ut χρυσόφιον DEMETRIO PE
 GOMENO, Medico constantinopolitano, quif
 peratore Michael Palaeologo floruit, quam PH
 MONI philofopho, adscribere maluerit, ipse e
 fuit in *praefatione* libro praemissa, quam vide. N
 dum vero Riinus, ea in re, omnem virorum do
 rum dubitationem, rationibus suis, quas in me
 protulit, remouere potuit, praecipue cum stili
 rentia, quae in χρυσόφιον, & libro, quem DEMET
 VS PEPAGOMENVS conscripsit *de podagra,*
 prodit, maxima. sententiae ipsius obstare videtur
 Conf. Joan. Stephani Bernardi *praefatio*, quam D
 METRII PEPAGOMENI libro. *de podagra, graec.*
& latine, ope MS. Bibliothecae Lugduno-Baratae, d
 em

¶ *notis illustrato*, Lugd. Batav. 1743. in 8. it. p. 6. *Κυροσόφιον*, quisquis illius demum auerit, cura Thom. Johnson, cum Gratio, Ne-
o, Hieronymi Fracastorii *carmine pastoritio*, ascribitur Alcon, & Joan. Cali, Angli, libello *bus britannicis*, Londini 1700 in 8. denuo in editum fuisse; testatur Jo. Alb. Fabricius l. c. ic, *ὡς ἐν παρόδῳ, παρορᾶται* memorare licebit, n adducenda editione *κυροσόφιου riuiniana*, in b. Fabricii *Biblioth. graec.* l. cit. occurrit, ubi editio, quae in 4. prodiit, in 8. excusa scri-

---

CLVII.

imus liber perstringens isagogas JOAN-
CII, ad Tegni Galeni. in 4. folior. 16.

INNICIUS medicus fuit Arabs, qui seculo, a-
nato, decimo innotuit. Nonnulli eundem
istimant, qui Humain, aut Human dicitur.
inae enim *Canon*i praemittuntur, in editione
veneta 1608. in fol. *Tabulae isagogicae in uni-*
medicinam, ex arte Humain id est JOANNIS
arabis, auctore Fabio Paulino, vtinensi, collectae,
ae a Fabricio Raspano D. chirurgico, vid. Jo.
Fabricii *Biblioth. graec.* L. VI. Cap. VIII. p.
Praeter *isagogen* in *τέχνην ἰατρικὴν*, siue *artem*
n, Galeni, quae in nostri libri titulo, vocatur
Galeni, multa alia scripta composuit, quorum
i, Rasis, medicus, apud Arabes celeberrimus, in
as suis, passim citat. Conf. J. A. Fabricii *Bi-*
graec. l. cit. p. 300 sqq. Quis JOANNICII
en, ex arabico transtulerit, ignoramus. Versio-
inae, quam ante oculos positam habemus, edi-
n, litteris gothicis excusam, procurauit Henri-
xomer, aurbachensis, *artium liberalium magi-*
ster,

ser, *medicæ Baccalarius*. Illi additur *H*
iurandum, e greco, in latinum conuersum,
trum Paulum Vergerium, faciatum; In fine
guntur verba: Impressum Liptzk per providum
Jacobum Thanner Anno domini Milleſimo qu
ſimo octauo (1508). Conf. Joſ. Simleri Bibli
428. ubi JOANNICIJ introductio, in artem
Galenī, impreſſa dicitur, in Italia, cum Theo
urinis, & aphoriſmīs Hippocratis, a Conſtantino
nacho translatis, &c. & Argentorati apud H
Sybold. In libro, qui titulo: Articella cum
plurimis tractatibus ſuperadditis, Venetiis, per
Bergomenſem de Quarenghiis 1507. in 8. pro
ANNICIJ Iſagoge primum occupat locum.
lipſienſis neque Michaeli Maittaire, neque Jo
ric. Leichio innotuiſſe videtur.

CLIX.

Homerus Εῒβαιζων: ſue Comparatio H
 cum Scriptoribus Sacris quoad norma
 quendi. Subnectitur Heſiodus Οὔνεϊζων.
 re ZACH. BOGAN. & Coll. G. G. Oxon. Propter
 3. El. 1.

. . . . . Homerus

Posteritate ſuum crefcere ſenſit opus.
 Oxoniae, Excudebat H. Hall, Impenſis T. Rol
 M. DC. LVIII. (1658) in 8. pp. 439. exceptis
 miſſis & indicibus pp. 53,

Liber non facile obuius, vocatur a Jacobo
 rico Reimmano, in *Catalogo Biblioth. theologi*
 760. In Gerardi Croeſii Οὐνία Εῒβαιζων ſive H
 Hebraeorum ab Homero Hebraicis nominibus
 tentis conſcripta in *Odyſſea & Illade*, cuius t

*Dordraci apud Theodor. Goris. 1704. in 8. in
 rodiit, hanc in Introduct. Cap. XI. p. 171. de
 si opere, prolatam conspiciamus sententiam:
 mo seculi quod nuper viximus quinquagesimo
 Oxonii Liber ZACH. BOGAN e Colleg. C. C.
 inscriptus: Homerus Ἑσπρίων, siue Compara-
 meri cum Scriptoribus sacris, quoad normam
 di. Scribit auctor in titulo verba Propert.
 El. 1. Homerus posteritate suum crescere sen-
 si. Illam Propertii sententiam, per virum hunc
 nte multos litteratissimum veracem esse, adeo-
 merum magnum ab eo incrementum gloriae ac-
 facile admitto. Et agnosco libenter, magnam
 iustriam, magnamque diligentiam, quare tam
 ultam latentemque indagavit, & tot manifestis
 niis ostendit ac declarat. Nihilominus quan-
 tinet, ad viri doctissimi lucubrationes in Home-
 n bis iuste duo desiderari videntur. Primo uti-
 lentus vir multa allegauisset, quae cum dictis
 rae sacrae, quae hic refert, vix ullam conue-
 n habent. Deinde ne plurima omisisset occur-
 apud Homerum maxime similia dictis in S.
 ra. Atque hoc quilibet non inexercitatus in S.
 deprehendet, si mecum vel horam unam impen-
 sioni ac meditationi unius libri Homeri &c.
 zero Croelius variis exemplis, ex BOGANI li-
 a medium prolati, illustrat, & confirmat, & de
 m Auctoris Hesiodo homerizante; hac ratione
 it sententiam p. 173. Adiungit vir, cui in sua
 tia magna concedenda est & scribenda laus, suo
 ro Ebraizanti Hesiodum Ἑσπρίων. In quo
 ostendit, Hesiodum sic passim locutum esse, ut
 um locutus erat Homerus. Veram de Hesiodo
 cesse habemus loqui. Illud noto, liquere e prae-
 e viri, quam is nihil de eo cogitavit, Homerum
 mo habuisse sequi & imitari Scripturam Sacram
 describendis rebus, atque exinde sua exempla
 , ut cuius verba in ea praefatione haec sunt. In
 titulo*

titulo primi libri Ἑρμῆς non erat, qui
 ens imitatur, sed qui sic loquitur, ut
 locuti; ita hic Ὀμηρῆς, non est qui scribit
 imitandi Homerum, sed qui sic loquitur
 quebatur Homerus. Itaque ergo ab
 gentia, nostra longissime abest. Nihilominus
 in ea aliquod adiumentum ad nostri
 tiam confirmandam. Quae illis Jacobus
 Reimmannus addiderit, legi poterunt i. cit.
 fatione, genere dicendi admodum poetico, &
 BOGANVS lectores docet, quod hunc librum
 varios morbos, quasi per saxa, per ignes,
 cum deduxerit. Praefationi, quam rursus
 patrem suum deuoniensem XL Kal. Octobr.
 iecit indicem scripturarum, quae in hoc libro
 plicantur vel illustrantur. Non solum autem
 libros, cum Homero contulit, sed etiam
 foederis libros, & Homerum instituit compa-
 quae exstat pag. 321-378. Ea loca, quae
 Deum, posuit auctor seorsum pag. 379-408.
 rei causam, in praefatione hanc adtulit, ne
 animos offenderet. Hesiodus Ὀμηρῆς occurrit
 436. Illi addidit breuem Homeri & Hesi-
 riam, quam e Lulii Gyraldi de poetarum hist.
 logo II. desumpsit. Libro finis imponitur
 dicibus, hebraico, graeco, & latino.

ZACHARIAS BOGANVS, natus in Deu-
 go, qui Anglorum lingua vocatur *Little-Hen-*
 tre Gulielmo BOGANO, nobili Anglo ann.
 In collegio S. Albani, & Collegio corpori
 oxoniensi, ad litterarum studia, ad annum usque
 incubuit. Illo sane anno, liberalium artium
 laureus, mox anno sequenti Collegii corpori
 socius, & tandem anno 1650. artium mag-
 lemnis ritu renunciatus fuit. Puritanorum
 rum partes, insigni animi feruore sequutus es-
 que scriptis, quae insignem linguarum & ar-
 tum cognitionem produunt, inclaruit, quam ob

John Wood, in *Historia Antiquitatis uni-*
versitatis oxoniensis, Oxon. 1675. in fol. L. II. p. 243.
et linguarum peritissimi elogio, ornat.
 lucubrandi studio, in grauissimos & pertina-
 s morbos incidit, quibus per aliquod tempus
 tandem anno 1659. die I. Sept. fato functus
 librorum, quos conscripsit, catalogum ex John
 's *Worthies of Devon* London 1701. in fol.
 . & 119. adtulit Jiques George de Chauffepié
veau Dictionnaire historique & critique Tom. II.
 pag. 360. not. A. Conf. Antonii a Wood
 e *Oxonienfes* London 1721. in fol. Tom. II.
 7. Eiusd. *Fasti oxonienses* qui Tomo II. *Hi-*
et antiquitatum vniuersitatis oxoniensis repe-
 , col. 52. & 94.

CLVIII.

VI. Decretalium BONIFACII IX. *pape.*
 n commentar. Joannis Andree. in fol. for-
 ior. folior. 162.

iae quidem *Libri VI. Decretalium*, auspiciis
 FACII IX. a tribus ecclesiae romanae Car-
 bus, Guilhelm. de Mandagoto, Berengario Pre-
 , siue vt ab aliis vocatur Stredelio, & Richardo
 nis compilati, exstant editiones, sed haec editio
 s gothicis, admodum luculentis exscripta, inter
 rariores, suo iure, sibi vindicat locum. Illi ty-
 phus coronidis loco, hosce adscriptit versiculos,
 impressos:

ssos sepe vides lector studiose libellos
os etiam gaudes connumerare tuis
uerint nitidi tersi si dogmata digna
tenent. Et sit litera. vera. bona.
perream nisi inuenias hec omnia in istis
et preffit Wenzlars ingeniosa manus

. I.

E e

Nam

Nam quaecunque fuit hoc toto codice pressa

Litera, sollicito lecta labore fuit.

Insigne & celebratissimum opus BONIFACII
quod sextum Decretalium appellant In pre-
dita urbe Basiliensi ingenio & arte Michaelis We-
Impressum, glorioso fauente deo suis confirma-
tis, feliciter est finitum Anno domini septuagesimo
tercio post millesimum & quodringentesimum
quarta ydus Decembris. Vid. Jo. Saubertii
Bibliothecae reip. Noribetgensis, Noriberg.

12. p. 131. Michael. Maittaire *Anal. typogr.*
p. 373. Joan. Nicol. Weislinger *Catalog. Im-*
pressorum in Bibliotheca Ordinis S. Joannis
Pyrenaei asseruatorum, Argentorati 1749. in fol.

De BENEDICTO CAIETANO, BON-
IFACIO IX. nomine Pontifice romano, anno 1303.
Octobris mortuo, & de contentione cum
Philippo pulchro, Galliae rege, agi-
praefer scriptores a Jo. Alb. Fabricio L. II. *B-*
ibid. & infim. Latinitat. p. 706 sqq. citator,
Rubei BONIFACIUS IX. Romae, ex officina
Jetti, 1651. in 4. Antonii Posseuini *Apparat.*
Tom. I. p. 250. Guil. Caue *Histor. litterarum sa-*
ecclies. p. 752 sqq. Augustini Oldoni *Athenae-*
manum Perus. 1676. in 4. pag. 114. Francois
Histoire des Papes à la Haye 1733. in 4. Tom.
p. 310 sqq. Francisci Pagi *Breuiarium historico-*
nologico-criticum illustriorum Pontificum rom. ge-
complectens Tom. III. Antu. 1718. in 4. p. 502
Natalis Alexandri *Historia Eccles. Secul. XIII.*
VII. Artic. XIII. pag. 35 seqq. & *Dissertat.* V
p. 479 seqq. P. Daniel *Histoire de France* Tom.
Amsterd. 1720. in 4. p. 267 seqq. Dom Bernar-
Montfaucon *Monumens de la Monarchie fran-*
Tom. II. Paris 1730. in fol. p. 191 sqq. Carol-
linaei, *Commentarius ad edictum Henrici II. I*
Galliarum p. 238 seqq. Conf. praeterea Scripti-
omnes, qui historiam ecclesiasticam, vitas pontifi-

Morum Seculi XIII. & historias iuris pontificii
runt.

Guilielm. de Mandagoto, siue Mandagozzo, Archi-
us nemausensis, Episcopus ebrodunensis, aquen-
tandem Cardinalis Episcopus praenestinus, fa-
ncessit anno 1321. De scriptis eius vid. Anton.
nini Tom. I. Appar. sac. p. 616. Augustin.
ni Athenaeum romanum p. 296. Georg. Josephi
gs Purpura docta Tom. I. Francof. 1714. in fol.
3. Stephani Baluzii vitae paparum auenionen-
Tom. I. Paris 1693. in 4. pag. 666 sqq. Joann.
t. Fabricii Biblioth. med. & infim. Latinit. L. VII.
155 seqq.

Berengario Fredello, seu Stredelio, siue Stedel-
terensis Ecclesiae Succentore, Episcopo & Car-
vid. Anton. Posseuini Appar. sac. Tom. I.
. Augustin. Oldoini Athenaeum roman p. 119.
lb. Fabricii Biblioth. med. & infim. Latinit. L. II.
77.

Richardo Petrono, senensi, V. J. D. Eccles.
Vicecancellario, & Diacono titulo S. Eustachii
ali legi poterit Anton. Posseuini Appar. sac.
III. p. 131. Augustin. Oldoini Athenaeum ro-
m p. 580. Guid. Panziroli de claris legum in-
stibus L. II. Cap. XLVIII. p. 134 sqq. Christ.
ttgenii Continuat. Biblioth. Fabric. med. & in-
atinit. L. XVII. p. 243.

Joanne Andrea vid. quae in Annalectis littera-
1124 sqq. & supra p. 81 sqq. diximus.

CLX.

in Bull, CAROLI des vierden, weilant Röm-
ischen Keyser. Reformationn Statuten, Her-
n vnd Ordenungen aller Oberkeit des h.
nen Reichs, vnd Teutscher Nation belan-
E c 2 gend.

gend. *Keyser FRIDERICHs* Refor-
 Ständ, gmeynem nucz zu gut vnd
 Jar. M. CCCC. vnd zwei und viertzig
 Zu Franckfurt, am Meyn, Bei Christ
 in. 4. folior. 32.

Editio satis rara expressa fuit, ut ver-
 spicua, testatur zu Franckfurt am M.
 stian Egenolpb. Im Heumen, des M.
 Jars (1531). Cum versio nonnullis in
 discedit, quae in recentioribus legitur
 illius initium, speciminis loco, heit
 Wir GAROLVS der vierd, von Gots
 scher Keyser zu alln zeitten merer des k
 nig zu Behem, zu ewiger gedachtnus de
 ain ieglich Reich, das in ihm selb getail
 lasz, wann die Fursten solicher tailung fa
 dieb. Darumb hat Got en mitten vnd
 den gaist des schwindels, das sie zu Mitten
 gleich als in der finstere, nit befinden, z
 ter von rechter stat bewegt, das sie blind
 den furer werden, auch die also in der
 len, die schadenn vnd sein blinds gemu
 die missethaten, so in der thaylung besch
 du Hochsart, wie woltestu in Lucifero
 du die hulff der tailung nit gehabt hettst
 bestiger Sathan, wir (wie) mochtestu de
 Paradisc geworffen, wo du ihn nit vonn
 gethailt hettst? Sag an du zorn, wi
 Romischen gemeinen nutz zerstoret, wo
 vnd Julium, mit grimmigen schwertern
 bestigen kriegem erweckt hettst? Sa
 keuschheit, wie du Troi zerstoret, du bet
 lenam von ihrem man getheylet? Auch
 hasz das Christenlich Keiserthumb, das v
 der heiligen vnd unzertailten dreiheit, u
 chen tugenten des Glaubens, der Hoffi

ie gesterckt, des grundtfeſt auff das aller Chriſten-
 eſt reich ſeliglich geueſtnet iſt, mit aller giſſt als die
 ange in des Keyſerthumbſ äſt vnd nächſte glider, mit
 enötigter miſſethat, verunreynigt, auff das, ſo die
 en zerſchlahen, der gantze baw zuſallen gericht.
 baſtu zwifchen des heiligen Reichs ſiben Cburfür-
 durch die, als ſiben leuchter, das bailig Reich in
 gkeit des ſibenförmigen gaifts ſolt erleucht werden,
 rmals in zertailung geſtellt, &c. Conf. de variis
 REAE BVLLAE editionibus latinis pariter atque
 iaculis Chriſtian. Godofred. Hofmanni *Bibliothecae*
publici Francof. 1734. in 4. n. 294-351. Hi-
 am AVREAE BVLLAE conſcripſit Jo. Chriſtian.
 elle *Lipſ.* 1696. in 4. Vid. etiam Theophili Sin-
Nachrichten von lauter alten und raren Büchern
 III. p. 198 ſqq. vbi etiam editionis, quam de-
 ſimus, mentio facta fuit.

CLXI.

cellentiffimi ac famoſiffimi tempeſtate noſtra an-
 te alios Jura ciuilia Padue legentes dñi. JO-
 S CAMPEZII, Bononiensis Juris utriusque
 is tractatus de dote nuperrime ab ipſo caſti-
 atque dilucidatus. in fol. form. maior. fo-
 59.

tractatus anno 1461. a JOANNE CANPEZIO
 criptus, Venetiis per Bernardinum Stagnin de
 lino de Monteferraro MCCCCLXXXVIII.
 9) die VII. Septembris, litteris gothicis expreſſus
 Vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom.
 . 697. Antiquior editio veneta 1491. in fol. re-
 etur in den *Merwürdigkeiten der königl. Biblioth.*
 Dresden Tom. II. p. 171. Infertus poſtea fuit *Tra-*
vi. Tractatum Tom. VIII. fol 274 ſqq. . *patnis*

adhuc illum conscripserit CAMPEZIVS, *de*
 mine conicit Guid. Panzirolus L. II. *de*
gum interpretibus Cap. CXXXIII. p. 229.
 em d. promectior, CAMPEGIVS nomen
 Fihu. fuit Bartholomaei Campegi, bononi
 celeberrimi, Mantuae anno 1449. natus. I
 primum ticinensi, iura, summo cum adpli
 mox vero a Venetis, maiore stipendio an
 tanium concessit. Narrat Marcus Antoni
 Sabellicus L. VII. *Exemplor.* Cap. V. Tom
 rus col. 130. edit. quam Coelius Secundus
 fil. 1560. in fol. euulgavit, quod, cum er
 pinquaret, ob excellentem eruditionem non
 lebritatem a magistratibus urbis, (quod nisi
 summis principibus dari consueverat) a
 Et omnifariam professoribus, ingentique off
 quentia, illi itum fuerit obuiam, ut nulla e
 moria Professorem honorificentius acceptum
 ratina civitas. Civium precibus sollicitat
 Jasonem Maynum superiorem ferre no
 gymnasio patavino Bononiam se contulit,
 post Patavium rediit, cum ad eum deduc
 mnasii Rector, & cum eo circiter L. leg
 Bononiam concessissent. Tunc stipendiur
 tea octingentorum aureorum erat, ad 1
 tum ei fuit. Iterum, posteaquam per de
 in prima cathedra, ius caesareum docuera
 triam contulit, ibique summis honoribus
 magistratibus, maxima cum laude functus
 tum apud summos principes valuerit grat
 bus, ad mortem usque, agitatus fuerit fat
 verbis exposuit Guidus Panzirolus l. cit.
 moerore m. m. confectus, & dysenteria
 diem obiit. Supremum anno 1512. aetatis.
 Insigni inter alia, quo Ennium Cicero, el
 ornavit Panzirolus p. 238. & virum haud
 fidei plenum fuisse ait, & Marcus Mantua
 in Epitome viror. illustrium, illum iuris per

um; & eloquentium iurisperitissimum existit p. 472. Conf. Jos. Simleri *Bibliotheca*

E liberis eius eminuerunt Rudolphus, militetorum dux summus; Joannes Baptista epinaforicensis; Alexander episcopus bononiensis vicarius auenionensis, & romanae Ecclesiae cardinalis; Laurentius, Professor iuris ticinensis, & totae, & episcopus feltrensis, rom. ecclesialis, & Leonis X. ad Anglos, & ad Germanos iuris augustanis anno 1530. celebratis, legatus tandem Thomas Campegius, Parmae & Placentiae Gubernator, Episcopus feltrensis, & rom. Ecclesiae cardinalis, qui cum aliis pontificiorum doctorum colloquio wormatiensi interfuit. Auctor *Catalogorum tam catholicorum, quam protestantium, matiae praesentium*, cuius supra fecimus mentionem hoc in posteriorem scripsit epigramma:

*ico se nobis feltrensis Episcopus offert,
Non animo inferior nec quoque laude minor* (scil. Jo. Morono)

respicis in mento canescit ut alba senili

Barba? quod & praestet sic gravitate, puta.

CLXII.

ANNIS BOCATII, *de Certaldo, Historiogra-*
phus clarissimi, de casibus virorum illustrium,
nouem. Hic liber iam olim etiam, sed an-
ticipis incultisque characteribus impressus, &
primum ab innumeris, quibus passim scate-
rent, studio & opera Hieronymi Ziegle-
otenburgensis, repurgatus, adiectisque pau-
cioribus eiusdem, in lucem nunc denuo editus
Huc accessit, historiarum, fabularum, &
aliarum scitu dignarum index copiosus.

*Augustae Vindelicorum. Cum gratia & auctoritate
Caesareo singulari Anno MDXLIII. (1603)
Fol. pp. 273 si praemissa non numeraverit*

Inferius Hieronymus Zieglerus, notat
apud *duam Annam Augustae Vindelicorum*
gister opus, cuius editiones omnes, sine
intelligimus ex *Merckwürdigkeiten der König
Bibliothek zu Dresden* Tom. I. p. 89. nomine
Beckh & Beckhstein, sacrae Caesar. Maiest.
cuius etiam insignia, ligno nitide incisa, &
litteris decaestichis decorata, in fronte libri co
sur. Praefatuunculam ad Lectorem, in qua
so, in hoc BOCCATI opere expurgando,
sere consumuisse scribit, sequuntur Georgii
ebigraueret, Aug. Vindelic. Xysti Betulei,
Roseti, Wolfgang. Martii, Andr. Dietheri,
Pontani carmina, quibus Ziegleri operam
clam, quam in emendando BOCCATI op
caur, summis efferunt laudibus. *Indicem et
florinum & rerum vetustis dignarum excu
BOCCATI, ab incerto auctore conscripti*
Christophorus Wursing, augustanus, ex il
teutonicum sermonem, & ex illo, in latina
rus linguam transtulit. Illi subiicitur Exce
Jo. Trithemio de Scriptor. eccles.; ex Paul
Libro I. *de rebus gestis* Francorum; e V.
L. XI. & e Donati Bossi *chronicis ad annum*;
vult JOANNES BOCCATIVS de Certaldo
suum, in quo virorum in summa dignitate
torum, & aliorum illustrium hominum, v
vitia, quibus prae aliis mortalibus eminua
variam, quam experti fuere fortunam, ex
storia excerptis, in VIII libros, & Mach
clara Caulcantium familia, consecrauit.
pore omnium prima in lucem exierit editio,
stat. P. Baile in *Dicti. nsire historique & cri*
p. 576. not. H. de editione loquitur, qui

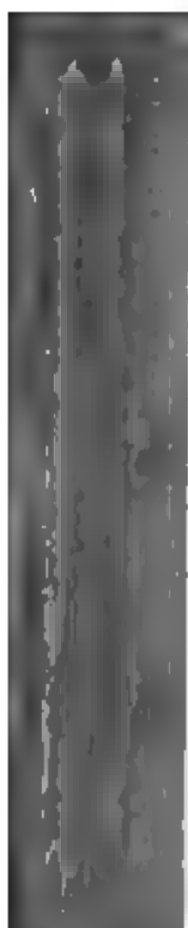
Jo. Thierry, bellouacensis, in fol. in lucem exierit, sed illa, editione *augustana*, sit antiquior, se ignoratur. Editionem *parisiensem* apud Jo. Gormon- in fol. excusam; memorat Thom. Pope-Blount *Censura celebrium auctorum* p. 439. edit. *genevensis* 14. in 4. In *Catalogo Bibliothecae Hulfanae* T. 1. 36. occurrit 10. BOCCACCII *liber de Casibus viror.* *Hieron., Editio per antiqua, sine dubio prima, carente loco Impr.* Liber tanti praeteritis temporibus estimatus fuit, ut in omnes fere linguas visitatione translatus fuerit. Versionum titulos & editiones videt Nicéron Tom. XXXIII. p. 38 sqq. Idem Hieron. hunc librum in vernaculum transtulit sermonem, addidit figuras, ligno incisus, ornatum, *August. Vin-* 1545. in fol.

Scriptores, qui IOANNIS BOCCACII vitam litteris consignarunt, iam enumeravimus in *Analeptis* 14. Iis autem ad censerem merentur Filippo Villani Giuseppe Betussi *Vita del BOCCACCIO*, quarum praemittitur *Decamerone del BOCCACCIO*, in 1727. in 8, altera libro del BOCCACCIO, *Donne illustri, in Vineggia* 1558. in 8. Conf. in Massoni *Elogior.* P. II. Paris 1656. in 8. p. 185 sq. Editorem Hieron. Zieglerum poeseos postea pro- preum in academia ingolstadiensi, factum fuisse, videt *Lexicon eruditorum* Tom. III. col. 2200.

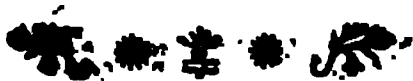
CLXIII.

Quaedam Tabulae Marmoreae Solis effigie, Symbolisque exculptae accurata Explicatio. Quae quaedam Mythologiae ac nonnulla praeter haec monumenta, Marmorum gemmarum re- ratum illustrantur. Auctore HIER. ALEAND. Iunior. Accessit non absimilis argumenti expo-

E e 5

...theque historique & critique Tom. I. p.
Istam descriptionem, antiquae tabulae
more, magnitudinis pedum sesquitrè
que latere, quae Romae olim exstitit
Hasdrubalis Matthaei, Marchionis
HIER. ALEANDER, Odoardo Farn
dinali amplissimo. In tabula heliaca,
primendam curavit, conspicitur Soli
circumdatum, e cuius humeris arcus è
minent. Sub capite efficta est lyra
magno, ansato, & hedera cincto impe
& laeva monumenti parte adposita sù
Mercurii insignia, binae nimirum clau
leonis pelle, & toridem caducei, qui
pidum cumulis innituntur. Dextram
clauam, coniungit ex implexis frond
pomis, frugumque spicis, in sese pen
tum lemniscarum, quod Virgilius L. II
edit. Jo. de Laet, *Amsterd.* 1649. in
nominat, Etrusci autem *ghirlanda* s.
lare solent. Alterum monumentum v
ALEANDER describit, statuae zona è

ns, duaeque Cereris comites, quae Plu-
igam sequuntur, conspicitur, ALEANDER,
sis, terranaeque foccunditatis, ac spei ori-
ugum, esse symbolum existimat. Haec
lem titulo, si verba addideris: *Editio II.*
(cil. ALEANDRO) *aucta & recognita Lu-*
tiorum, Ex officina Niuelliana, sumptibus
ramoyssi, via Jacobaea, sub Ciconiis 1617.
gio Regis in 4. pp. 136. si praemissa & in-
lior. non numeraueris, denuo edita fuero.
que conspiciuntur Jo. Georgii Graevii *The-*
quitat. romanar. Tom. V. col. 701-762.
monumentum etiam aere exprimendum
descripsit Dom Bernardus de Montfaucon,
é expliquée, & quidem statuac zonam T. I.
1722. in fol. Tab. XLI. ad pag. 82. tabu-
um in *Supplement au livre de l'antiquité ex-*
m. I. Paris 1724. Tab. XXXII. ad pag. 84.

uit supremum HIERONYM. ALEANDER
roiuliensis, Jureconsultus suae aetatis non
& Francisci R. E. Cardinalis Barberini Se-
unno 1631. cum morbum *e frequentibus con-*
us computationibusque, cum amicis & con-
s aliquot suis, ut Janus Nicius Erythraeus
beca I. p. 47. scribit, sibi contraxisset.
latus est, Academicorum Humoristarum
atque in ea academia Francisci Barberini
tuque, amplissimo funere cohonestatus fuit.
im in illius funere, eiusdem Cardinalis iussu
uit Gaspar de Simeonibus, qui postea hoc
tus fuit: *In morte di GIROLAMO ALEAN-*
ione di Gasparo de Simeonibus; detta in
Academia degli Humoristi à 21. di Dicembre
rigi 1636. in 8. Conf. Nicéron Memoires
III. p. 270 sqq. Leonis Allatii apes urbanae,
. in 8. p. 122. P. Baile Dictionnaire histori-
que, Tom. I. p. 153.

CLXIII.

De Romanorum Gentibus & Familiis
 Duō Praestantissimi. ANTONIVS
 NVS ET FVLVIVS VRSINVS. C. R. G.
 necessaria Nobilissimi cuiusdam viri. P.
Lugduni, apud Franciscum Fabrum M.
 (1592) in 4. pp. 156. si titulum & pp.
 4. pp. non numeraveris.

Libri hic titulus integer est, quem a-
 dat Cl. David Clement Tom. II. de la
historique & critique p. 260. Quis vir il-
 bilissimus, qui praefationem libro anteire
 non possumus. Liber prodierat *Romae*
 - *zinum*, 1577. in fol. hoc titulo insignit
 - *Romanae, quae reperiuntur in antiquis no-*
ab urbe condita, ad tempora dñi Augusti
theca FVLVII VRSINI, adiunctis fami-
libro ANTONII AVGVSTINI, cum fig-
 David Clement *Bibliothèque* l. c. p. 259. &
 ibidem not 74. citat *Exilio romana* l
 puum habet, quod FVLVII VRSINI inte
 exhibeatur lier, in *lugdunensi* vero Catal
 & re.ensu, familiarum romanarum, ex me
 excerptus, adscriptis omnibus veteribus
 nibus, ab VRSINO prolati, inveniatur.
 VII VRSINI. postea integrum in lucem de
accessionibus & commentariis auctum Caro
Parif. 1663. in fol. Insetum etiam cum
 AVGVSTINI libro exstat Tom. VII. *Thesa-*
 rom. Jo. Georg. Graevii col. 1143 sqq.
 autem optime hoc argumentum pertracta
 tioribus temporibus Jo. Foy Vaillant, in
tiquis Familiarum romanarum, perpetuis in-
nibus illustratis, Amstelod. 1703. II. To
 Conf. Niceron *Memoires* Tom. VIII. p.
 XXIII. p 345 sqq Tom. II. p. 217. T. III
 Vid. & Scriptores a David. Clement. not.

CLXV.

ANTONII AVGVSTINI, *Archiepiscopi Tarra-*
ensis, de Legibus & Senatusconsultis liber-
 tis Fulvii Vrsini, multo quam antea emen-
 datis etiam locorum quorundam notis,
 lobus indicibus locupletissimis: *Lugduni,*
in discum Fabrum MDXCII. (1592.) in 4.
 exceptis praemissis & indicibus folior. 8.

hic ANTONII AVGVSTINI liber, vt omnia
 quae conscripsit Opera, raro hodie, etiamsi
 illius exstant editiones, occurrit. Prima omnium
 editio *Romae, apud Dominicum Baza 1583.*

Illam excepit editio *parisiensis, apud Joannem*
ium 1584. in fol. de cuius insigni raritate vid.

. *Clement Bibliothèque historique & critique*
 II. p. 252. vbi recentiores quoque editiones
 5. memorantur. Conf. Niceron Tom. VIII.

Jo. Georg. Graevius librum inseruit Tom. II.
vi Antiquitat. romanar. col. 1142 sqq. Fulvii
notae, ad leges & SCta, quae in veteribus tum
in aerisque, tum scriptorum monumentis, repe-
ri, exstant in editionis, quam adtulimus, fine
 -272.

CLXVI.

culum perutile de cognitione animae & eius
 tentiis AVGVSTINI *de Anchona*, cum
 Questione PROSPERI *de Regio*, in 4.
 52.

hilipi Elssii tantummodo *enconiafisco* augustinia-
bruxell. 1654. in fol. p. 102. hic liber, eiusque
 , Jo. Alb. Fabricio L. I. *Biblioth. med. & infim.*
 t. p. 404. innotuit. Inscripsit illam Augustinus
 de

de Placentia, Fratrum Heremitarum, diui
Lector, nomine magistri Gratiani, fulginate
dem Ordinis Prioris generalis. Inuenerat in
dicem in bibliotheca placentina oblitum publi
trieque exesum, illumque castigandum & elin
tradidit, M. Joanni de Ripa. In secunda
gina tales leguntur versiculi:

Baptistae Philaretæ ad Lectorem

Hunc eme: qui flagras animam cognoscere

Hoc animam: hoc eius nobile posse scies

Hic est AVGVSTINVS Jacri Anchona mag

Eloqui tellus, quem talis eximium.

Doctus hoc nullus logicos nudauit elenchos

Hunc tenuit quicquid cuncta Sophia tenes

Sed quid opus verbis: opere hoc testatur eme

Hunc: quoniam lecto doctus abibis ab hoc

Questio REGINI nec non praeclara magistri

PROSPERI in hac lectur dulcis habetur:

Haec latebris educta placentinate relucens

Nunc Augustino, Lector Amice Vale.

AVGVSTINI tractatus in quatuor dispe
tes, in quarum prima, quae XII. habet capita
minatur modus cognitionis & apprehensionis,
potentiarum sensitiuarum, & sufficientia ipsarum
secunda parte, quae capita IIX. continet, ma
tur modus cognoscendi, & intelligendi potent
relectinae. In tertia parte, quae Capita VI. co
titur, declaratur diuersitas actus intelligendi &
dicandi ipsius intellectus, & quomodo circa prima
candae intentiones negociari habet. In quarta
capitibus IIII. ostenditur diuersitas scientiarum &
cientia earundem. Illi parti subiicitur, Quest
titulus praefert, dignissima & perutilissima, de se
interioribus reuerendi & eximii Doctoris
PROSPERI de Regio ex ordine fratrum herem
sancti Augustini, eiusdemque ordinis generalis
tissimi, excerpta & sumpta ex questionibus, ab
rius, disputatis, supra prologo primi magistri si
ti

In illius calce haec legimus verba: *Per di-*
gnissimum opusculum de cognitione anime: eiusque po-
etissimi Viri: summi philosophi: ac sacratissi-
mo logie perspicui Doctoris AVGVSTINI Ancho-
quod Opus ab eo in primo libro sue expositionis
physicam: Capite undecimo adducitur: Floruit
salutis M. CC. XXI. Fuit feliciter, Et cum eo
quedam doctissimi Viri PROSPERI Reginensis
Augustino dicati Generalis dignissimi: Opere
maximoque labore: & diligenti cura castigatum:
Joannis Ripani Theologi Agripiceni eidem
ino dicati. Et accuratissime reuissum per Ex-
imam artium: & medicine doctorem Alexan-
achilinum Bonon. Ex arte: & officina Joannis
de Benedictis Cuius Bononiensis: Jo. Benti. II.
gubernante. Anno salutis M. D. III. (1503)
ma Maii Bononiae. Omnis liber, si duo priora
ceperis, litteris gothicis exscriptus.

AVGVSTINO TRIVMPHO, anconitano, eius-
 scriptis, vid. praeter scriptores, a nobis iam in
 is litterariis de libr. varior. p. 26. citatos, Guil.
 Histor. litterar. Scriptor. ecclesiasticor. p. 748.
 Oudini Commentar. de Scriptor. & scriptis
 8. Tom. III. col. 599 sqq. qui cum Antonio
 no in Appar. sacr. Tom. I. p. 149. librum
 TINI TRIVMPHI, a nobis descriptum, inter
 illius scripta retulerunt, vnde insignem illius
 nus raritatem.

PROSPERO reginensi, provinciae Romandio-
 nno, Theologiae Doctore parisiensi, in comi-
 tibus ariminensibus, studentium examina-
 vid. Phil. Elsius in encomiastico augustini
 Christ. Schœttgenius in continuat. Biblioth.
 med. & infim. Latinit. L. XVI. p. 49. ubi eius
 de sensibus interioribus, etiam Caesenaë 1626.
 icitur.

CLXVII.

COMMENTARIORUM CAESARIS Elenchus
 bello Gallico libri IIX. De bello ciuili
 peiano libri III. de bello Alexandrino liber
 bello Africano liber I. de bello Hispanien-
 Ad haec. Pictura totius Galliae, diuisae in
 res, secundum C. CAESARIS Comm-
 Nomina locorum, urbiumque, & populorum
 hae, ut olim dicebantur latine, & nunc
 gallice, secundum ordinem alphabeti.
 pontis, in Rheno, item Anarici, Alexiae,
 duni, Massiliae. Atque haec omnia ex
 rici Glareani Poetae laureati castigatione,
 liis eiusdem. *Friburgi Brisgoiae* in 8. pp.
 ceptis praemissis folior. 10. & Marliani
 pp. 69.

In C. IULII CAESARIS *Clarissimi Romani*
atoris Commentarios de bello gallico &c.
 HENRICI GLAREANI poetae Laureati A-
 tiones. *Cautum est regiae Maiestatis aedictum*
quisquam alius hasce HENRICI GLAREANI
tationes in CAESAREM intra VI. annos,
primat, aut alibi impressas in Rom. imperii fin-
dendas importet. Friburgi Brisgoiae pp. 114. &
 praefat. indice & errator. catalogo fol. 7.

Prima, nisi fallimur, editio est, quae cum
 REANI adnotationibus in lucem exiit. Nam
 quiores neque apud Fabricium, neque apud
 quempiam inuenimus. Impressa est, ut in *fa-*
mentariorum CAESARIS, indicis Marliani,
notationum GLAREANI memoratur, per Jo-
 Fabrum Emmelium, Juliacen. M.D.XXXVIII. (

b. Fabricius in *Bibliotheca lat.* L. I. Cap. X.

Annotationum GLAREANI, quae singularem
um habent titulum, mentionem quidem fecit,
ESAREM ipsum eodem anno prodiisse, inco-
illi fuisse videtur. Praeter ea, quae in titulo
antur, praemissa conspiciuntur 1) Aldi *prae-*
et Lectorem, ex editione veneta 1513. in 8.
et diuersorum codicum lectio, et errata, quae in
is de bello gallico fefellerunt, post vero relecto
ri per Antonium Krummenstoll, Nuithonem,
olum a Wâhingen Athesinum, optimae indolis
ni iudicii adolescentes, deprebensa ac emendata

3) Joannis Jocundi veronensis *epistola ad*
um Medicen & 4) Joannis Emmei, iuliacensis,
pbi, ad lectorem praefatiuncula, in qua GLA-
re compatri & amici singularis hortatu & ad-
vne, se adductum fuisse scribit, vt omnium
um in CAESARIS *commentariis* oppidorum ci-
ique *indicem* adiiceret, quia Marliani *catalogus*
falsa, multa suspecta habeat, in populorum
Galliae nomenclatura, ita vt lector ei neuti-
uto confidere queat. Relegit igitur typogra-
se totum codicem *commentariorum belli gallici,*
ntentus, semel atque iterum, nominis admo-
lectorem, sed quotiescunque CAESAR ciui-
liquam nominat, eam breuissimis numeris per-
vt ex variorum locorum comparatione lector
situm, longitudinem, fines, breuiter omnia,
ud hunc auctorem sunt, scire possit. Iste in-
inque paginis absoluitur. In fine editionis
et index eorum, quae in commentariis C. JULII
RIS habentur per ordinem alphabeti, per Rai-
um Marlianum, hominem sui temporis eruditissi-
in quo diligenter quidem, sed cursum recognito,
et emendata sunt, quaedam vel demta, vel mu-
ulta addita usque ad haec tempora. *Adnotatio-*

HENRICVS GLAREANVS, inscripsit nomi-
nidonis atque Prosperi, generosorum Baro-

num a Gebennis, *epistola*, *Calend. April.* Friburgi
goiae anno 1538. scripta, in qua earum reddi-
nem, & Aeneae Sylvi, aliorumque errores, in
veteri geographia admiserunt, perstringit. Ex-
cipit *index* eorum, quae in *adnotationibus*
clara deprehenduntur. Adiectae postea fore
notationes multis CAESARIS editionibus, &
Alb. Fabricius l. cit. testatur, seorsum Lugduni
in 8. recusae prodierunt.

Natus fuit HENRICVS LORITVS, vir, v.
Gerard. Jo. Vossius nominat, *undequaque doct.*
Glaronae in pago Heluetiorum, anno 1488. Na-
men GLAREANI, illi inditum fuisse dicitur
tria domo, quae *nunc Steinacker (glarea)* ad-
iur. Cum in coronatione Maximiliani I. Imperatoris
in consessu omnium fere Germaniae principum
nomen pronunciaret *panegyricum*, annulo ab Imperatore
donatus, & laurea poetica, coronatus fuit.
primum in professorum philosophiae numero
fuit, cum vero religionis ibidem fieret
tio, anno 1529. Friburgum concessit, & ibi
atque poeticam professionem obrinuit. Domus
optimarum artium officina dicta fuit, e qua
omnem fere Germaniam, viri doctissimi, de-
eius, prodierunt. Festivum eius ingenium
eluxit tempore, cuius rei luculenta adlata
specimina, a Melchior. Adami, in *vitis ge-
philosophar.* p. 110 sqq. a Jo. Burc. Menckel
Declamar. I. *de charlataneria eruditorum* p.
edit. *Amstelod.* (Lipsiae) ut titulus mentitur
gatae, 1747. in 8. & Declam. II. p. 154. Ma-
aestimavit ob singularem in omni scientiarum,
eruditionem, Erasmus roterodamus, qui in
illum passim egregiis condecoravit elogiis. v.
ep. V. ad Stephan. Poucherium col. 161 sqq. et
diuins. 1642. in fol. L. XII. Ep. XXXV. ad Vi-
Regium col. 800. L. XX. Epist. XXXIIX. ad C.
Heresbachium col. 1000. L. XXI. Ep. XVII.

nuil col. 1068. L. XXIII. ep. XXII. ad Bernar-
episcopum Cardinalem tridentinum col. 1323.
concessit Brisgoiae anno 1563. aetatis anno
. Conf. de illo, & scriptis eius Jos. Simleri
hec. p. 277. Thomae Pope-Blount *Censura ce-
n auctorum* p. 584 sqq. Gerard. Jo. Vossius L. III.
ura artium & scientiarum p. 93. 148. 204. edit.
id. 1696. in fol.

CLXIIIX.

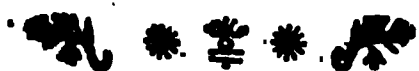
LII CAESARIS Commentarii, Nouis
mendationibus illustrati. Eiusdem Libro-
ri desiderantur, fragmenta. Ex Bibliotheca
rsini Romani. Quae praeterea in hoc libro
ntur, sequens pagina indicabit. *Antuer-
fficina Christoph. Plantini MDLXX.* (1570)
ceptis praemissis, & iis quae adiiciuntur

orum editiones, quae ex *officina plantiniana*
re, in librorum rariorum venire censum iam
alios adnotavit Cl. David Clement in praefa-
Tom. I. de la *Bibliothèque historique & critique*
not. V. Litteris italicis, quas currentes vocant,
xscripta est. Primo loco occurrit Fulvii Vrsini
r, ad Fabium Farnesium equitem hierosolymi-
, Romae XII. Kal. Jun. 1569. scripta. Refert,
r Antonium Augustinum, Episcopum ilerden-
neminem esse, qui librorum CAESARIS amis-
fragmenta collegerit; cum autem codicem
xcentos fere annos scriptum inuenerit, operae
n se facturum arbitratum esse, si quas ex optimo
correctiones eruisset, adiunctis Octavii Panta-
& Gabriel. Faerni *emendationibus*, cum iis,
ollegisset, CAESARIS scriptorum *fragmentis*,

in lucem ederet. Sequitur Paulli *Mit*
 ad Paullum Rhamnusium, Joan. Baptistae
historiae laudibus, quam Jo. Michael. B.
 ad illustrissimam aetheriorum academiam,
 CAESAREM, *scholæ suis illustratum, Venetis*
 editum, consecrat. Illi subiuncta sunt *urbium*,
populorum, Galliae & Hispaniae
commentariis CAESARIS occurrunt, quod
olim latine, & nunc dicuntur gallice & f
ordinem litterarum. Figurae urbium, &
 nes geographicae, Hispaniae, & Galliae,
 cundo, veronensi descriptae, heic vero
 in multis etiam aliis CAESARIS editi
 riuntur. *Epistolarum, Orationum, Ar*
brorum de Analogia, apophthegmatum,
 librorum, qui CAESARI tribuuntur,
 Fulvio Ursino collecta, cum eius *emenda*
 C. JUL. CAESAREM pag. 1-79. rep
 sine, editioni adiiciuntur a) *Veterum Gal*
populorum, urbium, montium atque flum
betica descriptio, eorum maxime, quae ap
 REM in commentariis sunt; & apud Co
 cirum auctore Raymundo Marliano. b)
 riarum lectionum, quae e codice carrarie
 Gryphii lugdunensi posteriore 1546. in 1
 apud Juntas 1512. siue 1514. parisiensi
 phani 1544. & Vascosani 1543. a Joar
 Bruto excerptae fuerunt. Repetitam
 nem Antwerp. 1574. cognoscimus, e cat
 num, quibus usus fuit Franciscus Oudend
 JULIVM CAESAREM, cum integris ne
 Vossii, Joan. Davisi & Samuel. Clarkii,
 & Roterodam. 1737. in 4. formae m
 Illi tamen editio, quam descripsimus, i
 nota fuisse videtur.

CLXVIII.

RICI GRESEMVNDI *iunioris* Mo-
iucundissimus in septem artium libe-
rationem Dialogus

Ad Lectorem.

sque voles modo voluere scripta li-
belli

in faueas docta Talia dedit.

GRESEMVNDI nunc venerare Ma-
neruam

potuit verba latina loqui

vix fila octo his tendit in annos

memini cum hec documenta dedit.

indem studiorum venerit etas

ut cedat itala turba viro.

fructus nascetur floribus illis

hoc quisquam voluere mente potest.

et scriptum Germania barbara tellus

hec tales cum bene culta viros.

20.

THEODORICI GRESEMVNDI, iunio-
la, nostra aetate, rariora sunt, inter quae
principem obtinet locum. Multi quidem
aliter fecerunt mentionem, sed eiusmodi
re adpareat, quod illis libellum oculis spe-
icuerit. Josias Simlerus in *Bibliotheca*
TH. GRESEMVNDVM, Hieronymi tan-
tebuileri testimonio, *laudes philosophiae*
in artium, luculentissimis dialogis comple-
dit. Vt reliquos taceamus, Jacobus
in *Commentario, de linguae latinae in-*
stantis Tom. II. Cap. III. p. 393. fide tan-
toannis Trithemii *de Scriptor. eccles.* cap.

versiculi, in titulo conspicui, testantur, i
annorum, & quidem, vt ipse, in *epistola*
ad Jo. de Trittenheym, Abbatem spa
praeceptorem ac dominum suum praecip
dum, scribit, eo tempore, quo contagios
pestilentiae lues obrepere grassarique co
ehim fuga sibi consulendum ratus, don
intemperies deferbuisset, ad diuae Me
quae vulgo Mergenthal adpellatur, se co
paullisper operam, a grauioribus discipl
& hunc *dialogum* composuit. Scripta est
dicatoria Moguntiae *Kalend. Ianuar. an*
quo anno prima editio per *Petrum Fri*
teste *Michaele Maittaire Tom. I. Anna*
p. 583. & *Cornel. a Beughem in incunabi*
phiae p. 68. excusa fuit. Secunda ni fal
tio, quae ab eodem. *Mich. Maittaire l. c*
Dauentriae 1497. in.4. impressa dicitur.
ad manus est, tertiam esse censemus. Lit
ractere exscripta est gothico, cuius in f
guntur verba: *Impressum Liptzk per Jac*
ner Herbipolensem, Anno salutis nostre
que *Michael Maittaire*, neque *Jo. Henri*

genio l. cit. *Lipsiae* 1505. in 4. In nostra editione *epistolam* dedicatorem antecedit THEOD. GRESEMUNDI *carmen* elegiacum, *ad librum suum*, distichor. 15. Fingit GRESEMUNDVS in libello ipso, se per somnium duos vidisse viros, Chirona & Aristobulum, quorum hic artes liberales impugnauerit, ille eorum in se suscepit defensionem, vterque vero illum rogauerit, vt arbitrio suo controuersiam componeret. Disceptant igitur Cap. I. Chiron & Aristobulus *de grammatica*, II. *de logica*, III. *de rhetorica*, IIII. *de Astronomia*, V. *de Musica*, VI. *de arithmetica*, & VII. tandem & vltimo *de geometria*. Composito inter Chirona & Aristobulum certamine, septem liberales artes, sub specie *clarissimarum virginum* in conspectum veniunt, & GRESEMUNDVM rogant, vt sententiam suam, de hac controuersia, exponat, eorumque tueatur honorem. His precibus permotus GRESEMUNDVS, suam pronunciat sententiam, cuiusque artis liberalis, paucis verbis, repetit utilitatem, & Chironi victoriam esse deferendam, decernit. Quae cum dixisset, gratias illi maximas agunt virgines, & cum Chirone & Aristobulo euanescent.

Elógium THEODORICI GRESEMUNDI, iunioris, conscripsit, illumque aetatis anno XL. ex passionibus vuulae suffocatum esse, memorauit Hieronymus Gebuilerus. Reperitur hoc elogium, editioni *arminis*, quod GRESEMUNDVS *de violata*, *ab immo nebulone* Schelkropf, *sacra cruce*, conscripsit, praemissum, quam Hieronym. Gebuilerus *Argentorati* 1514. in 4. curauerat. Excerptum ex illo dedit Iosias Simlerus l. cit. Integrum inseruit Georg. Christian. Joannis *Scriptoribus historiae moguntin.* Tomo *quarto Francof.* 1727. in fol. pag. 397 seqq. Euolui etiam merentur, praeter scriptores iam citat. Antonii Possuini *Apparat. sacer* Tom. III. p. 271. Hippolyt. Maraccii *Bibliotheca mariana* Tom. II. pag. 387. Melchior. Adami *vitae Medicorum germanor.* qui p. 3. nec de eo retulit: *Filium habuit Theodoricus Gre-*

496
 sentend de Meschede, sibi cognominatus
 ut vix pubertatem, & XV. aetatis
 multos aetatis prouectae & claros erudi-
 dia superavit. Scripsit idem tum ad
 tum ad alios eius seculi viros doctos, pen-
 stolas, de diuersis argumentis ornatissimas
 orationes, ciceronianam facundiam re-
 ut voluit alter Adeodatus Augustini, qu-
 genio, & scribendi argumentandique pe-
 solertia multis fuerit admirationi & st
 Paul. Freheri *Theatr. viror. eruditione*
 Hic etiam obseruare licebit, quod J.
 THEODORICVM GRESEMVNDVM;
 Theodonico Gerardo gaudano distinxe-
 THEODORICI GRESEMVNDI tribi-
 quae causa eiusmodi confusionis fuerit
 gent. Conf. Mich. Maittaire *Annal. sty.*
 p. 583. not. 6.

CLXX.

Tragicocomedia de iherosolimitana
 Illustrissimi principis pomeriani
 lior. 24.

Libellus, auctoris nomine in fronte c-
 dio & opera JOANNIS DE KITSZC
 que iuris Doctori, Praepositi colberger
 tus fuit. Nomen adscripsit dedicatoria
Inclitum & praecepsum principem Geo-
 gium) Stettinensem Pomeranie &c. I-
 scripsit opusculum, ut ipse refert, veh-
 tatione permotus aliquorum celebrium
 illum ex Augusta vindelicia redeuntem
 peragranter, officii gratia, adierant, &
 cum illo, in litteraria palaestra, instruct-
 teris impressum est gothicis sane lucule

mpus, hisce verbis in fine conspicuis designatur:
*Tragicomedie profectionis iherosolimitane Illu-
 ni Principis Pomeranie Liptzk per Melchiar
 it impresse. Anno Xpr. Millesimo quingentesimo
 1 (1501).* Neque Michael Maittaire, neque
 continuator Jo. Henric. Leichius, huius libelli
 ionem fecerunt. In titulo conspicitur figura
 ii., qui insignia ducum Pomeraniae vnguibus te-
 Capiti illius galea cum corona imposita est, his
 ptis verbis:

Faveant tibi sidera precor.

am dedicatoriam, varia antecedunt, nomine li-
 & Petri & Vincentii, rauennatis, *carmina*, ad
em, composita, quae partim Bogislai, Pomer-
 Ducis, cuius peregrinatio in Palaestinam de-
 tur, partim ipsius auctoris complectuntur elo-

Finita dedicatione, nonnulla adponuntur *car-*
; haud satis metro adstricta, quae *argumentum*
icocomediae complectuntur. Vnum modo ad-
 imus:

*iturus domo Staettinensis haerens
 in satrapis de expeditione consulit
 ni ad unum dissuadent omnes
 primis uxor variis terretur ostentis
 ortatur frustra secum ut maneat
 indem littere afferuntur de eius interitu
 uas solertes senes caute supprimunt
 no ad leciore herilis accipit coniunx
 ue diis sacrificans agit gratias
 unctius ut gesta sunt ordine omnia explicat.*

ppusculum, uti nos quidem sciamus, nunquam
 fuit, de insigni raritate quilibet iudicium
 poterit. Excerptum ex illo dedit Joannes Bu-
 agius Libr. III. *Pomeraniae*, quam ex Manuscri-
 didit Jac. Henr. Balthasar, *Gryphiswald*. 1728.
 p. 177.

Dialogus de Sacri Ro. Imperii rebus
 civilis cum epithomatibus historiarum
 Romanarum sed externarum fere omnium
 folior. 58.

Auctoris, eiusdem JOHANNIS KITZSCH-
 men, in fronte libri, sine typographi, loci
 indicto editi, non expressum est, legitur
 initio epistolae dicatoriae, ad Fridericum
 niae Electorem, datae Torgau Anno
 Xli. Kal. Jul. Dialogum, in ista epistola
 plisse perhibet, dum in Italiae oris littera-
 geretur palaestra. In bononiensi academia
 Rectorem, alia testatur epistola, ad Philippum
 aldum scripta, praed. Non. Sept. anno 1496.
 opusculum, nondum, triduo expleto, absolute
 tit. aut id. descripta menditur palamori lingua.

Epistolae subiecta est Philippi Beroaldi respo-
 opusculum summis effertur laudibus. Fingit
 se per somnium, duce Comite Pico Mirandula
 mortuo, ad inferorum sedes descendisse, &
 viderit, veteris & recentioris aevi heroes res
 que ab iis, gestas, in notis, somnio subiectis e-

Fuit iste JOANNES DE KITSCHER, su-
 SCHER, e vetere & nobili gente, quae eo-
 re in Misnia florebat, oriundus. Juris v-
 Doctor creatus, insignis orator & poeta exstitit
 ob rem a Vincentio rauenate, Petri filio,
 gio ornatus fuit, quod inter alia, *Tragicoco-*
 modo memoratae, praefixum fuit:

Laus patriae, virtutis honos, dilecte JOH
Salve quo nunquam charior alter erit
Tu non argento nec fuluo es deditus auro
Sed cunctis anima est gratior ipsa tibi
Te quoque fastidit Veneris damnosa voluptas
Quae solet insanos reddere saepe viros

*Et tibi nam pulchro mens est in corpore sano
 Dulce tibi nomen Misina (Misnia) clara dedit
 Ingenioque vales dubias componere lites
 Atque faues doctis ingeniose viris.
 Canonis es princeps, sacrarum gloria legum
 Alter Fabricius, religione Numa.
 Tu pater eloquii, germanae gloria gentis
 Te cuncti laudant utraque lingua colit
 Aurea nunc aetas, qua natus Tullius alter
 Lacteus & nobis Liuius alter adest.
 Iuppiter atque dedit famam sine labe tenere
 Oblectas multos, principibusque placeas
 Nos precor, o superi, nostrum seruate JOHANNEM
 Qui fandi splendor unicus estque decus
 Nunque vale ac italum memori sub pectore conde
 Quem fore ne dubita tempus in omne tuum.*

Et autem Petrus rauennas, hoc ad eum scripsit
 Gramma, quod legitur inter varia carmina, aureis
 Rauennatis opusculis quae supra p. 28 sqq. de-
 scriptus, adiecta:

*Quam sis ingeniis nimium generosus auorum
 Tu superas morum nobilitate genus
 Magnum nomen habes quod toto extenditur orbe
 Maius erit modo sint tempora longa tibi
 Turbaque doctorum seculo te nouit in isto
 Quilibet ingenii nobile laudat opus
 Caesar & ipse tuae capitur dulcedine linguae
 Eloquio mulces pectora cuncta tuo.*

Borgii, Ducis Saxoniae, consiliarius factus, a Bogis-
 lauo Pomeraniae Duce, cum is e terra sancta in
 patriam redisset, euocatus, eius in aulam concessit,
 consilarii aulici titulo ornatus, & ab eodem duce
 ad Augustam Vindelicorum missus fuit, quo in
 reere Tragicocomediam composuit. Cum anno
 1524 inter Bogislaum Ducem, & Stralsundam vr-
 nem, dissidia exorirentur grauissima, & consilis, quae
 ei dederat KITSCHERVS, ex voto minime cede-
 rent,

rent, ex re permotus, Pomeraniam reliquit
 triam se recepit. Ducis Saxoniae, Henricus
 arius factus, variis negotiis publicis interfuit
 enim Vito Ludowico Seckendorffio L. III. H
 theranismi Sect. 19. §. LXXII. Addit. III.
 cum anno 1538. visitatio ecclesiastica in
 Theodorico Pieussio, Rudolpho a Rechen
 partibus nobilium in Misnia, socius comes
 est. Deinde anno 1539. in causa Antonii
 berg, qui a Georgio Duce, ex arce Sch
 aliisque praediis deturbatus fuerat, Principi
 moriserat, procuratorem egit, vid. Seckendorff
 §. LXXIII. Addit. I. p. 223. Cum anno
 Philippi Hassiae Landgrafii bigamiam, cum
 ta de Sala, grauiissimae agitarentur con
 KITSCHERVS a duce Henrico, ad Saxoniam
 rem, legatus missus fuit, ut de hoc scandalo
 grafio dato, magnas apud Electorem querel
 neret, vid. Seckendorff. l. cit. Sect. 21. §. L
 Addit. III. p. 279. Quo tempore KITSC
 obierit, a scriptoribus istius temporis non
 fuit. Genealogiam eius contexuit Gabriel
 in *Stemmat. P. III. p. 137.* Vid. praeter
 Micraeli pommerische *Chronik und Geschichte*
 485. Adam. Rechenberg *Schediasm. histor*
Nobilitate Misniae litterata Lips. 1694. in 4.
 §. 31. qui haec talia de illo retulit: JOH
 DE KITSCHER Colbergensis & altenburg
signium cathedralium Ecclesiarum Praepositus
burgensis Canonicus J. V. Doctor & interpre
tissimus, reliquarum quoque bonorum litterar
ignarus, Philosophus denique, Orator & Poet
storiographus omnium peritissimus. Dni in
diis operam dedit, summaque cum laude Ita
rantibus in Juris subtilitatibus aequae ac in
scientiis ita profecit, ut breui Juris consultissim
serit. Hic utriusque Collegii bononiensis Ac
factus Rector, dum isthic litteraria fungeretur

inter alia ad Philippum Beroaldum, sibi amicis-
simum, scripsit Dialogum de Imperii rebus disertissi-
mo. Ex Italia dein ad natale solum reuersus, ma-
gno eloquentiae nec minoris utilitatis opuscula con-
tra posteritati reliquit: e quibus impressa circum-
stantur hodie Dialogus in defensionem poëticae, in
Musae interloquuntur: Dialogus, in quo virtus
fortuna dissidentes decertant: Temperantia &
Fortitudo interloquuntur: Dialogus, in quo virtus a For-
vinculis constringitur &c. item variae orationes
antifices & reges varios, Epistolae etiam ad diuer-
scriptae. De quibus vid. Centuria Scriptorum, qui
in Vitembergae, & Francofurti ad Oderam, vs-
que ad annum 1515. floruerunt, ex edit. J. J. Made-
lmstad. 1660. in 4. num. XCII. & Paull. Frehe-
batrum viror. eruditione claror. p. 802. Cla-
vis magna nominis fama annos natus XLIII. sub
miliano Imperatore & Leone X. anno 1514.

CLXXII.

derbegus Hoc est Vita & res strenue felici-
que gestae, Georgii Castrioti, Epiri regis,
contra facta Scanderbegi dicti, contra Turca-
manitatem & perfidiam, quae omnia suis
libris, & breui historico contextu cogno-
scimus, omnibusque Christianis, ad intelligendum,
inducendum & debellandum Turcicam rabiem im-
peratam, praesertim hoc tempore valde inser-
uientem. Authore Reuerendiss. D. GEORGIO BAR-
THOLOMEO PONTANO, a Braitenberg. S. Metrop.
Pragen. Praeposito, Olomucen. & Budissinen-
co, & Protonot. Apost. Com. Pal. S. Caes. Re-
uerendiss. Sereniss. que Ar-
chiduc.

*abducis, Maximiliani Consiliario. Hæc
Wecheliani apud Claudium Marnium &
Aubrii MDCIX. (1609) in 8. form.
293. except. epistola dedicator. & p.
lior, 12.*

Conscripserat Marinus Barletius, Sacer-
fis, *de vita, moribus ac rebus, præcipue a-
cas, gestis, Georgii Castrioti, libros XIII*
bibliothecæ barberinæ index Tom. I. p.
bibliotheca historica Struuii-budariana Tom.
testatur, Romæ nullo addito anni indicio
lucem prodierant, & anno 1537. Arge-
Caspar. Hedionem, denuo editi, & a Ph-
cero, cum eisdem Barletii *historia, de se-
dione*, Tom. III. *chronic. turcic.* fol. re-
serti fuerunt. Vid. David. Clement *Bibli-
rique & critique* Tom. II. p. 435 sqq.
teraria nostra p. 68. Cum uterque Barlet
BARTHOLDI PONTANI, a Braitenb-
rarior factus esset, nouam is editionem,
publ. maturandam censuit, utque iuuar-
orationes omnes, quas Barletius operi f-
rat, præmissis argumentis, ut historia bre-
ciperetur, ordine posuit, ut & in forma
ad ferendum vel versandum facili, impr-
sigillatim neque emtor, solutione magna
Confecrauit, hoc maioris operis barleti-
dium Jeroslao Borzita de Martinicz, S. C.
siliario, districtus Slanensis, capitaneo, &
ipsum in rarioribus esse collocandum test-
vid Clement I. cit. *Catalog. Biblioth. Ki-
T. I* p. 832. *Catalogus Biblioth. sulth*
Recensio inuenitur in *Bibliotheca hambu-
rica*, Centur. II. p. 158 sqq.

CLXXIII.

ALLIMACHI EXPERIENTIS de bello Tur-
is inferendo, Oratio grauiſſima, ac iam
ribus conuenientiſſima. Idem eiusdem hi-
de his quae a Venetis tentata ſunt, Perſis
taris contra Turcos mouendis, non ſolum
um elegantiâ conſcriptâ ſingulari, verum
aultis grauiſſimis conſultationibus ad id bel-
onficiendum referta. *Haganoae, ex officina
na, Anno M. D. XXXIII. (1533) in 4. fo-*
r.

ima & rara eſt editio, quam curauit Nicolaus
elius, & nomine Ruperti Palatini Rheni, vtrius-
ſauariae Ducis &c. inſcripſit. *Orationem PHI-*
VVS CALLIMACHVS, iam anno 1486. coram
centio IIX. Pontifice rom. pronunciauerat, vt
1, ad ineundum, cum Rege Poloniae, contra
as, foedus, excitaret. Niceron in *Memoires*
1. VI. p.207. illam hoc elogio ornauit: *Ce diſcours*
nt bon, & tout historique. On y voit un long détail
Etat de l'Empire Ottoman, de ſes forces & de ſes
uêtes, & de tout ce que les Princes chrétiens ont
pour empêcher ſes progrès. Adſeruatur in ſplendi-
na & inſtructiſſima Bibliotheca zaluſciana Codex
raceus elegantiffimus, exaratus ante annos circi-
CCLX. qui ſeptem PHILIPPI CALLIMACHI,
ntini *Opuscula* autographa, Sigismundo Auguſto
Poloniae, a Stanislao Gorski, canonico, oblata,
lectitur, inter quae num.4. exſtat *de bello Thur-*
ferendo ad innocencium octauum pontificem ma-
ianua ortum. oracio. vid. *ſpecimen Catalogi*
um MS. Bibliothecae zaluſcianae a Joanne Da-
Andrea Janozki Canonico Scarbimirienſi, eius-
ae Bibliothecae praefecto exhibitum iuſſu & ſum-
ptimi & munificentiffimi Principis Episcopi Cra-
couien-

rum perficarum historiae, Francof. 1603.
371 seqq.

Ipse PHILIPPVS CALLIMACHVS scripsit *de suis calamitatibus*, nondum sum, cuius codicem chartaceum summa spicuum Reuerendissimus & Cellissimus drez Stanislaus Kostka Comes Zalusci cracouiensis, Dux Seneriae, a Serenissimo, Jacobo Sobieski, testamento sibi, & multis codicibus egregiis, legatum obtinuit Dan. Andr. Janozki *specimen Catalogi Bibliothecae zaluscianae* p. 33. *Vita CALLIMACHI EXPERIENTIS* praenuntatur, eius *historiae de Vladislao rege, seu* *nenli Libr. II.* quam Jo. Michael Bruhl 1582. in 4. edidit. Jacobus Bongarsius descriptionem, cum *historia, de pugna* vixit *Scriptorib. rerum hungaricarum* Fr. p. 288 sqq. & Joann. Georg. Schwandtner *rer. hungaric. Tom. I. p. 441* sqq. Legit *ter vitas clarissimorum historicorum*, quae & *recensione* Christ. Gottlieb Bude in 8. prodire p. 248 sqq. Omnium vixit exponenda eius vita versati fuerunt *Au& nale de' letterati d' Italia. Tom. XXVI.*

lap. DX. p. 94. Jos. Simlerus *Bibliotheca* p. III.
 . Gerard. Jo. Vossius *de historic. latin.* L. III.
 IX. pag. 555 sqq. Giulio Negri in *Storia d'gli*
vi fiorentini p. II seqq. Martin. Cromerus in
 i Lib. XXX. pag. 440 seqq. edit. Colon. 1589.
 us Ferrarius in *prolusione* VIII. Tom. II.
varior. p. 110 sqq. edit. Jo. Fabricii, *Wolfen-*
 1711. in 8. P. Baile in *Dictionaire historique*
ique Tom. I. p. 1144 sqq. Fridericus Hanni-
 mpel, in *Dissertut. de Societate Abbreuiatorum*
 2, *Fenae* 1704. in 4. pag. 11 sqq. Jo. Alb. Fa-
 in *Bibliothec. med. & infim. Latinit.* Lib. III.
 seqq. *Bibliotheca hamburgensis historica* pas-
 primis Centur. X. p. 207 sqq. Jacobus Woit
ertat. de incrementis studiorum per Polonos ac
 i Lips. 1723. §. XX. pag. 29 seqq. Jo. Daniel
i de litterar. in Polonia Propagatoribus Dan-
 1746. in 4. §. XVII. p. 15 sqq. vbi epitaphium
 lducitur, quod Joannes Albertus, Casimiri Re-
 l. filius illi ponendum curauit:

iacet, heu! patria procul a regione sepultus,
rogenitas thusco sanguine, CALLIMACHUS.
m fatum variis aduersum erroribus egit,
uictum his tandem constituitque locis.
s est postquam virtutem regia sensit,
idit florentem Sarmatis ora virum
, inemor hospitii, tam mitis contulit isti
onsiliis regno commoda multa suis.
d sentit praesens & postera sentiet aetas:
ius iudicium sanctius esse solet
quoque aggressum, & quaedam maiora pa-
rantem
laud opportuno tempore, mors rapuit.

epitaphium legitur in Jacob. Bongarsii & Jo.
 . Schwandtneri II. citt. in Nicol. Reusneri *Ico-*
inae imaginibus viuis literis Cl. virorum ex typis
irchianis in lucem productis fol. H. 4. & par-
 I. G g ticulari

ticulam illius adtulit Paul. Freherus in *Theatrum*
eruditione claror. p. 1432.

CLXXIII.

Antiquitatum & Annalium Treuirensium
XXV. duobus Tomis comprehensi,
bus R. R. P. P. Soc. Jesu. P. CHRISTO-
BROWERO Gelro-Arnheimensi, & P. J.
MASENIO, Juliaco-Dalensi. Quorum
parasceuen, cum libris XXII. Annalium
Hic praeter Additamenta proparasceues
riae, III. reliquos Annalium libros, cum
tis indicebus, adiecit. Tomus I. Opus v-
tiquitatum monumentis aeri & ligno inci-
natum. Leodii ex officina typographica,
thiae Houii, ad insigne Paradisi terrestrii
periorum permisso. in fol. pp. 626. non
epistola dedicator. praefat. & indice folior.

Tomus II. ibid. eod. pp. 566. except.
la dedicator. & indice folior. 28. & indice
nologic. Historiae treuirensis pp. 43.

Asterisco, raritatis indicio, opus notatur in
Bibliob. mencken. pag. 370. CHRISTOPH.
BROWERVS, Arnheimiae in Geldria anno 15
tus, in Jesuitarum Collegiis, colonienfi, treu-
fuldensi enutritus, per triginta quidem annor-
tium, huic operi insudauerat, sed minime ut
illi esse licuerat, ut eius editionem oculis sui
spicere posset. Prodierunt sane Antiquitatum
nalium treuirensium Libri XXII. cum iam
anni, ab eius morte, quam 1617. nephriticis
thriticis doloribus correptus, subiit, praeterlap-

an 1626. curante Bernh. Gualthero. Sed inter
mos libros, haec prima editio omni iure referri
cum exemplaria fere omnia, iussu Philippi
ophori, Electoris treuirensis, e profapia Soeter-
a oriundi, suppressa & e hominum conspectu
a fuerunt. Vid. *Bibliotheca hamburgensis histo-*
entur. III. p. 246 seqq. Jo. Georg. Schelhorn
itat. litterar. Tom. II. p. 346. Insignem igi-
doctis viris iniit gratiam, JACOBVS MASE-
, quod nobile hoc historiae atque antiquitatum
anize monumentum, e situ & tenebris protra-
, nouisque supplementis augeret. Inchoantur
VERI *Annales*, cum anno, a nato Christo 270.
in Dioeceli treuirensi, ad annum vsque 1600.
, exponunt; MASENIUS autem narrationem
inum vsque 1652. produxit. Id potissimum in
teriori historia agit BROWERVS, vt Guilielmi
ndri, qui id sibi datum esse existimauerat nego-
, vt in *Annalibus sine Commentariis, de origine*
et antiquissimae ciuitatis Augustae Treuironum,
nae 1576. editis, ciuitatis controuerfiam, quae
um archiepiscopo treuirensi intercedebat, paullo
mentius defenderet, narrationes & argumenta
teret & causfam treuirensis archiepiscopi contra
atem ageret. Primam operis partem MASE-
s dicauit Carolo Gaspar. a Petra, Ecclesiae tre-
vis Archiepiscopo; secundam Metropolitanae
rensis ecclesiae Praelatis & Canonicis capitulari-

Recensio operis vid. in *Biblioth. hamburgensi*
re. 1. cit. in *Bibliotheca historica* Struuiobude-
p. 993. Redegit postea MASENIUS ipse hoc
in *compendium*, atque edidit titulo: *Epitomes*
illum treuirensium, *Augustae Treuiron.* 1676. in 8.

quidem a MASENIO, haec epitome perrara,
lus, quam ad annum 1672. perducta fuit, sed ad-
illi anonymus quidam, supplementum 12. pla-
rum, quo tristia fata, quae vrbs illa, cum Archi-
topatu treuirensi, per tres annos 1673-75. cum

a Gallis, qui urbem expugnauerant, miserantur, pertulerat, exponuntur. Conf. *Bibliotheca burgensis historica* l. c. p. 251 sqq. *Bibliotheca Struuii - buderiana* l. cit. De CHRISTOPHORO BROWERO vid. Phil. Alegambe *Bibliotheca Societat. Jesu Rom.* 1676. in fol. p. 73.

CLXXV.

Bibliotheca chalcographica, Illustrum atque eruditione in tota Europa, Clarum Virorum Theologorum, Jurisconsultorum, Historicorum, Geographorum, Philosophorum, Poetarum, Musicorumque. Collectore JANO JACOBO BOEDIO Ves: Sculptore Jan: Theod: de Breda cogn. Antehac cum vitis editorum & in partes distributorum, nunc vero coniunctis Iconibus & distichis singulorum subiiciendibitorum, & ab eorum exitu, continuatorum cofurti Impensis Joannis Ammonii Bibliopola MDCL. (1650) in 4. folior. 239.

De insigni libri raritate testes habemus Siob. Apinū in *Anleitung wie man die Bildrühmter und gelehrter Männer mit Nutzen sieht und denen dagegen gemachten Einwendungen sich begegnen soll*, Nürnberg 1728. in 8. p. 1. Jo. Vogtium in *Catalog. libr. rarior.* pag. 1 *Nachrichten von einer hallischen Bibliothek* I p. 273. *Catalog. Bibliothecae salthen.* p. 132. editiones recenset Nicéron Tom. XII. p. 31 ber complectitur 234. imagines virorum illi Exemplari, quo utimur, tres continuationes accesserunt, quarum heic adscribimus titulos.

CLXXVI.

Pars Bibliothecae chalcographicae, id est continuatio prima, iconum virorum virtute eruditione illustrium, quorum alii inter se iam olim desierunt, alii vero nunc quoque ali lumine bonorum dignitatum suarum per gloria : Sculptore Sebastiano Furckio ui nunc additur natalium & obituum succinatio, adiectis singulorum iconibus singulis. *Frankofurti, impensis Johannis Ammonii* *anno MDCL. (1650) folior. 57.*

eniuntur in illa continuatione LIII. imagines, ut exemplar in den *Nachrichten von einer hal- Bibliothek* l. cit. descriptum, LII. tantum- complexum fuerit. Non omnibus imaginibus iuntur *disticha*, quae seorsum impressa tribus fo- aemittuntur.

CLXXVII.

Pars Bibliothecae Chalcographicae Id Est Continuatio Secunda Iconum Virorum m, Quorum alii quidem inter viuos esse m desierunt, alii vero nunc quoque aura, n suorum perfruuntur gloria. Sculptore Ammonio *Junior* Chalcograph. Adiectis um Iconibus singulis *distichis*. *Impensis Jo- hannis Senior Cuius & Bibliopolae. Franc- d Moenum. Anno MDCL. (1650) fo-*

Nostrum exemplar, duabus imaginibus
 illo, quod describitur in den *Nachricht*
hallischen Bibliothek I. cit pag. 274. In
 rum ob oculos ponuntur L. quibus in
 & praefatiuncula bibliopolae Joannis An
 mittitur, in qua Lectores rogat, ut illu
 gibus subministrandis, sine in natalibus
 libus humaniter indicandis, iuvare, & si
 rias petere liceat, eas insuper suppeditare

CLXXIX.

VIII. Pars Bibliothecae Chalcographicae
 Continuatio Tertia. Iconu
 Illustrum, quorum alii quidem inter vi
 olim defuerunt, alii vero nunc quoque
 rum suorum perfruuntur gloria. Seg
 mente Ammonio, Chalcogr. Francof.
 gulorum Iconibus singulis distichis
 ad Mrenum. Impensis Johannis Animi
 Bibliopot. Anno 1652. in 4. folior. 54.

Continet haec pars icones L. Epigram
 lis iconibus subiecta, seorsum etiam tri
 pressa, praemittuntur. Partem etiam
chalcographicae VIII. siue Continuatio
 lucem exiit, legimus apud Niceronun
 denen *Nachrichten von einer hallischen*
 sed in nostro exemplari non inueniatur.
vat. select. halens. Tom. III. p. 35 sqq.

Vitam JANI JACOBI BOISSARD
 celeberrimi, Vesuntione Sequanorum (B
 no 1528 nati, & Metis anno 1602, mo
 verbis exposuerunt Martinus Hancius.
 manar. *Scriptoribus* Tom. I. pag. 257 se
 Gotthelf Struvius in *dissertationibus* II

otis JANI JACOBI BOISSARDI, quae exstant
Observationibus halensibus *selectis* Tom. III. p. 1
 1. Niceron in *Memoires* Tom. XII. p. 303 seqq.
 16. *Dictionaire* de Mr. Baile Tom. I. pag. 588 sqq.
lecta litteraria de libris rarior. p. 136 sqq.

CLXXVIII.

CASAE V. Cl. Galateus. Seu de morum
 honestate & Elegantia, Liber ex Italico Lati-
Interprete NATHANE CHYTRAE O. Eius-
 CASAE Libellus de officiis inter potentiores
 priores amicos. *Francofurti apud Andream*
olum MDLXXX. (1580) in 8. pp. 130. si prae-
 & adpendix except. fuerit.

Galateo ovèro de' Costumi di GIOV. DELLA CA-
prodierat con l'Orazione à Carlo V. Impera-
in Firenze per i Giunti 1560. in 8. vid. Nicol.
 Haym, *Notizia de' libri rari, nella lingua italiana*
 182. *Cet Ouvrage*, ait Niceron in *Memoir.* Tom.
 pag. 121 seqq. *est le plus estimé de tous ceux de*
 CASA; *Il n'y a point de langue, en laquelle il*
été imprimé. En effet c'est le livre italien le
écrit après le Decamerone de Boccace. C'est
entretien sur la maniere de plaire dans le commer-
la vie. NATHAN CHYTRAEVS, poetices,
 academia rostochiensis, professor, versionem suam,
 mit Nicolao Casae, regni Daniae Cancellario,
 1577. *Epistolam* dedicatorem sequitur Jo-
 nis Caselii, ad eundem Nicolaum Casium, *epistola*,
 Commentationem CHYTRAEI scripta Rostoch.
 78. Excipit illam *praefatio*, ad omnes bonarum lit-
 rum studiosos adolescentes. In Jo. Caselii pro-
 do agitur, de tribus virtutibus cognatis, quarum
 petuus est usus, in consuetudine hominum, de

veritate, humanitate, urbanitate. In *Galateo* ipso, demonstratur potissimum, quod quaeque quae cuipiam ex sensibus molesta & grauis, & potentiae contraria est, & praeterea quae in rerum turpium, & odiosarum animo subiicit, etiam aduersatur intellectui, quod, inquam, si di res, aut actio, tamquam magnopere aliis dis omni cura & industria debeat vitari. Quapropter aliorum praesentia, non solum non faciendae, impurae, aut foetidae, aut taediosae, aut ston mouentes, verum etiam mentionem earum deceat, quoniam non tantum actio, aut res eiusmodi rerum displicet, sed eas etiam quae vel modo, vel gestu, imaginationi alterius ad re, indecorum, quid? nonnunquam turpe esse s gallicum sermonem libellus conuersus, & edit hoc titulo: *Galatée, ou l'art de plaire dans la sation, traduit de l'Italien de JEAN DE LA par le Sieur du Hamel, Paris 1678.* in 12. hispanica per Dominicum de Bezerra prodit 1585. in 12. vid. Nicéron l. cit. Adim versionem CHYTRAEI latinae, alius JO. GAL bellus, quem latine primum conscripserat, pol ro ipse in herruscum sermonem conuerterat *Trattato degli Vfficii comuni, trà gli amici s ri & inferiori.* Prima vice editus fuit Flo 1561. in 8. Huic adiecit CHYTRAEVS loc nullos bonorum auctorum, tam latinorum quam rum, quos in scriptione Galatei auctor expressi tem respexisse videtur. Vtrumque libellum it cuius variae exstant editiones, Abbas Joan. B Casotti, notis Petri Dini, Jacobi Corbinelli, Menagii, Anton. Mariae Saluini, & suis propt etum, ornatumque inseruit, collectioni de opere di Mons. GIOV. DELLA CASA, a copiosa giunta di scritture non piu stampate, qua dit Florent. 1707. III. Tom. in 4. Libellus, eius inter potentiores & tenuiores amicos reper

AE monumentis latinis, Florent. in officina
Bernardi filiorum, 1567. in 4. & a Nicol.
Gundlingio, Halae Magdeb. 1709. in 4. edi-
tores, qui res, ad JO. CASAM, episco-
pue tantum, pertinentes, exposuerunt, iam
imus in *Analectis litterariis* p. 214 sqq.

ATHANE CHYTRAEQ, Daudis fratre na-
e, poeseos, in Academia rostochiensis pro-
pul Menzingae in Palatinatu anno 1543. na-
m. 1598. mortuus, multis scriptis editis in-
id. *Etwas von gelehrten rostockischen Sachen*
p. 337. 344. 371. 474. & alibi passim.

CXXC.

aristi, ex quattuor euangelistis *per deuotum*
rum PETRUM KYERSLACH, ordinis
um, cum tractatu de planctu Marie. in
48.

uli, litteris gothicis expressi, titulus, haud
atis adcurate adlatus conspicitur a Michael,
e in *Annal. typogr.* Tom. I. p. 487. In
ulis subiicitur, figura ligno incisa, quae Chri-
ci adfixum matrem, & discipulum, duosque
efert, quorum vnus lanceae ictu, Christi la-
t. Folio 31, alia Christi cruci adfixi reperi-
o, ad descriptionem, quam dedit opusculi
effigiata. Folio 45. haec leguntur verba:
*collectura ex diuersis doctoribus, super passio-
ini, explicatam & descriptam, per quattuor
las. Anno dni. M. CCCC. LXXXVII. (1487)*
am folii altera pagina, inchoatur B. Bernardi
in Marie Tractatus brevis, cui hisce verbis
onitur: *Explicit Tractatus b. Bernardi de
Marie.* Josias Simlerus in *Bibliotheca* p. 559.
n. Possevinus in *Apparat. sacra* Tom. III.

p. 58. eiusmodi tantum verbis, fecerunt mentionem: PETRVS DE KYRSLACKEN *Praedicatorum*, scripsit de passione domini Anno D. 1488. Illum fuisse, Lectorem in Norimbergae, & monasteriorum Sueviae vicarium generalem, docet Jacobus Echard *pro. ordin. Praedicator. Tom. I. p. 858* opusculum satis rarum esse, ex eo patet, res citari, cum auctore *lexici eruditorum* col. 2190. dubitant, an inter libros imprints debeat, an adhuc in MSis deliteat. In Weidneri *Catalogo dererickigen Lehrer, Anfang der christlichen Kirche, bis hieher Christi erlüttert haben*, qui adicitur eiusdem *Kinderlehren, Augspurg 1725. in 8.* PETRI LACKEN nomen frustra quaesieris. In *planctu Mariae*; ab editoribus, *operum S. claraeuallensis*, recentioribus, ad ea opus solet, quae supposititia sunt, & S. Berni mentionantur.

CXXCI.

Manuale Parrochialium sacerdotum. lior. 12.

Plures, sine dubio & diuersae, pro diu cesum & paroeciarum ratione, huius libe editiones, cum tempore praesertim medi libet fere presbyter, & sacerdos parrochiali di manuali instructus esse deberet. Colligi *Statutis ecclesiae nannetensis*, in Edmund. & Ursini Durandi *Tom. III. Thesauri notor. col. 934.* ubi haec legimus verba: *libra citur manuale habeant singuli presbyteri p. ubi continetur ordo seruitii mortuorum, baptisum, extremac unctionis &c.* Exempl

vere nobis licet, iam anno domini Millesimo. LV. (1255) compilatum dicitur. In XVI. di-
ar capita, quae cum libri initio, hic adscribi-

- Capitula Contenta in hoc libello.
- Sancta synodo Capitulum primum.
- Sacramento baptismatis. Cap. II.
- Sacramento Confirmationis Cap. vel diuisio III.
- Sacramento altaris vel eucharistie Cap. & di-
stinctio IIII.
- Sacramento Confessionis. Cap. diuisio vel discre-
tio V.
- Sacramento Ordinis. Cap. VI.
- Sacramento matrimonii. Cap. principium & ini-
tium VII.
- Sacramento eterne uictionis Cap. vel principa-
tus. IIX.
- negociis & officiis Clericorum. Cap. ciuitas aut
regnum. IX.
- inimunitate ecclesiarum & rerum ad eas perti-
nentium. Capitul. X.
- observatione Ieiuniorum Cap. propositio vel &
conclusio XI.
- Festiuitatibus. Duodecimum.
- Bissexto Capitul. XIII.
- die Pasce (Paschae) Cap. XIIII.
- ieiuniis quattuor temporum Cap. XV.
- sententia Excommunicationis Cap. XVI.
- incipit Manuale Parrochialium Sacerdotum.

iam ex quorundum simplicium ignorantia sacer-
n, aliquando quedam sunt que vergere possunt in
m & aliorum periculum animarum; hoc eis sub
tate notauimus. non ut ipsi occasione istorum, in
o obligentur de nouo; sed ut de his que agere de-
simpliciter informentur. In fine adiiciuntur ca-
obseruandi ab Episcopo, nimirum: Incendiarii,
otis fractis. Iniectione manuum in parentes. Ho-
micide,

micide. Mulieros necantes pueros: vel alio
ortum) procurantes. De manialibus stupra-
tus de parentela: vel consanguinea: vel de
iurii peccatum. Peccatum contra naturam
legium. Sortilegium cum brutis. Isti ver-
bis in manuali adpositis utamur, sum-
Pape:

Ad Papam clerum feriens: falsarius: in
Ecclesiam: si non audens celebrare missas.
Typographus opusculo, litteris gothicis
haec verba adscripsit: *Impressum Landsab-
rabilem dominum Joannem Weyssenburger
senburger) Anno dni. M. D. XX. (1520) in
gusti. Michael Maittaire istam editionem non*

CXXCII.

PUBLI OVIDII NASONIS, *salmonensis*
amandi libri III. & de remedio an-
fol. folior. 58.

In fine codicis rarissimi, litteris gothicis
bus impressi, haec typographus prodidit verb
PUBLI NASONIS OVIDII *de remedio an-*
liciter explicit. Impressus in Augusta per Gi-
Zainer ex. Reutlingen progenitum Anno
CCCC° LXXI° (1471) XV° Kal. Februarii.
Maittaire illius non habuisse videtur notitiam
in *Annalibus typographicis* eam non me-
rit. Ita vero liber impressus est, ut litterae
initiales, a vocibus, quas inchoant, paullo
ciantur seiunctae, ea quidem ratione, ut Aldo
suos exscribere, in more positum erat. Quo-
tionem codicis adtinet, ille, si pauca quaedam
ora exceperis, ab editionibus recentioribus re-
cedit. Sic v. c. in editionibus recentioribus
v. 3-6. legitur:

*ætas amans donet viridi mea carmina palma
 Praefero asraeo mæonioque seni
 ilis ab armiferis priameius hospes amyclis
 Candida cum rapta coniuge vela dedit.*

ex vero noster, hos versus hac ratione expressit:
*ætas amans ornet viridi mea tempora palma
 praefero ascreo meonioque seni
 ilis ab armiferis priameius hospes amyclis
 candida cum rapta coniuge vela dedit.*

Libr. v. 11. 12.

*non satis est venisse tibi me vate puellam
 Arte mea capta est, arte tenenda mea est.*

* * * * *

*non satis est inuenisse tibi me vate puellam
 Arte mea capta est arte tenenda mea.*

CXXCII.

VIDII NASONIS, *Sulmonensis Elegiogra-
 borum Vexilliferi.* Ars amandi ad Iuuentu-
 manam.

Olon Distrophon Andree Prepositi De-
 litzschensis

Ad Lectorem

*maior aligeri pueri. nunc castra sequaris
 itas dum viridis: dum tibi forma nitet
 a vicens euo quisquis fastidit amoris
 hic pendet Veneri sera tributa senex
 testes elimat amor: purgat rudicatem
 Cultorum morum dicitur esse parens*

Quis-

Quisquis ab humanis penetralibus

Cernitur e mundo tollere dulce in
in 4. folior. 72.

In fine editionis, litteris gothicis excusantur verba: *Ingeniosissimi vatis OVIDII NIS sulmonensis Ars amandi finit. Impressum Abiegno (Thanner) civis Liptzensis. latis nostris M.CCCC LXXXVIII. (1498)* typographus insignia sua adposuit. Neque Maittaire, neque illius continuator, Jo. Leichius editionis satis raræ fecerunt. Sequitur altera ista editio, eandem plane quam in superioreprehendimus.

De Joanne Praeposito, siue Probst, deliquit aliquid aliud compertum habemus, quam quod in Lipsia docuerit, & anno 1513. & 1514. honoris magnifici munus in ea academia gesserit. Zachar. Schneideri *Chronicon Lipsiense*, Lips. in 4. p. 317. 318.

CXXCIII.

PUBLII OVIDII NASONIS *Fastorum* cum argumentis in librorum capitibus
in 4. folior. 100.

Editioni litterarum caractere gothico exhibitus est *dicrum festorum cuiuslibet, apud nos, mensis, index*. Illius fini typographus scripsit verba: *PUBLII OVIDII NASONIS sulmonensis poete clarissimi Fastorum libri sexti finit. Impressum Liptzk per providum necessarium virum Baccalaureum Martinum Hersem Anno Millesimoquingentesimo duodecimo*

th. Henric Leichius, istam editionem omisit, sed
am, vno anno recentiore, in *Annal. typogr. li-*
ens. p. 93. adtulit, quae forte eadem est, quam
scribimus. Quemlibet librum antecedit *Tetrastii-*
dicolon auctore Petro eolico, quod argumentum
ri ob oculos ponit. Speciminis loco, illa adscri-
e non pigebit, quae in fronte libri I. & II. legun-

Digerit in primo, menses quos continet annos
Quodque habet officium quilibet inde dies
Posthec describit primum, Jano duce mensem
Quicquid & annales addidit ipse docent.

* * * * *

Febrius hinc Janum sequitur recto ordine mensis
Quisque dies cuiquam sit sacer inde deo
Ortus & occasus stellarum: romulus inde
Et casta huic mensi semina finis erit.

CXXCV.

VIDI quindecim metamorphoseos libri di-
ligentius recogniti cum familiaribus com-
pariis: & indice alphabetico ab aicensio sum-
ma collecto.

Virtus animi rebus prestare caducis
reditur: ex cultis nil dignum duxero libris
Ecce parare tibi posthac studiosa iuventus
E potes modico quos multo impressimus
auro.

Mandantur lugduni ab Jacobo huguetano eiusdem
artis bibliopola & ciue in vico mercuriali vulga-
a la rue merchiere ad angiportum qui in ara-
ducit. Et parrhisus in vico sancti Jacobi sub
diua

diua virgine prope sanctum benedictum in
 208. exceptis foliis 10. prioribus.

In titulo, editionis rarissimae, Michaelis
 Jo. Alb. Fabricio, Jo. Henr. Leichio, &
 gnitae, litteris gothicis linculentis, exscrip-
 spicimus insignia Bibliopolae Jacobi Hugue-
 drato inscripta, cuius angulis adsident super
 vrsus & leo, vterque coronatus, inferioribus
 agnus, cum hac epigraphe: *La marque de*
Huguetan. libraire. en; Cum vocula *en* in
 leone posita sit, leonis simulacrum, urbem
 sem (Lion) vt in Gallorum rebus de Piccardia
 solet, designare coniecimus. Is igitur verba
 reger erit sensus: *La Marque de Jaques*
libraire en Lion. In secunda tituli pagina,
 breue Jodoci Badii Ascensii, legitur epistola

Jodocus Badius Ascensius Jacobo Hugue-
ac probo Bibliopole ac eius lugdunen. scilicet
Cum hisce diebus Lugduni agerem: rogasti na-
phoseon opus relegerem: additurus si congruen-
tur nonnihil. Religi, adiecique annotatiunculas
atque in ordinem alphabeticum notatu digna coll-
stigauique subinde, quae inuersa offendi. Sed
molestie fero) tanta est multorum negligentia vt
ror nouissimus primo sit peior. Tu vero, si me
secundam opellam a nobis exiges: perspicies. Et
tem tuo nomini penitus destinata dedico eidem.
Ad XV. Kalendas Junias anni MCCCCCI.

Sequitur P OVIDII NASONIS *vita*, in qua
 alia leguntur versiculi, quibus OVIDIVS testi-
 tur, se relegatione fuisse prohibitum, quae
 metamorphoseon libros, sub limam reuocaret
 emendaret:

Orba parente suo quicumque volumina tangis:
His saltem vestigia detur in vrbe locus.

Quoque magis faueas: non sunt hec edita ab
Sed quasi de domini funere raptata sui.

*quid in his igitur vitii rude carmen habebit:
mendaturus: si licuisset: eram.*

**OVIDII vitam excipit: Ad illustrissimum Man-
cipem Franciscum Gonzagam, Raphaelis Re-
rrationum in OVIDII Metamorphosin praefatio.**
est Venetiis Nonis Septembris 1493. ex quo col-
Raphaelis Regii in OVIDII Metamorphosin
onem, tunc temporis primum prodierit. Du-
autem, Hoc anno, in lucem emissam fuisse
am, testatur Mich. Maittaire Tom. I. *Annal.*
p. 560. qui alteram Venetiis per Bonetum Lo-
impensis Octauiani Scoti an. 1493. prodierit
at, quae sine dubio omnium est prima. Nam
imprensa Venetiis per Bernardinum Benaliam,
gi Raphaelis Regii verba, prodidit Michael
re l. cit. not. I. P. OVIDII Metamorphosis
egris ac emendatissimis Raphaelis Regii enarra-
, & reprehensione illarum ineptiarum, quibus
quaternio, primae editionis fuit inquinatus.
ioni Raphael. Regii hoc adpositum est epi-
:

*nimosa phalanx dicendi tracta lepore
ulce melos poesis si quod mire placet:
ONIS celeres tersos captate libellos:
uos vetus errorum pestis inborruerat.
metamorphoseos (nam sedula pulsat ad edes)
vigore brumali torpeat ampla manus.
cserate sinus. digna mercede vocate
rata ferent gratis premia subsidiis.*

*index eorum, quae libro metamorphos. conti-
quo finito, conspicitur Systema mundi ex mente
i descriptum. In fine codicis, typographus
it: PVBII OVIDII NASONIS metamorpho-
r una cum enarrationibus Raphaelis Regii du-
repertorio. Lugduni impressus per magistrum
im Wolff de alemannia. Die XXIX. Nouembr.
ni. M. quingentesimoprimum (1501).*

De Jodoco Badio, qui a patria Ask siue Aske Brabantia, Ascensii cognomen obtinuit, cuius typographo seculi XV: & XVI. in Gallia celeberrimus prae ceteris legi meretur P. Baile *Dictionaire* T. I. p. 414. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* T. I. Sect. II. p. 14. T. II. p. 420. Mich. Maittaire *typogr.* Tom. II. p. 66 sqq. Jo. Contr. Zeltner *Storum in Typographiis eruditorum centuria*, B. 1716. in 8. p. 76 sqq. Numerosae proles parens dicitur diem supremum, anno aetatis LXXII. 1535. Varius illum ornauit epitaphiis, graecis, nis, Henricus Stephanus, e quibus vnum alibi adscribere licebit:

*Hic, liberorum plurimorum qui parens,
Parens librorum plurimorum qui fuit,
Situs Jodocus Badius, est ascensius.
Plures fuerunt liberis tamen libri,
Quod iam senescens coepit illos gignere,
Aetate florens coepit hos quod edere.*

* * *

Κεῖνος ὁ καὶ Μούσαις καὶ Ἄρτι περισσὰ ποιήσας
Παρισίῳ Βάδιος κεύθεται ἐν δαπίδῳ.
Βίβλους μὲν Μούσαισι, Ἄρτι δὲ ἄρσενος υἱοῦς,
Ἔργατα εἰρήνης, ἔργατα καὶ πολέμου.
Καὶ τάχα δ' ἴσκει πατὴρ ἴσθαι παίδωντε βίβλωντε,
Εἰ, ὅτε βιβλοτοκῇ, ἤρξατο παιδοτοκεῖν.

A viris criticis, animaduersionibus & emendationibus, in auctores veteres classicos, non parem gratiam. Franciscus sane Floridus Sabinus paullo quiores in eum fuisse videtur animo, cum L. H. I. *num subcisu*. Cap. XXII. in Jani Gruteri *La sine face artium liberalium* Tom. I. p. 1153. hac ne de illo scribit: Jodocus Badius ascensius, *is tum praefegnen, barbariei columen, atque, ut in conferam, Antonii Mancinelli interpres, dignum ut aiunt, patella operculum, insigni fretus impu* P. Virgilii opera, coeno, ne dicam merda oba

■ *pauca in eruditissimis viris, reprehendere ausus est, ac ob singularem inscitiam, summis labris degustare potuit &c.*

Raphael Regius, natione Italus, urbem bergomen-
 a patriam nactus est; Litteras graecas & latinas
 obe calluit, & a senatu veneto, publico conductus
 pendio, tum Patauii, tum Venetiis, humanitatis
 lia, publice professus est. Inclaruit seculo XV.
 finem vergente, & initio seculi XVI. & varia in
 eres auctores, in lucem emisit commentaria, vid.
 E. Simleri *Bibliotheca* p. 596. Christ. Schoettgenii
sinuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinitat.
 XVII. p. 141. Conf. quoque Joannis Britannici,
 xiani, praefatio *Explicationibus in Horatii artem*
dicam, sermones & epistolas praemissa, in Eminentiss.
 incipis ANGELI MARIAE R. E. Cardinalis Biblio-
 carii QVIRINI, *Specimine variae litteraturae, quae*
urbe Brixia, eiusque ditione paullo post typographiae
umabula florebat. P. I. Brix. 1739. in 4. form. mai.
 24. vbi etiam de diffidiis atrocissimis, inter Cal-
 urnium, Marinum Becichemum, scodrensem, &
 phael. Regium agitat p. 91. omnium optima ex-
 etur narratio. Raphael Regius sane Calphurnium,
 uti rabidus canis inuadit, cuius rei testis, *disputa-*
ois est inscriptio, quam contra Calphurnium scri-
 t, & Venetiis 1490. euulgauit, vbi haec leguntur:
 phaelis Regii, *in nonnullos errorum, cuiusdam Cal-*
urnii, bestiae Disputatio. Conf. Jo. Alb. Fabricii
lioth. med. & infim. Latinitat. L. XII. p. 87 sqq.

CXXCVI.

QVIDII Metamorphosis, cum integris ac
 emendatissimis Raphaelis Regii enarrationi-
 & repraehensione illarum ineptiarum quibus
 us Quaternio primae editionibus (editionis)
 inquinatus. in fol. folior. 167.

Editionem oppido raram, apud Mich.
& alios frustra quaesivimus. In fine legunt
verba: *Impressum auro domini M CCCCC. V.*
Die vero VII. Februarii. Loci & typographi
prorsus destituitur, litterarum autem charac-
mani, in Italia hanc editionem, suos habere
nos docent. Tituli verba indicio sunt, illae
phaelis Regii edit. *Venetis per Bernardinum*
1493. in fol. esse exscriptam. Epistola Rgi
ad Franc. Gonzagam, P. OVIDII NASON
index eorum, quae in libris metamorphos a
continentur, quae omnia, in editione mod-
pra, exstare diximus, heic etiam locum in
Systema, autem *mundi*, cuius fecimus simili-
tionem, heic paullisper mutatum est. Editit
dunt 1) Raphael. Regii, *ad clarissimos equi-*
nium Buldonum, Joan. Francisc. Paschalicum
minicum Bollandum, (qui idem sine dubio et
supra, Tractatum de conceptione gloriosissimae
triciis Virginis Mariae, descripsimus) eloqui
advocatores oratio, suae ut eminentiss. qv
illam Tom. I. specimin. variae litteraturae
p. 92. satis quidem adposite nominavit, in
quaedam clamitatio, qua iustitiam sibi admini-
petit, aduersus suarum *enarrationum deprava-*
vocat, eo quidem furore atque verborum im-
Raphael. Regium, mentis suae tunc tempore
satis fuisse compotem, ex illa colligas. Pa-
heic in lectorum transcriberemus gratiam,
illud ab eminentissimo patre purpurato, factum
qui l. cit. excerptum ex illa dedit, satis lucu-
In calce *declamationis*, collocata conspicitur
stola Raphael. Regii, *ad Paullum Cornelium*
cium venetum, doctissimum sapientissimumque
rem. In illa etiam conqueritur auctor epistol-
tionem primam ab Octauiano Scoto impressam
foedissime, siue librariorum incuria, siue invidos
spiratione esse depravatam. Existimat emine

irinus l. c. p. 95. istam *epistolam* secundae editioni se praefixam, quoniam Regius, errores, qui in undam editionem irreperant, excusat, & inter Cornelium his verbis compellat: *Tu namque es & modestia, & doctrina, ut quae bene scribuntur, in te commendes, quae vero festinatione, librariorumue via peccantur, illa benigne excuses.* Minime autem anno 1497. euulgata, ut quidem eminentissimus Princeps existimat, secunda est, sed illam, nisi mur, secundam esse censemus, quam supra, auctore Mich. Maittaire Tom. I. *Annal. typogr.* p. 560. citis per Bernardinum Benalium 1493. in fol. protulimus. Id heic silentio praeterire non possumus, quod editio, cui describendae, iam impendimus, tam, hypothetarum erroribus valde sit deformata, abus, ne ipsius tituli verba, immunia fuerunt.

CXXCVII.

In hoc volumine continentur Annotationes in omnia OVIDII opera. Index fabularum, rerum, quae insunt hoc libro, secundum Alphabeti. OVIDII Metamorphoseon XV. Aldus in 8. folior. 47. & 203.

ars Operum est OVIDII, quae Aldus plus vna vice officina sua typographica, in lucem prodire iussit licam. Tres editiones memorantur in den *Merkdigg. der königl. Biblioth. zu Dresden* Tom. III. 34 sqq. Quo autem nostra, editio tempore in em exierit, pro certo adfirmare non sustinemus, neque in duplici titulo, neque in fine adpositus us fuerit. Praemittuntur nostro volumini, *variae lectiones, emendationes atque mutationes*, quas antiquis libris se inuenisse testatur Aldus in *praefatione ad Lectorem*. Complent folia 31. neque

Solum ad *Metamorphosin*, sed quoque ad reliqua
 OVIDII opera spectant. Eas sequuntur *Impressores*
 ex omnibus tribus voluminibus folior. 6. *Lib-
 bularum* 9. folia replet. Libros *metamorphosin*
 praecedit titulus: OVIDII *Metamorphoseon* l
Aldus. Si coniecturae locus fuerit, librum
 recensemus, secundae editionis partem credi
 quae anno 1516. & 1517. ex officina *aldii*
 fuit.

De PVALII OVIDII NASONIS *Metam-*
 & aliis, quos conscripsit libris, variisque edi-
 tionibus, vid. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. lat.*
 Libr. I. Cap. XV. p. 265 sqq. Tom. II. p.
Vitam P. OVIDII NASONIS, praeter duos
 antiquos, e Pomponii Laeti, & farnesiani
 productos, & praeter Paull. Marsum, Raph.
 Aldum Manucium, Christophor. Zarotrum,
 Ciofanum, Anton. Volscum, quorum nactus
 OVIDIO, variis OVIDII praemittuntur edi-
 tione chronologico, sic delineatam dedit Joann.
 ut poetae fata & opera, veris adsignentur ann.
 que philologicis & historicis illustrentur, atque
 itei aeni ritus moresque varii illustrentur.
 1708. in 8. pp. 240. si praemissa & indicem e
 Eandem postea vitam ab auctore emendatam
 Petrus Burmannus splendidissimae operum
 addidit editioni, quam *Amstelod.* 1727. III
 in 4. euulgavit. Exstat Tomo III. in Ap-
 27-120. Conf. Filippo Argelati *Vita di P.*
 NASONE, quae OVIDII libris *Fastorum* p
 conspicitur, in *Corpore poetarum latinor. cum*
versione editorum Tom. XXIII. *Mediolani* 174
 Jo. Nic. Funccii *de virili aetate lat. linguae* Con-
Marburg. Cattor. 1727. in 4. P. I. Cap. III. §. 2
 sqq. p. 251 sqq. Adr. Baillet *Jugemens des*
 Tom. III. P. I. p. 240 sqq. P. Baile *Dictionaire*
 p. 2137 sqq. Gottfr. Ephraim Mullers *bislon*

Einleitung zu nöthiger Kenntniß und nützlichem
 be der alten lateinischen Schriftsteller Tom. III.
 p. XIII. p. 1-208.

CXXCIIX.

.LVS. TIBVLLVS. PROPERTIVS. in 8.
 Nr. 151.

Impressionis in fine libri his designatur ver-
 netiis in aedibus Aldi. Mense Januario MDII.
Nec sine privilegio, ut in Caeteris. Aldus Ma-
 anc editionem Marino Sannuto sequenti epi-
 cauit:

la. Ro. Marino Sannuto *Patritio Veneto*
Benedicti Filio. S.

ERIVM CATVLLVM Veronensem *bis diebus*
tra impressum & libentius ad Te legendum mis-
larine Sannute humaniss. quoniam in urbe ista
virorum parente, & altrice ingeniorum Ve-
ronde oriundus CATVLLVS quaesturam agis.
nim munus nostrum Tibi gratiss. fore, tum ipso

Quid. n. gratius CATVLLIANO lepore?
, quoties post occupationes publicas relaxare
voles, percommode & haberi in manibus, &
status cura nostra CATVLLVS poterit. De-
e praeterea, quod longe alius, quam qui erat,
ob multas emendationes, & versus tum addi-
in pristinum locum restitutos. in qua re adiu-
maxime ab Hieronymo Auantio, veronensi,
doctiss. & summo ingenio, tibiue deditissimo.
vel eo gratiorem tibi CATVLLVM putamus fu-
quoniam Auantius tuus veronensis, vel noster
i corrigendo, & in pristinum candorem resti-
& olim per se diu, & multo labore, & una me-
r imprimendum accuratiss. incubuimus. Quae
terisco videbis notata, ea in fine operis aliter,

atque aliter legi excudenda curauimus, ut possit
quisque quod melius visum fuerit, eligere pro
suo. Idem & in TIBULLO & PROPERTI
mus, quos ad tria millia voluminum, & plu
rima forma excusos in manus tuas, & eo
commode, assidueque una cum CATULLO &
redire speramus. Vale.

*Ea, quae in hac epistola Aldus promisit in
ris aliter atque aliter legi excudenda, in nulli
plari, (tria enim ante oculos versantur, &
scribimus) inueniuntur. Unus ex hisce tribus
variis virorum doctorum versatus fuit manu
nomina sua titulo adscripserunt. Possedit
illum Petrus Mosellanus, qui hoc codicem
fuit a Francisco Haller, cracouiensi. Mo
illum dono dedit M. Hieron. Ruperto, Cano
Pastori ecclesiae cathedralis budissinensi. e
nificencia, transit ad Georgium Rothingian
thium. Tandem ad Rudolphum Agricola
In fine CATULLI Hieronymi Auancii *no
dationes* in Lucretium, quem Aldus, ut supra
adnotauimus, anno 1500. in 4. ex Auancii
tione ediderat, repositae sunt. Praecedit ill
la Auancii, ad Marin. Sannutum. Omissae
tiones in Lucretium fuerunt, in editione C
TIBULLI & PROPERTII repetita, quae
in aedibus Aldi, & Andreae Soceri, mense Mar
in 8. excusa fuit. Vid. die *Merkwürdigkeiten*
nigl. Biblioth. zu Dresden Tom. I. p. 425 sqq.
res aliae editiones rarissimae recensentur. C
LVM emendatum ab Auancio iam ante *aldi*
tione in lucem exiisse, epistola Hieron. A
Augustinum Morauum, olemucensem testa
Id. Octobr. 1493. scripta, quae in Eminen
RINI *Specim. variae litteratur.* brixienf. P. I.
legi poterit. Minime vero emendationibus
veteres auctores, satisfecit viris criticis Hiero*

ad praeter alios, disertis Janus Brouckhuysen
verbis, qui in *Notis ad PROPERT. L. II.*
I. v. 76. p. 116. edit. Amstelod. 1702. in 4.
officina aldina, multos scriptores bonos, ma-
nio interpolasse, ait. *Conf. L. III. Eleg. III.*
234. L. III. Eleg. VII. v. 16. p. 257.

ALEXANDER CATVLLI, vitam, haud ita pridem
inter Italos doctissimi, descriptam dederunt.
nimirum Antonius Vulpius, cuius *vita CA-*
cum veterum testimoniis de CATVLLO, &
de metris CATVLLI, praemissa est CATVL-
J. A. Vulpii *Commentario locupletissimo, Pa-*
udit Jos. Coninus 1737. in fol. minor. form.
s est Jo. Franc. Corradini de Allio, qui edidit
ERIVM CATVLLVM *in integrum restitutum*
scripta, nuper Romae reperto, & ex gallicano,
, mediolanensi, romano, Zanchi, Maffei,
i, Achillis Vossii & aliorum, critice J. F. Cor-
e Allio in interpretes veteres, recentioresque
ticos, chronologos, etymologos, lexicographos, cum
ae nondum edita, Venet. 1738. in fol. min. Ter-
. Argelati vitam CATVLLI sermone hetrusco
tam, praefixit CATVLLI carminibus, in
veterum poetar. latinar. cum versione hetrusca
li ibichenfis, Pastoris Arcadis, editis T. XXI.
v. 1740. in 4. Conf. Jo. Alb. Fabricii Biblioth.
om. I. L. I. Cap. V. p. 51 sqq. T. II. p. 67 sqq.
al. Funcii de virili aetate lat. linguae Tractat.
p. III. §. 11 sqq. p. 174 sqq. Adr. Baillet Ju-
des Savans Tom. III. P. I. p. 81 sqq. Gottfr.
üllers historisch - critische Einleitung zu nöthi-
gnis und nützlichen Gebrauche der alten latei-
Schriftsteller T. II. Cap. V. p. 193 sqq. 237 sqq.
. 284 sqq. 294 sqq. P. Baile Dictionaire T. I.
sqq.

ALBIO TIBVLLO, Equite & poeta romano,
is legi merentur Christoph. Frider. Ayrmanni

vita **ALBII TIBULLI**, Equitis romani, *poetæ elegiacorum Principis, poenatum eius enarrationumque, quibus ille vixit, ac Messalæ vitæ rerumque gestarum illustrationi insertæ ex officina gerdesiana 1719. in 8.* Filippo Adi **ALBIO TIBULLO** l. cit. Jo. Alb. Fabricii Tom. I. L. I. Cap. XIII. p. 256 sqq. p. 349 sqq. Jo. Nicol. Funccii l. cit. p. 186 sqq. Adr. Baillet l. cit. p. 238 sq. Ephr. Müller l. cit. p. 204 sqq. p. 247 sqq. p. 296 sqq.

Res, quæ ad **SEXTVM AVRELIVM TIVM** pertinent, inter alios exposuit Donnola J. C. *Hispellas in percuriosa disquisitione conscripsit de patria SEX. AVRELII PRŒPOTÆ, in qua cum nonnulla de Hispelli antiquitate multa alia scitu digna enodantur & explicantur 1629. in 4.* Ob insignem raritatem Leonardus Schurzfleischius *denuo edidit, prænotis & Annotationibus auxit & indices adiecit Vindobonensi 1713. in 8.* Gillet de Mairan *de PROPERCE Chevalier romain, & la traduction en vers François de ce qu'il y a de remarquable dans ses poësies, avec des remarques & des principaux evenemens de son siècle, qui sont à ses Ouvrages. à Paris chez André Caillart 1712. in 12.* Conf. Filippo Argelati *Vita di s. AVRELIO PROPERZIO* l. cit. T. XXII. *Mediceæ* in 4. Jo. Alb. Fabricii l. cit. Tom. I. L. I. p. 257 sqq. Tom. II. p. 352 sqq. Jo. Nicol. Funccii l. cit. §. X sqq. p. 193 sqq. Adr. Baillet l. cit. p. 215 sqq. Gottfr. Ephraim. Müller. l. cit. p. 253 sqq. p. 276 sqq. p. 284 sqq. p. 296 sqq.

CXXCVIII.

TERENTII *aphri comicorum elegantissimi* Comedie a Guidone Juvenale viro perquam literis familiariter explanate: & ab Jodoco Badio uno vna cum explanationibus rursus annotatae & recognite: cumque eiusdem Ascensii praesentis atque annotamenti suis locis adhibitis accuratissime venundant impressae. in 4. maior. folior. 199.

Insignis istius editionis raritas, ex eo colligi potest, quod neque Jo. Alb. Fabricius, neque Michael. Maittaire, nec Arnoldus Henric. Westerhousius, qui, recte posuimus calculum, 248. editiones enumeravit, memorata fuit. Litteris illa gothicis exscripta Tituli verbis subiectum est insigne, sine dubio Lugdunae, his circumscriptis verbis; DEVM. TIME. SPERES. SVSTINE. MEMENTO. FINIS. MARC. BOILLON. In fine codicis haec leguntur verba: PUBLII (Publii) *TERENTII aphri comicorum elegantissimi comedie a Guidone Juvenale viro perquam literis familiariter explanate: & ab Jodoco Badio uno vna cum explanationibus suis locis adhibitis annotatae atque recognite: solerti cura castigata: pensaque non leui per egregium virum Steph. Balandi ceteris mandate. Anno ab incarnatione domini MCCCC. VI. (1506) die XXV. Augusti. Finiunt scriptor.* Ex his verbis adparet librum Lugduni esse pressum, quoniam Mich. Maittaire in *Annal. typogr.* tom. II. p. 145. Stephanum Baland inter urbis lugdunensis refert typographos. In epistola Jodoci Badii, magistrum Herueum Besium, iureconsultum & literis eruditissimum, scripta ex illustri parrhyfiorum monacho ad Kalendas Januar. 1501. elucidamenta sua, Lugduni, eo animo collecta scribit, ut in vernaculam Gallorum linguam conuertantur.

De GUIDONE JUVENALE interprete TER-
 TII, ex sententia Henrici Lorini, *haud satis il-*
lud. Symphorian. Champerii lib. *de viris illu-*
nec non praeclaris totius Galliae scriptoribus fol.
 edit. Lugdun 1507. in 4. impressae, ubi hoc e-
 stat elogium: GUIDO JUVENALIS patria
 manus vir undecunque doctissimus, sacrarum li-
 rum studiosus, humanitatis studia percallens,
 exercitatus & prosa, multo tempore bonas litteras
 parisiensi gymnasio gratis docuit. Sed postmodum
 bus mundanis pessumdatis, habitum monasticum
 nobis S. Benedicti haud procul a ciuitate bitu-
 adsumpsit, ubi paucis elapsis diebus, in Abbatem,
 sae probitatem electus est. Verbum Dei feruens
 publice praedicauit, sed immatura mors illum
 lit. Variis scriptis & latino, & vernaculo Gal-
 sermone, editis inclaruit. Conf. Jos. Simleri
theca p. 251. Antoine du Verdier *Biblioth.*
France, Lyon, 1585. in fol. p. 533. Franc. M.
du Maine Bibliotheca de France Paris 1584.
 p. 135. Anton. Possuini *Apparat. sacer* Tom.
 p. 603. ubi illum philosophum ac theologum parie-
 sem, & monachum cluniacensem adpellat; die *M-*
würdigkeiten der kunigl. Biblioth. zu Dresden Tom.
 p. 235 1799.

Auctores veteres, qui vitam P. TERENTII
 litteris consignarunt, collegit, notis illustrauit, &
 tioni TERENTII Hag. Comitum 1726. II. Tom.
 4. emissae praemisit Arn. Henric. Westerhauus
 I. p. XXVII. sqq. Cum is coniungi poterunt
 spar. Sagittarii *Commentatio de vita & scriptis*
 RENII, quae cum eiusd. *Commentat. de vita, se-*
pris, editionibus, interpretibus, lectione & imitatione
Plauti & Caeronis. Altenb. ap. Georg. Conr. R.
 1671 in 8. prodit. Filippo Argelati *vita di*
 ILIO TERENZIO in *Corporis poetar. latinor.*
versione Petrusc. editor. Tom. XVIII. Mediolani 1771
 in 4. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. latin.* Tom. I. L.

v. III. p. 29 sqq. Tom. II. p. 27 sqq. Jo. Nicol.
accii de adolescentia lat. linguae Tract. Marburg.
 10. in 4. Cap. III. §. XXIX sqq. p. 135 sqq. Adr.
Illet Jugemens des Savans Tom. III. P. I. p. 36.
 Gottfr. Ephr. Mullers *Einleitung zu nöthiger*
kenntnis und nützlichen Gebrauche der alten latein.
Verfasser Tom. II. Cap. III. p. 107 seqq. Emi-
 nentissimi Cardinalis QVIRINI *specimen variae lit-*
eraturae brixienſis P. I. p. 50 seqq. die *Merkwür-*
keiten der königl. Biblioth. zu Dr. Tom. I. p. 234
 245 sqq. 253 sqq. 260 sqq. 267 sqq. *Analecta*
rar. de libris rar. p. 944 sqq. vbi partim de TE-
 NTII *vita* exponitur, partim *variae comoediarum*
conſcripſit, recensentur editiones.

CXC.

DOVICI BIGI PICTORII, *Ferrariensis*
Opusculorum Christianorum, libri tres elo-
 quiiſſimi ſanctiſſimique. Quorum Primus Jo.
 niſco Pico, Mirandulae domino, & Concor-
 comiti, Secundus Alberto Pio, Carporum
 ſapi, Tertius vero Guidoni Vbaldo, Urbina-
 ni Duci dicatus eſt. PONTII PAVLINI
 Jambicum *Christianam pietatem* commen-

L. B. C.

truum opus eſt, ſed forte ſua breuitate pu-
 tabis

Grandius e terris ſternit ad aſtra viam.

folior. 63.

Omnia LVDOVICI BIGI PICTORII ferrarien-
 ſis poetae, illa aetate celeberrimi, opuscula eſſe paul-
 rariora, diximus in *Analectis litterar. de libris ra-*
rior.

rior. p. 685 seqq. vbi p. 687 seqq. hanc *spem christianorum* editionem in censum librorum retulimus. Cum autem tunc temporis nondum vidissemus, eiusque titulus e *Nicomires* Tom. XXXIX. p. 273. murilus, a scriptus esset, nos operae pretium facturos sumus, si adcuratorem istius libri, heic ex recensione. Illius editionem curavit Benanus, & dicavit Arnoldo *gentili suo*. In e Helueto K. Decemb. 1508. scripta, haec. *LVDOVICI BII PICTORII prolata* — *cuncta quae christianum boniorem perde- caste, ita terse, suauissimis numeris suis consti- extra omnem poetarum aulam, poni mere- que marullianum de eo convenientissime dici*
Hunc si quis inter ceteros locat vates

Onerat quam honorat verius.

Epistolam excipit *index carminum*, quae p- tres libros reperiuntur. Sunt illa numero- *pigrammata* vero, *epitaphia*, & *disticha*, libri sum inserta, singula non numerata fuerunt. *io in orationem dominicam*, & *hymnus in bea- ginem*, quae L. II. fol. 28. & 29. leguntur, si eadem sunt, quae seorsum cum *precatione . stum Dei filium*, prodire *Venet. 1502. in Analecta litteraria* p. 687. *Supplicatio, sin- bus, ante crucifixum, dicenda*, fol. 60. con- III. oratione soluta conscripta est. Exstat t III. carmen fol. 55. b. sqq. e quo colligit GVM ingrauescente aetate poenituisse, quos *amorum libros* conscripserit. Carmen inscri- titulo: *Anatoria carminum non esse scribenda- tionem Candidae*. (de qua vid. *Analecta lit* 686) vbi haec talia legimus:

Te tamen inprimis, & qui leget ista monen
Ne me mutans aliquod scribat amoris op
Poenitet hic caecam me consumpsisse iuventa
Tamque diu summo displicuisse Deo

*Nam quamvis ego coniugii spe semper amaram:
 Et fuerit nostro, nullus in igne dolus
 Quin tamen interdum ratio succumberet omnis
 Sensibus: haud poteram continuisse satis
 Quam melius vel christicolae miracula gentis
 Vel patrum vitas concelebrasse foret.
 Scilicet haud cuiquam vatum: nisi cantet amores:
 Fama datur nigros effugitura rogos:*

*Hec quam stulta novos tenet assuetudo poetas
 Concinitur primo carmine semper amor &c.
 transitu quasi, heic etiam memorare licebit, quod
 nulla LUDOVICI BIGI epigrammata in Tomo
 Pasquillorum, Eleutheropoli 1544. in 8. legantur
 eundem p. 73. in Hypocritam, ad Homerum & p.
 Romana venalis, & Romae luxus.*

PONTII PAVLLINI carmini iambico, praemisit
 Rhenanus epistolam ad Jacobum Fullonium,
 Argentoraco cursim Idib. Januar. anno a Christo
 1509. scriptam. Fuit MEROPIVS PONTIVS
 LICIVS PAVLLINVS, patria burdegalensis, epi-
 scopus nolanus in Campania hetrusca, Decimo Ma-
 gno Aufonio, vt Plinii verbo vtamur, iuratissimus
 scus, anno 431. defunctus. Scripsit carmen illud
 Aufonium, cum adhuc in Hispania viueret, reli-
 giosi deditus christianae, assiduisque litteris Au-
 sonii prouocaretur, vt in patriam rediret. Opera
 plus vice simplici, in lucem edita fuerunt, qui-
 bus & editores vitam praemisierunt. Francisci Sac-
 chi vita S. PAVLLINI, ex ipsius sancti scriptis,
 veterum elogiis concinnata, ab Heriberto Roswei-
 loperum PAVLLINI, editioni antwerpiensi 1622.
 fol. praemissa, & postea inserta fuit, cum notis
 Thielis Papebrochii, & Adpendice; de tribus PAVL-
 LINIS, Nolae Episcopis sanctis, Actis Sanctorum
 Antwerpiens. Tom. III. mens. Junii p. 202 sqq. Eo-
 dem loco p. 198. reperitur Vranii Prebyteri epistola,
 Obitu S. PAVLLINI, ad Pacatum, e MS. trecensi
 ta, a Petro Francisc. Chifletio, & cum aliis MSS.
 conla-

conlata, cum notis Daniel. Papebrochii. In
 que Laurentius Surius *Vitis Sanctorum* ad
 p. 285. Petri Franc. Chiffetii PAVLLINO
 tus, sine adpendix ad opera & res gestas
 LINI, nolani, prodiit *Diuione typis Philo-*
vance 1662. in 4. Cum Joan. Baptista
 PONTII MEROPII PAVLLINI, nolani
Opera, digesta in duos Tomos, secundum or-
porum, nunc primum disposita, & ad fide-
gallicanos, italicos, anglicanos, belgicos,
editiones antiquiores emendata & aucta,
riorum notis illustrata, Paris. apud Jo. C.
Ludou. Guerin 1685. in 4. in lucem emitte
 solum Tom. I in praefatione, varias opera
 LINI editiones recensuit, sed etiam Tom
 PAVLLINI *elogia*, & variis scriptoribus,
 Vranii *epistolam*, vitam PAVLLINI a Fran
 no conscriptam, & VII. *Dissertationes*, de
 operum *historiam spectantes* adiecit. Reperim
 in Ludouici Ant. Muratorii *Anecdosis, Maa-*
in 4 Tom. I. p. 157 sqq. *quinque Dissert.*
S. PAVLLINI dignitatibus; de S. PAVLLI-
paniae consulari; de reliquis S. PAVLLI-
de tempore suscepti a S. PAVLLINO episc-
de aedificiis Nola a S. PAVLLINO conditi-
 his conf poterunt Scriptores a Jo. Alb.
 in *Biblioth. med. & infim. Latinit. L. XV.* p
 citati, Anton. Posseuini *apparatus sacer* T
 15 sqq. Guil. Caue *Histor. litterar. Script-*
astic. p. 240 sqq. Olai Borrichii *Dissert.*
poetis latinis p. 74. Polycarp. Leyseri *Hij-*
tarum & poematum medii aevi p. 53 sqq. Al
 stian. Eschenbach *Dissertat. de poetis christia-*
 Sect. II. §. XI. inter *Dissertation. academica*
Norimb. 1705. editas, p. 101 sqq. Adr. B
 gemens *des Savans* Tom. III. P. I. p. 413 &

Sed iam e diuerticulo isto, in viam, & ad
 editionem reuertimur. Adiecit illi coroni
 typographus hoc epistolion:

Matthias Schürerius Heluetensis Studiosis Sal.

*fuit apud priscos, minime ignobiles, strenas aut
ola Calendis Januariis pro foelici inuentis anni
icio quotannis, amicis missitare, quod tum ex hy-
ographorum, tum poetarum monumentis notissimum*

*Ego itaque cum erga studiosos omnes quam optime
Eus sim, Haec christiana BIGI carmina bonarum
varum sectatoribus velut pro strenas, aut (ut vulgi
e loquar) natalitio donario enisi. Vos grati esto-
et bene valete, semper quae meliora sunt sequentes.
Argentoraco.*

*Haec Christiana LVDOVICI BIGI opuscula sta-
li calamis Argentoraci emendatissime exscripta*

*Decimo sexto K. Februar. Anno a Natali ebri-
b. M. D. VIII. (1509) Inuictio Caesare Maximi-
P. F. Aug. Romani imperii Habenas moderan-
Conf. Mich. Maittaire Annales typograph. Tom.
p. 197.*

CXCI.

**THEODOLVS cum Commentario, in 4. fo-
ior. 65.**

*ius THEODVLVS, siue THEODOLVS, vt in
ro exemplari, litteris romanis impresso, legitur,
nt, nondum constat. Sunt qui cum Honorio,
stodunensi L. III. de Scriptor. eccles. Cap. XIII.
6. edit. Jo. Alb. Fabricii, Sigeberto, gembla-
si de Scriptor. eccles. Cap. CXXXIII. p. 108. Gui-
m. Caue in histor. litterar. Scriptor. eccles. p. 368.
mir. Oudino in Commentar. de Scriptor. et scri-
eccles. Tom. II. col. 480. Polycarp. Leysero in
ria poetarum et poematum medii aevi p. 293. Chri-
l. Schoettgenio in Continuat. Biblioth. Fabric. med.
nsm. Latinit. L. XVIII. p. 653. THEODVLVM,
one fuisse Italum statuunt, qui Athenis, studiis
no. I.*

litterarum operam dederit, & ibidem dignitatem pervenerit. Cum gentiles & disputantes audierit, illum utriusque par rationes, & in illud opus, quod *eglogam* vocavit, contulisse memorant. Alii eum Trithemius *de Scriptor. eccles.* Cap. CCLX. Sixtus, senensis, in *Biblioth. sancta* L. I. Anton. Possennius in *Apparat. sacr.* Tom. Andr. Christian. Eschenbach in *Dissert. de fisionis sacris* Sect. II. §. XXIII. l. cit. p. byterum & Episcopum Coelestiriae illum mant. Sed illos errasse, ex eo satis diti quod Honorius, augustodunensis L. II. C. odorum, quem Gennadius cap. XCL. tr adpellat, Presbyterum & Episcopum in THEODULO, de quo heic agitur, diser stinguat. Conf. Joan. Alb. Fabricii *Biblia* V. Cap. XLV. p. 546. Jo. Henr. Leich pogr. lipsiens. p. 65. not. x). Qua rati Possennius, mira plane oscitantia, ex uno fecerit, dueros, quorum duos priores Theat, iam animadvertit Guil. Caue l. cit. Ref. Schoettgenius l. cit. ex Anton. Sanderi *Lgica MSta* I. p. 139. quod in codice qu Joannes Chrysostomus, hoc opus composi qui ut adrogantiam vitaret, adsumto nomine opus euulgauerit. Eadem plane *Commentario* editioni, quam recensemus fol. I. haec verba oculis se obiciunt: *C est pene ignota. dicunt tamen aliqui quod Lvs ipsum composuit. Alii dicunt q Chrysostomus doctus Theologus eminen. Alii dicunt aliter. Sed super hoc non multum. Et ego credo quod THEODO proprium nomen auctoris: sed nomen m tum & fictum, secundum proprietatem rie: sicut in comediis dausus quasi dans v finalis est ut videatur qualiter a pseudo,*

*Et peruersis hominibus, veritas ipsa saepe crimina-
 tam tamen ipsa vincit falsitatem. Ex quo patet
 tas operis. Hortatur enim in isto libello amare
 veritatem Et fugere falsitatem Et mendacium: Et cre-
 quod falsitas a veritate superatur. — Titulus
 alius. Incipit liber vel aegloga THEODOLI.
 Et Titulus innuit quod THEODOLVS sit nomen
 vis. Vel dicatur sic. Incipit THEODOLVS vs
 ODOLVS sit nomen huius aegloge: sicut eunu-
 nomen unius comoediae: sicut etiam tragoedie pro-
 nominibus nominantur: sicut etiam intitulatur
 libet egloga Virgilii. Dicitur autem THEODV-
 a theos quod est deus, Et dolus doli; quia in
 ec aegloga, agitur de veritate, quae est ipseme-
 deus est prima veritas. Et de dolo i. falsitate.
 ro latiori declaratione sciendum est, quod aegloga
 ar esse vana descriptio bucolicorum: ut est mate-
 familis, mores predicans, per introductionem ru-
 rum personarum, ut pastorum, Et dicitur ab egle,
 est capra: Et logos sermo, quasi sermo caprinus.
 familis: vel quia a capris Et talibus ruralibus pos-
 nibus talis sermo sumitur. Auctorem Eclogae,
 quis ille demum fuerit, ad poetas Seculi X. re-
 ndum esse, cum Guil. Caue & Jo. Alb. Fabricio,
 pris ad Trithemii l. cit. ideo existimat Polycarp.
 serus, l. cit. quod hexametris rhythmicis, siue
 inis ecloga sit conscripta. Ad seculum VI. au-
 THEODVLVS relatus fuit ab Olao Borrichio
 II. de poetis latin. p. 81. Inchoatur ecloga hac
 one:*

*Aethiopum terras, iam feruida torruit aestas
 in cancro solis dum voluitur aureus axis
 compuleratque suas tiliæ sub umbra capellas
 Jatus ab Athenis pastor cognomine pseustis &c.
 Ioniae colloquentes sunt, Pseustis, Alithia, Pro-*

*mod ad commentarium adtinet, illum ab homine
 vero, qui prima grammaticae neglexerit rudimen-*

perfluus videbitur &c. Eminent inter c.
 Bernardus Siluestris, Clericus traiectinus
 1110. clarus, cuius mentionem faciunt S
 blacensis Cap. CLXVIII. p. 114. Ant
 Tom. I. *Apparat. sacr.* p. 229. Casim
Commentar. de Scriptor. & scriptis eccl
 col. 1006. Caspar. Burmannus in *Tra*
Traiecti ad Rhen. 1738. in 4. pag. 25 fe
 varias bibliothecas nominat, in quibus E
mentarius MS. adseruatur. Stephanum
 tringtonum siue Pettringtonum, eborace
 logiae Doctorem oxoniensem, & mona
 litanum, *Commentarium* in THEODVLI
 plisse, testantur scriptores, quos pro
 Schoettgenius l. cit. pag. 592. Is ipse S
 tringtonus est, quem Jo. Lelandus in *C*
Scriptor. britannicis P. II. Cap. DXIII.
 Patrendunum, & Anton. Possuinus in *A*
 Tom. III. pag. 249. Christophor. Hend
deff. brandeburg. p. 193. & Polycarp. L.
 p. 299. Stephanum anglicum nominant
tarium in THEODVLI *eclogam* conscri
 bent. *Commentarium* in THEODVLI

ttgenius l. cit. Nostra, quae sine die, ut aiunt, fulē in lucem exiit, inter illas, locum non in-
 . Inseruit *eclogam* etiam M. H. G. quae litterae
 iant Melchiorē Haiminsfeldum Goldastum,
lib. biblico, Francof. 1620. edito p. 22 sqq. quam
 nem, cum codice MS. academiae Juliae contu-
 yserus l. cit. p. 296 sqq.

CXCII.

ERIVS MAXIMVS, cum commento Oli-
 rii Arzignanensis Vicentini, in fol. fo-
 9.

emittitur editioni, cuius iam mentio facta fuit,
 n *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dr.*

III. p. 114. Petri Bruti, episcopi catharensis
 la, ad Oliuerium suum Oratorem clarissimum, &
 ad Petrum de Brutis *epistola* dedicatoria. Illas
 it *index auctorum*, quibus in *commentario*, Oli-

us fuit, *compendiosa vita VALERII MAXI-*
 & *rubricae libri VALERII MAXIMI.* In fine

tur haec typographi verba: *Opus VALERII*
MI cum noua ac praeclara Oliuerii Arzigna-

viri praestantissimi examinata interpretatione:
Sum Venetiis accuratissime per Albertinum Ver-

sem anno nostri saluatoris M. CCCCC. (1500)
mensis iulii. Quod ad exempla adtinet XXIII.

communi, & quasi peruulgata opinione, a Ma-
 primum reperta dicuntur, illa in hac editione

rantur. Istam autem inuentionis gloriam per-
 Manucio tribui, iam ostendimus in *Analectis*

tr. de libris rarior. p. 1020. VALERIVM MA-
 M, cum Oliuerii arzignanensis *commentario*,

editionem *venetam* 1488. in fol. saepius lucem
 e monuit Joan. Alb. Fabricius in *Bibliothec. la-*

, II. Cap. V. p. 333. Conf. *Bibliothec. med. &*
Latinit. L. XIII. p. 476.

CXCIII.

VALERII MAXIMI *Moralium Exemplorum*
 Libri Nouem, Summa Diligentia
 Ac fidelissimis eruditissimorum virorum
 L. Arzignanensis, Jodocique Badii Asce-
 mentarius enarrati, Quibus addita sunt
 viginti exempla, nuper aldi Manutii in-
 venta, eiusdem Ascensii commentariis
 Cum duplici Indice, Altero quidem ex-
 tero vero eorum quae toto opere no-
 visa sunt. Insunt praeterea Theophili
 ditissimi Perutiles Lucubrationes, quae
 mediocri erunt (si huius auctoris virtutes
 nosse volueris) adiumento, Adiunctis e-
 ritatibus Liuii, Iustini, Plutarchi, Diony-
 sorum aliorum illustrium historiographi
 in aliis deerant. *Venetis M. D. LVII*
 in fol. folior. 222. si praemissi indices
 exceperis.

Quid in editione nitida, quae raro oc-
 citum fuerit, lectores, titulus prolixus, sed
 docere poterit. Patria Oluerus fuit vic-
 terasque humaniores Venetiis docuit. Je-
 nicensis, quem *spirituali quadam neces-*
se corruptum, ait, auctor ei fuit, ut cor-
 in VALERIVM MAXIMVM conscrib-
 enim LONIO VALERII MAXIMI in lu-
 quae in titulo Omniboni Leonicensi *corru-*
pta dicebatur, Jacobus Leonicensis,
 modum aegre tulit, & Oluerio persuasit,
 gratique discipuli officium tueretur, & p-
 suum, quo posset studio vindicaret, & a ru-
 commaculatus fuerat, nota liberaret.

a' Pallacini cuiusdam imperiti hominis *nugae*, a phurnio, non solum damnatae, sed cum eius correptioni traderentur, ita reiectae, ut diceret, *se malle non componere, quam tam mendosa corrigere*. Nihilominus tamen impressores ex avaritia adducti, Omnino illas *nugas* adscribere ausi fuerant, ut eius *auiditate venalior fieret ac pretiosior editio*. Haec omnia nos docuit ipse Oliuerius arsignanensis, qui ea, *epistola* dedicatoria ad Petrum de Brutis, episcopum catharensensem, refert. Quis Theophilus *vir* ille *editissimus* fuerit, cuius *lucubrationes*, in nostra editione reperiuntur, nos cum auctore der *Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dr. Tom. III. p. 115.* orare fatemur. Quisquis ille fuerit, mirifice eum munus dedit Antonius Lenas, in editione VALERII MAX. quae hoc prodiit titulo: *Nicolaus Gorgonius. VALERII MAXIMI Opus cum interprete Oliuero: & paucis annotationibus: quas Arcadicus ille Theophili nomine marginibus inscripsit. Id Antonius Lenas praeclarae indolis adolescens recognouit. videlicet consilio; ut per eam occasionem bicipitis monstrum latratus: & plus quam cerbeream ramum coerceret: sed Praeceptoris modestiae obtemperans ab incepto destitit: grauitate vindictae praesentis lenitatem compensaturus. In quo quidem opere si quae memoratu digna facile inuenire cupis: Index ab Francisco Puteolanus excogitauerat, sine ullo opere commonstrabit. Accedit & alter index vocatorum, qui in proxima editione promissas non prostat. Vale lector. Mediolani 1508. in fol. folior. 224.* Multum sane & acerbissimis in ista editione, Theophilum iniuriis petit, & illum plus vna vice *asinum* adpellat *cadicum*. Vid. die *Merkwürdigk. der koenigl. Biblioth. zu Dresden* l. cit. Editioni nostrae, typographus quidem nomen suum non adposuit, sed illam ad Joan Mariam Bonellum, in lucem exiisse, certe nobis persuademus, cum litterarum characteribus, iis simillimi sunt, qui in Terentio, Virgilio, aliis-

que auctoribus, in eadem officina typographica
lis, conspiciuntur.

CXCIII.

Epitomata super nouem libros VALERII
MAXIMI de dictis factisque memorabilibus
gener & accurate a Mgro. JOHANNES
RIO *Cubitenſi* recollecta.

Epigramma Magistri Andree Fabani Land
ad Candidum Lectorem.

Vt datur hybleis apibus laus multa laboris
Cum stipant densis aurea mella fauis
Cum repetunt vernis redolentia floribus an
Condere celestis cum inuat artis opus
Sic age: ne dubites: pigeat nec: candide le
Huic operi eternum contribuiffe decus
Hic labor & studium patet: hic agitatio me
Hic viget historie non moriturus honos.
Nectareos docti pressit quos cura magistri
Gustabit succos: hicque peritus eris.
in 4. folior. 62. & index folior. 6.

Quis JOANNES iste HONORIUS, cubi
sue, vt ipse nonnunquam scripsit JOANNES RI
RIVS CRISPVS, cubitenſis fuerit, ignoramus. (
seculo XV. ad finem inclinante, & initio seculi)
Lipsiae vixerit, antiquorum auctorum, Ciceronis,
ratii, Senecae, aliorumque testantur opera, quae
temporis a Jacobo Thanner, & Martino herbipol
impressa, eius potissimum studio correctae, & com
tariis illustrata dicuntur. Conf. Joan. Henric.
chii Dissert. de origine & incrementis typograph
lip

ensis, & *Annales typogr. lipsien. passim.* Quod
 et ille, in recentissima *lexici eruditorum* editione,
 inuenerit locum, est omnino, quod valde mire-
 r. VALERIVM MAXIMVM, in Epitomen, re-
 rum, dicauit Vrsino cracouiensi, *discipulo suo.* In
 libri haec leguntur: *Epitomata in VALERII*
LIBRI libros nouem dictorum factorumque memo-
rium diligenter, & accurate a Magistro IOHAN-
 HONRIO Cubitensi *recollecta impressit* Liptzik
diligentissimus Jacobus Abiegnus (Thanner) Her-
 delensis *Anno salutis 1503.* Haec verba excipit *Re-*
& verborum index. Repetitam libri existare edi-
 em *Lipsiae per Jacob. Thanner an. 1514.* nos do-
 Jo. Henr. Leichius in *Annal. typogr. lipsiens.*
 [not. c.)

CXCV.

RI RAMI, *Veromandui*, pro philosophica
 arifiensis academiae disciplina oratio ad Caro-
 lotharingum, Cardinalem. *Parisiis ex officio*
douici Grandini, e regione gymnasii Rhemensis,
in 8. pp. 125.

in fine legitur: *Parisiis excudebat* Matthaeus Da-
 Quinto *Kalend. Septemb. 1551.* Conqueritur PE-
 RIS RAMVS, in *epistola* ad Carolum lotharingum,
 etiae Parisiorum in Praelleorum *gymnasio, decimo-*
ia Calend. Martii 1550. ante pascha, scripta, quod
 decimum quintum *Calend. Martii,* cum prouoca-
 is, (in qua delitescere cogitauerit) diem adfusa-
 antreuerit, & ad decimum tertium, denunci-
 coactus fuerit, subito in senatum venire, & colli-
 tam breui tempore, quae e tam multis volumi-
 is, in hac contentione, cum philosophiae aristote-
 e defensoribus, occurrerant. Causam, quam, in
 li 5 hac

hac oratione peroravit, ipsis, heic r A M
ponimus, quae leguntur n. 6 seqq. Cum
cum abhinc annis philosophiae studium
primis me totum magna animi alacritate
eius artis usum veterum & philosopharum
exercitationibus tantopere celebratum in-
stituerem, in illo animi ardore malum quod
Academiae parisiensi & publicae eius cum
quinto abhinc anno opposuit, a quo volun-
tas nostra, tam vehementer ad Academiam
inflammatam mille modis turbaretur & vex-
permissum esset, extingueretur. Vexationes
imitari non repeto, sed Deo Optimo Ma-
gratias habeo, quod illi malo Academiae &
Genium & contrarium ad me sustentandi-
dum, miserisque illis omnibus liberandis
tharingum Cardinalem dederit. Ergo
anno ad institutum philosophiae laborem re-
deinde consequuta tempora, in illo studio
sit, oratoribus, philosophis, omnisque generis
& scriptoribus publice declarandis & expi-
Dialecticae quantumcunque acerrimis ac p-
lius assequi potui, tantum docui & demon-
stravi malus ille Genius, vel turbantis rebus
tus, vel nondum satis idoneum nostri vexan-
tum nactus, quietos nos esse sinis. Quart-
anno publicae auctoritatis quendam pugnam
quibus suis artibus adeptus farere in nos &
Adolescentulum audacem magnae dignita-
& viribus elatum & superbum, voluntati-
lum & ministrum reperit, per quem nos con-
mentitiis criminibus accusat, quod in philo-
sophis potius doceamus. Primum hunc accus-
libet vis ministro supplicamus, quia nobis
suspectus esset, ne, dum causa nostra disci-
sentiam de nobis diceret, neque idem nostrae
cusator & disceptator esse vellet: reliquis

ordinum hominibus haec crimina ficta & falsa
spondemus, legesque Academiae a nobis observari
vamus; rogamusque ut gymnasium nostrum per
& doctos homines visitetur, & de nostra discipli-
neratur, ut falso crimine nos accusatos esse consta-
si quid a nobis humanitus offensum esset, ut nobis
odo non repugnantibus, sed optantibus emendare-
Hoc die nil amplius actum est. Postridie malus
nus per iudicem illum ministrum suum & certos
es ex eodem sinu appositos, discipulos nostros nulla
sione prius habita, indicta causa, nulla iudicii
in suo & privato cubiculo condemnat: publicis
olis & sigillis & tabulis prohibet, omnibus denique
niae muneribus & praemiis excludit & eiicit.
ic sententia tam nova discipuli nostri prouocant.
rouocatione ex privato iudicio in Julianensem phi-
orum comitium deducitur. Illic duo capita deli-
onis fuerant, alterum de philosophici curriculi tem-
alterum de libris, de quo utroque nulla inter nos
tissentio. Itaque (credo quod minor in sacro loco
di vis matris Geniis inesset) una omnium philoso-
m voce discipuli nostri absoluantur, dummodo prae-
eorum iureiurando confirmaret libros Academiae
is definitos a se praelectos esse: id iureiurando per-
confirmatur: sed tamen paulo post contra Julianen-
cretum nouis machinis in eodem illo domestica &
uari accusatoris & damnatoris nostri conciliabulo
discipuli ut antea, sed nos eorum magistri oppugna-
Accusator enim per fraudem & falsam relatio-
duobus publicae deliberationis capitibus de suo ter-
addit, de forma legendi: nosque hac supposititia
ionem quasi legitimam legendi formam violassimus,
quodam supplicis translationis genere damnamur,
publicis scholis disciplinam nostram ipsi detestemur
bnegemus. in posterumque iureiurando nil tale factu-
se confirmemus: ad discipulorum perfugium con-
mus & una prouocamus. Causa igitur ad superio-
Academiae ordines secunda prouocatione deuoluitur.

Hic

tunt. Accusator igitur tam turbulenti-
catu hominum sententiis elatus tertiae
casione arripit, a qua cum ad delectos
mus, priores appellationes sequuti & di-
stri provocamus, & quarto supplicamus,
nos toties & accusasset, & tam iracunda
tot appellationibus nostris reiectus nulla
nostra iudicii locum reliquisset, imposter
dicaret. Quod cum mihi & ipse & eis
sarii denigarent, ad illud oppressorum
gium confugimus, a tanta violentia post
discipulique provocamus. Habetis, F.
modum in isto naufragio iactati, &
poene obruti sumus. Una appellatione
nunque tabula adhuc sustentamur: atque
vestra nobis aequitas aspirabit, ad portum
columen deducemur. Mulus academicae
m'istris abutitur, libidine, invidia, in-
fama, impudentia, avaritia, hic libidinem
tam cupiditatem adhibuit. Atamen de
damnationum iniuria, de tot appellationibus
differendum putavi. Haec vos tacente
que consideraturos existimavi, de re in

MI *Professoris regii & Audomari Talaei*
Præfationes, Epistolæ, Orationes, Parisiis
it. adiuncta P. RAMI vita; per Joannem
eigium, cum Testamento, eiusdem Basilea,
le aduersus Jacobum Schecium compara-
Benæ & Frid. Risneri Orationibus. Mar-
in 8.

CXCVI.

AMI *Regi Eloquentiæ Philosophiæque*
s oratio, initio suæ professionis ha-
it. octauo Calend. Septemb. Ad Ca-
ringum Cardinalem. Parisiis, Ex ty-
atthæi Davidis, via amygdalina, ad
ne. 1551. in 8. pp. 35.

tiam oratio, nuditissime litteris, quas cur-
it, impressa, in collectione memorata in-
anto hominum concursu recitata fuit, ut
litudine paene fuerint oppressi. Ipse id
TRVS RAMVS, in epistolio ad Cardina-
rum, quod tale est:

otharingo Cardinali, Mecoenati suo P E-
RAMVS S.

professionis nostræ præfationem, in tanta
quentia habitam. ut non modo de concione
te exanimati subducti sint, sed ipsum ora-
m multiplici tamque denso spiritu balitu-
nis propemodum oppresserit. Itaque leges
te duo millia hominum laudem tuæ virtu-
um, non audire. Vale.

ETRI RAMI plures exposuerunt, inter
Theophilus Banosius, qui edidit **PETRI**
mentarium de religione christiana Libris
of. 1576. & 1577. in 8. cui RAMI vitam
præ-

praemissit. Joannes Thomas Freigius, adiecit eius praelectionibus, in *Orationes de res*, Basileae 1574. & 1580. in 4. Inserta Collectioni *Collectaneorum*, Praefationum & pra memorauimus. Composuit praeterea etiam Nicolaus de Nancel, Trachyenus, qui vit, cum libro *Declamationum*, Paris. ex Morelli 1599. in 8. edito. Cum his conf. P. Baile *Dictionaire historique & critique* p. 2424 sqq. Nicéron *Memoires* l. cit. & pag. 64. Error sine dubio typographicus orationem posteriorem, quam memorauimus 1557. editam esse scribit. Adr. Baillet *Jugemens des Savans sur les auteurs qui ont la rhétorique* P. II. p. 33 seqq. Jo. Launoy *Aristotelis fortuna in academia parisiensi* cum Jo. Jonsii *de historia peripatetica dissertatione de varia Aristotelis, in scholasticam fortuna*, edidit Jo. Herm. ab Elsh. 1720. in 8. passim. Christianus Fridericus *Historiam PETRI RAMI, Profess. regii pa cathedra philosophica lipsiensi, publice pro in lucem emisit Lipsiae 1715. in 4.* Legi terunt Scaeuolae Sammarthani *Elogia Galileo XVI. doctrina illustrium* L. II. p. 100. *Isenac.* 1722. in 8. Paull. Freheri *Theatrum eruditione claror.* p. 1467. Chr. Breithaupt *de tribus Logicae instauratoribus RAMO, V & Cartesio* Jen. 1712. in 4. Peruulgata p omnium est opinio, Jacobum Carpentarium phum, parisiensem RAMO infensissimum subornasse, qui P. RAMVM, in laniena p medio sustulerint. Omnia vero alia elucet tione, quam de cyclopica illa atque maudita & da laniena quae facta est Lutetiae, Aurelius, & aliis in locis Galliae, sub Carolo Rege V qui Bartholomaei nomine, in fastis, notatu

1572. conscripsit Joan. Guilielm. a Bonheim
f. Camerae & postea Consiliarius caesar. qui Au-
gustinus omnia ipse oculis percepit. Cum haec narra-
typis nondum fuerit vulgata, particulam istam e
e manu exarato, quem possidemus, heic adii-
ci.

Ita vero ille: *Quod ad Dominum RAMVM*
et, ita se res habet. Is primum lytro 2000. corona-
n, vitam suam redemit, quos etiam persoluit. Postea
rex intellexisset, RAMVM nondum occisum esse, ex-
suis iniunxit, ut idem etiam interficeretur. Fuit
aedibus suis occultatus, & se posuerat inter funes
sui & saccum straminis. Nihilominus inuentus,
vixit confossus & per fenestram proiectus. Postea
ia ei exsecta, funibus cadauer per ciuitatem traxe-
runt, in aquam tandem proiecerunt: tertio die flumen
ad litus pepulerat, ubi infantes lutetiani cadauer
is ceciderunt. Eius mors cum Domino Carpentari-
annunciaretur, quocum propter Aristotelem, ab al-
parte impugnatum, ab altera vero defensum, perpe-
lis erat, lacrymas fundere coepit, indigne ferens, tam
m virum, qui acumine ingenii praecebat, & pro-
eruditionem ubique terrarum celebris erat, vita pri-
. Fuere literae quaedam in museo RAMI inuentae,
quibus, multa arcana, colligi poterant. Inter reli-
vero, quae habuit, etiam Cuiacii scripta reperta
, quibus totum se euangelicum declarat, ita ut & de
Cuiacii magnam sit periculum. Varia quoque
io, Lutetiae affixa fuere epitaphia, in summam sui
miniani. Ita sane narratio plane aduersatur illi,
e reperitur in *Commentariis de statu religionis &*
publicae in regno Galliae, ubi P. III. Libr. X. fol. 42 b.
RRVS RAMVS, Jacobi Carpentarii, aduersarii,
a, a mactatoribus quibusdam, e cellula, in qua lati-
t, extricatus, depensa primam pecunia, acceptis ali-
vulneribus, e fenestra deturbatus, ilibusque effusis,
iis ictibus enecatus dicitur.

Poetarum famosiorum pluriumque
 morum virorum OCTAVII CLE-
 mensis, catalogus, eliminatus cura Geor-
 Menigenus. in 4. folior. 21.

Versibus elegiacis opusculum conscrip-
 poetas graecos & latinos celebriores, al-
 quitatis heroas, per somnium se vidisse.
 Alio nomine a scriptoribus nonnumquam
 de poetarum nimirum caetu, libellus. In-
 ma Inchoatur:

*Nox erat, & plenus fulgebat Cynthia ca-
 lbat & arctos tardior versa polo
 Fessaque iam multo resolutam membra
 Curarum domitrix ceperat alta quies
 Ecce vagans, tandem florentibus applic-
 Aut fuit: aut vacue somnia mentis:
 Acrius geminis petit ethera verticibus
 Memna sidonie qua posuere manus
 Hic tibi bache pater rauco sonat ere C
 Hic Helicone sacri sunt tibi Phebe
 Hic habitant claris nimphe Libetrides
 Hic est Pieridum Thespiadumque de-
 Hic fons conspicuis vatum celeberrimus
 Gorgoneus celeri quem pede fecit equ*

Opusculo quidem neque typographi, neque
 que anni indicium additum est, illud tam
 Martino herbipolensi excusum esse, istius
 insigne, in fine conspicuum, docet. A
 editionem, Lipsiae 1501. per eundem Ma-
 bipolensem impressam, Jo. Hentic. Leic-
 typograph. lipsiens. p. 79. testantur. Edit
 sine dubio prima est, quam Cornel. a Beu-
 cunabulis Typographiae p. 48. 1474. in-
 scribit. Editio parisiensis ex aedibus asce-

503. memoratur in Mich. Maittaire *An-*
Com. II. p. 165. In *Catalogo Bibliothecae*
 p. 432. editionem *Paris* 1505. in 4.
 Libelli etiam editionem, *Basileae apud*
 1518. in lucem exiisse, prodit Josias Sim-
liotheca p. 530. Floruit OCTAVIVS
 VS, fanensis, Seculo XV. & in primis
 ia Petrus, Laurentius, & Julianus Me-
 it. Eos enim seculi sui fuisse Maecena-
 dicat in poemate fol. 11. verbis:

is raros dent secula nostra poetas
leceates secula nostra tamen
hoc vicium est non muneris: arma ca-
nenti

re noto carmine dantur opes.
on desunt: desunt qui munera sumant.
dbuc tuscis regibus ordo eques
rrhenas inter celeberrima gentes...
apidus celeri perfluit amnis aqua
on tellus: qua non formosior alter
dior toto non manet orbe locus.
rmorei tendunt super astra penates
unt nitidi sydera summa lares
c medica generatus origine petrus...
colit: tuscae gentis & urbis honos,
rat genitor terra bene notus in omni
on immenso sanctior orbe fuit
ita esset, sublimia templa Deorum
ia celsos struxit in urbe lares
ntorum numerosa volumina vaturn
udatas aede coegit opes
rem instituit romana primus in urbe
temporibus magne poeta tuis
r multo donavit munere vates
lis patulam prebuit usque domum
suprema clausus pia lumina nocte
os inter possidet astra deos

Recedit patrem natus: vincitque parentis
 Officium: vinci gaudet & ipse parens.
 Ille sui aspiciens celo sacra inclita nati
 Sydereo grates soluit agitque Ioui
 Ergo iter ad superos patria sibi preparat
 Natus: & humanas spernit & adit opes
 Hospitibus donat noua munera: donat ego
 Magnaque ab hoc patrius munera ciuis
 Iusticie cultor: verusque in crimine iude
 Antiquum excedit religione Numam.
 Ocra amat: damnatque feri certamina mæ
 Sola habet hostilis quis cadat arma fati
 Hic ergo est nostro Mecenas tempore: cuius
 Doctiloquis domus est semper aperta viri
 Etruscae decus est & gloria gentis uterque
 Ortus & ethrusca est alter & alter huius
 Pierios vates pariter dilexit uterque
 Laudibus immensis dignus uterque canit
 Undique confugiant ad Petri limina vates
 Limina dirceo nobilitata choro
 Hæc etiam smiles natos pig fata dederunt
 Qui decus & mores osque parentis habent
 Laudatas fortis didicit Laurentius artes
 Nec se defidiae luxuriæ dedit
 Doctus equi fodere eratis calcaribus armos
 Marcæque audaci bella cedere manu
 Doctus & æripides cursu preuerrere ceruos
 Doctus & hirsutos figere primus apros
 Hic etiam magni sectans vestigia patris
 Diligit æonidum pieridumque choros
 Ta quoque sacrarum studioso pectore iuli
 Aere cæmenarum numen & antra colit
 Priscorumque legis generosa poemata vatam
 Et quicquid pulcri musa latina tulit.
 Mitis in omne genus. sociosque benignus in omni
 Officio: patrum qui bene tendis iter &c.

Conf. Gerard. Joan. Vossius L. III. de Historicis
 nis Cap. X. p. 739. ubi Cosmum Medicen-

m 1472. Julianum 1478. Laurentium autem mortuum esse adserit. CLEOPHILO praen fuerat FRANCISCI, quod autem deposuit, STAVII, quo pater vsus fuerat, postea adsum. Multa reliquit scripta, cuius ipse catalogum de in *epistola* quadam, ad Fanenses, anno 1490. a. Enumerant illa quoque Gerard. Jo. Vos- & Jo. Simlerus II. citt. Eminent, inter illa, *Fassine de bello fanensi, & parva urbi libertate* L. carmine heroico conscripti, & editi Rom. 1490. *Las amorum, ad Juliam*, sub Bernardini Cille- mine Melchior Goldastus, inter *Catalecta Oui- ancos*. 1610 in 8. edidit. Vero autem auctori NGISCO OCTAVIO (CLEOPHILO) vindica- nus Gruterus in *Delitiis poetar. Italorum* Tom. 136-145. Diem obiit OCTAVIVS CLEO- vs, ex veneno, quod ab vxorispatre, cum Me- (Ciuita vecchia) commoraretur, illi propinatum e, qui hac ratione, promissa illum dote, fraudare mauerat, anno 1490. aetatis anno XLIII. Il- *icam*, data, quod aiunt, opera conscripsit Fran- Polyardus, quem in *eruditorum lexico* frustra ieris, fanensis, quae exstat in Joannis Richardi *illustr. Viror. Francof.* 1536. in 4. fol. 71 seqq. Scriptores supra citat. & Joan. Alb. Fabricii *etb. med. & infim. latinit.* L. XIII. p. 438. Li- regor. Gyraldi *Dialog. de poetis sui temporis* I. l. II. Oper. p. 386. vbi illum *suauem amatorem, illepidum*, nominat. Marcus autem Antonius llicus, *de reparatione linguae latinae* Tom. III. m col. 331. edit. Coel. Secund. Curionis, *Basil.* in fol. *multam quidem ingenii in illo, s. d. amo- cantatorem, & ob id, minus celebrandum esse,*

editore haec adnotauit Joan. Alb. Fabricius in *etb. med. & inf. Lat.* L. III. p. 187 sqq. Geor- Dottanus, Ostro-Francus *Professor Theologiae in emia Liplienti*, *superstes adhuc an. 1514. cuius*

haec scripta referuntur in Centuria Maderiana.
 XLIX. *Carmen de quatuor evangelistis. Sermones concinnatus de S. Pauli laudibus. Poema de virtutem de cursu & breuitate temporis. Altera versus poetarum. Epitaphia & Epigrammata. Epistolae. Opusculum de coloribus rhetoricis.*

CXCIX.

Consensus orthodoxus Sacrae scripturae ceteris ecclesiae de sententia & veritate eorum coenae dominicae adeoque de tota versia sacramentaria, in certa capita distinctis quibus praeter veram huius mysterii doctrinam, etiam vere sacramentarii errorum perpetua articulorum fidei analogia, & patrum sensu excutuntur, atque simul ex tae Dipnosophistarum imposturae deteguntur. Nunc denuo multis in locis contra quorum Mataeologorum recentes imposturas, auctus cognitus. Accesserunt duo indices: alter & verborum, alter personarum, patrum, scriptorum, synodorum, confessionum, quorum monia & sententiae in hoc Opere citantur: & haereticorum. Irenaeus L. III. Cap. Quod si de aliqua quaestione disceptatio esset, ne oporteret in antiquissimas recurrere ecclesiae in quibus Apostoli conuersati sunt, & ab eis praesenti quaestione sumere, quod certum quidum est? Hieronymus in Epist. ad Minian. Tomo III. Meum est propositum antiquos legere, probare singula, retinere quae bona sunt,

ae ecclesiae catholicae non recedere. *Ti-*
Froschouerum MDLXXXV. (1585) in
411. exceptis praemiss. & indicibus fo-

F

us libri est, qui iamdudum rarissimus, in au-
tigitiana, pretio 8. thalerorum, in Joan. Lu-
bünemanni *Catalog. libror. rariss.* p. 52. & in
bibliothecae Daniel. Salthenii p. 245. ven-
ditur. Originem illi dedit controuersia vbi-
tanta animorum contentione, seculo inpri-
t. ad finem labente, agitata, vt forte minus
nt, multis in bibliothecis loculi, libris repo-
qui a lutheranis & caluinianis Theologis, hac
ouerfia, euulgati fuerunt. Historiam con-
e, praeter alios dedit Rodolphus Hospinia-
rinus, qui anno 1598. in lucem emisit *Hi-*
Sacramentariam, Hoc est libros quinque de
ominicae prima institutione: eiusque vero usu
in primitiua ecclesia: tum de origine, pro-
ceremoniis & ritibus missae, transsubstantia-
& aliorum pene infinitorum errorum, quibus
rima institutio horribiliter in papatu polluta
mata est: Cum refutatione Sophismatum &
ntorum Rob. Bellarmini Jesuitae, & aliorum,
rosanationem hanc defendere conantur. Ti-
id Jo. Wolphium Typis Froschou. in fol. pp.
anno 1602. Historiae sacramentariae partem
de origine & progressu controuersiae sacra-
ae, de coena domini, inter Lutheranos, Vbi-
& Orthodoxos, quos Zwinglianos seu Calui-
ant, exortae ab anno nati in carne Christi Sal-
M. D. XVII. usque ad annum M. D. C. II. de-
qua etiam de origine & progressu Vbiquita-
Libro Concordiae agitur. ibid. folior. 403.
hristoph. Matth. Pfaffii introduct. in histo-
ologiae litterar. L. III. in Epilog. p. 405. &
Kk 3 412sqg.

iniuriam patiuntur, praefatio apologetica
 ber lucem viderat *Heidelb.* an. 1574.
 tio excepit *tigurina* 1578. in fol. Et
 Christophor. Matth. Pfaffium in *Hist*
log. l. cit. p. 415. memoratur, *tiguri*
 sine dubio typosetorum errori ori
 nostra est anni 1585. Cum Jacobus
 Theologorum württembergensium, n
 re adgrederetur, auctorem illius igno
 ologis tigurinis compilatum esse,
 Sed iam extra omnem dubitationem
 a Christophoro Herdesiano, halberst
 syndico reipubl. norimbergensis, vi
 cellentis eruditionis, fuisse compo
 data describitur opera, in den *nütz*
lesenen Arbeiten der Gelehrten im J
 1733. in 8. P. I. p. 11 seqq. Conf.
 iam citatos Vincentii Placcii *Th*
rum p. 16. p. 101. & 102. Paul
trum viror. eruditione claror. p. 81
 Rüdingerus, Joachimi Camerarii g
 nismum satis suspectus, inter Ann
 Annas du Bourc. ex Aluernia riom

tis & litterariis, Francof. 1702. in 4. P. II. p. 299.

Inter confutationes *Consensus orthodoxi*, praecipua tenet locum, opus quod inscribitur: *Solida ratio compilationis Cinglianae & Calvinianae quam consensum orthodoxum, sacrae scripturae, & veteris ecclesiae, de controuersia sacramentaria, appellat, in lacem ediderunt, & aliquoties recoxerunt. scripta per Theologos wirtembergicos: in gratiam illis, quibus gloria Christi seruatoris, & sua aeterna cordi est. Accesserunt quoque duo indices: Alter & verborum, alter personarum, patrum, scripto-
synodorum, Confessionum, quorum testimonia & veritatis, in hac refutatione citantur. Tit. I. Cap. enim multi inobedientes, vaniloqui & seductores, ne qui de circumcissione sunt, quos oportet redargui uniuersas domus subuertunt, docentes, quae oportet, turpis lucri gratia. Dixit quidam ex illis, ius ipsorum propheta: Cretenses semper mendaces, bestiae, ventres pigri. Testimonium hoc verum. Quam ob causam increpa illos dure. Editio altera. 1603. Excudebat Georg. Gruppenbachius MDXCIII. 3) in fol. pp. 530. except. praemiss. & indic. ere, quod nostra aetate satis rarum est, praefatus *Consensus orthodoxi*, praefatio, & nouem capitulorum totidem capita opponuntur. Prima editio in Tubingae 1584. in fol. Auctor con-
ditionis, ut iam diximus, fuit Jacobus Andreae, lingua wirtembergicus, Cancellarius tübingensis, theologus, qui linguarum latinae, graecae, & hebraeae cognitione, & multarum rerum scientia ex-
t. Fatis concessit anno 1590. aetatis fere LXII. de illo Melchior. Adami *vitae Theologorum ger-
manorum* p. 302 sqq. Paulli Freheri *Theatrum virorum
Germaniae* p. 277. qui ea, quae de illo com-
municant, depromserunt ex Jacobi Heerbrandi ora-
tione funebri, de vita & obitu Jacobi Andreae Tubing.
in 4. Cum illa, ibidem, & eodem tempore*

prodiit Anton. Varenbuleri *Oratio de*
Andreae Nepos Jacobi, Joannes V.
dreae, edidit Famam andreanam reflo-
Jacob. Andreae, vitae, funeris, scriptur-
sionum, & progeniei recitationem, Arg.
in 12. cui inserta fuit p. 372 sqq. In
Predigt bey der Leiche Jacob Andreae,
zen summarischen Bericht, welchergerge-
nen Abschied von Magnif. D. Rectore u.
Univerſitat zu Tübingen christlich und
men. Idem Jo. Valentin. Andreae u.
Leui Sutoris adſumto, euulgavit Jaco-
zani, hexametris expositam, Lunaeburg.
Conf. Ludouic. Melchior. Fiſchlini Men-
wirtenbergenſ. P. I. 1710. in 8. p. 95 ſi
Matth. Pfaffii II. cit. Joan. Fabricii L.
die unſchuldigen Nachrichten an. 1716. p.
ex MSto edita fuit eine genaue Nachricht
Andreae Abſchieds von Dresden. In
Staatscabinet VIII, Oefnung Cap. VII,
leguntur beſondere Nachrichten von D. J.
Herkunfft und Conduite in Sachſen.

CXCVIII.

ANDREAE FRICII *Modrenii* de
 emendanda Libri quinque, reco
 Quorum Primus, de Moribus secund
 bus. Tertius, de Bello. Quartus,
 Quintus, de Schola. Ad Regem, Se
 tifices, Presbyteros, Equites, populi
 niae, ac reliquae Sarmatiae. Quibus
 Secunda acceſſerunt praeter alia: De
 secundus, lectu dignissimus. Oratio
 Epistolae. Cum locuplete rerum & va

1 indice. *Basileae, per Joannem Opor-*
in fol. pp. 807. excepto indice, typo-
tola ad Daniel. Schilingum, & ANDR.
irmine ad Nicol. Dlusium. in fine con-
or. 29.

tem libri oppido rari, optimam, data de-
opera, in epistola, ad Virum clariss. Abrah.
testnerum, Matheseos in Academia lipsiensi
d. extraord. amicū aestumatiss. quae legi-
sammelten Briefwechsel der Gelehrten auf das
1. p. 737 sqq. quam videsis. De editione
perfecta, *Basil.* 1554. in fol. edita, vid. Jo.
atalog. libror. rar. p. 288. *Analecta litteraria*
rior. p. 352. *die Nachrichten von einer hal-*
iblioth. Tom. VI. p. 546 sqq.

CC.

AE FRIGII *Modreuii, Secretarii Regii,*
quatuor. I. de tribus personis & vna
ei, ad Sigismundum Augustum Regem
c. II. de necessitate conuentus habendi
religionis controuersias ad eundem Re-
de Jesu Christo filio Dei & hominis, eo-
eo & domino nostro, ad Pium Papam V.
omouio, & de iis, quae huc-pertineant,
anium Archiep. Gnesnensem. Ex ipsius
expressae: Adiecta est quaestio theo-
dissimilis argumenti, ab eodem auctore
Omnia nūnc primum in lucem edita.
C. mense Julio, in 4. pp. 274. si praefa-
non numerata fuerit.

liber loco impressus fuerit, nondum
dubitationem positum esse videtur.
dius, qui librum in *Bibliotheca Am
Freistad.* 1584. in 8. p. 36 sqq. descr
rum relatione accepisse, perhibet,
operis factam esse *Racoviae*. Sed
Gustav. Georg. Zeltnerus, in *Adm
Ruari Epistolar.* Centur. I. Ep. XLV
Basileae factam esse adfirmat. Quae
Fausti Socini, de *FRICII sylvis* fueri
cis, ex eorum *epistolis*, in den *Nach
hallischen Biblioth.* I. cit. p. 325. p
poterit. Conf. Stanislaï Lubienieci
*mationis polonicae, in qua sum reform
trinitariorum origo & progressus in
simis provinciis narratur, Freistad.* I
Cap. IIX. p. 221 sqq. Christian. Augu
dige Historie der ausspurgischen Conf
1734. in 4. L. VI. Cap. III. §. 26. p.
Lauterbachs *pohlnischer arianischer*
& *Lips.* 1725. in 8. p. 105 sqq. P.
bistorique & critique Tom. III. p. 195

nastasius a calumniis Heterodoxorum vindicac in fine Bibliothecariorum apostolicae secundus catalogus apponitur, ex quo non-ro illustranda Historia eliciuntur. *Auctore NE CIAMPINO, Romano, Magistro breuium, nec non maioris praesidentiae abbreviatore, utraque signatura Referendario. Romae, ex typis Joannis Jac. Komarek MDCLXXXIX.*) Superiorum permissu, in 4. pp. 120. & 119. numeratis foliis 7. prioribus.

JOANNES JUSTINVS CIAMPINI Romae anno p. natus, variis muneribus in curia romana admo-uit, & multa edidit scripta, quibus magnam no- is famam sibi parauit. Mortuus est anno 1698. ris anno LXV. Cum inter pastores arcadas ro- os, dum viueret, esset receptus, eo mortuo, Vin- to Leonio, eiusdem societatis pastor, *elogium* s, lingua hetrusca scripsit, quod legitur inter *le degli Arcadi illustri pubblicate da* Giov. Maria scimbeni, in *Roma* 1710. in 4. P. II. p. 195 sqq. isto elogio hausit, quae retulit de CIAMPINI vita eron in *Memoires* Tom. III. p. 193 sqq. & in der *sehen Uebersetzung* Tom. III. p. 361 sqq. *Opera omnia*, haud ita pridem, in vnum corpus collecta, *ae apud Carol. Giannini* III. Tom. in fol. hoc ti- edita fuerunt: **JOANNIS CIAMPINI, Romani, gistri breuium gratiae, litterarum apostolicarum ma- s abbreviatoris, ac in utraque signatura referendarii, ra in Tres Tomos distributa.** Editio nouissima cete- correctior & auctior. Accesserunt eiusdem CIAM- 31 opuscula quaedam selectiora: item Appendix, sen- ae, in quibus nonnulla post eius obitum innotata re- sentur: ac demum auctoris vita, nunc primum ipsius ribus addita. Sed ea non impedit editio, quo mi- a rerum antiquarum aestimatoribus, studiose ho- dierno

dinalibus. Demonstrat per XII. libri argumentis, *librum pontificalem*, non vque auctoris opera esse compositum, Bibliothecarium, nonnisi paucas romanum, nimirum Gregorii III. Sergii II. Benedicti III. & Nicolai I. vitas exposcere, quae Gregorium praecedunt, sequuntur, diuersis ab auctoribus fuisse. Verumtamen licet a pluribus exaratum manorum Pontificum existimet, nihilo tographo, genuinisque e scripturis emanam, ac summam fidem, ei, habendam praecipue cum propter antiquitatem, & rationis sit liber, constantemque histori quam tot seculorum consensu, ecclesia perit, utpote quae litteris consignata iptoribus, qui vel pontificibus, quorum gcoaeui, vel paullo iuniores fuerint, C II. citt. p. 204 sqq. & 269. Quae Frideri & Casimir. Oudini, de *libro pontificali* store, fuerit sententia, vid. in illius *papa femina*, Lugd. Bat. 1691. in 8. §. L & *Miscellaneur. sacrae Antiquitatis* L. V. C

ustrata Tom. I. Rom. 1692. in fol. tertium
cupat. Francisci Blanchini, veronensis
splendidissimae Anastasii editioni, Rom.
3. II. Tom. in fol. editae, praemissa.

ndice, quam JOANNES CIAMPINI huic
exuit, exhibet *R. E. Bibliothecariorum Cata-*
cundum chronologicum ordinem, cum non-
lomatum Datis, ex quibus varia eliciuntur,
iaisticae Historiae plurimum lucis afferunt. In
in bibliothecae apostolicae originem inqui-
geli Roccae, & Onuphrii Panuini exponit
a, quibus ille bibliothecam istam a diuo Pe-
vero ab eius successore Clemente I. ortum
& a *bibliorum codicibus*, praesertim *euan-*
stolis Petri, Paulli, Jacobi, Joannis & Judae,
postolorum actis, & Joannis apocalypsi, deinde
cretalibus, vel consultationibus, siue consti-
synodalibus, vel aliis id genus rebus, per
ontifices, Christi vicarios, & Petri successo-
ementum paullatim accepisse, contendunt.
entioribus temporibus munus subscribendi
a, praecipue *Cardinalibus Bibliothecariis* fue-
idatum, CIAMPINI demonstrat, quod pri-
oribus, id etiam ab aliis officialibus curiae
v. c. *primiceriis, diaconis, subdiaconis, scri-*
postolicis, cancellariis, vicecancellariis, Cardi-
Capellanis Pontificis, administratum fuerit.
quem *apostolicae sedis Bibliothecarii* titulo in-
inuenit, est Laurentius, Presbyter Cardina-
.... sub Pelagio II. anno 580. Ultimus in
NI catalogo, qui dignus sane est, qui ad no-
ora ab earum rerum perito perducatur, est
us Brancatus, de Lauraea nuncupatus, qui
Presbyteri Cardinalis Bibliothecarii, per liberam
iem Flauii Chisii in manibus Innocentii XI.
factam anno 1681. adeptus est, & eo, quo
NI librum edidit, illi adhuc praefuit. Hoc
quo

Pretergon ad Examen Libri Pontifici
Epistola Pii II. ad Carolum VII. Reg
Ab Haereticis depravata, & a Launois
vindicata. Cura & studio JOANNIS
Romani Magistri Breuium Gratiae, Ne
ris Praesidentiae Abbreviatoris, Ac in v
tura Referendarii. Romae Ex Typogr
Jacobi Komarek MDCLXXXIX. (1688)
Permissu in 4. pp. 38. exceptis tribus
ribus.

Ediderat Fr. Vincentius Baro, Dom
bros V. apologetici, pro religione, vtra
moribus, ac iuribus Ordinis Praedicator
Theophili Rainaldi tres, totidem Petri d
aliquot epistolas Joannis Launoii, expositi
terii, aliosque, in quibus, inter alia §.
Launoium incusat, quod epistola VII. v
Pii II. ad Carolum VII. Galliae regem ;
simus charissime fili, ut detractoribus seu
semper non credas, multa illorum passio
interpolauerit, & pro voce detractoribus

s. retractorum, Basil. ex officina Henricpetri 1571. perpsisse, ibique pro detractoribus, doctoribus legi, navit. Impugnauit igitur Joannem Launoium D. JOAN. CIAMPINI, & huius vocis immutata in editione Henricpetrina 1571. ab haeresi, ut Lutherana, profectam esse pronunciare sustinuit. Vocat ad editiones epistolarum Pii II. antiquiores, tum ad norimbergensem impensis Anton. Koberger. mediolanensem eodem anno impressam; lugdunam per Joannem Molin alius de Cambray an. 1518. idem Basileensem Henricpetrinum an. 1551. Ope Aen. Syluii editionem, quae omnes pro doctori-ferant detractores. Dicauit hoc opusculum suum CIAMPINI, Hieronymo Casanata, R. E. Presbytero inali. Conf. Niceron II. citt. p. 205. & 369.

CCIII.

Sanctissimum, Et Beatissimum Patrem D. N. Innocentium XI. Pont. Max. Coniecturae De uo Azymorum Vsu In Ecclesia Latina, Vel Romana, Qua Occasione Vox Fermenti in iadis, & Siricii Decretis, Ac in Epistola entii I. Rom. Pont. Aliique Veteres Eccle-Ritus declarantur. Auctore JOANNE CIAMPINO Magistro Breutum Gratiae, Ac in utraque tra Referendario. Romae, Ex Typographia de Jacobi Komarek. MDCLXXXIX. Super Permissu. in 4. pp. 291. si folia 9. priora non utata fuerint.

scripsit hoc opus JO. JUSTINVS CIAMPINI, titulo iam patet, nomine Innocentii XI. Pontificom. In fronte, oculis se offert auctor, genibus la, Pontifici librum obferens, ab Arnoldo V. Welter-

Westerhout, nuditissime aere expressus. Imaginē
 scripta sunt verba *Feretis primitias messis vestre*
sacerdotem Levit XXIII, 10. Quatuordecim libe
 soluitur capitibus, quorum argumenta haec
 I. *Brevis dissertatio quaestionis de Azymo a M^o*
Cerulario Patriarcha constantinopolitano, con-
tinuos excitatae, cum illius objectionibus, ac lris
responsionibus, ex quibus clare deducitur, Jesum
Christum dominum nostrum, sanctissimum eucharistiae
mentum, in Azymo instituisse. II. *Qualis panis*
ethnicos romanos, tempore primitivae ecclesiae
fuerit, azymus an fermentatus. III. *Ecclesia*
nam, singulis seculis in Azymis celebrasse osten-
 III. *Vox Fermenti in Melchiadis & Siricii*
ac in epistola Innocentii I. ad Decentium Ep^o
contenta, in quo sensu a nonnullis scriptoribus
fit Examinantur in hoc capite sententiae de
 Fermenti Anonymi apud Pamelum in *Liturgica*
 Tom. I. p. 489. Petri Episcopi vrbevetani, Fr
 Mariae florentini, Claudii Espensaei, Latini L
 Jacobi Sirmondi, Cardinalis Bonae, Christiani
 Nicolai Cardinalis de Cusa, Caesaris Cardinali
 ronii, Seuerini Bini, Theophil. Rainaldi, Fra
 a S. Augustino Macedo, Antonii Dadini Alrasse
 Joannis Caballutii, Antonii Augustini & Joanne
 billoni. V. Proponitur Josephi Mariae Tho
 Presb. regii prisci fermenti nova expositio. VI
 luntur argumenta Eminentissimi Bonae, quibus pr
 intendit Fermentum in ecclesia latina, usque ad sc
 Michael. Cerularii, vel per ea tempora, usitatum.
 VII. Auctoris sententia de Fermento proponitur.
 De mixtione sacraei vinum cum vino non consecrato,
 dicendum sit. VIII. Quid esset Fermentum, quod
 batur Sabbato in Consistorio lateranensi; Thomae
 Fermento, quid dabatur ante Palmas in Consist
 lateranensi, opinio. X. Sententia Amalarii Fortun
 metensis ecclesiae Diaconi, de antiquo ritu numiss
 duarum particularum sacraei panis, in calicem. XI. J
 Belet

th, *Theologi* parisiensis, & Gulielmi Durandi, mi-
 nis *Episcopi* iudicium super mixtione Corporis
 sti, cum vino non consecrato, in die parasceues.
An antiquitus permissam esset Acolytis, sacratissi-
Eucharistiam deferre? XIII. de antiquitate ordi-
 mani, siue ritualis romani, ubi illud, cum Mel-
 e Hittorio, qui Coloniae 1568. in fol. ediderat,
 morialis antiquitatis, & a magistris romanae
 e, praescriptum esse, sibi persuadet, cum nimi-
 Stephano III. & Pipino primum, ac deinde Ca-
 M. adnventibus, diuinas laudes & obsequia, ro-
 s cantibus psallere, gallica ecclesia exorsa est.
 l. de voce Ruga. Haec vox non solum in *vitis*
ficum rom. quae Anastasio tribuuntur, saepissime
 rit, sed in ordine etiam romano inuenitur, cum
 essio describitur, quae missa finita fieri solet, e
 byterio, in secretarium, ubi inter alia haec le-
 ur: *Post episcopos presbyteri, deinde monachi, dein-*
bola, deinde milites draconarii, id est qui signa
nt: post eos baiuli, & cerastarii, post quos aco-
qui Rugam conseruant, post eos extra praesbyte-
, cruces portantes, deinde mansionarii iuniores,
trat (scil. Pontifex) *in secretarium.* Sub cen-
 a vocata, quam de hac voce *Ruga* protulerunt,
 ntia Jul. Caes. Bulengeri *de donar. Pontif. L. II.*
 43. Claud. Salmasii in *notis ad Tertullianum de*
 cap. V. Franc. Mar. Torrigii *delle sacre grotte*
ane, cioe narratione delle cose più notabili, che
sotto il pavimento della basilica di S. Pietro in Va-
o, in Roma 1635. in 8. P. II. p. 442. 471. & 500.
 inici Macri, in *Hierolexico*, Octauii Ferrarii in
 e origine linguae italicae, Caroli du Fresne Do-
 da Cange in *glossario med. & infim. Latinit.* sub
Ruga, & in *Descript. urbis constantinopolitan.*
 I. Cap. 73. Ciampini *Rugam* vocem, non latinam,
 barbaram esse existimat, quae ab Gallorum *rue*,
 i latinis *via* est, originem ducat. *Rugam* igitur
 mano ordine expressam nihil aliud omnino deno-
 em. I. L I tare

Anti-Lutherus JUDOCI CLICHTO
portuenfis. Doctoris Theologi, Aca-
rbifienfis. Tres Libros complectens. E
 tra effrenem viuendi licentiam, quam
 ratem christianam, ac euangelicam n
 therus, ostendit ecclesiam sanctam &
 des, constituendarum sanctionum (q
 populum christianum, & transgres
 cati mortalis reos esse definiant)
 habere. Secundus contra abrogation
 quam inducere molitus Lutherus, de
 stinctos officiorum gradus, ac ordines e
 fia. Non omnes itidem christianos esse
 & sanctissimum eucharistiae sacramentum
 missa consecratur, esse vere sacrificium
 contra enervationem votorum monastica
 inuehere contendit Lutherus, declara

ntientem. *Anno M. D. XXV. (1525). in 4. 215. non numerat. praef. & indice folior. 12.*

tulus longo instructus firmate, libri minus frequenter obuii, ab uberiore recensione nos abstinere.

Prior editio, quae posteriorem raritate super-

JODOCO CLICHTOVEO *Parisiis apud Simon-*

aeum 1524. in fol. edita, & Carolo Guiliardo,

ensis senatus Praesidi dicata fuit. Vid. *Catalogus*

ebec. tellerian. p. 44. & Mich. Maittaire Annal.

r. Tom. II. p. 648. In fine editionis, qua utimur,

legimus verba: *Expletum est hoc opus, contra Lu-*

m, in tres libros dissectum, atque proelo excusum, apud

tissimum coloniensis academiae gymnasium. In offi-

onesti civis Petri Quentell. Anno ab incarnatione

vi (qui obedientiae pietatis & religionis est amator)

mo quinto supra millesimam & quingentesimum

5) sexto kalendas Martias. In Mich. Maittaire

l. editionem frustra quaesivimus. Plura, qui de

*ibro scire cupit, adeat Adr. Baillet *Traité des**

*es personnelles, qui constituit Tom. VI. des *Jage-**

des Savans P. I. Chap. IIX. p. 400 sqq. Louis

*du Pin *Bibliothèque des Auteurs ecclésiastiques**

et XIII. p. 162 sqq.

CCV.

eneratione Sanctorum libri duo JODOCI

CLICHTOVAEI, *Neoportuensis. excellentissimae*

ae academiae Theologi. Primus, honoran-

ae ab ecclesia sanctos, & sedulo a nobis oran-

stendit. Secundus, rationes eorum, qui

sunt non esse venerandos, nec orandos a

sanctos, diloluit. Anno M. D. XXV. (1525)

folior. 68.

lingua pronunciari solet, JOSEPH CL.
Neoportuensis, (Nieuport) Flander,
Stapulensis discipulus, collegii parisiensis
Doctor, & Canonicus carnotensis, primus
fuit, qui, ut Joan. Launoius P. II. &
edit. *cantabrig.* 1689. in fol. testatur,
parisiensibus, contra Lutherum insurrexi-
it Carnuti (Chartres) die XXII. Septem-
bris. Vitam eius præter scriptores iam citatos
exposuerunt verbis Anonym. in *Additione*
Trithemii *Catalog. Scriptor. ecclesiast.* Cap.
edit. Jo. Alb. Fabricii, Anton. Posssevinus
sacr. Tom. II. p. 272. Joan. Launoius
Gymnasti nauarraei, Paris. 1682. in 4. P. I.
Conf. Jo. L. Simleri *Bibliotheca* p. 429. He-
der Hardt *autographa Lutheri* P. I. p. 42.
Historia Biblioth. fabric. P. I. p. 141. *The*
Nachrichten von lauter alten und neuen
110 sqq. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med.*
L. VIII. p. 507 sqq.

Tractatus corre
spondet libris

Philicorum
de celō & mundo
de generatione
Metheororum
de anima.

or. 73.

anne Henric. Leichio, liber litteris gothicis
s, memoratur in *Annal. typogr. lipsiens.* p. 76.
itur illi *Epitaphium venerabilis ALBERTI,*
rum Ordinis patris religiosissimi ac sacrae
professoris profundissimi, olimque Ratisponen-
episcopi dignissimi, quod hic adscribimus, quia
colixius illo est, quod ab Is. Bullart, in Aca-
Sciences & des arts, contenant les vies & les
oriques, des hommes illustres, qui ont excellé
ofessions, depuis environ quatre siècles, parmi
tations de l'Europe &c. Bruxel. 1682. in fol.
L. III. p. 145. a Jacobo Burckhardo de lin-
vae in *Germania fatis* P. II. Cap. III. p. 120.
phor. Aug. Heumanno in *Actis philosoph.*
p. 757. & ab aliis adducitur:

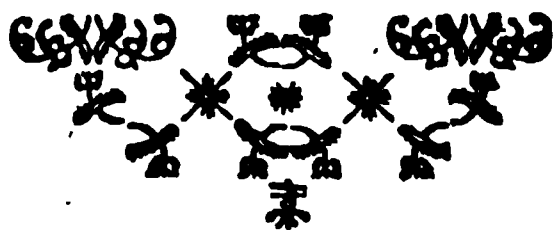
doctorem. paris expers philosophorum
ps verborum vas fundens dogma sacrorum
et ALBERTVS preclarus: in orbe disertus
ntis certus assertor in arte repertus.

Platone vix inferior Salomone
tu Christe bone doctorem iunge corone
his denis minus actis mille tricenis
nascentis. de corporis erit habenis
post festum Martini luce molestum
tendo Deum transiit agens iubileum
it hos versus mox ad tumultum retrouersus
dicat collectam cum requiescat
it iste chorum presul qui philosophorum
doctorem fuit ALBERTVS schola morum

Vitam ALBERTI magni, lauingensi
 oris parisiensis, & Episcopi ratisbonensi
 anno LXXXVII. Coloniae diem obiit su-
 no 1280. data, quod aiunt, descripsit
 de Prussia. Rudolphi de Nouiomago c-
 tor. *vitam* ALBERTI M. Colon. 1490.
 statuit Michael Maittaire in *Annal.* 1711
 p. 529. & Val. Andreas in *Biblioth. bel-*
 Librum titulo *legendae* B. ALBERTI
 ratisbonensi. Colon. apud Jo. Koelhof in
 thicis non addito anni indicio, euulgatus
 est. Jacob. Querif *de Scriptor. ordinis*
 pag. 871. Conf. Christ. Schoettgenii
Biblioth. fabrician. med. & infim. Latinit. I
Lexicon eruditorum Tom. III. col. 187
 ribus temporibus eius dedit *vitam* Bern-
 linus, feltrensis, cognomine de Tarvisie-
 dinis praedicator. hoc titulo : *Beatus*
Magnus, gente teutonicus, natione Suet-
ingensis, Episcopus Ratisbonae ex fam-
orum, recens laudibus illustratus, & rel-
familiae. Venetiis typis Georg. Valentii

ro extra omnem dubitationem positum sit,
 cum e nobili Comitum Bolstadenſium ſtirpe,
 iſſe, in medio relinquimus ſententiam, ab
 iſ doctiſſimis prolatam. Nobis ſane eorum
 opinio, qui ob ſingularem rerum diuinarum
 umque ſcientiam, *Magnum* illum dictum
 ſtimant. Dicitur a beata Maria virgine quin-
 ſ ante obitum impetraſſe, vt omnia, quae in
 ſia, rebus naturalibus, & mathematicis didi-
 ſcuiſceretur, vt ſcilicet in ſola fide & cha-
 n in philoſophorum opinionibus moretur.
 eſar. Egaſt. Bulaei Tom. III. *Hiſtor. academ.*
 p. 162 Henric. gandauenſis *de Scriptor.*
 p. XLIII. p. 125. Jo. Trithemii *de ſcriptor.*
 p. CCCCLXVI. p. 114 ſqq. Anton. Poſſe-
 rat. ſac. Tom. I. p. 31 ſqq. Guil. Caue *Hi-*
rar. Scriptor. eccleſ. p. 731. Joſ. Simleri
 a pag. 18. Jacob. Quetiſ. *de Scriptor. Ord.*
 e. Tom. I. p. 162 ſqq. & p. 275. Ambroſii
 ura *Bibliotheca dominicana* p. 49 ſqq. Chri-
 Hendreichii *Pandect.* brandeburg. p. 85 ſqq.
Dictionaire Tom. I. p. 128 ſqq. Jo. Alb. Fa-
 lioth. *med. & iſſim. Latinit.* l. cit. A magiae
 ALBERTVM liberare ſtudit Gabriel Naudé
 ie pour tous les grands perſonnages qui ont
 ent ſoupçonnez de Magie Chap. XIX. p. 512
 t. *pariſ.* 1625. in 8. *Opera ALBERTI M.*
 corpus collecta prodierunt cura Petri Jam-
 ſchi Ord. Praedicat. gratianopolitani *Lugdu-*
 XXI. Tomis in fol. Multa vero adhuc in
 ſis latent, opera MSS. quae lucem nondum
 publicam.

CCVII.

Excellentissimi artium & sacre theologie
 ris domini EGIDII Romani, Archiprae-
 turicensis, ordinis heremitarum sancti Augu-
 stini, libros posteriorum Aristotelis expositio. in
 lior. 127.

In prologo AEGIDIUS romanus ad ven-
 virum, ex Anglorum spectabili prosapia ori-
 dom. Stephanum de Maulay, scribit, illius se-
 mum, hosce in Aristotelis posteriorum libros, et
 tarios, hortatu composuisse. Antonius Posse-
 Appar. sacr. Tom. I. pag. 22. commentari-
 egregia, illa vero impressa esse, ignorasse
 sicuti & Guilielmus Caue, qui in Operum A-
 romani indice, ne titulum quidem libri adtuli-
 ob rem in eam adducimur sententiam, ut e-
 mus, reliquis AEGIDII operibus, hunc lib-
 rariorem. In fine editionis, litteris gothicis
 prae, quae a Michaele Maittaire in *Annal* tunc
 non memorata fuit, haec leguntur verba. *Opus*
per Bonetum locatellum, sumptibus Domini O-
ni Scoti sexto idus Maii mdo CCCCLXXX. LX.

*Si quis ab instanti circo defendere sese
 Aegidi vel capiat pellados armigeriae
 Hirsuta qui pelle tegor me vendicet & sic
 Romanum AEGIDIUM noverit ingenium*

Ramusius Armi Car

AEGIDIUS COLUMNA, romanus, e splendi-
 diori Columnensium familia prognatus, Jo-
 Columna, R. E. Cardinalis, qui anno 1244. obiit
 nepos fuit, & ob insignes progressus, quos in
 sophia & theologia fecerat rhomistica, *Doctores*
datissimus adeptus est cognomen. Varia munera
 ecclesiastica, tandemque anno 1296. a Bonifacio
 bituricensium in Gallia Archiepiscopus, & pro-

anicae Primas constitutus fuit. Sunt inter Scri-
 ptos ecclesiasticos, qui cum Augustino Oldoino in
naeo romano p. 32, illum in R. E. Cardinalium
 gium cooptatum, & a Leone X. purpura cum ti-
 S. Matthaei in Merulana, quem postea cum titu-
 Marcelli commutauerit, ornatum fuisse perhi-
 . Sunt autem alii, qui illis contradicunt, inter
 eminet Ludouicus Donius d'Attichy in *Floribus*
riae Collegii S. R. E. Cardinalium ab anno 1049.
ad annum 1660. Lutet. Paris. 1660. III. Tom.
I. Tom. I. pag. 371. Diem obiit suum AEGI-
 s Auenione, XI. Kalend. Jan. an. 1316. aetatis
 LXVIII. Corpus Lutetiam Parisiorum transla-
 , in augustinianorum aede repositum, & sepul-
 m hoc epitaphio ornatum fuit:

IC JACET AVLA MORVM, VITAE MVNDI-
 TIA; ARCHIPHILOSOPHIAE. ARISTOTELIS.
 PERSPICACISSIMVS. COMMENTATOR;
 CLAVIS. ET. DOCTOR. SACRAE. THEOLO-
 GIAE; LVX. IN. LVCEM. REDVCENS. DV-
 BIA, FRATER. AEGIDIVS. DE ROMA. OR-
 DINIS. FRATRVM. EREMITARVM; S. AV-
 GUSTINI. ARCHIEPISCOPIVS. BITVRICEN-
 SIS, QVI. OBIIT. ANNO DOMINI. MCCCXVI.
 DIE XXII. DECEMBRIS.

de illo Anton. Posseuini *Apparat. sacer* l. cit.
 , Caue *Histor. litterar. Scriptor. eccles.* pag. 753.
 ustin. Oldoini *Athenaeum romanum* pag. 28 seqq.
 . Egassii Bulaei *Historia academiae parisiens.*
 n. III. pag. 671. Fratr. Sammarthanorum *Gallia*
stiana Tom. I. pag. 179 seqq. Natalis Alexandri
bria ecclesiastica Secul. XIII. Cap. V. Artic. II.
 n. VII. p. 152 seqq. Jo. Alb. Fabricii *Bibliothec.*
 l. & *infim. Latinit.* L. I. p. 51 sqq.

CCIIIX.

Duodecim libri Metaphysicę ab A^{RI}
summo philozophorum principe pr
 cione totius philosophię editi: Per
 capitula distincti. Summa denique dilig
 dati incipiunt. in fol. folior. 122.

Adornauit editionem litteris gothicis
 JOANNES PEYLYCK de Czeytz, i
 , verba in fine conspicua testantur:

*Condita pulchra iacent archana hic p
 Magno que studio scripsit ARISTO*

*Accipe iucundissime lector hoc preclarum
 num summi dei auxilio foeliciter ad finem
 tum. Summo denique studio Magistri
 PEYLYCK de Czeytz, ubi mendosum visus
 tum. Atque pro scholarium manuuctione
 per tractatus & capitula distinctum. A
 ad rem pertinuens neglectam inueneris! q
 pretare: quoniam non omnia possumus om
 sum Lyptzick per baccalarium Martinum
 de Herhipoli. Anno salutis Millesimoqu
 mononagesimonono (1499) Die vero 4
 mensis Martii. His verbis typographi s
 sunt. Recusum esse hoc opus anno 15
 scripsit Jo. Henric. Leichius in *Annal. typ*
 pag. 75.*

JOANNES PEILICKE, cizensis, p
 lomæo, ciuitatis cizensis consule progn
 magister lipsiensis, Jureconsultus, Decreta
 for, Concilii Scabinorum Adseffor, & Sen
 sis fuerat. Eius *compendium philosophi*
 lucem vidit *Lipsiae* 1491. in fol. typis *Me*
teri impressum, vid. Jo. Henr. Leichii *As*
 lptiens p. 65. Idem sine dubio liber et
Compendii philosophiæ moralis adducitur

icio in *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. VIII.
 13. & in *Lexico eruditorum* Tom. III. col. 1347.
 prius nos docet illum seculo XV. exeunte, & in
 Seculi XVI. floruisse. Herman. Buschii *Epi-*
ma in JOHANN PEYLiCK Mamiliunum, alias
tz. art. doct. & Misnensis Juuentutis moderato-
existare L. III. *Carminum* adnotavit Jo. Henr.
 bius l. cit. not. r). Hoc cognomen *Mamilius*
 dubio a similitudine vocis *Zeitz* cum Teutonum
 e, quae latinis *mamma* est, originem duxit.

CCVIII.

ri duo Elenchorum ARISTOTELIS *philoso-*
phorum principis : per tractatus : capitula : &
 blas distincti. oculataque elimati diligentia
 unt.

lagister Johannes Martini Saganensis ad
 Lectorem.

emor etatis paucos que durat ad annos
 humanis opibus nec reparanda venit
 preterias celesti odiosa zophie
 sente sub indocta nam fugit omnis honor
 cito laxa cutisque ignavos occupat artus
 lorabis vacuos preteriisse dies.
 l. folior. 28.

in calce libri legitur : *Finis secundi Elenchorum*
ARISTOTELIS. Anno dni. M. CCCCCIII. (1503).
 amsi typographus nomen suum non adposuit, go-
 cus tamen litterarum character satis luculentus, li-
 tm e Martini herbipolensis typographica officina
 diisse, oppido testatur.

CCX.

Summi philosophorum principis ARISTOTELIS
libri octo de physico auditu physicorum
lati. Nouiter correcti & bene emendati,
vniuersaliter & in genere totum negoti-
um & vniuersalia philosophie principii
propter quid aliorum ostenditur Contin-
fol. foliar. 90.

Codex litteris gothicis impressus, haec
fert verba: *Habes amate lector textum ARIS-
TOTO auditu denuo satis laboriose emendatum
diligentia Baccalarii Martini herbipolensis
suis ciuis. ibidem a nouo pressum. Si quid
humano errore. admissum fuerit cum benig-
dito atque inter legendum castigato. Non
omnia possit &c.* Hisce verbis typographi
conspiciuntur subiecta.

CCXI.

Incipiunt libri gloriosissimi Philosophorum
ARISTOTELIS de Anima. in fol. 100.

Neque a Michaele Maittaire, neque a
Leichio, editionis, caractere gothico im-
pressio facta fuit. In fine haec leguntur ver-
ba: *Incipiunt gloriosissimi libri ARISTOTELIS
(Stagyritae) filii Nichomaei de anima
Liptzk impensis Jacobi Thanners impre-
1502.*

CCXII.

quattuor librorum Meteororum ARISTOTELIS philosophorum facile principis beatus. Impressionum Ignee Aeree Aquee cens causas & principia exquisitissime. in 66.

titur codici, caractere litterarum gothico, cuius Jo. Henr. Leichius in *Annal. Typogr.* mentionem fecit p. 81. epistola, in qua *meteo-* hanc, Petrus Sidororius, hallensis *minimus* *ium magistros, academie* Lipczenlis, *mendis* *unibus: complurimis tamen: eripuisse,* atque *z: Melchiar Lotters oppidani* Lipczenlis *ad* *m. & studiosorum profectum, caracteribus ef-* *cisse* dicitur. In fine haec leguntur verba: *atuor Meteororum ARISTOTELIS philoso-* *principis atque monarche. Lypczk in officina* *lotters Anno MCCCCIII. (1503) quinto* *yas finem feliciter cepere.*

CCXIII.

ΟΤΕΛΟΥΣ τὰ Εὐρισκόμενα. ARISTOTELIS opera quae exstant. Addita iam ob argumenti similitudinem quaeophrasti, Alexandri, Cassii, Sotionis, Polemonis, Adamantii, Melampodis. cuiusque fine adiecta varians locorum e praecipuis editionibus; nonnunquam manuscriptis codicibus: Emendationes non paucae ex interpretum versionibus, ue doctorum virorum animaduersionibus. capitum index; & duo rerum ac verborum

Ita inscribitur Tomus I. collectionis e
rum ARISTOTELIS, quam satis rarum
Joan. Ludolph. Bünemannus, in *Catalogo*
riss. p. 105 Gottlieb. Stolle in der *Hist*
labrbeit Jena 1736. in 4. p. 376. not. e
librorum Maurit. Georg. Weidmanni P.
Catalog. Biblioth. Salthen. p. 312. A
omnium partium, e quibus omnis colle
nitur, nos abstinemus, cum id multa sol
curatione factum fuerit a Viro Cl. Davi
in *Bibliothèque historique & critique* To
sqq. Duplex exemplar nobis ad manus e
alterum e bibliotheca portensi publica,
amico nobiscum communicatum fuit.
Tomo VII. qui *problemata* ARISTOTE
titur, destituitur, qui etiam in istis exem
siderabatur, quae cum Cl. Clement e bibl
storali hanoverana, & bünemanniana, co
fuerant. In exemplari, quod in biblioth
tur portensi, titulus, quem adscripsimus
tur, sed Tomo I. hic praefigitur titulus:
ΤΡΑΤΕ ΟΡΓΑΝΩΝ. ARISTOTELIS Οργ
Folios. The National Congress. Congress

Grynaeus latinam, *ad Philologum*. Paginis hoc men constat 465. Desiderantur etiam, quae in o exemplari reperiuntur, si *excerpta de ARISTOTELE ex Suida & Diogene laërtio exceperis, missa de ARISTOTELIS vita & scriptis, ex aubus tum veteribus, tum recentioribus*. Cur Cl. id Clement scripta ARISTOTELIS rhetorica, idum logices adpellauerit *Tomum*, ignoramus. iae partis titulus, exemplar. bibliothecae por- s, ab altero etiam exemplari differt. ΑΡΙΣΤΟ- ΟΤΣ φυσικῆς ἀκροάσεως, βιβλία Θ. περὶ Οὐρανοῦ Δ. γενέσεως καὶ φθορᾶς Β. Μετεωρολογικῶν Δ. περὶ κο- Α. περὶ ψυχῆς Γ. περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν βιβλ. Α. Μνήμης καὶ αἰαμνήσεως Α. περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρεως Α. ἰνυπίων Α. περὶ τῆς κατ' ὕπνου μαρτικῆς Α. περὶ νεότη- πὶ γήρως, καὶ ζωῆς καὶ θανάτου Α. περὶ αἰαπισθῆς Α. περὶ οβείτητος καὶ βραχυβιότητος Α. ARISTOTELIS *byfica auscultatione, lib. 8. de Coelo 4. De Gener. orruptione 2. Meteorologicorum 4. De Mundo 1. Anima. 3. De Sensu & insensibilibus, lib. 1. De Me- ia & reminiscencia 1. De Somno & vigilia 1. De nniis 1. De Divinatione per somnum 1. De Juuen- senectute, vita, & morte 1. De Respiratione 1. longitudine & breuitate vitae 1. Ad exemplaris n, quod postremum Lutetiae excusum est, emenda- Francofurti Ex Typographia Andreae Wechelii D. LXXVII. (1577) Ex praefatione Andreae pheli patet, quod hac parte initium operis impr- li fecerit & speciminis quasi loco in lucem emi- t. Tractatum, qui in hac parte reperiuntur, nlibet, nouo paginarum numero, Typographus tur. *Varia autem locorum lectio, in altero exem- , in tractatus cuiusque fine addita, index capi- & rerum ac verborum notatu digniorum bina in- ariā alterum graecum, alterum latinum* heic de- antur. Tomo VIII. hic praefigitur titulus: ΣΤΟΤΕΛΟΤΕ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧ ΙΩΝ βιβλία δέκα. A- TOTELIS *Ethicorum, Siue De Moribus Ad Nic- coma-**

hac ratione inscribitur: ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ARISTOTELIS *Oeconomica Siue de Re-*
cis. Francofurti. Ex Typographia Andre-
M. D. LXXVII. pp. 33. Haec talem pri-
lum: ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Πολιτικῶν βιβλία
STOTELIS *Politicorum, Siue de Optim-*
pub. Libri Octo, Ex castigationibus Per-
emendatiores facti. Francofurti Ex Typo-
drae Wecheli. M. D. LXXVII. (1577) p-
tri Victorii praefatio latina, scripta est *la-*
1552. *Variae lectiones* praemissae, duas
dimidiam complent. Reliqua omnia,
tero exemplari adiiciuntur, hic desideran-
ne haec titulorum diuersitas, indicium
tissimum, duplicem exstare *operum* om-
STOTELIS editionem, quae *ex typogra-*
liana francofurtensi in 4. in lucem emissae
quidem extra omnem positum dubitatione
tionem posteriorem, multo perfectiorem
que esse priore: sed litterarum caracte-
exscripta est, paullo obtusiores sunt illis,
tibus conspiciuntur anno 1577. editis.

US MAIORAGII versionem, & Petri Viſto-
tentiam emendato: Noua Capitulorum diuifio-
nis in ſingula capita argumentis: ſingulorum
um, per tabulas oeconomia: nec non reple-
tis, praefertim in ſecundo, vbi multorum
orum commentaria deerant. Per Fabium
um Vtinenſem Philoſophum, & Graecarum
um Pub. Venetiis Doctorem. Cum du-
dice, altero Capitulum, altero Rerum, & ver-
locupletiffimo. Ad Illuſtriſſ. & Reueren-
ſi, R. E. Cardinalem Ampliſſimum Auguſti-
Valerium Episcopum Veronenſem. *Vene-*
pud Franciſcum de Franciſcis, Senenſem,
XCI. (1591) in fol. folior. 270. praemiſſis
icibus folior. 28. exceptis.

ber in Germania nunquam reſuſus, raro, noſtra
e, inuenitur, quae enim *paraphraſis* MAIORA-
Baſileae 1554. expreſſa in fol. a Jo. Alb. Fabri-
.. III. Biblioth. graec. Cap. VI. p. 127. memora-
non ad libros ARISTOTELIS rhetoricos ſpectat,
uidem vir Cl. Joan. Petrus Kohlius, in praefat.
ita & ſcriptis MAIORAGII, Deliciis piſtolicis
1731. in 8. editis, praemiſſa, exiſtimare vide-
Paraphraſin in libros eſſe ARISTOTELIS πρ-
ῶτος καὶ φθορᾶς, & περὶ ὀργάνων, diſerte prodidit
Ab. Fabricius l. c. & Nicéron in Memoires Tom.
p. 283. Conf. Catalogus librorum per Joannem
finum excuſorum, Andr. Jociſci Orationi, de or-
ita, & obitu Joan. Oporini, adiectus, vbi para-
ſis memorata quidem adducta, nulla autem in li-
rhetoricis adlata fuit. Explanations ſiue com-
arii MAIORAGII, in libros tres ARISTOTE-
rhetoricos, primum in Italia, MAIORAGIO iam
tuo, in lucem prolati fuerunt, ab eius amitino
n. I.

Primo Comite Venetiis 1572. in fol. pp. 4.
 Niceron l. cit. p. 284. Editionem, quam
 theca portensi publica perlustrauimus, ut tit
 dit, Fabius Paulinus, qui philosophus & mec
 nensis, non typographus fuit, ut Cl. quiden
 l. cit. p. 83. existimat, curauit. In secun
 da pagina, conspicitur M. ANTONII MA
 IORAGII imago, anno 1555. cum annum ageret aet
 nitidissime ligno incisa. Sub illa collocatus
 est MAIORAGII editorum, edendorum
 zorum elenchus. Fabii Paulini epistolam ded
 excipit, Primi Comitis epistola, Mediolan
 enar. 1571. scripta, qua Fratribus Arcimbo
 rdello Protonotario apostolico, & Senat
 & Joanni Candiae & Vallegii domino, ea
 mum ob causam, editionem primam, expl
 MAIORAGII dicauit, quod MAIORAGII
 Fratrum Arcimboldiorum, alumnus olim
 Hanc epistolam sequitur, MAIORAGII pr
 tres ARISTOTELIS libros, de arte rhetor
 capitem, & tabula oeconomiam trium libri
 plexa. Operi ipsi adicitur index rerum &
 locupletissimus, quae in toto opere continentu
 ronus nullam huius optimae editionis not
 buisse videtur, id quod insignem illius rarit
 de confirmat. Recentiore editionem Pa
 Joan. Cagnolum 1689. in 4. nitide quidem
 riosissime impressam, a Joan. Alberto Fabr
 buisse secum communicatam testatur Cl. Ko
 Incredibile est, quot virorum doctissimoru
 hoc MAIORAGII opus condecoratum fu
 lentio iam praeterimus Andreae Schotti, Da
 org. Morhofii, Ludouici Moreri, aliorum
 monia, & vnum, quod illi tribuit Cl. Ko
 repetimus encomium. *Thesaurus*, ait l. c.
 potius eloquentiae variaeque eruditionis, q
 appellandus est hic MAIORAGII commentar
 hunc enim quidquid propeiusdum habuit doctri

se sibi comparauerat artificii rhetorici longo rerum
 exquisiti ac confirmati, non sine summa diligentia
 esset. Nec fallantur praefecto illi, qui eorum omni-
 quae nobis reliquit MAIORAGIUS, scriptorum
 ceptis ac praecipuum hoc appellant, omnium recen-
 tum Hermolai Barbari, Georgii Trapezuntii, Ca-
 Sigonii, Petri Victorii commentariis, doctissimis
 multoque studio elaboratis, doctrinae non tantum
 erata, sed & nitore stili, interpretationisque per-
 acia longissime anteponunt &c. Inter tot autem
 MAIORAGII admiratores, aduersarius quidam insur-
 sit Natalis Comes, qui paullo iniuriosior in eum
 se videtur, cum L. VIII. *Mythologiae* Cap. V.
 170. edit. wechel. 1574. in 8. plagii eum postula-
 & scriberet: qui locus (ARISTOTEL. L. III.
 or.) cum ante nostram aetatem legeretur deprava-

Petri Victorii Patritii florentini, ac viri claris-
 ingenio est integritati restitutus, ut mihi, cum
 Florentiae, multis rationibus probarunt viri qui
 eximia integritatis & eruditionis, atque in pri-

Vincentius Borghinus, vir omnium, quos unquam
 noai, multiplici rerum cognitione praestantissimus,
 um grauium testium auctoritate commotus non po-
 non summo opere improbare M. ANTONII cuius-
 MAIORAGII, nescio impudentiam ne appellem,
 exquisitam ambitionem; qui omni explicatione pro-
 aristotelicae artis ipsius Victorii scriptis accepta,
 ex iisdem viris illustribus cognoui, ex hac emenda-
 pe elatus, mox alibi in Victorium ipsum non seinel
 ultrauit, & per loci huius correctionem viros omnes
 istos suae aetatis infectatus est: atque in primis
 rmolaum Barbarum, virum praestantissimum &c.

stigia Natalis Comitidis legisse videtur Mr. Gibert,
 idemiae parisiensis Rector, & rhetorices in Colle-
 mazariniano Professor, qui in *Jugemens des Sa-*
is sur les Auteurs, qui ont traité de la Rhetorique
 l. p. 65. cum de commentatoribus in libros ARI-
 OTELIS rhetoricos, exponit, de MAIORAGIO

il joint souvent des exemples: il montre
érudition: Victorius n'en a pas moins. C
Dictionnaire historique & critique Tom.
not. H. Sed dedit MAIORAGII de se
Kohlius l. cit. p. 84 sqq.

Catalogum Scriptorum, qui viram
MARIAE COMITIS, sine DE CONTI,
Maioragio, pago haud procul ab urbe
sito, MAIORAGII adscivit cognomen,
demiae Hetruscorum *degli Transformat*
tur, nomen ANTONII MARIAE,
transformavit ANTONII, anno 15
posteaquam Professoris eloquentiae in
munere, magna nominis fama functus f
1555. aetatis autem anno XLI. mortui,
transmiserunt, inuenies in *Memoires de l*
l. cit. p. 285. in praefatione Cl. Kohlii, l
p. 2 seqq. Conf Marquardi Gudii *epistola*
non solum nonnullae M. ANTON. MA
sed etiam virorum doctissimorum & clariss
RAGIVM, & ad alios passim insertae f
stolae, quibus vita MAIORAGII n
struere

Positis ante singulas declarationes Graecis
 s Auctoris: iisdemque ad verbum Latine ex-
 s. Accessit rerum & verborum memorabi-
 Index plenissimus. *Cum gratia & privilegio.*
stiae, apud Juntas cl. l. LXXVI. (1576) in
pp. 698. exceptis praemissis & indic. fo-
23.

librorum, quos conscripsit P E T R V S V I C T O -
 rs, editiones in Italia excusae, non solum littera-
 a elegantia, qua editiones in Germania repetitas,
 erant, sed etiam raritate, rerum aestimatoribus se-
 nmendare solent. Hunc sane librum, inter rarif-
 os iam reculit Joan. Ludolph. Bünemannus, eique
 magnum in *Catalogo libror. rarissimor.* p. 95. sta-
 pretium. Conf. Cl. Vogtii *Catalog. libror. rariss.*
 09. Is autem Gabrieli Naudaeo in *Bibliographia*
tica p. 247. edit. quae cum Degorei Whear *Re-*
onibus hyemalibus, Cantabrig. 1684. in 8. euul-
 fuit, *recte & doctrinae facilitati, & studiorum*
terea suorum utilitati consuluisse videtur, qui Da-
is Heinlii paraphrasin, in libros ARISTOTELIS
ricos, una cum editis e regione Zwingeri & P. VI-
RRI commentariis, sibi addiscendum & evoluen-
proposuerit. Quibus causis P E T R V S V I C T O -
 s adductus fuerit, ut Francisco Medici, Magno
 iriae Duci, hoc opus suum nuncuparet, hisce ver-
 initio *epistolae* dedicatoriae exposuit: *Multae*
causae, & illae quidem magnae, ac iustae prin-
optime, quae me hortatae sunt, ut hoc vigiliarum
rum munus, ad te mitterem: &, siquid honoris
ac laudis ad me peruenire potest, tibi largirer, at-
bonestissimo tuo nomine consecrarem. ut autem
itam nunc, quod tibi multis modis debeo: liberali-
que tua grandi sum usus in neptibus collocandis,
beneficium quam magnum sit, intelligere facile
ere, qui aliquando eguerunt, benignitateque ali-
 Mm 3 cuius

enius subleuati sunt, illud me magis mouet, & gor officio, facioque, quod necesse est ab omni-
betur, ac magna consilia gestum esse existimen-
enim cupidus verae laudis, laetorque non par-
audio iudicium meum commendari. Quomodo
non probabitur, opus de optimo statu ciuitatis
quo philosopho scriptum, ad eum missum esse,
cum tenet trium amplissimarum ciuitatum,
multas relinquam, antiquas ac nobiles, su-
in fidem his commendari, sue quae in dit-
rum posita sunt: Et, ut illas rectum cursum
saluaeque in portum uebantur, plurimum
idemque exultum animum habet scientia ar-
marum, ceteraque monumenta magni huius di-
gnouit: in primis autem sapientiae parti-
quae bene viuendi praecepta dat, Et non soli
primas vitae, cum laude degendae rationem,
reipublicae, recte regendae prudentiam: La-
ro Graecumque sermonem, necessarium scienti-
fuit perdiscendis, puer adhuc hauseris. Ha-
non inuitum tamen, me traxerunt ad hoc fa-
Sec. Matrimonio sibi iunxerat iste Franciscus
ces uxorem, Maximiliani Caesaris sororem
lum, ut PETRVS VICTORIVS, ait, de
magnum Etruriae ducem adpellauit, itaque
ab omnibus voluit, quo simili gradu honori-
Cosmus, pater Francisci, a Pio V. pontifice
decoratus fuerat. Indicem rerum ac verborum
ut VICTORIUM hoc labore leuaret, Bened-
ictus, latinarum, ut a Victorio vocatur, Et-
rum litterarum, ut artis quoque & cendi bene
ipsarumque doctor adcuratus. Istum indicem
tur, tres alii, primus Graecorum vocum, secun-
corum & veteribus auctoribus, ab ARISTOT-
libris politicis, ciuitatis, & tertius denique qu-
rum nomina complectitur, quorum testium
VICTORII commentariis citantur, aut loci ci-
antur, aut explicantur. Impressus typis, in su-

tur, *apud heredes Bernardi Iuntae Mense Augusto LXXVI. (1576).* Quanti Ioannes Caselius lin-
 aestimauerit, verba eius docent, quae leguntur
Solar. L. V. Epistol. V. ad PETRUM VICTO-
M p. 285. edit. Justi a Dransfeld Francof. 1687.
Deinceps reuertar ad ARISTOTELEM, & au-
ribus meis forte illius libros de optimo statu rei-
interpretabor, illustratos a te, diuinis commen-
is, quo facilius amplissimas illas doctrinas asseque-
er, magisque emergeret illa cana veritas, Atticae
sophiae alumna, secundum Varronem. De PE-
VICTORIO alio tempore dicendi locus erit.

CCXVI.

INSTANTINI *Porphyrogenetae Imperatoris,*
opera. In quibus *Tactica* Nunc primum
 unt. Ioannes Meursius collegit, coniun-
 didit. *Lugduni Batauorum, ex officina El-*
ma anno MDCXVII. (1617) in 8.

cripta Joannis Meursii omnia, & in primis aucto-
 graecorum, quas euulgauit editiones, raro hodie
 niuntur. Imperatoris CONSTANTINI Por-
 rogenetae *opera*, quae heic reperiuntur, iam an-
 seorsum a Meursio edita fuerant, nunc vero ad-
Tacticis collegit, & vt in praefatione ait, *dispar-*
veluti artus unum corpus esse fecit. Omnem col-
 ionem Joanni ab Oldenbarnevelt Holl. & Westfr.
 locat. Archiuor. Praef. magni sigilli Cust. Reipu-
 ae dicauit. Scripta CONSTANTINI hoc ordi-
 osita fuerunt.

De Administrando imperio liber ad Romanum
phyrogenitum, filium. Illum iam anno 1611.
 e editum, verba restantur in fine obuia: *Lugdu-*
batauorum typis Johannis Balduini, impensis vero

Ludouici Elzeuiri. Anno MDCL. Primus
 annes Meursius, qui hunc CONSTANTINI
 luce donauit publica. Vfus fuerat codice, qui
 pristina Egnatio, in Bibliothecam transmigraverat
 tinam, *Versionem latinam, & notas breues*
 Cum caput libri XXIII. & XXIII. ~~regi~~ ^{regi} ~~is~~
~~lo~~ ^{lo} ~~u~~ ^u ~~is~~ ^{is} nimis corruptum, e graeco, non cor-
 auderet Meursius, id postea praestitit Anselm-
 durius, Presbyter ac monachus benedictinus
 gregatione melitensi, qui integrum librum,
 tione meursiana recudendum curauit Tom. I.
 quod partem corporis *historiae byzantinae* cū
 & hoc inscribitur titulo: *Imperium Orientis*
antiquitates constantinopolitanae, in quatuor
distributae, quae ex variis scriptorum graeco-
ribus & praesertim ineditis adornatae, cum
& geographicis, & topographicis, aliisque qu-
rimis monumentorum ac numismatum tabellis
tur, & ad intelligentiam cum sacrae tum pro-
storiae apprime conducunt. Paris. e typogra-
 1711. in fol. form maior. & Venet. ex ty-
 Barthol. *Janarina* 1729. II. Tom. in fol.

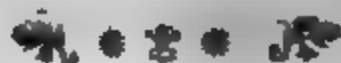
II. *Liber Tacticus, terra marique pugnanti*
nationem continens. Hunc libello Meursius
 versionem sed tantummodo notulas quasdam
 Emendatione igitur indigent verba Niceror
 XII. des *discours* p. 190. ubi CONSTA-
Tactica a Meursio *graeco & latine* Lugd. Ba-
 in 8. edita dicuntur. Communicatus fuerat
 theca palatina, cum Meursio codex, e co-
 thecae vindobonensis descriptus, quem Peti-
 becius Tom. VII. *Commentarior. de Biblioth-*
 dobonensi p. 201. descriptit.

III. *De Thematibus Imperii Orientalis Lib-*
Bibliotheca & versione Bon. Vulcanii, cum A-
 dem. Prodiit Bonaventurae e Vulcanii edi-
ditione *Barthol.* ex officina Francisci Raphaeleng
 in 8. Codicem ille nactus erat, qui Mechlini

quemdam, Anglum, Thomam Clementem, *nenter habitus, multos annos, in Bibliothecae βιβλιοπείδης squallore & pulvere delitue- ea in altera miserae illius urbis direptione, militari violentiae obnoxius, perierat, nisi Nam Vulcanio tandem, una cum Procopio is Justiniani, & Agathia oblatus, persolutis iatus est. Retulit haec ipse Vulcanius in epi- toria ad Janum Doufam, Paul. Busium, & ab Almonda. Secundum quidem librum*

*Thematibus imperii occidentalis siue Euro- cem etiam emittere animo constituerat Bo- nius, sed fato, nescimus quo, deterritus, a destitit, illamque gloriam Federico Morel- , qui primus *Librum II. cum versione sua & ulgus edidit Paris. 1609. in 8. Sunt vero apud CONSTANTINVM Porphyrogenne- : provinciae, in quibus militum legiones, is, locatae fuerunt. Vtrumque libellum regis Galliae 2431. in charta bombycina castigatum, & addita versione nova publici s fecit Anselmus Bandurius Tom. I. *Impe- / Adiecta conspicitur tabula geographica essa Guilielm. de l'Isle, quae imperium con- litanum, quale ab Heraclii aetate, per Si- ligestum, ob oculos ponit.***

CONSTANTINI Porphyrogenetae *Novellae nes aliquot.. Sunt numero XIII. quas iam exire, cum versione latina, iusserat Joannes us, in *Jure Graeco-romano tam canonico, li, ex variis monumentis Europae & Asiae incof. 1596. in fol. Tom. I. L. II. p. 103. Tom. II. p. 139 seqq. His emendationes & es quasdam adiecerat Joan. Leunclavius, i Meursius in sua editione adiecit, & illis iunxit, CONSTANTINI Porphyrogenne- ratoris novellas constitutiones IIII. quas e regis, auctiores melioresque, cum nova ver-**

sione & castigationibus iam antea edidit
Labbeus Paris. 1606. in 8.

Conf. de CONSTANTINO Porphy-
eiusque editis scriptis Martin. Hanckii de
byzantinis L. I Cap. XXV. p. 461 sqq. J
briici *Bibliotheca graeca* L. V. Cap. V. p.
& qui nuper *Lipsiae* 1751. in fol. form. m
Imperatoris, de *ceremoniis aulae byzantinae*
num cum viris doctis e bibliothecae senat
ensis codice, cum viris doctis communicat
Henrici Leichii *Commentatio de vita &*
CONSTANTINI Porphyrogeniti, imperat
tini *Lips.* 1746. in 4 edita, & operi memo
I. praemissa.

CCXVII.

Του Σοφωτάτου ΚΟΤΡΟΠΑΛΑΤΟΥ
ΟΦΦικιαλων του παλλατίου Κωνσ-
τανης, καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης Β
Sapientissimi CYROPALATAE, de offici-
latii Constantinopolitani, & officiis magi-
siae. Libellus Graece & Latine nunc p
lucem editus, ad historiae civilis, ecclesi-
totius antiquitatis intelligentiam perutili-
farius. Ex bibliotheca viri clariss. &
Julii Pacii J. V. D. Additus in fine No-
bellus. Cum indice rerum & verborum
tiss. *Apud Joannem Mareſchallum Lug-*
MDLXXXVIII. (1588) in 8. pp. 425. 1
dedicatoria pp. 9. non numerata fuerit.

Librum esse raro obuium, *catalogus*
bibliothecae salthenianae p. 394. Duplex

io, altera Julii Pacii, qui Hippolyto a Colli-
C. & Professori Heidelbergensi, tali inscripti-
rum dicat.

Nob. V.

Hippolyto a Collibus *J. C. clariss.*

Collegae Opt.

Hunc *CVROPALATIS de Officiis*
Constantinopolitan.

Libellum

Ex suo κερμαλιαρχου in publicam
Vtilitatem nunc
primum editum

Officii & Amicitiae non
Vulgaris publicae testandae
Causa. Jul. Pacius Beriga

D. D.

editoris Nadabi Agmonii, siue Francisci Junii,
istola consulibus ac senatui inclytae reipubl.
Surdensis, *Francosf. an. 1588.* scripta, librum sa-
sse voluit. Is librum e graeco conuertit, &
& indicem adiecit. Ignorauit autem verum au-
GEORGII CODINI nomen, & *Curopalatae*
tis nomen, pro proprio venditauit. Quo loco
prodierit, non constat, verisimile est, illam
bergae natales suos debere, quamuis Martin.
us *de Scriptoribus byzantinis* Lib. II. Cap. X.
13. & Henric. Wharton in *Appendice ad Guil.*
Histor. litterar. Scriptor. ecclesiast. p. 147. li-
francosfurti esse euulgatum existiment. Nice-
Memoires Tom. XVI. p. 197. id *Lugduni Ba-*
n factum esse, adfirmat. Exstant exemplaria,
nouo ornata titulo, & additis aliquot pagellis
ci Junii nomen in fronte gerunt, & *ex Hie-*
rommelini officina 1596. prodiisse dicuntur.
Viceron l. cit. vbi ait: *Junius publiu le pre-*
et Ouvrage sous le nom bebreu de Nadabus
nus; son travail n'a pas eu l'approbation du
qui a trouué son édition très défectueuse, & les
con-

conjecturas dont il s'est servi dans ses corrections, fort peu heureuses. Il en donna une nouvelle à Heidelberg en 1596. in 8. & la donna à quard Freher, qui lui avait procuré des manuscrits par le moyen desquels il y a rempli plusieurs de la précédente. Il en préparoit une troisième exacte, lorsqu'il mourut, & cette circonstance priva le public. Mais inprimis excepit Franc. Junium, Jacobus Gretserus, qui illum notat Tom. II. de sancta cruce, locis a Jo. Alb. L. V. Biblioth. graec. p. 478. memoratis per sed etiam in variis lectionibus, & explicatio libellum GEORGII CODINI Curopalatae, 1602. in 8. & in Facula GEORGIO CODINO Curopalatae accensa, Ingolstadt. 1604. in 8. mixtum dedit Ipse Jacobus Gretserus, novam GEORGII CODINI dedit editionem, hoc titulo: GEORGIVS CODINVS Curopalatae & officialibus magnae Ecclesiae, & aulae Constantinopolitanae, latine versus, adiunctis tribus Curopalatae, observationum, & emendationum & synagmate de imaginibus manu non factis, de S. Lucae pictis, Paris. 1625. in fol. Ad tres potissimum recensuit librum, duobus Boicae bibliothecae, tertio lauteriano. In primis verbis, in duplicem Franc. Junii editione hicur: CODINVM ne plane otiosus essem, insumpsi, verti, commentaria adieci, errores Gregor. Junii detexi: utique id aut non facturus aut periturus (quamvis innumeros eius errores distinxerim) nisi Junius homo arrogantissimi supercilii catholicae fidei inhumanissimus hostis fuisset, qui non haberetur, & venditaretur omniscius, perspicadit, edito CODINO, sibi hac opinione & famam iniuriam, si tamen volenti fieri potest iniuria Junius hanc de se opinionem, & famam volebat vebat, qui Curopalatae primum edidit, anno prioris LXXXIX. ex bibliotheca Julii Pacii, sq

omine, vel potius in iudaicum commutato - - -
 s nactus Junius a Marquardo Frehero integriora
 plaria, adiectis priori editioni aliquot pagellis,
 s lacunas nonnullas expleuit; nomen suum pro-
 est, CODINVMque Frehero inscripsit, ita ut
 palata iam tribus patronis stipatus in publicum
 it. Merito tamen culpandus est Junius, quod
 n editionem non adornarit, & a se pleno sacco
 os errores non correxerit, adiutus codicibus bi-
 becae palatinae, & Raphaelis Seileri exemplari;
 erat apographum optimi codicis augustani: nam
 INVM olim fuisse: iam enim non est; sed amisi-
 st; ut ante aliquot annos ex amplissimo domino
 co Velfero Iluiro Augustano intellexi: nescitur
 negligentia vel fraude perierit. Tot ergo substi-
 instructus Junius, praesertim translatione Seile-
 , debebat CODINVM a capite ad calcem recogno-
 , plurima & gravissima menda emendare, librum-
 b erroribus liberum lectori proponere. Verum
 borum praestitit, nisi quod ut antea dictum, pau-
 pagellas, primae ac mendosissimae suae editioni
 , mutato titulo, addito nouo patrono, apppositoque
 nomine. Quo ipso fucum lectoribus fecit, quasi
 n editionem promeret; anno MDXCVI. cum non
 e noua, sed prima, illa nimirum ipsa, quae anno
 MXXXIIX. prodierat, &c. Cum & in commen-
 rium libris, Gretserus, Junio non pepercisset, so-
 suum defendere, & Gretsero dicam scribere
 uuit Gerard. Joan. Vossius in praefat. libr. de hi-
 tis latinis fol. 13 b. seqq. edit. Lugd. Bat. 1627.
 Sub limam vocata ipsa Gretseri editio, & de-
 edita fuit, a Jacobo Goar hoc titulo: GEOR-
 CODINVS Curopalata de officiis magnae eccle-
 & aulae Constantinopolitanae, ex versione P. Ja-
 Gretseri, Soc. Jesu, cum eiusdem in CODINVM
 mentarior. libris tribus, & de imaginibus non ma-
 his opere. In hac editione praeter comparatum
 regis MSS. Graecum textum, & repositam la-
 tinam

capitulum & inuicem. Com-
ptima & splendidissima partem *Corporis
historiae byzantinae*, vid. *Bibliotheca his-
torica* Centur. VIII. p. 112 sqq. Re-
ex editione repetita *Venet. ex typographia
varina* 1729. in fol. in den *Nachrichte-
nischen Bibliothek* Tom. V. p. 449 se-
tione inter alia monet Jacobus Goar
caput de officialibus ecclesiae magnae, id
esse CODINI, cuius sententiae ratio
nimirum *Catalogum*, in quo officialium
sentur, a reliquis CODINI capitibus
gus gallicis MSS. distinctum reperiri
opus, absque *catalogo*, in sua, recto ori-
distributum, quod & ipsi, quibus Grot-
rit, comprobent codices.

GEORGIVS CODINVS floruit sub
ratoribus constantinopolitanis, & post
stantinopolitanae expugnationem ad
Curopalatarum officium esse iam desier-
tur Lambecius, in eam inductus fuit
Curopalatae titulum tantummodo ob
officiis palatii scripserit. Vid. *brevis e*

non additum fuerit. Illi autem, qui *Caropalatae* tatem gerebat, aulae custodia, & cura demandat, auream virgam gestabat, primus in comitatu ratoris, eiusque auctoritas, imperatoriae proximas. Vid. de denominatione & dignitate *Curoae* Joan. Meursii *glossarium graeco-barbarum* h. Batan. 1614. in 4. pag. 279 seqq. Caroli duae. Domini du Gange *Glossarium med. & infim. citatis Lugd.* 1688. col. 729. Eiusd. *Gloss. & infim. Latinit.* Tom. II. Paris. 1733. col. 1242. bi Goat *Commentar. ad GEORG. CODINVM* II. pag. 24. edit. *paris.* Jacob. Gretseri Lib. II. *ant.* in *GEORGII CODINI Cap. II.* p. 190. & *ap. V.* p. 208. edit. *paris* 1648.

anciscus Junius siue de Jon, senior, Theologus pñsis, natus an. 1545. & mortuus anno 1602. vi-
uam ipse descripsit, quam primum in lucem edi-
taullus Merula *Lugdun. Batanor. ex officina plan-*
ua 1595. in 4. Praemissa postea fuit *operibus* eius
agicis Geneu. 1607. & 1613. II. Tom. in fol. edi-
Praefatione illam ornauit, & *brevi narratione, de*
morbo, obitu, & scriptis auxit Daniel Gerdesius in
ellaneis groning. Tom. I. *Amstelod. & Duisburg.*
5. in 8. P. II. p. 201 seqq. Legi etiam poterunt
ic. Gomari oratio fanebris in obitum Franc. Junii
h. Bat. 1602. in 4. Jo. Meursii *athenae batavae*
h. Bat. 1625. in 4. pag. 163. Paull. Colomesii
is orientalis p. 94 seqq. edit. Hag. Comit. 1665.
Melchior. *Adami vitae Theologor. exteror.* p. 96.
L. Freheri *Theatrum viror. eruditione claror.*
22. de *Lebensbeschryving van geleerde en beroemde*
men P. VI. *Amsterd.* 1733. in 8. p. 601 sqq. Ni-
m *Memoires des hommes illustres* Tom. XVI. p. 171
p. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P. II.
12 sqq. Tom. V. P. II. quae complectitur *les Au-*
deguisez, P. II. Cap. VII. p. 167 seqq. P. Baile
ionaire historique & critique Tom. II. pag. 1585.

CCXIX.

Opusculum MICHAELIS COCCINII
gensis alias KÖCHLIN dicti, De
 Graecis ad Germanos translatione, in q̃
 disseritur, qui Galliae populi spectent ad
 tionem imperii. Item de Francorum or
 de • ip̃ici Frcia. (Francia) De corona u
 pleraque alia scitu memorataque dignissim
 logiae duae eiusdem COCCINII sese a c
 sa quorundam infamatione defendentis sc
 tis. Insuper protestatio ad lectorem, u
 lior. 30.

In hac paucarum plagularum collectione
 storibus se offert

1) Ringmanni Philaeii Vogesinae ṽi duae
 argumentum libelli exponitur:

*Inclita in Heluetiis an Argentina sit oris
 Allata & possit dici Heluetia?*

Semper ea populus fuerit Germanus in ur.

Quamvis hoc essent Gallica regna solo?

Sique ibi sint Francis (versus Titana cader.

Qui degunt, quoquo in a relictis modo?

Imperium Graius an Gallus habuerit ab ip̃i

Aut potius belli Theutonius ante valens?

COCCINIVS querit cum Bebelio ipsa m

Scribitur horum isto maxima parsque

2) MICHAELIS COCCINII, ad praecclaru
 doctorem consultissimum, Jacobum Oesler T
 sem, epistola. Commemorat in illa episto
 duas scripsit apologias, Argentinam chal
 ad imprimendum delatas, in quibus, se ad
 luminosam infamationem, defenderit, quae
 in primis auctoribus, contra illum exorta f e
 rum alter erat Theologus, alter Jurisco is.

centia ac loquentia notissimus. Impingere autem
ebant illi haereseos notam, quam ob rem istas
apofuit *apologias*. Quia autem chalcographus de
illi paruitate conquerebatur, & eiusmodi parua
ra, in emporio francofurtensi, venalia non solere
oni, adfirmabat, quaedam *de imperii translatione*
Germanos, item, *qui Galliae populi ad ius & di-*
tem spectent imperii, scribere tentavit.

1) Τὸ τερτάριον Wolfgangi Richardi gislingensis,
argumentum libelli COCCINII de imperii tralatione.

2) MICHAEL. COCCINII epistola, *ad disertis-*
is iuriumque consultissimos viros, Joannem Reuch-
phorcensem, & Joann. Streler, vlmensem, &
eric. Winckelhoffer, ehingensem, *confoedera-*
um Sueuorum iudices consistoriales, ac triumui-

In illa exponit, quae illum impulerint, ut
opusculum conscriberet. En! ipsa illius ver-

Cum viri sitis doctissimi, ac humanitatis
issimi, in conuictu inter epulas & pocula: tales
em quaestiones nobis proponere soletis. Quocirca
stiusmodi consuetudinis fructum aliquem videatis:
rexiimus eas quaestiones quas nouissime in conuictu
vofioque philosophico proposuistis: diligentius per-
ctare, ac quid de ipsis sentiamus scriptis nostris id
is explicare. Fuere autem quaestiones a vobis pro-
itae haec: Prima an Argentina sit vrbs Heluetio-
n? & quos alfaricos appellamus sint Heluerii? sicut
idam arbitrantur. Secunda, an argentinenfes sint,
semper fuerint Germani in Gallia tamen siti? Ter-
ta: an Argentina & tota Alfacia, ad ius & ditio-
m pertineant Francorum? Quarta: an imperii
latio de Graecis sit facta ad Francos & non Ger-
manos? Quinta: qui Galliae populi ad ius & ditio-
m pertineant imperii: tanquam feudatarii? Pri-
es duas in praesentiarum Bebelius discutiendas as-
mpfit, cuius sententiam: & meo quidem iudicio ap-
obatum: cum ipsemet per ydoneos scriptores satis
berque munierit: nihil amplius mihi addendum re-
com. I. N n liquum

liquum fuit. Ideo ad reliquarum questionum nem accedam &c. Huic epistolae opusculum subiungitur. Insertum fuit a Simon. Schbro, qui inscribitur: *Sylloge historico-politica, Argentorati 1618. in fol.* In *Catalogo Bodleianae Tom. I. p. 168.* duae aliae commemorantur, quibus insertum fuit. Scripsi qui idem de *Translatione imperii a Graecis* cos, pertractarunt argumentum, recenset Voetius, *Selectar. Disputation. theologic. P. iect. 1655. in 4. p. 891 sqq.*

5) *Στιχίδια τοῦ Φιλασίου περὶ ὁρίων πατριᾶς*, latino elegiaco montem celebrat Vogesum

6) *Tetrastichon Jacobi Henrichman. in apologiarum coccinarum.*

7) *Pro cocciniana apologia, tetrastichon, Richardi, gislingensis.*

8) *Ad MICHAEL. COCCINIVM, amicum, epigramma Leonardi Clementis, vlt.*

9) *MICHAEL. COCCINII ad Leonardum mentem, vlmensem, artium & philosophiarum paroetianum zwifaldensem. epistola, in qua qua commotus duas contempserit apologia ponit verbis: - - quarto abhinc anno (quod aetatis meae erat annus vigesimus quartus) quoddam lucubraui, de caesarea papalique potestate de causis tantae imperii inclinationis: & christianae ruinae. Et quum idem opusculum paullo concitatus incautiusque ac minus eruditum; eam ob rem ut me ipsum emendarem: consideratius eruditiusque quod aliquando aequum dignum) elaborarem, dialogum scribere coepi de imperii iuribus, in quo tu pontificis roborem sustinere ac defendere conaris: Bebelius Caspar Humel media quadam ac regia inter medium pacis & concordiae excogitare labore praefatum opusculum per quendam poetastrum nem furtim ad manus cuiusdam bilosi rancore*

peruenit; qui rem mox cuidam iuriconsulto defer-
fertur. Is theologus malae cuiusdam de me infam-
onis auctor. & seminum extitit praecipuum ut
libellum conscripserim haeresi plenum, & quod de
sim excommunicatus. Illam equidem infamatio-
ego qui honestis hic sum genitus parentibus, & inter
iles ac ciues meus vita & moribus comprobatus ani-
(ut debeo) iniquissimo ferens: hoc mense Januario
06) duas apologias ad quendam canonicum Stutgar-
um dedi, ut me apud ducales senatores a tanta in-
iustitia & criminatione de Jensenet. Sed quia talis
inimicitia indies magis ac magis inualefcit ideo constitui
em apologias (ut omnibus essent testimonium & pur-
meae innocentiae) sub tuo nomine publicare: ut
infamatio sit publica, defensio itidem mea sit pu-
&c.

1) *Apologia prima ad quendam Canonicum Stutgar.*

2) *Apologia secunda ad eundem Canonicum Stutgar-
um H. B.*

3) *Protestatio MICHAEL. COCCINII ad lecto-
Scripta illa est ex Tubinga, XVI. Kal. Augusti.
dni. MDVI. in fine hoc legitur Distichon:*

*cessit apud Tribonos solito limatius, illa
Inclyta Grünigeri calchographia. Vale.*

4) *In detrectatorem integerrimi viri, MICHAEL.
CINII Tubingen. praeceptoris sui doctiss. in-
Guolgangi Richardi gyslingensis.*

5) *Jacobi Heinrichmanni, philofophi. ad doctissi-
iuriconsultum illustriiss. principis Würtembergens.
orem praestantissimum, Beatum Widman, praece-
& doctorem suum, epistola. Dirissimas impre-
nes in illa, in COCCINII Aduersarios euomit,
Ab summe rerum opifex maxime Deus, hosce im-
& pestiferos homines, vertigine, lippitudine, po-
& cibiragra, stranguria & coryza afficias: omni
ne mendicorum morbo (quibus afflicti eiulantes*

ante sacras aedes ad stygem manum porrigant) et
ut tandem morbo suo impediatur: bonus laceretur.

15) *Decastichon* Jacobi Heinrichman. contra
dicum detractorem:

Spurcus & infamis pereat detractor amarus,
Linguam amittat que detrahitis ingenuis
Et suspendatur fiatque volueribus esca
Mersus aquis hic sit piscibus atque cibus
Fulmine tangatur iactato ex aethere summo
Et pereant statim grandine quaeque sua
Et malus hunc sursum rapient inque vere dant
Pulverat & vento discutiatque scobes
Hunc tandem stygius daemon sub balnea dant
Assiduoque lauens hunc Acherontis aquis

16) Jacobi Oesler, rubingens. utriusque iur.
Argentinae consistorialis causidici epistola ad M.
COCCINIVM, contreraneum & amicam suam
fine omnis collectionis haec leguntur verba:
Gruninger imprimebat Argem.

De MICHAELE COCCINIO eiusque fortis
omnes fere Historiae litterariae scriptores, et
silentium, e quo singularem eorum raritatem
mus. In gymnasio rubingensi illum Henrici
fuisse auditorem, ipse profitetur in epistola To
anno 1505. d. V. kal. Mart. ad studiosam iuventutem
manicam, scripta, quae legitur in Henrici
opusculis, Argentin. 1516. in 4. editis p. 139.
postea variis, contra praecceptorem insurgentibus
sariis, innocentiam illius strenue defendit in opus
quae legitur in Appendice Commentariorum H.
Bebeli de Abusione linguae latinae apud Germanos
de proprietate eiusdem, qui, ut alias editiones
mas, Argentin. cum opusculis Bebeli modo ment
1516. divulgati fuerunt. Circa annum 1511. M.
apud Gubernatorem Vitum de Furst, Suevum,
tem auratum, atque iureconsultum, Cancellari
nere functum esse, patet ex epistola Henrici Be
ad eum scripta, & huius apologiae l. cit. fol.

vero 1506. octauum fuisse, quo COCCINIVS, mensis paedagogii rector antea fuerit, ipsius adicos iuniores Collegii modernorum studii tubindocer epistola, Jacob. Hainrichmanni *gram. Tubing.* 1506. in 4. & alibi saepius editae, Conf. Viri clariss. Jacob. Burckhardi nuper, tanto reipublicae litterariae detrimento, monumentar. de linguae latin. in Germania *fat*is P. II. in primis p. 318. not. (tt). Burc. Gotth. Struuii in COCCINII libellum de bello Maximiliani Venetis gesto, apud Marqu. Freher. l. cit. Jos. is in *Bibliotheca* p. 504. & *Catolog. Biblioth. nae* p. 288. eius de bellis italicis L. I. excusum, cum Coriol. Cepionis, de Petri Mocenici *His Lib. III.* & Cornel. Wengeri de bello interndum Archid. Austriae & Venetos libello *ap. Winter* 1544. in 8. adfirmant. Idem sine ullus est, quem Marquard. Freher. tit. de bello liani cum Venetis, gesto anno 1511. inseruit I. *Scriptor. rer. germanic.* p. 539 sqq. edit. otth. Struuii. *Dialogus*, quem in epistola, loco bis citata, memorat. sine dubio lucem nundit publicam, quod ipse testari videtur *opoma*, vbi operis in quatuor libros dispertiti arum satis copiose exponit, & *dum quarti libri* ni, ait, *insisterem, suasioni cuiusdam amici, a lo abstinui. Acres, quam elaborare decreueram, esta, atque sepulta manebit cum perpetuo silentio.* etione *opusculorum* bebelianorum, quae sine anni indicio in 4. prodiit, exstat *Contra caores* COCCINIVS ad lectorem, & MICHAEL. NII alias KÖCHLIN dicti, tubingensis, *ad m iuventutem germanicam, epistola*, scripta e d. XXV. April. 1505. Et haec sunt omnia, pud scriptores, de illo inuenire potuimus.

ALBERTI M. quod nos quidem scia
reperitur. Jo. Alb. Fabricius Lib. I.
& infim. Latinit. p. 121. librum ALB
buit *de doctrina dicendi & tacendi, Pars
de arte vivendi, loquendi & tacendi* in
Mich. Maittaire Tom. I. *Annal. typogr.*
prodit. Eundem nostrum librum
mus, nisi Michael. Maittaire nobis ol
tia, qui non sine ratione suspicari vi
lum falso, nomine ALBERTI M. ei
qui potius ad Albertanum caussidici
de quo vid. *Analecta nostra litter* p. 11
near. Christoph. Hendreich. in *Pana*
p. 85 titulum, prout in editione, qu
versatur, eum legimus, quamvis non
tulit, & libri antiquissimam exstare in t
editionem, quae sine dubio haec no
omnia venerandae verustatis indicia
Sine die & consule in lucem exiit, litt
cis admodum inconcinnis expressa est.
locus est, illam ex officina Joannis Zai
euulgatam esse crediderimus, circa
1740 annis.

roque libro conspirant. Christophor. Hendreichius iam l. cit. editionem recentiorem *Lipsiae* 1511. in l. excusam adtulit, quam Jo. Henr. Leichius in *anal. typogr.* lipsiens. silentio praeteriit. Capitum IIX. quibus omnis liber absolvitur, argumenta haec sunt. Caput I. *de utilitate huius artis.* II. *de ommissione veritatis euangelice.* III. *de locis & principiis huius artis.* IIII. *de scientia librorum nature artis & moris in rebus corporalibus.* V. *de scientia librorum nature artis & moris in rebus spiritualibus.* VI. *de faciebus Dei per quas intelligitur, docetur & predicatur.* VII. *de faciebus anime per quas intelligitur, docetur & predicatur.* VIII. *de faciebus peccati, per quas intelligitur, docetur & predicatur.* IX. *de faciebus penitentiae genere, per quas intelligitur, docetur & predicatur.* X. *de faciebus contritionis, confessionis & satisfactionis.* XI. *de faciebus virtutis.* XII. *de usu secundum quem hic operi servit.* XIII. *Quod deus utitur mundo, ut homo, ad quinque sensus.* XIV. *quomodo deus utitur mundo ut instrumento.* XV. *quod deus utitur mundo ut medio morali.* XVI. *quomodo deus utitur dyabolo, inferno & coelo empireo.* XVII. *quomodo deus utitur bonae peccato, virtute & poenitentia.*

CCXX.

Liber de abundantia exemplorum *magistri ALBERTI magni Ratispa. episcopi* ad omnem materiam, in fol. form. minor. fol. 66.

Liber, qui priori & vetustate & raritate similis est, eadem typographica officina originem suam ducere videtur. In septem diuisus est partes, quarum I. agitur *de timore mundano.* II. *de inferno.* III. *de purgatorio.* IIII. *de diuino iudicio.* V. *de timore mortis.* VI. *de peccati timore.* VII. *de timore periculorum.* Exempla, partim e profana, partim ex ecclesiastica

historia defuncta sunt, quibus multae hinc
 nae, & putida figmenta inmiscentur. Sed
 de timore serui haec narratur historia, de
 stico transfatore, qui cum duceret vaccam
 ad montem sancti Michaelis, in litore maris
 Britannie & normanie, & appropinquaret
 fluxus maris qui quandoque viam illam attig
 vaderet exclamans, dixit: O beate Michael
 & dabo tibi vitulum, liberatus autem dixit
 tuus erat beatus Michael si credebatur quod
 vitulum meum: & ecce fluxus iterum qua
 em, exclamavit dicens: O beate Michael
 & promitto tibi vaccam & vitulum. Libe
 dixit. O Michael nec vaccam nec vitulum
 Cum autem sic quasi securus cederet: ecce si
 vens suffocavit eum, & vaccam & vitulum:
 Thessalonicen. 5. Cum autem dixerit pax
 tunc repentinus superueniet interitus. & iste
 dit vaccam & vitulum: hic se & omnia
 de suffragiis mortuorum hoc relatum legit
 plum narrat magister Nicolaus de Flanginet
 pus bisuatinus, qui erant duo socii fideles.
 alter prauiter peccasset ab alio animatus iuit
 mam & data est ei triennis penitentia: q
 grauem incurrit infirmitatem: & cum ess
 grauiter eo quod non implessit penitentiam:
 socius quod vellet eam pro eo adimplere. Cum
 mortuo eam ageret in fine primi anni appar
 tus in tertia parte corporis albissimus, in a
 ad modum picis: in fine vero anni secundi
 duabus partibus albissimus: in fine vero terc
 ei gratias agens de sua liberatione. P. V.
 mortis, hoc adlatum est exemplum de qu
 sortilega, quae cum grauiter infirmaretur,
 a filia sua bona puella quod querebat sacer
 cramenta esse: quod cum nollet facere voca
 cinas, ut ei secum hoc persuaderent, cum ei
 nollet acquiescere dixit quod non ita cito mor

*oc sciret quesierunt. at illa. Hoc anno primo die
audiui cuculum canentem: quinque vicibus con-
ixit cu: cu: & ideo scio, quod non morior infra
5 annos. Cum autem ei persuaderent ne haberet
fiduciam & ipsa noller acquiescere: mortua est
e sacerdote & sacramentis, & hoc contra illos,
nis confidunt in vita sua. Et eiusmodi flosculis
liber refertus est.*

CCXXI.

de ALBERTI M. siue quaestiones CCXXX.
per Euang. Missus est angelus Gabriel. in
nae max. folior. 66.

eris ALBERTI M. quod saepe seorsum excusum
& in *omnium eius operum collectione*, a Petro
y Ord. Praedicator, monacho, *Lugd. 1651.* ad-
1, Tom. XX. primum occupat locum, haec est
rarissima, & nisi fallimur, omnium prima. Lit-
codex impressus est gothicis, adeo rudibus, ut
typographicae, quasi infantiam, primo adspectu
re videatur. Scatet praeterea typosetiarum
is, totque implicitus est scribendi compendiis,
ter tot libros, seculo XV. impressos, quos vn-
euoluimus, vix lectu difficilior, nostris oculis
us fuerit. Nullus titulus, nulla littera initialis,
m typographi, loci, aut anni indicium. *Prolo-*
is inchoatur verbis, litteris maiusculis valde de-
bus expressus: **INCIPIT. PROLOGVS. IN.**
. VIRGINIS. GLORIOSE. EDITVM. A. DO-
O. ALBERTO. THETONICO. (Teutonico) QVI.
. NOMINE. MAGNVS. ALBERTVS. VOCA-
Prologum sequuntur Tituli questionum.

Opus de laudibus beatæ Virginis **L.**
fol. form. max. folior. 223.

Quod de antiquitate & raritate, ope-
ri M. *super euangelium: missus est angelus*
mus, id etiam de hoc anonymi opere,
codice, qui in Bibliotheca reperitur porte-
est, valet, cum ex vna eademque officina ut
vtrumque produisse librum, primus adspe-
libet docere poterit. Omnia certe, ap-
phicae incunabula produnt. Liber nulli
etoris nomine, his inchoatur verbis:

IN. OPVS CVLVM. DE LAVDIBVS. B.
RIE. VIRGINS (virginis) INTITVLA-
FIT. FELICITER. Cum hoc opus ex
Oudino Tom. III. *Commentar. de Scriptis*
eccles. col. 158. egregium sane est, atque o-
Virginis Dei, Mariae, laudes cumulatè
in signis eius raritas ex eo colligi potest;
ius Nouarinus, se primum esse iactauerit
istius operis, cuius codicem tantummodo
manu exaratum notitia peruenerit, in el-
Libr. III. quem edidit titulo: *Electa sa-*
bus, qua ex linguarum fontibus, qua ex pi-
ritibus, nonnulla sacrarum litterarum loca,
catu donantur aut noua luce vestiuntur, sul-
umbra ita virginis Mariae laudes exhibent
Gabrielis Nuncii, Iosephi sponsi, Joachin-
genitorum eius imagines & uniuerse utuntur
colores vitae perficiendae huius umbrae appe-
stiores ostendantur. Lugd. 1633. Turnoni 1
1647. in fol. operae nos pretium facturos
mamus, ipsius auctoris verbis, cuiuslibet
mentum heic adscribere. In I. *Libro expon.*
salutatio delata ad Mariam. In II. *distinguit*
Maria seruauit nobis in filio, de singulis men-
sibus suis. In III. *adsignantur primo dignit*

*nae carnis virgineae & duodecim specialia priu-
ius. In III. agitur de virtutibus & preeminen-
us. In V de utraque pulcritudine eius. In VI. de
ulis vel adpellationibus eius Mater, amica, soror,
ina, filia, sponsa, vxor, seu vidua, mulier, bona
, virago, princeps, regina, primas, ancilla, mi-
. In VII. quomodo designatur per quaedam
tia & superiora, caelum. firmamentum, sol, lu-
, sydus, orison, Lucifer, aurora, lux, mane,
. In IIX. de terra & hiis, quae ad terram perti-
quibus ipsa figuratur, terra, solum, tellus, humus
, limus, & argilla, area. campus, ager, mons,
concaua, vallis, desertum, solitudo, petra, pascua,
m. In VIII. de receptaculis aquarum, quibus
figurari, fons, puteus, flumen, fluius, torrens,
, stagnum, alueus, & situla, lacus, ydria, concha,
lis, trames, aquaeductus, labium, piscina, natatio,
natatoria, amnis, vena, latex, cisterna. In X. de
iciis, quibus ipsa figuratur in biblia, archa, thro-
solium, ferculum, sella, tribunal, sedes & cathedra,
is, lectica, scabellum, lectulus & requies, habitatio,
a, nidus, cella & apotheca, gazophylacium, biblio-
, aerarium, gynecaeum, locus, horrea, pistrinum,
us, clihaus, fornaxque, caminus, aula, tabernacu-
thalamus, domus. In XI. de munitionibus & na-
s, vrbs ciuitas. castellum, villa, turris, munitio,
is, nauis, pericula maris, archa Noae. In XII.
e adpellatur hortus conclusus. Libro finis im-
indice 180. rerum diuersarum animatarum, &
imatarum, quibus Maria in hoc opere comparatur.*

emplar operis nostrum, vt iam diximus, non
to auctoris nomine, editum fuit, id tamen RI-
RDO A SANCTO LAVRENTIO, Canonico, Ar-
iacono, & S. Mariae rothomagensis poenitentia-
qui medio Seculi XIII. tempore, & circa annum
). inclaruiffe dicitur, tribuere non dubitat Casimir.
inus, l. cit. cum exemplar istius operis olim fuerit
impressum,

impressum, in Bibliotheca Franciscanorum.
 naio in Normannia, hoc titulo conspicuum: **RICHARDVS A SANGTO LAVRENTIO**,
 400. annos floruit de laudibus beatae virginis *liber*
 Praeter Casimir. Oudinum ad eundem auctorem
 opus etiam retulerunt Aloysius Nouarinus l. c.
 Labbeus de *Scriptor. eccles.* Tom. I. p. 31. Th.
 Rainaldus de *libris bonis & malis* p. 121. & 231.
Nomenclatore mariano passim. Franc. Pommerehne
Histoire de l'Eglise cathedrale du Rouen 1680.
 L. II. Chap. XXIII. p. 283. Dissentire quidem
 tur Michael Maittaire in *Annal. typograph.*
 p. 564. ubi cum Josia Simlero in *Biblioth.* p. 98.
 legirino Anton. Orlandi in *Origine e progresso
 stampa, e Notizie dell' opere stampate da 1457
 1500.* p. 143. Cornel. a Beughem in *incunabula
 graphiae* p. 37. auctorem operis Bernardinum
 seu bustienssem esse existimat. Conscripsit
 Bernardinus iste, mediolanensis, ex ordine
 Opus de laudibus Mariae, *sive* Mariale, sed
 omnino, ab opere, quod recensuimus, esse
 descriptio in Theophili Sinceri *Nachrichten von
 alten und neuen Buchern* p. 40 sqq. Henr. Wharton
Appendice ad Guil. Caue Histor. litter. Scriptur
 p. 159. Bernardinum iudicio parum valuisse, &
 perstitutionem, & nugae praevaluisse scribit, quod
 nis laudibus, & blasphemus lectori nauseam,
 Mariae faciat iniuriam. Varias istius libri editiones
 recenset Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. &
 Latinitat.* L. II. p. 581. Conf. Anton. Possevin
fac. Tom. I. p. 222. Henr. Wharton. l. cit. Quod
 ad editiones adinet, operis, **RICHARDI A S.
 RENTIO**, Petr. Lambecius Tom. II. *Comment.
 Biblioth. vindobonensi* p. 777. antiquam existit
 firmat, *Argentorati*, sine auctoris nomine, per
 tinum Sinum, librarium & ciuem inclyte ciuitatis
 gentine facta diligenti collatione praecura eiusdem
 ad exemplaria scripta 1493. in fol. impressam.

aittaire *Annal. typograph.* Tom. I. p. 564. ubi
n diuersam esse ait, ab illa, quae iam anno
eadem *Martini Simi* (qui vero nomine Flach
it) officina typographica *Argentorati* in fol.
c. Conf. p. 447. Editionem *Dnaci* an. 1625.
antiquis Mss. factam, memorauit Phil. Lab-
it. & Jo. Alb. Fabricius L. I. *Biblioth. med.*
Latinit. p. 119. & Christian. Schoettgenius in
t. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinitat.
. p. 230. sed illam se non vidisse scribunt
us & Oudinus II. citt. Petrus Jammy opus
Alberto M. &, hanc ob causam, inseruit col-
omnium Alberti operum Tom. XX. Id per-
actum fuisse, scriptores supra citati, maxima
, iam obseruarunt, quos vide. Forte Petrus
eiusmodi exemplar habuit, quod recensui-
i Alberti M. *Commentarius, super euangelium*
& angelus &c. vti iam supra monuimus, prae-
iuit, quod illum in eam adduxit sententiam,
ique opus, Albertum habere auctorem, ar-
r.

CCXXIII.

angelica de casibus conscientie per fra-
ANGELVM *de Clauasio ordinis Mino-*
rium generalem cismontanorum fratrum
ie compilata. in 4. folior. 369.

ut librum, semel iterum saepiusque editum,
ecclesia romana, libri instar classici, cum fil-
summa, reliquis casuisticis libris omnibus
is, illisque commendatus fuit, qui eiusmodi
, delectantur, in raris reponamus, nisi haec
tio id requirere videretur, quae, si non omni-
na, tamen e prioribus aliqua est, & multis vi-
tissimis incognita fuit, qui omnium primam
Vene-

tata stimulis, vel recalcitraret, aut succederet, non dubito magnum eius caput minere. Noli igitur, qui fuisti semper nobis & Reuerentie tue hac in re esse
ANGELVS de Clauasio, ad Torniiell rescripsit: Angelicam Summam pro vobis, & eorum, qui cupiunt laudabiliter a me diuina opitulante gratia compere. *eronymus frater suades ut arti imprimendi Tardiusculo quoque & pigritanti animi dulcia figis calcaria. quam ex quo, vltimam, tot laudibus extollis, ut tuis vram, imprimendam ad te transmittam.*
ora pro me. Prologum excipit triplex implectitur capitulorum principia, perueni disposita. 2) Nomina theologorum, & aliorum romane ecclesie Doctorum ponit, qui citantur in summa angelici modum allegandi. In calce editioni guntur versiculi, quibus typographus nomen suum.

Humano angelicas quicumque audire

Quamuis angelus non sit talis, sed

rectorem atque opus impressum felicia dona

Clauissina tulit terra beata viro

EC CARLETA minus gens felix unde creatus

ANGELVS angelicis dignus adesse cboris.

icit summa angelica de casibus conscientie per fra-

ANGELVM de clauasio compilata: maxima

diligentia reuisa: & fideli studio emendata, sicut

opus per se satis attestabitur. Venetiis impres-

er Georgium de Riuabenis Mantuanum alias Pa-

sin (ita enim vocem Parentez, non Pareutez, vt

oan. Sauberti Historia Bibliothecae reipubl. nori-

ens. p. 160. & in Michael. Maittaire Annual. ty-

Tom. I. p. 489. illam expressam conspiciamus,

adam existimamus) Anno dni. MCCCCLXXXVII.

17) XI. Kal. Nouembris. Libro finis imponitur

icis iuris ciuilibis & canonici folior. 10.

erfatur recentior Summae angelicae editio, ma-

s nostris, quae tali inscribitur titulo: Summa an-

ta de casibus conscientie, cum additionibus nouiter

tis, in fol. folior. 267. In fine haec leguntur

ta: Laus Jesu Christo. virgini matri Marie. bea-

tratri nostro, sancto Francisco. sancto Seraphico

uenture doctori ceterisque dei electis. Finit Sum-

angelica de casibus conscientie per Fratrem AN-

ELVM de Clauasio compilata. maxima cum diligen-

reuisa. & fideli studio emendata. sicut ipsum opus

se satis attestabitur. Nurenberge impressa per

tonium Koberger inibi conciuem Anno dni.

MCCC. XCVIII. (1498) in vigilia sancti Bartho-

mi apostoli. His verbis versus a nobis memorati

ciuntur. Vid. Mich. Maittaire Annual. typograph.

l. I. p. 676. Biblioth. salthen. Catalog. p. 36.

mae istius Summae censentur editiones, quae

bi Vngarelli, monachi ex ordine Minorum, pa-

ri, additiones, & Petri Vendrameni J. C. ve-

adnotationes, ob oculos ponunt. Recensentur

ones in Anton. Posseuini Appar. sacro Tom.

88. in Jo. Alb. Fabricii Bibliotheca med. & in-

fin.

fm. Latinit. L. I. p. 262. Sermone heretice
disse memorat Jo. Alb. Fabricius l. cit.
tem eiusmodi libris premium statuerit An-
tus, & Joannes Mabillonius, vide in illi
contra vitam monasticam, quam edidit Ar-
thaeus Lugdun. Batav. 1695. in 8. p. 55.
Traite des Lettres monastiques Paris. 1691.
Chap. VII. p. 296. Conf. Gebhard. *Thes-*
si introductio in univ. theol. moral. ss.
XVII. §. 5. & Jo. Michael. Lang. *Differ-*
et progressu theologiae moral. systematic.
Joan. Franc. Buddei *Isagoge historico-theol.*
p. 704.

ANGELVS CARLETVS, Ligur, Minor
servantium vicarius generalis, cognomen
suo obtinuit, a Cluasio (*Chiavasso*) oppi-
munto, inter Taurinum & Vercellas, v-
nem duxit, sito, quod olim ad Liguriam
hodie vero Ducis pedemontano paret.
ecclesiae doctoribus, egregius ornatur elo-
bus, id tantummodo repetere licebit, quae
decoravit Jacobus Philippus Bergomas,
XVI. ubi omnium, inquit, diuinorum dog-
ditione conspicuus, & diuini sermonis decl-
dentissimus, atque famosus, sed & quadam
te & sanctimonia clarissimus effulsit. Qui
nem suum Obseruantium citra montes, per
nos, verbo & exemplo, digne & laudabili-
mo cum labore direxerit, nihilominus cum c-
ingern vir existeret, ut merito re & nomi-
sit ANGELVS, opus certe dignissimum edu-
se Suioriam angelicam nuncupauit. Qu-
obierit, non constat, cum alii annum 148-
alii 1499 alii denique alium annum, illi f-
tua'em, contendunt. Illorum nobis pla-
qui cum Augustino Oldoino, in *Athena*
p. 30 sqq. alisque, ANGELVM anno 14-
april. e vita discessisse existimant. Conf.

ptis eius, praeter scriptores iam cit. Ios. Simleri
Bibliotheca p. 42. Henr. Wharton *Appendix ad*
al. Caue Histor. litter. Scriptor. eccles. p. 158. Na-
Alexandri Historia ecclesiastic. Secul. XV. & XVI.
an. II. Cap. III. Art. III. p. 177. Data, vt
 prae, opera vitam ANGELI CARLETI fuisse de-
 scriptam, ab Archangelo di Salto, hoc titulo: *Idea*
gloriosi Seraphici, exhibita, in vita B. ANGELI de
lavasso, Confessoris Ordinis Minorum, Cunei per
Strabellam, 1664. in 4. legimus in Biblio-
theca aprosiana p. 84. edit. Jo. Christoph. Wolfii,
1734. in 8.

CCXXIII.

Summa ASTEXANI *de Ast. de casibus conscien-*
tie. in fol. form. maior. folior. 505.

Editionem insigniter raram possidet Scholae pro-
 vincialis portensis Bibliotheca publica, Litteris ex-
 scripta est gothicis, omnibus litteris, quas initiales,
 florentes vocant, destituta. Praemittitur *tabula,*
index folior. II. quam ipse ASTEXANVS, se-
culum ordinem alphabeti, se composuisse scribit.
Ante tabulae se oculis obfert, simulacrum Jesu cru-
cifixo ligno incisum. Initio Summae, haec verba
continentur: In nomine dni. Amen. Incipit Summa de
casibus, ad honorem Dei compilata, per fratrem ASTE-
EXANVM de ordine fratrum minorum: ubi premittun-
ter littere eiusdem fratris ad dominum Johannem gaye-
tanum sancti theodori dyacon. & cardinalem. & postea
mediate littere eiusdem, quas quando recepit summam
ad supradictum ASTEXANVM. Epistola ASTE-
EXANI, in qua Joannis Caietani Vrsini hortatu, hoc
opus composuisse memorat, scripta est Jan. 1317.
Summa in octo distributa est libros: In I. agitur de
divinis praeceptis; in II. de virtutibus & vitiis; in III.
Tom. I.

terminorum, cum suis notabilibus,
canonici, quam civilis contentorum,
cultatem in iure studentibus conse
propter eorum raritatem seu obscuris
imponitur, ordinatione titulorum dei
rum legalium, secundum ordinem
tur etiam ibidem simul qui sunt titi
quorum materia, agitur in hac sunt
verba haec sunt: Preclarum ac sua
XANI opus de casibus: forum ani
concernentibus: ex diuinis & huma
summam octo partibus distinctam, &
menti. morboque animi medelam affe
lens in sancta ac foelici ciuitate Colb
& circumspectum virum Hunricum
incolam & ciuem. Sub anno dni M.
(1479) secundo Kalendas septembris
pressum. Nec non de spectabilis &
tempore rectoris alme & insignis &
nienlis speciali mandato fundagii &
sioneque (lucubratione) perscripti vi
digestum. admissum & app[ro]b[atum]

si primam esse statuamus, quae hoc titulo adduci-
in *Catalogue des livres imprimez de la Bibliothéque
Roy, à Paris de l'imprimerie royale 1739. Tom. II.*
276. & in Mich. Maïttaire *Annal. typogr.* Tom. I.
389. *Fratri ASTESANI de Est de ordine Mino-*
Summa de casibus, libri octo cura & sollicitudine
fratri Bartolamei Bellati de Feltro ordinis mino-
, nec non Fratri Gometii Hispani de Vlixbona
logiae baccalaurei emendata duob. Volum. sumptibus
Johannis de Colonia sociique eius Johannis
athen de Gherretzem Venetiis 1478. in fol. Quae
Joannes Nicol. Weislingerus in Catalogo libro-
impressor. in Bibliotheca ordinis S. Joannis hieroso-
litani asseruntorum p. 13. & in Armamentario catho-
Argentorat. 1749. in fol. pag. 18. de editione ar-
ratensi per Joannem Mentel 1469. impressa, pro-
fundamento adhuc satis incerto, nituntur, cum
quibus sententiam suam probare sustinet, mi-
tantum & calamo scriptorio exemplari adposita
sunt. Recentius in Analectis litterar. de libris
tribus p. 1017 seqq. Valerii Maximi editionem
verustam, cui calamo annus 1470. adscriptus fue-
sed ideo librum eodem anno fuisse impressum,
certo adfirmare nunquam poterimus. Forte edi-
tionem Weislingerus vidit, eadem est, cuius in Bi-
theca portensi euoluimus exemplar, litteris paul-
terioribus gothicis, non addito, loci, typographi,
ni indicio, in fol. impressum. Foliis absoluitur
multisque scribendi compendiis refertum est.
quae editioni colonienfi 1479. praemittitur,
finem imponit. Alias libri editiones vid. in Cl.
Ad. Clement Bibliothéque historique & critique
I. p. 170 sqq. Ex hac Summa, quae ab Auctore
ana & astensis plerumque nominari solet, & qui-
e Libro V. Tit. 32. excerpti sunt canones poeni-
ales, qui cum Gratiani decreto plerumque edi so-
& ab Antonio Augustino deinde adiecti fuerunt
essentialibus canonibus, quos cum notis edidit Tar-

racenae 1581. in 4. Venet. 1584. in 4. & cum
iuris pontificis Paris. 1641. in fol. Habem
editionem vetustam, gothico litterarum c
in 4. fol. 6. excusam, quae hunc prae se fert
*Textus canonum penitentialium. cunctis cura
rum habentibus multum salubris atque perutilis
ad verbum pene, de summa fratris astensis, or
norum extractus.* Conf. Jo. Alb. Fabricii *Bi
graece* L. VI. Cap. I. pag. 75. Niceron'
Tom VIII. p. 70. die *Merkwürdigkeiten d
Biblioth* zu Dr. Tom. II. p. 195 sqq.

De ASTEXANO siue ASTESANO, ex
alpinorum vrbe, haud procul ab vrbe med
oriundo, ordinis Minoritarum sodali, prou
nientis alumno, seculo XIII. claro, vid. An
semini *Apparat. sac.* Tom. I. p. 135. Henr.
Append. ad Guil. Caue Histor. litter. Script
p. 19. Christophor. Hendreich *Pandectae be
gicae* pag. 313. Louis Ellies du Pin *Biblioth
Auteurs ecclesiastiques* Tom. XI. p. 7. Natali
dri *Historia ecclesiastica Seculi XIII.* Tom. VI
Artic II. p. 153. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth
infin. Latinit.* L. I. p. 381. Conf. Jo. Fran
Isagoge historico-theologica P. I. p. 704. & q
scriptores citantur.

CCXXV.

Summa AZONIS, in fol. form. max. foli
exceptis indicibus folior. 17.

Opus profecto superuacaneum susciperem
• tam viri multis verbis repetere vellemus, q
mini iurisperitorum incognitum esse credi
Adeant qui de PORCIO AZONE, *Juris m
tuba veritatis*, & *legum fonte*, anno 1200 su
tius orbis luctu, extincto, historiam legere

Panziroli *de claris legum interpretibus* Lib. II. XV. p. 113 sqq. Jo. Fichardi *vitas Jureconsul-* 401 seqq. Marci Mantuae Benavidii *epitom. illustrium* p. 437. Christophor. Hendreich *Pan-* andeb. p. 367. Carol. Sigonii *de rebus bono-* us *Hanov.* 1604. in 4. L. III. in fine, Nicol. Bononiam *illustratam* in Jo. Gerh. Meuschenii *mmorum dignitate & eruditione virorum* Tom. II. 1736. in 4. pag. 162. Caesar. Egass. *Bulaei* *in academiae parisiinae* Tom. III. pag. 675. Arisii *Cremonam litteratam* Tom. I. p. 89 sqq. *e de' letterati d' Italia* Tom. X. pag. 281 seqq. b. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Lat.* Lib. I. In tanta olim, teste Guid. Panzirolo l. cit.

AZONIS *Summa*, apud veteres Jureconsul-
toritate fuit, vt non modo in omnium mani-
faretur, sed sine ea, forensia negotia, non tra-
osse, in prouerbium abiret. Vnde Veronae
statutum fuit, neminem illorum Jureconsulto-
llegium posse ingredi, qui eam *Summam* non
Nec Mediolani in ordinem Ictorum reci-
r, qui id opus secum non ferret, ac suum esse

Nostra autem, qua viuimus aetate, quamuis
rabiles fere existent editiones, quas Hendrei-
cit. recenset, ita euanuit illius auctoritas, vt
lurimos caussarum patronos, reperiatur rarissi-
ii AZONIS *Summam* viderit. Exemplaria
quae veterum Ictorum fatum, veluti commune
unt, & nondum in falsamentariorum, vnguen-
nue tabernas transierunt, in monasteriorum,
s bibliothecis delitescunt, vbi tineas & blattas
Non sane opus inter libros rariores referre-
si editio seculo XV. exscripta, id exigere vi-
Litteris excusa gothicis est, & primo loco,
los ponit, *Summam codicis*, quae hisce inchoa-
bis: *Iesus Maria Probemium ad Summam co-*
per. dominum AZONEM compositam: nona cum
tione: ac multis cum additionibus in locis suis

noviter positis: Deo fauente feliciter incipit, Fol. 248.
 Domini AZONIS probemium ad summam institutum
 incipit feliciter, Fol. 250. sequitur Summa ad 30
 Bas & tres libros C. ac super libro nouellarum, su-
 per authenticorum. Initio leguntur versiculi:

Quisquis ad auratas diuini muneris artes
 Caesarei intrepido curvere calce cupis
 Impiger excussis oculis preciosa magistri
 AZONIS legum iam tibi scripta cape
 Hic caput est iuris: fons hic rutilantior omni
 Flumine: ab initiis optime queque suis.
 Eia age seruata quicquid iacet aeris in archa
 Excute si sacri munera iuris aues.

In fine fol. 230. haec typographi conspiciuntur
 ba: *Excellentissimi ac preclarissimi Jurisconsulti*
 AZONIS *summa super C. & super institutis*
quibusdam additionibus, aliorum doctorum (Plac.
Accursii &c.) pernecessariis ad ipsam: diligentis-
simis explicis. Impressa Venetiis summo studio
diligentia a Philippo pincio Mantuano.
 D MCCCCXCVIII (1498) die primo Junii.
 ante clementissimo, ac sapientissimo d. d. Aug.
 Barbado, Inuicissimum Venetorum Senatus Ducis
 missimo Cum privilegio nequis audeat imprimere
 ad decennium sub pena in eo contenta. D fende no-
 ter Antoni. His verbis subicitur imago d. Ant.
 ligno incisa Quatuor codici adiciuntur indices I-
 chaeli Maittaire editio incognita fuisse vi letur. I-
 quidem nonnulli, qui *Summam* istam Jo. n. B.
 cremonensi, AZONIS praeceptoris tribuunt, sed
 lam eam AZONI vindicant Jo. n. Baptista de O-
 lupis in *Historia interpret. & glossator. iuris* p. 50

CCXXVI.

ita in hoc libello. . Modus confitendi
 positus per *Re. episcopum ANDREAM*
S. Ro. ecclesie. Pe. Interrogationes &
 quibus quilibet sacerdos debet interroga-
 confitentem. Canones penitentiales per
Ciuitatensem compositi. Casus papales
 pales. in 4. folior. 20.

collectio, in primis ob canones poenitentia-
 Joanne Alberto Fabricio, in *Bibliotheca graeca*
 moratos, vbi L. VI. Cap. I. p. 74 sqq. *Canonum*
tialium compilatores, & editores longa serie
 . Prima & tertia collectionis particula, au-
 produnt ANDREAM DE ESCOBAR, Hispa-
 ordinis benedictini, Episcopum ciuitatensem,
 aiacensem, & postea megarenssem, romanae
 poenitentiarium, & vt nonnulli memorant,
 lem. An is *interrogationes & doctrinas, qui-*
bet sacerdos debet interrogare suum confitentem,
papales, & episcopales conscripserit, pro certo
 e neutiquam possumus. *Modus confitendi*, ab
 lo fortasse non differt, quem titulo *luminis*
um adducit Nicolaus Antonius in *Bibliotheca*
eter. Tom. II. pag. 155. vbi & reliqua AN-
 DE ESCOBAR *opera* recensentur. Anto-
 euinus in *oparat. sacr.* Tom. I. p. 84 seqq.
 ndream, Hispanum, Episcopum aiacensem,
 ndream megarenssem, & alium denique fuisse
 1, Hispanum monachum Ord. S. Benedicti,
 im primum megarenssem, deinde ciuitaten-
 x aiacensem, postremo Cardinalem ac Poeni-
 m, & decretorum Doctorem, existimat. Po-
 ribuit libellum *de forma & modo confitendi,*
notario animae, Nicolai Abbatis de Bogar-
 lum esse, ait, quod & confirmatur a Joanne

Trithemio *de viris illustribus Ordinis S. Benedicti*. 1575. in 4. L. II. Cap. 136. & L. III. c. 1. Antonius Possevinus quidem, Nicol. Antonius I qui illos sequitur Joan. Albert. Fabricius *Librosb. med. & infim. Latinit.* p. 243. **ANDESCOBAR** primum Megarensē (*Megara* de ciuitatē) hunc arciensem fuisse Episcopum scribunt. Sed ipse **ANDRESCOBAR**, episcopatus, quibus praefuit, in *modi confitendi*, ordine inuerso, hac ratione rat: *Ego magister ANDREAS, Hispanus, penitentiarius olim ciuitatis & arciensis, megarensis vocatus Episcopus, ordinis sancti & requisitus per mibi confitentes hanc generalem nem, que quasi omnia peccata continet, ex malorum patrum dictis collegi verbis breuioribus qui &c.* In collectionis, litteris gothicis & sine, haec talia leguntur verba: *Impressum N per dm. Joannem Weyßenburger presbitero salutis octauo (1508). In vigilia Martini Michael Maittaire editionem silentio praeter*

CCXXVII.

JOANNIS CVSPINIANI, *viri clariss. p medici, ac dñi Maximiliani Augusti* De Caesaribus atque Imperatoribus Romanis insignis: ab innumeris quibus antea scatebdis vindicatum. Una cum Volphgangi Hunreconfulti doctiss. Annotationibus, quibus mera cum huiusce auctoris, tum aliorum historicorum loca, & restituantur & expl De utilitate vero huius historiae finis, que ipsius vita, ex doctiss. praefationibus operum missis, Lector abunde cognoscet. Accessit

& verborum tam in Annotationibus, quam Imperatorum vitis memorabilium, copiosius.
Cum Caes. Maiest. & Christianiss. Gallorum Caroli, gratia & priuilegio ad annos sex. Bader Joannem Oporinum & Nicolaum Brylinge-
in fol. pp. 635. & 239. exceptis praefationibus: indice pp. 65.

Nullum quidem haec editio anni indicium in fronte calce gerit, sed sine dubio circa annum 1561. 62. in lucem exiit. Anno nimirum 1561. Al-
i Reyffenssteyn *epistola* dedicatoria ad Joannem Jam Fuggerum, *Kalend. Februar.* scripta est. Cum
leo CVSPINIANI librum, se edidisse adfirmat, Wolfgangi Hungeri, amici & adfinis coniunctissimi
notationes iam absolutas, potissimum ab interitu
licaret, primam istam editionem censemus esse;
e Hungeri *adnotationes* refert. Emendatione igitur
indigent, quae in *Bibliotheca historica* struuiobu-
iana p. 65. de eiusmodi editione, cum Hungeri
notationibus, Basil. 1540. in fol. euulgata memoran-

Praefationem, & *carmen hexametron* anonymi,
aitur Christophor. Scheurlae J. V. D. *Aduocati*
riae, ad Carolum austrum Romanor. Imperato-
, in historiam Caesarum, a CVSPINIANO conscri-
n, proenium, ex prima editione transcriptum.
enim lege, a CVSPINIANI haeredibus, post lon-
traactionem, impetrauerat atque obtinuerat li-
n, vt sub Imperatoris Caroli auspiciis publicare-
, cum illi iam pridem ab ipso auctore destinatus,
ltima etiam voluntate consecratus fuerat. In Ni-
ai Gerbelii, phorcensis, *praefatione ad lectorem*,
ANNIS CVSPINIANI vita exponitur.

Natus fuit JOANNES SPIESHAMMER, qui mo-
lorum temporum, vltimatissimo, CVSPINIANVS
nigari voluit, Swinfordiae, in orientalis Franciae
1473. In gymnasio Vindobonensi Con-

iel. Schurzfleischii *introductio in Notitiam Scri-*
um P. I. p. 318 sqq. Jo. Alb. Fabricii *Bibliothec-*
ed. & infim. Latinit. L. III. p. 2147 sqq.

istoria CVSPINIANI de Caesaribus, a Schurz-
chio opus vocatur *luculentum*, quod a viris do-
magni aestimari solet. Non autem difficile fuit,
PINIANO, viro doctissimo, eiusmodi opus con-
ere, cum illi ex Imperatoris liberalitate & be-
entia, omnes vndique vetustiores bibliothecae,
ia Ducum Austriae secretiora scrinia. & *aperta*
rent, quae librorum, aliorumque monumento-
rarissimorum, copiosam illi suppeditabant supel-
lem. Deduxit Caesarum & Imperatorum roman-
riam a Julio Caesare ad Maximilianum I. Post
stantinum IIX. Palaeologum inseruit p. 528-579.
lum *de Turcorum origine, & Imperatorum tur-*
rum historiam a Mahomethe pseudopropheta, ad
num othomannum vsque exposuit. Pagina 579-
agitur *de Turcorum re militari, religione, &*
is eorum moribus domesticis. His adiunxit pag.
Foelicis Petancii, Cancellarii Segniae, qui sae-
in Turcia oratorem egit, & cui cum CVSPINI-
o. insignis fuit familiaritas, *Tractatio ad Vladis-*
i Hungariae & Bohemiae regem, quibus itineri-
Turci sint adgrediendi. Illius in fine collocatum
Maximiliani Imperatoris I. anno 1519. *defuncti-*
um. Omni libro finis imponitur, JOANNIS
PINIANI *diario, de congressu Caesaris Maximi-*
augusti, & trium regum, Hungariae, Bohemiae,
Poloniae, Vladislai, Ludouici, ac Sigismundi, in
viennensi facto, d. XVII. Julii Anno Chr. 1515.
Iarquardo Frehero *diarium* insertum fuit Tom.
criptor. rer. german. p. 587 sqq. edit. Burc. Gotth.
uii.

Volffgangi Hungeri, *adnotationes* seorsum excu-
hoc titulo adiectae sunt libro: Volphgangi Hun-
Baioarii Aquiburgensis, *Jarecos. in JOANNIS*
PINIANI *Caesarum Historiam, Annotationes.*
In

per Joannem Cuspinianum & Associationem
Cum anno 1601. *Frankofurti* omnia
SPINIANI opera III. Tom. in fol. et
eodem, quo recensuimus ordine, in-
relata fuere. En! titulum integrum:

CCXXIIX.

JOANNIS CUSPINIANI, *Viri C-*
tao & Medici, ac D. Maximilian-
ris, de Caesaribus atque Impp. Ron-
signe: Ab innumeris, quibus antea
dis vindicatum. Cum Wolphgan-
C. doctiss. Annotationibus, quibus
huiusce auctoris, cum aliorum quor-
um loca & restituuntur & explicant
rerum & verborum maxime memo-
rex locupletissimus. Frankofurti i-
nis apud Claudium Marnium & be-
Aubrii cl. Isci. (1601) in fol. pp. 702.
Est in indice foliorum 160. & 161.

inter eos referri, qui non semper & vbluis
itur. Conf. *Catalog. Biblioth. salthen.* p. 70.
Volfgang Hungero, Jureconsulto seculi XVI.
imo, Wasserburgi, in Bauaria nato; Profes-
s in academia ingolstadiensi, Cancellario fri-
& Camerae imperialis spirensis Adfessore,
Tionaire historique & critique de Mr. Baile
. p. 1522 sqq. vbi & reliqua eius scripta enu-
r. Quod pro Ludouico Bauaro & Friderico
Ta, Impp. *apologiam* scripserit, quam vero
pressit, testatur ipse in *Adnotation.* ad CV-
NI *Caesares* col. 186. edit. *Basil.* 1561. vbi
os hoc loco pro utrisque optimis Imperatoribus
& Aenobarbo *elucubrata apologia integra,*
clarius ostendimus; & fabulam illam de Lu-
Baioario vanam, falsam & tralaticiam esse,
barbum non tam de verbis, quam rebus ipsis
esse, atque in summa longe alias fuisse summis
bus in hos Imperatores odiorum causas, &
que tandem eae fuerint, saltem negotia ipsa
rsa a Pontificiis, ea animorum impotentia, fa-
erbitate tractata, ut horundem Imperatorum,
aior modestia, mansuetudo, humanitas, adeo-
centia, pietas & iustitia eluceat, utcanque in-
theologus Albertus Pighius, campensis, pon-
n Hector L. V. Cap. 14. & 15. ecclesiasticae
iae, causam huius Ludouici ita proposuerit,
uplicarit, ut uniuersam eam damnaret. Sed
psum eo in argumento, ac praesertim Lib. VI.
um pontificum aatribus aliquid dare, iampr-
on catholicum, veritatis amantiss. theologum,
cclesiasticum, doctrinae & vitae sanctimonia,
um viueret, cum primis spectatum, scio pro-
is: & vbi necesse sit, ipsius censuram autogra-
ea de re in medium proferre possum. Neque
ro ex capite, isti apologiae nostrae hoc glorio-
umus, sed potius concordi ex calculo amicorum
tam ecclesiasticorum quam laicorum, qui ca-
tholica

tholica in religione iuxta nobiscum versam
 elisiae statum a foedis & perniciosis abu-
 ziorum monstris repurgatum sartumque & n-
 ciunt) iam pridem pio zelo, sed haud
 optant, ac super ea apologia, ipsis exhibi-
 etiam scripto sua singuli nobis candide &
 fuerunt iudicia. Attamen & sponte nostr-
 cellentis cuiusdam amici benenolo monitu,
 domi, retinere, eandem, quam in publicum
 luimus. Diem obiisse supremum Hung-
 anno 1555.

CCXXVIII

Austria JOANNIS CVSPINIANI, i
 bus eiusdem Marchionibus, Ducib-
 ducibus ac rebus praeclare ad haec usque
 ra ab iisdem gestis. Eiusdem JOAN-
 SPINIANI oratio protreptica ad S. R.
 Principes & procures, ut bellum susci-
 tra Turcum: cum descriptione conflict-
 gata facti, quo periit rex Hungariae L
 & qua via Turcus Solemet ad Budam
 venerit ex Alba Graeca. cum enumera-
 dotum, quibus a natura dotata est Hu-
 insertione multarum rerum annotatu-
 rum. Cum Gasparis Bruschi poetae la-
 Comitum palatini praefatione, quae ca-
 giaco scripta, Encomion eiusdem Austr-
 net. Cum Indice locupletissimo. *ibid.*
 pp. 86.

En^d secundae partis *omnium operum*
 CVSPINIANI titulum. Gaspar Bruschi

in dicauit Gregorio & Jacobo fratribus gerethneris, alteri Abbati cremiphanensi in Aura Anasum sita, alteri philosophiae ac sacrae magistro. *Historia CVSPINIANI* Auchoatur cum Leopoldo anno 933. & pertinendinandum I. vsque Caroli V. fratrem. *Hibuiunxit Austriae descriptionem, quantum patet cur ita dicta, tum Danubii descriptionem, per utramque Pannoniam, cum LX. nauigabimminibus, dehinc Praelatorum, Baronum, Militum oppidanorum quatuor ordinum, ac statuum, tia venientium seriem, a quibus sint monasteria fundata: postremo sex Austriae partium, Quirini Archiepiscopi laureacensis, & parte aquileiensis; Maximiliani Archiepiscopi lausis, & martyris; Floriani tribuni militum, maraureaci passi; Seuerini, post Attilam Hunnregem defunctum, secundarii Austriae apostomanni martyris; & Leopoldi pii Marchionis am precatione Joannis Stabii, in sanctos Auatronos.* Promiserat quidem in *Epilogo ad*, JO. CVSPINIANVS se velle subiungere fluuios, montes, oppida, castra, & villas, quae ua peregrinatione, Joannes Stabius oculis luit, & iussu Maximiliani I. Imp. descripserat, is Collimitius auxerat & in tabulam redegeat non stetisse CVSPINIANVM promissis, phus Lectorem monuit. *Orationem proterad sacri rom. imperii principes & proterés,* it Casp. Vrsini, velii, *ad Germaniae principes* xandri Brassicani *ad eosdem,* & C. Vrsini *ve* JO. CVSPINIANVM *carmina elegiaca lati* *rationem* inscripsit CVSPINIANVS nomine li praesulis tridentini, Regis Hungar. & BoheArchiducis Austriae, Ferdinandi, primarii a. Haec autem omnia iam lucem viderant Ba3. in fol. cum *chronico* Magistri Alberti arnsis, quod ideo Typographus francofurtensis

se omiſſiſſe ſcribit, ne lectores ſuntibus
cum in eo tomo rerum germanicarum
quem Chriſtianus Vriſſius publicauer

CCXXX.

JOANNIS CVSPINIANI, *Viri C*
quondam Maximiliani Imperatoris
oratoris, de Conſulibus Romanorum
rii, ex optimis vetuſtiſſimiſque aud
di. Praefertur his Commentariis
Conſularis Rerum geſtarum Pop. Ro
ceſſione Imperii Epitome, cum eius
NIANI, erudiſſimiſque Scholiis. Magn
ſiodori Senatoris Chronicon, ſive
Romanorum Libellus, paſſim CVSPIN
mentariis inſertus. Nicolai Gerbe
commentarios, ad ornatiff. virum D
cobum Fuggerum Praefatio, in qu
graphis, de eorum diſcordia, deque
maxima vtilitate. Ad haec rerum
rum toto opere memorabilium Inde
mus. *ibid. eod.* in fol. pp. 477. ex
& indice folior. 30. & dimid.

Hic ratione, *tertia operum omnium*
NIANI, pars inſcribitur, cuius titulu
tus, que in libro inveniuntur, ſatis ſ
Onnum inter opera, quae CVSPIN
pr. num eſt, & prima vice cum *opuscul*
ratis, in lucem editum fuit *Baſil. 155*
fationi ſuae adiecit Gerbelius *verſicu*
SPINIANI manibus conſecrauit:

is erat vernum, vernis erat undique tellus
ribus ornata, atque omnia plena rufis
nihil, nihil incultum, nihil denique durum,
gni stabant omnia laetitia.

ra prima iterum mundi rediisse putasses
us in aspectu nil nisi risus erat.

forte elysiis in vallibus, inque remotis
torum errabat turba diserta locis.

illecebris tam blandi excita, repente
taliae Clio sedula liquit aquas.

is a primis, a prima incude labores
ipit ad sese CVSPINIANE tuos.

in campos laetos, & amoena vireta
lat, Historicis exhibitura librum.

ora, quod voluit doctissima Musa peregit,
torumque gregi nobile reddit opus.

iam illius caetus, quis gaudia fando
olice, aut laudes CVSPINIANE tuas?

in te doctus populus confluxit, & uno
inum scriptum comprobat ore tuum.

us extemplo, violisque recentibus omne,
is nemus hoc sacrum, quis locus ille viret.

ant doctae monumenta insignia dextrae
etrae quam merito Juppiter aequus amat.

grata egregiis aequabit honoribus aetas
erior, multis accumulata bonis.

ibus immensas referent pia pectora grates
ibus o felix CVSPINIANE tuis.

CCXXXI.

Sueuici siue Chronica rerum gestarum
quissimae & Inclytae Sueuicae gentis.
necquid fere de ea haberi potuit, ex la-
ecis, aliarumque linguarum auctoribus,
e plurimis non editis, comprehenditur,

Adiunctis interim ceterae quoque Germaniae
Orientis & Occidentis ac vicinarum provinciarum
ad nostra usque tempora, memorabilibus rebus
ac scitu dignis. Opus novum non solum elaboratum
& perutile, sed etiam ad alios permultos
historicos ac scriptores facilius intelligendos neces-
sarium: Cuius dodecas prima ab initio re-
conditarum usque ad DCCC annum Christi
ducitur. *Auctore MARTINO CRYSIO, Graeci
& Latinae linguae, cum Oratoria in celebri Aca-
demia Tybingensi Professore ac Historico.*

Μίγαν ἰσὺν ὑφαίνω

Ποικίλον ὕμνον ἀράσσω.

*Cum gratia & privilegio Caes. Maiest. specia-
decennium. Francofurti ex officina typographica
Nicolai Bassaei MDXCV. (1595) in fol. pp. 14.
except. praemiss. & indice folior. 14.*

MARTINI CRYSII *graecae & latinae*
cum Oratoria in Academia Tybing. Professoris.
Annalium Suevicorum Dodecas secunda ab anno
Christi DCCCL. usque ad MCCXII. annum deducitur
ibid. cod. pp. 574. non numeratis praemissis,
indice folior. 17.

- - - Annalium Suevicorum Dodecas
Ab anno Christi MCCXIII. usque ad annum
MDXCIII. perducta. Adiecto paraleipomenon
variarum plurimarumque rerum libro: in quo do-
diernum quoque Turcicum bellum an. 1590.
que ad 1596. Domini annum, diligenter describitur.
ibid. MDXCVI. (1596) pp. 846. si praemissa & index folior. 28. non numerat. fuerint

... P.

- - Paraleipomenos rerum Sueuicarum liber;
 10 exponuntur Sueuiæ regiones, principatus,
 tatus, nobilitas. Wirtembergicæ & aliae Sue-
 urbes. Monasteria, arces, & pagi. Memorabilia
 a, nec cuius hætenus nota. Praesertim de
 inter christianos & Turcas hodierno vsque
 num Christi MDXCVI. *ibid. eod. pp. 132.*
et. praemiss. & indice folior. 5.

Liber hic inter MARTINI CRVSI *opera*, quæ
 nodum rara sunt, vtilissimus esse videtur. Omnia
 solum quæ ad Sueuiæ historiam spectant, com-
 titur, sed multa etiam iis immiscuit CRVSIUS,
 e res, in aliis regionibus, gestas, ob oculos po-
 nt. Satis adcurata illius reperitur recensio in *Bi-*
otheca hamburgensi *historica* Centur. X. p. 40 sqq.
 am ob rem a prolixiore heic recensione nos absti-
 pus. Cuilibet volumini imago MARTINI CRV-
 ligno incisa præmittitur. Prima *dodecas* inscri-
 est nomine Friderici, Ducis wirtembergici, se-
 da, Philippi Ludouici, Ducis palatini, tertia, Jo-
 ami, Lucii, Sigismundi, & Achaëii fratrum a-
 adaw. Liber autem *paralipomenos* vrbis Augustæ,
 nae, Reutlingæ, Esselingæ, Hailprunnæ, Halæ,
 apidoni, Memmingæ, Noerlingæ, & Werdæ
 horis, Consulibus, Praetoribus ac Senatoribus di-
 us est. Raritatis testes sunt *Bibliothecæ menke-*
rae catalogus p. 431. Cl. Joannis Vogtii *Catalog.*
rar. rar. p. 225 sqq. *Catalog. Biblioth. tinckianæ*
 178. aliique plures. Nouam quidem editionem
 in viris doctis communicare promiserat Joan. Mi-
 chel Hallwachsius Professor tubingensis, sed versio-
 operis teutonica, quam Joan. Jacob. Moserus an.
 1773. hoc titulo in lucem emisit: MARTINI CRV-
 Schwäbische Chronick, von Erschaffung der Welt
 auf das Jahr 1596. aus dem lateinischen erstmals
 übersetzt, und mit einer Continuation bis 1733. auch
 einen

einen vollständigen Register versehen, nebst
rede, dem Leben des Autoris, und einer alph
Nachricht von mehr denn 1000. gedruckte
gedruckten Schriften, die Schwaben gantz
theil betreffen. Franckf. II. Tom. in fol. 2
absteritus destitit.

Vid. de MARTINO CRVSIO Viri My
tio de vita & obitu MARTINI CRVSI
1608. in 4. qua vsus in describenda CRVSI
Melchior Adami in *visis philosophor. gen*
223 seqq. Joan. Conrad. Dieterici *progr.*
gatione graecarum litterarum & poeseos p
niam, a Triumviris litterariis MART. CRV
chael. Neandro, Laurent. Rhodomanno *inst*
sae 1663. in 4. Paul. Freheri *Theatrum vi*
tione claror. p. 1503. Henrici Wilandi *La*
bey der Begräbnis Catharinen Vetscherin, u
CRVSI *ehelicher Hauszfrauen, Tubing* 1
Varia, in illo reperiuntur sermone, ad ren
narum historiam spectantia. *Niceron Mem*
XIII. p. 382 seqq. *Non-antiqua ann.* 170
vbi legitur *der theologischen Facultaet zu*
Judicium von MARTINI CRVSI noch 2
ten Schriften, ex MSto. editum. De bello
ticali, per tres fere annos integros, inter Ni
Frischlinum, & MARTINVM CRVSIVM,
morum acerbitate gesto, vt teste David. Cl
603. *epist. ad Pancrat. Crugerium, Graecis*
curae fuerit Troiam capere, quam Frischli
sarium omnibus probis deformatum concu
Carol. Henric. Langii Nicodemus Frischli
fama, scriptis ac vitae exitu memorabilis,
& Lipsf. 1727. in 4. Cap. II. §. X. p. 73
Jacob. Burckhardi *de linguae latinae in Ger*
tis P. I. Cap. VI. p. 501 sqq.

CCXXXII.

ARTINI CROMERI, *Varmiensis Episcopi*
Polonia : Siue de origine & rebus gestis Po-
rurum Libri XXX. Oratio funebris Sigismun-
rimi, Regis, deque situ, populis, moribus,
pistratibus, & republica regni Poloniae, libri
l. Omnia nunc vltimo ab ipsomet auctore re-
pita, ac multis locis emendata & aucta. His
fferunt recens ad historiae continuationem,
sequens pagina demonstrat, & chartae geo-
hicae, cum Poloniae, Prussiae, Masouiae, Rus-
&c. tum etiam Lithuaniae, Liuaniae &
couiae, aeneis formis expressae. Cum indi-
rum memorabilium locupletissimo. *Coloniae*
ppinae, in officina Birckmannica sumptibus Ar-
i Mylii. Anno M. D. LXXXIX. (1589). Cum
ia & priuilegio S. Caesareae Maiestatis. in fol.
846. except. fol. prioribus 14. & indice fo-
. 27.

Omnia optima haec editio, nostra iam aetate
rior facta est. Prolixiore heic recensione superse-
ere possumus, cum in *Bibliotheca hamburgensi bi-*
brica Centur. III. Art. XXXVIII. p. 172 sqq. liber
scriptus, variaeque editiones enumeratae fuerunt.
mnia prima est, quae *Basileae ex officina oporiniana*
155. in lucem exiit. Conf. Gabriel. Groddeck Sche-
asma de Scriptor. Histor. polonicae p. 18. Bibliothe-
historica Struuio-buderiana p. 1511 sqq vbi. etiam u
numerantur, qui CROMERI opus satis prolixum in
mpendium redegerunt. Exemplar, quod e Biblio-
teca portensi publica, ante oculos versatur, hoc
ngulare habet, quod ligaturae e corio rubro turcico,
auratae, haec litteris aureis verba inscripta fuerint

*Manabant oculis lachrymae velut imber ab alto
 Nulla quies animo, corpore nulla quies.
 His dum cincta malis iaceo, furibunda cataractae
 Quadrupedante solum mortua prodis equo.
 Vulnera vulneribus crebris superaddita cernas,
 Sanguinolenta modo, huida membra prius.
 Poedatus etiam rubicundo pulvere crines:
 Spumantis sanies ore fit instar equi.
 Et cruor, et tabum, totum mihi corpore manant
 Confossum crebra cuspide utrumque latus.
 En morior, sanguisque animam circumuehit atque
 Vincta tamen, mors est non cito posse mori &c.*
 Editionem libri *antuerpiensem* an. 1610. ab Hen-
 chio in *Pandect.* brandeb. p. 398. productam, in
 bium vocavit Cl. Dau. Clement l. cit. Non e-
 re fundamento inniti credimus editionem, quae
 Flor. van der Haer *historia huius belli Bruxell.*
 in 8. produisse dicitur Tom. I. des *algemeinen ge-
 sch.* Lexic. col. 743. in primis cum neque apud
 rium Andream Desselium in *Biblioth. belgic.* p.
 neque apud Jo. Franc. Foppens in *Biblioth. belgic.*
 Tom. I. p. 567. eiusmodi editionis mentio facta
 sit. His testibus JOANNES BALINVS Vefalii
 Sequanos natus, Presbyter, vixit in Belgio legum
 burgundicae sub Claudio de Rya, Barone Balan-
 nio, Curio seu Capellanus, et Vefaliae Curator
 vivere desinit. Illum, praeter hunc librum, alia
 gno nunc a opuscula, praesertim *poemata* com-
 pisse perhibent, quae hoc tempore, apud agros
 reposita, inveniuntur.

CCXXXIII.

Obsidionis Madeburgi, Antiquae ac Inchy-
 saxonum urbis, anno 1550 et 51. a Caesari-
 nis factae, succincta atque historica descriptio
 Pe

III. Et serenissimi Archiducis Alberti ab
ria, Belgii Principis. Cum expositione Cau-
n et rationis confectae Pacis, seu Induciarum,
tis articulis, et litteris Principum ad ipsas in-
as spectantibus *Auctore* JOANNE BALINO,
gundione Vesulano. Bruxellae, ex officina Rut-
Velpii, Typog. Jur. sub Aquila aurea, anno
Cum Privilegio in 8. pp. 174. si ea quae prae-
tuntur et adiiciuntur folior. 25. exceperis.

Librum esse rarum, nos docuit Cl. David. Cle-
nt in *Bibliothèque historique et critique* Tom. II.
179. Dicauit illum Auctor *florentissimae reipubli-*
e, potentissimaeque dominationi Genuensi. Dedicam-
nem, praefationem, et capitum XIX. indicem
apiunt varia *poemata*, BALINO, in honorem Am-
osii Spinolae, Aurelii Spinolae, Philippi Parauici-
et Joan. Baptist. Aureae conscripta. Composita
i belgici *historia*, adiicitur p. 108. *Historia de*
seu induciis XII. annorum, quae partem capitis
IX. et XVIII. caput integrum complectitur. For-
ea Christophor. Hendreichius adductus fuit, ut
LINI *historiam de induciis belgicis, Bruxellis an-*
1640. prodiisse scriberet. Libello additur JOAN-
BALINI poema elegiacum, *de pace belgica,*
od Jani bifrontis belgici titulo inscripsit. Folior.
Initium lectores docere poterit, qualis fuerit
LINVS poeta:

Squallebant mea membra situ, deforme cadauer

Prostratum gelida deficiebat humo:

Obruta lethaeo languebant lumina somno:

Pallida tingeat liuidus ora calor.

Aspera frons sulcis tremulae vicina senectae:

Spiritus e tardo pectore missus erat.

Ingratos vox rauca sonos fundebat anbelo

Gutture, plena grauis verba doloris erant.

*Conjunctum crebra cupitae utrumque
En morior, sanguisque animam cito
Vivo tamen, mors est non cito possi*
Editionem libri *antuerpiensem* an. 161
chio in *Pandect.* brandeb. p. 298. pro
bium vocavit Cl. Dau. Clement l. cit
re fundamento inniti credimus editioni
Flor. van der Haer *historia* huius *belli*
in 8. produsse dicitur Tom. I. des *alg*
ten Lexic. col. 743. in primis cum ne
rium Andream Desselium in *Biblioth.*
neque apud Jo. Franc. Foppens in I
Tom. I. p. 567. eiusmodi editionis in
xit. his testibus JOANNES BALINUS
Sequanus natus, Presbyter, vixit in
burgundicae sub Claudio de Rya, B
nio, Curio seu Capellanus, et Ves
vinere delit. Illum, praeter hunc li
gno numero opuscula, praesertim p
fuisse perhibent, quae hoc tempore
reposita, inveniuntur.

SEBASTIANVM BESSELMEIERVM eius ur-
uam Germanico idiomate conscripta, nunc
 primum Latio donata.

In Madeburgum tetrastichon
 e quidem bellum, in bello, post denique
 bellum

Ut mihi seruatus virginitatis honos
 quoniam iam sum tot millia passa virorum,
 hic mihi quo potui virgo manere modo?
Bas., anno MDLII. (1552.) in 8. pp. 108.

SEBASTIANVS BESSELMEIERVS, ciuis magdebur-
 gensis, in hoc libro descripsit obsidionem vrbs, qua,
 Imperatoris iussu, per quindecim menses, illam cin-
 rat Mauricius, Elector Saxoniae, an. 1551. pro-
 perea quod *librum interimisticum* vrbs recipere no-
 rat. Expugnata fuit eodem anno, die III. No-
 vbris. Lingua librum conscripserat vernacula au-
 thor, qui, cum vrbs obsideretur, vigilum praefectus
 erat, hoc titulo: *Warhaftige Histori vnd Beschrei-
 ung des Magdeburgischen Kriegs, von anfang bisz zu
 ende, was sich die Zeit der Belagerung innen vnd auß-
 halb der Statt zugetragen vnd verlauffen hat, auch
 der Schlacht vnd fürnembsten Scharmützen, Tba-
 und Angriffen zu beyden theilen geschehen, im labr
 mindern Zahl 50. vnd 51. auffz kürtzezt verfast.*
 Per SEBASTIAN BESSELMAYER Bürger zu
 Magdeburg, so in solchen bündeln bey vnd mit gewe-
 n. Gedruckt zu Basel, im Jahr nach Christi Geburt,
 1552. in 8. Inseruit illum Friderich Hortleder ope-
 quod inscribitur: *der Römischen Keyser vnd König-
 lichen Maiestaeten, auch des heiligen Rö. Reichs, geistli-
 cher vnd weltlicher Staende, Churfürsten, Fürsten,
 Raffen, Herren, Reichs vnd anderer Stätte, zusamp-
 er heiligen Schrifft geistlicher vnd weltlicher Rechte
 heiligen Handlungen vnd Auszschreiben &c. Tom. I.*
 P P 5 Franckf.

quam ad legendum in cubiculo, quo de,
concederetur, nocturnis horis, clausa
que monachis, postmodum Parisiis pre-

Quo tempore auctor *actuum* m
et quis ille fuerit, adhuc sub iudice
kuis illum, ad Seculum, a Christo re
retuit, sed codicem, e quo ille,
describendum curauit, recentioris a
vel XIII, vel XIII. fuisse exaratum,
tis demonstrat Marquardus Herrgot
minici Tschudii, Abbatis murensis a
lit, quibus, in libro *de origine et ge
sinorum Comitum de Habsburg*, cui
sia inseruit, anno 1651. edito, et 17
reskii sententiam corroborare studui
autem anonymum, primas partes,
tis officium in murensi monasterioq,
nuisse, coniicit Marqu. Herrgott,
p. XXXIII. ex verbis, quae *Actis* inl
Peiresk. et 337. edit. Marqu. Herrg
ritate quadam, quasi dictatoria ed
igitur, quatenus nulli Praepositorum
aliarum venerabilium personarum. h

mon murensum, pro et contra R. D. P. Marquardum Herrgott, genealogiae diplomaticae augustae gentis habsburgicae auctorem, seu acta foundationis murenensis monasterii, tanquam eiusdem genealogiae fundamenta, fidei suae asserta, solidisque rationibus et documentis recte et iuste vindicata. Typis eiusd. monasterii per Joann. Casp. Hiltensperger 1750. in 4. form. maior. cum figuris aeneis. Id potissimum agit Koppius, ut doceat genealogiam domus habsburgicae a Dominico Schudio et ab ipso Marqu. Herrgott, ad fidem *Actorum* murensum conditam, ruinosis fundamentis superstructam non esse, neque fidem auctoris anonymi, cui hoc foundationis libro, antiqua murenensis monasterii iura persequitur, merito suspectam haberi. In his *vindicis* suas distinxit partes, quarum I. Capitulis XXIII. diluit argumenta a Marqu. Herrgott contra aetatem et authenticam *Actorum* murensum proposita, tantaeque, *Acta* haec, fidei, integritatisque se ostenditur, ut genealogia habsburgica recte ac recto iis superstruatur. P. II. X. capitibus demonstrat, veritatem imo necessitatem *actorum* murensum, tantam quidem, ut desuper, genealogia habsburgica, etiam diplomatica, non tantum possit, sed etiam debeat fundari. Ipsas praeterea stemmatis habsburgici propagines, ita deducit, ut a Guntramno quidem, recta linea descendat, ad Rudolphum usque Romanorum regem. P. III. exhibet ipsa *Acta* murenensia, suae fidei ad litteram et sensum restituta, atque cum nouissima Marqu. Herrgott editione, cuius quoque discrepantiae et hallucinationes adnotantur, collecta, atque aliis insuper animadversionibus illustrata. De aliis editionibus vetustioribus vid. Cl. Joan. Vogtii *Catalogus libror. rarior.* p. 479 sqq. *Analecta literaria de libris rarior.* p. 619 sqq.

CCXXXVI.

La vie du Marquis Galeace Caracciolo,
à Geneve, le siècle passé. Histoire de
curieuses. *A Geneve pour Jean Louis De*
MDCLXXXI. (1681) in 12. pp. 159.
folia quatuor priora.

Sine dubio ipsa illa haec est versio, quae
trusco Nicolai Balbani idiomate conversam
Mr. Minutoli, adfirmat Mr. Des Maizeaux in
ques sur la Lettre XXXV. de Mr. Baile Tom
sterd. 1729. in 12. p. 181. quamquam titulus
riatur, ab illo, quem adscriptimus, plane
Non solum enim eodem anno 1681. versio
dedit Mr. Minutoli *Genevae* in 12. prodisse,
tionis auctor refert, sed idem quoque confir
dentur octo asterisci, quos versionis auctor
in epistolae dedicatoriae fine, nominis sui
posuit. Tot enim e litteris nomen de Mr.
compositum est. Dicata est haec versio
à *Messieurs les Chefs des Familles Luquoises*
liées à Geneve. Ex epistola dedicatoria exce
dedit Cl. Dav. Clement in *Bibliothèque histori*
critique Tom. II. p. 348. Conf. *Analecta litten*
libris rarioribus p. 64. ubi pluribus verbis, de li
qui hetrusco sermone scriptus est, et eius ver
bus diximus. Versionem latinam, quae, ab a
nonymo, titulo Galeacii Caraccioli *Vici Mar*
vita: qua constantiae verae christianae exemplar
proponitur, anno 1596. in 8. edita fuit, ob in
raritatem recudendam curarunt Auctores *mus*
vetici Tom. II. Part. IX. *Turici* 1748. in 8
sq. Anglicam versionem a W. Crashaw comp
ex Roberti Fysher *Catalogo Bibliothecae* bodl
Tom I. p. 237. iam memoravit Cl. David Clemen
Galeacius, siue Galeazzo Caraccioli, Vici
chio, patre Nicolao Antonio, et matre, Per

, qui postea sub Paulli II. nomine, ecclesiae
 ae Pontifex praefuit, sorore, anno 1517. natus,
 oli fuit. Cum Petrus Martyr Vermilius, flo-
 nus, Canonicus regularis, Neapolin venisset,
 dem religionis christianae, quam sic dicti pro-
 ur reformati, dogmata disseminaret, Galeacius
 ciolus, Joannis potissimum Valdesii, Hispani,
 u illi adfinitate iunctus erat, Joannis Francisci
 tae persuasionibus permotus, illius etiam fre-
 tare coepit praelectiones, quibus adeo excita-
 uit, vt iam tunc temporis, reformatorum partes
 lte amplecteretur. Tandem, interiecto tempo-
 Germaniam, et quidem in aulam caesaream mis-
 Argentinae, ab eodem Vermilio, qui in Ger-
 am discesserat, magis confirmatus, anno 1551.
 , coniuge Victoria Ducis Nucerini filia, atque
 s relictis, omnibusque diuitiis spreis, Geneuam
 essit, & anno 1560. primum consultis pastori-
 Annam Fremiam, viduam, quae Rothomago,
 onis causa Geneuam venerat, iam quadragena-
 in matrimonium duxit. Cum illa, bonis omni-
 leiectus, in summa paupertate vixit, & anno 1586.
 is anno LXVIII. e vita decessit. Conf. de illo
 nus *Histor. L. LXXXIII. p. 174 sqq.* Antoine
ser Eloges des Hommes savans P. II. p. 135. In
 ta vitae versione, haec eius, & vxoris, quae unde-
 post eius mortem, mense obiit, leguntur epita-
 in latina versione omissa.

estri Domino D. Galeacio Caracciolo, Mar-
cbionatus Vici in Regno Neapolitano,
unico & legitimo heredi,
 P. P. L. P.

liam liqui patriam, clarosque penates
Et laetam antiqua nobilitate domum
esareaque manu porrectos fortis honores
Contempsi, & magnas Marchio diuitias.

*Vt te Christe, ducem sequer contemptus, &
 Et pauper varia pressus ubique cruce:
 Nam nobis caeli verus largiris honores
 Et patriam, & census annuos, atque domum
 Excepit profugum vicina Geneva Lemanno
 Meque suo ciuem fouit amica sinu:
 Hic licet exigua nunc sum compostus in urna
 Nec claros cineres alta sepulera premant
 Me decus ausoniae gentis, me vera superbis
 Maiorem pietas regibus esse facit.*

*Letissimae Matronae, Annae Fremeriae, Illu-
 stris Domini D. Galeacci Cataccioli uxori
 P. P. L. P.*

*Vix vix undecies reparatata cornua Phoebe
 Conspicitur tristi funus in vrbe nouum:
 Anna suum coniunx lacrymis generata matris
 Indomito tandem victa dolore cadit.
 Illa sui cernens properantia tempora lethi,
 Dixit tunc demum funere lacta suo,
 Quam nunc grata venis, quam nunc tua iussula
 Mors sequor, ad sedes nam vobor aetherei.
 Hic ubi cetera quies concessa laboribus, aua
 O coniunx tecum tam meliore fruam.
 Pectore quem toto conceperat illa dolorem
 Sola superueniens vincere mors potuit.*

CCXXXVII.

JO. BAPTISTAE BENEDICTI, Patricii Va-
 ti, Philosophi, Diuersarum speculationum &
 thematicarum & physicarum liber. Ad Sere-
 num Carolum Emanuelem Allobrogum & Soli-
 pinorum Ducem inuictissimum. Taurini apud ha-
 rina

1. *Nicolai Beuilaquae MDLXXXV. (1585) in p. 426. except. dedicatione & praefatione.*

Libri satis rari, hic titulus integer est, quem mi-
adcurate, ex Eliae Ehingeri *Catalogo Bibliothecae*
ustanae 1633. in fol. col. 672. protulit Cl. David
ment in *Bibliothèque historique & critique* Tom.

p. 131. Inueniuntur in illo 1. *Theoremata ari-*
etica; 2. *de rationibus operationum perspectivae*
lus; 3. *de mechanicis lib.* 4. *Disputationes de qui-*
dam placitis Aristotelis; 5. *in quintum Euclidis*
um theoremata; 6. *physica & mathematica respon-*
er epistolas. Haec omnia multis figuris geome-

is illustrata conspiciuntur. Paulo vero gloriosius
hoc libro suo, loquitur in praefatione auctor, cum
alia scribit: *nihil his libris a me traditum est,*
et aut legisse, aut ab aliis audiuisse meminerim. nam
iena attigi, ea, aut cum aliqua differentia demon-
strationis, aut dilucidius scripsi, quodsi forte alius ea-

tradidit, aut eius lucubrationes ad me non perue-
nit, aut earum perfectionis memoria excidit. Ut
etiam Aristoteles ipse sensit, facile fieri potest, ut
tribus eadem opiniones, in mentem veniant. Imo
ta scribenti euenire potest, ut cum iamdiu aliquid
pscripserit, iam oblitus ideim repetat, quod mihi etiam
nunquam accidit &c. Ex dedicatione adparet,

ad Duci Sabaudiae Caroli Emanuelis patri admo-
n carus ac familiaris fuerit BENEDICTVS; qui
m ex vrbe parmensi, Taurinum arcessiuerit. Eum
rtuum esse anno 1590. aetatis anno LX. prodit
con *uniuersale* hofmannianum. In Jos. Simleri

liotheca p. 341. illum JO. BAPTIST. DE BE-
DICTIS nominari conspeximus. Qua ratione
librum *de gnomonum umbrarumque solarium usu,*
rust. Taurinor. 1574. in fol. editum, admodum ra-
i, proprium sibi reddiderit, & pro suo venditaue-
inter plagiarios qui vnquam exstiterunt impuden-
mus Joannes Taisnerius, hannonijs, athenis, id

nm. I.

Qq

ipsis

ΦΙΛΩΝΟΣ Ἰουδαίου εἰς τὰ τ.υ. Μ.
 ποιητικά, ἱστορικά, νομοθετικά.
 μίνοβιβλα. **PHILONIS** *Judaei in*
de Mundi opificio, historicos, de Leg-
dem Libri singulares. Ex bibliothec
σιλῆ τ' ἀγαθῶ κραιτέρῳ τ' αἰχμητῇ. I
ficina Adriani Turnebi typographi Regi
pis M. D. LII. (1552). Ex privilegio
pp. 736. si praemissa, & ea, quae ad
ceperis.

Omniū prima graeca, & rarissima
 nitidissimis litterarum characteribus ex
 canit illam Adrian. Turnebus, Caro
 Cardinali. Sequitur epistolam dedicat
 ἀκολουθία τῶν τοῦ ΦΙΛΩΝΟΣ συγγράμμα
 τῶν ex Suida & Eusebio, de **PHILO**
 fine adiicitur ἡ διαφορὰ γραφῆ, καὶ ἡ
 ἐκτίθεσις, & *index rerum memorab*
PHILONE continentur, latinus. Ma
 est, quod splendida haec editio, non
 nis complectatur libros; desiderant
 opuscula nonnulla, quae David Hoesc

elligi poterit, ex Joan. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. III. Cap. III. p. 106 sqq. Cum Joannes Christophorus, Anglus, libros PHILONIS, *de mundi fabricatione, de decem praeceptis, de magistratu dilido, & de officio iudicis*, in latinum sermonem converteret, & Antwerp. 1553. in 4. ederet, contulit editionem *turnebianam* cum Codicibus MSS. & quingenta fere errata in illa castigavit.

Conf. de PHILONE, Judaeo alexandrino, qui circ. annum Chr. XL. inclaruit, & de *opusculis* eius editis & ineditis, eorumque diuersis editionibus Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* l. cit. Optima omnium censor editio, quam supra memorauimus, *morelliana, vindsiensis graecolatina* 1640. in fol. Prima prodierat *recolatina Geneuae* 1613. in fol. Sed in illa non erat libellus *περὶ ἱερῶς ἐβδόμης*. *Parisiensis* re-uita fuit *Vitebergae* 1690. in fol. Noua supplementa scriptorum PHILONIS Judaei, e Suecia extractauerat Guil. Ernest. Tenzelius, & singularem *ideo-grammationem*, inseruerat *Observationibus* halensibus *actis* Tom. V. p. 428 seqq. De Platonismo PHILONIS Judaei, singularem *Dissertationem* contra Jonan conscripsit Joan. Alb. Fabricius *Lips.* 1693. in 4. nunc exstat inter eius *opuscula Hamburg.* 1738. in vnum volumen collecta p. 147 seqq. Conf. Henric. Boecleri *Dissertation. academic.* Argentor. 1701. in 4. vbi Tom. I. pag. 380 sqq. inuenitur *mediasina* in PHILONIS Judaei *legationem ad Ierusalem*.

CCXXXVIII.

DE PHI *Judei Historici* praeclara opera non parua accuratione & diligentia recenter impressa, nec non a complusculis mendis quibus passim infusa statebant (*scatebant*) tersa atque castigata.

rum origine contra Grecos & Manet-
ptium: nec non contra Appionem A-
libri duo hucusque confusi nunc ve-
distincti. Et his omnibus JOSEPHI
iecta sunt accurate singulis capitibus
argumenta: cum annotatiunculis in
que accommodatissime collocatis ne-
ctori conducentibus. Roberti Goull-
ne professoris eruditissimi qui predic-
opera eo modo quo permissum est
gno labore excoluit. Tretram non: (tet-
ipsum JOSEPHI biliarum (*biliarum*) his-
ticae Aegaei (*Aegaei*) epitoma
ter conciliatum. Eiusdem compen-
etibus seculi in quo praeter Christi
multa scitu dignissima continentur. h
cosmographiae recollectio: & omnium
gnorum origo successio & finis quot
illis & quot annis regnaverunt: illi pra-
rum sacri codices ac JOSEPHVS nol

Versio latina, quae sub Rufini presbyteri aquileien-
 sis nomine circumferri solet, librorum JOSEPHI
 XX. de antiquitat. iudaicis primum, in hoc codice, la-
 tinis litteris exscripto, occupat locum. Dicauit ver-
 sionem editor Robertus Gouillet, *inter sacrarum lit-
 terarum professores*, vti ipse ait, *minimus*, Ludouico
 Herbért, abricensi Episcopo. Ex epistola dedicati-
 cia adparet, Gouilletum Theologiae Parisiis fuisse pro-
 fessorem, in Collegio haricuriano: Ita enim ille: *Cum
 itaque animo volutarem cui has meas lucubratiunculas
 deuouerem, tu mihi inprimis occurristi dignissime pon-
 tifex cui plurima debeo ceterique mei contubernales
 haricuriani quippe cum tuis auspiciis reuerendus in
 Christo pater & dns. bonae memoriae Gauffridus Her-
 bert constiensis (constantiensis) olim praesul meritissi-
 mus germanus tuus cuius animam collocet dominus cum
 principibus populi sui, a paucis annis haricurianum lu-
 lum nostrum amplissimis donauit prouentibus: ad sco-
 lasticorum aeducationem, ob idque tu cum claris fra-
 tribus tuis quorum officiis me totum deuoui & deuoueo,
 impla impartitus es munera. Efflagito igitur id mu-
 nusculi bilari accipias animo - - - Vale praesulum
 columnen & decus ex haricurianis Saedibus Parrhisi ter-
 tio kalendas Februarias. Anno dominicae salutis Mil-
 lesimo quingentesimo decimo tertio.*

Epistolae dedicatoriae haec subiecta est

JOSEPHI in pseudographos Querimonia
Mancus ego nuper lacero mutilatus amictu:

Crinibus impexis pube tegente genas

Obscurasque miser longe relegatus in oras

Exilium quaesta est mens gemebunda suum

Detritus iacui truncato stipite nullis

Nexibus aut neruis squallida membra valet

Saucia nec doctus reparauit corda Machaon

*Lumina nec chyron: curaque phillicides (Phily-
 rides)*

Non Circes iuuat false non phasidos herbae

*Nec coi quicquam pharmaca rara senis
Hæc nimium possem vigilatas plangere noctes
Atque queri studio præterisse dies
Vt mea calorū (clarorum) memorarent gesta
rerum*

*Scripta: vel optato fine legatur opus
Nè bene crescenti occurrissent numina morbo
Dum michi constanti mente Robertus adest.
Ingenium: seruens studium: constantia: fuder
Me foedis soluit lector amande notis.*

Sancti Hieronymi in JOSEPHVM prologum qui
tinet generationem eius, fortunam quoque & te-
pium quod fert de Christo, excipit:

*Studijs litterarum zelatoribus Joannis de Guo
morpensis, epigramma.*

*Orta vetustarum cognoscere semina rerum
Priscaque quem patrum cernere gesta iuvat
Quæque palestinis ceciderunt agmina telis
Viæque romanum quæ subiere iugum
Hic JOSEPHVS adest terris (texis) eductus
vmbis*

*Singula qui fluxi temporis acta notat.
Quicquid enim succi vetus ægesiopeus habebat
Eloquioque pari. Biblia sancta refert.
Quis simul adicitur: quod charta scolastici patris
Omnia presenti codice clara patent
Quattuor unus is est: his tuique quaterque legat
Ter lege bisiens lectio trina dabit
Tetramouon siquidem complere quattuor unum
Continet: ut largas arcula seruat opes
Adde breui solimæ clausas epitomate gentis
Historias: quarum portio nulla vacat
Hæc dedit ex cultum solertis dogma Roberti
Candido quem sacrae pallidis (palladis) an-
tegunt.*

Archetyopum (archetypum) vitae hic clarique specimen honesti

*Euentus varios indicat atque vias
Non igitur leuibus mergantur pectora nugis
Nam nihil stomachum nausea ficta grauem.*

Illud, isthaec duo sequuntur epigrammata:

*Eiusdem (Joan. de Guoy) perspicacissimo artium
& theologiae professori, magistro Roberto Goulet,
constantienti, praesentis voluminis eliminatori vi-
gilantissimo octostichon.*

*Historiae flores quondam laetissima Clio
Inuenit quorum fons JOSEPHVS erat
Quo tamen extincto, dederant obstacula sentes
Nam tenebras luci plurima menda tulit.
At fugiunt umbrae purgatis lumine nimbis
Dum clarii reseras docte Roberte vices
Sic tua diuinos spirantia verba recessus
Aethereas pandunt luce micante vias.*

*Mercurius lepaintre fratrem suum Joannem
barbier bibliopolam hoc epigramma-
te salutat.*

*Multiuigas liceat grēssu nutante per vrbes
luerit: historiae fautor & unus apex
Aut si tempus edax palmarum fregerit usus
Niliaco veterum cortine, (cortice) gesta canens
Aut scithyae, sirtisque lacus, siculamque carybdin
Legerit. aeoliis undique pulsus aquis
Attribuens praeluste (praelustre) tamen genus Her-
culis intrat*

*Parrhios operi laurea ferta tuo
Quippe corintiaco rutilans tua charta metallo
(metallo)*

*Dignior ante graues semper habetur auos
Bibliopola fides precii cui vera recumbit
Diceris, & danaa nescins arte pater.*

ta divisi adiectis singulorum capitum, non annotatiunculis in margine collo apprimè conducentibus: una cum eo solum eorundem librorum sed etiam B. inque Parrhiis per Anthonium Bonforem. Anno domini Millesimo quingmo (1519).

Secundam codicis partem constin de bello iudaico libri septem, qui hac itur: *Incipit FLAVIUS JOSEPHVS strissimus de iudaico bello per venera praesbiterum de graeco in latinum tra quidem mendose i. praessus ac in infia deprauatus: nunc vero per grauissimam diffiniam thelogiae (theologiae) docto. fessorem magistrum Robertum Goulle ta lucubratione grandique labore in suum restitutus excultus & obique en singulorum capitum compendiosis argum notatiunculis perquam utilibus in m nec non cum concordantiis ad libros PHI de antiquitatibus, & ad Aegesip de Excidio hierosolymitano: Finet*

e doctorem: nec non Professore magistrum Ro-
um Gouillet non sine multa lucubratione iugentique
re in statum suum pristinum restitutus, excultus, &
re emendatus. Adiectis singulorum capitum com-
liosis argumentis cum annotatiunculis perquam
bus in margine collocatis nec non cum concordan-
ad libros eiusdem de Antiquitatibus & ad Aege-
um christianum de excidio hierosolimitano. Ad-
itur in Bibliotheca portensi publica membrana e-
ntis septem & triginta constans foliis, quae
tam, ut vulgo dicunt, regiam, siue augustam ma-
idine aequant, &, cum antiquitates JOSEPHI
icas, tum & belli iudaici historiam a Rufino To-
o ut vulgo creditur, in latinum sermonem con-
um, complectuntur. Illam ante hos fere sex cen-
innos, litteris fuisse exaratam, demonstrare variis
mentis sustinuit Fridericus Gotthilf Freytag pa-
n programme, quo hanc e Bibliotheca portensi
EPHI membranam descripsit Numburgi 1727.

Tertia parte ponitur ob oculos JOSEPHI iudei
 spaphroditum *de antiquitate iudaice gentis: con-*
 Graecos Manethonem Appionemque & alias ae-
 tios *conscriptio (quam nouissimam post omnia ope-*
redidit) in duos subdividens libros (quorum primus
ialiter contra Graecos & Manethonem, & Secun-
contra Appionem intitulatur) noviter impressa at-
per capitula (hucusque non) aegregie distincta ad-
is singulorum capitum argumentis cum annotatiun-
s perquam utilibus Per gravissimum atque profun-
num theologiae professorem magistrum Robertum
 illèt. Typographus coronidis loco haec adposuit
 ba: *Exaratum habes (candide Lector) FLAVIUM*
 IEPHVM *historicum illustrissimum de Antiquita-*
is (antiquitatibus) belloque iudaico nec non de an-
is Judaeorum origine per venerabilem Rufinum
esbyterum De graeco in latinum traductum. Ante
quidem mendosae (mendose) impraessum ac in in-
 Qq 5 finitis

lassicae ubicunque idem cum JOSEPH
Impraesens quidem industria probi vi
nemere in impressoria arte petissimi
librarii. Impensis vero honestorum
petit & Francisci regnault bibliopoli
ni Milesimo quingentesimo decimonono
Aprilis.

Quarto loco in codice nostro cor
Gouillet Tetramonon, quod hac ra
FLAVII JOSEPHI historici illustr
tatibus belloque iudaico: nec non de
rum origine breuiuscula & perquam
nec non additiones bibliae & bystoria
Aegaeippi: locis congruis ad ipsum
curatissime a grauiissimo atque profun
doctore nec non professore magistro l
apposita & collectae: quod quidem of
Tetramonon merito potest appellari. l
parti praemisit Joannes Vatellus ad
gnissimumque dominum magistrum Joa
sacratissima theologorum palestra lici
tissimumque (vigilantissimum) ac sap
nae domus prouisorem, & dominum

rum hominum inertia: Quorum ne ullus quidem
 (od fateri pudet) adhuc inuentus est inter eos rece-
 : qui literis inuigilasse: & ut (ita dixerim) plus
 quam vini consumpsisse videantur. Praeterquam
 ci tui admodum similes: & coetanei. De quorum
 ici grege: ac numero insignis ille: & egregius oc-
 iae nostrae regionis splendor ac decus eximium Ro-
 rus Gouillet sacrarum literarum dignissimus anti-
 ac in eisdem professor emeritus tuae haricurianae
 ius ολατευτης και καυχημα ac eiusdem diligentissi-
 institutorum custos & assertor. Qui ut est omni-
 virtutum corona percelebris: ac magno ingenio
 maque eruditione plenus in hac (ut scis) parrhiliensi
 demia conspicuum iam dudum nonien: ac famam
 etuam est adeptus: suo praesertim concionandio of-
 : in quo ipse quidem: si per ocium licet assidue
 us urbis ciues dulcissimo instructionis cibo reficit &
 itualis verbi semine locupletat. Vnde quantum au-
 itatis & gloriae sit apud ipsos consecutus: musonia-
 (ut ita dixerim) silentio commodius potest: quam
 bis indicari. Accedit ad haec summa rerum inqui-
 : & diligentia qua usus est maxima in hac sacra-
 mi FLAVII JOSEPHI operis recognitione. Quod
 idem vel nimia vetustate: vel patrum nostrorum ne-
 gentia apud nos perierat. Incumbens igitur vir
 que impigerrimus in tam liberale tamque laudabile
 nus (quo non solum viuos sibi conciliat. sed mortuum
 que reddit obstrictum beneficio sempiterno) ab omni
 rauationis: ac mendarum labe: vel ab interitu po-
 vendicauit. — — Huius igitur frequens flauia-
 : historiae recordatio. quam tam omnibus sit allata-
 commodi nemo est qui ambiguit: elimatae praeser-
 : & ab eodem magistro nostro annuo labore recogni-
 distinctaeque luculenter quibusdam veluti parergis.
 quae in rem esse plurimum videbuntur: adiectis in-
 er ad singula capita non inutilibus epitomatis, quae
 iectam uniuscuiusque materiam prime (primo) fron-
 exhibeant. Et si qua forte JOSEPHVS omiserat,
 & omi-

aliorumque studio atque exercitationi
raturum: compendiosissima uniuersi operi
pluraque ad totius historiae integritati
supplementa congeffit: insequens opus
esset ex quattuor praesertim conflatum
testamento veteri: scholastica historia
ac scite iouuaret (tetrauma) hoc est
appellauit. quod sua celebre infutur
tas &c.

Adiicitur Tetramono, Compendium
seculi, in quo praeter Christi geneal
tu dignissima continentur. brevis scilicet
recollectio, & omnium ferme regnum
& finis, quique reges in illis, & qu
runt. Illi praesertim quorum sacri c
PHVS. meminerunt, auctore M. F
praefatiuncula monet, e sacris biblii
ronymi, Chrysostomi, Eusebii, Rhab
si, Isidori, Hugonis de S. Victore,
Maronis aegyptii, Philonis iudaei, &
Plutarchi, Iustini, Liuii, Flori, aliis
torum, & doctorum catholicorum l
dium concinnatum esse. Produxit i

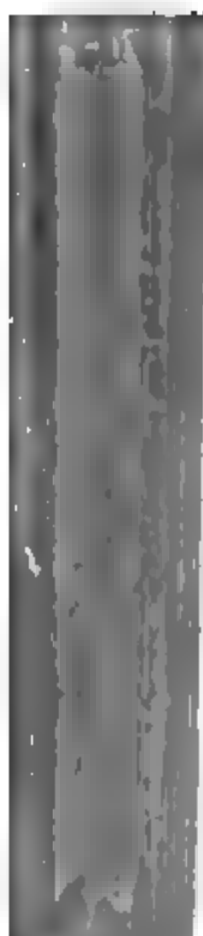
lioth. fabric. med. & inf. Latinit. L. XVII. p. 281.
 se nescire ait, an fuerit editum. In *compendii*
commendationem hoc Johannis de Gouy, qui su-
 de Guoy nominatus fuit, in fine legitur *opi-*
mma:

Tempora quisquis amat longi discretus aevi
Noscere vel fluxos rursus habere dies.
Aut veterum quatenus fuerit prosapia regum
Sceptraque quot soles regia quisque tulit:
Quas aquilo: quas eurus habet: quas cyrtibus vr-
bes

Quasque feras tumidis irrigat auster aquis:
Haec lege succincti (moueo) compendia libri:
Splendida quae terso pollice gesta notant
Aetatum cernes discrimina multaue vitae
Signa: dabunt mores dexteritasque patrum
Regnorum siquidem casus regumque propago
Praemia longevae prosperitatis alunt.
Ficta nec hic vani pingunt mendacia fuci
At solum: quicquid littera vera docet.
Multa igitur noster tollatur laude Robertus
Peruigili cuius munera tanta patent.
Nam quaecunque tenent prolixa volumina longo
Contextu: paucis conferet iste liber.
Talia quid praestat? studii constantia sensus
In tenebris pernox assiduusque labor.
Singula foelici genuit quae Neustria fato
Paladis ut largas multiplicaret opus.

nni autem codici. typothetarum quidem errori-
 s corruptissimo, nihilo tamen minus oppido raro,
 fce verbis imponitur finis: *Habes candide lector pre-*
ra JOSEPHI iudei historici opera uberrime: &
osundissimo Theologiae professore, sic ut praemissum
elaborata opera & impensis Francisci Regnault &
hannis Petit librariis impressa: & ab innumeris
voribus quibus antea scatebant tersa atque castiga-
ne sis ergo ingratus praeces altissimo fundito pro
qui praedicta opera ad communem hominum utilita-
tem:

cro Tom. II. p. 279. & Tom. III.
fuit. Vid. Thom. Ittigii *prolego-*
PHVM, in adpendice *omnium operum*
SEPHI, quae *graece cum versione*
eiusdem, Eduard. Bernardi, Jac. G.
Combesii, Jo. Sibrandi, Hendr.
Coccei, Ezechielis Spanhemii, Adr.
selectis aliorum notis, adiectisque
mor. commentationibus ad *JOSEPHOS*
bro, spectantibus, in lucem edidit
campus, *Amstelod. Lugd. Bat. & Vli-*
Tom. in fol. Tom. II. pag. 84.
Anton. Possevinus Tom. III. pag.
tionem apud Joannem Paruum s. P.
per typothetarum errorem *Pausus* ad
sam esse ait, quae ex officina typog.
Bonnemere, *suntibus* Jo. Parui *Bil-*
Praeter Anton. Possevinum & Thom.
tionis etiam fecerunt mentionem Jo.
bliosbeca p. 607. Jo. Alb. Fabricius i
L. III. Cap. VI. p. 243. in adpendice
Sigebert. Hauercampi p. 65. Chris-
l. cit. De editione priore, quae P

pissa, *Biblia sacra veteris Testamenti, Talmuth ad-*
bellauerit. De Rufino Toranio siue Tyrannio, aqui-
 leensi Presbytero, prae ceteris legi meretur Dom-
 Gervaise ancien Abbé de la Trappe *vie de Rufin, Pa-*
ris 1724. II. Tom. in 12. & Justi Fontanini Historia
Byzantina aquileiensis Rom. 1742. in 4. L. III. & V.
 Conf. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P.
 II. p. 270 sqq. Christ. Schoettgenii *Continuat. Bi-*
blioth. fabric. med. & infim. Lat. L. XVII. p. 369.
 Ibi plures nominantur auctores, qui de vita Rufini
 & scriptis eius exposuerunt.

De Roberto Goulleto, constantiensi (*Coutances*)
 Normanno, & reliquis eius scriptis vid. Simlerus,
 Goffeuinus, Schoettgenius, *die Merkwürdigk. der kö-*
nigl. Biblioth. zu Dresden II. citt.

CCXXXX.

HIERONYMVS, & GENNADIVS *massiliensis*, de
 viris illustribus. in fol. form. minor. fo-
 37.

Editio vetustissima sine die & loco in lucem exiit.
 litterarum characteres gothici paullo rudiores, & cras-
 iores nullum dubium relinquunt, quin codex *offici-*
ae typographicae Gintheri Zaineri, *ulmenfi* natales
 habeat. Littera initialis per omnem codicem conspi-
 tur nulla, omniaque verba graeca omissa sunt, quo-
 rum loco lacunae oculis se obferunt. Sic capite II.
 missum est vocabulum *Hypotyroseon*. Cap. VIII.
μεφονίαν. XI. περί βίου θνητοῦ κατὰν et ἡ πλάτωνι φιλο-
ζει ἡ φίλων πλατωνίζει. XIII. ἀρχαιοότητος et περί αὐτο-
πάτορος λογισμῶν. XII. δυνάμει. XXII. agon. XXIII.
λεγχος et διατρίβας. XXIII. περί ἰσχυράτου θεοῦ. XXXII.
υποτάγματα et ψευδόγραφα. XXXV. ογδοάδε. XXXIX.
ατηχῆσεων, ερματαῖς libri οἱ οὗτο: ὑποτυπώσεων, προσε-
νήσεις, ἀρχαιογοίαν. XL. Cataphrygarum, περί ἰκτά-
 σεις.

bricius dedit in *Bibliotheca ecclesiasti*
insignem per omnia fere capita, le-
dimus discrepantiam. Sed editione
vel ex codice corruptissimo, descri-
thetarum erroribus mirifice deprava-
tibus illico se prodit. Speciminis
integrum heic adscribimus: „ *Theo*
„ Gregorius appellatus est, neocesa-
„ pus admodum adolescens ob studia
„ tinarum literarum de cappadocia
„ cesaream palestine transiit iuncto
„ nodoro. quorum cum egregiam
„ origenes *cohortatus* est eos ad phil-
„ paularum cristi fidem subintroduce-
„ ctatores reddidit quinquennio ita
„ mittuntur ad matrem E quibus th-
„ scens *pane gericum* - - - sc
„ conuocata grandi frequentia ipso
„ presente recitavit qui vsque hodi-
„ et *ecclesiastes* (Fabricius p. 147. *ur-*
„ *fiassem*) breuem quidem sed vald-
„ eius vulgo feruntur epistole *et de*
„ apud Fabricium desiderantur, sed

is editoribus, ob insignem eius raritatem incogni-
fuisse videtur. Alias antiquiores et recentiores
HIERONYMI recenset editiones Joan. Alb. Fabri-
us in *Biblioth. ecclesiast.* p. 11. Conf. *Biblioth. latin,*
om. III. L. III. Cap. III. p. 455 sqq. In editione
erum S. HIERONYMI omnium, quae studio Joan.
Martinay, Presbyteri Congregat. S. Mauri, Paris.
1693 - 1707. V. Tom. in fol. prodiit, HIERO-
NYMI liber exstat Tom. III. P. II. col. 97 sqq. GEN-
NADIO massiliensis editiones enumerantur in *Bi-*
th. ecclesiastic. Jo. Alb. Fabricii P. II. p. 4. Conf. *Bi-*
th. med. et infim. Latinit. L. VII. p. 88 sqq. In edi-
tione *operum parifina* HIERONYMI legitur GEN-
NADIO liber Tom. V. in praemissis col. 26 sqq. Conf.
hac editione Mr. le Clerc *Bibliothèque choisie* Tom.
II. p. 147 sqq.

Vitam S. HIERONYMI, stridonensis Episcopi,
nium optime praeter Jo. Albert. Fabricium l. cit.
posuit Casimir. Oudinus in *Dissertat. de vita et scri-*
ptis S. HIERONYMI, Tom. I. *Commentar. de Scriptor.*
Scriptis ecclesiast. p. 790 sqq. Conf. *Scriptores in Ca-*
logo Bibliothecae bunauianae Tom. I. Vol. II. 1316
p. longa serie memoratos.

De GENNADIO massiliensi, Presbytero, seculo V.
finem inclinante, claro, vid. praeter Jo. Alb. Fa-
brium II. cit. Anton. Posseuini *Apparat. sac.* Tom. I.
134 sqq. Jacob. Gaddii *de Scriptor. non ecclesiast.*
m. I. p. 222. Guil. Caue *Histor. litterar. Scriptor. ec-*
clesiastic. p. 376. Henrici Norisii *Historia pelagiana*
Helod. 1702. in fol. II. 16. vbi, sicut et in *Differ-*
ent. V. *de synodo oecumenica quinta, historiae pel-*
agiae adiect. p. 118. Pelagianis GENNADIVM ad-
fert, sed illum aduersus hanc Norisii criminatio-
nem, pluribus verbis defendit Bruno Neusserus, mo-
nus augustinianus, in *prodromo velitari pro Augu-*
sto, contra Henric. de Noris, Magunt. 1676. in fol.
25 sqq.

CCXXXI.

CECILII CIPRIANI *Episcopi cartaginensis*
martiris dignissimi Libri et epistole.
 form. minor. folior. 31.

Editio satis rara et antiqua litteris gothicis
 pta est. Quamvis nec typographi nec anni
 fuerit indicium, illam tamen seculo XV. ex
 Germania, et nisi fallimur, *Basileae* excusam
 terarum docent characteres. Aliae editiones
 seculo XV. in lucem exierunt, recensentur
Merkwürdigk. der Königl. Biblioth. zu Dr.
 p. 35 seqq.

CCXXXII.

Opera *Diui* CAECILII CYPRIANI
Cartaginensis ab innumeris mendis
 gata, adiectis nonnullis libellis ex vetustissi
 emplaribus, quae hactenus non habebantu
 motis iis, quae falso videbantur inscripta, v
 annotatiunculis. Atque haec omnia nob
 stitit ingenti labore suo Erasmus Roterodam
 iuvandis optimis studiis natus. *Apud inclyt*
fileam. in fol. pp. 515.

Primus CYPRIANI *opera*, ad formam de
 reduxit Erasmus roterodamus, qui illa, hac
 ne, an. 1520. non 21. vt Casimir. Oudinus
mentar. de Scriptor. et scriptis eccles. Tom. I. c
 scribe, primum in lucem emisit, a mendis
 ribus, quibus priores editiones inquinatae et
 recta et repurgata. Vid. Jean le Clerc *Bibi*
choisie Tom. V. p. 269. Hanc vero editionem
 trum sic dictorum ecclesiasticorum praesertim

erasmianas et frobenianas omnes editiones, aequum esse hodie, atque in pretio haberi, docet *Bibecae salthen. catalogus* p. 31. Guil. Caue in *prom. Histor. litter. Scriptor. ecclesiast.* Sect. V. §. III. VI. In initio, oculis subiicitur I) *vita* B. CAECILII CYPRIANI, per D. Eusebium, Hieronymum. II) *Erasmi roterodami Epistola* dedicatoria, ad *arentium Puccium*, *titulo sanctorum quatuor Cardem*, scripta *Louanii 1519. prid. Cal. Augusti* Eiusdem *adnotatiunculae*, in CYPRIANVM. I) *Index, seu Ordo Operum diui CAECILII CYPRIANI*, cum iis, quae haecenus non habebantur, in iis voluminibus, sed e vetustis codicibus addita sunt, es. Erasmo rot. Retulit ad genuina CYPRIANI ra

Epistolarum libros III.

Tractatum ad Demetrianum Africae iudicem anno 253. scriptum, in quo demonstrat calamitates, bella, pestilentiam, rerum, quibus viuitur caritatem, quibus tunc, terrarum orbis premebatur, christianis, ut quidem ethnici consueuerant, non esse imputandas.

Tractat. de habitu virginum, quem Jo. Fellus episcopus oxoniensis, anno 248. scriptum esse existimat. In tres diuiditur partes, in I. ostendit virgines a terreno cultu et ornamentis debere abstinere; in II. hortatur virgines, ne cerussa nouum corpori colorem inducant, ne celebrent iuracramum viris, neque illae, quibus non animus sit nuptiis interfint; in III. tandem virginitatis ob oculos ponit praerogatiuas.

Tract. de simplicitate praetatorum, siue de unitate ecclesiae, contra Nouatum et Nouatianum anno 251. scriptum, propterea quod illi sub specie singularis sanctitatis ab ecclesia catholica discesserant, cuius disciplinam admodum dissolutam esse, in vulgus spargebant. Qua ratione hic libellus, ad stabiliendum Petri primatum corruptus, interpo-

- e) *Sermonem de elemosyna* an. 254.
- f) *Serm. de zelo et liuore* an. 256.
- g) *Serm. de bono patientiae* an. 255.
- h) *Serm. de mortalitate* an. 252. D
mone homini christiano, facient
mortem pertimescendant, nec i
quos nimium deslentos esse.
- i) *Serm. de lapsis* an. 251. Quatuor
tissimum absoluitur capitibus: in
et gratias Deo persoluendas esse a
per Decli mortem ecclesiae tranqu
mi constantia, qua martyres pro f
christiana mortem subierant; in s
rum defectionem deplorat; in t
vehitur. qui sic dictos *lapsos* excip
to denique illos, qui a vera fide
tatur, ut ad christianorum caetun
poenas illis, quae apostatas, et i
neant, ob oculos ponit.
- k) *Sermon. de oratione dominica.* an.
- l) *Libellum ad Fortunatum de exhor*
an. 252. compositum. Fuit is Fortu
li sibi persuadent, Episcopus in Afr
tionibus reperitur alius ad eundem

os, qui imposturam fecisse Erasmus; et libellum, quem ipse conscripserit, pro CYPRIANI labore inditasse aiunt, cum nullus inueniatur codex MS. in illum complectatur, et dicendi genus, erasmianum, admodum sit simile. Vid. Prudent. Marani præf. edit. *Operum CYPRIANI*, Paris. e typogr. re. 1726. in fol. form. mai. Sed liberat ab hac imitatione Erasmus Louis Ellies du Pin in *Bibliothèque des Auteurs eccles.* Tom. I. p. 173. Conf. Vinct. Placcii *Theatr. Pseudon.* p. 210.

Testimonior. ad Quirinum contra Judaeos libr. III. an. 8. et 249. conscriptos.

Et hæc sunt, CYPRIANI opuscula, quæ iam antiquioribus operum editionibus inveniuntur, nuina, quibus denuo Erasmus addidit,

1 Jubaianum *de hæreticis baptizandis libellum.*

2 Pompeium *contra epistolam Stephani, epistolam.*

3 Quintinum *epistolam.*

sententias episcoporum concilii carthagenensis, an.

1. de baptizandis hæreticis.

Index operum, quæ falso videbantur CYPRIANO scripta. Talia sunt

1 montibus Sina et Sion, aduersus Judaeos tractus.

2 tractat. de reuelatione capitis B. Joannis Baptistæ.

3 expositio in symbolum apostolorum.

4 libellus de singularitate Clericorum.

5 Cornelium Papam *de Cardinalibus operibus Christi, usque ad eius adscensum, ad patrem, sermes.*

6 Index operum additorum ex descriptis calamo libris, horum tamen. Ad ea referuntur.

7 de Moysem et Maximum, et ceteros confessores, de de martyrii libellus.

8 disciplina, et bono pudicitiae libellus, incerto autore.

9 Nouatianum *epistola, quod lapsis spes veniæ non deneganda.*

iuxta ordinem litterarum digestus.

IX) *Passio B. CYPRIANI, Episcopi per Pontium eius Diaconum additaculo Erasmi 1oterodami aucta, quamorado, initio voluminis reposita. rum CYPRIANI adiectus fuit in memorabilium. Fecit editionis me Maittaire in Annal. Typographic. Editiones erasmianas variis in locis. Oudinus l. cit. et Jo. Alb. Blatb. latin. Tom. III. Libr. III. C. censent. Post editiones Henrici Cnucii, Jacobi Pamelii, Simon. Rigaltii, Philippi le Prieur, Jo. optima, nostra aetate censetur et dentius Maranus hoc in lucem emi CILII CYPRIANI Episcopi cartharvis opera, ad MSS. codices recognitio et labore Stephani Baluzii Turpōst Baluzium ac praefationem PRIANI adornavit, unus ex monacori, Paris. e typogr. regia 1726. in et Venetiis 1728. in fol. form.*

cyrium subiit sub Imperatore Galieno in Africa anno 258. XIIIX. Kal. Octobr. Vid. de illo, praeter Pontii Diaconi *historiam de passione S. CYPRIANI*, Gregorii nazianzeni *orationem*, et S. Augustini *sermonem* et auctores, qui scriptorum ecclesiasticorum vitas collegerunt, Patrumque bibliothecas condiderunt, Joannis Pearsonii, Episcopi cestriensis, *Annales cyprianici, siue tredecim annorum, quibus S. CYPRIANVS inter christianos versatus est, brevis historia, cbronologice delineata*, quam Joan. Fell Episcopus oxoniensis editioni *operum CYPRIANI* praemisit, Oxon. 1682. in fol. et repetit. edit. *Amstelod.* 1700. in fol. Joannis Dodwel *Dissertationes cyprianicae*, Oxon. 1684. et in editione *CYPRIANI oxoniens.* et *amstelodamensi.* *La vie de S. CYPRIEN, Evêque de Carthage, avec la critique de ses écrits Amsterd.* 1689. in 12. Auctor vitae est Joannes Clericus, et eadem est, quae legitur in *Bibliothèque uniuerselle* Tom. XII. p. 212 sqq. in teutonicum conuersa sermonem exstat in Joan. Clerici *unpartheischen Lebensbeschreibungen einiger Kirchenväter und Ketzer*, quae cum praefat. Christian. Thomasi prodiere *Halae* 1721. in 8. p. 138 sqq. *La vie de S. CYPRIEN, Docteur de l'Eglise, Evêque de Carthage et Martyr, dans laquelle on trouvera l'abregé des ouvrages de ce Pere, des notes critiques et historiques et des dissertations theologiques, sur les différentes contestations de son tems, Paris.* 1717. in 4. Auctor, vt *Acta eruditorum* lips. an. 1718. p. 298. testantur, est Dom Gervaise ancien Abbé de la Trappe. Conf. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. et infim. Latinit.* L. III. p. 1252 sqq. *Acta Eruditor.* lipsiens. an. 1683. p. 41 sqq. Jo. Fabricii *Historia biblioth. fabric.* Tom. I. p. 164 sqq. Contr. Samuel. Schurzfleisch *Introductio in notitiam Scriptorum* P. I. p. 147 sqq. *Memoires de Trevoux* ann. 1734. p. 2246 sqq. vbi leguntur René Jos. de Tournemine *Coniectures sur la supposition de quel-*

le verum etiam iocundum et per-
vissime impression. et exactissime emen-
foliot. 65.

•Quamvis versio haec manca vald
sit, et Georgius Trapezuntius, hom
Dionysius Petanius *de incarnatione ve*
scribit, latina sua versione, non tam e
adsulerit, quam eo foede laniando, ad
vando, iustam de se querelam posteris
men priscis temporibus, et seorsum
liquis EVSEBII operibus, in lucem e
censet varias illius editiones J. Alb
Biblioth graec. L.V.Cap.III, p. 36 sqq.
moires Tom. XIII, p. 327, Giornale de
Tom. XVI, p. 10 sqq. Conf. Tom. R
Prima omnium prodit Venetiis ex ty
na Nicolai Jenson 1470, in fol. cui A
zanus in artificis laudem, *carmen adp*

Artis hic & fidei splendet mirabile
Quod fama autores, auget bonos
Hoc jenson Veneta Nicolaus in vi
Promptit, cui felix gallica terra
Seire placet tempus, Mauro Chris
Non erat : necna animo Musa

Michael. Maittaire *Annales typograph.* Tom. I. 85. not. 4. *die Merkwürdigk. der königl. Biblioth.* Dresden Tom. II. p. 282 sqq. Nostram editionem oppido raram, quartam esse putamus, quae a nobis memorata fuit. Mentionem illius fecit et *Bibliothecae* Lugdun. Batav. *Catalogo* p. 41. & *baluziana* p. 4. Michael Maittaire in *Annal. typogr.* Tom. I. 729. Conf. *die Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth.* zu Dresden I. cit. p. 283 sqq. In fine typographus, omisso suo nomine, haec adposuit verba: SEBII Pamphili viri disertissimi de praeparatione evangelica opus, a doctissimo utriusque linguae (linguae) interprete Georgio Trapezuntio e graeco in latinum sum exactissima Venetiis impressum diligentia. *Anno humanitatis domini M. CCCC. (1500) Die X. mensis Novembris.* In praefatione Georgii Trapezuntii, ad sanctissimum Papam Nicolaum V. commemoratur, quod istius pontificis iussu alia ex EVSEBII ro, Trapezuntius plane omiserit, alia tantummodo conciderit. Verba eius haec sunt: *quoniam nonnulla in hoc libro sparsa inuenimus, ab ariana prauitate non aliena: firmo nobis fuit argumento ante caelum illum sacratissimum, haec illi conscripta & aedificuisse; Quare sentibus tuo iussu amputatis rosas quomodo latinis hominibus hac translatione obtulimus.* Quam autem Trapezuntius hac sua mutilata versione, a viris doctis retulerit gratiam, iam supra Iohannis Petavii exemplo demonstrauius, quibus in conferri merentur, quas Franciscus Vigerus Societatis Jesu Presbyter, qui nouam & adcuratorem EVSEBII de praeparatione evangelica dedit versionem Paris. 1728. in fol. in praefatione ad christiana & candidum Lectorem de Trapezuntii versione addiit, ubi ait: *Exstitit ante hos centum annos Trapezuntius, homo & natione Graecus, & Latinis inter literis non mediocriter informatus: Qui, si hominem ad librorum interpretationem, quantum eruditio et ac solertiae afferebat, tantum a curis grauioribus*

Coisliniana olim Segueriana MSS. Paris. 1715. in fol. p. 348 sqq. Elia di Amato *Lettera, che EVSEBIO di Cesarea, anco dopo il Concilio Niceno, fù bruttato dall'errore Ariano, in lettere erudite di Augusto Parte II. Genova 1715. in 4. Letter. XVI. p. 291 sqq. Jaques George de Chauffepié *Nouveau Dictionnaire historique & critique Tom. II. litt. E. p. 67 seqq.**

CCXXXIII.

Opera complura Sancti HILARII Episcopi serie coimpressa. D. (De) trinitate contra Arrianos lib. XII. Contra Constantium hereticum Lib. I. Ad Constantium Imperatorem Lib. I. Contra Auxentium Arrianum Lib. I. Auxentii Blasphemiae plena Epistola I. De synodis contra Arrianos habitis lib. I. Ad Apram filiam diuinitatis Epistola I. In psalmos David Commentarii Lib. II. In euangelium Matthaei Lib. I. *inundantur ubi impressa sunt in aedibus ascensum Parrhisus in via regia ad diuum Iacobum sub tribus lucis, in fol. folior. 100. 130. & 35.*

S. HILARII, pictaulensium, in Gallia, episcopus qui diem obiit anno Chr. 367. vitam pluribus verbis exposuerunt, scriptores, qui Patrum & Scriptorum ecclesiasticorum historiam litterariam, data ut ante opera, conscripserunt. Inter eos nominasse sufficiunt Anton Posseuinum in *Apparat. sacro* Tom. II. p. 49 seqq. Guil. Cane in *Histor. litter. scriptor. eccles.* p. 164 seqq. Calixtus Oudinum in *Commentar. de scriptor. & scriptis eccles.* Tom. I. col. 425 sqq. Louis Ellies du Pin in *Bibliothèque des auteurs ecclesiast.* Tom. II. p. 281 seqq. Jo. Bollandum in *Act. San.*

br. ad d. XIII. Januar. Tom. I. *Antwerp*. 1684. p. 32 seqq. Jean Bouchet in *Annales d'Aquitaine, nieters* 1531. in fol. P. I. Cap. VI - XV. *Histoire littéraire des Gaules* Tom. I. P. II. p. 139 sqq. Jo. lb. Fabricium in *Biblioth. latin.* L. III. Cap. III. 413 seqq. Eumd. in *Biblioth. med. & infim.* Lat. L. IIX. 753 sqq. Jo. Fabricium in *Historia Biblioth. Fabric.* Tom. I. p. 180 sqq. Conrad. Samuel. Schurzisch in *introduc. in notitiam Scriptor.* P. I. p. 178 q. P. III. p. 46 sqq. Jo. Gillotius conscripsit *Commentat. de S. HILARIO, Pictauorum episcopo, ex his scriptis, & aliorum virorum doctiss. excerptam, in varias partes distributam, quae praefixa est operi S. HILARII editioni, Paris. 1652.* in fol. Revertitur etiam S. HILARII vita, descripta, cum Catalogo, omnium, quae conscripsisse fertur operum, in editione HILARII quam Petrus Coustant, monachus ordinis S. Benedicti, e congregat. S. Mauri, Paris. 93. in fol. in lucem emisit.

Editionem, quam oculis nunc obiectam habemus, tam & infrequentem, dicauit Robertus Fortunatus Melouiensis, *Reuerendo in Christo patri dno. Luoni adonen. Antistiti dignissimo & confessionis illustrissimae ac prudentissimae Francorum reginae auditori cumspectissimo.* In epistola dedicatoria ex gymnaseo Parrhisii septimo Idus ianuarias anni ad culum nostrum M. D. X. (1510) scripta, nonnulla

HILARII vita, scriptis & exstantibus, & deperditorumque stilo profert, illique tandem his verbis em imponit: *inter ea autem opera quae summa viuentia congesta venerandae paternitati tuae domino confessorie nuncupamus: duodecim libros de trinitate contra Arrianos diuus Hieronymus inscripsit: & Constantium & Auxentium haereticos: & de synodis contra eos celebratis librum Georgius Cribellus praeter pridem in lucem protulit. Commentarios autem in psalmorum explanationem Joannes Solidus cratius, vir litteris & moribus probatis, adhortante*
prae-

CCXXXIII.

Opera complura *Sancti* HYLARI
serie coimpressa. D. (De) ti
Arrianos lib. XII. Contra Constantiu
Lib. I. Ad Constantium Imperat
Contra Auxentium Arrianum Lib
Blasphemiae plena Epla I. De syno
rianos habitis lib. I. Ad Apram f
larii Epl. I. In psalmos David Co
Lib. II. In euangelium Matthaei
*nundantur ubi impressa sunt in aedi
Parrhisus in via regia ad diuon Ja
bus lucis, in fol. folior. 100, 130. &*

S. HILARII, pictaulensium, in
qui diem obiit anno Chr. 367. vitam
exposuerunt, scriptores, qui Patrum
ecclesiasticorum historiam litterariam
opera, conscripserunt. Inter eos noi

r. ad d. XIII. Januar. Tom. I. *Antwerp*. 1684. p. 2 seqq. Jean Bouchet in *Annales d'Aquitaine, itiers* 1531. in fol. P. I. Cap. VI - XV. *Histoire littéraire des Gaules* Tom. I. P. II. p. 139 sqq. Jo. b. Fabricium in *Biblioth. latin.* L. III. Cap. III. p. 13 seqq. Eumd. in *Biblioth. med. & infim.* Lat. L. IX. 753 sqq. Jo. Fabricium in *Historia Biblioth. Fac.* Tom. I. p. 180 sqq. Conrad. Samuel. Schurzsch in *introduc. in notitiam Scriptor.* P. I. p. 178 . P. III. p. 46 sqq. Jo. Gillotius conscripsit *Comptat. de S. HILARIO, Pictauorum episcopo, ex scriptis, & aliorum virorum doctiss. excerptam, in varias partes distributam, quae praefixa est operi S. HILARII editioni, Paris.* 1652. in fol. Reitur etiam *S. HILARII vita, descripta, cum Catalogo, omnium, quae conscripsisse fertur operum, in tione HILARII quam Petrus Coustant, monachus dinis S. Benedicti, e congregat. S. Mauri, Paris.* 1793. in fol. in lucem emisit.

Editionem, quam oculis nunc obiectam habemus, tam & infrequentem, dicauit Robertus Fortunatus elouiensis, *Reuerendo in Christo patri dno. Iuoni donen. Antistiti dignissimo & confessionis illustrissae ac prudentissimae Francorum reginae auditori cumspectissimo.* In epistola dedicatoria ex gymnaseo Parrhisii septimo Idus ianuarias anni ad culum nostram M. D. X. (1510) scripta, nonnulla HILARII vita, scriptis & exstantibus, & deperditorumque stilo profert, illique tandem his verbis imponit: *inter ea autem opera quae summa viuentia congesta venerandae paternitati tuae domino fessarie nuncupamus: duodecim libros de trinitate & contra Arrianos diuus Hieronymus inscripsit: & instantium & Auxentium haereticos: & de synodis tra eos celebratis librum Georgius Cribellus praeter pridem in lucem protulit. Commentarios autem & in psalmorum explanationem Joannes Solidus cratius, vir litteris & moribus probatis, adhortante*
prae-

CCXXXV.

Tractatus Procuratoris, editus .
boli. quando petiit iusticiam .
beata virgo Maria se opposuit con-
tinuit. Nec non obmutuit pugn-
humanum.

Cum in *Analectis nostris litterari-*
ribus pag. 712 sqq. describeremus *l-*
rium Mascaron *contra genus human-*
editionem ignorabamus. Sed incle
in *Nou-antiqua* anni 1720. ibique p
grum *processum*, titulo, quo adscript
romana insertum esse conspeximus.
tionis, haec legi dicuntur verba: *Fa-*
est presens tractatulus Romae per
num Planck de Patavia Anno MC
(1486) die vero lunae sexta decima
Sine dubio B. Loescherus editionem

Ascaron nominatur, sed initium quoque & in vtraque editione, mirifice discrepat. Ut constet veritas, vtriusque editionis, & initium, illam adscribemus. Initium nimirum tale est:

Bibl. portens.

Assus iudiciarius.
t mascaron ad dei
entis presenciam
reator omnium ubi-
cia es XI. qu. III
n c. custodi de pe-
sunt plures. Ego
curator. totius in-
nequicie. placeat
gnicione iusticie me
xta. l. proxime de
in. testa. dele. qui
ait Si es procura-
re mandatum. ut. l.
ficiatus ff. de positi
. causam de elec.
rotis in l. si filius
S. veterani ff. de
cc.

Editio romana.

Accessit Ascaron ad om-
nipotentis dei presentiam
& ait: Creator omnium
ubique iustitia. XI. q. III.
secundum & c. custodi. de
pe. dis. III. c. sunt plures.
Ego sum procurator totius
nequiciae infernalis: pla-
ceat iusticiae dignator me
audire iuxta legem proxi-
me. ff. de his quae in testa.
delen. Cui dominus ait: si
es procurator, exhibe pro-
curatorium: ut. l. si quis in-
ficiatus. ff. de politi. extra
de elec. c. causam. & ut
no. in l. filius familias S.
veterani. ff. de Procura
&c.

editioni hac ratione finis imponitur:

Bibl. portens,

quelibet vestrum
quod suo nomine
Consulo ego pax
cordia fiat ea pro-
misista ait Miseri-
& veritas supple
ac discordia erant
s osculate sunt. Est
ulum signum pacis
o. in. l. I. ff. de
l. pac.

Editio romana.

Cum quaelibet vestrum
babeat quod suo nomini con-
gruit: consulo ego pax,
quod pax fiat: ea propter
psalmista ait: misericordia
& veritas, Supple quae in
hac controuersia erant,
osculatae sunt. Est enim
osculum signum pacis ut no.
in l. I. ff. de. pac. Median-
Sa

Edit. Bibl. portens.

pac. Sororibus igitur pacificatis mediante pace procurator iniquitatis infernalis Mascaron tanquam male conscius recessit. Et ideo omnes filii Eue implorant virginem gloriosam & inde dicant. Hya ergo advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte scilicet osculum misericordie pacis Et ihesum benedictum fructum &c. exploso dyabolo. Ligacio Mascaron contra genus humanum finit feliciter.

Edit. rom

te igitur pace paroribus, procuratoris recessit. Et filii Eue aduocant virginem Vnde & dicitur advocata nostra misericordes oculos conuerte: scilicet misericordiae & Iesum benedictum ventris tui excludi nobis ostende. o pia, o dulcis Maria. Amen.

Nisi omnia nos fallunt, editio, quae in f portensi ostenditur, antiquior, illa videtur.

CCXXXVI.

Elegans ac subtilis disputatio *excellentis* *utriusque* doctor. domini YHERONIMITINI in qua examinantur plurima dum cum disputatione *clarissimi doctoris domini* DICTI DE PLUMBINO, in fol. form. n. lior. 37.

In fine codicis, litteris gothicis excusi, ha-
tur verba: *Finunt tres subtiles & elegantes a-*
nes. videlicet una perspicacissimus viri domini HY-
MI DE ZANETINIS utriusque doctor. acutissimus
Et duo clarissimi viri doct. domini BENEDI-

LUMBINO. *Impresse bon. (Bononiae) per Justianum de Hyriberia sub illustriss. principe domino oanne secundo bentiuolio. die XIII. Septembris. A. CCCCLXXXIX. (1499).* Michaeli Maittaire non notuisse videtur, qui typographum Tom. I. *Annal. typographic.* p. 173. 183. 189. 232. 265. 606. & 709. Justinianum de Ruberia nominat.

HIERONYMI ZANETTINI siue **ZANITINI** siue **DE ZANITINIS**, nomen inter Jureconsultos valde obscurum est. In *Collectione vitaram clariss. Jureconsultorum*, quam Christianus Godofredus Hoffmannus, *Lips.* 1721. in 4. edidit, non inuenitur, neque Joan. Alb. Fabricius, neque Christian. Schoettgenius in *Biblioth. med. & infim. Latinit.* illius fecerunt mentionem. Illum an. 1494. extinctum esse patet e Nicolai Burtii *Bononia illustrata, Bononiae apud Platonem de Benedictis* 1494. in 4. edita, & a Joh. Gerh. Meuschenio, ob insignem raritatem *vitae immorum dignitate & eruditione virorum* Tom. II. *Leoburg.* 1736. in 4. pag. 157 sqq. inserta, vbi p. 163. de **HIERON. ZANETINO** haec talia leguntur: Sic ingenii fulgor in **HIERONYMO ZANETINO** iam paucis admodum diebus extincto emicuit, qui & ipse utroque iure exornatus diu legendo ac interpretando me (Bononiam) consiliis ac doctrina valde illustravit, in cuius memoriam haec carmina suo sepulcro, quod in clauetro diui Dominici situm est, descripta reperies:

*Hic ZANETINVS adest, Felsina quem tulerat,
Vnius hic tumulus non est, spes, fama, decusque
Iustitiae, probitas, contumalata iacent.*

*Hic patriae lumen, splendorque iubarque subram,
Jam fuit, & viuet gloria parva diu.*

Pauca de illo etiam adtulerunt Jos. Simlerus in *Bibliotheca* p. 300. & Anton. Possevinus in *Apparat. sacro*, Tom. II. p. 47. In den *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dresd.* Tom. I. p. 148. memorantur eius *Contrarietates seu diuersitates inter ius ciuile & canonicum, sparsae per totum corpus utriusque in-*

gicut AFRICANUS. IN LOCAIS COENICO,
rati 1613. III. Tomis in 8. euulgat
conclusionem & comprobationem Alch
extare, docet Thom. Hyde in Cat
Bodleianae Tom. II. p. 267. Illum
ditum fuisse memoria, *disputationis* in
declarat inscriptio: *Celeberrimi & in*
pontificii ac caesarei (caesarei) interpre
diuino munere memorie resurgentis dom
MI ZANITINI bononiensis, *facuna*
berrima disputatio incipit feliciter.
pertractat, ad rem testamentariam spe
defendit Bononiae 1457. in scholis Ba
sto Petro, cum doctoratus gradum ad
dem *disputatio* est, cuius Josias Siml
iecit mentionem. Nobis eorum non
tia, qui BENEDICTVM DE BARZI
ZIVM perusinum, & BENEDICTVA
BINO siue PIOMBINO, Istos fuisse
tuunt. Eiusmodi sententiae addictos d
Jof. Simlerum p. 94. & 95. Guid. F
claris. *legum interpretibus* L. II. Cap. LI
& Cap. CII. p. 200. *Lexici eruditor.* au
I 401 040 & 050 Annusque uter

stram sententiam videtur tempus, quo BENEDICTVS DE PLUMBINO, duas *disputationes* defendisse in codice nostro dicitur, anno nimirum 1386. circa eadem sane tempora, quibus Baldus senior floruit, cuius BENEDICTVS DE BARZIS apud Panzirolum l. cit. p. 175. & apud Oldoinum l. cit. auditor & discipulus fuisse dicitur. Vtrumque praeterea BENEDICTVM Ferrariae iura docuisse Panzirolus ll. citt. memorauit. In eadem etiam sententia fuisse videtur Christophor. Hendreichius cum in *Pandectis* brandeb. p. 414. voce DE BARCIS lectores ablegat ad PLUMBINVM. Sed eorum, quae scripserat immemor, p. 442. BENEDICTVM adducit DE BARZIS, Jureconsultum, & Patricium eugubinum, cui scripta tribuit, quae ab Oldoino, BENEDICTI DE BARZIS, e Plumbino oriundi, opera esse dicuntur. Conf. Thom. Hyde *Catalog. Biblioth. bodleian.* Tom. II. p. 65. vbi vnus tantummodo BENEDICTI PLUMBINI seu DE PLUMBINO, DE BARCIS seu BARZIS, scripta enumerantur. Sed aliis hanc controuersiam dirimendam relinquimus. BENEDICTVM DE BARZIS, plumbinum, posteaquam in patria, Senis, Florentiae, Ticini, Bononiae, Patauii, Ferrariae, iura, omnium adplausu, publice professus, & Imperatoris Sigismundi consiliarius factus fuerat, diem obiisse, scribunt Panzirolus & Oldoinus ll. citt. prid. Id. Martii an. 1410. Sepulchrum in templo augustinianorum hoc elogio ornatum fuit:

*Corpus humo, caelis animam, famamque dedisti
Laudibus, & legum BENEDICTE monarcha fuisti
Nominis effectus radians virtutis imago,
Pisanus ciuis Plumbini clara propago.
Omnibus Italiae studiis tua lectio fulsit
Publica dum legis hic tibi de Libitina refulsit
Martia tunc orbi lux bis septena nitebat
Mille quater centum bisquinque annosque mouebat.*

In prima *disputatione* ex iure statutorio pisano, quaestio pertractatur, de filiis non legitime natis; in secunda

Consilia do. PETRI DE ANCHA
formae maior. folior. 196.

Dispescitur haec *Consiliorum* colle-
tes, quarum prior finitur *consilio* C.
Præter rubricas iuxta ordinem decreti
convenienter collocari possunt *consilia*,
tabula *consiliorum* famosissimi iuris
doi PETRI DE ANCHA. collectoris
alma studio Bononiensi, per titulus
lium, in quibus convenientius ipsorum
ria potuerint collocari, ad communem
sensu. Vtrique libri pars *consilii*
CCCCXLIII. *Consilii* primi initio, h
ba: *Prestantissimi iuris* utriusque in
DE ANCHARANO *Consilia* ampliss
erroribus veterum impressorum in pap
curatissime mundata. Ille, qui emen
cepit curam, nominatur in volumi
logimus: *Finis secunde partis consilior*
que iuris do. do. PE. DE ANCHA.
Acta per auditissimum legum scholarum

PETRI autem DE ANCHARANO nomen, inter reconsultos, qui e Baldi schola prodierunt, non inlebre fuit. Illum e splendidissima Farnesiorum nte, fuisse oriundum, verba testantur, monumento is sepulchrali, quod Bononiae, in templo diui Donici, ab amicis, positum fuisse memorat Guid. Panolus Lib. III. *de clar. leg. interpret.* Cap. XXVI. 347. edit. Hofm. inscripta:

D. O. M.

PETRO. ANCHARANO. IURIS. PONTIFICII
ET. CAESAREI
RISSIMO, INTERPRETI. EIVS. AMANTISSIMI
SAXVM. HOC
INSTAVRATVM. POSVERE. ANNO
SAL.

M. CCCC. LXXXVII.

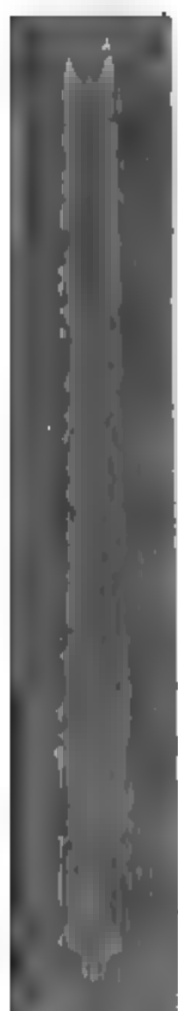
ONIS HIC SPECVLVM CIVILIS ET AN-
CHORA IURIS
EV IACET, AETERNAS MENS TENET ALMA
DOMOS
IEN ERAT PETRVS, GENVIT FARNESIA
PROLES
NC ANCHARANVM DAT SIBI LAVDIS
OPES.
S SVPERABAT EVM VIRTUTE MICANTE
QVIS ISTO
NSILIIS HOMINVM CLARIOR ANTE FVIT
MERITIS NVNC ASTRA DEDIT SIBI IVPPI-
TER ALMVS.

EVOLVIT GELIDO MEMBRA IACERE SOLO.

em epitaphium adtulit Nicolaus Burtius, parmensis, Bononia *illustrata*, in Jo. Gerard. Meuschenii *vitis minorum dignitate et eruditione virorum* Tom. II. 167. vbi secundi distichi hexameter, hac ratione citur:

Nomen erat PETRVS, genuit Farnesia proles.

fuit in Farnesiorum ditione situm. At
Collegium pauperum studiosorum, quod p
noniae instituit, *Ancaranum* adpellari te
Burtius in *Bononia illustrata*, et Guid. l
citt. Se Baldi fuisse discipulum ipse p
TRVS, cum in *consilio* CXLII. fol. 156.
stiae Baldum *dominum et praeceptorem* su
Floruit seculo a Christo nato, XIII. a
gente, et Patavii, Ferrariae, Senis, et B
gno audientium concursu docuit, et *va
pres, iuris lumen, et anchora iuris* cogno
Tanta etiam apud exteros nominis eius
floritas fuit, ut summi etiam principes,
dignitate constituti, in rebus dubiis et
illum consulerent, quamvis Franciscus
lum *quandoque auro et pecunia deceptum*
disse existimauerit. Eius in primis ope
Episcopi et sacerdotes, in Concilio pisat
ti, cum contra ducis Bauariae legatos
legitime congregatum, et Gregorium X
dictum XIII. Pontifices, iure, veluti
periuros, et haereticos, a concilio exa
promunciarent. Vid. *Acta primi Concili
sion. VII.* in Edmundi Richerii *Histori
generalium I II Colon 1697 in 4 Can*

inter *consilia*, decimum quintum *consilium*, fol.
ditionis nostrae, M. CCCC. XV. (1415) die IIX.
embr. conscriptum dicatur. Errorem etiam ad-
unt illi, qui PETRUM DE ANCHARANO, vi-
ad annum vsque 1497. produxisse memorant. In
fine dubio errorem, verbis, inscriptionis sepul-
lis, haud satis accurate consideratis, inducti fue-
quibus, epitaphium anno M. CCCC. LXXXVII.
7) *instauratum* dicitur. Nescimus unde Casimir.
inus compertum habuerit, quod Tom. III. *Con-
tar. de Scriptor. et scriptis eccles.* col. 1239. hoc
epitaphium in templo S. Benedicti bononiensi, specta-
et PETRUM DE ANCHARANO ibidem sepul-
esse scribit. Omnes enim scriptores, qui istius
umenti sepulchralis mentionem faciunt, illud
templo S. Dominici reperiri confirmant. Conf.
alios Natalis Alexandri *Historia Eccles. Seculi XV.*
I, IIX, Cap. III. Artic. V. p. 177. Francisci Schotti
leron, ex Capugnano *Itinerarium nobiliorum Ita-
regionum, urbium, oppidorum, et locorum* P. I.
9. edit. Vicent. 1610. in 8. De PETRO AN-
RANO vid. Guid. Panzirolus l. cit. Joan. Fichar-
in *vitis Juriconsultor. recentior.* p. 419. Marcus
tua Benauidius in *Epitome viror. illustr.* p. 487.
baptista de Caccialupis in *succincta historia inter-
m et glossator. iuris* p. 507. Jo. Trithemius *de
tor. eccles.* Cap. DCCXXV. p. 168. Aubert. Mi-
in *Auctario de Scriptor. eccles.* p. 84. Jos. Sim-
in *Bibliotheca* p. 551. Anton. Possevinus in
rat. sacr. Tom. III. p. 33. Henricus Wharton in
nd. ad Guil. Caue Histor. literar. Scriptor. eccles.
. Christoph. Hendreich in *Pandect. brandeburg.*
6. ubi illum PETRUM JOANNEM DE AN-
RANO vocat. Casimir. Oudinus l. cit. Joan.
Fabricius in *Biblioth. med. et infim. Latinit.* L.
1, 713. Michael Maittaire in *Annal. typogr.* Tom. I.
9. editionem *Consiliorum*, qua utimur, valde ra-
characterem litterarum gothico impressam, e

Catal. Biblioth. amerbachianae p. 27. addit, ubi minus recte cognomen *de Ancyrono* scribitur, cum nostra editione semper legitur *DE ANCHABANO*. Editiones recentiores, cum *additionibus* Hieron. ebii enumerat Christophor. Hendreichius et Celsus Oudinus II. cit. ubi etiam reliqua *PETRI DE ANCHABANO opera* commemorantur. Conf. *die würdigk. der königl. Bibliothek zu Dresden* Tom. I. p. 330.

CCXXXIIIX.

Consilia et questiones *FREDERICI de Senis*. fol. form. maior. folior. 109. si indicem missum exceperis.

FREDERICVS PETRVCIVS, Senensis, sine aliis vocatur *FREDER. PETRVCIVS de Senis*. dio Seculi XIII. tempore, in Italia, inter Jurisconsultos celeberrimos inclaruit. Jus praesertim officium interpretatus est, primum in patria, etiam Perusii, et inter discipulos, Baldum in partem habuit. Cancellariam curiae romanae illi fuisse mandatam, ex Aegidii de Bellamera Jureconsulti Archiepiscopi auenionensis prologo, *de permutatione beneficiorum ecclesiasticorum* probauit Casimirus Oudinus Tom. III. col. 1139. *Commentar. de Scriptis et scriptis eccles.* Senis, extra portam, nouam thusianorum domum, ab illo conditam, bello et rem calamitatibus vastatam, et postea restitutam fuisse testatur Guid. Panzirolus *de claris legum interpretib.* L. III. Cap. XXIII. p. 342. Quo anno obiit supremum, nullibi relatum legimus. In patria esse defunctum, et in aede maiori, prope Joannis sacellum, sepulcrum marmoreum, pluribus signis exornatum, et mira elegantia elaboratum habuisse, refert Panzirolus l. cit. Conf. de illa

is illius, inter quae *consiliorum* collectio, praem-
m sibi vindicat locum, praeter scriptores iam
sa, Marci Mantuae Benavidii *Epitome viror. il-*
p. 465. Jo. Baptist. de Caccialupis *Historia In-*
et. et glossator. iuris p. 506. Jos. Simleri. *Biblio-*
p. 210. et 211. ubi FRIDERICVM PETRV-
a, senensem, & FRIDERICVM de Senis, di-
is fuisse homines, credidisse videtur. Anton.
uini *Apparat. sac.* Tom. I. p. 481. Jo. Alb. Fabri-
biobth. med. & infim. Latinit. L. VI. p. 628.

quod, ad *consiliorum* editionem, satis raram, ad-
, illi praemittitur *Tabula* folior. 5. *super dispu-*
nibus, questionibus, & consiliis domini FREDE-
PETRVCI de Senis, per titulos decretalium;
ilia hac ratione inchoantur: *Domini nostri Jhe-*
christi nomine eiusque matris sanctissime Marie vir-
gloriose suffragiis inuocatis. Incipiunt questiones
etate Consilia reddita ad consultationes responsa
adum allegando sed ut plurimum consulendo ac cal-
nes habito cum iuris utriusque doctoribus per do-
DERICVM DE PETRVCIIS de Senis decreto-
doctorem in diuersis studiis & maxime perusino.
icet ex ordine & dispositione ipsorum posset quis de
ritate & posteritate temporis sumere argumentum.
tamen cessat in eis quod praefata sine annotatione
orum scripta fuerunt. Et quod de eis velut spar-
& in cedulis scriptis nullam vel modicam utilitatem
iebat scriptorum. Ideo eas & ea quotas ponendo ut
t facilius inueniri indifferenter & prout occurre-
scriptori tradendo fecit in unum volumen redigi
uis licet modicas apostillas & additiones faciendo
et etatis progressu & experientia casuum didicis-
e omnia correctioni & reformationi patris & dni.
Jo. An. (Joannis Andreae) illuminatoris iuris ca-
ici intelligantur submissa. Additiones quoque &
ille praedictae cum dictionibus super quibus cadunt
finem cuiuslibet consilii, questionis & responsi, seu
tionis ordinate sub quotis per litteras alphabeti

risperitos consulere consueuerit.
videtur collectio, quae ad manu
de Pistorio, Abbatis Lapi de Pod
Tuderro, Francisc. de Monte altin
tepolitiano, Ricardi de Malumb
sancti Miniati prope Florentiam,
aliorum complurium. Jureconsult
ad FRIDERICI PETRVCII *com
siones* reperiuntur. Michaeli Mai
gnita fuit. De aliis antiquiorib
editionibus, vid. Casimir. Oudin
bricius II. cit. Conf. die *Merckw
nigl. Biblioth. zu Dresd.* Tom. II.

CCXXXVIII

D^{ominus} SIMPHORIANI CHA
non. Liber de quadruplici
gia Asclepii Hermetis Trismegif
commentariis *etiusdem domini* i
Sixti philosophi pythagorici Encl

ſu Ludouici XII. francor. regis in urbem
am. De eiusdem victoria in Genuen, Re-
francorum genealogia. De claris Lugdu-
us. De Gallorum ſcriptoribus. De gallis
is pontificibus. Epistoſe varie ad *eundem*
ſim SIMPHORIANVM, in 4. folior. 141.

Omnia SYMPHORIANI CHAMPERII *opera*,
ra aetate, maxime rara ſunt. Teſtes producimus
Jo. Vogtii *Catalog. libr. rarior.* p. 168. Samuel.
el *Biblioth.* P. I. p. 34. P. III. p. 7. Daniel.
deſii *Florileg. libr. rar.* p. 68. Jo. Chriſt. My-
Memorabilia Biblioth. academicae ienensis p. 74
Catalog. Biblioth. ſalthenian. p. 575. Eorum

logum vide in Niceron *Memoires* Tom. XXXII.
245 ſeqq. Haec collectio, ob ſingularem in
his raritatem laudatur in *Bibliothecae ſarra-*
ae catalogo pag. 193. vid. Daniel. Gerdeſii
ilegium l. cit. Niceron l. c. pag. 251. illam mi-
adcurate, in fol. prodiſſe ſcribit. In fine illius

c legimus verba: *Impreſſum eſt preſens opus*
duni, expenſis honeſtiſſimorum bibliopolarum Ste-
ai Gueyhardi & Jacobi Huguetani: arte vero &
ſtria Jannot de Campis: Anno domini M. CCCCC.

(1507) *Finitum prid. Kal. Auguſti.* Michael
taire nullam libri notitiam habuiſſe videtur. Ty-
raphus in illo exſcribendo caractere, litterarum
lico, uſus eſt. Cum a nemine huc uſque rarior
r, quod nos quidem ſciamus, deſcriptus fuerit,
aque memoratu digna, in illo occurrant, lectores
obis condonabunt, ſi in illo recenſendo paullo
iores fuerimus. Imago ſancti Symphoriani, ge-
is innixi, qui ab adſtante carnifice capite plecti-

ligno incifa, ſexies in libro occurrit. Eadem
ginis figura, virum & feminam genibus flexis ob
los ponit, quae SYMPHORIANVM CHAMPE-
M, & eius vxorem referte videtur.

rum nauis (La Nef des Princes
 Noblesse, avec autres enseigneme-
 bles à routes manieres de gens, pour
 vivre & à bien mourir, dédiqués, &
 Prelats & Seigneurs, composés par
 Seigneur Robert de Balsat, Consei-
 ller du Roy nostre Sire, & son Senechal
 Item plus le Regime d'un jeune
 verbes des Princes, & autres peti-
 & profitables, lesquels ont été co-
 SYMPHORIEN CHAMPIER, Do-
 cteur en Philosophie & Medecine, jadis natif du Li-
 on 4. fol. 65. La Nef des Dames
 posée par M. SYMPHORIEN CHAM-
 PIER, en Medecine; contenant quatre li-
 vres. Le premier est intitulé la fleur des Dames; le
 second du Mariage; le tiers est des propl-
 & le quart est le livre de vrai amo-
 ur. 4. Paris. 1515. in 4. Paris. 1531.
 ron l. cit. p. 245 sqq.) *Dialectices*
nua (vterque liber vno volumine
 4. editus fuit. vid. Nicéron l. cit.
contra malos & fasciatores. (Nic-

*lard Conuentus lugdunensis fratrum Heremitarum
S. Augustini in alma theologie facultate parisiën.
vilis professoris ad SYMPH. CHAMPERIVM epi-*

*s. 4) Joannis Arzelerii, iuris pontificii pro-
vis officialis lugdunensis epistola ad eundem.
ndisalui Toledo ad eundem epistola. 6) Phi-
pi Laurentii sereniss. Francorum reginae pbyfici ad
eundem epistola. 7) imago S. Symphoriani, quam
i descripsimus, cui haec subiecta leguntur verba :
as qui beatum Simphorianum martyrem tanta vir-
e donasti : ut intrepidus exorante matre capite ple-
: quam vanam Veneris simulacrum Heraclio pre-
to impellente, venerari maluerit : presta quesumus :
eius exemplar imitantes : ab omni idololatrie servi-
te : aliisque diris facinoribus expiatis efficias. Per
minum nostrum Jesum Christum filium tuum &c.*

*II. Diffinitiones Asclepii, Hermetis Trismegisti
scipuli, ad Ammonem Regem, per Ludouicum La-
cellum, ad patrem suum Joannem Ay, ad latinum,
breco traductas, consecrauit eruditissimo atque in
ti disciplinarum cognitione consummatissimo, totius
e Gallie philosophorum principi Jacobo Fabri sta-
ten. Commentarius SYMPHOR. CHAMPERII
Asclepium in quatuor sectus est partes, & multa e
motissima Aegyptiorum antiquitate, deprompta ob
ulos ponit. Vid. Jo. Alb. Fabricii *Bibliothec. græc.*
I. Cap. IIX. p. 56 sqq. cui tamen haec Ludouici
zarelli versio latina, minus nota fuisse videtur.*

*III. Sixti philosophi pythagorici enchiridio, præfi-
et SYMPHORIANI CHAMPERII epistola, ad
libertum Naturelli, tum traiectensis Ecclesiae Prae-
sum, tum atanathen. Abbatem commendatarium
gdun. in qua se mirari ait, hunc Sixti philosophi li-
illum, grauissimis creberrimisque sententiis refer-
m, a nemine Gallorum hactenus esse impressum :
m quotidie multi impressores perituras nugis im-
eant chartas. In fine libelli legitur Laurentii Ab-
amii carmen, in eius commendationem ad lectorem,
scriptum.*

dict. ad iuicem puijupuium L. L. L.
Operum Iusti Lipsii, *Lugdun.* 1613
Thom. Gale praefatio, ad *opuscula*
sica & ethica graec. & latin. Amstelo
Sextii *sententiae* reperiuntur pag. 6
autem plane abiit sententiam, non
ni doctorum virorum suffragio con
nus Godofr. Siberus, qui Sextii *sen*
strates, separatim edidit, *Lips.* 1725
Episcopo romano & martyri vindica
gumenta quibus utraque pars senti
firmare studet, nec non variae *Sen*
tiones, in medium prolatae fuerunt
cio L. VI. *Biblioth. gr.* Cap. X. p. 1
lectione SYMPHOR. CHAMPERII

III. Isocratis *ad Demonicum* or
greco, in latinum *versa*, quae epistol
ad Philippum Laurentianum, Apolli
forem bene meritum, Francorumque r
caratissimum, in fronte gerit.

V. *Silvae medicinales ad complem*
vita sana atque longa spectantes, qu
cium, ordine alphabetico dispositori
oculos ponunt. Praemittitur illis e
lis, ad Gabrielem Mirum, apollineo

VII. *Quedam ex Plinio iuniore excerpta ad hippo-
atice artis facultatem attinentia, &*

IX. *Medicorum priuilegia, ex iuris cesarei corpore
prompta. Haec omnia, quae iam enumerauimus,
imam collectionis constituunt partem.*

Secundae parti nouus praefigitur titulus: *Tropheum
illorum quadruplicem eorundem complectens histo-
riam in quattuor partitum libros partiales. Primus de
Gallie diuisione. De gallorum origine. De eorundem
uersus alias nationes victoriis. De Karoli octauo at-
que Ludouici XII. francorum regum, preclaris gestis.
De eiusdem regis Ludouici XII. ingressu, in urbem
muensem. De gallorum commendatione ex aliarum
nationum testimoniis. Liber secundus de commenda-
tione & antiquitate ciuitatis lugdunensis. De eius-
dem ciuitatis uiris illustribus. Liber tertius de scripto-
ribus famatis, qui in partibus gallie uiguerunt. Liber
quartus de status ecclesiastici tranquillitate apud Auinio-
nem. Titulum excipit Index capitulum libri, de qua-
druplici gallorum historia. In eius fine oculis se ob-
iicit imago S. Ludouici, ligno incisa, hac adscripta
exhortatione: *Deus qui beatum Ludouicum gallica di-
uine potentem a prima iuuenta, & misericordie & to-
tus religionis exemplum ceteris prebuiisti: presta, quesu-
mus ut qui uesanam presentis seculi castitate & voluptatem
contemnit pietate opulentiam: & uera humilitate super-
biam pessundedit: tua gratia nedum eius meritis comi-
uita illius instar moratos esse concedas & in perpe-
tuum celesti gloria perfrui largiaris. Per dominum
Iesum &c.**

Liber primus Trophei Gallorum, cui praemittitur
epistola probemialis, ad Georgium de Ambasia rotho-
magensis ecclesiae Archipraesulem & Cardinalem, ac in
Francia legatum, in varios tractatus, variaque dispe-
ditur capita, quorum argumenta haec sunt: Tracta-
tus I. *de Gallie diuisione item de Gallorum origine Eo-
rundemque in alias nationes, & precipue rhomanos
tributibus. Tract. II. de Karoli octauo atque Ludouici*
Tom. I. T t   duode-

duodecimi Francorum Regum preclare gestis. Infer-
 te istius tractatus, conspicitur figura ligno incisa, quae
 tres magos, ex oriente venientes, & puerulo Jesu,
 recens nato, munuscula obferentes, ob oculos ponit.
 Tr. III. inscribitur de Gallorum commendatione,
 aliarum nationum testimoniis. Adiciuntur illi etiam
 quaedam breuiora Antonii Mancinelli, Petri
 Fausti Andrelini, foroliuiensis, in laudem Caroli V.
 Ludouici XII. Ducum aurelianorum, & Ludouici
 Sforriae composita. Inserta etiam conspicitur
 dicti portuensis ad Bartholomaeum Justinianum
 oratio de serenissimi Ludouici XII. Francorum Re-
 gis in urbem Genuam, aduentu. Illam sequitur ip-
 sius Justiniani ad spectatum & ornatum
 Benedictum portuensem, reipublicae genuensis
 cellarium, epistola, qua illi ob transmissam nam-
 ulem, gratias agit. 2) Decretum genuensium
 sim observandum, celebratum Anno domini M. D.
 die XVII Novembris, cum illustribus & excelsis
 Philippus de Cleves dominus Rauestein Regius
 ratus & genuensium gubernator esset. Solenni
 creto perpetuis temporibus valituro sumxerunt
 verunt Genuenses, quod dies aduentus christianissi-
 mus Ludouici XII. in urbem genuensem, qui fuit
 finis sextus mensis Augusti, quotannis ab uniuersa
 uitate ferretur ac festus peragatur, & insuper con-
 narum sonitu ac salodis, ceterisque leticie signis
 tur. ita ut aduentus ipsius memoria omnibus iocun-
 da esse videatur. 3) Oratio habita Genae apud
 gem Galliarum, per Nicolaum Brignalem
 nuensem prid Kal. septembris Anno salutis 1502
 Compendiose atque sub forma epitomatis, expressa
 genuenses a Domino SIMPHORIANO CHAMPER-
 compilata. 5) Oratio do. Stephani Vinaldi ad Regem
 pro rehabilitatione genuen. in prima audientia publica.
 Nummula ex preclaris francorum Regum facinorosis
 modum supplemēti eorum, quae de his in superius
 dicta sunt, collecta. 7) Regum Francorum

*antiquioribus, quam recentioribus rerum scri-
s in epitomen redacta.*

ndus liber Trophei Gallorum, de origine &
idatione ciuitatis lugdunensis, & de eiusdem
lustribus, inscribitur nomine Jacobi de Amun-
vtriusque iuris Professoris in ecclesia diui Joan-
tistae lugdunens. comitis ac Præcentoris, do-
gdunens. vicarii generalis. Capite I. agitur
ine & antiquitate urbis lugdunensis. Cap. II.
sie lugdunensis preeminentia, siue hierarchia.
I. de claris lugdunensibus. Huic capiti adii-
epitaphia ex vetustissimis monumentis urbis
i in Gallia comata, sumpta. Niceron l. cit.

mentem suam de hoc libro II. hac ratione
it: *Le Traité de claris lugdunensibus est fort
après y avoir recherché à sa maniere l'origine
ille de Lyon, & avoir parlé de son eglise, il
ix hommes illustres, c'est-à-dire, aux Saints,
nt vécu, & finit par quelques inscriptions, qui
ient dans cette ville. Leur petit nombre mon-
qu'il a eu peu de curiosité pour ces sortes de
ens, ou que de son temps il y en avoit peu de
rts. La maniere même dont il les rapporte,
xplique, fait voir qu'il ne les entendoit pas trop
& qu'il étoit peu versé en ce genre de Litera-*

r tertius de viris illustribus, nec non preclaris
Gallie scriptoribus, ne contient gueres, vt Ni-
cit. ait, que des auteurs ecclesiastiques, sur la
desquels il se contente de marquer succincte-
urs Ouvrages.

r quartus dicatus est Francisco de Stagno, De-
m Doctori, Ruchen. præfuli, domini Georgii
basia, ecclesie rhomane Cardinalis, ac legati
ensis, generali locum tenenti, & Gubernatori
ensi. In quatuor diuiditur partes. I. de sum-
tificibus Gallis, qui in Gallia resederunt. II.
nis pontificibus, qui ex Gallis ad summi ponti-

go arbori adstantem, quae manibus
cum litteris J. D. C. (Jannot De Cal
boris apicem haec leguntur verba:
Plesir. Quadrato vero, quo omnis
datur, haec inscripta sunt verba: *Un
sole.*

Litterae & carmina, quibus collecti
nitur, auctores habent Sebastianum
cobum Robertetum, Gondisalum
Valuphinum, Joannem Mairium, H
rium.

Quae de SYMPHORIANO CHAM
aetate scimus, maxima ex parte, ex
pris collecta sunt. In libro *de claris*
nonnullos maiorum suorum recenset,
net Petrus Gherardi rom. Eceleſ. Ca
tistes aniciensis a sancto Symphorian
nem. In *adpendicula*, quam huic li
colaus de Quercu, qui huius opusculi,
lugdunensibus) *castigationi praefuit*,
CHAMPERIVS lugdunensis esse dic
maiores eius, ex nobili, in Delphina
xerint originem. Idem Nicolaus de
quae conscripsit SYMPHORIANVS
opuscula recenset. Illum autem ex

producit testem. Quo autem tempore natus, quove mortuus fuerit, non constat; Nonnulla illius scripta nomen CAMPEGGII prae se ferunt, quod hac potissimum ratione, factum esse adserit Niceron l. cit. ut Italis persuaderet, se originem ducere, e familia *di Campeggio* bononiensi, & *di Campisi* ticinensi. Inter polyhistoras sui temporis, non postremum obtinuit locum, quod varia & maxima, quibus ornatus fuit, elogia, & *scriptorum* ab ipso compositorum, testatur catalogus. Sed in aliam plane abiit sententiam Julius Caesar Scaliger, in poemate scazontico, quod inscribitur *Ata*, ubi de CHAMPERIO haec talia leguntur:

CHAMPERIVS quis ille, si petit quisquam,
 Respondeo, sed Scaeuolae modo paucis
Ardelio mirus, insolens, tumens, turgens
Titulo Archiatri, quod Deus sit atrorum;
Nam candidae ille mentis haud tenet micam,
Falsarius sed inuidusque ineptusque,
Scriptis alienis indidit suum nomen,
Vno alteroue verbulo usque mutato,
Dum ex officina barbarissima agnoscas.
Quid si ille falsitauerit suum nomen

CAMPEGIVM e CHAMPERIO. *Et tacitus dormis*

Democrite! o nec rumperis cachinnando.

Conf. de illo Fratris Angeli de Duccis, Carmelitae brixienfis *Apologeticon* supra cit. ubi multa in laudem CHAMPERII, eiusque *opusculorum* dicta reperies. *Catalogus Praeceptorum, Patronorum, familiarium, & auditorum* SYMPHORIANI CHAMPERII, ab ipso CHAMPERIO conscriptus; Petri Anton. Rustici *Oratiuncula ex tempore habita, pro celebratissimo Doctore, & equite aurato*, SYMPHOR. CHAMPERIO. Vtrumque opusculum inuenitur in SYMPH. CHAMPERII libro, qui inscribitur *Duellum epistolare Galliae & Italiae antiquitates summam complectens. Trophaeum christianiss. Galliarum Regis Francisci*

cisci huius nominis I. item complures illustrium vir-
vum epistolae ad D. SYMPH. CAMPERIVM. Im-
pressum dicitur opus illud per Joannem Phiroben &
Joannem Divineur Alemanos sumptibus honesti viri
Jacobi Francisci Deionta Florentini, Bibliopolae Ve-
neti, Anno a virginis partu 1510 in 8. pp. 190. re-
petita exstat editio Lugduni 1519. in 8. Vid. etiam
Jof. Simleri *Bibliotheca* p. 641 sqq. Anton. Posses-
ni *Apparat. sacer* Tom. III. p. 259. G. A. Mercklin
Lindenius *renouatus Norimb.* 1686. in 4. p. 286 sqq.
Andreae Rossoti *Syllabus Scriptorum Pedemontani*
Monteval. 1667. in 4. p. 527. sqq. *L'histoire lité-*
raire de Lyon du P. Colonia Tom. II. p. 478 seqq.
Benedictus Curtius Symphorianus, gallice Benoit
Court de St. Savorin a SYMPHORIANO CHAM-
PERIO, medico, plane diversus, Jureconsultus, &
ecclesiae lugdunensis eques fuit, qui cognomen Sym-
phoriani, a patria, eodem loco, quo CHAMPERIO
natus fuit, adeptus est. Inclaudit in primis *comen-*
tario, quem in Martialis Aruerni *Arresta Amorum*
II. conscripsit. Varias illius editiones recenset
Ceron in *Memoires* Tom. VIII. p. 174 sqq. Albert.
Henric. de Sallengre in *Memoires de litterature* Tom.
I. Art. IIX. p. 104 sqq. Cl. Dau. Clement in *Bibli-*
theque historique & critique Tom. II. p. 308 sqq.
Reliqua eius scripta, memorantur a Josia Simlero in
Biblioth. p. 94. a H. A. de Sallengre *l.cit.* a Cl. Vap-
tio in *Catalogo libror. rar.* p. 228.

CCL.

PETRI CRINITI, viri eruditissimi de honesta
disciplina libr. XXV. de poetis latinis lib. V.
Et poematum lib. II. Cum indicibus suis. Per-
nundantur in vico sancti Jacobi ab Johanne parum
& ipso Ascensio. in fol. form. minor. folior. 148.

Editio

Editio oppido rara prodiit *Parisiis* 1508. quod verba in fine conspicua, paullo post memoranda docent. Illius iam mentionem factam fuisse a Michael. Maittaire conspicimus Tom. II. *Annal. typogr.* p. 194. Dicauit illam, Jodocus Badius ascensius, Germano Ganaeo, qui *libri imprimendi facultatem* Ascensio fecerat. Dedicatio subscripta est, *ad Idus Junias* 1508. Coronidis loco illi adponitur *octostbicon* ascensianum *ad eundem* Ganaeum. Ipse PETRVS CRINITVS libros suos, *de honesta disciplina*, scripsit ad Bernardinum Caraffam, Neapolitanum, Pontif. antiochensem, Florent. Non. Jun. 1504. Haec *ascensiana* editio, ad illam exscripta fuit, quam Benedictus Philologus, Florentiae, *opera & impensa* Philippi de Giunta 1504. in fol. in lucem emisit. Id autem colligimus, ex Benedicti Philologi *epistola*, ad Scipionem Carteromachum, nostrae etiam editioni praemissa, qua ei mittit CRINITI *commentarios*, quos imprimendos curauerat, eumque rogat, ut ipsius labores formis excudat, eundemque laudat, quod superioribus annis, tanto omnium concursu & fauore graecas litteras Venetiis professus fuerit. Conf. Michael Maittaire *Annal. typogr.* Tom. II. p. 170. *Catalog. Biblioth. weidmann.* P. I. p. 135. Libro XXV. & ultimo PETRVS CRINITVS imprecationem, siue ut vocat *legis cautionem*, contra ineptos criticos adposuit:

*Quoi legent hosce libros mature censunto:
Profanum vulgus: & inscium ne attrectato
Omnisque legulei blenni, barbari procul sunt
Qui aliter faxit: is rite sacer esto.*

Libri V. *de poetis latinis*, a Liuiio Andronico initium capiunt, & ad C. Sollium Sidonium Apollinarem vsque, historiam poetarum XCVI. persequuntur. Inscriptis illos nomine Cosmi Paccii, Pontificis aretini, *Kalend. Novembr.* 1505. Praemisit etiam praefatiunculam, *de origine poetices, apud latinos.*

lanensium Ducem, die XXVI. Decem.
S. Stephani, mediolanensi, gladio truci
Pauli. Jovius in *Elog.* Galeacii Sfortia
P. Baile *Dictionaire* Tom. II. pag. 164
carmen inscribitur: *de virtute* Joannis
poniani, *tyrannicidae*. Typographus
haec adscripsit verba: *Habes itaque,*
tria ex lucubratione PETRI CRINIT
de honesta disciplina: alterum de po
teritum in quo sunt eiusdem lapidiffin
stra acuratione auspice domino Ger
ciompressa (compressa) *Caetera eiusd*
nimenta ut nostrae committantur expe
boni consilio. Vale. Ex aedibus Asc
Junias M. D. VIII. (1508). Repet
officina, esse editionem anno 1510. in
Catalog. Biblioth. weidmann. I. cit. C
salthen, p. 130. ubi vero in 4. editi
tur. De editione *parisiensi* *ascensia*
fol. vid. Mich. Maittaire Tom. II. p
editiones recentiores enumerat Jo. A
Biblioth. lat. med. & infim. Latinis, I
Operum, quae promisit PETR. CRI

inferuit Janus Gruterus *Deliciis poetarum* italiana Tom. I. p. 823-846. Varia virorum doctore eius operibus iudicia collegit Adolphus Clarus, siue Jo. Christ. Rüdigerus in *vitis clarissimor. litterar. viror.* P. VII. Viteb. 1708. in 8. p. 33

Conf. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* . II. P. I. pag. 172. & 401 seqq. Tom. III. P. I.

Quae apud Liliū Gregor. Gyraldum *de poeti temporis* Dialog. I. Tom. II. Oper. p. 390. de leguntur, talia sunt: *Reliquit & varii generis ver-*
PETRVS CRINITVS, Florentinus, non illepidosum, sed certo tales, qualia sunt quae soluta orare reliquit. multa is ubique polliceri videtur, quae adeo praestat, omnisque **CRINITI** oratio, non ut is ita animum implet, prope enim dixerim nugae rae. Illum ad impietatem quamdam pronum ē & procliuem, & in libris in primis *de honesta iplina*, quaedam inueniri, quibus res sacras, & reonem cui addictus erat, in ludibrium conuerterit, utur Jo. Henric. Boeclerus in *Bibliographia criti-* Cap. XXVII. p. 448. ubi ait: **PETRVS CRINIS** Italus, qui *de honestis disciplinis & poetis* discns nimium nugatus est, ac non nisi cum grano sagendus. Homines quidem non satis eruditi, multolim hoc autore vsi sunt, & in primis etiam quicionibus ad populum habendis vacant; cum ille tavel maxime in rebus sacris ineptiat.

Floruit **PETRVS RICCIVS**, siue, ut dici maluit, **INITVS**, Florentinus, initio Seculi XVI. diem: in flore aetatis, anno vndequadragesimo obiit. rbi, quo periit, genus, ipse decantauit *carmine*, ad inscribitur *de sua aegritudine & imminente obitu*, initio statim haec leguntur:

*Vil est quod ultra sit licitum mibi
 Sperare tandem: nil medicae manus
 Ex imminente me miserum rogo
 Referre incolumem queunt.*

*Et iam medullis aestuat intimis
Accensa bilis: nec patitur meo
Vnquam dolori finem aliquem dari
Sed vexat magis indies*

*Obducta frontis lumina: per genas
Delapsa tetra cum macie cutis
Et destitutae mentis inertia
Instare exitium monent &c.*

Sunt nonnulli, qui illum moerore confectum perdunt, cum conuiuium cuidam interesset, quo natus vsus laetitiae scyphis pugnabatur, eiusque caput vnus e discipulis cyathum, vino repletum illidens vel vt Gerard. Joan. Vossius Lib. III. *de Histor. lib.* p. 603. scribit, *cantharo frigidae, a petulanti comperfundere*. Praeter elogium quod Paul. Jovius scripserit, legi de illo poterit Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 556. Giulio Negri *Storia degli Scrittori fiorentini* p. 462. Burc. Gotth. Struuii *Bibliotheca antiqua* Ann. 1705. p. 411 sqq. Antoine Varillas *Antiquité de Florence ou l'histoire secrète de la maison de Medici*, Haye 1685. in 12. L. V. Conf. Vossius, Fabricius, Clarmundus II. cit. Posterior I. cit. p. 411. PETRO CRINITO, florentino perperam tribuit *historiam belli rustici, in Germaniae diuersis partibus a 1525. excitati, & a magistratibus feliciter sedati*, quae inuenitur in Marqu. Freheri *Scriptor. rer. german.* p. 235-278. edit. Struuii, a Petro Haarer, sive Crinito, Germano, Electoris palatini Secretario composita fuit. Conf. Fabricius I. cit. p. 1231.

CCLI.

Omnia opera ANGELI POLITIANI & ad quaedam lectu digna, quorum nomina in sequenti indice videre licet. in fol. folior. 448.

Exec.

Exemplar libri, quod ad manus est, adeo splen-
lum, elegans & nitidum est, ac si hac aetate ex of-
fina typographica instructissima prodierit. Non so-
la charta purissima, et instar membranae crassa, sed
etiam luculentioribus, se lectoribus commen-
dat. Id sane pro certo adfirmare possumus, quod,
si Georgii Vallae opus, *de rebus expetendis & fu-*
endis exceperimus, elegantiorum & splendidiorum
non vidimus, qui in Aldi romani officina ex-
tus fuerit. Dicauit illum Aldus Manucius, roma-
nus, Marino Sannuto, Leonardi filio, patritio Ve-
sto. Dignissimum venia in epistola dedicatoria, esse
POLITIANVM, siquid in eius scriptis depre-
ndatur parum elaboratum & cultum, cum haec
pera eius non ab ipso edita fuerint sed ab amicis,
praeipue ab Alexandro Sartio, bononiensi, qui
micissimi viri, quaecunque habere potuerit, opera,
cultum ac diu, & adcurate quaesita, imprimenda
curauerit. Refert praeterea, POLITIANVM, si
mos suos vixisset, leges ex pandectis, quae
olim pisanae fuerant, in pristinam lectionem, quod
am facere coeperat, restituere, commentariosque
a illas non barbare, sed more romano, conficere
voluisse. Dolet, quod *secunda Miscellaneorum cen-*
suria, & *Epiphyllides*, & in Tranquillum, in Teren-
ium, in Statium, in Quintilianum doctae & inge-
niosae *adnotationes*, ab illo, non absolutae fuerint,
nonnullaque eius *opera*, a quibusdam hominibus flo-
rentinis ideo occultentur, ut in posterum illa, pro
suis edant. Stulte autem illos agere scribit. Nam
id profecerint, ut siquid ipsi vnquam dignum scitu
nuenerint, ediderintque, magis POLITIANI quam
eorum esse, docti omnes contendunt, qui suppressa
quam plurima POLITIANI esse *opera*, a quibusdam,
quos alienis pennis se valere nihil pudet, non igno-
rauerint. *Opera*, quae Aldus Manucius, in hanc col-
lectionem retulit, haec sunt:

1) ANGELI POLITIANI, aliorumque virorum
doctissimorum, & in summa dignitate constitutorum
epistolarum Libri XII. Petri Medicis potissimum
restitu, POLITIANVS epistolas se collegisse, et in
lumen redogisse, in prima libri primi testatur
la. Seorsum prodierunt hoc titulo: *Illustra-*
torum Epistole

Meri sales: merae facetiae

Meri lepores: merae argutiae.

Merae urbanitates: merae delitiae:

Merae vnares: venerumque gratiae

Quarum auctores hoc habentur ordine.

Operis sequentis auctores: Angelus Politianus,
Petrus Picus Mirandula, Hermolus Barbarus, Pol-
nius Laetus, Baptista Guarinus, Philippus Beron-
Nicolaus Leonicens, Hieronymus Donatus
machus, Ludovicus Odaxius, Marcus Antonius
bellus, Lucius Phosphorus *Pant.* Signi. Jo-
Antiquarius, Caesar Carmentis, Bartholomaeus
la, Antonius Codrus Vreus, Franciscus
Augustinus Mapheus, Joannes Franciscus
tus, Matthius Ficinus, Macarius Mutus
Tydens Accarinus, Baccius Vgolinus, A-
tius Romanus, Matthius Vero *Cano regulo*
nocentius *Papa Octavius*, Jacobus *Cardinalis*
sis, Franciscus Pico. *Cardinalis Senensis.* Paul-
Cortellius, Joannes *Dei gratia rex Portuga-*
rentius Medices, Ludovicus Sforzia *Dux*
gius Merula, Bartholomaeus Chalcus, Petrus
tus, Michael Accurius *Vtiacensis*, Scipio
machus. In fine editionis rarissimae, in folio
minoris excusae, haec leguntur verba. *Hoc opus*
ligenter impressum est Anno a natali christi
CCCCXCIX. (1499) ad Idus Februarias. In offi-
Nicola Wolf Lutren. *Parisis* illam prodisse ex-
stola Iodoci Bada ascensu, ad Antonium Kober-
typogr. Norimbergensem, dedicatoria co-

se epistolarum esse collectorem profitetur. Vid. zh. Maitaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 686. die *Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dresden* m. II. p. 542sq. Exstat etiam editio *parisiensis* a Franc. Syluii Ambianatis 1517. In libro XII. Ita inueniuntur, quae Hermolaum Barbarum habent auctorem, v. c. *praefatio in paraphrasin physices* emisii, *in castigationes plinianas, in libros Aristotels, Oratio ad Fridericum Imperatorem, & Maxilianum regem Romanorum*, nomine reipublicae aetate, cuius erat legatus, *epistola de ferculis &c.* anti POLITIANI epistolas aestimauerit Mr. de la chefoucault vid. in *Essais de litterature* Tom. I. 192.

2) *Miscellaneorum Centuria prima*, ad Laurentium Medicum. Prima vice prodierant *Florentiae* in fol. m. minor. cuius editionis in fine haecce leguntur verba: *Impressit ex Archetypo Antonius Miscominus. miliares quidam POLITIANI recognouere. POLITIANVS ipse nec Horthographiam se ait, nec omnigenam praestare culpam.* *Florentiae Anno Salutis M. CCCC. LXXXIX. (1489.) Decimo tertio kalendas Martias.* vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. 3. 509. die *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dresden* Tom. III. p. 89sq. Inserta est centuria ista Iano Grutero Tom. I. *Lampadis sive facis artium verborum, Francof. 1602. in 8. p. 1 - 124.* Fuerunt in POLITIANI aetate, qui illum multa, e Nicolai Rotti cornucopiae, in sua transcripserunt *Miscellanea*, confirmarent. Defendit se ipse in *Miscellaneorum* conclusionem, conf. Jacob. Thomasius *de plagio literario* p. 234. edit. *leucopetr.* 1679. in 4. P. Baile *Glossaire* Tom. III. p. 2343. not. m.

3) *Herodiani historia e graeco in latinum conuersa*; Praemittitur illi epistola ANGELI POLITIANI, Andream Magnanimum, scripta *in rusculo festulapridie Non. Maias an. 1403.* & praefatio ad Innocentium IIX. Pontificem max. Prima omnium editio hunc

hunc prae se fert titulum : *Herodiani historiarum Imperio post Marcum Libri octo e Graeco translati a* ANGELO POLITIANO *interprete, ad Innocentium octauum, Pontificem Maximum. Finis haec ob o-* ponit verba : *Herodiani librorum octo de Imperio Marum, vel de suis temporibus, ANGELO POLITIANO interprete finis. Quod quidem opus* & *aurum* Plaro de Benedictis accuratissime *Domini M. CCCC. XCIII. (1493) pridie* septembres Bononiae, quam pulcherrimus bu- racteribus impressis, in fol. form. minor. vid. chael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 558. *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dresden* Tom. III. p. 67. Ob hanc versionem, quam, ut alio- raceamus viros doctissimos, Degoreus *Whetstone's Relection. biennialibus Cantabrig.* 1684. in 8. p. 76. ornauit elogio : *legat igitur censio, siue graece su-* *tine Herodianum; nam haud scio vter maiorem* *dem mereatur Herodianus ne, quem in lingua* *vi vena fluere non negauerim : an POLITIANUS* *Herodiani scripta, tanta felicitate interpretatus* *non translulisse, sed ipse composuisse videri* *plagi etiam suspicionem POLITIANVS venit.* *aemuli eius illam Gregorio Tiphernati tribuer.* Vid. Jacob. Thomasius l. cit. p. 234 sqq. P. Baile *Dictionnaire* l. cit. Adrien Baillet *Jugemens des Savans* Tom. I. P. III. p. 314. ubi inter alia hanc Bernardi de la Mo- noye legimus adnotationem qua, non Gregori- fernatis, sed Omniboni brendulensis Vicentina- LITIANVM pressisse vestigia, in conuertendo e- rodiano, innuit.

J'ai fait voir, air page 26. de l'indice expurgatoire *Menagiana, que s'il y avoit eu quelque Traduction d'He-* *rodien plus ancienne que celle de POLITIEN, ce n'est* *pas a Gregoire de Tiferne, mais a un autre trans-* *son contentin ain nomme Ognibuono natif de Lame-* *près de Vicence, en latin Omnibonus vicentinus* *qu'il la falloit attribuer. Sur quoi j'ai indique*

at du 2 Livre de la Rome triomphante de Blondus, 44 sqq. edit. basileens. 1531. in fol.) où se trouve un morceau de cette traduction lequel prouve clairement que POLITIEN s'en est aidé.

4) Epicteti stoici enchiridion, e graeco versum, Laurentio Medici dicatum.

5) ANGELI POLITIANI pro Epicteto stoico, ad Artholomaeum Scalam epistola, scripta Fesulis Kalendis Sextil. 1479. in qua Epictetum, contra Scalae objectiones defendit, quibus illum, obscura, supra modum vires, et falsa praecepisse pronunciauerat.

5b) Alexandri Aphrodisaei, super nonnullis physicis observationibus solutionum liber, in latinum conuersus. attribuitur illi, Petri Criniti ad Joannem Franciscum cum, mirandulanum Principem epistola, scripta Florentiae. April. 1497. Florentiae. Librum tantummodo priorem e graeco conuertit POLITIANVS, de qua versione vid. Jo. Alb. Fabricii Biblioth. graec. L. II. Cap. XXV. p. 74.

6) Plutarchi chaeronaei, amatoriae narrationes, ANGELO POLITIANO interprete, nomine Panduli Collenuccii pisaurensis Jureconsulti inscriptae Fesulis nonis Sextil. 1478.

7) ANGELI POLITIANI praelectio, in priora Aristotelis analytica, cui titulus Lamia.

8) ANG. POLITIANI praelectio, cui tit. Panepistemon.

9) Quod ira in pueris, optimae indolis saepe est argumentum, ad Laurent. Medicen.

10) Oratio in expositione Homeri. Quae Guil. Bueus, & Francisc. Duarenus, de hac oratione retulerunt, vid. in Jacobi Thomasi Dissertat. de plagio literario l. cit. & in Paul. Colomesii Κειμήλια litterariis op. XXXI. in Opusculis Ultraiect. 1669. in 12. p. 66 sqq.

11) Oratio super Fabio Quintiliano, & Statii silvis.

12) Praefatio in Suetonii expositionem.

13) Pro oratoribus Senensium ad Alexandrum VI. pontificem max. oratio. Inserta est haec oratio, clarum hominum orationibus, vel honoris officiique causae, ad principes, vel in fustere de virtutibus eorum habitis,

bitis, quae ex academia veneta 1559. in 4. prodierunt, & orationibus gratulatoriis, in electione, coronatione, natiuitate, nuptiis, triumphis &c. Pontificum Imperatorum, Regum, Principum &c. habitis a legatis virisque suae aetatis doctissimis, Haunoniae 1613. m. p. 75 sqq. Supra vero quam dici potest, Pontificum cens electo, adulatus est POLITIANVS. Vnapertus testimonii loco esse poterit, quae statim ab initio legitur: *Gratulamur tibi, Alexander Sexte, Romanus Pontifex, quod ad rerum humanarum sustinentiam subuectus, imo ad diuinitatem ipsam, plane subleuata omnia praeter Deum, minora inferioraque te videas. ut reges etiam ipsi & principes adorare sub vestigia tua, & puluerem pedum tuorum lingere modo non dedignentur, sed loco etiam praecelari meritis concupiscant.*

14) *Pro oratoribus Florentinorum, ad Alphonsum Siciliae regem; In eadem collectione banouensi legitur p. 126 sqq.*

15) *Secunda oratio pro oratoribus Florentinorum ad Alphonsum Siciliae regem.*

16) *Pro Praetore florentino, ad dominos inter summum magistratum.*

17) *Magni Athanasii in psalmos opusculum a Stephano I. D. POLITIANO interprete Exigua tantum in spasmata quaedam expositionum in Psalmis transacta se ANGELUS POLITIANUS scribit Jo. Alb. Fabricius L. V. Biblioth. graec. Cap. II. p. 304.*

18) *ANGELI POLITIANI dialectica.*

19) *Ex selectio de dialectica*

20) *Praelectio in Persium.*

21) *Silua, cui titulus Nutricia, Argumentum poeticum & poetis desumptum est. Janus Gruterus fecit Delitius poetarum Italicorum Tom. II p. 256. Absoluta est in Festianno IX idus Octobr. 1480. dicari Antonino Gentili, titulo S. Anastasiae bytero Cardinalli atheniensi*

22) *Silua, cui titulus rusticus, in poetarum*

ergilique Georgicon enarratione pronunciata, ad Ja-
sum Saluiatum. Existat in J. Gruteri *Delitiis poe-*
rum Italogum l. cit. p. 279 sqq. & in Renati Rapini
rtis, Ultraiecti 1672. in 12. Seorsum prodiit cum
colai Beraldi interpretatione *Basil.* 1518. in 4.

23) *Silva*, in *bucolicon Vergili enarratione pronun-*
ta, cui titulus *Manto*; Praefixa est epistola ad Lau-
tium Medice, Petri Francisci filium, Florentiae
82. & praefatio poetica, vid. *Delitiae poetar.*
lor. p. 295 sqq.

24) *Silva*, cui titulus *Ambra*, in *poetae Homeri*
rratione pronunciata Florentiae prid. Non. Nouembr.
85. vid. *Delitiae poetar.* italog. l. cit. p. 307 sqq. De
nmentatoribus in quatuor Politiani *filias* vid. P.
le *Dictionnaire* l. cit. p. 2342. not. H.

25) *Elegia*, sive *epicedion* in Albierae Albiciae
naturam obitum ad Sismundum Stupham eius spon-
n, vid. *Delitiae poetar.* italog. p. 325.

26) *Liber Epigrammatum latinorum*, quae inserta
dem *Delitiis poetarum* italog. p. 333 sqq. sed non-
la omissa fuerunt.

27) *Liber epigrammatum graecorum*, quem edidit
obius Acciaiolus Florent. 1495. Vid. de Zeno-
Acciaio, Ordini Praedicatorum adscripto, Ja-
n. Echardus *de Scriptor. Ord. Praedicator.* Tom. II.
5 sqq. Vid. de carminibus ANGELI POLITIANI
par. Barthii *Aduersar.* L. XLVII. Cap. V. col. 2193.
Lil. Gregor. Gyraldi *de poetis sui temporis* Dia-
I. Tom. II. *Oper.* p. 388 sqq. Olai Borrichii *de poe-*
latinis Dissertat. III. p. 103. Adr. Baillet *Jugemens*
Savans Tom. III. P. I. p. 52 sqq. In Antonii dos
ys, Lusitani, Congregationis Oratorii olyssiponen-
Regis Portugalliae Historici latini & Regiae Aca-
niae Socii *Epigrammatum* Tomo I. Olyssipon. 1728.
L. I. p. 25. hoc legimus in ANGELVM POLITIA-
m, monachos, obscaenos libros damnantes. *probris la-*
ntem Epigramma

*Carpere non cessas monachos qui carmina damna
Atque doces tuto quaeque profana legi
Non hominis nequam vox est ea daemones effroni
Quam solus profert absque pudore satan
Quis sis cordatos inter vis noscere & dicam
Angelus es certe POLITIANE malus.*

In fine epigrammatum graecorum, et totius, quae
descriptimus collectionis, haec se oculis obferunt
verba: Venetiis in aedibus Aldi Romani mense
M. II. D. (1498) impetrauimus ob illustre officium
in Veneto in hoc libro idem quod in aliis nostris
libris licitur registrum & monodia in Laurentium Mediceum
quae iam legitur, in libro epigrammatum latinorum
ibique intonata dicitur per Arrighum Isaac. Maffius
verbis argumenta singulorum opusculorum, quae in
collectione reperiuntur, exposuit Phil. Maffius in
histoire critique de la republique des lettres Tom. III. p. 233
p. 233 sqq. Tom. III. p. 252 sqq. & Vir amplius
Fridericus Otto Menckenius in vita POLITIANI
memoranda.

ANGELVS AMBROGINVS, siue CINTIVS, fuit
a patria Montepolitano (Montepulciano) hieronymi
oppido, cognomen POLITIANI adeptus est vir
eruditissimus, litterarumque in Italia renascentiam
staurator, diem obiit supremum anno 1494. Floruit
aetatis anno XL. In eius obitum Petrus Caelius
tunc hoc epitaphium scripsit

*Hic hic Viator paullulum gradum siste
Patrem potentis Spiritus vides clarum:
Qui mente promptus acri, & arduum spiritum
Ac summa quaeque & alta consequi suetus.
Is ille ego ANGELVS POLITIANVS sum.
Fouit benigno me sinu Flora, & illic
In fata cessi: Parthenopaeos reges
Quum gallica arma irruerent mirabunda:
Tu vule & hoc sis meriti memor nostri.*

Vid. Nicol. Reusneri icones ex typis W. Albi
in lucem productae pl. G. 5. Monstratur hodie

AN **I** monumentum sepulcrale, in aede Domini-
orum S. Marci florentina, nulla inscriptione or-
um: vid. Jo. Georgii Keysleri *neueste Reisen* I. Th.
nou. 1740. in 4. XLIII. Br. p. 540. Legi de P O-
TIANO merentur Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 43:
rard. Joan. Vollii *de Historicis latinis* L. III. Cap.
I. p. 564 sqq. Paul. Freheri *Theatrum viror. cru-*
ione claror. p. 1432. P. Baile *Dictionaire historique*
critique Tom. III. p. 2340 sqq. *Giornale de' lettera-*
Italia Tom. VI. pag. 255 sqq. Tom. XII. p. 255
I. Isaac Bullart *Academie des Sciences* Tom. I. p.
5 sqq. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II.
p. 390 sqq. Tom. II. P. III. p. 817 sqq. Tom. III.
p. 52 sqq. MS. Menage *Antibaillet* Tom. I. p. 51 sqq.
olph. Clarmundi *vitae clarissimorum in re litteraria*
orum P. III. Viteb. 1710. p. 163 sqq. Jo. Alb. Fabri-
Biblioth. med. & inf. latinis L. I. p. 263 sqq. Thom.
nii Praefatio *de claris Angelis*, quae praemitti-
Angeli Caninii, angelarensis, *Hellenismo* p. 19
l. edit. *Amstelod.* 1700. in 8. Daniel. Guil. Molle-
Dissertatio de ANGELO POLITIANO Altorf.
98. in 4. Werner. Iacob. Claulii POLITIANVS;
de ANGELI BASSI POLITIANI *Canonici olim*
rentini vita, scriptis, & moribus liber, Magdeb.
18. in 8. Abbatis Pierantoni Scraffi *vita del po-*
ziano, quae praefixa est libro *hetrusco*, hoc
illo, insignito: *le elegantissime Stanze di M. ANGE-*
POLIZIANO & la Ninfa Tiberina del Molza;
gano 1750. in 4. Omnium vero optime, & lu-
entissime, de ANGELO POLITIANO, & *scriptis*
illo editis, eorumque variis editionibus egit, quem
a honoris causa nominauimus, Vir ampliss. Frideric.
to Menckenius in *Historia vitae & in litteras me-*
orum ANGELI POLITIANI, Lipsiae in officina gle-
schiana 1736. in 4.

Opera JOANNIS PICI MIRANDVLÆ Comitis
Concordie: litterarum principis: nouissimè
 accurate reuifa (addito generali super omnibus
 memoratu dignis regesto) quarumcunque tracta-
 tarum professoribus tam iucunda quam profici-
 JOANNIS PICI MIRANDVLÆ vita: per Je-
 nem Franciscum Illustris Principis Galeotti Fi-
 lium elegantissime conscripta. Heptaplus
 opere sex dierum geneleos Fo. I. Deprecatori-
 ad Deum elegiaco carmine Fo. XX. Apologi
 Tredecim quaestionum Fo. XXI. Tractatus
 ènte & vno cum obiectionibus quibusdam &
 sponfionibus Fo. LXII. Oratio quaedam elega-
 tissima Fo. LXXXIII. Aepistolae plures JOAN-
 NIS PICI MIRANDVLÆ. & aliorum famo-
 rum, Fo. XCII. Disputationum aduersus
 logos libri duodecim Fo. CXV. Testimonia
 vitae & doctrinae. In principio. Caccili. Cypri-
 ni episcopi Carthaginensis de ligno crucis carmen
 Fo. I. Hoc in volumine scribunt epistolas ha-
 clarissimi. JOANNES PICVS MIRANDVLÆ
 Jo. Fran. Miranz Gal. comitis filius. Hieronymus
 barbarus. Angelus politianus. Frater baptis-
 tae carmelita. Matheus Bossius Veronensis. Hiero-
 nymus donatus. Robertus saluiatus. Philippus
 beroaldus. Baptista guarinus. Christophorus
 landinus. Alexander cortesi. Bartholomaeus
 fontius. Marsilius ficinus. Baccius vghinus
 Junianus matius parthenopeus. Hieronymus En-
 fer. in folio form. minor. folior. 216. si praemi-
 sa folior. 12. exceperis.

Tertia, quod nos quidem sciamus, haec est omni-
 l, JOANNIS PICI, mirandulani, in vnum cor-
 collectorum operum editio, satis hodie rara & in-
 quens. *Prima* prodijt Bononiae, vbi illam typis
 pressit Benedictus Hectoris bononiensis die XX.
 rt. 1496. in fol. *Secundum* censemus, quam
 nardinus Venetus d. XXI. Aug. excudit Venet.
 8. in fol. vid. Mich. Maittaire *Annal. typogr.* Tom.
 . 611. & 664. *Nostra tertia*, de qua vid Michael.
 ittaire *Annal. typogr.* Tom. II. p. 171. hanc in-
 refert typographi subscriptionem: *Disputatio-*
bas JOANNIS PICI MIRANDVLAE, concer-
 e Comititis, litterarum Principis aduersus Aströlo-
 : diligenter impressit Industrius Joannes Prüs Ci-
 Argentinus. Anno salutis M. CCCCIII. (1504)
 : vero XV. Marcii. Praemittitur ipsis JOANNIS
 21 operibus.

1) Hieronimi Emseri presbyteri ad Joan. Prüs ar-
 tinum ciuem, atque Calcographum accuratissimum,
 istola, quam, quia brevis illa est, adscribimus in-
 gram: Conuenisti me nuper Joannes amantissime
 itabundus: quatenus tibi: ex JOANNIS PICI
 stris olim MIRANDVLAE comitis ac litterarum
 ncipis, elucubrationibus, (quas acce conaris expri-
 e) summa eorum. quae lectu iudicarem pulciora
 ioraque exciperem: atque in ordinem: siue rege-
 aliquod (vt vocant) redigerem: quo lectores con-
 prolixitate perplexos, nouus inuitaret labor. at-
 rerum brevis (laconico more) annotatio: Ego
 tametsi hoc tempore prae valitudine litterario
 minus sum idoneus: tibi nihilominus: Libenter &
 cundabo & obsequar: tum quod honestum impri-
 est tibi viro grandaevo atque in aedendis ad com-
 nem litterariae Reipub. utilitatem voluminibus:
 ram atque aetatem omnem consument: ferre sup-
 ias: tum quod cum librum in manus suscepis: cu-
 aetas nostra: non dico praestantior: sed ne simi-
 quidem vidit. Quicquid enim apud veteres siue

juniores omnes Hebraeos: Chaldaeos: Arabes: Graecos: siue Latinos: obstrusum diu latuit: homo ille in Heptaplo quod reliquis operibus adeo cogeret: decidit: atque ingenii sui altitudine propagant: inter vetustos recens inter recentes vero videtur antiquissimus. Accipe igitur mi Joannes quem posui laborem ab Italis: quorum vetus imprimendi hodie friget: neglectum: daque operam: (ut sit Germani nostri: impressorias artis inuento: extinguit ita bene castigateque promendo palmam aliis accipias. Id autem poteris consequi eo facilius: quod tibi characteres quos vel Nicostrata ipsa laudare: aut datus admirari queat Accedis ad hoc exemplar habes non vulgare: siue (ut plerumque fit) mendacium sed Bononiense illud castigatissimum: ex vero & mo mirandulanae manus archetypo percusum: a potestatem mihi fecit doctissimus ille communis amicus & benefactor Thomas wolphius iunior pontifici insignibus decoratus: musarum sacra Ciceroniana quadam fauenda germanos monuit tam decorans quam exuperans. Tu vale atque munum utilitati inserui: Mercede apud deos Op Max. non cariturus: Ex Argentina.

Tetrastichum Eiusdem (scil. Emseri).

Crede mihi lector Picana volumina scrutans

Facundus: Doctus: Religiosus eris.

Haec tamen si vili non praeposenda monetae

Duxeris: insoletis iure putandis eris.

Sequitur 2) Regestum omnium voluminis operum, quod, ut ex epistola adlati patet Hier. Emserum auctorem habet. Excipiunt illud

3) Joannis Francisci Pici Mirandulae epistulae veritatis amatores, &

4) Jacobi Wimpfelingi Sierstatini ad Lectorem bilissimum non operum JOANNIS PICI MIRANDULAE, epistola. In utraque, insignis & plane

la PICI eruditio, & operum, quae conscripfit, praetantia lectoribus commendatur. Illis adiicitur

5) JOANNIS PICI MIRANDVLAE viri omni disciplinarum genere consummatissimi vita. Per Joannem Franciscum Illustris Principis Galeotti Pici Filium edita. Eius in fine repositum est

6) Caecilii Cypriani episcopi Carthagenensis carmen de ligno crucis, vna cum duobus PICI epitaphiis: alterum hoc est

JOANNES iacet hic MIRANDVLA. Caetera norunt

Et Tagus & Ganges forsitan & Antipodes.

Iterum a fratre Baptista Mantuano conditum dicitur

PICVS JOANNES caelos elementa deumque
Doctus adhuc iuuenis sanctificatus obit.

Prius vt Jo. Georg. Keyslerus adnotauit in den neuen Reisen P. I. Br. XLIII. p. 539. hodie superest, in templo S. Marci florentino, vbi hac ratione sepulchro eius insculptum conspicitur

D. M. S.

JOANNES IACET HIC MIRANDVLA: CETERA NORVNT

ET TAGVS, ET GANGES FORSAN ET ANTIPODES

OBIIT ANNO SAL. M. CCCC. LXXXIII.
VIX. AN. XXXIII.

HIERONYMVS BENIVENIVS, NE DISIVNCTVS
POST MORTEM LOCVS OSSA TENERET, QVO-
RVM IN VITA ANIMOS CONIVNXIT AMOR,
IACHVMO SVPPOSITA PONEND. CVR. OBIIT
ANNO MDXXXII. VIXIT LXXXVIII. MENS.
II.

Quod ad JOANNIS PICI opera adtinet, quae in hac collectione reperiuntur, verbum non addimus amplius, cum iam Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med.*

680
 & *infin. Latinit. L. VIII. p. 334 sqq. & Nicéroni
 Memoires Tom. XXXIII. p. 139 sqq. illa longa
 rie recensuerunt, & eorum argumenta exposuerunt.*

Natus fuit JOANNES PICVS anno 1463. p.
 Joanne Francisco Pio, Comite Mirandulae & Co
 cordiae, & ob insignem, quam iuuenis prodidit, in
 genii & doctrinae praestantiam, *ingeniorum sui fecu
 li Phoenix*, & a Scaligero *Monstrum sine vitio* adpell
 tus fuit. Omnium optime illius dedit vitam, Jo
 nes Franciscus, Joannis e fratre Galeotto filius, qui
 nostrae collectioni praemittitur, & a Guil. Batolo
*vitae selector. aliquot virorum qui doctrina, dignitas
 aut pietate inclaruero, Londin. 1681. in 4. inserta fuit
 p. 90 sqq. Exstat etiam, in Joannis Eichardi vitu
 larium virorum Francof. 1536. in 4. p. 58
 Conf Leven van JOANNES PICVS Prinsc van Mi
 randola en Concordia, in Levensbeschryving
 beroemde en geleerde Mannen P. III. num. III. p.
 499 seq. Werner. Jacob. Clausii programma de
 ditione cum solida pietate in JOANNE PICO, ob
 randulano Principe conspicua. Hal. Magdeb. 1704
 in fol. Adr Ballet *insans divenus celebres par leur
 études & par leurs écrits*, qui liber constituit Tom.
 V. P. I. des *Jugemens des Savans* e lit. Anticid. 1725
 in 8. p. 78 sqq. Reliqui scriptores, cui, illa memo
 riam scriptis, ad posteros transmittere stude
 commemorantur a Joanne Albert Fabricio & Not
 rono II. citr. ubi etiam recentiores operum e
 & eorum versiones adferuntur. Editur vero
 cius, cum *Opera* JOANNIS PICI collecta
 per Hieron. Emserum Basileae 1577 edita
 Hieron. enim Emserus iam anno 1527 d. III. No
 vembr. mortuus fuerat; editio vero basileensis
 1557. ad Emseri editionem recusa tantummodi
 fuit.*

CCLIII.

POGGII FLORENTINI Oratoris Clarissimi A
Sedis Apo. Secretarii OPERVM Primae Par-
Contenta. Historia disceptatiua de AVARICIA.
istoriae disceptatiuae CONVIVALES tres. De
BILITATE liber disceptatorius. De huma-
e conditionis MISERIA libri duo. RVINA-
M vrbis ROMAE Descriptio. ASINVS LY-
ANI per Poggium e graeco in latinum versus.
er INVECTIVARVM contra Foelicem Anti-
am, Franciscum Philelphum & Laurentium
iam. Liber ORATIONVM variarum.

Secundae Partis Contenta. Liber EPISTOLA-
M pluribus epistolis familiaribus, antea non
tis, ac lectu iocundissimis auctus. In quibus
tatu digniora sunt haec. De laude RVRIS si-
rei rusticae. Balneorum BADENSIVM prope
uregum descriptio. HIERONYMI haeretici
tus & supplicii enarratio. De TRAIANI
esaris excellentia. Philippi Mariae Ducis Me-
lanensis epistola ad Poggium, & responsua
sdem super laudibus FLORENTINORVM.
LASCIVE scribes POETAS. Disceptatio
Chra super praestantia SCIPIONIS aphricani,
C. JULII Caesaris. Quam dialogus notabilis
e, sequitur de INFOELICITATE PRINCI-
M. Finem his omnibus FACETIARVM Sa-
ponunt. Particulares praedictorum manu-
ones studiosus lector quaerat post finem ope-
n INDICE speciali desuper confecto: quae
oribus addita sunt quotatione sua clarius fecer-

nente 1513. in 4. form. maior. vel si maioris fol.
form. minor. folior. 185.

De insigni editionis raritate, vid *Catalogus Maye-
rlanae Biblioth.* p. 782. *Catalog. Biblioth. Daniel. Sal-
thenii* p. 308. ubi haec editio minus recte *Basileae*
euulgata dicitur. Nam in fine nostri exemplaris haec
leguntur verba: *Argentinae Impensis prouidi: Jo-
hannis Knoblouchi: litterario praeulo Joannis Schor pre-
sum hoc opus. POCII sub annum Domini MDXIII.*
(1513) Kalen. Septembris. Quae in collectione inue-
niantur, titulus satis superque indicat. Verba illa
quae litteris maiusculis exprimenda curauimus, pra-
ter omnem fere istorum temporum consuetudinem
characteribus typorum rubris exscripta adparent. Et
autem haec editio, non prima sed *tertia*. *Primi*
prodiit Argentorati 1511. in fol. quam excepit *secun-*
da parisiensis eodem anno in 4. in lucem emissi. Cu-
rauit istas editiones Thomas D. Aucuparius, poeta
laureatus, cuius epistola dedicatoria, ad Sebastianum
Brazat, Argentoraci *XXVIII. mens. Januarii.*
1511. scripta, editioni, qua utimur, praefigitur.

In *historia disceptatiua coniuuali, de auaritia, &
luxuria, & de fratre Bernardino, aliisque con-
uicatoribus*, quam ad Franciscum Barbarum scriptis
colloquuntur Antonius Luscus, Cincius, Bartholo-
maeus de Montepulciano, alique.

In *historia tripartita*, quae tres continet *hys-*
trias disceptatiuas coniuuales, ad Prosperum Carda-
lem de Colonna scriptas, eiusmodi pertractas
quaestiones. 1) *uter alteri gratias debeat, pro ci-
uiu impenso: isne qui vocatus est, ad conuictum, an*
qui vocarit? 2) *Quae sit res ad doctrinam praeser-*
tior, generique humano utilior, iuris ne ciuilis, an
medicinae? 3) *latina ne lingua priscae Romanae*
ego ab ipsa infantia uterentur, an alia quidem esse
doctorum virorum, alia plebis oratio?

Liber de nobilitate Gerardo Cumano dicatus est; Cum **POGGIVS**, in hoc libello, paullo acrius in Venetos inueheretur, eadem animi contentione illi respondit **Laurus Quirinus Patricius Venerus**, & **Leonardus Chiensis**, qui *tractatum* conscripsit *apologcticum, de vera nobilitate*, qui manuscriptus olim adseruabatur in bibliotheca Jacobi Facciolari, vid. Joannis Baptistae Recanati Patricii Veneti *vita* **POGGII** mox memoranda p. XXI. Niceron *Memoires* Tom. VIII. pag. 148. In epistola **POGGII** manuscripta, ad Thomassium, philosophum & medicum venetum, quam apud Clariss. viros Abbates Saluinius exstitisse ait Recanatus, omnem rem in nobiles quosdam venetos confert, quorum opera italicum bellum excitatum putabat.

Librum I. & II. de miseria conditionis humanae nomine illustrissimi Principis Sigismundi Pandulphi Malatestae inscripsit. Henricus Bebelius illis *argumentum*, nouem distichis comprehensum anteire iussit.

Descriptionem de fortunae varietate vrhis Romae, & de ruina eiusdem, inseruit Albertus Henricus de Sallengre Tom. I. *noii Thesauri antiquitat. romanar. Hagae* 1716. p. 497 seqq. & Joan. Godofr. Clausingius *Juri publico Romanorum, id est Arcanorum status reipubl. romanae Fascicul. III. Lemgov. 1737.* in 8. Tituli similitudine inductus fuit Joan. Albert. Fabricius, vt Libr. XV. *Biblioth. med. & infim. Latinit.* pag. 898. pleniorẽ libelli crederet editionem, **POGGII** opus, plane diuersum *de varietate fortunae Libr. IIII.* quod primum hoc titulo in lucem editum fuit: **POGGII BRACCIOLINI**, florentini, *Histories de varietate fortunae Libri IIII. ex MS. Bibliothecae ottoboniana, nunc primum editi, & notis illustrati a Dominico Georgio. Accedunt eiusdem epistolae LVII. quae nunquam antea prodierant. Omnia a Joanne Oliua Rhodigino vulgata, Paris. 1723. in 4. Conf.*

ne, Pontifex romanus electus fuerat, I
lclphum, qui eius amicum Nicolaum N
satyris laceſſuerat, & Laurentium Vallan
dacitate, torque petiit conuiciis, vt
eius, in hoc genere ſuperare videatur.
veſtium in Vallam, quæ hic deſideratur
nato l. cit. pag. XXII. Mſtam habuit J
ninus.

Oratio funebris I. recitata fuit in fun
Zabarellæ, Cardinalis florentini, II. in
bergati Nicolai Cardinalis titulo S. cruci
nere Nicolai Niccoli, cuius florentini, II
Laurentii de Medicis, V. denique *ora*
laum V. Pontificem ſcripta eſt. Et hiſc
Parti I. collectionis imponitur finis. D
funere Leonardi Bruni, arretini, P O G C
nem, quam ex veteri codice manuſcripto
cæ colbertinae, primus, cum orbe lite
municauit Stephanus Baluzius Tom. II
Paris. 1680. in 8. p. 248 ſiq. & poſt I
cudendam curauit Petr. Burmannus Tom
ſauri Scriptor. Italiae. Inuenitur etia
epiſtolarum Leonardi Bruni, quas Jo. A
euulgauit *Hamburg*. 1724. in 8. & in
epiſtolarum Leon. Bruni collectione qua

Parti collectionis operum POGGII BRACCIOLINI secundae nouus praemittitur titulus. Initium faciunt *epistolae, ad varios*, quorum nomina reperiuntur in Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. XV. p. 899. Inter *epistolas* eminent, 1) ad Cosmum de Medicis *epistola, de laudibus ruris siue rei rusticae*, cuius in initio conspicitur Henric. Bebelii *epistola extemporalis*, ad Joannem Streler, vlmensem, Juris Doctorem; *de laudibus & felicitate pagorum, ruris, & siluarum.* 2) *de Balneis prope Thuregum sitis descriptio* ad Nicolaum Nicoli. 3) *de Hieronymi pragensis, haeretici obitu, & supplicio descriptio*, ad Leonardum Brunum, arretinum. Variis in collectionibus haec *epistola* postea locum inuenit. Reperitur in collectione, quae sine loci & anni indicio, in fol. pp. 349. prodiit, & hunc prae se fert titulum: *Commentariorum Aeneae Sylui Piccolominei Senensis, de concilio Basileae celebrato, Libri II. olim quidem scripti, nunc vero primum impressi.* In quibus sic illam synodum depingit, sic quicquid illic actum est, bona fide refert, ut qui legerit, interesse, & insulatos illos heroes disputantes, colloquentes, concionantesque coram videre se putet. Nec solum iucunda est historia, verum etiam utilis. Vixque aliud Concilium extat pari fide & diligentia descriptum. Lege felix. Cum multis aliis nunquam antebac impressis: quorum cognoscendum gratia ne te pigeat sequentem indicem aut epistolam percurrere. p. 302 seqq. Rarissima postea collectio titulo *Fasciculi rerum expetendarum & fugiendarum, Coloniae 1535.* in fol. edita fuit. In hac posteriore editione POGGII narratio de Hieronymo pragensi legitur fol. 152 seqq. Exstat etiam in *Historia & monumentis Joannis Hufs atque Hieronymi pragensis Confessorum Christi 1715.* in fol. Tom. II. pag. 532 seqq. in Joachim. Camerarii *Narratione historica de fratrum orthodoxorum ecclesiis, in Bohemia, Moravia & Polonia.* Heidelbergae typis voegelinianis 1605. in 8. p. 241 seqq. in Theodori Bezae *Iconibus*

nicam hoc prodit titulo: *Wie Hieronymus ein Anhänger Johannis Hufs durch das Costanz für ein Ketzer verurteilt und verurtheilt ist, und wie er sich zu sterben bereit machte* loci, anni, & typographi facto indicio, per Leonardum Bruni *epistola responsoria*, ad Poggium legitur in Joachimi Camerarii libr. cit. in *Epistolis* Leonard. Bruni L. III. Ep. V. edit. Laurent. Mehus p. 119 seqq. 4) *Epistola* Mediolanensis, ad Poggium, cum eius de laudibus Florentinorum. 5) *de laudibus* ad Borinium bononiensem. 6) *Epistola* normitae, ad Poggium, in qua se ex auctorum tueretur, quod paullo lascivius scripserit, & Poggium ad eandem respondit. *Vter praestantior fuerit Imperator Julius Scipio africanus, adversus Guarinum* qui priorem posteriori praetulerat. sequitur

Dialogus de infelicitate Principum, ac virum Thomam, quem seorsum ex bibliotheca, cum notis edidit Elias Ehingerus, Frankfurt. in 8. vid. Jacobi Bruckeri *Commentarii scriptis* Eliae Ehingeri, August. Vindelic.

Niceron I. cit. p. 146. *sont fort peu exactes, les fautes y sont sans nombre, & il n'est gueres possible de décider laquelle est la moins fautive.*

POGGII BRACCIOLINI, octo Pontificum roman. Secretarii, qui e Terra noua florentinae ditio-
nis oppido, prope Aretium originem duxit & annò
1459. aetatis anno LXXX. diem obiit supremum
Florentiae, vitam data, quod aiunt, opera descripse-
runt. Just. Chr. Thorschmidius in *dissert. de FRANCISCI POGGII florentini vita, & meritis in rem lit-
terariam, Vitemb. 1713. in 4.* Jo. Baptist. Recanati
in POGGII vita, quam praemisit POGGII *Historiae
florentinae nunc primum in lucem editae, notisque &
auctoris vita illustratae, Venet. 1715. in 4. form. ma-
ior. pag. I-XLVI. inserta postea POGGII Historia
florentina, cum Recanati vita fuit Thesauro antiqui-
tat. & Histor. Ital. Tom. IIX. P. I. Exstat etiam
vtraque in Ludou. Anton. Muratorii Scriptoribus re-
rum italic. Tom. XX. Mediolani 1731. col. 155 sqq.
Henr. Albert. de Sallengre in *vie du POGGE flo-
rentin, avec des memoires sur les Ouvrages du POGGE
& des corrections des fautes commises par divers au-
teurs sur le Chapitre du POGGE, in Memoires de lit-
terature Tom. I. P. I. pag. 1 sqq.* Mr. Jaques Len-
fant in libello cui titulus *Poggiana ou la vie & le ca-
ractère du POGGE florentin, Amsterd. 1720. II. Tom.
in 12.* Niceron in *Memoires Tom. VIIII. pag. 128
seqq.* Inuenitur etiam in *de Levensbeschryving van
beroemde en geleerde Mannen P. II. Num. VIIII. pag.
437 seqq.* *Leven van POGGIUS BRACCIOLINI.*
Conf. Jos. Simleri *Bibliotheca pag. 582.* Gerard. Jo.
Vossii *de Historic. latin. L. III. Cap. V. p. 502 seqq.*
Anton. Possleuini *Apparat. sac. Tom. III. p. 95 sqq.*
vbi lectores praeter alia monet, vt meminerint, pro-
hibitae esse in *indice romano POGGII facetas, cum
tamen reliqua eius scripta non prohibeantur.* Casi-
mir. Oudini *Commentar. de Scriptor. & scriptis ec-
cles. Tom. III. col. 2381 seqq.* Henr. Wharton *Ad-
pendix**

CCLV.

Opera ANTONII MANCINELLI, *veliterni*,
4. folior. 349.

In fine voluminis litteris gothicis exscripti, haec leguntur verba: *Opera ANTONII MANCINELLI veliterni in Grammaticam: quorum tituli in frontispicio huius libri, continentur finiunt feliciter. per Nicolaum Kesler caractere nitido & correctura exactissima Baileae elaborata Anno a partu virginis Millesimo quingentesimo primo (1501). Hisce verbis typographus scuta sua adposuit. Inveniuntur in hac collectione*

1) *Donatus melior, ad Quintum & Festum scriptus compositus 1487. quem librum saepius editum. Nic. Niceron in Memoires Tom. XLIX. in catalogo ANTONII MANCINELLI omisit.*

2) *Marci Catonis Carmen, de moribus per ANTONIUM MANCINELLUM ex depravato correctum. Idem a Nicerono non memoratum fuit.*

3) *de arte grammatica introductorius libellus.*

4) *Epitomata seu regulae constructionis ad Nicolaum Rubeum Patricium venetum 1492. Adhuc epistolae dedicatae laborum suorum catalogus. Nicolaus Rubeus noscat, quid ad annum usque 1492 auctororum eruditionem elaboraverit.*

5) *Summa declinationis, nominis variationem continens.*

6) *Thesaurus variae constructionis, Dominico Bonis augurio, iuris virisque doctore in gymnasium romano, recte dicatus an. 1499. quod illo auctore, & auspice ANTON. MANCINELLO tempore*

tēporis, iam per quatuor annos, in gymnasio romano profiteri licuerat.

7) *Spica siue arisla in grammaticam, siue libellus voluminum quatuor de declinatione, de generibus, de praeteritis, de supinis, carmine conscriptus, ad Jacobum Sutrinum iuris utriusque doctorem eximium, Episcopumque calacensem liberalissimum 1491. Initium facit Antonii illuminati de monte nouo, ad ANTON. MANCINELLVM epistola, scripta eodem anno kalend. sextilibus. vbi inter alia de Spica haec leguntur: Spicam percurri quae mihi frugifera visa est, ut nihil haecenus ad puerorum eruditionem (absit omnis liuor) compendiosius ac utilius editum intuear. Nihil namque mancum aut prauum: sed omnia dextima & rectissima supit. Abeat iam barbarus Alexander (Alexander de villa del'Aremoricus dolensis ex ordine Minorum) & barbaram cum sua barbarie repetat patriam. Et vere romanus ac elegans MANCINELLVS ubique vigeat & decantetur. Gratulor ingenio tuo perspicacissimo: quo latinus sermo illustratur. Gaudeo mihi & ceteris grammatices professoribus qui sine labore & fastidio, tua industria in tradendis artibus grammaticae erudimentis proficere poterimus &c.*

8) *Versilogus de syllabarum quantitate ad inclytum adolescentem Joannem Michaellem de Bonis auguriis, clarissimi viri Dominici filium Vebani quidem gymnasii doctoris summi.*

9) *Carmen de floribus nominum & verborum, Vrsino, vrsinae domus heroi clarissimo Episcopoque theanenli, ac gymnasii almae urbis rectori quam optimo dicatum 1489. Romae kalendis sextilibus.*

10) *Carmen de figuris & earum originatione ad J. V. regis Hungariae Bohemiaeque Oratorem. Causam, qua impulsus fuit, ut eius nomine libellum inscriberet, hisce versibus exposuit:*

Pannonias inter forma celeberrime Praesul
 Romano eloquio vel Cicerone prius
 Cum tibi sint dociles pueri clarique nepotes
 Pars quorum studiis erudienda meis
 Scripsimus haec valeant cultum quis nosse poema
 Quis veterum passim scripta referta notent
 Cultior bis etenim quaecumque oratio fiet
 Sive soluta mect sive notata modis
 Utque per ora virum possint audentius ire
 Nec fannas metuant auriculaeque sibi
 Eligo tutorem summa gravitate verendum
 Eligo quem procerum pectora sua tremunt
 Qui nulli ingenio, nulli virtute secundus
 Quo nullus toto gravior orbe manet.
 Hinc ad te properant nostri monumenta laboris
 Hinc velut ad numen missa libenter eunt
 Sumito parva licet minimo quoque minimo
 Sumito: sic voti spes tua tempus eat.

Epigrammati subicitur MANCINELLI epistola ad
 generosissimum adolescentem Michaelern Pannoniam
 qui sine dubio J. V. Oratoris filius fuit. Scripsit
 Romae Nonis sextil. 1489.

11) de virtute poetica ad bonum impellente libellus
 qui titulis quinquaginta absolutur, & excerpta tan-
 tummodo e veterum auctorum monumentis, in pri-
 mis poeticis ob oculos ponit. Epistola praefixa est
 ANTON. MANCINELLI ad artium & medicinarum
 doctorem eximium, philosophum item amplissimum An-
 tonium Petricam Kalend. Aug. 1486.

12) Vitae ANTONII MANCINELLI sylva. In-
 titulum statim, carminis argumentum ob oculos po-
 nit:

Quae mihi terra parens, qui me genuere parentes
 Cognomen fuerit qua ratione datum.

Quint

*Quae mihi iuncta thoro, quibus & comitatus alu-
mnis,*

Hinc studia, hinc mores Calliopea refer.

Vnius distichi epigrammate quod initio repositum fuit, hoc carmen ornauit Ascanius Quatrassus Sermonetanus. Recudendum carmen elegiacum ex editione romana 1502. in 4. haud ita pridem curauit Jo. Gerard. Meuschenius in *vitis summarum dignitate & eruditione virorum Coburg. 1735. in 4. Tom. I. p. 40* Iqq. De antiquioribus Syluae editionibus, & de gallica versione, quae à Lyon chez Louis Lanchart in 8. euulgata dicitur, vid. Nicéron l.cit. p. 327.

13) Laurentii Vallengis *Epitome portusque elegantiae per ANTONIVM MANCINELLVM ad amicorum filios*, Venetiis idib. Martiis 1492. Quatuor mensium laborem continuum, libro Laur. Vallae, *elegantiarum*, in epitomen redigendo se impendisse scribit.

14) *Lima decorationis in Vallam reuerendo aedis geminianae antistiti, diuique Marci canonico Nicolao Rubeo, Veneto, consecrata Venet. XIIX. Kal. Jul. 1497.*

15) *In rhetoricam Ciceronis novam, commentum, ad generosissimum adolescentem Hieronymum Omphredi Justinianum, Patritium venetum, Prothonotarium apostolicum, Archidiaconum concordiensem. Venetiis, IIX. idus Nouembr. 1493.*

16) *Scribendi orandique modus, ad Valerium Crispinum, iureconsultum eximium ciuemque veliternum quam optimum & generosum Venet. XVIII. Kal. Jun. 1493.*

17) *Vocum proprietates ex Donato, Aulo Gellio, Asconio Pediano, Macrobio, rhetoricis Ciceronis, musculanis quaestionibus, Vegetio de re militari, Capro, Pompeio Festo, Nonio Marcello, Tullio de*

natura deorum, de divinatione. Et Lactantio Firmiano. Et haec sunt omnia, quae in collectione satis rara reperiuntur. Habemus aliam editionem, in cuius fronte haec leguntur verba: *Opera ANTONII MANCINELLI Veliterni in Grammaticam quorundam titulis frontispicio huius libri continentur sive sunt selecta per Nicolaum Kester caractere nitido, Et correctum exactissima Basilee elaborata Anno a partu virginis Millesimo quingentesimo tertio (1503).* Posterior editio priori in omnibus ad nodum similis est, & per foliorum numero absolvitur, quare unam eandemque editionem, & in posteriore ultimum tantummodo folium recusum esse censemus.

ANTONIUS MANCINELLUS, veliternus, natus fuit anno 1552. Originem duxit e familia de Pombo, MANCINELLI autem cognomen, ab antiquo qui e levino erat, in posteros propagatum fuit. Hanc causam retulit, in *syllabo de vita sua* his verbis:

*Jam tibi cognomen dederit quae carissa, docem
Cum dederit primis ante Palembus avus
Dum Stephanus puer esset avus: lacumque lacum
Portus, accepit quod tibi nomen inest.
Tu dexter: notique tui; fraterque, paterque
Sed MANCINELLUS dicere sicut avus*

In patria, Sermoneti, Romae, Fani, Veneriis, aliisque Italiae locis, grammaticam in scholis professus est, multaque scripsit, quae ad grammaticam, veteresque auctores enucleandos spectant. In *syllabo de vita sua*, operum quae ad annum vsque 1492 a se emissa, hanc dedit notitiam.

*On d'ne cuncta modo refert am quaecunque superius
Ut studia, et mores, quae tibi Porca de lit.
Grammaticae in puerum docti docuere latini
Curat: fuerat maxima namque patri.*

*Qui rector custosque pius, venusinus ut olim
Expulit omne nefas, contulit omne decus.
Consilio cuius ciuilia iura petisti
Ad logicam vertit, post medicina, virum
At quoniam data sunt mortalibus omnia caelo
Pierides noluit reddere virgo tibi
Praeteritis igitur septem ter messibus aevi,
In patria doctor publicus eligeris.
Verborum regimen, variatio, schema, figurae
Thesaurus flores hic vigilata prius.
Gymnasium post Roma dedit, commenta Maronis,
Tum Satyri, hinc Flacci, versilogumque paris
Pomponi hortatu venetas deductus ad oras
Laurenti limam scribis, & inde modum.
Somnia quis maior declaras Scipio visus,
Rhetoriceque simul vel Ciceronis opus.
In patria speculum de moribus officiisque
Sermonumque decus scribitur, hortus item.
Lexicon, Emporium, diuersa epigrammata Persi
Solini, Aeneidos, glossaque fit Valeri.*

10 disticha posteriora in editione anni 1501. omis-
sunt, cum octo totius carminis posterioribus, qui-
s munia, quae gessit publica descripsit, & narratio-
m vitae suae ad annum 1502. perduxit. Legun-
: in Jo. Gerard. Meuschenii libro cit. p. 45. Quo
mpore, quoue mortis genere diem obierit supre-
mum, non constat. Legimus quidem in Flacii illyrici
atalogo testium veritatis Tom. II. L. XVIII. p. 903.
it. Simon. Goulartii, *Lugdun.* 1597. in 4. haec ta-
: De ANTONIO MANCINELLO, quidam ce-
ris vir hanc narrauit, *historiam*: MANCINEL-
s in solempni quodam festo Romae sub proceffione,
re solito, albo insidens equo, publice coram omni po-
lo elegantem habuit orationem, contra Alexandrum
atum Pontificem: ubi omnes Papistarum & Anti-
isti regni abusus, impios mores, spurcissimam vi-
n, inaudita scelera & scandala reprehendit ac
X x 4 valde

valde acriter in easdem abominaciones est inuectus: & in fine postquam perorauerat, orationem scriptam inter populum astantem sparsit. Commotus hac oratione Pontifex, illum cum prebendis, & utramque ei manum abscindi iussit. Sed conualescens ANTONIUS paulo post iterum in alio quodam festo, simili modo multo graviores & vehementiores habuit contra Pontificem orationem, qua ira accensus Alexander linguam ANTONIO exscindi curavit: quo dolore aggravatus, puer hic vir interit. Huius rei fides penes autorem *Conf. P. Baile Dictionaire, Tom. III. pag. 1895* seqq. ubi plures nominantur auctores, qui hoc commentum prodiderunt, quod Nicéron *l. cit. pag. 318* seqq. confutavit, qui, cum P. Baile, errorem forte ex nominis similitudine enatum esse existimat, cum nonnulli Italorum scriptores Hieronymo cuidam Mancioni, neapolitano, Caesaris Borgiae, Alexandri VI. filii iussu, linguam esse praescisam referant, propter quod ille adversus Borgiam aculeatis sermonibus usus fuerit. *Conf. Jo. Gerh. Meuschenii praefatio Tom. I. vitar. Summar. dignitate & eruditionum.* De ANTONIO MANCINELLO *conf. Joh. Simleri Bibliotheca p. 52. Jo. Alberti Fabricii Biblioth. med. & infim. Latinit. L. I. p. 333* seqq. qui cum Nicerono *l. cit. pag. 327.* varias opusculorum MANCINELLI editiones, & eorum collectiones quae nostra aetate oblivione sepultae iacent, enumerat. De commentario in Horatium alio tempore dicemus. Nonnulla etiam epigrammata inseruit Janus Gruterus *Delit. italorum poetarum Tom. II. p. 1* seqq. Quae Francisci Floridi Sabini de illo fuerit sententia, e loco, supra p. 482 ex eius *lectione* *fructu*. Lib. II. Cap. XXII. a nobis producta, colligi poterit.

CCLVI.

ocabularium PYLADE in 4. folior. 43.

Tituli verbis superimpositum est, inſigne typogra-
icum cum hiſce verbis : *Jo. Jacomo. e fratelli de*
gnano. Verſibus conſcripſit PYLADES vocabu-
rium, & praemiſſo carmine octo diſtichorum, nun-
pauit Scipioni Tertio, *Patricia brixiano, mercato-*
m conſuli aequiſſimo. Inſertum fuit carmen ab e-
minentiffimo Principe ANGELO MARIA Cardina-
Bibliothecario QVIRINO *Specimin. var. littera-*
r. brixienſ. P. II. pag. 10. Verſibus PYLADIſ,
hiicitur *commentarius* proſaicus, qui eundem habet
ctorem. Vtriuſque heic adiicimus ſpecimen ;

Abigo, Abactor, abactus

Expellens abigit; pecus & furatus abegit
Hinc furto pecus abripiens dicetur abactor
Inde magistratu pulſusque vocatur abactus.

bigere eſt expellere, quaſi extra agere ut abige muſ-
es a facie; abige capras a vitibus. Inde abacti di-
ntur, qui coacti depoſuerunt magistratum, & ab eo
pulſi ſunt; ut inquit Feſtus. Abigere etiam eſt
rto tollere, ut latrocinari; ſed de pecuariis tantum
imalibus, unde abactores dicuntur pecuariorum ani-
alium fures, quos Vlpianus & alii abigeos vocant.
hac ratione omne opusculum compoſitum eſt. Si-
dubiq prima eſt editio, quam eminentiſſ. QVIRI-
vs l. cit. *Brixiae per Jacobum Britannicum,* an-
1498. impreſſam eſſe ſcribit. Noſtrae, quam ad
anus habemus, editioni adiicitur Georgii Vallae de
thographia opusculum. In fine illius haec oculis
iiciuntur verba : PYLADAE vocabularium cum
usdem interpretamento, & Georgii Vallae de ortho-
aphia opusculum, quam accuratiſſime compilatum.

*Impressum Mediolani per Petrum Martirem de Mar-
regatus. Ad impensam Johannis Jacobi & Pe-
trum de Legnano Anno Domini M. CCCC.V. (1505)
Die X. Mai. Michaeli Mattaire, utraque editio
cognita fuit. Num plures existent editiones,
certo adfirmare non sustinemus: quodsi vero existat
illas, ut PYLADAE scripta omnia, oppido raras
& scriptorum silentio conicimus. Neque enim in
vocabularii a Josia Simlero, neque a Christiano
Schoettgenio, nec in recentissima *lexici eruditorum*
editione, mentio vlla facta fuit,*

CCLVII.

PYLADAE in Alexandrum de Villa Dei Annota-
tiones.

Alexandri de Villa Dei, aremorici, doctus, &
ordine Minorum, qui initio Seculi XIII. in
doctrinale puerorum, siue grammatica latina, et
sciano excerpta, & versibus leoninis composita, per
ccc. & amplius annos, in scholis pertractata, & semel
iterum, saepiusque typis exscripta fuerat, cum
PYLADAE BVCCAROVVS inepti hominis nugis per-
tus, illas confutare adgrederetur, & *adnotationum*
libellum, in eius *Doctrinale Brixiae ex officina Jo-
bi Br. armici* anno 1500. in lucem prodire audiret.
Vid. eminentissimi QVIRINI *Specim. variae literaturae*
brix. ed. P. II. p. 1599. ubi etiam epistola
PYLADAE dedicatoria, ad Heliam Capreolum, vir-
torem excellentem, & lunitemsem Praetorem inserta
fuit. Latroni quae nobis est, haecce verba in ea
adposita sunt: *Impressum Mediolani per Joannem de
gelum Schaezenreter, Anno dni. M. CCCC. II. (1502)
die II. mensis Decembris. Michaeli Mattaire editum
non innotuisse videtur.* De Alexandro de Villa Dei

vid. Jos. Simleri *Biblintheca* p. 25. Anton. Posseuini *Apparat. sac.* Tom. I. p. 45. Casim. Oudini *Commentar. de Scriptor. & scriptis eccles.* Tom. III. col. 154 sqq. Christophor. Hendreich *Pandectae* brandeb. p. 108. Polycarp. Leyseri *Historia poetarum medii aevi* p. 767 sqq. *Giornale de' letterati d'Italia* Tom. XXIII. p. 270 sqq. vbi memorantur Alexandri *vita*, & *emendatio*, ac *supplementum doctrinalis*, a Pontico Virunio, conscriptum. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. I. p. 177 sqq. Eminentiss. Principis QVIRINI l. cit. vbi etiam aliorum virorum doctorum, Gregor. Lil. Gyraldi, & Joan. Despauterii, qui edita *grammatica* meliore, *doctrinale* e scholis expulit, de Alexandri ineptiis, exponuntur sententiae.

CCLIIX.

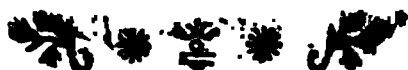
PYLADAE Brixiani Carmen scolasticum. in 4. folior. 38.

Opus, quod omnem grammaticam, metro adstrictam exhibet, ideo PYLADES, in praefatione ad lectorem, *carmen scholasticum* adpellari ait, quod in scholis doceri legique debeat. Editio, qua utimur, talia, coronidis loco, adposita habet: *Impressum Mediolani per Magistrum Petrum Martirem de Mantagatiis Ad Impensas: Filiorum Quondam Domini Joannis de Legnano. Anno Domini. M. CCCC II. (1502) Die XXII. Mensis Octobris.* In titulo Filiorum Joannis de Legnano insignia, conspiciuntur. Illam ad editionem tertiam *brixensem*, XV. Kal. Sept. 1498. per Jacobum Britannicum, impressam, esse exscriptam, non solum epigramma docet, quod in fronte conspicitur, *ad generosum magnificumque veneti nominis*

*dum in utero conceptum foetum :
educens : quid nisi abivrium potui
netus in ortu ipsa : neque lotum n
buc : primas vagitus edere incipiam
mam : ad immaturam virilitatem
Nunc autem & prouectior : & suo
exit. &c. Epigramma ad Joannem I
eminentiss. QYRINVS I. cit. adtu
tione non adparet. Tale autem e
nem ad lectores sequitur :*

Ad Lectores PVLADE

*Non in hoc casum : genus : atq
Et cum prasteritis verba supina
Cernitur hoc residens epopoeia culta
Plura quid exoptas Pallada nost
Non hic teutonica prelatum guttes
Barbara nec larijs verba coacta
Non vana inspicias : & non disc
Quaeque virum induci dediticiss
Quarta sit & cernes non syllaba qu
Vix paucos recte condere lege ped
Cia duo mibi : Cetera nulli meo*

*Hunc iuvenes : puerique parent : qui discere vera
Grammata Rhomulidum Ceropidumque (Cecro-
pidum) petunt.*

*Hoc quoque discipulos ludi exercere magistri
Pertesi longo tempore barbariem :*

Non grauis impensa est, argenti proferet illum

Nun capidus nummis bibliopoladecem.

In calce operis hi leguntur versiculi :

Ad Lectorem PYLADES

Lector candide ne meum libellum

Hunc spernas rogo dum scholasticorum

Non sit pessimus hic tibi librorum

Verum si magis utilis videtur

Prisca barbarie, politiorque

Id quod iudicio tuo relictum est :

Hoc pacto tamen : ut soluta noscat

Omni lege elementa : syllabasque

Solas carminis exuisse normam :

Dum mens altius explicat volatus :

Hunc amplectitor : & meos labores

Toto pectore : si libet : faueto.

*Ex ultima recognitione auctoris, opusculum Mediolani
539. in 4. prodiisse, testatur Josias Simlerus in
Biblioth. p. 592.*

PYLADAE Genealogia, in 4. fol. 30.

Antiquiores operis editiones, in ipsa Italia, quae prodierunt, rarissimas esse, ex eo conicimus, quod eminentissimus QVIRINVS non aliam habuerit, quam quae duabus Hesiodi editionibus, in Germaniae typis exscriptis, nimirum *basileensibus optimarum birckmannianae* adiectae fuerant. Habemus Hesiodi editionem graecolatina, ex officina *voegeliana*, sine loci & anni indicio, in 8. emissam, cui praeter Hesiodi opera & dies a Nicolao Valla, *Scutum Herculis* a Joanne Ramo de Gnes, & *Theogoniam* a Bonum Mombrith, latino carmine redditam, PYLADAE etiam *Theogonia* accessit. Editioni in Italia divulgatae quae iam ante oculos versatur, neque loci, neque typographi, nec temporis indicium adpositum est, illam autem *Mediolani suntibus filiorum Joannis de Legnano* in lucem exiisse, initio Seculi XVI. veterum bibliopolarum docet insigne, tituli verba adpositum. Haud vero satis accurate mihi agere videtur, qui hoc PYLADAE opus, *Theogoniae*, quam Hesiodus conscripsit, versionem nominant. In quinque enim carmen libros diuisum, *Theogonia* Hesiodi non solum multo prolivius est, sed ipse PYLADAE in eo. Libri I. praeter alios auctores, qui historiam veterem mythicam, litteris consignarunt, Diodori Siculi, & Joannis Boccacii de Certaldo libris, se vsum fuisse adfirmat:

Carmine concipimus geneas cantare Deorum

Quos pia gentiles turba vocare solet.

Quoniam quisque patre: & qua sit genitricis creatu

Forsitan & clarum siquid in orbe dedit.

In quibus Aescraei pars est non ultima vatis:

Multa etiam Sículus quas Diodorus agit.

*Quidquid & aggestis quondam Certaldus in unum
Aut veteres scriptis, nos docuere suis.*

is suum PYLADES nuncupavit Lucae Tertio Pa-
iorum Brixiae splendori, & Maecenati suo, hoc epi-
nmate:

*Tertie cura poli: Musarum gloria Luca
Carminum diuorum suscipe quaeso genus
Quod PYLADES nuper fictum tibi dedicat uni
Dum sibi praesidii te satis esse putat.*

*Nil habuit maius, quo te lux maxima vatum
Munere deuotus posset adire cliens.*

*Quidquid nam inconstans homini fors addit: &
aufert:*

*Argenti: & rerum: possidet ille nihil:
Contentus casule & modici possessor agelli:
Si modo vix tenuis suppetat ore cibus.
Hunc tu iudicio postquam graniore libellum
Terferis: in populum, si volet: ire iube.*

inf. de hoc opere Jo. Alb. Fabricii *Bibliothec. graec.*
II. Cap. IIX. p. 384. Christ. Schoertgenii *Continuat.*
blioth. Fabric. *med. & infim. Latinit.* L. XVI. p. 63.
f. Simleri *Biblioth.* p. 105. Eminentiss. QVIRINI
ecimen Litteratur. brixienf. P. II. p. 296 sqq.

PYLADES BVCCARDVS, qui a nonnullis minus
accurate Burchardus PYLADES adpellari solet, bri-
ensis, criticus, grammaticus, & poeta non incele-
bris, patriam suam, exeunte seculo XV. & initio se-
culi XVI. illustrauit. Inter eos viros obtinet locum,
ui, si corporis formositatem, membrorumque con-
nuitatem spectaueris, naturam non satis fautricem
expertum fuerunt. De Plauti in primis *comediis*, ut
eminentiss. QVIRINVS P. I. *Specimin. variae litteratur.*
rixienf. p. I sqq. testatur, praecclare meritis fuit, qua-
rum

rum XIII. correxit, quinque exposuit, & a ter mille
& amplius erroribus liberauit, quibus illas Georgius
Merula alexandrinus statienensis, Eusebius Scutariorum
vercellensis, Joannes Baptista bononiensis, & Bernar-
dus Saracenus venetus, euulgatis Plauti editionibus
& scriptis in eum commentariis inquinauerant. Cum
autem PYLADES nouam editionem meditaretur,
mors illum a suscepto negotio, desistere coegit. Sed
suscepit in se editionis curam, rogatu & amicitia
PYLADES, permotus Joannes Britannicus, illamque
in lucem exire iussit, *Brixiae apud* typographum sibi
cognominem *Jacobum Britannicum* 1506. in fol. Qui
ratione postea PYLADES a Thadaeo Vgoletto, flo-
rentino, qui Georgium Merulum praeceptorem de-
fenderat, impugnatus fuerit, in editione Plauti,
quam curauit Lucas Panetius, olchinensis canonicus,
Parmae 1510. & *Venetis* 1518. in fol. pluribus ver-
bis exposuit eminentissimus QVIRINVS libr. saepius
laudato P. I. p. 29 sqq. Conf. die *Merkwürdigkeiten der*
königl. Biblioth. zu Dresden Tom. I. p. 93 sqq. ubi
Fridericus Taubmanhus, vehementer adnotationibus
manuscriptis, quae in Bibliotheca regia, Dresdae
adseruantur, in PYLADEM inuectus memoratur.
Opera PYLADAE, seu ut illum perperam vocat, Py-
laetis, *Mediolani, ex officina Joan. Mariae de Ferraris*
1512. in 4. prodiisse, testatur Joan. Nicol. Weisk-
gen in *Catalog. librorum impressorum, in bibliothecis*
S. Joannis hierosolymitani, Argentorati adseruati-
rum p. 34.

CCLX.

oc in Volumine hec continentur **LAVRENTII VALLENSIS** Elegantie de lingua latina. **RENTII VALLENSIS** de Pronomine Sui ad nem Tortelium (Tortellium). **LAVRENTII LENSIS** Lima quedam per Antonium Manlum. in fol. folior. 85.

Hisce verbis in titulo adpositum est, scutum coronatum, in quo conspicitur felis, quae glirem torat, his adscriptis litteris J. B. S. quibus typophi Joannis Baptistae Sessae, sine dubio, indicanomen. Impressit ille librum, quod eius subscripto docet, in fine libri conspicua: Venetiis *annini M. CCCC. XCIX. (1499) Die IIX. Februarii.* eterea in fine libri, aliud insigne typographicum enitur, quod easdem litteras initiales refert. Sacime quidem **LAVRENTII VALLAE** libri, qui hoc volumine reperiuntur, in lucem editi fuerunt, quod insignem testatur adplausum, quo exceuerunt, editiones tamen seculo XV. exscriptae, in primis se commendant raritate, omnes.

Elegantiarum libros sex dicavit, Joanni Tortello, arretino, *Cubiculario apostolico, theologo fadissimo.* Prima omnium editio prodierat *Romae* VI. in fol. vid. Michael. Maittaire *Annal. typoph.* Tom.I. p. 308. qui editionem rarissimam, per alricum Gallum, impressam esse existimat. Rariorem illam aequat, editio *veneta* eiusdem anni per *olaum Jenson* in fol. excusa. vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* l. cit. p. 304. Reliquae editiones in Christ. Schoettgenii *Continuat. Biblioth. Fa. med. & infim. Latinit.* L. XX. p. 787 sqq. In *Colone omnium operum LAVRENTII VALLAE* *ricpetrina Basil.* 1540. quam alio tempore describemus,
m. l. Y y bemus,

olim in Germani: fuisse repertos; qu
 litteris fugientibus & fatiscentibus
 tum iudiciis tandem fuisse, Asconii
 Idem fere retulit Aldus Manucius
 ad Marcum Musurum *de orthographi*
 Statio, a se edito subiunxit, scribi
 mae, quum Domitium (Domit. Ca
 res intellexisse, LAURENTIUM V
 partem elegantiarum suarum accep
 Quintiliani libris XII. elegantiarum
 nomine Asconii Pediani, se eo t
 or Gallia expectare, ibidem addidi
 Jo. Vossius *de Hist. latin.* L. I. C
 sqq. Bernard. de la Monnoye *Re*
gement des Savans d'Adrien Baillet
 p. 70 sqq. P. Baile *Dictionaire* Tom
 (L). Arnold. Drakenborch *praefat.*
 Livii, *Lugd. Batav. & Amstelæd.*
 De controuersia, inter Andream .
 scum Floridum Sabinum, & Jacob
 veteram Jureconsultorum latinita
 rent, Valla in *praefat.* L. III. *Elegan*
 dihus extulerat, capitibus autem X.
 321

Libellus de reciprocatione sui & suus, a LAVRENTIO VALLA, eiusdem Joannis Tortellii, arretini, nomine inscriptus fuit. Reperitur iam *elegantiarum libris* adiectus in editione *veneta* 1471. & in collectione *operum VALLAE*; modo memorata p. 235-249. In nostra editione in libelli fine hoc legitur epigramma:

Calphurnius Antonio Pasqualino de Sancto
Germano Campaniae S.

*Restituit quondam patriae vexilla Camillus:
Et raptas Gallis solus ademit opes.*

*Rettulit eloquium nostro LAVRENTIVS aeuo:
Et capitolinae contulit arcis opem.*

Barbara cuncta iacent: sunt hoc & vindice pulsi.

Quicunque a gotthis signa relicta colunt.

Quo tibi debebit semper studiosa iuventus

Campani Antoni gloria magna soli

Nanque tua impensa totum vulgatur in orbem

VALLENSIS notus qui fuit ante magis.

Tertium in collectione occupat locum LAVRENTII VALLENSIS *lima quaedam*, per Antonium Mancinellum, veliternum, ad reuerendum aedis geminianae Antistitem, diuique Marci Canonicum, Nicolaum Rubeum, Patricium venetum, omnium bonarum artium & virtutis cultorem. Excipit Mancinelli *limam*

Tabula in VALLAE libros elegantiarum alphabeti ordine disposita.

Vid. de LAVRENTIO VALLA patricio Romano, & S. Joannis lateranensis Canonico, litterarum elegantiorum, in Italia, instauratore, Gerard. Joann. Vossius de *Historic. latinis* Lib. III. Cap. VII. pag. 528. Barthol. Facius de *viris illustribus* pag. 23. Adr. Baillet in *Jugemens des Savans* loc. cit. & Tom. II. P. I. pag. 348 seqq. Tom. II. P. III. p. 293 seqq. Christ. Schoettgenius in *Continuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Lat.*

tinit. L. XX. p. 787 seqq. Reliquis autem in-
 ponenda LAVR. VALLAE vita praeripu-
 palmam Joann. Antonius Vigerinus Abbas in
 LAVRENT. VALLAE, quod e codice v-
 no in lucem edidit Dominicus Georgius N. III.
 pendicis *Monumentorum*, quae *disquisitioni de*
lai V. Pont. Max. erga litteras, & litteratos
 pag. 204 seqq. adiecit. P. Baile in *Dictionaire*
 III. pag. 2790 seqq. Arnoldus Drackenbor-
 vita LAVRENTII VALLAE, quam p-
 tioni ad Tom. VII. Liuii inseruit, & comp-
 anonymus *de Levensbeschryving van geleerde*
roemde Maanen, qui P. II. pag. 577 seqq. ex
Leven van LAVRENS VALLA. Ob
 tem, cuius erat studiosissimus, iusto liberius
 tam, Pontificis, aliorumque virorum, in sum-
 gnitate constitutorum, sibi contraxit odium,
 Baile l. cit. not. (D). Inter viros doctos etia-
 venti fuerunt, qui illum peterent inuectiuis,
 casione quavis oblata, perstringerent. Principe-
 ter eiusmodi aemulos LAVR. VALLAE
 hent locum, Antonius Panormita, Benedictus
 randus, Antonius raudensis, & quos iam nom-
 mus Poggius Bracciolinus, & Bartholom. F
 Poggius sane ob voces quasdam, quae LAVR-
 TIO VALLENSI, in eius *epistolis* displicent
quinque orationes conscripsit *inuectivas*, iniur-
 conuiciis plenissimas. In omni fere pagina oc-
bestia, latrator furibundus, insanus, conuiciato-
mens, haereticus, monstrum &c. Quatuor tan-
 modo eiusmodi *orationes* impressae fuerunt,
 reperiuntur in Poggii *Operibus* fol. 71 b. seqq.
argentinenf. 1513. in 4. & in editione *ex colla-*
emendatorum exemplarium recognita, per He-
 Bebelium *Basil. ex officin. henrici petri* 1538. in
 p. 188 seqq. Quinta lucem nondum vidit, sed
 tantum exstitit in Bibliotheca Justi Fontanini,
Niceron Memoires Tom. VIII. p. 150 seqq. (

Jaques Lenfant Poggiana, *ou la vie de Pogge Florentin* pag. 212. & quae ad illum locum scripsit Giovambattista Recanati in *Osservazioni critiche ed apologetiche sopra il libro del Sigr. Jacopo Lenfant intitolato Poggiana* p. 108 seqq. De controuersia, leui ex causa, cum Barthol. Facio exorta, insignique animorum contentione agitata, vid. V. Cl. Laurentius Mehus, in *vita Barthol. Facii*, quam praemisit Facii *de viris illustribus* libro, p. XXV. seqq. Exstant Facii *inuestigae* in LAVRENT. VALLAM in *Miscellaneo di varie operette* Tom. VII. Venez. 1743. in 12. pag. 331 seqq. Qua ratione vero LAVRENTIVS VALLA his, & aliis suis aduersariis responderit, vid. in *Dictionaire de Mr. Baile* l. cit. p. 2790 seqq. not. (c) & in Arnold. Drackenborch *vita LAVR. VALLAE* l. cit. passim. Illum anno 1457. aetatis anno quinquagesimo, diem obiisse supremum praeter alios testantur Paull. Jovius in *Elogiis Doctor. viror.* p. 18. Arnold. Drakenborch l. cit. p. XXVIII. & Mr. de la Monnoye in *Remarques sur les Jugemens des Savans d'Adrien Baillet* Tom. II. P. I. p. 349. quamvis alii, qui sententiam suam tuentur, inscriptione sepulcrali, quae, in templo S. Joannis lateranensis, romano, legitur, annum 1465. illi fuisse emortualem contendunt.

CCLXI.

In presenti libro continentur Libri sex *Elegantiarum LAVRENTII VALLENSIS Oratoris Clarissimi. Tractatus de reciprocatione Sui & Suus eiusdem ad Johannem Tortellium cubicuarium apostolicum. Inuestiua in errores Antiochii Raudensis. LAVRENTII VALLENSIS*
Yy 3
de

de libero arbitrio dialogus ad Garsiam Illerdensen
Episcopum.

P. Paulus Senilis cunctis bonarum litterarum
cultoribus S. P. D.

Rhetora quisquis amas: vates linguamue lati-
nam:

LAVRENTI hoc VALLE perlege semper
opus,

Nanque docet verum: quo sunt sermone lo-
cuti

Tullius heroicum virgiliusque pater

Et docet: ut fuerint variis erroribus vsi

Multi: quos doctos inscia turba putat.

Hunc igitur legito iuuenis studiose: senexque!

Si recte queris verba latina loqui:

in fol. form. minor. folior. 124.

Et antiquitate & raritate hic codex superior
superat. Vidimus illius exemplar, caractere li-
terarum gothico admodum inconcinno, exscriptum
in Bibliotheca scholae prouincialis portensis pu-
blica. Manu illi adscripta erant haec verba *Li-
ber sancte Marie virginis in porta. hunc frater ba-
thazar suo prouiso anno domini 1485. comparauit*
Typographus autem talia in fine codicis subiecit
LAVRENTII VALLENSIS oratoris digne-
tissimi: ornatissimas de libero arbitrio dialogus
per Johannem Koelhoff de Lubeck Ciacin Coloniae
accuratissime impressus Anno gr̃e. M. CCCC. LXXII.
(1482) die vero XIX. mensis Maii feliciter ex-
cit. Editionem, ad illam, quam curauit, qui in ti-
tulo nominatur, Paullus Senilis, Paris. 1476 ex-
scriptam esse, ex eius epistola ad Joannem Hevra
de Lapide, & huius ad Paullum Senilem christi-
anum.

nissimi Francorum regis Secretarium responsoria
 colligimus. Vtraque initio statim voluminis repo-
 sita est. Paulli Senilis epistola talis est: *Cum his*
proximis diebus mecum ageres vir humanitate, litte-
risque excellens ut clarissimi viri LAVRENTII
VALLE quem merito latine lingue restauratorem
 dixerim: elegantias castigarem librariorum vitio cor-
 ruptissimas: recepi tandem me id esse facturum. Non
 quod ego me tanto uneri parem esse crediderim (quip-
 pe quod vix doctissimi homines ferre queant) sed quod
 tantum tua apud me autoritas valet. ut fatear, ni-
 bil a me tibi posse sine maxima ingratitude dene-
 gari. Est profecto res ista & digna, & pernecessa-
 ria: sed que doctum virum & ociosum postulat: Quo-
 rum mihi neutrum adesse tu optimus testis es. Nam
 & magnorum principum aule non ex iuperitis litte-
 ratos, sed ex litteratis iuperitos facere consueverunt.
 Et hec procellosa tempora non chartam, aut calamum,
 sed equos sibi gladiumque deposcunt: Accedit etiam
 ad has difficultates: quod ego in hanc urbem me fur-
 tim (ut ita dixerim) ob comparanda mihi quedam ne-
 cessaria surripui, regem versus ilico rediturus. Inter
 has tamen tantas loci temporisque angustias gessi tibi
 morem: ut potui melius, & LAVRENTIVM nostrum
 non me ausim dicere emendasse: sed celerrime percur-
 rissè & quidem stomachabundum: tum quia non lati-
 ni viri: qualis ipse fuit, sed legere barbari hominis
 scripta videbar: tum quia molestissimum mihi erat:
 ad emendandos pro tenui ingeniolo meo tot librario-
 rum errores omnino mihi otium denegari. Tuum igi-
 tur nunc officium est, ut posteaquam ego te iubente
 hoc negotium: quod supra meas vires esse intelligo:
 aggressus sum: tu optima lima tua: tuoque grauissi-
 mo iudicio persequaris plurima: que adhuc corrigen-
 da supersunt: ut ego agellum hunc spinis lapidibus lo-
 lioque mundasse, ac sarculo coluisse: tu vero plantis &
 variorum florum genere exornasse iudicaris. Postulat
 hoc a te studiosorum iuuenum cetus: quibus hic liber
 maxi-

maxime utilitati futurus est: postulat LAVRENTIVS noster: qui cum ad extirpandam ab hominibus nostris hanc suo aureo libro barbariem incredibiles pen- labores vigilasque subierit: committendum non est ut nostra culpa ipse fuisse barbarus videatur. Postulat denique Senilis tui honor: in quem multos impetum facturos esse non dubito: presertim in hac prestatissima urbe Laterici ubi nonnullos esse audio, qui Ciceronis latinæ lingue omnium iudicio parentis scripta castigent. Quæ res certe non mediocri mihi voluptas est. Nam si forte ad me reprehendendum gravissimos censores isti descenderint: Ego ad Ciceronem confugiam: ut quo ipse olim urbem Rhomam a Carthagine eodem nunc se meque ab istorum morsibus ense defendat, Vale.

Respondit Paulo Senili, & illi gratias, ob librum transmissum egit, Joannes de Lapide, epistola, in qua inter alia, hæc digna nobis visa fuerunt, quæ heic adscribantur: - - - Utinam ea sit aliquando facultas: quo pro mea voluntate gratum tibi facere possim: qui mox a me rogatus, tam frugiferum laborem suscepisti: susceptum quoque consummasti. Neque sane quicquam reliqui fuit a me repertum: a quo vel minutissimam scabram, obtusa mea lima (quam deceps amore operanti dixisti) possem excerpere. Sed ne hærentianum iudem agrum tantum (ut scribis) spinis, lapidibus, lolique mundasti, & sarculi coluisti: verum etiam (quod incassum mihi reliquum esse voluisti) plantis & varii florum genere, plurimum exornasti. hæc enim a me tantum exbuissent: quantum uni tibi maxime sum in mori. Non enim ego (ut tu) in latio: sed alias in germania. alias parthi: in nudo quodam, & barbaro pene sermone florem ætatis consumpsi neque tam orationibus hic atque illic, quam philosophis theologiisque me addixi: in dies quæ magisque addico. ut me vix quodam si possem quod mones: LAVRENTIO tuo licet temporis punctum impertiri. Bene itaque mecum egisti: qui usque adeo politum LAVRENTIVM redastisti.

: ut non a me: sed ne a se quidem, si viueret: ex-
ior reddi posset. Obsequar tamen vniuersis tuis ope-
ra maxima potero. morem secutus quorundam fa-
miliarium, qui magna cum nequeant, in minimis quod-
num ipsi habent libenter pollicentur, ac faciunt.
centianum siquidem opus non solum singulis capituli-
notari: sed vnum (etiam vocabulum) quodque per
beti seriem in tabule modum distribui quo quisque
: quod sibi volet vocabulum, sine labore desumere.
res si forte cuiquam fuerit commoditati: non is
gratias habeat: at vero tibi quam maximas & agat
ferat: qui me tuo beneficio, tuisque litteris ut ope-
reddam LAURENTIO prestarem, obstrinxisti.
ergo nihil habeat hic noster LAURENTIVS quod
merito tibi sit tribuendum, quem barbarorum faucibus
eripuisti: quem saucium restaurasti, quem ad vni-
uersum politum nitidumque prodire iussisti, quem denique
colorum membrorum, officiis distinctum, in nostrorum
inueni, & omnis posteritatis usum longe lateque man-
eat. Vale meque amo tui quidem amantissimum.
tus Sorbone scriptum Anno Domini Millesimo
dringentesimo Septuagesimo Sexto (1476) vicesima
ia die mensis Septembris. A Michael. Maittaire
ae editionis parisiensis, neque coloniensis mentio
fuit. Praeter duplicem indicem, alterum mate-
rum, alterum vocabulorum, quae in elegantiarum
s occurrunt, & ipsos elegantiarum libros, vna cum
llo de reciprocatione sui & suis, in hac collectione
ant Inuectiva in errores Antonii raudensis. An-
tus Harena raudensis, siue, ut a Philippo Picinel-
idem nominatur, in *Ateneo de' Letterati* milanesi,
mo 1670. in 4. p. 48. Antonius Rho, mediola-
sis, ex ordine Minorum, & ex familiaribus LAUREN-
TII VALLAE fuerat. Cum vero is, commentum
um de imitatione, a se conscriptum, VALLAE,
squam ederetur, ad legendum obtulisset, hic au-
quaedam in eo, a se primum inuenta, depre-
disset, quae Antonius, a VALLAE discipulis re-
m. I. Zz sciue-

14
 sciverat, & iam pro suis venditabat, VALLA indigna-
 bundus, ea quae sua erant, iterum sibi vindicavit, ele-
 gantiarum libris inseruit, & hac ratione assiduo illi
 occasionem dedit. Nam cum hunc deinde raudensis
 librum, post suos elegantiarum libros, in lucem emis-
 sum, & Mediolano ad regem Alphonsum, qui tum
 Baroli degebat, dono missum intellexisset, Joannes
 Alzinae rogatu eum perlegisset, & non tantum quae
 furto sibi sublata esse, antea auctori indicauerat. reli-
 quis immixta, verum se etiam ab hoc impudentissimo
 plagiaro, in ultimum litterarii ludii locum, dicta-
 torio supercilio relegatum vidisset, indignatione
 census, hanc *inuestigam*, siue *adnotationum* in erro-
 res Antonii raudensis, quos plurimos admiserat, co-
 scripsit libellum. Dicitur illum Joanni Lucinae, &
 Alphonsi regis Secretario; Praefatio ad Joannem Lu-
 cinam, & initium ipsius *inuestigae*, in hoc nostro ex-
 emplari deest, quod verbis: *A. Ab. Abs praeposita*
sunt, inchoatur. Conf. de hac controuersia LA-
 VRENT. VALLAE praefat. in libr. II. *Elegantiarum*
Operib. pag. 42. & praefat. ad Joan. Lucinum p.
 390. Adr. Bailler *Jugemens des Savans* Tom. II.
 P. I. pag. 352. Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca* med.
 & infim. Latinit. Lib. I. pag. 342. Arnol. Dr.
 kenborch *vita* LA VRENT. VALLAE pag. III
 seqq.

De libero arbitrio *dialogus*, in quo, ea confute
 adgressus est, quae de arbitrii libertate, Boetius
 L. V. de consolatione philosophiae scripserat. Prae-
 mittitur dialogo praefatio ad Garliam episcopum Pa-
 densem. In Operibus VALLAE legitur p. 999.
 Arnoldus Drakenborch l. cit. pag. II. opusculum
 LAURENTIO VALLA, in secessu neapolitano,
 scriptum esse existimat.

Omni collectioni, in secunda ultimi foli
 na, finem imponunt *Al.que abbreviationes*
 notata more, quae plurimum in authenticis lib

duntur. quas quidem ut scire pretium & necessarium est, sic ignorare turpissimum.

Obscurum inter viros doctos Paulli Senilis nomen est, omnisque opera nostra, quam euoluendis ideo scriptoribus impendimus, vana atque irrita fuit.

Joannes de Lapide, siue Lapidanus, siue von Stein, patria Germanus, ordine carthusianus, Doctorque parisiensis, & Joannis Reuchlini praeceptor fuit, seculoque potissimum XV. exeunte, multis scriptis editis inclaruit. Cum eodem tempore, duae philosophorum scholasticorum erirentur in academia parisiensi sectae, quarum altera *Nominalium*, altera *Realium* insigniebatur cognomine, a posteriorum ille partibus stetit, primusque fuit, qui eorum doctrinam, in academiam basileensem, e Gallia intulit. Vid. Jo. Trithemius *de Scriptor. eccles.* Cap. DCCCXCIII. pag. 213. ubi illum elogio *viri in diuinis scripturis eruditissimi & secularis litteraturae non ignari, ingenio excellentis, eloquio disertis, vita & conuersatione praeclari* ornauit. Conf. Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 389. Anton. Posseuini *Apparat. sacer* Tom. II. pag. 210. Jo. Albert. Fabricii *Bibliotheca med. & infim. Latinit.* Lib. XI. pag. 718 seqq. Jacob. Bruckeri *Fragen aus der philosophischen Historie* Tom. V. pag. 1325. Jo. Henric. Maii *vita Joannis Reuchlini, Francof. & Spira* 1687. in 8. p. 152.

CCLXII.

J O A N N I S T O R T E L I I *Aretini* orthographia.
J O A N N I S T O R T E L I I Lima quaedam per
G E O R G I V M V A L L A M in tractatum de orthographia, in fol. folior. 187.

Editio libri, quam tunc temporis nondum videramus, a nobis iam adducta fuit, in *Analektis litterariis* p. 36. Curavit illam Pirrhus Pincius, mantuanus, qui, ut in epistola dedicatoria, ad magnificum ac equitem splendidissimum Franciscum Capellum, patricium Venetum, refert, precibus studiosissimorum & ornatissimorum iuuenum, qui in JOANNIS TORTELLI lectione assidui erant, multaque in illo opere lituris potius, quam studio digna, inter studendum sibi occurrisset, aiebant, permotus, operi succurrere non dubitavit, quod ob impressorum negligentiam, arque imperitiam, in tenebris, vilescere iam coeperat. Impressoriae vero tantum artis errores se recognovisse profiteretur, non auctoris, quem tamen censet alias optime recognitum, ac summam manum ad vnguem perpassum. Emendatissimum autem impressoribus, se dedisse exemplar affirmat, lectoremque rogat, quod si fecus eveniret, non illi, sed ipsis adscribatur, quos manuam celestitate falli saepe, probe sciat. Ipse TORTELLI, aeternus, Commentarios suos grammaticos de *orthographia dictionum, & graecis tractatam*, nomine inscripsit Nicolai V. Pontificis romani. Perduxit autem opus, in quo *nomina litteraria antiquitatem, & orthographiae rationem, cum opportunis hystoriis pro poetarum declaratione, connectere studuerat*, cum antea inchoatum, ob alia vero negotia, ac sic a relictum, ad finem, cum apud Alatrium, (A'ar') Campaniae oppidum, ex aeris romani molestia cessasset. *Ce Livre est divise, dit Nicéron in Mémoires Tom. XXV. p. 302. en deux parties, dont la première qui est fort courte contient quelques chapitres sur l'invention, le nombre, la figure, la prononciation & l'assemblage des lettres de l'Alphabet. La seconde est fort longue, contient un catalogue alphabétique des mots latins, la plupart tirés du grec, dequels l'auteur enseigne ou tâche d'enseigner l'Orthographe* Conrad. Samuel Schurtzschius in *introductione* a n. l.

tiam Scriptorum P. II. p. 295. JOANNEM TORTELLIVM, bono elegantique ingenio praeditum, hoc doctrinae monumento, quo rectam scribendi rationem, altissimis quasi tenebris obrutam, denuo protraxit in lucem, ab obliuione hominum se vindicasse, scribit. De variis operis editionibus vid. *Analeſta litteraria de libris rarioribus* l. cit.

Quod ad GEORGII VALLAE opusculum adinet, orthographicum, cuius in titulo codicis mentio facta fuit, illud perbreue est; Dicauit illud VALLA *magnifico adolescenti* Antonio Simonetae, qui *aſſiduus vucibus*, efflagitauerat, vt VALLA de ratione scribendi, qua poſſet breuitate, multa ſimul ad illum contexeret. Omne opusculum ſex abſoluitur foliis. In ſine illius, haec leguntur verba: *Impreſſum Venetiis, per Joannem de Tridino alias Tacuinus. Regnante inclito Principe Auguſtinus (Auguſtino) Barbadico. Anno ab incarnatione. M. CCC. LXXXV. Die vero XVIII. menſis Decembris.* Hiſce verbis Typographus ſua adpoſuit inſignia, adſcriptis litteris Z. T. Conf. Michaelis Maittaire *Annal. Typogr.* Tom. I. p. 591. Vid. de GEORGIO VALLA, placentino, medico, & humaniorum litterarum Venetiis profeſſore Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P. I. p. 422. Tom. II. P. III. p. 324. Chriſt. Schoetrgenii *Continuat. Biblioth. Fabric. med. & inſim. Latinit.* L. XX. p. 785 ſqq. P. Baile *Diſtionaire* Tom. III. p. 2793. ſqq.

Scriptores, qui de JOANNE TORTELLIO aretino, cominentati fuerunt, adduximus iam in *Analeſtis* l. cit. Illis accenſeri poterit Barthol. Facius *de viris illuſtribus* p. 25. Chriſtophor. Hendreich in *pandect. brandeburg.* p. 259. & Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & inſim. Latinit.* L. VIII. p. 448 ſqq.

In Hoc Libello Subiecta Continentur. **VALENTINII PROBI** interpretamenta litterarum singularium in antiquitatibus Romanis cum plerisque circumscriptionibus litterarum additionibus. *Idem VALENTINII PROBI* de abbreviaturis Nominum Civium Romanorum In iure civili de legibus, & plebiscitis de actionibus, de edictis perpetuis de ponderibus, de numeris. **POMPONII LAETI** libellus de Romanorum magistratibus. *Idem* de Sacerdotibus Ro. *Idem* de diuersis legibus Ro. in 4. foliorum.

Euulgavit istam editionem satis raram, Theodorus Grefsemundus, spirensis, Juris Doctor, Canonicus ad D. Stephani moguntinus, Electoris Jurisconsultus, in rebus spiritualibus vicarius, Protomedicus, & index generalis, & Collegii S. Stephani Moguntini minoris, & Scholasticus. Merita illius in rem litterariam, praemissa epistola, ad ipsum Grefsemundum, scripta, laudat Jacobus Wimpfelingus schleshtatensis, illumque hortatur, ut praeter **VALENTINII PROBI**, & **POMPONII LAETI** libros in lucem edere properet *Antiquitates*, quas erit moguntinas, nec non *catalogum* & *vitae* *episcoporum* & *Archiepiscoporum* moguntinensium cum summe opus de *Episcopis* argentinen-
lucem edere Wimpfelingus constitutum habet. Addit postea Joan. Huttichius *collectionem Antiquitatum in urbe & agro moguntino, repertarum* cui Grefsemundus & Balthasar Geyerus, Mogunt. 1520. & 1525. fol. Wimpfelingi epistolam sequitur, ipsius Joannis Grefsemundi *ad lectorem*, & Petri Guntheri *ad lectorem*, siue *esigramma* ad lectorem, libri argumento. **POMPONII LAETI** libris addit indices, & Grefsemundi *peroratio*, in qua

lia, in illos inuehitur, qui inepte, inconcinne, barbare, multa scribunt, qui noua vocabula fingunt; superuacanea cumulant; ut instrumenta ut libelli, paullo post ad laxandi ventris sedem reponendi: ut cetera id perus in modum immensum, ad exhauriendas pauperum crumenas, excrescant. Sed non solum in stilo, peccari, ait, sed etiam in litteris & characteribus, cum tamen exquisitissime scripserint veteres, & litteras & vocabula, non sicut nostrae tempestatis quidam scribae: praecipue in lingua vernacula: qui nullam prorsus inter M. liquidam & V. vocalem faciunt differentiam: Eadem figura utramque litteram depingentes: tanquam non sint litterae inter se distinctae. V. vocalem anteponunt consonantibus, in dictionum principio quo loco in litteram F. resolui non potest: N. geminam in medio vocabulorum frequenter usurpant: cum una simplex sufficiat: Inter X. & G. & P. paruum discrimen faciunt: multaque alia inuertunt atque confundunt: contra omnes orthographiae leges: omnemque litterarum & syllabarum natiuam conditionem, de hoc magno abusu: aliisque multis in orthographia erratis & ineptiis pulcrum congeffit admonitionem Nicolaus de Wyla, scriptor & interpret latinæ linguae elegantissimus. De illo, & versionibus eius alio tempore dicendi locus nobis erit. In fine perorationis, haec leguntur verba, litteris quadratis, solito maioribus, expressa: IMPRESSVM OPPENHEIM. ANNO. DOMINI MILLESIMO. QVINGENTESIMO. DECIMO (1510). Quamuis typographus nomen suum non adposuerit, librum tamen, ex officina Jacobi Chobelii (Koebelii) prodiisse, patet ex Wimphelingi epistola citata, ubi Jacob. Koebelium tam diligentem archigrammateum, quam industrium chalcographum appellat. In Michael. Maittaire Annal. editionem frustra quaesiuimus.

De Theodorico Gresemundo, iuniore, vid. quae p. 453 sqq. adtulimus, cum illius *dialogum de septem liberalibus artibus* describeremus.

De aliis & recentioribus VALERII PROBI, grammatici beryti editionibus, vid. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. lat.* Tom. I. L. III. Cap. VI. p. 774 sqq. Tom. III. p. 668.

De JULIO POMPONIO LAETO, vid. praeter scriptores in *Analectis litterariis de libr. rar.* p. 508 & 1134. nominatos Jo. Fichardi *vitae viror. illustr.* p. 73. sqq. & Christ. Gottlieb. Buderi *vitae clarissimor. historicor.* p. 1 sqq. ubi M. Anton. Sabollici epistola de vita POMPONII LAETI legi poterit. Conf. Paul. Freheri *Theatrum viror. eruditione claror.* p. 1427. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P. I. p. 369 sqq. Bernard. de la Monnoye *Dissertation touchant POMPONIVS LAETVS*, quae legitur in Adr. Baillet *Jugemens des Savans* l. cit. p. 371 sqq. *Leven van JUL. POMPON. LAETVS en van zyn geleetterde Gezelschap*, existat in *Levensbeschryving van beroemde en geleerde Mannen* P. III. N. III. p. 337 sqq.

[E]MENDANDA.

Pag. 3. lin. 26. legatur in Scotiam. pag. 10. lin. 23. *rox*. p. 11. l. 26. ad auctorem. p. 15. l. 14. 1547. p. 25. 5. quae. p. 35. l. 9. Minerue. p. 47. l. 33. egit. p. 58. l. 3. p. 480. except. praemiss. & indice folior. 22. p. 63. l. 21. *ptando*. p. 96. l. 4. spectantibus. p. 106. lin. vlt. *auctaria*. p. 123. l. 6. conspiciuntur. p. 129. l. 26. Earl. p. 131. col. 1. l. 24. *initio*. p. 162. l. 13. a nonnullis. p. 169. l. 27. adposito. p. 181. l. 26. qua. p. 195. l. 9. omitteret. p. 199. 30. quem. p. 200. l. 8. *cum* †. p. 236. l. 22. Lives. p. 250. 28. exscriptae fine. p. 264. l. 16. auxerit. p. 287. l. 3. *Sevidi*. l. 14. megalopolensium. p. 321. l. 8. Caloioannem vocant. p. 323. l. 2. ΧΩΝΙΑΤΟΡ *troia*. l. 3. *Logothetae*. p. 328. l. 7. *inuenta*. p. 339. l. 1. librum. p. 345. l. 18. non constat. p. 346. l. 10. deleatur. 112. p. 348. l. 18. *de nos*. p. 349. l. 23. *apud*. p. 350. l. 17. *après sa*. p. 358. l. 11. meretur. p. 363. l. 14. *Giuncti*. p. 397. l. 10. *praecipuae*. p. 401. l. 27. Cassouiae. p. 420. l. 20. tamen. p. 452. l. 3. deleatur : quam, atque legatur : &. p. 465. l. 25. *Illius* *et*. p. 469. l. 5. honorum. p. 485. l. 15. tyrothetarum. p. 513. l. 17. *ortus*. p. 521. l. 24. Vchanium. p. 524. l. 8. *Lauraea*. p. 552. l. 1. MDCXI. p. 554. l. 10. deleatur : cum viris doctis. p. 568. l. 33. *vetula*. p. 583. l. 12. voci *recenset* addatur : *inter libros raros locum sibi vindicat*. p. 599. l. 15. a BALINO. p. 615. l. 22. *Multiingas*. p. 623. l. 22. deleatur *ulmensi* & legatur *angustanae*. p. 633. l. 29. quae. l. 34. prodidit. p. 653. l. 22. Gueynardi. p. 666. l. 16. scripsit. 669. l. 8. Themistii. p. 680. l. 5. *Pico*, p. 700. l. antepenult. *quicunque*. p. 705. l. 4. Tortelium p. 709. l. 11. *miscellaneae*. p. 713. l. 12. & *referat*. p. 717. l. 12. *vocibus*.

Caetera, quae auctore absente irreperunt errata,
B. L. facili negotio corrigere poterit.

